

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

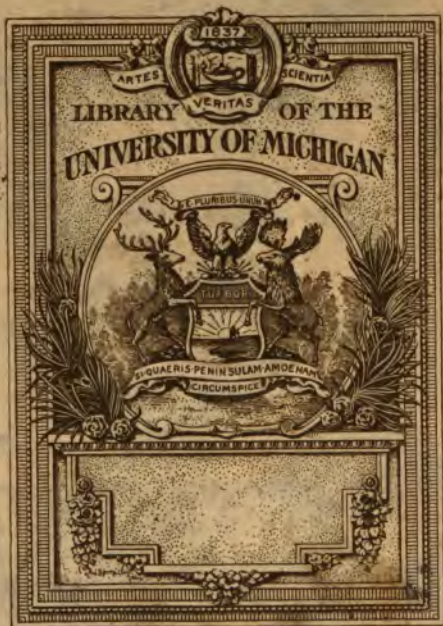
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A

954,028

880,8

A 103

H 12

PRINTED BY JAMES PARKER AND CO.,
CROWN YARD, OXFORD.

Anthologia Graeca

MELEAGER,

AND THE OTHER POETS OF JACOBS' ANTHOLOGY;

FROM PLATO TO LEON. ALEX.

TOGETHER WITH

THE FR. OF HERMESIANAX,

AND A SELECTION FROM THE ADESPOTA;

WITH A REVISED TEXT AND NOTES.

EDITED BY

VISCOUNT HARBERTON.

James Parker and Co.

6 SOUTHAMPTON STREET, STRAND, LONDON;

AND 27 BROAD-STREET, OXFORD.

1895.

12 Jan. '16 B. E. H.

PREFACE.

IT would I think be of considerable advantage to the students of classical literature if a new edition of Jacobs' Anthology were brought out with an improved text and commentary. As a slight contribution to this end I have endeavoured to give an improved text of the poets found there from Meleager to Leonidas of Alexandria, omitting, however, those older authors which are placed between Meleager and Aeschylus, and only giving a selection from what occurs between Aeschylus and Philetas Samius. The whole of this section of Jacobs' Anthology will I think be better read in Bergk's *Lyrici Græci*. I have in the main adhered to the order of Jacobs' Anthology, only that I have placed at the end as an appendix the fragments of Philetas Cous, Phanocles, and Alexander Ætolus, as well as the longer fragment of Eratosthenes and that of Rhianus, to which I have added the fragment of Hermesianax (not given by Jacobs), in I hope an improved form. Between this Appendix and the first part of my work I have a selection from the *Adespota*, in which as a rule I have endeavoured to give those only that do not appear to be later than the first century after Christ, but in compositions of this kind, when anonymous, the date must naturally be very uncertain. Below the text of each epigram I have given, as completely as I could, the readings of the *Cod. Vat.*, where they differ from it, and have also noted the differences between my text and

that of Jacobs. As the latter, with a few exceptions, and those suggested by Brunck himself, is the same as that of the *Analecta*, and not corrected or approved by Jacobs, I have treated it as Brunck's. I have also added a few short Notes, mostly in explanation or defence of my text, but also explaining matters which seemed to me obscure or misunderstood, and sometimes in illustration of some point suggested by the epigram before me.

While engaged on this, a new edition by Stadtmueller of the *Anthologia Palatina et Planudea* is being issued in the Teubner series, the first volume of which has appeared. Of this very useful and much-needed work, which covers for the most part, but not altogether, the matter with which I am dealing, I have made use as far as it was available to me, and here express my acknowledgments: I have been careful in my notes to point out where I have adopted its emendations. The arrangement of the matter contained in Jacobs, though no doubt far from perfect, seems to me on the whole preferable to that of the *Palatina* and *Planudea*, which Stadtmueller naturally follows. His is a complete critical edition, which my work in no way claims to be, and I hope there is room for both. I should add that besides the other omissions referred to, I have also left out the Wings, the Egg, and the Axe of Simmias, and the Altars of Dosiades. These are absolutely unintelligible to most readers, without such an exhaustive commentary as is to be found in Jacobs, and to my mind are scarcely worth the trouble involved in mastering them.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

I.

- Μοῦσα φίλα, τίνι τάνδε φέρεις πάγκαρπον ἀοιδάν ;
 Ἦ τίς ὁ καὶ τεύξας ὕμνοθετᾶν στέφανον ;
 Ἄνυσε μὲν Μελέαγρος ἀριζάλῳ δὲ Διοκλεΐ
 Μναμόσυνον, ταύταν ἐξοπόνησε χάριν·
 5 Πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα, πολλὰ δὲ·
 Μυροῦς
 Λείρια, καὶ Σαπφοῦς βαιὰ μὲν, ἀλλὰ ῥόδα.
 Νάρκισσόν τε τορῶν Μελανιππίδου ἔγκυνον ὕμνων,
 Καὶ νέον οἰνάνθης κλῆμα Σιμωνίδεω·
 Ἐν δ' ἀναμιξ πλέξας μυρόπνουν εὐάνθεμον ἱριν
 10 Νοσσίδος, ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν Ἑρῶς·
 Τῇ δ' ἅμα καὶ σάμψυχον ἀφ' ἠδύπνοιο Ῥιανοῦ,
 Καὶ γλυκὺν Ἑρίνης παρθενόχρωτα κρόκον,
 Ἀλκαίου τε λάληθρον ἐν ὕμνοπόλοις ὑάκινθον,
 Καὶ Σαμίου δάφνης κλῶνα μελαμπέταλον·
 15 Ἐν δὲ Λεωνίδεω θαλεροῦς κισσοῖο κορύμβους,
 Μνασάλκου τε κόμας ὄξυπόρου πίτυος.
 Βλαιοσὴν τε πλατάνιστον ἀπέθρισε Παμφίλου
 οἷμης,
 Σύμπλεκτον καρύης ἔρνεσι Παγκράτεος,
 Τύμνεά τ' εὐπέταλον λεύκην, χλοερὸν τε σίσυμβρον
 20 Νικίου, Εὐφήμου τ' ἀμμότροφον πάραλον.

² Cod. ὕμνοθεταν.

Cor. Reiske.

¹⁰ Cod. δέλτος.

¹⁶ Cod. ὄξυτοροῦ.

¹⁷ Cod. οἷης.

Cor. Graefe.

- 'Εν δ' ἄρα Δαμάγητον, Ἴον μέλαν, ἡδύ τε μύρτον
 Καλλιμάχου, στυφελοῦ μεστόν ἀεὶ μέλιτος,
 Λυχνίδα τ' Εὐφορίωνος, ἰδ' ἐν Μούσαισιν ἄμωμον
 "Ὅς Διὸς ἐκ κούρων ἔσχευ' ἐπωνυμῖν.
 25 Τῇσι δ' ἅμ' Ἠγήσιππον ἐνέπλεκε μαινάδα βότρυν,
 Πέρσου τ' εὐώδη σχοῖνον ἀμωσάμενος,
 Σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτί-
 μου,
 Καὶ ροιῆς ἄνθη πρῶτα Μενεκράτεος,
 Σμυρναίους τε κλάδους Νικαινέτου, ἡδὲ φαεννὸν
 30 Τέρμινθον, βρωτὴν τ' ἀχράδα Σιμμίω.
 'Εν δὲ καὶ ἐκ λειμῶνος ἀμωμήτοιο σέλινα,
 Βαῖα διακνίζων ἄνθεα Παρθενίδος,
 Λεῖψανά τ' εὐκαρπεῦντα μελιστάκτων ἀπὸ Μουσῶν
 Ξανθοὺς ἐκ καλάμης Βακχυλίδεω στάχνας.
 35 'Εν δ' ἄρ' Ἀνακρεῖοντα, τὸ μὲν γλυκὺ κεῖνο μέλισμα,
 Νεκταρίου δ' ἐλέγους εὐσπορον ἀνθέμιον.
 'Εν δὲ καὶ ἐκ φορβῆς σκολιότριχος ἄνθος ἀκάνθης,
 Ἀρχιλόχον, μικρὰς στρώγγας ἀπ' ὠκεανοῦ.
 Τοὺς δ' ἅμ' Ἀλεξάνδροιο νέους ὄρηκας ἐλαίης,
 40 Ἡδὲ Πολυκλείτου πορφυρέην κύανον.
 'Εν δ' ἄρ' ἀμάρακον ἦκε, Πολύστρατον, ἄνθος αἰοιδῶν,
 Φοίνισσάν τε νέαν κύπρον ἀπ' Ἀντιπάτρου.
 Καὶ μὴν καὶ Συρίην σταχυότριχα θήκατο νάρδον,
 Ὕμνοθέταν Ἑρμοῦ δῶρον αἰεδόμενον.
 45 'Εν δὲ Ποσειδιππὸν τε καὶ Ἠδύλον, ἄγρι' ἀρούρης.
 Σικελίδεώ τ' ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα.

23 Cod. ἄμεινον.
 νέκταρος εἰς, nos. cor.
 Ἀρχιλόχου, nos. cor.

29 Cod. μυρναίους.
 37 Br. ἐκ φοβερῆς.

36 Cod.
 38 Cod.

Ναὶ μὴν καὶ χρύσειον αἰεὶ θείοιο Πλάτωνος
Κλῶνα, τὸν ἐξ ἀρετῆς πάντοθι λαμπόμενον.

- 50 Ἄστρον τ' ἵδριν Ἄρατον ἑμοῦ βάλεν, οὐρανομάκευς
Φοῖνικος κείρας προτογόνους ἔλικας,
Λωτόν τ' εὐχαίτην Χαιρήμονος ἐν φλογὶ μίξας
Φαιδίμου, Ἀνταγόρου τ' εὐστροφον ὄμμα βοῶς,
Τόν τε φιλάκρητον Θεοδωρίδew νεοθαλῇ
Ἐρπυλλον, κυάμων τ' ἄνθεα Φανίew,
55 Ἄλλων τ' ἔρνεα πολλὰ νεόγραφα τοῖς δ' ἅμα
Μούσης

Καὶ σφετέρης ἔτι που πρῶιμα λευκοῖα.
Ἄλλὰ φίλοις μὲν ἑμοῖσι φέρω χάριν· ἐστὶ δὲ μύσταις
Κοινὸς ὁ τῶν Μουσέων ἡδυεπὴς στέφανος.

II.

- Πάγκαρπόν σοι, Κύπρι, καθήρμοσε, χειρὶ τρυγῆσας
Παίδων ἄνθος, Ἐρως ψυχαπάτης στέφανον.
Ἐν μὲν γὰρ κρίνου ἡδὺν κατέπλεξεν Διόδωρον,
Ἐν δ' Ἀσκληπιάδην τὸ γλυκὺ λευκοῖον.
5 Ναὶ μὴν Ἡράκλειτον ἐπέπλεκεν, ὅς τ' ἀπ' ἀκάνθης
Ὡς ῥόδον, οἰνάνθη δ' ὥς τις ἔθαλλε Δίῳ·
Χρυσάνθη δὲ κόμαισι κρόκον, Θήρωνα, συνῆψεν,
Ἐν δ' ἔβαλ' ἐρπύλλου κλωνίον, Οὐδιάδην,
Ἀβροκόμην δὲ Μυτσκον, αἰιθαλὲς ἔρνος ἐλαίης,
10 Ἱμερτοὺς ἀρετῆς κλῶνας ἀπεδρέπετο.
Ὀλβίστη νήσων ἱερὰ Τύρος, ἥ τὸ πυρίπνουν
Ἄλσος ἔχει παίδων Κύπριδος ἀνθοφόρων.

⁵⁴ I. Cod. κυάνων. Cor. Purg. ² II. Cod. ψυχαπάτην, cor. Reiske. ³ II. Cod. Vat. κατέπλεξε, Br. ὅς ρ' ἀπ' ἀκάνθης Ἦν.
⁵ ⁶ II. Cod. Vat. ὡς ἀπ' ἀκάνθης εἰς ῥόδον. ¹² II. Cod. ἀνθοφόρον, Cor. Schneider.

III.

‘Α Κύπρις θήλεια γυναικομανῇ φλόγα βάλλει
 ‘Αρσενά δ’ αὐτὸς Ἔρως ἱμερον ἀνιοχεῖ
 Ποῖ ρέψω· ποτὶ παῖδ’ ἢ ματέρα ; φαμὶ δὲ καὐτὰν
 Κύπριν ἐρεῖν· Νικᾷ τὸ θρασὺν παιδάριον.

IV.

‘Ω προδύται ψυχῆς παίδων κύνες, αἰὲν ἐν ἱξῶ
 Κύπριδος ὀφθαλμοὶ βλέμματα χριόμενοι
 ‘Ηρπάσατ’ ἄλλον Ἔρωτ’ ἄρνες λύκον, οἷα κορώνη
 σκόρπιον, ὡς τέφρην πῦρ ὑπο θαλπόμενον.
 5 Δρῶθ’ ὃ τι καὶ βούλεσθε τί μοι νενοτισμένα χεῖτε
 Δάκρυα, πρὸς δ’ ἱκέτην αὐτομολεῖτε τάχος,
 ‘Οπτᾶσθ’ ἐν κάλλει, τύφεσθ’ ὑποκαιόμενοι νῦν,
 ‘Ακρος ἐπεὶ ψυχῆς ἐστὶ μάγειρος Ἔρως.

V.

Εἴ σε Πόθοι στέργουνσι, Φιλοκλέες, ἥ τε μυρόπνους
 Πειθῶ, καὶ κάλλεος ἀνθόλογοι χάριτες,
 ‘Αγκαὶ ἔχοις Διόδωρον, ὃ δὲ γλυκὺς ἀντίος εἶδοι
 Δωρόθεος, κείσθω δ’ εἰς γόνυ Καλλικράτης
 5 ‘Ιαῖνοι δὲ Δίῳ τόδ’ εὖστοχον ἐν χερὶ τείνων
 Σὸν κέρας, Οὐδιάδης δ’ αὐτὸ περισκυθίσαι,
 Δοίη δ’ ἡδὺ φίλημα Φίλων, Θήρων δὲ λαλήσαι,
 Θλίβοις δ’ Εὐδημον τυτθὸν ὑπὸ χλαμύδι.
 Εἴ γάρ σοι τάδε τερπνὰ πόροι θεός, ὦ μάκαρ, οἶαν
 10 ‘Αρτύσεις παίδων Ῥωμαικὴν λοπάδα.

³ III. Cod. Vat. παῖδα τῇ ματέρα, Cor. Br.

Vat. Om. ἐν.

τὸ δ’ εὖστοχον.

⁴ IV. Cod. τέφρη, nes. cor.

⁷ V. ἥδη, cor. Br.

¹ IV. Cod.

⁵ V. Cod.

VI.

Ζωροπότει δυσέρως, καὶ σοῦ φλόγα τὰν φιλόπαιδα
 Κοιμάσει λάθας δωροδότης Βρόμιος
 Ζωροπότει καὶ πλήρες ἀφυσσάμενος σκύφος οἶνας
 Ἐκκρουσον στυγερὰν ἐκ κραδίας ὀδύναν.

VII.

Οὔριος ἐμπνεύσας ναύταις Νότος, ὦ δυσέρωτες
 Ἡμισύ μεν ψυχᾶς ἤρπασεν Ἀνδραγάθος.
 Τρὶς μάκαρες νᾶες, τρὶς δ' ὀλβια κύματα πόντου,
 Τετράκι δ' εὐδαίμων παιδοφορῶν ἄνεμος.
 5 Εἴθ' εἶην δελφίς, ἵν' ἐμοῖς βαστακτὸς ἐπ' ὤμοις
 Πορθμευθεὶς ἐσίδῃ τὰν γλυκύπαιδα Ῥόδον.

VIII.

Ἀρνεῖται τὸν Ἔρωτα τεκεῖν ἡ Κύπρις, ἰδοῦσα
 Ἄλλον ἐν ἡϊθέοις Ἱμερον Ἀντίοχον.
 Ἀλλὰ νέοι στέργοιτε νέον Πόθον· ἡ γὰρ ὁ κοῦρος
 Εἴρηται κρείσσων οὗτος Ἔρωτος Ἔρωτος.

IX.

Εἰ χλαμύδ' εἶχεν Ἔρωτος, καὶ μὴ πτέρα, μηδ' ἐπὶ
 νώτων
 Τόξα τε καὶ φαρέτραν, ἀλλ' ἐφόρει πέτασον,
 Ναὶ μὰ τὸν ἄβρὸν ἔφηβον ἐπόμεννυμαι, Ἀντίοχος μὲν
 Ἦν ἄρ' Ἔρωτος, ὁ δ' Ἔρωτος τοῦμπαλιῦ Ἀντίοχος

¹ VI. Cod. Vat. ζωροπότει, cor. Br. ² VII. Cod. Vat. ψυχᾶς. ³ VII. Cod. Vat. ἐς ἴδῃ—γλυκύπαιδα. ⁴ VIII. Cod. Vat. ἐὼν πόθον. Cor. nescio quis. ⁵ IX. Cod. Vat. Ἔρωτος εἶχεν. ⁶ IX. Cod. Vat. Om. μὰ.

X.

- Διψῶν ὡς ἐφίλησα θέρευσ ἀπαλόχροα παῖδα,
 Εἶπα τότ' αὖχμηρὰν δίψαν ἀποπροφυγῶν
 Ζεῦ πάτερ ἄρα φίλημα τὸ νεκτάρειον Γανυμήδους
 Πίνεις καὶ τόδε σοι χεῖλεσι οἶνοχοεῖ ;
 5 Καὶ γὰρ ἐγὼ τὸν καλὸν ἐν ἡϊθέοισι φιλήσας
 Ἀντίλοχον, ψυχῆς ἡδὺ πέπωκα μέλι.

XI.

- Εἰς ὠραῖον τινα νέον οὐ ὄνομα Πραξιτέλης
 Εἰκόνα μὲν Παρίην ζωόγλυφος ἄνυσ' Ἔρωτος
 Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπωσάμενος
 Νῦν δ' ὁ θεῶν κάλλιστος Ἔρως ἔμφυχον ἄγαλμα,
 Αὐτὸν ἀπεικονίσας, ἔπλασε Πραξιτέλῃν
 5 Ὅφρ' ὁ μὲν ἐν θνατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι φίλτρα
 βραβεύῃ,
 Γᾶς θ' ἅμα καὶ μακάρων σκηπτροφορῶσι Πόθοι,
 Ὀλβιστη Μερόπων ἱερὰ πόλιν, ἃ θεόπαῖδα
 Κοινὸν Ἔρωτα νέων θρέψεν ὑφαγέμονα.

XII.

- Πραξιτέλης ὁ πάλαι ζωόγλυφος, ἄβρον ἄγαλμα
 Ἀψυχον, μορφᾶς κωφὸν ἔτευξε τύπον,
 Πέτρον ἐνειδοφορῶν ὁ δὲ νῦν ἔμφυχα μαγεύων
 Τὸν τριπανοῦργον Ἔρωτ' ἔπλασεν ἐν καρδίᾳ

¹ XI. Cod. Vat. ζωόγλυφος.⁴ XI. Cod. αὐτόματ εἰκονίσας.⁵ XI. βραβεύει.⁶ XI. γῆς.⁸ XI. νέον. Cor. Br.¹² XII. Sic Cod. Vat.³ XII. Cod. Vat. πέτρῃ ἐν εἰδο-

φορῶν.

⁴ XII. Ἔρως.

- 5 Ἡ τάχα τοῦνομ' ἔχει ταῦτόν μόνον, ἔργα δι
κρείσσω,
Οὐ λίθον, ἀλλὰ φρενῶν πνεῦμα μεταρρρυθμίσας.
Ἰλαος πλάσσοι τὸν ἐμὸν τρόπον, ὄφρα, τυπώσας
Ἐντὸς ἐμὴν ψυχὴν, νᾶν Ἐρωτος ἔχη.

XIII.

- Σιγῶν Ἡράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾶ·
Καὶ Ζηνὸς φλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
Ναὶ μὴν καὶ Διόδουρος ἐνὶ στέρνοις τόδε φωνεῖ·
Καὶ πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον.
5 Δύστανος παίδων ὃς ἐδέξατο, τοῦ μὲν ἀπ' ὅσσω
Λαμπάδα, τοῦ δὲ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ,

XIV.

- Οὐκ ἐθέλω Χαρίδαμον. ὁ γὰρ καλὸς εἰς Δία λεύσσει
ἽΩς ἤδη νέκταρ τῷ θεῷ οἰνοχοῶν.
Οὐκ ἐθέλω, τὶ δ' ἐμοὶ τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα
Ἀνταθλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν;
5 Αἰρούμαι δ' ἐν μούνον· ὁ παῖς ἀνιὼν ἐς Ὀλομπον,
Ἐκ γῆς νίπτρα ποδῶν δάκρυα τὰμὰ λάβοι,
Μναμόσυνον στοργᾶς· γλυκὺ δ' ὄμμασι νεῦμα
διῶγρον
Δοίη, καὶ τι φίλημ' ἀρπάσαι ἀκροθυγές.
Τᾶλλα δὲ πάντ' ἐχέτω Ζεὺς, ὥς θέμις· εἰ δὲ θελήσοι,
10 Ἡ τάχα που κήγῳ γεύσομαι ἀμβροσίας.

⁸ XII. Cod. ναὸς Ἐρωτος ἔχει. Br. ἔχη. ³ XIII. Cod.
Wat. θ' ὁδ' ἐφώνες. Cor. Br. ¹ XIV. Cod. Wat. δε γὰρ.
Cor. Br. ² XIV. τῷ θῷ νέκταρ. Cor. Br. ³ XIV. τίς δ'
ἐμοί. Cor. Br. ⁵ XIV. δὴ μούνον. Nos. Cor. ⁶ XIV. λάβη.
Cor. Br. ⁹ XIV. εἰδ' ἐβελήσοι. Cor. Br.

XV.

Ἦδη μὲν γλυκὺς ὄρθρος· ὁ δ' ἐν προθύροισιν αὖπνος
 Δᾶμις ἀποψύχει πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι,
 Σχέτλιος Ἡράκλειτον ἰδών· ἔστη γὰρ ὑπ' αἰγὰς
 Ὀφθαλμῶν, βληθεὶς κηρὸς ἐς ἀνθρακίην.
 5 Ἀλλὰ μοι ἔγρεο Δᾶμι δυσάμορε· καὐτὸς Ἔρωτος
 Ἐλκος ἔχων ἐπὶ σοῖς δάκρυσι δακρυχέω.

XVI.

Ἦν τι πάθω, Κλεόβουλε, (τὸ γὰρ πλέυν ἐν πυρὶ
 παίδων
 Βαλλόμενος κεῖμαι λείψανον ἐν σποδίῃ)
 Λίσσομαι, ἀκρήτῳ μέθυσον, πρὶν ὑπὸ χθόνα θέσθαι
 Κάλπιν, ἐπιγράψας· Δῶρον Ἔρωτος Αἰδῆ.

XVII.

Εἰ μὴ τόξον Ἔρωτος, μηδὲ πτερὰ, μηδὲ φαρέτραν,
 Μηδὲ πυριβλήτους εἶχε πόθων ἀκίδας,
 Οὐκ, αὐτὸν τὸν πτανὸν ἐπόμενυμαι, οὔ ποτ' ἂν ἔγνωσ
 Ἐκ μορφᾶς τίς ἔφν Ζώϊλος ἢ τίς Ἔρωτος.

XVIII.

Ψυχροπότης δυσέρωτες, ὅσοι φλόγα τὴν φιλόπαιδα
 Οἶδατε, τοῦ πικροῦ γευσάμενοι μέλιτος,
 Ψυχρὸν ὕδωρ ναιχί, ψυχρὸν, τάχος, ἄρτι τακείσης
 Ἐκ χιόνος τῇ μῇ χεῖτε περὶ κραδίῃ.

⁶ xv. Cod. Vat. δακρυχέων. Cor. Br. ³ xvii. Cod. Vat. ἐπόμενυμαι. ¹ xviii. Cod. ψυχαπάται. Cor. Br.
³ xviii. νίψαι, et sic Br.

- 5 Ἦ γὰρ ἰδεῖν ἔτλην Διονύσιον, ἀλλ' ὁμόδουλοι,
 Πρὶν ψαῦσαι, σπλάγχχνων πῦρ' ἀπ' ἐμῶν
 σβέσατε·

XIX.

- Ἀνθρωποι βωθεῖτε. τὸν ἐκ πελάγους ἐπὶ γαῖαν
 Ἄρτι με πρωτόπλουν ἵχνος ἐρειδόμενον
 Ἐλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ἔρως· φλόγα δ' οἷα προφαίνων
 Παῖδος ἀπαστράπτει κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.
 5 Βαίνω δ' ἵχνος ἐπ' ἵχνος, ἐν ἀέρι δ' ἡδὺ τυπωθέν
 Εἶδος ἀφαρπάζων χεῖλεσιν ἡδυφιλῶ.
 Ἀρά γε τὴν πικρὰν προφύγων ἄλα, πουλύ τι κείνης
 Πικρότερον χέρσῃ κῦμα περὶ Κύπριδος ;

XX.

- Οἶνοπόται δέξασθε τὸν ἐκ πελάγους ἄμα πόντον
 Καὶ κλῶπας προφυγόντ', ἐν χθονὶ δ' ὀλλύμενον
 Ἄρτι γὰρ ἐκ νῆος με μόνον πόδα θέντ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἀγρεύσας ἔλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ἔρως
 5 Ἐνθάδ' ὅπου τὸν παῖδα διαστείχοντ' ἐνόησα,
 Ἀυτομάτοις δ' ἄκων ποσσὶ ταχὺς φέρομαι.
 Κωμάζω δ' οὐκ οἶνον ὑπὸ φρένα, πῦρ δὲ γεμισθείς.
 Ἀλλὰ, φίλοι ξεῖνοι, βαιὼν ἐπαρκέσατε,
 Ἀρκέσατε ξεῖνοι, κάμῃ Ξενίου πρὸς Ἔρωτος
 10 Δέξασθ' ὀλλύμενον τὸν φιλίας ἱκέτην.

⁵ xviii. εἰ γὰρ. Br. Cor.⁶ xviii. ἐμεῦ. Cor. Br.⁵ xix. Cod. ἡδὺ φίλφ.¹ xx. Cod. Vat. πελάγους.⁶ xx. αὐτόματος, et sic Br. Cor. Huschke.⁸ xx. ξείνφ.

Jacobs, φίλφ, ξείνοι. An habeat, Cod. φίλφ ceu φίλοι incertum est.

XXI.

Σοί με πόθων δέσποινα θεή πόρε, σοί με, Θεόκλεις
 Ἐβροπέδιλος Ἔρως γυμνὸν ὑποστόρεσεν,
 Ξεῖνον ἐπὶ ξείνης δαμάσας ἀλύτοισι χαλινόις³
 Ἰμείρω δὲ τυχεῖν ἀκλινέος φιλίας.
 5 Ἄλλα σὺ τὸν στέργουντ' ἀποναίνεαι, οὐδέ σε θέλγει
 Οὐ χρόνος, οὐ ξυνῆς σύμβολα σωφροσύνης,
 Ἰλαθ' ἄναξ, Ἰλαθι· σὲ γὰρ θεὸν ὥρισε Δαίμων⁴
 Ἐν σοί μοι ζωῆς πείρατα καὶ θανάτου.

XXII.

Ἦν καλὸς Ἡράκλειτος ὅτ' ἦν ποτέ· νῦν δὲ παρ'
 ἦβην
 Κηρύσσει πόλεμον δέρρις ὀπισθοβάταις.
 Ἄλλα, Πολυξενίδη, τὰδ' ὀρών, μὴ γαῦρα φρυνάσσου.
 Ἔστι καὶ ἐν γλουτοῖς φυομένη Νέμεσις.

XXIII.

ὦ χάριτες τὸν καλὸν Ἀρισταγόραν ἐσιδούσαι
 Ἀντίον, εἰς τρυφέρας ἡγκαλίσασθε χέρας,
 Οὕνεκα καὶ μορφῇ βάλλει φλόγα, καὶ γλυκυμυθεῖ
 Καίρια, καὶ σιγῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ
 5 Τηλόθι μοι πλάζοιτο. τί δὲ πλέον ; ὥς γὰρ Ὀλυμ-
 πον
 Ζεὺς ναίων, οἶδεν μακρὰ κεραυνοβολεῖν.

³ XXI. Cod. Vat. ξείνοισι. Cor. Br.
 Br. καὶ. ⁵ XXIII. Br. ὥς ἀπ' Ὀλύμπου.
 νέον et post οἶδεν, ὁ παῖς. Nos. Cor.

⁸ XXI. Sic Cod.
⁶ XXIII. Cod.

XXIV.

- Ἦδὺ τι μοὶ διὰ νυκτὸς ἐνύπνιον, ἄβρὰ γέλωντος
 Ὀκτωκαιδεκέτους παιδὸς ἔτ' ἐν χλαμύδι,
 Ἦγαγ Ἐρως ὑπὸ χλαῖναν· ἐγὼ δ' ἀπαλῶ περὶ χρωτὶ
 Στέρνα βαλὼν κενεὰς ἐλπίδας ἐτρεφόμαν.
 5 Καί μευ νῦν θάλπει μνήμην πόθος· ὄμμασι δ' ὕπνον
 Ἀγρεύτην πτηνοῦ φάσματος αἰὲν ἔχω.
 Ὡ δυσέρως ψυχῇ, παῦσαι ποτε καὶ δι' ὀνειρῶν
 Εἰδώλοισι κάλλευσ κωφὰ χλαιομένη.

XXV.

- Ἦρκαί μευ κραδίας ψαύειν πόνος· ἡ γὰρ ἀλύων
 Ἀκρονυχὶ ταύταν ἔκνισ' ὁ θερμὸς Ἐρως
 Εἶπε δὲ μειδήσας· ἔξεις πάλι τὸ γλυκὺ κρᾶμα,
 Ὡ δυσέρως λάβρῳ καίόμενος μέλιτι
 5 Ἐξ οὗ δὴ νέον ἔρνος ἐν ἡϊθέοις Διόφαντον
 Λεύσσω, οὔτε φυγεῖν οὔτε μένειν δύναμαι.

XXVI.

- Εἰνὸδιον στεῖχοντα μεσαμβρινὸν εἶδον Ἀλεξιν,
 Ἀρτικόμαν καρπὸν κειρομένου θέρεος.
 Διπλαῖ δ' ἀκτῖνές με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ἐρωτος,
 Παῖδος ἀπ' ὀφθάλμων, αἱ δὲ παρ' ἡελίου.
 5 Ἀλλ' ἄς μὲν νύξ αὖθις ἐκοίμισεν. ἄς δ' ἐν ὀνειροῖς
 Εἰδῶλον μορφῆς μᾶλλον ἀνεφλόγισεν.

^{1 2} xxiv. Br. ἄβρὰ γέλωντα Ὀκτωκαιδικέτη παῖδα μετ' ἀγκαλίσιν.

⁴ xxiv. Cod. Vat. ἐτρεπόμαν.

⁵ xxiv. μνήμης. Cor. Br.

¹ xxv. Cod. Vat. ἤρηται. Cor. Salm.

³ xxv. Br. ταχὺ.

⁴ xxv. Br. πύομενος. ¹ xxvi. Br. εἰνὸδιος στεῖχων. Cod. Vat.

μεσεμβρινόν.

² xxvi. καρπῶν.

Λυσίπονος δ' ἑτέροις ἐπ' ἔμοι πόνον ὕπνος ἔτευξεν,
' Ἐμπνουν πῦρ, ψυχῇ κάλλος ἀπεικονίσας.

XXVII.

Αἰπολικάλ σύριγγες ἐν οὔρεσι μηκέτι Δάφνιν
Φωνεῖτ', αἰγοβάτη Πανὶ χαριζόμεναι.
Μηδὲ σὺ τὸν στερχθέντα, λύρη Φοῖβοιο προφήτι,
Δάφνη παρθένιον μέλφ' Ἱάκινθον ἔτι.
5 Ἦν γὰρ ὅτ' ἦν Δάφνις μὲν ἐν οὔρεσι, σοὶ δ' Ἱάκινθος
Τερπνὸς· νῦν δὲ πόθων σκῆπτρα Δίῳ ἐχέτω.

XXVIII.

Κεῖμαι. λὰξ ἐπίβαινε κατ' αὐχένος, ἄγριε Δαῖμον,
Οἶδά σε, ναὶ μὰ θεοὺς, καὶ βαρὺν ὄντα φέρειν,
Οἶδα καὶ ἔμπυρα τόξα. βαλὼν δ' ἐπ' ἐμὴν φρένα
πυρσοῦς,
Οὐ φλέξεις· ἤδη πᾶσα γάρ ἐστι τέφρη.

XXIX.

Κύπρις ἐμοὶ ναύκλῆρος, Ἔρως δ' οἶακα φυλάσσει
Ἄκρον ἔχων φυγῆς ἐν χέρι πηδάλιον
Χειμαίνει δ' ὁ βαρὺ πνεύσας Πόθος, οὔνεκα δὴ νῦν
Παμφύλῳ παίδων νήχομαι ἐν πελάγει.

XXX.

Ἦδὺ μὲν ἀκρήτῳ κεράσαι γλυκὺ νᾶμα μελισσῶν,
Ἦδὺ δὲ παιδοφιλεῖν καὐτὸν ἔοντα καλὸν,

³ xxvii. Br. Λύρη.⁴ xxvii. Cod. Vat. Δάφνη παρθενή.³ xxix. Br. κυμαίνει. Cod. Vat. βαρυνε.

Οἷα τὸν ἄβροκόμην στέργει Κλεόβουλον Ἀλεξίς·
 ὄντως τὸ θνατὸν Κύπριδος οἶνομέλι.

XXXI.

Λευκανθῆς Κλεόβουλος· ὁ δ' ἀντία τοῦδε μελίχρους
 Σώπολις, οἱ δισσοὶ Κύπριδος ἀνθοφόροι.
 Τοῦνεκά μοι παίδων ἔπεται πόθος· οἱ γὰρ Ἐρωτες
 Φλέξειν ἐκ λευκοῦ φασί με καὶ μέλανος.

XXXII.

Αἰσσοῦ Ἐρως, τὸν ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον Ἡλιοδώρου
 Κοίμισον, αἰδεσθεῖς Μοῦσαν ἐμῇν ἱκέτιν.
 Ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα, τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
 Ἄλλον, αἰεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πτηνὰ χέοντα βέλη,
 5 Εἰ καὶ ἐμὲ κτείναις, λείψω φωνὴν προτεντα
 Γράμματ'· Ἐρωτος ὄρα ξεῖνε μαιφονίην.

XXXIII.

Ἦν ἐσίδω θήρωνα, τὰ πάνθ' ὀρώ· ἦν δὲ τὰ πάντα
 Βλέψω, τόνδε δὲ μὴ, τᾶμπαλιν οὐδὲν ὀρώ.

XXXIV.

Ἐφθέγξω, ναὶ Κύπριν, ἃ μὴ θέμις, ὦ μέγα τολμᾶν
 Θυμὲ μαθών· Θήρων σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη·
 Σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη Θήρων. ἀλλ' αὐτὸς ὑπέστης,
 Οὐδὲ Διδὸς πτήξας πῦρ τὸ κεραυνόβολον.

⁴ xxx. Cod. Vat. θνατὸν ὄντως τὸ Κύπριδος οἶνομέλι.

⁴ xxxi. Cod. πλέξειν. Br. ἐκ λευκοῦ πλέξαι φασί με καὶ μέ-
 λανος.

⁵ xxxii. Cod. Vat. loc. post. φωνεῦντ' ἐπὶ τύμβῳ
 et sic Br. Br. εἴ κε—κτείνης.

² xxxiii. Br. τὸν δέ
 γε μὴ τοῦμπαλιν. ⁴ xxxiv. Cod. Vat. πτήξεις. Cor. Br.

- 5 Τούγαρ, ιδέ, τὸν πρόσθε λάλον προύθηκεν ιδέσθαι
Δεῦγμα θραυστομῆς ἢ βαρύφρων Νέμεσις.

XXXV.

Ἀβροῦς, ναὶ τὸν Ἔρωτα, τρέφει Τύρος· ἀλλὰ
Μυῖσκος
Ἔσβεαεν ἐκλάμψας ἀστέρας ἥελιος.

XXXVI.

Ἠγρεύθην ὁ πρόσθεν ἐγὼ ποτε τοῖς δυσέρωσι
Κώμοις ἡθέων πολλάκις ἐγγελάσας,
Καὶ μ' ἐπὶ σοῖς ὁ πτανὸς Ἔρωσ προθύροισι, Μυῖσκε
Στήσεν ἐπιγράψας· Σκῦλ' ἀπὸ σωφροσύνης.

XXXVII.

Τὸν με πόθοις ἄτρωτον ὑπὸ στέρνοισι Μυῖσκος
Ὅμμασι τοξεύσας, τοῦτ' ἐβόησεν ἔπος·
Τὸν θρασὺν εἶλον ἐγὼ· τὸ δ' ἐπ' ὀφρύσι κεῖνο φρύ-
αγμα
Σκητροφόρου σοφίας ἦν ἰδε ποσσὶ πατῶ.
5 Τῷ δ', ὅσον ἀμπνεύσας, τόδ' ἔφην, φίλε κούρε τί
θάμβος ;
Καὐτὸν ἀπ' Ὀλύμπου Ζῆνα καθεῖλεν Ἔρωσ.

XXXVIII.

Ἦστραψεν γλυκὺ κάλλος· ἰδοὺ φλόγας ὄμμασι
βάλλει.
Ἄρα κεραυνομάχαν παιδ' ἀπέδειξεν Ἔρωσ

⁵ xxxiv. Cod. τὸ. Br. τήν. ¹ xxxvi. Schneid. ὁ πρόσθεν.
Cod. ἡγρεύθην πρόσθεν ἐγὼ. Br. καὶ πρόσθεν. ⁵ xxxvii. Cod.
Vat. ἐμπνεύσας. θάμβεις. Cor. Br.

Χαίρε πόθων ἀκτίνα φέρων θνάτοισι, Μυῖσκε,
Καὶ λάμποις ἐπὶ γᾶς πυρσός ἐμοὶ φίλιος.

XXXIX.

Ἐν καλὸν οἶδα τὸ πᾶν· ἔν μοι μόνον οἶδε τὸ λίκνον
Ὅμμα, Μυῖσκον ὄρᾱν· τᾶλλα δὲ τυφλὸς ἐγὼ
Πάντα δ' ἐκείνος ἐμοὶ φαντάζεται· ἄρ' ἐσορῶσιν
Ὅφθαλμοὶ ψυχῆς πρὸς χάριν, οἱ κύλακες;

XL.

Εἰ Ζεὺς κείνος ἔτ' ἐστίν, ὃ καὶ Γανυμήδεος ἀκμὴν
Ἀρπάξας ἔν' ἔχη νέκταρος οἶνοχόον
Κῆμοι τὸν καλὸν ἐστίν ὑπὸ σπλάγχνοισι Μοῖσκον
Κρύπτειν, μή με λάθῃ, παιδὶ βαλὼν πτέρυγας.

XLI.

Στήσομ' ἐγὼ καὶ Ζηνὸς ἐνάντιον, εἴ σε, Μυῖσκε,
Ἀρπάζειν ἐθέλοι νέκταρος οἶνοχόον,
Καίτοι πολλάκις αὐτὸς ἐμοὶ τάδ' ἔλεξε, Τὶ ταρβεῖς;
Οὐ σε βαλῶ ζήλοισ' οἶδα παθὼν ἐλεεῖν.
5 Χώ μὲν δὴ τάδε φησὶν· ἐγὼ δ' ἦν μυῖα παραπτῆ,
Ταρβῶ μὴ ψευστῆς Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ γέγονεν.

XLII.

Τί κλαίεις, φρενοληστὰ, τὶ δ' ἄγρια τόξα καὶ ἰοὺς
Ἐρρύψας, διφυῆ ταρσὸν ἀνείς πτερίγων;
Ἡ ρά γε καὶ σε Μυῖσκος ὁ δύσμαχος ὄμμασιν αἰθεῖ;
Ὡς μόλις, οἶ' ἔδρας πρόσθε, παθὼν ἔμαθες.

¹ XXXIX. Br. ἐν ἐμοί. ³ XL. Cod. Vat. deest ὑπὸ.
Supplent. V.D. ¹ XLI. Cod. Vat. εἰς ἐμί. Cor. Br.
⁵ XLI. Cod. Vat. παραπτῆ del. circumflexo qui in post. syl.
fuit, ¹ XLII. Codd. ἀχρεῖα.

XLIII.

Ἦδὺς ὁ παῖς, καὶ τοῦνομ ἐμοὶ γλυκὺς ἐστὶ Μυῖσκος,
 Καὶ χαρίεις, τίν' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν πρόφασιν ;
 Καλὸς γάρ, ναὶ Κύπριν, ὅλος καλός· εἰ δ' ἀνιηρὲς,
 Οἶδε τὸ πικρὸν Ἐρῶς συγκεράσαι μέλιτι.

XLIV.

Ἐν σοὶ τὰμὰ, Μυῖσκε, βίου πρυμνήσια ἀνήπται·
 Ἐν σοὶ καὶ ψυχῆς πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι.
 Ναὶ γὰρ δὴ τὰ σά, κοῦρε, τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα
 Ὅμματα, ναὶ μὰ τὸ σὸν φαιδρὸν ἐπισκύνιον,
 5 Ἦν μοι συννεφὲς ὄμμα βάλης ποτὲ χεῖμα δέδορκα·
 Ἦν δ' ἰλαρὸν βλέψης, ἥδὺ τέθῃλεν ἔαρ.

XLV.

Χειμέριον μὲν πνεῦμα· φέρει δ' ἐπὶ σοὶ με, Μυῖσκε,
 Ἀρπαστὸν κώμοις ὁ γλυκύδακρυς Ἐρως·
 Χειμαίνει δὲ βαρὺ πνεύσας Πόθος· ἀλλὰ μ' ἐς ὄρμον
 Δέξαι, τὸν ναύτην Κύπριδος ἐν πελάγει.

XLVI.

Τερπνὸς μὲν Διόδωρος, ἐν ὀμμασι δ' Ἡράκλειτος,
 Ἦδυεπὴς δὲ Δίῳ, ὁσφύϊ δ' Οὐδιάδης.
 Ἄλλ' οὐ μὲν ψαύοις ἀπαλόχροος, ᾧ δὲ, Φιλοκλεῖς,
 Ἐμβλεπε, τῷ δὲ λάλει, τὸν δὲ ... τὸ λειπόμενον,
 Ὡς γυνῆς οἷος ἐμὸς νοῦς ἄφθονος· ἦν δὲ Μυῖσκα
 Λίχνος ἐνὶβλέψης, μηκέτ' ἴδοις τὸ καλόν.

² XLIII. Cod. Vat. *χαρίης τιν.* Br. *ἔχω.* ³ XLV. Cod. Vat. *βαρὺς.* Br. *κυμαίνει.* ³ XLVI. Cod. Ἀλλὰ σὺ. et sic Br.

XLVII.

Εἰς Δάφνιν τελευτήσαντα θρήνος Πανός.

Οὐκέθ' ὁμοῦ χιμάρουσιν ἔχειν βίον, οὐκέτι ναίειν

ἽΟ τραγόπους ἐθέλω Πὰν ὀρέων κορυφάς.

Τὶ γλυκύ μοι, τὶ ποθεῖνδόν ἐν οὖρεσιν ; ὦλετο Δάφνις,

Δάφνις ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίη.

5 Ἄστυ τόδ' οἰκήσω· θηρῶν δὲ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρης·

Στελλέσθω. τὰ πάροιθ' οὐκέτι Πανὶ φίλα.

XLVIII.

Οὗ μοι παιδομάνης κραδία· τί δὲ τερπνὸν ἐρῶντι

Ἀνδροβατεῖν εἰ μὴ δοὺς τι λαβεῖν ἐθέλοι ;

Ἄ χεῖρ γὰρ τὴν χεῖρα· καλὰ με μένειν παράκοιτις

Εἷη, πᾶσ' ἄρσην ἀρσενικαῖς λαβίσιν.

XLIX.

Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλός· οὐδὲ πυραυγῆς

Πρὶν ποτὲ, νῦν δ' ἤδη δαλός, Ἀπολλόδοτος,

Στέργω θήλυν ἔρωτα. δασυτρώγων δὲ πίεσμα

Λασταύρων μελέτω ποίμεσιν αἰγοβάταις.

L.

Τί ξένον, εἰ βροτόλοιγος Ἔρως πυρίπνοα τόξα

βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γελᾶ ;

Οὐ μάτηρ στέργει μὲν Ἄρη, γαμέτις δὲ τέτυκται

Ἀφάιστου ; κοινὰ καὶ πυρὶ καὶ ξίφεσιν,

⁵ XLVII. Br. ἄγρην.
κοιταῖς. Br. καλαμεύειν.

³ XLVIII. Cod. καλὰ μὲν εἰν παρά-

⁴ XLVIII. Εἶν.

³ L. Br. οὐ.

- 5 Μάτρος δ' οὐ μήτηρ, ἀνέμων μάστιξι θάλασσα
 Τραχὺ βοᾷ ; γενέτας δ' οὔτε τις, οὔτε τινός.
 Τοῦνεκεν, Ἀφαίστου μὲν ἔχει φλόγα, κύμασι δ'
 ὀργὰν
 Στέρξεν ἴσαν, Ἄρεος δ' αἱματόφυρτα βέλη.

LI.

- Δεινὸς Ἔρως δεινός. τί δὲ τὸ πλεόν, ἦν πάλιν εἶπω,
 Καὶ πάλιν, οἰμώζων πολλάκι, δεινὸς Ἔρως ;
 Ἦ γὰρ ὁ παῖς τούτοισι γελᾷ, καὶ πυκνὰ κακισθεὶς
 Ἦδεταῖ· ἦν δ' εἶπω λοῖδορα, καὶ τρέφεται.
 5 Θαῦμα δ' ἐμοὶ πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο φανείσα
 Κύματος ἐξ ὑγροῦ, Κύπρι, σὺ πῦρ τέτοκας ;

LII.

- Ναὶ τὰν Κύπριν Ἔρως, φλέξω τὰ σὰ, πάντα πυρώ-
 σας
 Τόξα τε, καὶ Σκυθικὴν ἰοδόκον φαρέτρην.
 Φλέξω ναὶ. τί μάταια γελᾷς, καὶ σίμα σεσηρῶς
 Μυχθίζεις ; τὰχα που σαρδάνιον γέλασεις.
 5 Ἦ γάρ σευ τὰ ποδηγὰ πόθων ὠκύπτερα κόψας,
 χαλχόδετον σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην.
 Καίτοι Καδμεῖον κράτος οἴσομεν, εἴ σε πάροιικον
 Ψυχῇ συζεύξω, λύκον ἐπ' αἰπολλοῖς.
 Ἄλλ' ἴθι δυσνίκητε, λαβὼν δ' ἔπι κοῦφα πέδιλα
 10 Ἐκπέτασον ταχινὰς εἰς ἑτέρους πτέρυγας.

⁵ L. Br. οὐ. ⁸ L. Cod. Vat. Om. ὄ. ⁵ LI. Codd. δὲ μοι.
⁷ LII. Cod. Vat. παρ' οἶκον. ⁸ LII. λυγρὰ παρ'. Br. θῆρα.

LIII.

Αἰεὶ μοι δύνει μὲν ἐν οὐασιν ἦχος Ἔρωτος
 Ὅμμα δὲ σίγα Πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει.
 Οὐδ' ἡ νύξ, οὐ φέγγος ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων
 Ἦδη πον κραδίη γνωστὸς ἔνεστι τύπος.
 5 ὦ πτανοὶ, μὴ καὶ ποτ' ἐφίπτασθαι μὲν, Ἔρωτες,
 Οἶδατ', ἀποπτῆναι δ' οὐδ' ὅσον ἰσχύετε.

LIV.

Τρισσαὶ μὲν Χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι ὦραι·
 Τρεῖς δ' ἐμὲ θηλυμανεῖς οἰστροβολοῦσι πόθοι,
 Ἡ γὰρ Ἔρωσ τρία τόξα κατείρυσεν, ὥς ἄρα μέλλων
 Οὐχὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας.

LV.

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπανθὲν Ἔρωτος
 Τραῦμα διὰ σπλάγχχνων αὖτις ἀναφλέγεται ;
 Μῆ, μῆ, πρὸς σε Διὸς, μῆ, πρὸς Διὸς, ὦ φιλάβουλε,
 Κινήσης τέφρη πῦρ ὑπολαμπόμενον.
 5 Αὐτίκα γὰρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἴ σε φυγοῦσαν
 Λήψετ' Ἔρωσ εὐρὼν δραπετὶν αἰκίσεται.

LVI.

Βεβλήσθω κύβος· ἄπτε, πορεύσομαι· ἦνιδε, τόλμα.
 Οἰνόβαρες, τίν' ἔχεις φροντίδα ; κωμάσομαι.

¹ LIII. Fortasse pro δύνει, δονέει legendum. ³ LIII. Cod. Vat. ἐκοίμανεν. Plan. ἐκοίμισεν. ⁵ LIII. ἐφήπτασθαι.
⁶ LIII. ἀπὸ κτῆναι. ³ LIV. Cod. Vat. ἡ γάρτοι—κατήρυσεν. Cor. Br. ¹ LVI. Malim τόλμαν. ² LVI. Cod. Vat. τὸν ἔχεις.

Κωμάσομαι; πῇ θυμὲ τρέπη; τί δ'; ἔρωτι λογισμός;

- 5 Ἄπτε τάχος· ποῦ δ' ἡ πρόσθε λόγων μελέτη;
Ἐρρίφθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος· ἔν μόνον οἶδα
Τοῦθ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθείλεν Ἐρως.

LVII.

- Οἶσω, ναὶ μά σε, Βάκχε, τὸ σὸν θράσος· ἄγεο, κώμων
Ἄρχε, θεὸς θνατὰν ἀνιόχει κραδίαν.
Ἐν πυρὶ γεναθεὶς στέργεις φλόγα τὰν ἐν Ἐρωτι,
Καὶ με πάλιν δῆσας τὸν σὸν ἄγεις ἱκέτην.
5 Ἡ προδότας καὶ πιστὸς ἔφυς τεὰ δ' ὄργια κρύπτειν
Αὐδῶν, ἐκφαίνειν τὰμὰ σὺ νῦν ἐθέλεις.

LVIII.

- Οὐ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχῇ, ναὶ Κύπριν, ἀλώσει
ᾧ δυσέρως, ἱξῶ πυκνὰ προσιπταμένη;
Οὐκ ἐβοῶν; εἰλέν σε πάγη. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς
Σπαίρεις; αὐτὸς Ἐρως τὰ πτερά σου δέδεκε,
5 Καὶ σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε, μύροις δ' ἔρρανε λιπόπνουν,
Δώκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖν.
Ἄ ψυχῇ βαρύμοχθε, σὺ δ' ἄρτι μὲν ἐκ πυρὸς αἶθρ,
Ἄρτι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.
Τί κλαίεις; τὸν ἄτεγκτον ὅτ' ἐν κόλποισιν Ἐρωτα
10 Ἐτρεφες, οὐκ ᾔδεις, ὥς ἐπὶ σοι τρέφετο;
Οὐκ ᾔδεις; νῦν γνῶθι καλῶν ἀλλαγῆς τροφείων,
Πῦρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα.

³ LVI. ποί. Βr. πῇ. ⁴ LVI. Cod. Vat. τάχος σπουδῇ.
Cor. Reiske. ² LVIII. Cod. Vat. προσηπταμένη. ⁴ LVIII. δέ-
δεκεν. ⁵ LVIII. ἔραναν λειπόπνουν. ⁹ LVIII. τὸν ἄτεκνον.
Cor. Ruhnken.

Αὐτὴ ταῦθ' εἶλον· φέρε τὸν πόνον. ἄξια πάσχεις
 ὦν ἔδρασας ὅπτῳ καϊόμενος μέλιτι.

LIX.

Τὴν πυρὶ νηχομένην φυγὴν ἄν πολλάκι καίης,
 Φεύξεται Ἐρως· καὐτὴ, σχέτλι, ἔχει πτέρυγας.

LX.

Οἶδ' ὅτι μοι κένος ὄρκος, ἐπεὶ σέ γε τὴν φιλάσσωτον
 Μηνύει μυρόπνους ἀρτιβρεχῆς πλόκαμος.
 Μηνύει ἄγρυπνον μὲν, ἰδού, βεβαρήμενον ὄμμα,
 Καὶ σφυγκτὸς στεφάνων ἀμφὶ κόμαισι μίτος.
 5 Ἐσκυλται δ' ἀκόλαστα πεφυρμένος ἄρτι κίκιννος.
 Πάντα δ' ὑπ' ἀκρήτου γυῖα σαλευτὰ φορεῖς.
 Ἐρῶρε, γύναι πάγκοινε, καλεῖ σε γὰρ ἡ φιλόκωμος
 Πηκτὶς καὶ κροτύλων χειροτυπῆς πάταγος.

LXI.

Ἀγγεῖλον τάδε, Δορκὰς· ἰδού πάλι δεύτερον αὐτῇ
 Καὶ τρίτον ἄγγεῖλον Δορκὰς ἅπαντα· τρέχε
 Μῆκετι μέλλε, πέτου.—βραχύ μοι, βραχὺ Δορκὰς
 ἐπίσχεις.
 Δορκὰς, ποῖ σπεύδεις πρὶν σε τὰ πάντα μαθεῖν;
 5 Πρόσθες δ' οἷς εἴρηκα πάλαι—μᾶλλον δ' ἔτι ληρῶ.
 Μηδὲν ὅλως εἶπης—ἀλλὰ τί; πάντα λέγε.
 Μὴ φείδου σὺν τὰ πάντα λέγειν—καίτοι τί σε Δορκὰς
 Ἐκπέμπω; σὺν σοι καὐτὸς, ἰδού, προάγω.

² LIX. Cod. Vat. ἔχεις. Cor. Reiske. ³ LX. Cod. Vat. ἰδού.
¹ LXI. Cod. Vat. πάλιν. ³ LXI. μέλλετε τοῦ
⁶ LXI. Cod. ἀλλότι. ⁷ LXI. Μὴ φείδου τὰ παντα λέγε καίτοι
 τίς Δορκὰς. ⁸ LXI. σοι καὐτὸς ἰδού προάγω.

LXII.

Εἶπε Λυκαίνιδι Δορκὰς· ἴδ' ὡς ἐπίτηκτα φιλοῦσα
 "Ἠλως· οὐ κρύπτει πλαστὸν ἔρωτα χρόνος.

LXIII.

"Εγνων, οὐ μ' ἔλαβες. τί θεούς; οὐ γάρ με λέληθας.

"Εγνων· μήκετι νῦν ὄμνυε· πάντ' ἔμαθον.

Ταῦτ' ἦν, ταῦτ' ἐπίορκε· μόνη σὺ πάλιν, μόνη ὑπνοῖς;

᾽Ω τόλμης· καὶ νῦν, νῦν ἔτι φησὶ, μόνη.

5 Οὐχ ὁ περίβλεπτός σε Κλέων . . . ; κὰν μὴ . . . τί
 δ' ἀπειλῶ;

"Ερῖε κακὸν κοίτης θήριον, ἔρῖε τάχος.

Καίτοι σοι δώσω τερπνὴν χάριν. οἶδ', ὅτι βούλει

Κεῖνον ὄραν. αὐτοῦ δέσμιος ὦδε μένε.

LXIV.

"Αστρα καὶ ἡ φιλέρωσι καλὸν φαίνουσα Σελήνη,

Καὶ νύξ, καὶ κώμων σύμπλανον ὀργάνιον,

"Αρά γε τὴν φιλάστων ἔτ' ἐν κοίταισιν ἀθρήσω

"Αγρυπνον, λύχνῳ πολλᾷ ἀποδυρομένην.

5 "Ἢ τιν' ἔχει σύγκοιτον· ἐπὶ προθύροισι μαράνας

Δάκρυσιν ἐκδήσω τοὺς ἰκέτας στεφάνους,

"Εν τόδ' ἐπιγράψας· Κύπρι σοὶ Μελέαγρος, ὁ
 μύστης

Σῶν κώμων, στοργῆς σκύλα τὰδ' ἐκρέμασε.

⁵ LXIII. Cod. Vat. ἔκλαιον κὰν μὴ τιν ἀπείδω. Br. περίβλεπτος
 παρεκέκλιτο καὶ μεν ἐπείδω. ⁸ LXIII. Sic Cod. Vat. Br. μενεῖ.

[†] LXIV. Cod. ἀπὸ δρομένην. Br. ἀποδαιομένην. ⁶ LXIV. ἐκδήσας,
 Cor. Salm. ⁷ LXIV. ἐπὶ γράψας. ⁸ LXIV. στοργᾶς super-
 script ἦς.

LXV.

- Ὅυ πλόκαμον Ἀημοῦς, οὐ σάνδαλον Ἡλιοδώρας,
 Ὅυ τὸ μυρόρραντον Τιμαρίου πρόθυρον,
 Οὐ τρυφερὸν μεῖδημα βοώπιδος Ἀντικλείας,
 Οὐ τοὺς ἀρτιθαλεῖς Δωροθέας στεφάνους,
 5 Οὐκέτι σοὶ φαρέτρη . . . πτερόεντας ὀϊστοὺς
 Κρύπτει, Ἐρωσ' ἐν ἐμοὶ πάντα γὰρ ἐστὶ βέλη.

LXVI.

- Ναὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίκιννον,
 Ναὶ μυρόπνουν Δημοῦς χρώτα τὸν ὑπναπάτην,
 Ναὶ πάλιν Ἰσίαδος φίλα παίγνια, ναὶ φιλάγρυπνον
 Δύχρον ἐμῶν κώμων πολλὰ πiónτα μέλη,
 5 Βαῖον ἔχω τό γε λειφθέν, Ἐρωσ, ἐπὶ χεῖλεσι θραῦμα
 Εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ τοῦτ', εἰπέ, καὶ ἐκπτύσομαι.

LXVII.

- Κῦμα τὸ πικρὸν Ἐρωτος, ἀκοίμητοί τε πνέοντες
 Ζῆλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,
 Ποῖ φέρομαι; πάντη δὲ φρένων οἶακες ἀφείνται,
 Ἡ πάλι τὴν τρυφερὴν Σκύλλαν ἐποψόμεθα;

LXVIII.

- Ναὶ τὰν νηξαμέναν χαροποῖς ἐν κύμασι Κύπριν,
 Ἐστι καὶ ἐκ μορφῆς ἁ Τρυφέρα τρυφερά.

^{1 2 3 4} LXV. Br. ὁ. ⁵ LXV. Post φαρέτρη, sec. Stadt. lacuna in Cod. ⁶ LXV. κρύπτεις. ² LXVI. Cod. καί et sic Br.
⁵ LXVI. Cod. τραῦμα et sic Br. ² LXVIII. Cod. Vat. μορφάς ἀτρυφερά.

LXIX.

Ἄ φιλέρως χαλεποῖς Ἀσκληπιάς, οἷα γαλήνοῖς,
Κύμασι, συμπίθει πάντας ἐρωτοπλοεῖν.

LXX.

Γυμνὴν ἦν ἐσίδης Καλλιστίον, ὦ ξένε, φήσεις·
Ἥλλακται διπλοῦν γράμμα Συρηκοσίων.

LXXI.

Νύξ ἱερή, καὶ λύχνη, συνίστορας οὔτινας ἄλλους
Ὅρκους, ἀλλ' ὑμέας εἰλόμεθ' ἀμφότεροι.
Χώ μὲν ἐμὲ στέρξειν, κείων δ' ἐγὼ οὔποτε λείψειν
Ὀμόσαμεν κοινῇν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
5 Νῦν δ' ὁ μὲν ὄρκια φησὶν ἐν ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι,
Λύχνη, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτὸν ὀρᾷς ἐτέρων.

LXXII.

Ορθροβόας δυσέρωτι κακάγγελλε, νῦν τρισάλαστε,
Ἐννύχιος κράζεις πλευροτοπῇ κέλαδον,
Γαῦρος ὑπὲρ κοίτας, ὅτι μοι βραχὺ τοῦτ' ἔτι νυκτὸς,
Καὶ, τὸ φιλεῖς, ἐπ' ἐμαῖς ἀδὺν γελᾷς οδύναις
5 Ἄδε φίλα θρεπτήρι χάρις ; ναὶ τὸν βαθὺν ὄρθρον
Ἐσχατα γηρύσεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

LXXIII.

Ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων
Ἀστραγάλοις, τοῦμόν Πνεῦμ' ἐκύβευσεν
Ἐρως.

¹ LXIX. Cod. Vat. γαλήνη. ² LXIX. ἄμμασι—σὺμ πείθεις.

⁴ LXXII. Cod. φιλεῖν, et δ' habet post ἐμαῖς. ⁵ LXXII. Cod.

Vat. θρέπτειρα. ⁶ LXXII. ἔχατα γηρύσει. Gr. γαρύεις.

LXXIV.

Ἦοὺς ἄγγελε χαῖρε Φαέσφορς, καὶ ταχὺς ἔλθοις
 Ἔσπερος ἦν ἀπάγεις λάθριος αὐθις ἄγων.

LXXV.

Ἴξον ἔχεις τὸ φιλημα τὰ δ' ὄμματα Τιμάριον, πῦρ
 Ἦν ἐσίδης καίεις, ἦν δὲ θίγῃς δέδεκας.
 Καὐτὸς Ἔρωσ ὁ πτανὸς ἐν αἰθέρι δέσμιος ἦλω,
 Τοῖς σοῖς ἀγρευθεῖς ὄμμασι Τιμάριον.

LXXVI.

Ὁ τρυφερὸς Διόδωρος ἐς ἡϊθέους φλόγα βάλλων,
 Ἦγρευται λαμυροῖς ὄμμασι Τιμαρίου,
 Τὸ γλυκύπικρον Ἔρωτος ἔχων βέλους ἡ τόδε καινὸν
 Θάμβος ὀρώ· φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον.

LXXVII.

Οὐκέτι Τιμαρίου, τὸ πρὶν γλαφυροῖο, κέλητος,
 Πῆγμα φέρει πλωτὸν Κύπριδος εἰρεσίην.
 Ἄλλ' ἐπὶ μὲν νώτοισι μετάφρενον, ὡς κέρας ἰστῶ
 Κυρτοῦται, πόλιος δ' ἐκκλένται πρότονος.
 5 Ἰστία δ' αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν,
 Ἐκ δὲ σάλου στρεπτὰς γάστρη ἔχει ρυτίδας
 Νέρθε δὲ πᾶνθ' ὑπέραντλα νεῶς, κοίλῃ δὲ θάλασσα
 Πλημμύρει, γόνασιν δ' ἔντρομός ἐστι σάλος.
 Δύστανός γ' ὅς ζωὸς ἔτ' ὢν Ἀχερουσίδα λίμνην
 10 Πλεύσεται, ἄνωθ' ἐπιβὰς γραδὸς ἐπ' εὐκοσόρῳ.

⁴ LXXV. Cod. ἀγρευθεῖς τοῖς σοῖς.

¹ LXXVII. Cod.

Τιμάριον, cor. Schneid.

² LXXVII. εἰρεσίη, cor. Jacobs.

³ LXXVII. νώτοιο. Cor. Meineke.

⁶ LXXVII. γαστρός.

⁹ LXXVII. τε ζωὸς ἔτ'. Cor. Br.

LXXVIII.

Εἰς Φανίον ἐταίραν.

- Οὐ μ' ἔτρωσεν Ἔρως τόξοις, οὐ λαμπάδ' ἀνάψας,
 Ὡς πάρος, αἰθομέναν θῆκεν ὑπὸ κραδίᾳ.
 Σύγκωμον δὲ Πόθοισι φέρων Κύπριδος μυροφεγγές
 Φανίον, ἄκρον ἐμοῖς ὄμμασι πῦρ ἔβαλεν.
 5 Ἐκ δὲ με φέγγος ἔτηξε· τὸ δὲ βραχὺ φανίον ὥφθη
 Πῦρ ψυχῆς τῇ μῇ καιόμενον κραδίᾳ.

LXXIX.

- Ἔσπευδον τὸν Ἔρωτα φυγεῖν· ὁ δὲ βαιὸν ἀναψας
 Φανίον ἐκ τέφρης εὖρέ με κρυπτόμενον.
 Κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χέρος δ' ἀκρόνυχτα δισσά,
 Κνίσμα πυρὸς θραύσας, εἷς με λαθὼν ἔβαλεν.
 5 Ἐκ δὲ φλέγος πάντῃ μοι ἐπιδραμεν. ὦ βαρὺ φέγγος
 Λάμψαν ἐμοί, μέγα πῦρ Φανίον ἐν κραδίᾳ.

LXXX.

- Εὐφορτοὶ νᾶες πελαγίτιδες, αἱ πόρον Ἑλλης
 Πλεῖτε, καλὸν κόλποις δεξάμεναι βορέαν,
 Ἦν που ἐπ' ἡϊόνων Κῶαν κατὰ νᾶσον ἴδητε
 Φανίον εἰς χαροπὸν δερκομέναν πέλαγος,
 5 Τοῦτ' ἔπος ἀγγελίαιτε· Καλὴ νυὲ, σὸς με κομίζει
 Ἴμερος οὐ ναύταν, ποσσὶ δὲ πεζοπόρον.
 Εἰ γὰρ τοῦτ' εἴποιτ', εὐ ἐς τέλος αὐτίκα καὶ Ζεὺς
 Οὐριος ὑμετέροις πνεύσεται εἰς ὀθόνας.

⁵ LXXIX. Cod. φλογός, et sic Br.
 πελαγείτιδες. ⁵ LXXX. ἀγγεῖλαιτε.
 mox pro νυὲ σὸς νοεσῶς.

¹ LXXX. Cod. Vat.
⁶ LXXX. παιζοπόρον, et

LXXXI.

Ὁρθρε τί μοι δυσέραστε, ταχὺς περὶ κοῖτον ἐπέστης,

Ἄρτι φίλας Δημοὺς χρωτὶ χλαινομένῳ ;

Εἶθε πάλιν στρέψας ταχυνὸν δρόμον Ἑσπερος εἶης,

Ὡ γλυκὺ φῶς βάλλων εἰς ἐμὲ πακρότατον.

5 Ἦδη γὰρ καὶ πρόσθεν ἐπ' Ἀλκμήην Διὸς ἦλθες

Ἀντίος· οὐκ ἀδάης ἐσσί παλινδρομίης.

LXXXII.

Ὁρθρε τί νῦν, δυσέραστε, βραδὺς περὶ κόσμον
ἐλίσση,

Ἄλλος ἐπεὶ Δημοὺς θάλπεθ' ὑπὸ χλανίδι ;

Ἄλλ' ὅτι τὴν ῥαδινὰν κόλποις ἔχον, ὥκὺς ἐπέστης,

Ὡς βάλλων ἐπ' ἐμὲ φῶς ἐπιχαιρέκακον.

LXXXIII.

Δημὼ λευκοπάρειέ σε μέν τις ἔχων ὑπὸ χρώτα

Τέρπεται· ἅ δ' ἔν μοι νῦν στενάχει κραδία,

Εἰ δέ σε σαββατικὸς κατέχει πόθος, οὐ μέγα
θαῦμα·

Ἔστὶ καὶ ἐν φυχροῖς σάββασι θερμὸς Ἑρως.

LXXXIV.

Ζηνοφίλα καλλὸς μὲν Ἑρως, σύγκοιτα δὲ φίλτρα

Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν, αἱ Χάριτες δὲ χάριν.

LXXXV.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίαν παρέδειξεν ἐταίραν ;

Τίς μίαν ἐκ τρισσῶν ἡγαγέ μοι Χάρिता ;

⁶ LXXXI. Sic Cod. Br. δ' ἐσσί.
ἐπὶ χειρέκακον. Br. ut nos.

⁴ LXXXII. Cod. Vat.

¹ LXXXV. Cod. Vat. ἐταίρην,

Ἄρ' ἐτύμως ἀνὴρ κεχαρίσμενον ἄνυσεν ἔργον
Δῶρα διδούς, καὺτὰν τὰν Χάριν ἐν χάριτι.

LXXXVI.

Ἄδὺ μέλος Μοῦσαι σὺν πηκτίδι, καὶ λόγον εὖφρων
Σοὶ Πειθῶ, καὶ Ἔρωσ κάλλος ἐφηνιοχῶν.

* * * * *

Ζηνοφίλα, σοὶ σκῆπτρα Πόθων ἀπενείμαν, ἐπεὶ σοι
Αἰ τρισσαὶ Χάριτες τρεῖς ἔδοσαν χάριτας.

LXXXVII.

Ἄδὺ μέλος, ναὶ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πῆκτιδι μέλπεις,
Ζηνοφίλα, λίγα δὴ ἀδὺ κρέκεις τι μέλος.

Ποῖ σε φύγω ; πάντῃ με περιστείχουσιν Ἔρωτε,
Οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῷσι χρόνον.

5 Ἦ γὰρ μοι μορφὰ βάλλει πόθον, ἢ πάλι μούσα
Ἦ χάρις, ἢ—τί λέγω ; πάντα. πυρὶ φλέγομαι.

LXXXVIII.

Εὐδεις Ζηνοφίλα, τρυφερὸν θάλος. εἴθ' ἐπὶ σοι νῦν
Ἄπτερος εἰσῆειν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις,
Ὡς ἐπὶ σοι μῆδ' οὗτος, ὁ καὶ Διὸς ὄμματα θέλγων,
Φοιτῆσαι, κατέχειν δ' αὐτὸς ἐγὼ σε μόνος.

³ LXXXV. Ἄρ' ἐτοιμῶς ἀνὴρ. Br. ἢ ῥ' ἐτύμως ὁδ' ἀνὴρ.

¹ LXXXVI. Cod. ἀδομελεῖς—λόγος ἔμφρων. ² LXXXVI. σὺν Πειθοῖ—καλὸς ἐφ' ἡνιόχῳ. Br. Ἀδυμελεῖς Μοῦσαι σὺνπηκτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων σὺν πειθοῖ, καὶ Ἔρωσ καλὸς ὑφηνιόχῳ.

² LXXXVII. Cod. Vat. λιγίαν Plan. λίγει. Suidas λιγὸν κρέκεις. Br. τι λίγει ἀδὺ. ⁵ LXXXVII. Cod. Vat. et Plan. ἢ γὰρ.

Cor. Wytt.

⁴ LXXXVIII. Br. φοιτήσῃ. Cod. κατέχων. Br. κατὰθῶ.

LXXXIX.

Αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρισσὸν στεφάνωμα συνείνα

Ζηνοφίλα, τρισσᾶς σύμβολα καλλοσύνας.

Ἄ μὲν ἐπὶ χρωτὸς θεμένα πόθον, ἃ δ' ἐπὶ μορφᾶς

Ἰμερον, ἃ δὲ λόγοις τὸ γλυκύμυθον ἔπος.

5 Τρισσάκεις εὐδαίμων, ἧ καὶ Κύπρις ὤπασεν εὐνάν.

Καὶ Πείθῳ, μύθους, καὶ γλυκὺ κάλλος Ἔρωσ.

XC.

Πταίης μοι κώνωψ ταχὺς ἄγγελος, οὔασι δ' ἄκροισ

Ζηνοφίλας ψαύσας προσψιθύριζε τάδε.

Ἄγρυπνος μίμνει σε, σὺ δ' ὦ λήθαργε φιλοῦντων

Εὔδεις· εἶα, πέτε· ναὶ φιλόμουσε, πέτε·

5 Ἦσυχά δὲ φθέγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας

Κινήσης ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας.

Ἦν δ' ἀγάγης τὴν παῖδα, δορᾷ στέψω σε λέοντος

Κώνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

XCI.

Κηρύσσω τὸν Ἔρωτα, τὸν ἀγριον· ἄρτι γὰρ ἄρτι

Ὁρθρινος ἐκ κοίτας ὥχεται ἀποπτάμενος.

Ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκυδάκρυς, αἰέλαλος, ὠκύς,

ἀθαμβῆς,

Σιμὰ γελῶν, πτερόεις νῶτα, φαρετρόφορος.

¹ LXXXIX. Cod. συνείνα. Cor. Toup. ³ LXXXIX. Cod. Vat. ἃ ἐπὶ. Om. δέ. ⁵ LXXXIX. Cod. τρισσάκι σεῦ δὲ μόνas καὶ Κύπριδος ὤλεσεν εὐνάν. Br. Τρισσάκι σεῦ δὲ μόνas καὶ ἃ Κύπρις.

² XC. Cod. Vat. πταίis. Cor. Br. ⁴ XC. ἱαπέ-τεν. ⁶ XC. κινήσεις Plan. κινήσης. ⁷ XC. Vat. et Plan. δοραίis. Cor. Br. ² XCI. Cod. Vat. ἀπὸ πτάμενος.

- 5 Πατὴρ δ' οὐκέτ' ἔχω φράζειν τίνος, οὔτε γὰρ Αἰθὴρ,
 Οὐ χθών φησι τεκεῖν τὸν θρασύν, οὐ Πέλαγος,
 Πάντη γὰρ καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται· ἀλλ' ἐσορᾶτε
 Μή που νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λῖνα.
 Καίτοι κείνος, ἰδοῦ, περὶ φωλεόν. οὐ με λέληθας
- 10 Τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

XCII.

- * Ἦδη λευκόϊον θάλλει, θάλλει δὲ φιλόμβρος
 Νάρκισσος, θάλλει δ' οὐρεσίφοιτα κρίνα.
 * Ἦδη δ' ἡ φιλέραστος, ἐν ἄνθεσιν ὄριμον ἄνθος,
 Ζηνοφίλα, Πειθοῦς ἀδὺ τέθηλε ῥόδον.
- 5 Λειμώνες, τί μάταια, κόμαις ἐπὶ φαιδρὰ γελᾶτε;
 * Ἢ γὰρ παῖς κρέσσων ἀδυπνόνων στεφάνων.

XCIII.

- * Ὄξυβόαι κώνωπες, ἀναιδέες, αἵματος ἀνδρῶν
 Σίφωνες, νυκτὸς κνώδαλα διπτέρυγα,
 Βαιὸν Ζηνοφίλαν, λίτομαι, πᾶρεθ' ἥσυχον ὕπνον
 Εὐδεῖν, τὰ μὰ δ', ἰδοῦ, σαρκοφαγεῖτε μέλη.
- 5 Καίτοι πρὸς σῆκον τί δὴ αὐδῶ; θῆρες ἄτεγκτοι
 Τέρπονται τρυφερῷ χρωτὶ χλαινόμενοι.
 * Ἀλλ' ἔτι νῦν προλέγω, κακὰ θρέμματα, λήγετε
 τόλμης,
 * Ἢ γνῶσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δύναμιν.

¹ XCII. Plan. et Br. λευκὸν ἴον. Cod. Vat. λευκόϊον.
⁵ XCII. ἐπὶ. ² XCIII. Plan. pro νυκτὸς, ἀνδρῶν. ³ XCIII. Cod.
 Vat. παρὰ θ' ἥσυχον ὕπνῳ. Cor. Br. ⁵ XCIII. Cod. καὶ τοι
 πρόσσηκα τὴν αὐδῶ καὶ. Br. καὶ τί πρὸς ἡλακτύην αὐδῶ; καὶ.

XCIV.

Τὸ σκύφος ἡδὺν γέγηθε· λέγει δ' ὅτι τῆς φιλέρωτος
 Ζηνοφίλας ψαύει τοῦ λαλίου στόματος.
 *Ολβιον· εἴθ' ὑπ' ἐμοῖς νῦν χεῖλεσι χεῖλεα θείσα
 Ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι.

XCV.

Πωλείσθω, καὶ ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισι καθεύδων,
 Πωλείσθω· τί δέ μοι τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν ;
 Καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ καὶ ὑπόπτερον ἄκρα δ' ὄνυξι
 Κνίζει· καὶ κλαῖον πολλὰ μεταξὺ γελᾷ
 5 Πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν ἄτρεπτον, αἰείαλον, ὃξὺ δεδορκὸς,
 Ἀγριον οὐδ' αὐτῇ μητρὶ φίλῃ τιθασόν·
 Πάντα τέρας. τοίγαρ πεπράσεται, εἴ τις ἀπόπλους
 Ἐμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλει, προσίτω,
 Καίτοι, λίσσεται, ἰδοῦ, δεδακρυμένος, οὗ σ' ἔτι πωλῶ,
 10 Θάρσει Ζήνοφίλας σύντροφος ὧδε μένε.

XCVI.

Ἐντὸς ἐμῆς κραδίης τὴν εὐλαλον Ἑλιοδώραν,
 Ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς Ἔρως.

XCVII.

Σφαιριστὰν τὸν Ἐρωτα τρέφω· σοὶ δ' Ἑλιοδώρα,
 Βάλλει τὰν ἐν ἐμοὶ παλλομένην κραδίαν
 Ἄλλ' ἄγε συμπαίκεται δέξαι πύθον· εἰ δ' ἀπὸ σεῦ με
 Ρίψαις, οὐκ οἷσφ' τὰν ἀπάλαιστον ὕβριν.

⁵ xcv. Cod. Vat. ἄτρεπτον. Br. ἄτρεστον. ⁹ xcv. Br. et Plan. οὗτι σε. Cod. οὐ σετι. ² xcv. Cod. Vat. αὐτὸς ἔπλασεν. Br. ἔπλασεν αὐτός. ⁴ xcvii. Cod. Vat. ἀπαλαιστέραν. Em. Reiskius.

XCVIII.

Ἔγχει, καὶ πάλιν εἶπὲ, πάλιν, πάλιν, Ἑλιοδώρας
 Εἶπὲ, σὺν ἀκρήτῳ τὸ γλυκὺ μίσγ' ὄνομα.
 Καὶ μοι τὸν βρεχθέντα μύροις καὶ χθιζὸν ἐόντα,
 Μναμόσυνον κείνας, ἀμφιτίθει στέφανον.
 Δακρύνει φιλέραστον, ἰδοὺ, ῥόδον, οὐνεκα κείναν
 Ἄλλοθι, κοῦ κόλποις ἡμετέροις ἐσορᾷ.

XCIX.

Ἔγχει τᾷς Πειθοῦς καὶ Κύπριδος Ἑλιοδώρας,
 Καὶ πάλι τᾷς αὐτᾷς ἀδυλόγου Χάριτος.
 Αὐτὰ γὰρ μί' ἐμοὶ γράφεται θεὸς, ἃς τὸ ποθεινὸν
 Οὐνομ' ἐν ἀκρήτῳ συγκεράσας πίομαι.

C.

* * * * *

Ἀρπασται· τίς τόσσον ἐναιχμάσαι ἄγριος εἶη,
 Τίς τόσος ἀντάραι καὶ πρὸς Ἐρωτα μάχην;
 Ἀπτε ταχὺς πεύκας, καὶ . . . τίς κτύπος; Ἑλιοδώρας,
 Βαίνει πάλιν στέρνως ἐντὸς ἐμῶν, κραδίᾳ.

CI.

Τρηχὸς ὄνυξ ὑπ' Ἐρωτος ἀνέτραφες Ἑλιοδώρας,
 Ταύτης γὰρ δύνει κνίσμα καὶ εἰς κραδίην.

¹ xcix. Cod. Vat. τὰς.

Bentleius.

¹ c. Cod. Vat. τόσσος—εἶναι.

Cod. Vat. Br. τόσον.

² xcix. ἀδὺ λόγου χάριτες, em.² c. Sic¹ ci. Cod. Vat. ἀνάτραφες.

CII.

- Ἐν τόδε, παμμήτειρα θεῶν, λίτομαί σε φίλη Νύξ,
 Ναὶ λίτομαι, κώμων σύμπλανε, πότνια Νύξ,
 Εἴ τις ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος Ἡλιοδώρας
 Θάλπεται, ὑπναπάτῃ χρωτὶ χλιανόμενος,
 5 Κοιμάσθω μὲν λύχνος· ὁ δ' ἐν κόλποισιν ἐκείνης
 ῥιπτασθεῖς, κείσθω δεύτερος Ἐνδυμίων.

CIII.

- ᾧ νύξ, ᾧ φιλάγρυπνος ἐμοὶ πόθος Ἡλιοδώρας,
 Καὶ σκολιῶν ὄρθρων κνίσματα δηξιχαρῆ,
 Ἄρα μένει στοργῆς ἐμὰ λείψανα, καὶ τὸ φίλημα,
 Μνημόσυνον, ψυχρᾷ θάλπετ' ἐνὶ κλισίᾳ;
 5 Ἄρα γ' ἔχει σύγκοιτα τὰ δάκρυα, καμὸν ὄνειρον
 Ψυχαπάτην στέρνοις ἀμφιβαλοῦσα φιλεῖ;
 Ἦ νέος ἄλλος ἔρως, νέα παίγνια; μήποτε λύχνε
 Ταῦτ' ἐσίδοις, εἴης δ' ἥς παρέδωκα φύλαξ.

CIV.

- Ὁ στέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται Ἡλιοδώρας.
 Αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τοῦ στεφάνου στέφανος.

CV.

- Πλέξω λευκοῖον, πλέξω δ' ἀπαλὴν ἄμα μύρτοις
 Νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,

¹ CII. Cod. Vat. λίτομαι. Cod. Br. ὁ λύχνος.

³ CII. βεβλήμένος.

⁵ CII. Sic

² CIII. Cod. Vat. δακισχαρῆ.

³ CIII. Cod. κοττι φίλημα.

Br. ἄρα μένει στοργῆς μοι λείψανα,

χ' ὅττι φίλησα.

⁴ CIII. θάλπετ' ἐν οἰκεσίᾳ, et sic. Br.

⁸ CIII. ἐσίδῃ.

¹ CV. Plan. ἀπαλοῖς.

- Πλέξω καὶ κρόκον ἡδὺν· ἐπιπλέξω δ' ὑάκινθον
 Πορφυρίην, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα
 5 Ὡς ἂν ἐπὶ κροτάφοις μυροβοστρήχως Ἡλιοδώρας
 Εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοβόλῃ στέφανος.

CVI.

Ναὶ τὸν Ἔρωτα, θέλω τὸ παρ' οὔασι Ἡλιοδώρας
 Φθέγμα κλύειν, ἥ τὰς Λατοῖδεω κιθάρας.

CVII.

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὰν εὐλαλον Ἡλιοδώραν
 Νικάσειν αὐτὰς τὰς Χάριτας χάρισιν.

CVIII.

- Ἀνθοδίαίτε μέλισσα, τί μοι χροὸς Ἡλιοδώρας
 Ψαύεις, ἐκ προλίπουσ' εἰαρινὰς κάλυκας ;
 Ἡ σύ γε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺν, καὶ δυσύποιστον
 Πικρὸν αἰὲ κραδίῃ κέντρον Ἔρωτος ἔχει ;
 5 Ναὶ δοκέω τοῦτ' ἦν· ἀλλ' ὦ φιλέραστε παλῖμπους
 Στεῖχε· πάλαι τὴν σὴν οἶδαμεν ἀγγελίην.

CIX.

Δάκρυά σοι καὶ νέρθε διὰ χθονὸς, Ἡλιοδώρα,
 Δαρῶμαι, στοργᾶς λείψανον εἰς Ἀἶδην,
 Δάκρυα δυσδάκροτα· πολυκλαίτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ
 Σπένδω, μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.

² CVI. Cod. Vat. τὰς Λατοῖδεω. Plan. Λητοῖδεω.

³ CVIII. Cod. Vat. δύσοιστον. Plan. δύσπιστον. Cor. Br.

⁵ CVIII. Cod. Vat. τοῦτ' εἶπαι. Plan. τοῦτ' ἦν, τοῦτ' ὦ. Br. τοῦτ' εἶπας· ἴθι φιλέραστε. ¹ CIX. Plan. νέρθεν ὑπὸ. ⁴ CIX. Br. νᾶμα πόθων.

- 5 Οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις
 Μελεάγρος
 Αἰάζω κενέαν εἰς Ἀχέροντα χάριν,
 Αἶ αἶ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἄρπασεν Αἶδας,
 ἄρπασεν ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις
 Ἀλλὰ σε γουνοῦμαι, γᾶ πάντροφε τὰν πανόδυρτον
 Ἡρέμα σοῖς κόλποις, μᾶτερ, ἐναγκάλισαι.

CX.

- Χείματος ἡνεμόεντος ἀπ' αἴθερος οἰχομένοιο,
 Πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἶαρος ὥρη.
 Γαῖα δὲ κυανὴ χλοερὴν ἐστέψατο ποίην,
 Καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόσμησε πετήλοις.
 5 Οἱ δ' ἀπάλην πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον Ἡοῦς
 Δειμῶνες γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
 Χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
 Καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἵπολος αἰγῶν.
 Ἦδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
 10 Πνοίῃ ἀπημάντῳ Ζεφύρου λῖνα κολπώσαντες,
 Ἦδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ
 Ἀνθεῖ βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
 Ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
 Καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
 15 Λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλλεα κηροῦ.
 Πάντῃ δ' ὀρνίθων γενεῇ λιγύφωνον ἀεῖδει·
 Ἀλκύονες περὶ κύμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
 Κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
 Εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι καὶ γαῖα τέθηλε,

⁴ CX. Cod. ἐκόμισσε. Cor. Huetius. ¹⁰ CX. Cod. Vat.
 Ζεφύρῳ. ¹³ CX. τευχήεντα. ¹⁴ CX. μέλη. ¹⁸ CX. δ' ἐπ'
 ὄχθαι.

- 20 Συρρίζει δὲ νομεύς, καὶ τέρπεται εὖκομα μᾶλα,
 Καὶ ναῦται πλώουσιν, Διώνυσος δὲ χορεύει,
 Καὶ μέλπει πετεεινὰ, καὶ ᾠδίνουσι μέλισσαι,
 Πῶς οὐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἵαρι καλὸν ἀεῖσαι.

CXI.

- Ἀχήμενις τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεὶς,
 Ἀγρόνομον μέλπεις μούσαν ἐρημόλαλος,
 Ἀκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις,
 Αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.
 5 Ἀλλὰ φίλος, φθέγγου· τι νέον δενδρώδεσι Νύμφαις
 Παίγνιον ἀντφδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον,
 Ὅφρα, φυγὼν τὸν Ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνου
 ἀγρεύσω,
 Ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

CXII.

- Ἀκρὶς, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
 Ἀκρὶς ἀρουραίῃ Μοῦσα, λυγροπτέρυγε,
 Αὐτοφνὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοι τὶ ποθεινόν,
 Ἐγκρούουσα φίλοις ποσσὶ λάλους πτέρυγας,
 5 Ὡς με πόνων ῥύσαι πανάγρυπνοιο μερίμνης,
 Ἀκρὶ, μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτίπλανον.
 Δῶρα δὲ σοι γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω,
 Καὶ δροσερὰς στόματι σχιζομένας ψακάδας.

²¹ CX. δὲ πλώουσιν.²² CX. Sic Cod. Vat. Br. πετεεινὰ.¹ CXII. Cod. Vat. ἀπατηλὰ.

Cor. Huetius.

⁸ CXII. Sic

Cod. Vat. Plan. Suid. Br. ψεκάδας.

CXIII.

Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἤλαθ' ὁ κοῦρος,
 Νίσταν ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.
 Τοῦνεκα σὺν Νύμφαις Βρόμιος φίλος, ἣν δὲ νιν
 εἶργης
 Μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

CXIV.

Ἄνθεμά σοι Μελεάγρος ἐὼν συμπαίστορα λύχνον,
 Κύπρι φίλη, μύστην σῶν θέτο παννυχίδων.

CXV.

Τίς τάδε μοι θνητῶν ἀμφὶ θρίγκοισιν ἀνῆψε
 Σκῦλα, παναισχίστην τέρψιν Ἐνυαλίου ;
 Οὔτε γὰρ αἰγανέαι περιαγέες, οὔτε τι πήληξ
 Ἄλλοφος, οὔτε φόνω χραυθὲν ἄρηρε σάκος.
 5 Ἄλλ' αὐτως γανόωντα καὶ ἀστυφέλικτα σιδάρη
 Οἷα περ οὐκ ἐνοπᾶς ἀλλὰ χορῶν ἔναρα.
 Οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον· ὅπλα δὲ λύθρῳ
 Δειβόμενα βροτέῳ σηκὸς Ἄρην ἔχει.

CXVI.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἱκέτης ἐπιβώμιος, αἰθέριε Ζεῦ
 Μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
 Ἄλλὰ μέθες, Κρονίδη τὸν ἀροτρία, καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
 Πορθμεὺς Εὐρώπης ταῦρος, ἄναξ, ἐγένου.

² CXIII. Sic Cod. Vat. et Plan. Br. κυλινδόμενον.

¹ CXIV. Sic Cod. Br. συμπαίκτορα. ¹ CXV. Cod. Vat. Plan.
 Br. περὶ θρίγκοισιν. Περὶ, a Suida omissum. ⁴ CXV. Plan.
 ἀνῆρε. ⁵ CXV. Plan. αὐτῷ. Cod. Vat. αὐτῶσι. Cor. Br.

CXVII.

Τανταλὶ παῖ, Νιόβα, κλύ' ἐμὰν φάτιν, ἄγγελον ἄτας.

Δέξαι σὼν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.

Λύε κόμας ἀνάδεσμον, ἰὼ, βαρυπένθεσι Φοίβου

Γειναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.

5 Οὐ σοι παῖδες ἔτ' εἰσὶν· ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο; τί
λεύσσω;

Αἶ αἶ, πλημμύρει παρθενίκαισι φόνος.

Ἄ μὲν γὰρ ματρὸς ἐπὶ γούνασιν, ἃ δ' ἐνὶ κόλποις

Κέκλιται, ἃ δ' ἐπὶ γᾶς, ἃ δ' ἐπιμαστίδιος.

Ἄλλα δ' ἄνθρωπον θαμβεῖ βέλος· ἃ δ' ἐπ' οἴστοις

10 Πτώσσει· τᾶς δ' ἔμπνουν ὄμμ' ἔτι φῶς ὀράα.

Ἄ δὲ λάλον στέρξασα πάλαι στόμα νῦν ὑπὸ θάμβευς

Μάτηρ σαρκοπαγῆς οἶα πέπηγε λίθος.

CXVIII.

Ὀνθρφ' Ἡράκλειτος ἐγὼ σοφὰ μούνος ἀνευρὼν

Φημί· τὰ δ' ἐς πάτραν κρέσσονα καὶ σοφίης.

Δᾶξ γὰρ καὶ κοτέων, αἰεὶ ὧ ξένε, δύσφρονας ἄνδρας

Ἐλάττειν· λάμπρα θρεψαμένοισι χάρις.

* * * * *

Οὐκ ἀπ' ἐμεῦ; μὴ τρηχὺς· ἐπεὶ τάχα καὶ σύ τι πείσῃ

Τρηχύτερον. πάτρης χαῖρε σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου.

CXIX.

Δεξιτέρην Ἀἶδαο θεοῦ χέρα, καὶ τὰ κελαινὰ

Ὅμνυμεν ἀρρήτου δέμνια Φερσεφύνης,

² CXVIII. Cod. Vat. φαι τὰδ'. ³ CXVIII. Cod. Vat. λάξ
γὰρ καὶ τοκέων Ἀσίφ. ⁴ CXVIII. κάρις. ⁵ CXVIII. μαι σύ.

⁶ CXVIII. πάτρας. Ultimum distichon alius epigrammatis
esse videtur.

Παρθένος ὥς ἔτυμον καὶ ὑπὸ χθονὶ πολλὰ δ' ὁ
πικρὸς

- 5 Ἀἴσχαρ' ἀκαθ' ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης
' Ἀρχίλοχος· ἐπέων δε καλὴν φάτιν οὐκ ἐπὶ καλὰ
Ἔργα, γυναικεῖον δ' ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
Πιέριδες, τὶ κόρησιν ἔφ' ὑβριστήρας ἰάμβους
Ἐτράφετ', οὐχ ὁσίφ' φωτὶ χαριζόμεναι;

CXX.

Τὸν ταχύπουν, ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
Ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, οὐατόεντα λαγῶν
Ἐν κόλποις στέργουσα διέτρεφεν ἅ γλυκερόχρους
Φανίον, εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκομένον.
Οὐδὲ με μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος· θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
Ἀπλήστου, πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.
Καὶ μου πρὸς κλισίαις κρύψεν νέκυν ὥς ἐν ὀνείροις
Αἰὲν ὄρῃν μοίτης γειτονέοντα τάφον.

CXXI.

Παμμήτηρ γῇ χαῖρε, σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σέ
Αἰσογένην καυτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρήs.

CXXII.

α. Εἰπὸν ἀνειρομένῳ τίς καὶ τίνος ἐσσί. β. Φίλανλος
Εὐκρατίδew. α. ποδαπὸς δ' εὐχε' ἔμεν; β.
Θριασεύs.

³ CXXIX. Br. ἐσμέν. ⁷ CXXIX. ἐφ' et sic Br. ⁸ CXXIX. Cod.
ἐτράπετ' et sic. Br. ¹ CXX. Cod. Vat. σὺν ἀρπασθέντα.
² CXXI. Cod. Vat. ἐσέχοις. Br. ut nos. ² CXXII. Cod.
Vat. παῖς Εὐκρατίδew καὶ ποδαπὸς δ' εὐχεται rel. omiss. Br. et
Plan. ut nos.

- 5 α. Ἐξησας δὲ τίνα στέργων βίον; β. Οὐ τὸν
ἀρότρου
Οὐδὲ τὸν ἐκ νήων τὸν δὲ σόφοις ἔταρον.
α. Γήραϊ δ' ἦ νούσῳ βίον ἔλλιπες; β. Ἥλυθον
Αἰδὰν
Αὐτοθελεὶ κείνων γευσάμενος κυλίκων.
α. Ἦ πρέσβυς; β. Καὶ κάρτα. α. Δάβοι νύ σε
βῶλος ἐλαφρῇ
10 Σύμφωνον πινυτῷ σχόντα λόγῳ βίοτον.

CXXIII.

- Ἄ στάλα, σύνθημα τί σοι γοργωπὸς ἀλέκτωρ
Ἔστα καλλαῖνα σκαπτροφόρος πτέρυγι;
Ποσσὶν ἀφαρπάζων Νίκας κλάδον ἄκρα δ' ἐπ' αὐτὰς
Βαθμίδος προπεσὼν κέκλιται ἀστράγαλος;
5 Ἦ ῥά γε νικάευντα μάχα σκαπτοῦχον ἄνακτα
Κρύπτεις; ἀλλὰ τί σοι παίγνιον ἀστράγαλος;
Πρὸς δὲ, τί λιτὸς ὁ τύμβος; ἐπεὶ πρέπει ἀνδρὶ
πενυχρῷ
Ὅρνιθος κλάγγαις νυκτὸς ἀνεγρομένῳ.
Οὐ δοκέω σκάπτρον γὰρ ἀναίνεται. ἀλλὰ σὺ κεύθεις
10 Ἀθλόφορον, νίκαν ποσσὶν ἀειράμενων.
Οὐ ψαύω καὶ τῇδε· τί γὰρ ταχὺς εἵκελος ἀνὴρ
Ἀστραγάλῳ; νῦν δὴ τῶτρεκὲς ἐφρασάμαν.
Φοῖνιξ οὐ νίκαν ἐνέπει, πάτραν δὲ μεγαυχῇ
Μητέρα Φοινίκων, τὰν πολύπαιδα Τύρον

² CXXIII. Cod. Vat. ἔστακε λαίνα. Cor. Salm.

³ CXXIII. ὑφ' ἀρπάζων.

¹⁰ CXXIII. αἰθλοφόρον quod Pauw.

in marg. apog. em. invenit.

¹³ CXXIII. φοῖνιξ μὲν ν. ε. π. τε.

Cor. Reiskius.

- 15 Ὅρνις δ', ὅττι γεγωνὸς ἀνὴρ, καί που περὶ Κύπριν.
 Πρᾶτος, κὴν Μούσαις ποικίλος ὕμνοθέτας.
 Σκάπτρα δ' ἔχει σύνθημα λόγου· θνάσκειν δὲ
 πεσόντα
 Θίνοβρεχῇ, προπετὴς ἐννέπει ἀστράγαλος,
 Καὶ δὴ σύμβολα ταῦτα. τὸ δ' οὔνομα πέτρος αἰεidei
 20 Ἀντίπατρον, προγόνων φύντ' ἀπ' ἐρισθενέων.

CXXIV.

- Οἰκτρότατον μάτηρ σε, Χαρίζενε, δῶρον ἐς Αἶδαν
 Ὀκτωκαιδεκέτην ἐστόλισε χλαμύδι.
 Ἡ γὰρ δὴ καὶ πέτρας ἀνέστευεν, ἀνικ' ἀπ' οἴκων
 Ἄλικες οἰμῶγ᾽ σὸν νέκυν ἀχθοφόρευν
 5 Πένθος δ', οὐκ Ἑμέναιον ἀνωρύοντο γυναῖκες,
 Αἰ, αἰ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας,
 Καὶ κενεὰς ὠδίνας. ἰὼ κακοπάρθενε Μοῖρα
 Σπειρογόνας στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους.
 Τοῖς μὲν ὁμιλήσασι ποθεῖν πάρα, τοῖς δὲ τοκεῦσι
 10 Πενθεῖν, ἀγνώσιν πευθομένοις δ' ἐλεεῖν.

CXXV.

- Οὐ γάμον, ἀλλ' Ἀἶδαν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστα
 Δέξατο παρθενίης ἄμματα λυομένα.
 Ἄρτι γὰρ ἐσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν
 Ἄσσοι, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι.

²⁰ CXXIII. Cod. Vat. φύντ' ἀμ'. Cor. Dav. ⁵ CXXIV. Cod. Vat. γονῆς. haud dubie revocandum. Jacobs in Em.
⁸ CXXIV. σπείρα γονάς. ⁹ CXXIV. ὁμιλήσας. Cor. Salm.
¹⁰ CXXIV. Cod. Vat. τοῖς δ' ἀγνώς et sic Br. ¹ CXXV. Cod. Vat. ἐπὶ νυμφίδιος.

- 5 Ἦώς δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγεν, ἐν δ' Ὑμέναιος
 Σιγαθεὶς γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.
 Αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἑδαδούχουν παρὰ παστῶ
 Πεύκαι, καὶ φθιμένα νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

CXXVI.

- Ἀτρέμας, ὦ ξένε, βαῖνε· παρ' εὐσέβεσιν γὰρ ὁ
 πρεσβὺς
 Εὐδὲ κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
 Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρον Ἑρωτα
 Καὶ Μούσας ἰλαραῖς συστολίσας χάρισιν·
 5 Ὅν θεόπαις ἠνδρωσε Τύρος, Γαδάρων δ' ἱερὰ χθών·
 Κῶς δ' ἐράτη Μερόπων πρεσβὺν ἐγηροτρόφει
 Ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσί, σέλομ· εἰ δ' οὖν σύ γε
 Φοῖνιξ
 Αὔδονις· εἰ δ' Ἕλλην, χαῖρε· τὸ δ' αὐτὸ φράσον.

CXXVII.

- Νᾶσος ἐμὰ θρεπτεῖρα Τύρος· πάτρα δ' ἐμὲ τεκνοῖ
 Ἀτθίς ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροις.
 Εὐκράτεω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος,
 Πρῶτα Μενιππείαις συντροχάσας χάρισιν.
 5 Εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν, ξένε, πατρίδα,
 κόσμον
 Ναιόμεν' ἐν θνατοὺς πάντας ἔτικτε Χάος.
 Πουλυετῆς δ' ἐχάραξα τὰδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου
 Γήρως γὰρ γείτων, κᾶγγυθεν Ἀἶδεω.

⁵ CXXV. ἐκ δ' Ὑμεναίου. Cor. Br. ⁶ CXXV. μεθ' ἀρμόσατο.
 Cor. Br. ⁷ CXXVI. Cod. Vat. et Plan. σάλαμ. Maius. cor.

- 10 Ἀλλά με τὸν λάλιον καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπὼν
Χαίρειν, εἰς γῆρας καὐτὸς ἴκοιο λάλον.

CXXVIII.

- Πτανέ, τί σοι σιβύνη, τί δὲ καὶ συὸς εὔαδε δερμα ;
Καὶ τίς ἐὼν στάλας σύμβολος ἐσσί τίνος ;
Οὐ γὰρ Ἔρωτ' ἐνέπω σε. τί γὰρ ; νεκύεσσι πάροικος
Ἰμερος ; αἰᾶζειν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν.
5 Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν ταχύπουν χρόνον' ἐμπάλι
γὰρ δὴ
Κεῖνος μὲν τριγέρων' σοὶ δὲ τέθηλε μέλη.
Ἀλλ' ἄρα, ναὶ δοκέω γὰρ, ὁ γὰρ μὲν ἐνερθε, σοφίστας
Ἔστί' σὺ δ' ὁ πτερόεις, τοῦνομα τοῦδε λέγεις.
Ἀ λαιὰ δ' ἀμφῆκες ἔχει γέρας, ἔς τε γέλωτα,
10 Καὶ σπουδὰν. καὶ ποῦ μέτρον ἐρωτογράφον.
Ναὶ μὲν δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἰνέος υἱῷ
Σύμβολα σημαίνει ταῦτα συοκτασίης.
Χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ Μοῦσαν Ἔρωτι,
Καὶ Χάριτας Σοφία εἰς μίαν ἡρμόσαο.

CXXIX.

- Ἀ πύματον καμπτήρα καταγγέλλουσα κορωνίς,
Ἐρκούρος γραπταῖς πιστοτάτα σέλισι,
Φαμὶ τὸν, ἐκ πάντων ἡθροισμένον εἰς ἓνα, μόχθον
Ἑμνοθετᾶν βύβλῳ τῇδ' ἐνειλιζάμενον,

⁹ CXXVII. Cod. Vat. om. σύ.

var. Κρόνον, Ald. et Br.

ὁ γῆς ὑπερθε. Cor. Br.

¹⁴ CXXVIII. Plan. σόφίαν. Br. cor.

ὁρκούρος. Cor. Br.

⁵ CXXVIII. Χρόνον, edd.

⁷ CXXVIII. Cod. Vat.

⁸ CXXVIII. ἐσσί—λόγος.

² CXXIX. Cod. Vat.

⁴ CXXIX. ὑμνοθέταν. Cor. Jacobs.

- 5 Ἐκτελέσαι Μελέαγρον, αἰμίνηστον δὲ Διοκλεῖ
 Ἄνθεσι συμπλέξαι μουσοπόλον στέφανον,
 Οὐλα δ' ἐγὼ καμφθεῖσα δρακοντείουσιν ἁώτοις
 Σύνθρονος ἵδρυμαι τέρμασιν εὐμαθίας.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

I.

Κυανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
 Μοῖρα πολὺρῥηνον πατρίδα ῥυομένους
 Ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἷ ποτε γυίοις
 Τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

II.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
 Μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
 Ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μοραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι.
 Καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ.

Χαῖρε δις ἡβήσας καὶ δις τάφου ἀντιβολήσας,
 Ἑσίοδ', ἀνθρώποις μέτρα χέων σοφίης.

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

I.

Κούρα Πάλλαντος πολυνώνυμε, πότνια Νίκα,
 Πρόφρων Κραναίων ἱμερόεντα χορὸν
 Αἰὲν ἐποπτεύεις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσῶν
 Κηῖφ ἀμφιτίθει Βακχυλίδη στεφάνους.

⁷ CXXIX. δρακοντείουσιν ἁώτοις. Cor. Br. ³ B. I. Cod.
 Μούσαν. ⁴ B. I. Cod. Vat. Κηφῶ—Βακχυλίδης.

II.

Εὐδαμος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκα
 Τῷ πάντων ἀνέμων πισοτάτῳ Ζεφύρῳ.
 Εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
 Δικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύνων.

ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμεν, ἢ κείνοι ἅμ' ἡμῖν
 Οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν.
 Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος
 (Νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ') οἷς φθόνος οὐκ ἔπεται.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

I.

Ἄκρον ἱατρὸν Ἄκρων Ἀκραγαντίνου, πατὴρ Ἄκρου
 Κρύπτει κρήμνος ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.
 ἢ ἄλλως.
 Ἀκροτάτης κοροφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

II.

Πανσανίαν ἱατρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτου υἱὸν,
 Φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατὴρ ἔθρεψε Γέλα,
 Ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισι
 Φῶτας ἀπέστρεψε Φερσεφόνης θαλάμῳ.

¹ A. Cod. παρέχουσ'. Cor. Bentleius. ² E. I. Cod. Vat.
 ἔθαψε πέλας. Diog. Laert. ut nos. ³ E. II. Cod. Vat.
 et Plan. sic exprimunt. Ὃς πλείστους κρυεραῖσι μαραινομένους
 ὑπὸ νοῦσοις.

ΣΩΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἡλῖος ἦν οὐ παῖς, Εὐριπίδῃ, ὃς με χλαινῶν
 Γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
 Βορρᾶς ὤμίλησε. σὺ δ' οὐ σόφος, ὃς τὸν Ἔρωτα,
 Ἀλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιήτην ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ,
 καὶ γυναῖκός τινος μετὰ τέκνων, κατὰ τοὺς ἀγροὺς, δύο μὲν ἀρρένων
 τελείων. μιᾷς δὲ παρθίνου, φαγούσης θανασίμους μύκτας, καὶ ἀποπνι-
 γείσης μετὰ τῶν τέκνων, ποιῆσαι τοῦτ' ἐπίγραμμα.

I.

ὦ τὸν ἀγήραντου πόλον αἰθέρος ἦλιε τέμνων
 Ἄρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος ;
 Μητέρα, παρθενικὴν τε κόρην, δισσοὺς τε συναίμους,
 Ἐν ταύτῃ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

II.

Οἷδε Συρακοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
 Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.

Bergk. Poet. Lyr. 2. 265.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ.

Μνήμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει
 Γῇ Μακεδῶν, τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
 Πατρίς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι· πλείστα δὲ
 Μούσαις
 Τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

ΙΠΠΩΝΟΣ.

Ἴππωνος τόδε σῆμα τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἴσον ἐποίησε Μοῖρα καταφθίμενον.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

Βάψαι μ' ἐν θυμέλῃσιν, ἐγὼ δὲ σε κύμασι πόντου
Βαπτίζων, ὀλέσω νάμασι πικροτάτοις.

Bergk. Poet. Lyr. 2. 268.

ΑΓΑΘΩΝΟΣ.

Ωφιλον ὡς ἀφανής, οὕτω φανερώτατος εἶναι
Καιρὸς, ὃς αὐξάνεται πλείστον ἀπ' εὐλαβίης.

Bergk. Poet. Lyr. 2. 268.

ΙΟΦΩΝΤΟΣ.

Κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῇ πρωτεῖα λαβόντα
Τῆς τραγικῆς τέχνης σχῆμα τὸ σεμνότατον.

Bergk. Poet. Lyr. 2. 285.

ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ.

Τίπτε μύθων ἄτλητος Ἐνναλίοιο λόλογχας,
Κύπρι; τίς ὁ ψεύστας στρυγὰ καθάψε μάταν;
Ἐντεά σοι γὰρ Ἐρωτες ἐφίμεροι, ἃ τε κατ' εὐνὰν
Τέρψις καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
5 Δούρατα δ' αἵματόεντα μέθες Τριτωνίδι δία
Ταῦτα σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Ὑμέναιον ἴθι.

¹ ΑΛΚ. Schol. βάπτε με ἐν. Meineke. βάπτες μ' ἐν. Bergk.
βάπτε μὲν ἐν θυμέλῃσι μ'. ⁵ AN. Cod. Vat. κάθες.

⁶ AN. εὐχεται ἄν. An fuit, κατὰ Τριτωνίδι δία Ταῦτα θοῦ, εὐκταία
τ' εἰς Ὑμέναιον ἴθι.

ΣΙΜΜΙΟΥ ΘΕΒΑΙΟΥ.

I.

Τὸν σὲ χόροις μέλψαντα Σοφοκλέα παῖδα Σοφίλου,
 Τὸν τραγικῆς Μούσης ἄστερα Κεκρόπιον,
 Πολλάκις, ὃν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλῶς,
 Βλαιοὺς Ἀχαρνίτης κισσοὺς ἔρεψε κόμην,
 5 Τύμβος ἔχει καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς
 Αἰὼν ἀθανάτοις δέρεται ἐν σελίσιν.

II.

Ἦρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος ἡρέμα κισσὲ
 Ἑρπύζοις χλοερούς ἐκπροχέων πλοκάμους
 Καὶ πεταλὸν πάντη θάλλοι ῥόδου, ἥ τε φιλορῥῶξ
 Ἀμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,
 5 Εἶνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
 Ἦσκησεν, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Νῦν ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολυηγόρε Φρόντι
 Δείξεις εἴ τι φρονεῖς, κεῖ τι περισσὸν ἔχεις,
 Τὸν γὰρ ἐς ἄλλο τε σῶμα μεθαρμοσθέντα, καὶ
 ἄλλοις
 Ἐν κόσμοισι βίου σχῆμα λαβόνθ' ἕτερον.
 * * * * *

³ Σ. I. Cod. πολλάκις ἐν. ³ Σ. II. Sic Cod. Vat. ed. Flor.
 et Br. ῥόδον. ¹ Φ. Plut. ὦ Καλλίπης θύγατερ πολυηγόρε
 φροντιδι δείξεις. ² Φ. Plut. Εἴτι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις.
³ Φ. Plut. σχῆμα, et sic Bergk. ⁴ Φ. Plut. σῶμα, et sic
 Bergk.

- 5 Δεῖ σ' ἀρετῆς κῆρυκα τεκεῖν τινα Λυσία ὕμνον
 Ἐντὶ καταφθιμένου καὶ σόφου ἀθάνατον
 Ὡς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξαι φιλέταιρον ὀπίσσω,
 Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βρότοις ἀρετήν.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

I.

- Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστήρ ἐμός. εἶθε γενοίμην.
 Οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἷς σε βλέπω.

II.

- Τὴν ψυχὴν Ἀγάθωνα φιλῶν ἐπὶ χεῖλεσιν ἔσχον
 Ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.

III.

- Νῦν ὁ τὸ μηδὲν Ἀλεξίς, ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι
 καλός,
 Ὡπται, καὶ πάντα πᾶς τις ἐπιστρέφεται.
 Θυμὲ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον ; εἰτ' ἀνιήσει
 Ὅσπερον. οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν ;

IV.

- Μῆλον ἐγὼ βάλλει με φιλῶν σέ τις, ἀλλ' ἐπί-
 νευσον
 Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

⁵ Φ. Plut. Λυσιδαῖμον. ⁶ Φ. Plut. δόντα et sic Bergk.
 Plut. καταφθιμένον. Bergk. καταφθιμένων Plut. σόφω, et sic
 Bergk. ⁷ Φ. Plut. ὅς ποτ'. Bergk. ὅς τότ' ἄπασιν et sic. Bergk.
¹ Π. II. Diog. εἶχον fortasse recte. ² III. Cod. ὅτε. Cor.
 Br. ³ III. Cod. πᾶσι περιβλέπεται. Diog. ut nos.
³ III. ἀνιήσεις. Cor. Br.

V.

Τῷ μῆλ' βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκούσα φιλεῖς με,
 Δεξαμένη τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
 Εἰ δ' ἄρ' ὁ μὴ γένοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
 Σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

VI.

Ἀρχαίανασσαν ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἐταίραν
 ἥς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἔζετο δριμύς Ἔρως
 Ἄ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκεινης
 Πρωτοπλόου, δι' ὅσης ἦλθετε πυρκαϊῆς.

VII.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ τὸν ἐρασ-
 τῶν
 Ἑσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
 Τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοιῇ μὲν ὀρᾶσθαι
 Οὐκ ἐθέλω· οἷη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

VIII.

Εἰς βάτραχον χαλκοῦν ἀνατιθέντα ταῖς Νύμφαις παρ' ὀδοιπόρου.
 Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν αἰοιδόν,
 Τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον
 Χαλκῷ μορφώσας τις ὀδοιπόρος, εὐχος ἔθηκεν,
 Καύματος ἐχθροτάτου δίψαν ἀκεσσάμενος·

² VI. Ath. πικρὸς ἔπεστιν Ἔρως. Suid. ὁ γλυκὺς ἔξετ' Ἔρως. ⁴ VI. Ath. πρωτοπόρου. ² VIII. Fort. leg. κρυφαῖς.
⁴ VIII. Sic Cod. Vat. Vulgo ἀκέσσαμενος.

- 5 Πλαζομένῃ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὐκαιρον αἰίσας
 Κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι·
 Φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
 Εὖρε πόσιν γλυκερὰν ἦν ἐπόθει καματῶν.

IX.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα.

- Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἰδματος εἰς Κνίδον ἦλθε,
 Βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
 Πάντῃ δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
 Φθέγγετο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλῃς ;
 5 Πραξιτέλῃς οὐκ εἶδεν ἂ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
 Ἐξεσ' Ἀρης οἶον ἤθελε τὴν Παφίην.

X.

Εἰς τὸ αὐτό.

- Οὔτε σε Πραξιτέλῃς τεχνάσατο οὔθ' ὁ σίδαρος,
 Ἄλλ' οὕτως ἔστης, ὥς ποτε κρινόμενα.

XI.

- Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ οὔτι πεσεῖται,
 Ζηλοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

XII.

- Ἐννέα τὰς Μούσας φασὶν τινες· ὥς ὀλιγώρως.
 Ἦνυδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

⁸ VIII. Cod. Vat. γλυκερῶν (γρ. ἦν) ὃν ἀπόθῃ ναμάτων.

⁶ IX. Pro ἤθελε malletm εἰσίδε.

XIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανέις.

Ἐψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
 Φρίσσουσιν πυκινοῖς φηγὸν ὑπὸ Ζεφύροις,
 Καὶ σοὶ καγχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγγι
 Θελγομένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

XIV.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς συρίζον.

Σιγάτω λασίων δρυάδων λέπας, οἳ τ' ἀπὸ πέτρας
 Κρουνοὶ, καὶ βληχὴ πουλυμιγῆς τοκάδων,
 Αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσσεται εὐκελάδῃ Πᾶν,
 Ἐγγὺς ἰεὺς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων.
 Αἰ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
 Ἐδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

XV.

Εἰς Σάτυρον κρήνῃ ἐφεστῶτα καὶ Ἔρωτα καθευδόντα.

Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέῃ χεὶρ
 Μοῦνη θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ.
 Εἰμὶ δὲ ταῖς νύμφαισιν ὁμέψιος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
 Πορφυρέου μέθυσος, λαρὸν ὕδωρ προσχέω.
 5 Εὐκηνον δ' ἵθυνε φέρων πόδα, μὴ τὰχα κούρον
 Κινήσης ἀπαλῶ κώματι θελγόμενον.

XVI.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν οὐκ ἐτόρευσε·
 Ἦν νύξῃς ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

² XIII. Cod. κῶμον.² xv. Sic Cod. Br. κωφῳ.³ xv. Vulg. ὁμέστιος ex. Cod. Vat. cor. Ruhnken.

XVII.

Εἰς δακτύλιον.

Εἰκόνα πέντε βόων μικρὰ λίθος εἶχεν ἱασπισ
 Ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας
 Καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοΐδια· νῦν δὲ κρατεῖται
 Τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

XVIII.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρὼν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν,
 Ὅν λῖπεν οὐκ εὐρὼν, ἤψεν δν εὔρε βρόχον.

XIX.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
 Οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἥδε τέχνην.

XX.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσάν
 Παισὶ λιθοβλήτου παῖγνιον εὐστοχίης.¹
 Πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
 Κέκλασμαι πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη
 5 Δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἥ γὰρ ἔγωγε
 Δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρου.

XXI.

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἐῶος·
 Νῦν δὲ θανὼν λάμπεις ἕσπερος ἐν φθίμενοις.

³ xvii. Sic Cod. Br. ναί.⁵ xx. Cod. Vat. εἰ.⁶ xx. Plan. et Br. ἐπ'.

XXII.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶν
 Μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γεινομέναις. ὦ
 Σοὶ δὲ, Δίῳ, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
 Δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
 Κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
 ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίῳ.

XXIII.

Οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
 Ἑκβατάνων πεδίοφ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
 Χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρὶς Ἑρέτρια, χαίρετ'
 Ἀθῆναι
 Γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

XXIV.

Εὐβοίης γένος ἐσμέν Ἑρετρικὸν, ἄγχι δὲ Σούσων
 Κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσον ἀφ' ἡμετέρης.

XXV.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ,
 ὦς ἀλλ' καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' Αἴδης.

XXVI.

Ναυηγὸν με δέδορκας, ὃν οἰκτεῖρασα θάλασσα
 Γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ἡδέσατο.

² XXII. Cod. δὴ ποτε.

¹ XXIII. Philos. οἶδε ποτ'

Αἰγαίου βαθύβροον οἶδμα πλέοντες.

² XXIII. Malim κείμεθα νῦν.

¹ XXIV. Suid. Εὐβοίων quod malit Br.

- Ἄνθρωπος παλάμησιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσσε,
 Τόσσον ἄγος τόσσον κέρδεος ἀράμενος.
 5 Κεῖνο καὶ ἐνδύσαιοτο καὶ εἰν Ἀῖδαο φέροιντο,
 Καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμόν ἔχοντα ῥάκος.*

XXVII.

*Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἀλλ' καὶ κατὰ γαῖαν
 Ἴστε δὲ ναύηγού σῆμα παρερχόμενοι.*

XXVIII.

*Ἀρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὄδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
 Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.*

XXIX.

*Ἄ Κύπρις Μοῖσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
 Τιμᾶτ', ἣ τὸν Ἔρωτ' ὕμνιν ἐφοπλίσομαι.
 Χαὶ Μοῖσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα
 Ἀμῖν οὐ πέτεται τοῦτο τὸ παιδάριον.*

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

I.

*Ἀνέρα τις λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπανγῆς
 Ἦγε πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος,
 Ἀμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν ὄψει
 Ὃς δὲ βάσεις· ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρεσίη·*

⁵ xxv. Cod. *κεν*. Br. μὲν nos. καὶ. ¹ xxviii. Cod.
 Vat. loc. pr. ἥπιος. ² xxix. Cod. Vat. Ἔρων. Diog.
 Ἔρωτ'. II. N. 4 I. Cod. ὁ δέ.

- 5 Τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος αἴρων
 'Ατραπὸν ὀθνείοις ὀμμασιν ἄχρι βατεῖ
 'Η μία δ' ἀμφοτέροις ἤρκει ψύσις· ἐν γὰρ ἐκάστω
 Τοῦλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.

II.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστω.

'Α λίθος ἔστ' ἀμέθυστος· ἐγὼ δ' ὁ πότας Διόνυσος
 "Η πιθέτω νήφειν, ἥ μαθέτω μεθύειν.

III.

'Α σφραγὶς ὑάκινθος· 'Απόλλων δ' ἐστὶν ἐν αὐτῇ
 Καὶ Δάφνη· ποτέρου μᾶλλον ὁ Λητοῖδας;

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΥ.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος·
 Ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

Εἰς Ἑρμείαν.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως παραβὰς μακάρων θέμιν
 ἄγνῃν
 "Εκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεὺς,
 Οὐ φανερώς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας
 'Αλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

Π. ⁶ I. ἀκριβατεῖ. Vulgo ἀκροβατεῖ. Π. ² II. Cod. loc.
 pr. ἥ νείφειν πείσει μ'. loc. sec. ἥ πεισάτω νήφειν.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Ἑρμείου εὐνούχου τε, καὶ Εὐβούλου τόδε δούλου
 Μνήμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Ἀριστοτέλης,
 Ὃς διὰ τὴν ἀκρατῇ γαστρὸς φύσιν εἴλετο ναλεῖν
 Ἄντ' Ἀκαδημείας, βορβόρου ἐν προχόαις.

ΧΟΙΡΙΔΟΥ.

Εἰς τὸν Σαρδαναπάλου τάφον.

Εὐ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
 Τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔτις ὄνησις.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
 Ταῦτ' ἔχω ὅσος ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ'
 ἔρωτος
 Τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὀλβια κείνα
 λέλειπται.
 Ἦδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι.

ΑΓΙΔΟΣ.

Καὶ στάλικας καὶ πτηνὰ λαγωβόλα σοὶ τάδε
 Μείδων,
 Φοῖβε, σὺν ἱξευταῖς ἐκρέμασεν καλάμοις,
 Ἑργων ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἦν δέ τι μειζον
 Δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.

ΑΙΣΧΥΡΙΩΝΟΣ.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἢ ἑπίβωτος ἀνθρώποις
 Ἐνταῦθα γήρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι,

¹ Θ. Diog. Ἑρμείου εὐνούχου καὶ Εὐβούλου ἄμα δούλου.

- Μὴ μ', ὦ μάταιε ναῦτα τὰν ἄκραν κάμπτων,
 Χλεύην τε, ποίειν καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
 5 Οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
 Οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης·
 Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,
 Λόγων τε παιπάλημα, καὶ κακὴ γλῶσσα,
 Ἐγραψεν οἷ ἔγραψ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

ΦΙΛΗΤΑ ΣΑΜΙΟΥ.

I.

- Πεντηκονταέτις καὶ ἔτι πλεόν ἢ φιλέραστος
 Νικιάς εἰς νηὸν Κύπριδος ἐκρέμασε
 Σάνδαλα, καὶ χαίτης ἀνελίγματα, τὸν τε διαυγῇ
 Χαλκὸν, ἀκριβείης οὐκ ἀπολειπόμενον,
 5 Καὶ ζώνην πολύτιμον, ἃ τ' οὐ φωνητὰ πρὸς ἄνδρας,
 Ἀλλ' ἐσορῆς πάσης Κύπριδος ὀπτασίην.

II.

- Ἀ στάλα βαρύθουσα λέγει τάδε· τὰν μινύωρον,
 Τὰν μικκὰν Ἀἶδας ἄρπασε θειοδόταν,
 Χὰ μικκὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν ἴσχεο λύπης
 Θείοδοτε, θνατοὶ πολλάκι δυστυχέες.

⁵ A. Malim τὰς κάτω Κούρας.Cod. Vat. οἷ.
Reiskius.¹ Φ. I. Cod. πεντηκονταέτις καὶ ἐπὶ. Cor.³ Φ. I. τὸν δέ.⁵ Φ. I. ἀνδρός.⁶ Φ. I. Cod. ἐσορῇ. Br. ἀλλὰ πορεῖ.⁴ Φ. II. Cod. πολλὰ.

Cor. Reiskius.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ ΣΙΚΤΩΝΙΟΥ.

I.

Ἄμπελε, μηκέτι φύλλα χαμαὶ σπεύδου σὰ βά-
λεσθαι

Δείσας' ἐσπέριον Πλειάδα δυομέναν,
Μείνον ἐπ' Ἀντιλέοντα πεσεῖν ὑπὸ τὸν γλυκὺν
ὕπνον,

Ἐσθ' ὅτε τοῖς καλοῖς πάντα χαριζόμενα.

II.

Ἦσο κατ' ἡγάθεον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπὶ φαεννὰ,
Ἄνθεμα Λατώα δῆϊον Ἀρτέμιδι,
Πολλάκι γὰρ κατὰ δῆριν Ἀλεξάνδρου μετὰ χερσὶν
Μαρνομένα, χρυσεάν οὐκ ἐκόνισσεν Ἴτυν.

III.

Ἀσπὶς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φυλλέος ἱερὸν ᾄδε
Δῶρον Ἀπόλλωνι χρυσοκόμφ' δίδομαι,
Γηραλέα μὲν Ἴτυν πολέμων ὕπο, γηραλέα δὲ
Ὀμφαλόν· ἀλλ' ἀρέτα λάμπομαι, ἃς ἔκιχον
5 Ἀνδρὶ κορυσσαμένα σὺν ἀριστέϊ, ὃς μ' ἀνέθηκεν.
Ἐμὲ δ' ἀήσητος πάμπαν ἀφ' οὗ γενόμεν.

IV.

Ἦδη τῇδε μένω πολέμου δίχα, καλὸν ἀνακτος
Στέρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσαμένα.

¹ I. Cod. μήποτε—σπεύδουσα. Br. Ἄμπελ—ἐπείτοι—σπεύ-
δουσα. ² I. δεΐδιας. Cor. Jacobs. ⁴ I. ἐστοτε.

⁴ II. Cod. μαρναμένου χρυσίαν οὐκ ἐκόνισσε γένυν. Br. Cor.

¹ III. Cod. ἄδα. Cor. Br. ⁵ III. Cod. συναριστέϊ.

- Καίπερ τηλεβόλους ἰοὺς καὶ χερμάδι' αἰνὰ
 Μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένα κάμακας,
 5 Οὐδέποτε Κλείτοιο λιπεῖν περιμάκεια πᾶχυν
 Φαμί κατὰ βλοσυρὸν φλοῖσβον Ἐνναλίου.

V.

Τοῦτό τοι, Ἄρτεμι δία, Κλεώνυμος εἴσεται ἄγαλμα·
 Χεῖρα σὺ δ' εὐθήρου τοῦθ' ὑπέρισχε δρίου,
 Ἦ τε κατ' εἰνοσίφυλλον ὄρος ποσὶ, πότνια, βαίνεις,
 Δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν.

VI.

Σοὶ μὲν κάμπυλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα φaréτρα,
 Δώρα παρὰ Προμάχου, Φοῖβε, τάδε κρέματα·
 Ἴοὺς δὲ πτερόεντας ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
 Ἐν κραδίαις, ὅλοα ξείνια δυσμενέων.

VII.

Ἄ σύριγξ τί τοι ὦδε παρ' Ἀφρογένειαν ὄρουσας ;
 Τίπτ' ἀπὸ ποιμενίου χεῖλεος ὦδε πάρει ;
 Οὐ τοι πρῶνες ἔθ' ὦδ' οὐδ' ἄγkea· πάντα δ' Ἔρωτες
 Καὶ Πόθος· ἅ δ' ἄγρια Μοῦς' ἐν ὄρει μενέτω.

VIII.

Στῶμεν, ἀλὶρῤῥαντον χθαμαλῶν ὄχθων ἐπὶ πόντου
 Δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος Εἰναλλίας,
 Κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον, ἃς ἄπο νᾶμα
 Ξουθαὶ ἀφύσσονται χεῖλεσιν ἀλκύνους.

¹ v. Br. τοῦτό σοι. ² v. Br. βίου. ³ v. εἴτε
 et sic Br. ⁴ vi. Cod. δυσμενέων. Br. δυσμενέες.
³ vii. Cod. Vat. ὦδε οὐτ'. Cor. Br. ⁴ vii. μένετα.
¹ viii. Cod. ἀλὶρῤῥαντοιο παρὰ χθαμαλὸν χθόνα. Sic Br. nisi
 quod χθαμαλὰν habet. ³ viii. αἰγείροιο—ῖς. Cor. Br.

IX.

Τραυλὰ μινυρομένα, Πανδιονὶ παρθένε, φωνᾷ,
 Τηρέος οὐ θεμίτων ἀψαμένα λεχέων,
 Τίπτε πανημέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδόν;
 Παῦσαι, ἐπεὶ σε μένει καὶ κατόπιν δάκρυα.

X.

Οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν αἰέσεις,
 Ἄκρὶ κατ' εὐκάρπους αὐλακας ἰζομένα,
 Οὐδ' ἐμὲ κεκλίμενον σκιερὴν ὑπὸ φύλλαδα τέρψεις,
 Ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἀδὺ κρέκουσα μέλος.

XI.

Ἀκρίδα Δημοκρίτου μελεσίπτερον ᾄδε θανούσαν
 Ἀργίλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει,
 Ἄς καὶ, ὅτ' ἰθύσειε πανέσπερον ὕμνον αἰεῖδεν,
 Πᾶν μέλαθρον μολπᾶς ἱαχ' ὑπ' εὐκελάδου.

XII.

Ἀμπαυσαι καὶ τῇδε θοὰν πτέραν ἱερὸς ὄρνις,
 Τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδδειῆς ἐζόμενος πλατάνου.
 Ὡλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος· οὐδ' ἔτι νεῖται
 Ἰξὸν ἐπ' ἀγρευταῖς χευάμενος καλάμοις.

XIII.

Αἰθυίας, ξένε, τόνδε ποδηνέμον ἔννεπε τύμβον,
 Τᾶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ.
 Πολλαῖς γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον ἄνυσε μᾶκος,
 Ὅρνις ὅπως, δολιχὸν ἐκπονέουσα τρίβον.

⁴ IX. Plan. et Br. παῦσαι. Cod. Vat. παῦε. Br. δάκρυα καὶ κατόπιν.

¹ XI. Cod. ἄργειλος. Br. ἄργιλλος malit.

³ XI. πανέσπερος, vix sanum videtur. Mallem παρ' ἔσπερον.

² XII. Cod. ἀδείας, et sic Br. Cor. Wakefield.

XIV.

Ἔγὼ ἂ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
 Ἑδονῇ, αἰσχίστως κειραμένα πλοκάμους.
 Θυμὸν ἄχει μεγάλῃ βεβωλημένα, εἵπερ ἅπασιν
 Ἀ κακόφρων Τέρψις κρείσσον ἐμοῦ κέκριται.

XV.

Ἀσκηρὴ μὲν πατρίς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
 Ὅστέα πληξίππων γῇ Μινύων κατέχει
 Ἑσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται
 Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῃ σοφίης.

XVI.

Οἶδε πάτραν, πολύδακρον ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσιν,
 Ῥυόμενοι, δνοφέραν ἀμφεβάλοντο κόνιν
 Ἀρνυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν, ἀλλὰ τις ἀστῶν
 Τούσδ' ἐσίδων θνάσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος.

XVII.

Αἰ αἰ Παρθενίας ὀλοόφρονος, ἃ σ' ἀπὸ φαιδρᾶς
 Ἐκλασεν ἀλικίας, ἡμερόεσσα Κλεοῖ,
 Καδδὲ σ' ἀμυξάμεναι πέρι δάκρυσιν αἶδ' ἐπὶ τύμβῳ
 Λᾶες Σειρήνων ἔσταμες εἰδάλιμοι.

XVIII.

Αἰ αἰ, Ἀριστοκρατεία, σὺ μὲν βαθὺν εἰς Ἀχέροντα
 Οἶχσαι, ὥραίου κεκλιμένα πρὸ γάμου
 Ματρὶ δὲ δάκρυα σᾶ καταλείπεται, ἃ σ' ἐπὶ τύμβῳ
 Πολλάκι κεκλόμενα κωκύει ἐκ κεφαλᾶς.

² xvi. Cod. Vat. ἀμφ' ἐβάλοντο. ¹ xvii. Cod. ἄς ἀπο
 παιδρὰν. ² xvii. ἔκλασας ἀλικίαν, et sic Br. ³ xviii. Pro
 δάκρυα σᾶ malletm δακρῦσαι. ⁴ xviii. Cod. κεκλιμένα,
 et sic Br. Ἐκ κεφαλᾶς, haud dubie corruptum. Forsitan, αἰ
 Κεφαλὰ ut Κεφαλὰ sit nomen matris.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ.

I.

Ἄδιον οὐδὲν ἔρωτος, ἃ δ' ὀλβία δεύτερα πάντα
 Ἔστιν ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσσα καὶ τὸ μέλι.
 Τοῦτο λέγει Νοσσίς· τινὰ δ' ἅ Κύπρις οὐκ ἐφί-
 λασεν,
 Οὐκ οἶδεν τήνας ἄνθεα ποῖα ῥόδα.

II.

Ἦρα τιμήεσσα, Λακίνιον ἃ τὸ θυῶδες
 Πολλάκις οὐρανόθεν νεισομένα καθορῆς.
 Δέξαι βύσσινον εἶμα, τό τοι μετὰ παῖδος ἀγανῆς
 Νοσσίδος ὕφανεν Θεοφιλὶς ἅ Κλέοχας.

III.

Ἀρτεμι Δᾶλον ἔχοισα καὶ Ὀρτυγίαν ἐρέεσσαν
 Τόξα μὲν ἐς κόλπους ἄγν' ἀπόθου Χαρίτων,
 Λούσαι δ' Ἰωπῶ καθαρὸν χροά, βᾶθι δ' ἐς οἶκους
 Λύσας' ὠδίνων Ἀλκέτιν ἐκ χαλεπῶν.

IV.

Ἐλθοῖσαι ποτὶ ναὸν, ἰδοίμεθα τᾶς Ἀφροδίτας
 Τὸ βρέτας, δ' χρυσῶ δαιδαλόεν τελέθει.
 Εἴσατό μιν Πολυαρχίς, ἐπανρομένα μάλα πολλὰν
 Κτήσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλατάς.

¹ I. Cod. τάδ' ὀλβια δεύτερα πάντα. Br. ἔρωτος δεύτερα πάντα.

² II. Cod. καθορῆς et sic dedit Br.

¹ III. Cod. ἔχουσα.

² III. ἀγναπόθου.

¹ IV. Vulg. ἔλθοιμεν.

² IV. Cod.

Vat. ὡς χρυσῶ.

³ IV. Plan. πολιαρχίς.

V.

Χαίροισάν τοι ἔοικε κομᾶν ἅπο τὰν Ἀφροδίταν
 ἝΑνθεμα κεκρυφάλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας.
 Δαιδαλέος τε γάρ ἐστι, καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὄξει,
 Τοῦ τῷ καὶ τήνα καλὸν ἝΑδωνα χρίει.

VI.

ἝΕντεα Βρέττιοι ἄνδρες ἅπ' αἰνομόρων βάλον ὤμων
 Θεινόμενοι Δοκρῶν χερσὶν ὑπ' ὠκυμάχων,
 ἝὮν ἀρετὰν ὑμνεῦντα, θεῶν ὑπ' ἀνάκτορα κείνται,
 Οὐδὲ ποθῶντι κακῶν πάχεας, οὐς ἔλιπον.

VII.

Αὐτομέλινα τέτυκται, ἵδ' ὥς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον
 ἝΑμὲ ποτοπτάζειν μελιχίως δοκέει
 Ἕὼς ἐτύμως θυγάτηρ τᾷ ματέρει πάντα ποτῶκει.
 ἝἩ καλὸν ὄκκα πέλει τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

VIII.

Γνωτὰ καὶ τηνῶθε Σαβαιθιάς εἶδεται ἅμμιν
 ἝΑ δ' εἰκὼν μορφᾷ καὶ μεγαλοφροσύναν.
 Θάεο τὰν πινυτὰν, τό τε μείλιχον αὐτόθι τήνας
 ἝΕλπομ' ὀρῆν' χαίροις πολλὰ μάκαιρα γύναι.

¹ v. Cod. Χαίροις ἅν τοι ἔοικε κόμαν. Cor. Kusterus.

¹ vi. Cod. βρεῖτιοι.

² vii. Cod. ἝΑμ.

³ vii. πρὸς

ὤκει. Cor. Bent.

¹ viii. Cod. τηνῶθε Σαβαιθίδος εἶδετα μέν.

Br. εἶδετ' ὀπωπά.

² viii. Cod. μόρφᾳ.

⁴ viii. Cod. ὀρᾶν.

IX.

Δαμαρέτας μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῦρον
 Τεῦξε, τὸ θ' ὠραῖον τὰς ἀγανοβλεφάρω.
 Σαῖνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα
 Δέσποιναν μελάθρων οἰόμενα ποθορῇν.

X.

Τὸν πίνακα ξανθὰς Καλλῶ δόμον εἰς Ἀφροδίτας,
 Εἰκόνα γραφαμένα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.
 Ὡς ἀγανῶς ἔστακεν. ἴδ' ἃ χάρις ἀλίκον ἀνθεῖ.
 Χαιρέτω· οὐ τινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

XI.

Non Nossidis esse videtur sed inepti cuiusdam grammatici.

᾽Ω ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
 Τᾶν Σαπφούς χαρίτων ἄνθος ἐνάψομενος,
 Εἰπεῖν ὡς Μούσαισι φίλαν, τήν τε Λοκρὶς γὰ
 Τίκεν ἴσαν, ὅτι θ' οἱ τοῦνομα Νοσσίδ' ἴθι.

XII.

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
 Ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. Ῥίνθων εἰμ' ὁ Συρακόσιος,
 Μουσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ φλυάκων
 Ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρέψαμεθα.

¹ IX. Cod. Vat. θαῦμ' ἀρετᾶς. Br. Θυμαρέτας. ⁴ IX. Cod. ποθ' ὀρῇν. ¹ XI. Mallem εἰ τὴν πλέεις. ² XI. Cod. ἐνάυσο-
 μενος. Br. ἐνόψομενος, nos. ἐνάψομενος.

ΑΝΤΙΤΕΣ.

I.

Ἔσταθι τῇδε κράνεια βροτοκτόνε, μῆδ' ἔτι λυγρὸν
 Χάλκεον ἄμφ' ὄνυχᾳ στάζε φόνον δαίτων.
 Ἄλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἡμένα αἰπὺν Ἀθάνας
 Ἀγγελλ' ἄνορέαν Κρητὸς Ἐχεκρατίδα.

II.

Βουχάνδης ὁ λέβης· ὁ δὲ θεὸς Ἐριασπίδα υἱὸς,
 Κλεύβοτος· ἃ πάτρα δ' εὐρύχορος Τεγέα·
 Τ' Ἀθάνᾳ δὲ τὸ δῶρον Ἀριστοτέλης δ' ἐποίησε
 Κλειτόριος, γενέτα ταὐτὸ λαχὼν ὄνομα.

III.

Φριξοκόμα τόδε Πανί, καὶ Αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις
 Δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος,
 Οὐνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
 Παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

IV.

Ἦνία δὴ τοι παῖδες ἔνι, τράγε, φοινικίοντα
 Θέντες καὶ λασίῳ φιμὰ περὶ στόματι,
 Ἴππια παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
 Ὅφρ' αὐτοὺς φορέεις ἥπια τερπομένους.

² I. Cod. δηίων. Cor. Kuster. ³ I. εἰμένα. Cor. Reiske.

³ II. Cod. ἐβόησε.

⁴ II. γενέτω.

² III. Pro σκοπᾶς.

Hemsterh. malit σκοπία, vel σκοπίαν nisi fuerit ἐπὶ σκοπία.

³ III. Plan. in sec. loco. Αἷ μιν ὑπὸ ζαθέοιο θέρεως. ⁴ IV. Cod. φορέης, et sic Br.

V.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνηα
 Αἰὲν ἀπ' ἡπείρου λαμπρὸν ὄρην πέλαγος,
 "Οφρα φίλον ναύταισι τέλη πλόον' ἀμφὶ δὲ πόντος
 Δειμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

VI.

"Ιξευ τᾶσδ' ὑπὸ καλὰ δάφνας εὐθάλεα φύλλα,
 Ὡραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἀδὺ πόμα,
 "Οφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
 Ἀμπαύσης, πνοιῇ τυπτόμενα Ζεφύρου.

VII.

Ξεῖν' ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμμένα γυῖ' ἀνάπαυσον,
 Ἀδύ τι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις,
 Πίδακα τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε' δὴ γὰρ ὁδίταις
 Ἀμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

VIII.

α. Τίπτε κατ' οἰόβοτον, Πὰν ἄγροτα, δάσκιον ὕλαν
 Ἥμενος, ἀδοβία τῷδε κρέκεις δόνακι;
 β. "Οφρα μοι ἐρσήεντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμονται
 Πόρτιες ἡυτόκων δρεπτόμεναι σταχύων.

³ V. ναύτησι. Cod. et Plan. loco pr. ¹ VI. Plan. "Ιξευ
 ἀπας ὑπὸ τᾶσδε, et sic Br. Vat. Cod. "Ιξευ ὑπὸ καλὰ. Sic
 refinxit Jacobs. Forsitan leniore medicina. "Ιξευ ὑπαι καλᾶς.
¹ VII. πετελέαν mallet Jacobs.

IX.

Ἐρμᾶς τὰδ' ἔστακα παρ' ὄρχατον ἡνεμόεντα
 Ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἔγγυθεν ἡλίονος,
 Ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖω
 Ψυχρὸν δ' ἀχραῆς κρίνα ὑπαιθα χέει.

X.

Θάεο τὸν Βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερῶχος
 Ὅμμα κατὰ λασίων γαῦρον ἔχει γενύων,
 Κυδιόων ὅτι οἱ θάμ' ἐν οὔρεσιν ἀμφὶ παρῆδα
 Βόστρυχον ἐς ῥοδίαν Ναις ἔδεκτο χέρα.

XI.

Οὐκ ἔτι μ' ὡς τοπάρος πυκιναῖς πτερύγεσιν
 ἐρέσσω
 Ὅρσεις ἐξ εὐνῆς, ὄρθριος ἐγρόμενος.
 Ἡ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
 Ἐκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεῖς ὄνυχα.

XII.

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσιν
 Αὐχέν' ἀναρρήψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,
 Οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεὼς περικάλλεα χεῖλη
 Ποιφύξω, τὰμᾶ τερπόμενος προτομᾶ.
 5 Ἀλλά με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὥσ' ἐπὶ χερσὸν,
 Κεῖμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἡϊόνα.

⁴ IX. Cod. Vat. ἀκραῆς κρίνα ὑποῖαχει. Br. ἀχραῆς κρίνα ὑποῖαχει. Nos. cor. ³ X. Cod. Vat. ὅτι οὐ θάμ'. Cor. Br.
³ XII. Cod. Vat. περὶ σκαλμοῖσι. Cor. Reiske. ⁴ XII. Cod. Vat. ποιφύσσω. ⁶ XII. ῥαδινὰν, vox suspecta fors. leg. Κύματα δὲ ραίνει τὰδε παρ' ἡϊόνα.

XIII.

Ἡβᾶ μὲν σε, Πρόαρχε, θέσαν, παῖδ' ὄντ' ἔτι, πατρὸς
 Φειδία, ὃν. δυσόφερῳ πένθει ἔδου φθίμενος·
 Ἀλλὰ καλὸν τοι ὑπερθεν ἔπος τόδε πέτρος αἰεῖει,
 Ὡς ἔθανες πρὸ φίλας μαρνάμενος πατρίδος.

XIV.

Ἀκρίδι τᾷ κατ' ἄραυραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτᾳ
 Τέττιγι ξυγὸν τύμβον ἔτευξε Μυρῶ,
 Παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτῆς
 Παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ὤχετ' ἔχων Ἀΐδας.

XV.

Μνᾶμα τόδε φθιμένου μενεδαίου εἴσατο Δᾶμις
 Ἴππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸς Ἄρης
 Τύψε' μέλαν δὲ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς
 Ζέσσ', ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνω.

XVI.

Ἀντὶ τοι εὐλεχέος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὑμεναίων
 Μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ
 Παρθενικὰν, μέτρον τε τεδὸν καὶ κάλλος ἔχοῖσαν,
 Θέρσι· ποτιφθέγκτα δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

XVII.

Ὡχιόμεθ', ὦ Μίλητε, φίλῃ πατρὶς, τῶν ἀθεμίστων,
 Τὰν ἄνομον Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,

¹ XIII. Cod. Vat. ἔσαν παίδων τάτε ματρὸς. ² XIII. ὄν—
 ἔθον· ⁴ xv. Cod. Vat. ἔδουσε, ⁴ XVI. Θερσίποτι· φθέγκτα.
 Plan. et Cod. Vat. cor. Salm. ¹ XVII. τὸν ἀθέμιστον.
² xvii. Sic Cod. Br. τῶν ἀνόμων. Cod. Γαλάταν.

- Παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, ἃς ὁ βίαιος
 Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης
 5 Οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἷμα τὸ δυσσεβές, οὐδ' Ὑμέναιον
 Νυμφίον, ἀλλ' Ἀτῖδην κηδεμόν' εὐρόμεθα.

XVIII.

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ, περὶ χεῖρε βαλοῦσα,
 Εἴπ' Ἑρατῶ, χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·
 ὦ πάτερ, οὐ τοι ἔτ' εἰμὶ, μέλαν δ' ἐμὸν ὄμμα
 καλύπτει
 Ἦδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

XIX.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλεινῶ
 Μάτηρ ὠκομόρου, παῖδ' ἐβόασε φίλαν,
 Ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
 Χλωρόν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

XX.

Λύδιον οὐδας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα Φιλίππου,
 Πολλὰ σιδαρέας χερσὶ θιγόντα μάχας·
 Οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτὸς,
 Ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἐτάρῳ σχὼν κυκλόεσσαν
 ἵτυν.

XXI.

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε. νῦν δὲ τεθνηκὼς
 Ἴσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

³ XVII. Cod. Vat. βιάτος.

⁵ XVII. Ὑμεναίου.

¹ XVIII. Cod. Vat. om. δῆ.

XXII.

Παρθένον Ἀντιβίαν κατοδύρομαι, ἃς ἐπὶ πολλοὶ
 Νυμφίοι ἰέμενοι πατρὸς ἵκοντο δόμον,
 Κάλλευσ καὶ πινυτάτος ἀνὰ κλέος· ἀλλ' ἐπὶ πάντα
 Ἐλπίδας οὐλομένα Μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσω.

XXIII.

ᾧΩλεω δήποτε καὶ σὺ πολὺρρίζον παρὰ θάμνον,
 Λοκρὶ, φιλοφθόγγων ὠκυτάτη σκυλάκων,
 Τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῶ ἐγκάτθετο κῶλφ,
 Ἴδὼν ἀμειλίκτον ποικολόδειρος ἔχης.

ΜΥΡΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΑΣ.

I.

Κεῖσαι δὴ χρυσέαν ὑπὸ παστάδα τὰν Ἀφροδίτας
 Βότρυ Διονύσου πληθόμενος σταγόνι·
 Οὐδ' ἔτι τοι μάτηρ ἐρατὸν περὶ κλῆμα βαλοῦσα
 Φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρεον πέταλον.

II.

Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἱ τάδε
 βένθη
 Ἀμβρόσια ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν αἰεὶ,
 Χαίρετε καὶ σώζετε Κλεώνυμον, ὃς τάδε καλὰ
 Ἔισαθ' ὑπαὶ πιτύων ὕμμι θεαὶ ξόανα.

¹ XXIII. Cod. καὶ πολ. σὺ inseruit Salmasius. Malim τυ.

² M. II. Cod. Vat. et Plan. ἀμβρόσιας. Cor. Toup.

III.

Ἀποσπασμάτων ἐκ τῆς ἐπιγραφομένης Μνημοσύνης.

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα
τίς νιν

Ἡεῖδῃ μακάρων· ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.

Τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέφ τρέφον ἄντρφ,

Ἀμβροσίην φορέουσai ἀπ' Ὀκεανοῖο ῥοούων·

5 Νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων,

Γαμφηλῇ φορέεσκε πετῶν Διτ' μητιώεντι.

Τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον εὐρυόπα Ζεὺς

Ἀθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασεν·

Ὡς δ' αὐτῶς τρήρωσι πελειάσιν ὥπασε τιμῆν,

Αἰ δὴ τοι θέριος καὶ χείματος ἄγγελοι εἰσι.

MENANDROT.

Εἰς Θεμιστοκλέα καὶ Ἐπίκουρον.

Χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος· ὦν ὁ μὲν ὑμῶν

Πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσυννας.

ΣΙΜΜΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

I.

Προσθὲ μὲν ἀγραύλοιο δασύτριχος ἱξάλου αἰγὸς

Δισσὸν ἐπὶ χλώραῖς ἐστεφόμην πετάλοις·

Νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἤρμοσε τέκτων

Ἐυτανύσας ἔλικος καρτερὰ νεῦρα βόος.

⁶ III. Br. ποτόν. ² M. Cod. Vat. ῥύσαθ' ὁ. ¹ Σ. I. Cod. διάτριχος. Cor. Reiske. ³ I. Cod. Vat. δοῖόν. Suid. δυτίν. Vulg. δοιώ. Cor. Br. ⁴ I. Cod. Vat. ἔλικος. Plan. ut nos.

II.

Σωφροσύνη προφέρων θνητῶν, ἤθει τε δικαίῳ
 Ἐνθάδε δὴ κεῖται διός Ἀριστοκλῆς¹
 Εἰ δὲ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
 Τοῦτον ἔχει πλείστον καὶ φθόνος οὐκ ἔπεται.

III.

Ῥστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ μάτέρα Γοργῶ
 Δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα²
 Αὔθι μένεις παρὰ πατρὶ, τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοίρα.
 Ἄλλον, σὺ πολὺ γήραϊ καδεμόνα.

IV.

Οὐκέτ' ἂν ὕλῃεν δρίος εὐσκιον, ἀγρότα περδιξ,
 Ἥχῃεσαν ἰεῖς γῆρυν ἀπὸ στομάτων
 Θηρεύσεις βαλίου συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης³
 Ὡχέο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

V. (VI).

Τάνδε κατ' εὐδενδρον στείβων δρίος εἶρυσσά χειρὶ
 Πτωσσουσάν βρομίης οἰνάδος ἐν πετάλοις⁴
 Ὅφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμῳ ἔνδοθι θείῃ,
 Τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

VI. (V.)

Τηλυγέτων δ' ἀφνειὸν Ὑπερβορέων ἀνὰ δῆμον,
 Τοῖς δὴ καὶ ποτ' ἀναξ ἥρως παρεδαίσατο Περσεὺς,

¹ III. Cod. Vat. om. δὴ. ⁴ III. Cod. καδεμόναν, a pr. manu. Vulgo κηδεμόναν. Cor. Salm. ² IV. Cor. Cod. in calc. in contextu ἡχῇσεις ἀνείς. Plan. ἡχῇσεις ἐνείς—στόματος.
³ V. (VI.) Cod. εὐδένδρου στείβων δρῶς, et sic. Br.

- *Ἐνθα δὲ Μασσαγέται τε θοῶν ἐπιβήτορες ἵππων*
Ναίουσιν, τόξοισι πεποιθότες ὠκυβόλοισι,
 5 *Θεσπέσιόν τε περὶ ῥόον ἤλυθον ἀενάοιο*
Καμπάσου, ὃς ῥ' ἄλα δῖον ἐς ἀθανάτην φέρει ὕδωρ.
Ἐκ δ' ἰκόμην ἐλείαισι περὶ χλωρήσιν ἐρυμνάς
Νήσους, ὑψικόμοισιν ἐπηρεφέας δονάκεσσιν,
Ἑμικύνων τ' ἐνόησα γένος περιώσιον ἀνδρῶν,
 10 *Τοῖς ὤμων καθύπερθεν εὖστρεφέων κύνεον κράς*
Τέτραφε, γαμφηλῆσιν περικρατέεσσιν ἐρυμνόν,
Τῶν μὲν θ' ὥστε κυνῶν ὑλάκη πέλει, οὐδέ τι τοίγῃ
Ἄλλων ἀγνώσσουσι βροτῶν ὀνομάκλυτον αὐδὴν.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

I.

Νῦν αἰτεῖς, ὅτε λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἱουλος
Ἔρπει, καὶ μηροῖς ὀξὺς ἔπεστι χνόος·
Εἵτα λέγεις· ἥδιον ἐμοὶ τόδε. καὶ τίς ἂν εἴποι
Κρέσσονας ἀνχμηρὰς ἀσταχύων καλάμας;

II.

Εἰ πτερά σοι προσέκειτο καὶ ἐν χερὶ τόξα καὶ ἰοί,
Οὐκ ἂν Ἔρωσ ἐγράφη Κύπριδος, ἀλλὰ σὺ, παῖ.

III.

Εἰ καθύπερθε λάβοις χρυσέα πτερά, καὶ σοι ἀπ'
ὤμων
Τείνοιτ' ἀργυρέων ἰοδόκος φαρέτρη,

³ VI. (V.) Cod. Vat. *Μασσαγέται θοῶν*. Nos. cor. Br. *ταχέων*.
¹⁰ VI. (V.) *Τῶν ω. ἐφύπερθεν*. ¹² VI. (V.) *τείγῃ*. ³ I. Cod. *ἥδειον*.
² II. Cod. *παῖς*.

Καὶ σταίης παρ' Ἐρωτα, φιλάγλαον οὐ μὰ τὸν
 Ἑρμῆν,
 Οὐδ' αὐτὴ Κύπρις γινώσεται ὃν τέτοκεν.

IV.

Αὐτοῦ μοι στέφανοι παρὰ δικλίσι ταῖσδε κρεμασταὶ
 Μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινασσόμενοι,
 Οὓς δακρύοις κατέβρεξα, κάτομβρα γὰρ ὄμματ'
 ἐρώντων
 Ἄλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτὸν ἴδητε θύρης,
 5 Στάξαθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ἵετον ὡς ἄν ἄμεινον
 Ἡ ξανθὴ γε κόμη τὰμὰ πῆν δάκρυα.

V.

Μικρὸς Ἔρως ἐκ μητρὸς ἔτ' εὐθήρατος ἀποπτὰς,
 Ἐξ οἴκων, φησὶν, Δάμιδος οὐ πέταμαι.
 Ἄλλ' αὐτὸν φιλέω τε, καὶ ἀζήλωτα φιληθεὶς,
 Οὐ πολλοῖς εὐκράς, εἰς ἐνὶ συμφέρομαι.

VI.

Οὕπω τοξοφόρων οὐδ' ὄριος, ἀλλὰ νεογνὸς
 Οὐμός Ἐρως παρὰ τὴν Κύπριν ἐπιστρέφεται,
 Δελτὸν ἔχων χρυσέην τὰ Φιλοκράτους δὲ διαύλου
 Τραυλίζει ψυχῆς φίλτρα κάτ' Ἀντιγέτους.

⁶ IV. δάκρυα τὰμὰ πῆν. ² v. Cod. ὑψοῦ. Cor. Br.
³ v. αὐτοῦ. ⁴ v. δις ἐνὶ συμφέρομαι. Br. τῶδ' ἐνὶ προσφέ-
 ρομαι. ¹ VI. Cod. τοξοφόρων οὐδάριος. Cor. Jac. in Emend.
 Br. τοξοφόρων οὐράγιος. ² VI. Cod. ὑποτρέφεται. Br. ἐπισ-
 τρέφεται. ³ VI. Sic Cod. Br. χρύσειον, solœce. ⁴ VI. Cod.
 ψυχῇ.

VII.

Εὖρεν Ἐρως τι, καλῷ μίξαι καλὸν, οὐχὶ μάραγδον
 Χρυσῷ, ἃ μῆτ' ἀνθῆι, μήτε γένοιτ' ἐν ἴσφ,
 Οὐδ' ἐλέφαντ' ἐβένω, λευκῷ μέλαν' ἀλλὰ Κλέανδρον
 Εὐβιότῳ, πειθοῦς ἄνθεα καὶ φιλήης.

VIII.

Οὐκ εἴμ' οὐδ' ἐτέων δύο κ' εἴκοσι καὶ κοπιῶ ζῶν,
 Ὡς ῥωτες τί κακὸν τοῦτο; τί με φλέγετε;
 Ἦν γὰρ ἐγὼ τι πάθω, τί ποιήσετε; δῆλον Ἐρωτες
 Ὡς τοπάρος παίξεσθ' ἄφρονες ἀστραγάλοις.

IX.

Πῶν Ἀσκληπιάδῃ τί τὰ δάκρυα ταῦτα· τί πάσχεις,
 Οὐ σε μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληΐσατο,
 Οὐδ' ἐπὶ σοι μούνῳ κατεθήκατο τόξα καὶ ἰοὺς
 Πικρὸς Ἐρως· τί ζῶν ἐν σποδίῃ τίθεσαι;
 δ Πίνωμεν Βάκχου ζωρὸν πόμα· δάκτυλος ἀώς·
 Ἡ παλὶ κοιμιστὰν λύχρον ἰδεῖν μένομεν;
 Πίνωμεν, σοὶ γὰρ ἐρεῖ, μετὰ τοι χρόνον οὐκέτι
 πολὺν,
 Σχέτλιε, τὰν μακρὰν νύκτ' ἀναπαύσομεθα.

X.

Οἶνος ἔρωτος ἔλεγχος· ἐρᾶν ἀρνεύμενον ἡμῖν
 Ἦτασαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην προπόσεις.

¹ VII. Cod. Εὖρεν Ἐρωτι καλῷ μίξῃ. Cor. Salm. Br. τι καλὸν, μίξιν καλῷ. ² VII. Χρυσῷ, δ. Cor. Guyetus v. Jac. in Emend. Br. cum Cod. δ. ³ VII. Br. ἔβενον. ⁴ IX. Cod. Vat. πίνωμεν οὐ γὰρ ἔρως. Br. γαλερῶς. Salm. γλυκερῶς.

⁵ X. Cod. Vat. ἦτησαν ἐν πολλαῖς. Cor. Salm. Br. ἦνυσαν αἱ πολλαί.

Καὶ γὰρ ἐδάκρυσεν καὶ ἐνύστασε, κῆτι κατηφὲς
Ἐβλεπε, χῶ σφίγγχθεις οὐκ ἔμενε στέφανος.

XI.

Πρόσθε μοι Ἀρχεάδης ἐθλίβετο· νῦν δὲ τάλαιναν
Οὐδ' ὅσσον παίζων εἰς ἐμ' ἐπιστρέφεται.
Οὐδ' ὁ μελιχρὸς Ἐρως αἰεὶ γλυκὺς· ἀλλ' ἀνιήσας
Πολλάκις ἡδίων γίγνεται ἑρῶσι θεός.

XII.

Δύρκιον ἢ φίληβος ἐπίσταται ὥς ἀπαλὸς πᾶις
Ἔσθαι πανδήμου Κύπριδος ὠκὺ βέλος,
Ἴμερον ἀστράπτουσα κατ' ὄμματος, ἢ δ' ὑπὲρ
ὤμων,
Ἐν πετάσῳ γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε χλαμύς.

XIII.

Τούθ' ὃ τι μοι λοιπὸν ψυχῆς, ὃ τι δήποτ' Ἐρωτες,
Τούτῳ γ' ἔχειν πρὸς θεῶν ἡσυχίην ἄφετε.
Εἰ μὴ, ναὶ τόξοις μὴ βάλλετέ μ', ἀλλὰ κεραυνοῖς,
Ναὶ πάντως τέφρην θέσθε με κἀνθρακίνη.
5 Ναὶ, ναὶ βάλλετ' Ἐρωτες· ἐνεσκληκῶς γὰρ ἀνλαιοι,
Ἐξ ὑμέων τούτων εἶγ' ἔτι, βούλομ' ἔχειν.

XIV.

Ὡμολόγησ' ἥξειν εἰς νύκτα μοι ἢ πρὸς βοήθητος
Νικῶ, καὶ σεμνὴν ὥμοσε Θεσμόφορον·

³ X. ἐνύσταξε κητι. Br. καὶ τι.
—αἰί. ⁴ XI. ἡδείων.

³ XI. Cod. Vat. μελιχρὸς

² XII. ἔσθαι.

³ XII. ἡδ'.

¹ XII. Cod. ἐπίσταται σως.

⁴ XII. ἀν vel αἰ πετάσῳ.

³ XIII. Cod. εἰ μὴ καὶ. Cor. Pierson. Br. εἰ καὶ μὴ.

⁶ XIII. Cod. εἰκετε. Apog. quæd. εἰσέτι. Br. εἰ μείζον τούτων
ἔστ' ἔτι.

Κοῦχ' ἦκει, φυλακὴ δὲ παροίχεται· ἄρ' ἐπιорκεῖν
Ἦθελε ; τὸν λύχνον παῖδες ἀποσβέσατε.

XV.

Νικαρέτης τὸ Πόθοις μεμελήμενον ἡδὺ πρόσωπον,
Πυκνὰ δὲ ὑψιλόφων φαινόμενον θυρίδων,
Αἰ χαροπαὶ Κλεοφῶντος ἐπὶ προθύροις ἐμάραναν,
Κύπρι φίλη, γλυκεροῦ βλέμματος ἀστεροπαί.

XVI.

Ἑρμιόνη πιθανῇ ποτ' ἐγὼ συνέπαιζον ἐχούση
Ζωνίον ἐξ ἀνθέων ποίκιλον, ὦ Παφίη,
Χρύσεια γράμματ' ἔχον. διόλου δ' ἐγέγραπτο·
Φίλει με,
Καὶ μὴ λυπηθῆς, ἦν τις ἔχῃ μ' ἕτερος.

XVII.

Ἡ λαμυρὴ μ' ἔτρωσε Φιλαίνιον· εἰ δὲ τὸ τραῦμα
Μὴ σαφές, ἀλλ' ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα.
Οἶχομ', Ἐρωτες, ὄλωλα, διοίχομαι· εἰς γὰρ ἐταίραν
Νυστάζων, ἐσέβην, ἡδ' ἔθιγον δάκεος.

XVIII.

Νύξ, σὲ γὰρ, οὐκ ἄλλην μαρτύρομαι, οἷά μ' ὑβρίζει
Πυθιάς ἢ Νικῶς, οὔσα φίλη 'ξ ἀπάτης.

¹ xv. Cod. βεβλήμενον. Cor. Br. ² xv. ὑψολόφων
superscr. ὑψηλῶν. ³ xvi. Br. ποτ' ἐγὼ πιθανῇ. ³ xvi. δι'
ὄλου. Ruhnken et Reiske. ⁴ xvii. Cod. ἐπέβην αἶδα.
Br. ἐπέβην Ἀἶδα.

Κληθεῖς, οὐκ ἄκλητος ἐλήλυθα, ταῦτ' ἀπαθούσα
 Σοὶ μέμψαιτ', ἔπ' ἐμοῖς στᾶσα πάλαι προ-
 θύροις.

XIX.

Ἐτὸς ἦν καὶ νύξ, καὶ τὸ τρίτον ἄλγος ἐρῶντι
 Οἶνος καὶ βορέης ψυχρὸς, ἐγὼ δὲ μόνος.
 Ἀλλ' ὀκαλὸς μύσχος πλεόν ἴσχυε, καὶ γὰρ οἱ οὕτως
 Ἦλυθον, οὐδὲ θύρην πρὸς μίαν ἡσυχάσας.
 5 Τῇ δὲ τοσοῦτ' ἐβόησα βεβρεγμένος. ἀχρὶ τίνος Ζεῦ;
 Ζεῦ φίλε, σίγησον, καὶ τότε ἐρᾶν ἔμαθες.

XX.

Ἦδὺ θέρους διψῶντι χιῶν ποτὸν, ἡδὺ δὲ ναῦταις
 Ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον
 Ἦδιστον δ' ὁπότεν κρύψῃ μία τοὺς φιλέοντας
 Χλαῖνα, καὶ αἰνῆται Κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

XXI.

Φεῖδῃ παρθενίης· καὶ τί πλέον; οὐ γὰρ ἐς Αἴδην
 Ἐλθοῦς· εὐρήσεις τὸν φιλέοντα, κόρη.
 Ἐν ζωοῖσι τὰ τερπνὰ τὰ Κύπριδος· ἐν δ' Ἀχέροντι
 Ὅστέα καὶ σποδὴ, παρθένε, κεισόμεθα.

XXII.

Αἱ Σάμιαι Βιττώ καὶ Νάννιον εἰς Ἀφροδίτης
 Φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις·

⁴ XVIII. Cod. μέμψαιτ' ἐπ'. Cor. Reiske. Br. μέμψαιτ' ἐπ'
 in fine versus ποτε προθύροις, ubi Cod. παρὰ προθύροις.

¹ XIX. Cod. om. τὸ.

³ XIX. Cod. καὶ σὺ γάρ.

⁴ XIX. ἦλυθες—ἡσυχάσας.

³ XX. Cod. Vat. ἡδεῖον δ' ὁπότε ἂν

in marg. γρ. ἡδιστον.

⁴ XX. αἰνεῖται.

³ XXI. Mallem

Ἀχέροντος.

² XXII. Cod. Vat. αὐτοῖς.

Εἰς δ' ἕτερ' αὐτομόλουνσιν, ἃ μὴ καλὰ. δεσπότης
 Κύπρι,
 Μίσει τὰς κοίτης τῆς παρὰ σοὶ φυγάδας.

XXIII.

Νύξ μακρὴ καὶ χεῖμα· μέσσην δ' ἐπὶ Πλειάδα δύνει,
 Καὶ γὰρ παρ' προθύροις νίσσομαι ὕμενος,
 Τρωθεὶς τῆς δολίης κείνης πόθω· οὐ γὰρ ἔρωτα
 Κύπρις, ἀνιηρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἦκε βέλος.

XXIV.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με συνήρπαθεν ὦ μοι, ἐγὼ δὲ
 Τήκομαι, ὡς κηρὸς παρ' πυρὶ, κάλλος ὄρων.
 Εἰ δὲ μέλαινα, τί τοῦτο; καὶ ἄνθρακες· ἀλλὰ ὅτε,
 κείνους,
 Θάλψωμεν, λάμπουσ' ὡς ῥόδευι κάλυκες.

XXV.

Λύχνε, σὲ γὰρ παριούσα τρὶς ὥμοσεν Ἡράκλεια
 "Ἡξεῖν κοῦχ' ἦκει· λύχνε, σὺ δ', εἰ θεὸς εἶ,
 Τὴν δολίην ἀπάμυνον· ὅταν φίλον ἔνδον ἔχουσα
 Παίξῃ, ἀποσβεσθεὶς μηκέτι φῶς παρέχε.

XXVI.

Νῖφε, χαλαζοβόλει, ποιεὶ σκότος, αἶθε, κεραύνου,
 Πάντα τὰ πορφύροντ' ἐν χθονὶ σείε νέφη.

³ XXII. Cod. om. ἃ.² XXIII. Cod. Vat. νείσομαι.³ XXIII. Plan. Ἑλένης et sic Br. Cod. Vat. κείνης.³ XXIV. Cod. Vat. ἀλλὰ τὸ κείνου. Plan. et Br. ἀλλ' ἂν

ἐκείνους. Cod. om.

³ XXV. Cod. Vat. ὅτ' ἂν. Plan. et

Br. ἐπάμυνον.

Ἦν γάρ με κτείνης, τότε παύσομαι· ἦν δέ μ' ἀφης
ζῆν,

Καὶ διαθεῖς τούτων χείρονα, κωμάσομαι.

5 Ἔλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σοῦ θεός, ᾧ ποτε πεισθεῖς,
Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυσ θαλάμων.

XXVII.

Τῶν Καρίων ἡμῖν λάβε κλώνακας· ἀλλὰ ποθήσεις
Καὶ πέντε στεφάνους, τῶν ῥοδίνων τε· πόπαξ·
Οὐ φῆς κέρματ' ἔχειν· διολώλαμεν οὐ τροχιεῖ τις
Τὸν Λαπίθην; λήστην οὐ θεράποντ' ἔχομεν.

5 Οὐκ ἀδικεῖς οὐδέν; φέρε τὸν λόγον· ἔλθε λαβοῦσα,
Φρύνη, τὰς ψήφους· ᾧ μεγάλου κινάδους.

Πέντ' οἶνος δραχμῶν, ἄλλος δύο

Οἷα λέγεις· σκόμβροι, θέσμιε, καὶ σχαδόνες.

Αὔριον αὐτὰ καλῶς λογιούμεθα· νῦν δὲ πρὸς
Αἴσχραν.

10 Τὴν μυρόπωλιν ἰὼν, πέντε λαβ' ἀργυρέας.
Εἰπὲ δὲ σημεῖον· Βάκχων ὅτι πέντ' ἐφίλησεν
Ἐξῆς, ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο.

XXVIII.

Εἰς ἀγορὰν βαδίσας, Δημήτριε, τρεῖς παρ' Ἀμύντου
Γλαυκίσκους αἶτει, καὶ δέκα φυκίδια,
Καὶ κυφὰς καρίδας (ἀριθμήσει δὲ σοὶ αὐτός)
Εἴκοσι καὶ τέτορας δεῦρο λαβὼν ἄπιθι.

¹ XXVII. Cod. κώλακας—πόθ' ἤξεις. ² XXVII. Cod. τετό-
παξ. ⁸ XXVII. Cod. ὅτα λέγεις σκόμβροις θέσμιες χαδόνες,

¹¹ XXVII. Stadt. Βακχῶν—ἐφίλησεν. Br. Βακχῶν—ἐφίλησα.
Cod. ut nos. ¹² XXVII. Cod. pro κλίνη καινή. Cor. Br.

- 5 Καὶ παρὰ Θαυβορίου ρόδίνους ἔξ πρόσλαβ', ἔπειγε,
Καὶ Τρυφέραν ταχέως ἐν παρόδῳ κάλεσον.

XXIX.

- Πορφυρέην μύστιγα, καὶ ἡνία συγαλόεντα
Πλάγγων εὐίππων θῆκεν ἐπὶ προθύρων,
Νικήσασα κέλῃτι Φιλαινίδα τὴν πολύχαρμον,
Ἑσπερίων πώλων ἄρτι φρυασσομένων.
5 Κύπρι φίλῃ, σὺ δὲ τῇδε πόροις νημερτέα νίκης
Δόξαν, ἀείμνηστον τήνδε τιθεῖσα χάριν.

XXX.

- Λυσιδίκη σοὶ, Κύπρι, τὸν ἵππαστῆρα μύωπα,
Χρύσειον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός,
Ὡς πολλ' ὑπτιον ἵππον ἐγύμνασεν, οὐ ποτε δ' αὐτῆς
Μηρὸς ἐφοινίχθη κοῦφα τινασσομένης·
5 Ἦν γὰρ ἀκέντητος τελεόδρομος· οὐνεκεν ὄπλον
Σοὶ κατὰ μεσσοπύλης χρύσειον ἐκρέμασεν.

XXXI.

- Νικήσας τοὺς παῖδας, ἐπεὶ καλὰ γράμματ' ἔγραψε,
Κόνναρος ὀγδώκοντ' ἀστραγάλους ἔλαβε,
Κάμῃ, χάριν Μούσαις, τὸν κωμικὸν ᾧδε Χάρητα
Πρεσβύτην θορύβῳ θῆκ' ἐνι παιδαρίων.

⁵ xxviii. Cod. πρόσλαβε, ante lacunam. Br. δεσμούς
supplet. ⁶ xxix. Cod. τήνδ' ἐπιθεῖσα χάριν. ³ xxx. Cod.
πολὺν. ⁴ xxxi. Cod. Vat. θῆκέ με. Br. θήκατο. Cor.
Stadtmueller,

XXXII.

Κύπριδος ἄδ' εἰκὼν· φέρ' ἰδόμεθα μὴ Βερενίκης.
Διστάζω ποτέρα φῆ τις ὁμοιοτέραν.

XXXIII.

Εἰμὶ Μέθῃ τὸ γλύμμα σοφῆς χειρὸς· ἐν δ' ἀμεθύστῳ
Γέγλυμμαι· τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίῃ.
'Αλλὰ Κλεωπάτρης ἱερὸν κτέαρ· ἐν γὰρ ἀνάσσης
Χεὶρὶ θεὸν νήφειν καὶ μεθύουσαν ἔδει.

XXXIV.

Αὐταὶ ποιμαίνοντα μεσήμεβρινα μῆλά σε Μοῦσαι
Ἐδρακὸν ἐν κραναοῖς οὖρεσιν, Ἡσίοδε,
Καὶ σοὶ καλλιπέτηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
Ἦρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα,
5 Δῶκαν δὲ κράνας Ἐλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
Τὸ πτάνου πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,
Οὐδ' σὺ κορεσσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε
μολπαῖς,
Καὶ γένος ὠγυγίων ἔγραφες ἡμιθέων.

XXXV.

Ὁ γλυκὺς Ἡρίνας οὗτος πόνος, οὐχὶ πολλὺς μὲν,
Ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαϊδεκάτευς,
'Αλλ' ἐτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' Ἀΐδας μοι
Μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα;

² XXXII. Vulg. ποτέραν. Br. ποτέρα. ¹ XXXIII. Cod.
ἀμεθύσφ. ⁸ XXXIV. Cod. Vat. ἡιθέων. Cor. Br.

XXXVI.

Αὐδή καὶ γένος εἰμὶ καὶ οὖνομα· τῶν δ' ἀπὸ Κόδρου
 Σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Ἀντιμάχον.
 Τίς γὰρ ἐμ' οὐκ ἔεισε; τίς οὐκ ἀνελέξατο Αὐδήν,
 Τὸ ξυνὸν Μουσῶν γράμμα καὶ Ἀντιμάχου;

XXXVII.

Ἴὼ παρέρπων, μικρὸν, αἶ τοι καλὸν, εἰσάκουσον,
 Τὰ Βότρυος περισσὰ δῆτα κάδη,
 Ὅς πρέσβυς ὀγδώκουτ' ἐτῶν τὸν ἐκ νέων ἔθαψεν,
 Ἦδη τι τέχνη καὶ σοφὸν λέγοντα.
 5 Φεῦ τὸν τέκοντα, φεῦ δὲ καὶ σὲ Βότρυος φίλε παῖ,
 Ὅσῃν ἄμοιρος ἡδονᾶν ἀπώλει.

XXXVIII.

Ὅκτῳ μὲν πήχεις ἄπεχε τρηχεῖα θάλασσα,
 Καὶ κύμαινε βόα θ', ἡλίκᾳ σοι δύναμις·
 Ἦν δὲ τὸν Εὐμάρεω κατέλῃς τάφον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
 Κρήγουν, εὐρήσεις δ' ὅστέα καὶ σποδίην.

XXXIX.

ὦ παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἡρίον, εἰπὸν ὀδίτα,
 Εἰς Χίον εὖτ' ἂν ἵκη, πατρὶ Μελησαγόρῃ,
 Ὡς ἐμέ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὐρος
 ὦλεσεν, Εὐλίππου δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα.

¹ XXXVII. Cod. εἴ τι κακὸν εἴης ἄκουσον. Br. εἴ τι χαρτὸν.
⁶ XXXVII. ὅσαν. Br. ἀπώλου.

ΛΕΩΝΙΔΑ.

I.

Μηλὼ καὶ Σατύρη τανυήλικες, Ἀντιγεναίδεω
 Παιδες, ταὶ Μουσέων εὐκολοὶ ἐργάτιδες·
 Μηλὼ μὲν Μούσαις Πιμπλήϊσι τοὺς ταχυχειλεῖς
 Αὐλοὺς, καὶ ταυτὴν πύξιον αὐλοδόκην·
 5 Ἡ φίλερως Σατύρη δὲ τὸν ἔσπερον οἶνοποτήρων
 Σύγκωμον, κηρῷ τευξαμένη, δόνακα,
 Ἡδὺν συρικτῆρα, σὺν ᾧ πανεπόρφυιος ἦῶ
 Ἡῡγασεν, αὐλείοις ἐγκροτέουσα θύραις.

II.

Εὐθύσανον ζώνην σοι ὁμοῦ, καὶ τόνδε κύπασσον
 Ἀτθὺς παρθενίων θῆκεν ὑπερθε θύρων,
 Ἐκ τόκου, ᾧ Λητωῖ, βαρυνομένης ὅτι νηδὺν
 Ζωὸν ἀπ' ὠδίνων λύσας τῆσδε βρέφος.

III.

Ἐκ τόκου Εἰλήθυια, πικρὰν ὠδῖνα φευγοῦσα,
 Ἀμβροσίη, κλεινὸν θήκατό σοι πρὸ ποδῶν
 Δέσμα κόμας καὶ πέπλον, ἐν ᾧ δεκάτῳ ἐπὶ μηνὶ
 Δισσὸν ἀπὸ ζώνης κύμ' ἐλόχευσε τέκνων.

IV.

Τέκτονος ἄρμενα ταῦτα Λεοντέχου, αἱ τε χαρακταὶ
 ῥῖναι καὶ κάλων οἱ ταχινοὶ τορέες,
 Στάθμον καὶ μιλτεῖα, καὶ αἱ σχεδὸν ἀμφιπλήγες
 Σφῦραι, καὶ μίλτῳ φυρόμενοι κανόνες,

² I. Cod. *θ* al. Cor. Reiske. ³ II. Cod. Λητοῖ. Cor.
 Stadtmueller. ¹ III. Cod. Εἰλήθυια. ² IV. Cod. βυρέη
 adscr. τορέες.

- 5 Αἰ τ' ἀρίδες ξυστήρ τε, καὶ ἔστελεωμένος οὗτος
 Ἐμβριθῆς τέχνας ὁ πρύτανις πέλεκυς,
 Τρύπανά τ' εὐδίνητα καὶ ὠκήεντα τέρετρα,
 Καὶ γόμφων οὗτοι τοὶ πίσυρες τορῆες,
 Ἀμφίξουν τε σκέπαρνον· ἃ δὴ χαριέργῳ Ἀθάνᾳ
 10 Ἀνὴρ ἐκ τέχνας θήκατο παυσάμενος.

V.

- Τὸν ἀργυροῦν Ἐρωτα, καὶ περίσφυρον
 Πέξαν, τὸ πορφυροῦν τε Λεσβίδος κόμησ
 Ἐλιγμα, καὶ μηλοῦχον ὑαλόχροα,
 Τὸ χάλκεόν τ' ἔσοπτρον, ἥδὲ τὸν πλατύν
 5 Τριχῶν σαγηνευτήρα, πύξινον κτένα,
 Ὡν ἤθελεν τυχοῦσα, Γενεσία Κύπρι,
 Ἐν σαῖς τίθησι Καλλίκλεια παστάσιν.

VI.

Τὸν μόνιον, καὶ ἔπαυλα βοῶν καὶ βώτορας ἄνδρας
 Σινόμενον, κλαγγάν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν,
 Εὐάλκης ὁ Κρής ἐπινύκτια μῆλα νομέων
 Πέφνε, καὶ ἐκ ταύτης ἐκρέμασεν πίτυος.

VII.

Δίνδυμα καὶ Φρυγίης πυρικάεος ἀμφιπολεῦσα
 Πρῶνας, τὴν μικρὴν, μήτερ, Ἀριστοδίκην,

⁹ IV. Cod. aī. Br. δ. ¹⁰ IV. ἀνὴρ. Br. ὠνὴρ. ⁶ v. γνήσια
 Cod. Γνιδία. Maius. Κνώσσια. Reiske. Κτησία. Toup. et
 Br. contra metrum. ⁷ v. Cod. Καλλίκρια. Cor. Toup.

¹ VI. Cod. νομίν. Cor. Br. ³ VI. Εὐαλκής. ¹ VII. Cod.
 πυρὶ καίεος—ἀμφὶ πολεῦσα. Cor. Stadt. Br. πυρिकाίεος.

² VII. μητέρ'. Cor. Reiske.

Κούρην Σειλήνης, παμπότνια, κείς ὑμέναιον,
 Κείς γάμον ἄβρύναις, πείρατα κουροσύνας,
 5 'Ανθ' ὧν σοι καὶ πολλὰ προνήϊα καὶ παρὰ βωμῷ
 Παρθενικὴν ἐτίναξ', ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην.

VIII.

Αἱ Λυκομήδους παῖδες, 'Αθηνῶ, καὶ Μελίτεια,
 Καὶ Φιντῶ, Γληνίς θ', αἱ φιλοεργόταται,
 'Εργων ἐκ δεκάτας ποτιθύμια τόν τε πρόσεργον
 'Ατρακτον, καὶ τὰν ἄτρια κριναμέναν
 5 Κερκίδα, τὰν ἰστών μολπάτιδα, καὶ τὰ τροχαῖα
 Πανία, κάργηστὰς τούσδε ποτ' εἰροχέας
 Καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς, πολυάργυρ' οὐ, ὥς δὲ
 πενιχραὶ,
 'Εξ ὀλίγων ὀλίγαν μοῖραν ἀπαρχόμεθα.

IX.

Αὐτονόμα, Μελίτεια, Βοῦσκιον, αἱ Φιλολάδεω
 Καὶ Νικοῦς Κρήσσαι τρεῖς, ξένε, θυγατέρες
 'Α μὲν τὸν μισόεργον ἀειδίγητον ἄτρακτον
 'Α δὲ τὰν ὀρφνίταν εἰροκόμον τάλαρον,
 5 'Α δ' ἅμα τὸν πέπλον εὐάτριον ἐργάτιν, ἰστών
 Κερκίδα, τὰν λεχέων Πανελόπας φύλακα,
 Δῶρον 'Αθαναίᾳ Πανάτιδι τῷδ' ἐνὶ ναφῷ
 Θῆκαν 'Αθαναίας πανσάμεναι καμάτων.

⁵ VII. Br. in textu βωμῶν, sed malit βωμόν. ¹ VIII. Malim
 'Αθαναίᾳ deleto καὶ. ⁶ VIII. Cod. κερταστὰς τούσδε ποτιθύμιας.
⁷ VIII. Cod. πολυάργυρα τῶς. ¹ IX. Cod. Φιλαλαίδεω. Cor.
 Stadt. ³ IX. Cod. μισόεργον. Cor. Br. ⁷ IX. sic. Cod.
 Br. Πιττανάτιδι.

X.

- Ο σκίπων καὶ ταῦτα τὰ βλαύτια, πότνια Κύπρι
 Ἄγκειται κυνικοῦ σκύλ' ἀπὸ Σωχάρους,
 Ὀλπη τε ῥυπώεσσα πολυτρήτοιο τε πήρας
 Λεῖψαιον, ἀρχαίης πληθόμενον σοφίης·
 5 Σοὶ δὲ Ῥόδων ὁ καλὸς, τὸν πάνσοφον ἡνίκα
 πρέσβυν
 Ἦγρευσε, στεπτοῖς θήκατ' ἐπὶ προθύροις.

XI.

- Πήραν, καδέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς
 Στέρφος, καὶ βάκτρον τοῦτο θ' ὁδοιορικὸν,
 Ὀλπαν τ' ἀστλέγγιστον, ἀχάλκωτόν τε κυνῶυχον,
 Καὶ πῖλον κεφαλὰς οὐχ ὀσίας σκέπανον·
 5 Ταῦτα καταθίμενοιο μυρικίνεον περὶ θάμνον
 Σκύλ' ἀπὸ Σωχάρους Λιμὸς ἀπέκρεμασεν.

XII.

- Ἀστεμφῇ πεδάγρην, καὶ δούνακας ἀνθεκτῆρας,
 Καὶ λῖνα, καὶ γυρὸν τοῦτο λαγωοβόλον,
 Ἰοδόκην, καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρανθέντα
 Αὐλὸν καὶ πλωτῶν εὐπλεκὲς ἀμφιβόλον,
 5 Ἑρμείῃ Σώσιππος, ἐπεὶ παρενήξατο τὸν πλοῦν
 Ἦβης, ἐκ γήρως δ' ἀδρανίῃ δέδεται.

XIII.

- Λαθρίῃ, ἔκ τε πλάνης ταυτὴν χάριν, ἔκ τε πενέστω
 Κῆξ ὀλιγησιπύῳ δέξο Λεωνίδεω,

⁶ X. Cod. στρεπτοῖς. Cor. Br. ¹ XI. Cod. κἀδεψητου.
² XI. Cod. τὸ λοιπόρινον. Cor. Kuster. ⁶ XI. Cod. σκύλα
 Ποσωχάριος. Cor. Stadt. ¹ XII. Cod. ἀνυκτῆρας.
⁵ XII. Cod. τὸ πλεόν. Cor. Toup. ² XIII. Cod. ἐκ πλάνης.
 Br. ἐκ πενίης. ² XIII. ὀλίγης σιπύου.

- Ψαιστά τε πihέντα καὶ εὐθήσαυρον ἐλαίαν, '
 Καὶ τοῦτο χλωρὸν σῦκον ἀποκράδιον,
 5 Κεῖοίνου σταφυλῆς ἔχ' ἀπόσπαδα πεντάρραγον,
 Πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑποπυθμίδιον.
 Ἦν δ' ἐμὲ γ' ὥς ἐκ νούσου ἀνειρύσω, ὦδε καὶ
 ἐχθρᾶς
 Ἐκ πενίης ῥύση, δέξο χιμαιροθύτην.

XIV.

- Λαβροσύνα τάδε δῶρα, φιλευχύλῳ τε Λαφύγμῳ
 Θήκατο δυσζώου Δωριέως κεφαλὰ,
 Τῶς Λαρισσαίως εὐγάστορας ἐψητῆρας,
 Καὶ χύτρως, καὶ τὰν εὐρυχαδῇ κύλικα,
 5 Καὶ τὰν εὐχάλκωτον εὐγναμπτὸν τε κρεάγραν,
 Καὶ κνήστιν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορύναν.
 Λαβροσύνα, σὺ δὲ ταῦτα κακοῦ κακὰ δωρητῆρος
 Δεξαμένα, νεύσαις μὴ ποκα σωφροσύναν.

XV.

- Ἄ μάτηρ ζῶον τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρὰ,
 Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.
 Βάκχε, σὺ δ' ὑψώης τὸν Μίκυθον· εἰ δὲ τὸ δῶρον
 Ῥωπικόν, ἅ λιτὰ ταῦτα φέρει πενία.

XVI.

- Ἵλφοφόρου τῶγάλμαθ', ὁδοιπόρε, Μικκαλίωνος·
 Ἐρμῆς ἄλλ' ἴδε τὸν κρήγυνον ὕλοφόρον,

⁴ XIII. ἀπὸ κρίδιον. Cor. Salm. ⁷ XIII. Cod. ἐχθρῶν. Cor. Reiske. ¹ XIV. Cod. φιλευλείχῳ. Cor. Stadt. ² XIV. δεισόςζου. ³ XIV. Cod. κυάστορας. Cor. Reiske. ⁶ ἐτνοδόκον. Cor. Br. ⁸ XIV. Reiske νεύσαι. ¹ XV. Cod. ζωόν. Cor. Stadt. ¹ XVI. Sic Cod. Br. τόδ' ἄγαλμα. ² XVI. Ἐρμῆς δ' ἀλίδετον. Vat. et Plan. cor. Jacobs in Emend. Br. Ἄλλ' ἴδε τόνδ' Ἐρμῆς.

᾽Ως ἔξ οἰζυρῆς ἠπίστατο δωροδοκῆσαι
᾽Εργασίης· αἰὲν δ' ὦ ἡγαθός ἐστ' ἀγαθός.

XVII.

Εὐάγρει λαγοθήρα, καὶ εἰ πετεεινὰ διώκων
᾽Ιξευτῆς ἦκεις τοῦθ' ὑπὸ δισσὸν ὄρος,
Κάμῃ τὸν ὕληωρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον
Πᾶνα· συναγρεύσω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις.

XVIII.

Γλευκοπόταις Σατύροις, καὶ ἀμπελοφύτορι Βάκχῳ,
᾽Ηρώναξ πρῶτα δρώγματα φυταλῆς,
Τρισσῶν οἶνοπέδων τρισσοὺς ἱερώσατο τούσδε,
᾽Εμπλήσας οἶνον πρωτοχύτῳ κάδους·
5 ᾽Ὡν ἡμεῖς σπείσαντες, ὅσον θέμις, οἶνοπι Βάκχῳ,
Καὶ Σατύροις, Σατύρων πλείονα πιόμεθα.

XIX.

Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὄμαιμοι
᾽Αγρότα Πᾶν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἐργασίης
᾽Ὡν ἀπὸ τῶν πτηνῶν Πύγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις
Τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος εἰναλίων.
5 ᾽Ανθ' ὦν τῷ μὲν πέμπε δι' ἡέρος εὖστοχον ἄγρην·
Τῷ δὲ διὰ δρυμῶν· τῷ δὲ δι' ἡιόνων.

³ xvi. Sic Cod. Br. ὡς ἀπ' οἰζυρῆς, rest. Jacobs.

¹ xvii. Cod. λαθόγηρα. Cor. Br. Br. πετεηνά, ut solet.

³ xvii. Cod. ὕληωρὸν. Cor. Salm.

⁴ xvii. συναγρεύω.

Cor. Salm.

² xviii. πρῶτα ex Suida. Cod. πρώτης,
πρῶτα, prob. Br. sed in textu habet πρώτης.

³ xix. Cod.

᾽Ὡν ἀπὸ τῶν πτάνων. Vulg. ᾽Ὡν ἀπὸ μὲν πτάνων. Br. ὅς μὲν ἀπὸ
πτηνῶν.

XX.

Τῆς πέξης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιίστης
 Καὶ σπιθάμης οὔλης Βίττιον εἰργάσατο·
 Θάτερα δ' Ἀντιάνειρα προσήρμωσε· τὸν δὲ μεταξὺ
 Μαϊάνδρον, καὶ τὰς παρθενικὰς, Βιτλή.
 5 Κουρᾶν καλλίστη Διὸς, Ἄρτεμι, τοῦτο τὸ νῆμα
 Πρὸς ψυχῆς θέλης, τὴν τριπόνητον ἔριν.

XXI.

Τοὺς θυρέους ὁ Μολοσσός Ἴτωνίδι δῶρον Ἀθάνᾳ
 Πύρρος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασεν Γαλατᾶν,
 Πάντα τὸν Ἀντιγόνου καθελὼν στρατόν· οὐ μέγα
 θαῦμα·
 Αἰχμηταὶ καὶ νῦν, καὶ πάρος Αἰακίδαι.

XXII.

Αἶδε ποτ' Ἀσίδα γαῖαν ἐπόρθησαν πολόχρυσον,
 Αἶδέ καὶ Ἑλλάδι τὰν δούλοσύναν ἔπορον·
 Νῦν δὲ Διὸς νάφ ποτὶ κίονας ὄρφανα κεῖται,
 Τὰς μεγαλαυχήτου σκῦλα Μακεδονίας.

XXIII.

Ὅκτ' οἱ θυρεοὺς, ὀκτ' κράνη, ὀκτ' ὕφαντοὺς
 Θώρηκας, τόσσας θ' αἵμαλέας κοπίδας,
 Ταῦτ' ἀπὸ Λευκανῶν Κορυφασίᾳ ἔντε' Ἀθάνᾳ
 Ἀγνων Εὐανθεὺς θῆχ' ὁ βιαιομάχος.

² xxii. pr. Ἑλλάδι τὰν malim Ἑλλαδικῇ sc. γῇ.

⁴ xxiii. Cod. Vat. Εὐάνθεις. Plan. Εὐανθεύς.

XXIV.

Οἷδ' ἀπὸ Λευκανῶν θυρεάσπιδες, οἷδε χαλινοὶ
 Στοιχηδόν, ξεστοί τ' ἀμφιβόλοι κάμακες
 Δέδμηνται, ποθέουσai ὁμῶς ἵππους τε καὶ ἄνδρας,
 Παλλάδι· τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θά-
 νατος.

XXV.

Εὐκαμπὲς ἄγκιστρον, καὶ δούρατα δουλιχόεντα
 Χώρμειν, καὶ τὰς ἰχθυδόκους σπυρίδας,
 Καὶ τοῦτον νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσιν τεχνασθέντα
 Κύρτον, ἀλιπλάγκτων εὔρεμα δικτυβόλων,
 5 Τρηχύν τε τριόδοντα, Ποσειδαῶνιον ἔγχος,
 Καὶ τοὺς ἐξ ἀκάτων διχθαδίους ἐρέτας,
 Ὅ γριπεὺς Διόφαντος ἀνάκτορι θήκατο τέχνας,
 Ὡς θέμις ἀρχαίας λείψανα τεχνροσύνας.

XXVI.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἔστηκα Πριηπος
 Ἴθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον·
 Εἶσατο γὰρ πιστόν με Θεόκριτος· ἀλλ' ἀποτηλοῦ
 Φῶρ ἴθι, μὴ κλαύσης τὴν φλέβα δεξάμενος.

XXVII.

Τῶν αἰγᾶν ὁ νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον
 Ἑρμῆν
 Ἔστασ' αἰπολίων εὐδόκιμον φύλακα,

¹ xxiv. Br. οἷ τε apud Jacobs. in Analectis ut nos.

² xxiv. Br. ξεσταί. ⁴ xxv. Sic Cod. Br. ἄρμενα.

⁶ xxv. Sic Cod. Br. ἐρετμούς.

Ἄλλά μοι, αἶ τ' ἀν' ὄρη χλωρᾶς κεκορεσμένοι
ῥυλας,

Τοῦ ἀρπακτῆρος μὴ τι μέλεσθε λύκου.

XXVIII.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾷ Πάλλαδι πῆχυν ἀκαμπῇ,
Καὶ τετανὸν, νώτῳ καμπτομένον, πρίονα,
Καὶ πέλεκυν ῥυκάναν τ' εὐαυγέα, καὶ περιαγῆς
Τρύπανον, ἐκ τέχνης ἄνθετο παυσάμενος.

XXIX.

ὦ τάνδε στείχοντες ἀταρπιτὸν, αἴτε ποτ' ἀγροῦς
Δαμόθεν, αἶτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρό-
πολιν,

Ἄμμες ὄρων φύλακες, δισσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν
Ἑρμᾶς,

Οἶον ὀρήs μ', οὔτος δ' ἄτερος, Ἑρακλῆς.

5 Ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοι, ἀλλὰ που αὐτὸς,
Αἶ κ' ὦμὰς παραθῆs ἀχράδας, ἐγκέκαφεν.

Ναὶ μὰν ὡσαύτως τὼs βότρυας, αἴτε πέλονται

Ὡριμοὶ, αἴτε χύδαν ὀμφακες, εὐτρέπικεν,

Μισέω τὰν μετοχὰν, οὐδ' ἤδομαι· ἀλλ' ὁ φέρων τι

10 Ἄμφιs, μὴ κοινᾶ, τοῖs δυσὶ παρτιθέτω,

Καὶ λεγέτω. τῇ τοῦθ', Ἑράκλεες· ἀλλὰ τὸ τοῦτο

Ἑρμᾶ, καὶ λύοι τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

³ XXVII. Malim, αἱ ἀν. del. τ'.

⁴ XXVII. Vulgo τοῦ γ'.

Br. τῶν ἀρπακτῆρων μὴ τι μέλεσθε λύκων.

³ XXVIII. Cod.

εὐαγέα. Stadt. εὐαυγέα.

⁵ XXIX. Cod. et Br. ποθ' αὐτούς

nos. cor.

⁶ XXIX. Cod. αἰτῶμαι παραθῆs. Cor. Salm.

⁸ XXIX. Cod. Vat. χύλαν. Br. χύδαν.

¹⁰ XXIX. ἀμφω—

κοινά. Br. κοινᾶ. nos. ἀμφίs.

¹¹ XXIX. τῇ. Br. τῇ.

XXX.

Ἀγρονόμῳ τάδε Πανὶ καὶ εὐαστῇρι Λυαίῳ.

Πρεσβύς, καὶ Νύμφαις Ἀρκὰς ἔθηκε Βίτων.

Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίκτορα ματρὸς,

Κίσσου δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος,

5 Νύμφαις δὲ σκιερᾶς εὐποίκιλον ἄνθος ὀπώρας,

Φύλλα τε πεπταμένων αἱματόεντα ῥόδων,

Ἀνθ' ὧν εὐνδρον, Νύμφαι, τόδε δῶμα γέροντος

Αὔξετε· Πάν γλαγερὸν· Βάκχε πολυστάφυλον.

XXXI.

Ὁ Κρῆς Θηρίμαχος τὰ λαγωβόλα Πανὶ Λυκαίῳ

Ταῦτα πρὸς Ἀρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις,

Ἀλλὰ σὺ Θηριμάχῳ δώρων χάριν, ἄγροτα δαῖμον,

Χεῖρα κατιθύνοις τοξότιν ἐν πολέμῳ,

5 Ἐν τε συναγκείαισι παρίστασο, δεξιτερῇ σῇ

Πρῶτα διδοὺς ἄγρης δώρα κατ' ἀντιπάλων.

XXXII.

Τὰν ἔλαφον Κλεόλαος ὑπὸ κνημοῖσι λοχεύσας,

Ἐκτανε Μαιάνδρου παρ τριέλικτον ὕδωρ,

Θηκτῷ σαυρωτῇρι· τὰ δ' ὀκτοῖς ῥίζα μετώπων

Φράγμαθ' ὑπὲρ κραναὰν ἄλος ἔπαξε πίτυν.

XXXIII.

Εὐφημός τοι σφαῖραν καὶ εὐκροταλον θ', ὁ Φιλοκλεῦς,

Ἐρμείῃ, ταύτην πυξινέην πλατάγην,

³ xxx. Cod. Vat. Plan. Suid. συμπαίστορα. ⁵ xxxi. sic. Plan. Cod. Vat. ἐν ταῖς ἀγκείαισι. In marg. γρ. ἔν τε ἀναγκαίησι.

⁴ xxxii. Cod. ἄλως. Br. ἄλλος. Cor. Jacobs. xxxiii. Εὐφημον—τε Φιλοκλῆς. ² xxxiii. Ἐρμείῃ.

Κάστραγύλας τάσδ' αἷς ἐπεμήνατο, καὶ τὸν ἐλικτὸν
'Ρόμβον κουροσύνης παίγνι' ἀνεκρέμασεν.

XXXIV.

Τοῦτο χιμαιροβάτα Τελέσων αἰγώνυχι Πανὶ
Τὸ σκῦλος ἀγρείης τείνε κατὰ πλατάνου,
Καὶ τὰν ραιβόκρανον εὐστόρθυγγα κορύναν,
" Ἀ πάρος αἰμωποὺς ἐστυφέλιξε λύκως,
5 Γαυλοὺς τε γλαγοπήγας, ἀγωγαῖόν τε κυνάγχαν,
Καὶ τὰν εὐρίνων λαιμοπέδαν σκυλάκων.

XXXV.

Αὔλια καὶ Νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἷ θ' ὑπὸ πέτρῃ
Πίδακες· ἥ θ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς,
Καὶ σὺ τετράγλωχιν, μηλόσσοε, Μαιάδος Ἑρμῇ
" Ὅς τε τὸν αἰγιόβτην Πὰν κατέχεις σκόπελον,
5 " Ἰλαοὶ τὰ ψαιστὰ, τό τε σκύφος ἔμπλεον οἴνης
Δέξασθ', Αἰακίδεω δῶρα Νεοπτολέμου.

XXXVI.

Αὐτοῦ ἐφ' αἵμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον
" Ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα,
' Ἀλλ' ὥς ἐντέταμαι, φῶρ, ἔμβλεπε. Τοῦτο δ',
ἐρωτᾷς,
Τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα ; τῶν ὀλίγων.

XXXVII.

Πρέσβυν Ἀνακρεῖοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ
Θάεο, δινώτου στεπτὸν ὑπερθε λίθου,

³ XXXIII. στραγάλους αἷς.

⁴ XXXIV. Sic Cod. Vat.

Br. ῥ. Cod. Vat. λύκος.

³ XXXV. Cod. Vat. loc. pr.

τέρται γλωχίν. loc. sec. πέτρα γλωχίν.

² XXXVII. Cod.

στρεπτὸν. Cor. Schneid.

- Ὡς ὁ γέρον λίσχνοισιν ἐπ' ὀμμασιν ὑγρά δεδορκώς
 Ἀχρι καὶ ἀστραγάλων ἔλκεται ἀμπεχόναν
 5 Δισσὼν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλήξ,
 ὦλεσεν, ἐν δ' ἑτέρα ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
 Μέλπει δ' ἡ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἡ Μεγιστέα,
 Αἰωρῶν παλάμα τὰν δυσέρωτα χέλυν.
 Ἀλλὰ πάτερ Διόνυσε, φύλασσε μιν' οὐ γὰρ ἔοικεν
 Ἐκ Βάκχου πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

XXXVIII.

- Ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθας Ἀνακρέων
 Ὑπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἔλκεται
 Ἐσάχρι γυίων· τῶν δὲ βλαυτίων, τὸ μὲν
 Ὅμως φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
 5 Μελίσσεται δὲ τὰν χέλυν διακρέκων
 Ἦτοι Βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα.
 Φύλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα μὴ πέση.

XXXIX.

- Μὴ σὺ γ' ἐπ' οἰονόμοιο περίπλεον ἱλύος ᾧδε
 Τοῦτο χαραδρίας θερμὸν, ὀδίτα, πίης.
 Ἀλλὰ μόλων μάλα τυτθὸν, ὑπαὶ δαμαλήβοτον
 ἄκραν,
 Κεῖσέ γε παρ κείνα ποιμενία πίτυϊ,
 5 Εὐρήσεις κελαρύζον εὐκρήνου διὰ πέτρας
 Νᾶμα, βορειᾶλης ψυχρότερον νιφάδος.

XL.

- Θεσπέεες τὸν Ἑρωτα μόνον θεὸν ἐκ Κυθερείης
 Ἀζοντ', οὐκ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,

Ἄλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεὸν, ὃν περὶ Φρύνη
Δερκόμενος σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

XLI.

Τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
Ἄφρῳ τε μορμύρουσαν εὐλεχὴ Κύπριν,
Ἰδὼν Ἀπελλῆς, κάλλος ἱμερώτατον
Οὐ γραπτὸν ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο,
5 Εὐ μὲν γὰρ ἄκραῖς χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
Εὐ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
Καὶ μαζὸς, ἀκμᾶς ἄγγελος, κυδωνία.
Αὐτὰ δ' Ἀθάνα, καὶ Διὸς συνευνέτις
Φάσουσιν· ὦ Ζεῦ, λειπόμεσθα τῇ κρίσει.

XLII.

Οὐκ ἔπλασεν με Μύρων, ἐψεύσατο· βοσκομέναν δὲ
Ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνα.

XLIII.

Τοξοβόλον τὸν Ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ,
Τὸν ποτὲ μὴδ' αὐτοῦ Ζηνὸς ἀποσχόμενον;
Ὅψέ ποθ' Ἠφαίστῳ κείται σκοπὸς, ὃν καθορᾶ-
σθαι
Ἐπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

XLIV.

Μὴ μέμψῃ μ' ἀπέπειρον αἰὲ θάλλουσαν ὀπώρην
Ἀχραδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην.
Ὅππόσα γὰρ κλαδέεσσι πεπαίνομεν, ἄλλος ἐφέλκει·
Ὅππόσα δ' ὦμὰ μένει μῆτρὶ περικρέμαται.

XLV.

- Τὸν φιλοπωριστὴν Δημόκριτον ἦν που ἐφεύρης,
 "Ὀνθρωπ', ἀγγεῖλον τοῦτο τὸ κοῦφον ἔπος·
 'Ὡς ἡ λευκόπωρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἤδη
 Κεῖνω συκοφορῶ τοὺς ἀπύρους ἀκόλους·
 5 Σπευσάτω· οὐκ ὀχυρὴν γὰρ ἔχω στάσιν, εἶπερ
 ὁπώρην
 'Αχράντου χρήζει δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

XLVI.

Αὐτοθέλης κάρπους ἀποτέμνομαι, ἀλλὰ πεπείρους
 Πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτε με χερμαδίοις.
 Μηνίσσει καὶ Βάκχος ἀνυβρίζοντι τὰ κείνου
 "Εργα· Λυκούργειος μὴ λαθέτω σε τύχη.

XLVII.

- Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
 "Αρῆος ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα ;
 "Ακλαστοὶ μὲν κῶναι, ἀναίμακτοὶ δὲ γανῶσαι
 'Ασπίδες, ἄκλαστοὶ δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.
 5 Αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπου
 'Ιδρὼς πιδύων στῆθος ἐπισταλέει.
 Παστάδα τις τοιοῖσδε καὶ ἀνδρειῶνα καὶ αὐλὰν
 Κοσμεῖτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον·
 "Αρεὺς δ' αἱματόεντα διωξίπποιο λαφυρα
 10 Νῆδον κοσμοίη· τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

³ XLV. Cod. Vat. λευκόπρωος. Plan. λευκοόπρωος, et sic Br.

⁴ XLV. ἐφώδιος. Plan. ἐφώριος.

⁶ XLV. ἀκρήτου. Cod.

Vat. et Plan.

² XLVII. Cod. Vat. "Αρῆος.

³ XLVII. κλωνοί.

⁴ XLVII. κλαμαραί.

⁸ XLVII. νυμφάδιον.

XLVIII.

- Τὴν μικρὴν με λέγουσι, καὶ οὐκ ἴσα ποντοπορεύσαις
 Ναυσὶ διϊθύνειν ἄτρομον εὐπλοῖτην
 Οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγὼ βραχὺ μὲν σκάφος ἀλλὰ
 θαλάσση
 Πᾶν ἴσον· οὐ μέτρων ἢ κρίσις ἀλλὰ τύχης.
 5 Ἔστω πηδαλίοις ἐτέρη πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλη
 Θάρσος· ἐγὼ δ' εἶην δαίμοσι σωζομένη.

XLIX.

- Ἄστρα μὲν ἡμαύρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης
 Ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἥελιος.
 Ὑμνοπόλους δ' ἀγγελιδὸν ἀπημάλδυνεν Ὀμηρος,
 Λαμπρότατον Μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενος.

L.

- Εἶπε πόκ' Εὐρώτας ποτὶ τὰν Κύπριν· ἢ λάβε τεύχη
 Ἡ ἔξιθι τᾶς Σπάρτας· ἂ πόλις ὀπλομανεῖ.
 Ἀ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσσομαι αἰὲν ἀτευχῆς,
 Εἶπε, καὶ οἰκήσῃ τὰν Λακεδαιμονίαν.
 5 Χά μὲν Κύπρις ἄνοπλος· ἀναιδέες οἱ δὲ λέγουσιν
 Ἱστορες, ὥς ἀμῖν χά θεὸς ὀπλοφορεῖ.

LI.

- Πυρσοῦ τοῦτο λέοντος ἀποφλοιώσατο δέρμα
 Σῶσος ὁ βουπάμων, δουρὶ φονευσάμενος,
 Ἄρτι καταβρύκοντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον,
 Οὐδ' ἔκετ' ἐκ μάνδρας αὐτὶς ἐπὶ ξυλόχους,

¹ XLVIII. Cod. Vat. ποντοπορεύσαις.³ XLVIII. θαλάσση.¹ L. Sic Cod. Br. ποττάν.¹ LI. Cod. πύρσῃ—ἀπ' ὀφλοιώ-

σατο.

² LI. Cod. βουπαλίῳ et sic Br. cor. Mein.

- 5 Μοσχείου δ' ἀπέτισεν ὁ θῆρ ἄνθ' αἵματος αἷμα
Βληθείς· ἀχθεινὴν δ' εἶδε βοοκτασίαν.

LII.

- Οὐκ ἀδικῶ τὸν Ἑρωτα, γλυκὺς· μαρτύρομαι αὐτὴν
Κύπριν. βέβλημαι δ' ἐκ δολίου κέρατος,
Καὶ πᾶς τεφροῦμαι· θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ ἰάλλει
Ἄτρακτον, λῶφα δ' οὐδ' ὅσον ἰοβολῶν,
5 Χῶς θνητὸν ἂν ἀλιτρὸν ἐφίκει, δαίμον' ὁ θνητὸς
Τίσομαι; ἐγκλίνειν δ' εἴσομ' ἀλεξάμενος.

LIII.

Εἰ καὶ σοὶ πτέρυγες ταχίναλ· περὶ νῶτα τέτανται,
Καὶ Σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,
Φεύξομ', Ἑρως, ὑπὸ γὰρ σε· τί δὲ πλεόν; οὐδὲ
γὰρ αὐτὸς
Σὰν ἔφυγε ῥώμαν πανδαμάτωρ Ἀΐδας.

LIV.

Τουτοῦ τὸ Κλείτωνος ἐπαύλιον, ἥ τ' ὀλιγώλαξ
Σπείρεσθαι· λιτὸς δ' ὁ σχεδὸν ἀμπελέων·
Τοῦτο ῥωπείον τ' ὀλιγόξυλον· ἀλλ' ἐπὶ τοῦτοις
Κλείτων ὀγδώκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα.

LV.

Μὴ φθείρευ, ὠνθρωπε, περιπλάνιον βίον ἔλκων,
Ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν' ἀλινδόμενος.

⁵ LI. Cod. μοσχείφ.
ex Suida cor.

⁶ LI. Vulg. εἶχε. Br. οἶδε, nos
¹ LII. Cod. Vat. ἀδικέω.

⁵ LII. Cod.

Χῶς θνητὸς τὸν—ἐσφίκει θνητὸς ὀδαίμων.

⁶ LII. ἐγκλήμων, nos

cor. ἔσσομαι. Cor. Salma.

² LII. Cod. Vat. σκυθικαί—

ἀλῶδες.

¹ LIV. Cod. τοῦτο κλ. Br. τοῦτο τὸ τοῦ. Cod.

ὀλιγόλαυξ.

³ LIV. Cod. τε ῥωπαίειν. Br. ῥωπείον.

Μὴ φθείρου, εἰ καὶ σε περιστέψαιτο καλὴ,

"Ἦν θάλποι μικκὸν πῦρ ἀνακαϊόμενον,

5 Εἰ καὶ σοι λιτὴ γε καὶ οὐκ εὐάλφитος εἴη

Φύστη ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις

Εἰ καὶ σοι γλήχων, ἥ καὶ θυμόν, ἥ καὶ ὁ πικρὸς

Δαιτὶ μιγείς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

LVI.

Εὐμάραθον πρηῶνα καὶ εὐσκάνδικα λελογχῶς

Ἑρμῇ, καὶ ταύταν, ἃ φίλος, αἰγίβοσιν,

Καὶ λαχανηλόγῳ ἔσσο καὶ αἰγονομῆϊ προσηνῆς·

"Εξεῖς καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

LVII.

Ὅ πλόος ὥραϊος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν

"Ἢδη μέμβλωκεν, χῶ χαρίεις Ζέφυρος·

Λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα

Κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη,

5 Ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐκλύσαιο γύαια

Ναυτίλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφείς ὀθόνην.

Ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτας,

"Ω ἄνθρωφ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

LVIII.

Πέτρης ἐκ δισσῆς ψυχρὸν καταπάλμενον ὕδωρ

Χαίροις, καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ξόανα,

Πέτραι τε κρηνέων, καὶ ἐν ὕδασιν κόσμια ταῦτα

Ἵμέων, ὧ κοῦραι, μύρια τεγγόμενα,

³ LV. Cod. Μὴ φθείρ' ἐν κενεῇ. Br. μὴ φθείρου κενεή.

⁷ LV. "Ἡ καὶ. Cor. Br. ⁸ LV. Cod. ἀδυμγής.

¹ LVI. Cod. πρηῶνα. ⁵ LVII. Vulgo ἐκλύσαιο. Br. ut nos.

- 5 Χαίρετ'· Ἄριστοκλῆς, ἴδ', ὁδοίπορος, ὥπερ ἀπῶσα
Δίψαν βαψάμενος, τοῦτο δίδωμι κέρας.

LIX.

- Ἄλδew λυπηρὲ διηκόνε, τοῦτ' Ἀχέροντος
Ἵδωρ δς πλώεις πορθμίδι κυανέη,
Δέξαι μ', εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
Βᾶρις, ἀποφθίμενον, τὸν κύνα Διογένην.
5 Ὀλπη μοι καὶ πῆρα ἐφόλκια, καὶ τὸ παλαιὸν
Ἑσθος, χῶ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός,
Πάνθ' ὅσα κῆν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ'
Αἶδαν
Ἐρχομ' ἔχων λείπω δ' οὐδὲν ὑπ' ἡελίφ.

LX.

- Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὸ δένδρεσιν οἶδα καθίζων
Ἀεῖδειν, ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος,
Προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν ἀοιδὸς
Θηλείης ἔρσης ἱκμάδα γευόμενος·
5 Ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος Ἀθηναίης ἐπὶ δουρὶ
Τὸν τέττιγ' ὄψει μ', ὦνερ, ἐφεζόμενον,
Ὅσσον γὰρ Μούσαις ἐστέργμεθα, τόσσον Ἀθῆνη
Ἐξ ἡμέων ἢ γὰρ παρθένος αὐλοθετεῖ.

LXI.

- Ἰξάδος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἔν ποτ' ἄλωγ
Οἶνης τοὺς ἀπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους.

⁵ LVIII. Br. δὲ σ', ὁδοίπορε. Cod. Ἄριστοκλή σὲ δ'.

⁶ LVIII. γέρας. Cor. Br. ⁴ LIX. Cod. ἀποφθίμενον. Br.
ἀποφθιμένων. ⁷ LIX. ἐπεπάσμεθα. Cor. Br.

- Τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπνε· κείρε, κάκιστε,
 Γναθμοῖς, ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον·
 5 'Ρίζα γὰρ ἔμπεδος οὔσα πάλιν καὶ νέκταρ ἀνήσει,
 "Οσσον ἐπισπεῖσαί σοι, τράγε, θυομένῳ.

LXII.

- 'Ολκάδα πῦρ ἔμ' ἐφλεξε, τόσῃν ἄλα μετρήσασαν,
 'Εν χθονί, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ χειρομένη,
 "Ἦν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἡόνος· ἀλλὰ θαλάσσης
 Τὴν ἐμὲ γειναμένην εὖρον ἀπιστοτέρην.

LXIII.

- Εὐθυμος ὦν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Αἶδος
 'Αταρπὸν ἔρπων· οὐ γὰρ ἔστι δύσβατος
 Οὐδὲ σκαληνὸς οὐδενὸς πλέως πλάνης·
 5 'Ιθεῖα δὴ μάλιστα, καὶ κατακλινῆς
 "Απασα, κῆκ μεμυκότων ὀδεύεται.

LXIV.

- 'Εσθλὸς 'Αριστοκράτης, ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς 'Αχέροντα,
 Εἴπ' ὀλιγοχρονίης ἀψάμενος κεφαλῆς·
 Παῖδων τις μνήσαιο, καὶ ἐδνώσαιο γυναῖκα,
 Εἰ καὶ μιν δάκνει δυσβίωτος πενίη·
 5 Ζωὴν στυλώσαιο· κακὸς δ' ἄστυλον ἰδέσθω
 Οἶκον· ὁ δ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχαρέων

¹ LXI. Plan. et Br. πάλιν γλυκὺ. ² LXII. Cod. μ' ἐφλεξε.
 Br. μ' ἀνάφλεξε. ³ LXII. Br. χειραμένη. ⁴ LXII. Cod.
 γεινόμενη.
⁵ LXIII. Br. κῆκμεμυκότων. Cor. Grotius.
⁶ LXIV. Cod. Vat. δάκνοι. ⁷ LXIV. στυλήσαιο. Cor. Br.
 ἄστυλος. Br. κακόν—ἰδεσθαι. ⁸ LXIV. Cod. οἶκος et sic Br.

- Εὐκίων φαίνοιτο, καὶ ἐν πολυκαεῖ ὄγκῳ
 Ἐνστῇ, αὐγάζων δαλὸν ἐπεσχάριον.
 Ἦιδεν Ἀριστοκράτης τὸ κρήγυνον ἄλλὰ γυναικῶν,
 10 ὦ ἄνθρωπ', ἤχθαιρεν τὴν ἀλιτοφροσύνην.

LXV.

- Αἱ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπούδειος, ὃ παροδίτα,
 Λᾶας ὃ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται,
 Αἰνολίης, ὃ ἄνθρωφε Φιλαινίδα· τὴν γὰρ αἰοδὸν
 Ἀκρίδα, τὴν εὖσαν τοπρὶν ἀκανθοβάτιν,
 5 Δισσοὺς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμίτιν
 Κᾶνθ' ἔτ' ἐφυπνιδίῳ χρησαμένην πατάγῳ·
 Καὶ μ' οὐδὲ φθιμέναν ἀπανήνατο· τοῦτο δ' ἐφ'
 ἄμμιν
 Τῶλίγον ὠρθωσεν σᾶμα πέδοι τροφίας.

LXVI.

- Μνήμ' εἰς Εὐβούλοιο σαόφρονος, ὃ παριόντες,
 Πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν Ἀἰδῆς.

LXVII.

- Τίς ποτ' ἄρ' ἦ τίνος; οὐ ρυ παρὰ τρίβον ὀστέα
 ταῦτα,
 Τλήμον, ἐν ἡμιφαεῖ λάρνακι γυμνὰ μένει.

¹⁰ LXIV. ἀλισωφροσύνην. Cor. Br. ¹ LXV. Cod. Vat.
 εἰ μικρὸς τις. Jacobs tuetur. ⁶ LXV. Cod. Vat. καὶ θέτ'
 ἐφ' ὑπνιδίῳ. Br. καὶ θέτ' ἐφ' ὑπνιδίῳ. Br. χηραμένη. Plan.
 χηραμένην. ⁸ LXV. Cod. πολυτροφίης. Br. πολυστροφίης.
¹ LXVI. Plan. et Vat. μνήμης. Br. μνήμην. ¹ LXVII. Br. τίς
 ποτ' ἄρ' ἦ τίνος ἄρα et in seq. τλήμον. Cod. εἰ—ἄρα.
² LXVII. Cod. τλήμον'.

Μνήμα δὲ καὶ τάφος αἰὲν, ἀμαξεύοντος ὁδίτεω,

Ἄξονι καὶ τροχίῳ λιτὰ παραξέεται.

- 5 Ἦδη σου καὶ πλευρὰ παρατρίψουσιν ἄμαξαι,
Σχέτλιε, σοὶ δ' οὐδεὶς οὐδ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

LXVIII.

Ἦδη μὲν τέτριπται ὑπεκκεκαλύμμενον ὁστεῦν
Ἀρμονίης τ', ὦ ἄνερ, πλάξ ἀποκεκλιμένη·

Ἦδη καὶ κωλῆνες ὑπὲκ σόρου αὐγάζονται
Ἡμετέρης· τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα ;

- 5 Ἦ γὰρ τὴν οὐπὼ πρὶν ἴτην ὁδὸν ἐτμήξαντο
Ἀνθρώποι, κατ' ἐμῆς νεισσόμενοι κεφαλῆς.
Ἀλλὰ πρὸς ἐγγαίων Ἀἰδωνέος Ἑρμεία τε
Καὶ Νυκτὸς, ταύτης ἐκτὸς ἴτ' ἀπραπιτοῦ.

LXIX.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, οὖνομα κείνου

Δηλῶσα· Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σποδιά·

Ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισεύμενος ὄλβον, ὁ τοπρὶν
Βουπάμων, ὁ πρὶν πλούσιος αἰπολίοις,

- 5 Ὁ πρὶν . . . τί πλείω μυθεῦμαι ; ὁ πᾶσι μακαρτὸς,
Φεῦ, γαίης τόσσης ὅσσον ἔχει μόριον.

LXX.

Μυρίος ἦν, ὦ ἄνθρωπε, χρόνος προτοῦ, ἄχρι πρὸς ἡῶ

Ἥλθες, ᾧ λοιπὸς μυρίος εἰς Ἀτθην.

² LXVIII. Cod. ἐπικεκλιμένη. ³ LXVIII. Cod. Vat. σκόληκες.

⁵ LXVIII. Cod. Vat. πρὶν τὴν.

⁶ LXVIII. νιόμενοι.

¹ LXIX. Cod. Vat. ἐπεὶ.

² LXIX. σποδίαν.

⁶ LXIX. ὅσσης.

Br. τόσσης γαίης.

- Τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται, ἢ τόσον ὅσον*
Στυγμὴ καὶ στυγμῆς εἴ τι χαμηλότερον ;
 5 *Μικρὴ σευ ζωὴ τεθλίμμενη· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ*
Ἑδεῖ', ἀλλ' ἐχθροῦ στυγνοτέρη θανάτου.
Χειμέριον ζῶν ὑπαλεύεο, νεῖο δ' ἐς ὄρμην,
Ὡς καὶ γὼ Φείδων ὁ Κρίτου, εἰς Ἀἶδην.

LXXI.

- α. Τίς, τίνος εὔσα γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι ;*
β. Πρηξῶ Καλλιτέλευς, α. καὶ ποδαπῇ ; β.
Σαμίη.
α. Τίς δὲ σε καὶ κτερέϊξε ; β. Θεόκριτος, ᾧ με
γονῆες
Εξέδοσαν. α. θνησκεις δ' ἐκ τίνος ; β. ἐκ
τοκέτου.
 5 *α. Εὔσα πόσων ἐτέων ; β. δύο κείκοσιν α. ἡ ρά*
γ' ἄτεκνος ;
β. Οὐκ, ἀλλὰ τριετὴ Καλλιτέλῃν ἔλιπον.
α. Ζῶοι σοι κείνός γε, καὶ ἐς βαθὺν γῆρας ἵκοιτο.
β. Καὶ σοὶ, ξεῖνε, πόροι πάντα Τύχῃ τὰ καλὰ.

LXXII.

- Πραταλίδα τὸ μνᾶμα Λυκαστίω, ἄκρον ἐρώτων*
Εἰδότος, ἄκρα μάχας, ἄκρα λινιστασίας,
Ἄκρα χοροῖτυπίας· χθόνιοι
Τούτον Κρηταιεῖς Κρήτα παρφκίσατε.

³ LXX. Cod. Vat. ἡ ὅσον. Br. Flor. et Ald. ὅσον ὅσον,
 nos. et Steph. τόσον ὅσον. ^{1 5} LXXI. Cod. Vat. οὔσα.
 Plan. εὔσα. Br. οὔσα, εὔσα. ³ LXXII. Post χθόνιοι lacuna
 in Cod. Br. χθονίῳ Μίνωϊ πάρεδρον.

LXXIII.

Πραταλίδᾳ παιδεῖον Ἔρωσ πόθον, Ἄρτεμις ἄγραν,
 Μοῦσα χόρους, Ἄρης ἐγγυάλιξε μάχαν.
 Πῶς οὐκ εὐαίων ὁ Λυκάστιος, ὃς καὶ Ἔρωτι
 Ἄρχε, καὶ ἐν μολπᾷ, καὶ δορὶ καὶ στάλικι.

LXXIV.

Ἠχέεσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεος οὕτως
 Πλώοντ' οὐ πολλῇ νηὶ Τελευταγόρην,
 Ἄγρια χειμῆνασα κατεπρηνώσαο πόντῳ
 Σὺν φόρτῳ, λάβρον κύμ' ἐπιχευαμένη ;
 5 Χῶ μέν που καύηξι καὶ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι
 Τεθρήνητ' ἄπνους εὐρεῖ ἐν αἰγιάλῳ.
 Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνου κεκλαυμένου ἄθρῶν
 Τύμβον, δακρύει παῖδα Τελευταγόρην.

LXXV.

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθῶν,
 Χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἰοῖς.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω μόρον· ἀντὶ δὲ πολλᾶς
 Πατρίδος, ὀθνεῖαν κεῖμαι ἐφессάμενος.

LXXVI.

Μῆτε μακρῇ θαρσέων ναυτίλλεο, μῆτε βαθείῃ
 Νηὶ κρατεῖ πάντος δούρατος εἰς ἄνεμος,
 Ὀλεσε καὶ Πρόμαχον πνοιῇ μία, κύμα δὲ ναῦτας
 Ἀθρόον ἐς κοίλῃν ἐστυφέλιξεν ἅλα.

¹ LXXIII. Cod. in cont. om. παιδεῖον in marg. γρ. παιδίον.
 Br. cor. ² LXXIV. Cod. Vat. ἀναχε καχεεσσα pro ἡχέεσσα.
³ LXXIV. Cod. Vat. κενέον. Plan. κεκλαυμένον. ⁴ LXXV. Br.
 γαίης. ⁵ LXXVI. Sic in Cod. Br. εἰς πολίην.

- 5 Οὐ μὴν οἱ δαίμων πάντῃ κακός· ἀλλ' ἐν γαίῃ
 Πατρίδι καὶ τύμβου καὶ κτερέων ἔλαχε
 Κηδεμόνων ἐν χερσίν, ἐπεὶ τρηχεῖα θάλασσα
 Νεκρὸν πεπταμένους θῆκεν ἐπ' αἰγιάλους.

LXXVII.

Τέλληνος ὄδε τύμβος· ἔχω δ' ὑπὸ βώλῳ πρέσβυν
 Τῆνον, τὸν πρῶτον γνόντα γελοιομελεῖν.

LXXVIII.

- Ἑσπέριον κ' ἥῳ ἀπώσατο πολλάκις ὕπνον
 Ἡ γρῆς πευίην Πλατθὶς ἀμυνομένη
 Καί τι πρὸς ἡλακάτην καὶ τὸν συνέριβον ἄτρακτον
 Ἡεῖσεν, πολιοῦ γήραος ἄγχι θυρῶν,
 5 Καί τι παριστίδιος, δινεύμενη ἄχρισ ἐπ' ἡοῦς
 Κεῖνον Ἀθηναίης σὺν Χάρισιν δούλιχον,
 Ἡ ρικνὴν, ρικνοῦ περὶ γούνατος, ἄρκιον ἰστώ,
 Χειρὶ στρογγύλλουσ', εὐ μορέουσα κρόκην.
 Ὀγδωκονταέτις δ' Ἀχερούσιον ἤγασιν ὕδωρ,
 10 Ἡ καλὰ καὶ καλῶς Πλατθὶς ὑφηνάμενη.

LXXIX.

Ἀμπελος ὥς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ
 Σκηπανίῳ· καλέει μ' εἰς Ἀἶδην θάνατος.

⁶ LXXVI. Cod. ἔλαχε. ¹ LXXVII. Cod. ὑπο βώλεφ.
 Guyet. et Br. βώλεϊ. Heringa βώλον. Reiske βώλακι.
² LXXVII. Sic in Cod. Br. πρῶτον. ¹ LXXVIII. Cod.
 μ' ἥῳ ἀπώσατο. Cor. Toup. ⁴ LXXVIII. Cod. ἄγχι θυρῶν.
 Cor. Reiske. ⁵ LXXVIII. δεινευμένη. ⁷ LXXVIII. Cod.
 ἡ ρίκνη. ⁸ LXXVIII. στρογγύλλουσ' ἡμερέουσα.
¹ LXXIX. Cod. καμάτῳ.

- Δυσκώφει μὴ Γόργε τί τοι χαριέστερον, εἰ τρεῖς
 "Ἡ πισύρας ποίας θάλψῃ ὑπ' ἡελίῳ
 5 "Ωδ' εἶπας οὐ κόμπῳ, ἀπὸ ζῶν ὁ παλαιὸς
 "Ωσατο, κῆς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

LXXX.

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
 Κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον,
 Τύμβος ἔχει, Σπάρτης μεγάλῃν χάριν, ἔνθα τὸ
 λοῖσθον
 "Αχθος ἀπορρίψας οὔχεται εἰς Ἀθῆν.

LXXXI.

Παρθενικὰν νεαιοδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν
 "Ἡρινναν, Μουσῶν ἄνθεα δρεψάμεναν,
 "Αἶδας εἰς ὑμέναιον ἀνάρπασεν· ἥ ῥα τόδ' ἔμφρων
 Εἶπ' ἐτύμως ἅ παις· Βάσκανος ἔσσ' Ἀἶδα.

LXXXII.

- Αἰεὶ ληῖστοι καὶ ἀλίφθοροι, οὐδὲ δίκαιοι
 Κρηῆτες· τίς Κρήπων οἶδε δικαιοσύνην;
 "Ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ εὐπλόιῳ φόρτῳ
 Κρηταιεῖς ὥσαν Τιμάλυτον καθ' ἀλός
 5 Δείλαιον· κήγῳ μὲν ἀλιζώοις λαρίδεσσι
 Κέκλαυμαι· τύμβῳ δ' οὐκ ὑπο Τιμάλυτος.

³ LXXIX. ἥ τρεῖς. ⁴ LXXIX. θάλψαι. ⁶ LXXIX. Cod.
 κῆς γὰρ καὶ ἐς. Br. κείς. ³ LXXX. Cod. εἶθ' ὁ γὰρ λύσθος.
 Suid. Λοῖσθος. Br. εἶθ' ὁ γὰρ Λυδός. ³ LXXXII. Vulg. Ὡς
 cor. Br. ⁴ LXXXII. Κρηταιεῖς—καθ' ἄδου. Br. Κρηταῖης—
 ἀλός.

LXXXIII.

Τὰν ὀλίγαν βῶλον, καὶ τοῦτ' ὀλιγήριον, ὦ 'νερ,
 Σάμα ποτίφθεγξαι τλάμονος Ἀλκιμένευσ,
 Αἰ καὶ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείας παλιούρου
 Καὶ βάτου, ἂν ποτ' ἐγὼ δάϊος Ἀλκιμένης.

LXXXIV.

Τί στοχασώμεθά σου, Πεισίστρατε, Χίον ὀρῶντες
 Γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον ;
 Ἥ ῥά γε μὴν ὅτι Χίος ; ἔοικε γάρ. ἡ ῥ' ὅτι παίκτας
 Ἥσθα τις, οὐ λήην δ', ὦ ἡγαθὲ πλειστοβόλος ;
 Ἥ τὰ μὲν οὐδὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκράτῳ δὲ κατέσβης
 Χίῳ ; ναὶ δοκέω τῷδε προσηγγίσαιμεν.

LXXXV.

- α. Ἡρίον, οἶον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις
 Ὅστέον, οἶην γαῖ' ἀμφέχανες κεφαλὴν ;
 β. Πολλὸν μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκόμενον Χαρίτεσσιν,
 Πολλὸν δ' ἐν μνήμῃ πᾶσιν Ἀριστοκράτη.
 5 Ἥιδει Ἀριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι,
 Στρέβλην οὐκ ὀφρὺν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος·
 Ἥιδει καὶ Βάκχοιο παρὰ κρητῆρας ἄδηριν
 Ἰθύναι κοινὴν εὐκυλίκην λαλήν·
 Ἥιδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα
 10 Ἐρδειν. γαῖ' ἐρατὴ τοῖον ἔχοις φθίμενον.

³ LXXXIII. Cod. Vat. om. αἰ. ⁴ LXXXIII. ἦν. Br. αἰς.
 nos. ἄν. Jacobs malit ἦ.

⁴ LXXXIV. πρὸς ἡγγίσαιμεν.
 μνήμη—Ἀριστοκράτους.

³ LXXXIV. Cod. Vat. κατέσβη.

⁴ LXXXV. Cod. Vat. Πολλῶν δὲ

⁶ ⁷ LXXXV. Om. in Cod. Vat.

⁷ LXXXV. Plan. κρητῆρος.

⁸ LXXXV. Cod. Vat. ἰθὺν ἐκείνην.

Jacobs in Emend. forsan ἰθύναι κείνην.

⁹ LXXXV. Cod.

Vat. κεν ξείνοισι καιδαμοῖς.

¹⁰ LXXXV. γὰ ἐρατά. Vat. et

Plan. ἔχεις.

LXXXVI.

Αὐτα Τιμοκλεῖ', αὐτα Φιλῶ, αὐτα Ἀριστῶ,
 Αὐτα Τιμαθῶ, παῖδες Ἀριστοδίκου.
 Πᾶσαι ὑπ' ὠδίνος πεφονεύμεναι· αἷς ἐπι τοῦτο
 Σᾶμα πατὴρ στάσας κάτθαν' Ἀριστόδικος.

LXXXVII.

Μαρωνὶς ἡ φίλοινος, ἡ πίθων σποδὸς,
 Ἐνταῦθα κεῖται γρηῦς, ἥς ὑπὲρ τάφου
 Γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν Ἀττικὴ κύλιξ.
 Στένει δὲ καὶ γᾶς νέρθεν, οὐχ ὑπὲρ τέκνων,
 5 Οὐδ' ἀνδρὸς, οὗς λέλοιπεν ἐνδεεῖς βίον·
 Ἐν δ' ἀντὶ πάντων οὐνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

LXXXVIII.

Εἷη ποντοπόρῳ πλόος αὔριος· ἦν δ' ἄρ' ἀήτης,
 Ὡς ἐμὲ, τοῖς Ἀἰδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
 Μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἔο τόλμαν,
 Ὅστις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφον.

LXXXIX.

Ναυήγου τάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δ' ἀνάγονται,
 Φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

XC.

Εὖρου με τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταιγὶς,
 Καὶ νύξ, καὶ δνοφερῆς κύματα πανδυσίης
 Ἐβλαψ' Ὀρίωνος· ἀπώλισθαν δὲ βίοιο
 Κάλλαισχος, Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγους.

³ LXXXVI. Cod. Vat. τοῦτω.
 ἔλειπεν. Br. λέλοιπεν.

⁵ LXXXVII. Cod. Vat.
² xc. Cod. Vat. om. καί.

Κήγῳ μὲν πόντῳ δινεύμενος ἰχθύσι κύρμ α
 Οἰχεύμαι· ψεύστης δ' οὗτος ἔπεστι λίθος.

XCI.

- Θῆριν τὸν τριγέροντα τὸν εὐάγων ἀπὸ κύρτων
 Ζῶντα, τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον,
 Ἰχθύσι ληϊστήρα, σαγηνέα, χηραμοδῶτην,
 Οὐχὶ πολυσκάλμου πλώτορα ναυτιλίας,
 5 Ἐμπης οὐτ' Ἀρκτοῦρος ἀπώλεσεν, οὔτε καταγιγίς
 Ἦλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας.
 Ἄλλ' ἔθαν' ἐν καλύβῃ σχοινίτιδι, λυχνὸς ὅποια,
 Τῷ μακρῷ σβεσθεῖς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
 Σῆμα δὲ τοῦτ' οὐ παῖδες ἐφήρμωσαν, οὐδ' ὁμόλεκ-
 τρος;
 10 Ἄλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θιάσος.

XCII.

- α. Ἀρχαίας ὦ θινὸς ἐπεστηλώμενον ἄχθος,
 Εἵποισ ὄντιν' ἔχεις, ἥ τίνας, ἥ ποδαπὸν.
 β. Φίντων' Ἑρμιονῆα Βαθυκλέος, δν πολὺ κῦμα
 ὦλεσεν, Ἀρκτοῦρου λαίλαπι χρησαμένον.

XCIII.

Πάρμις ὁ Καλλιγνώτου ἐπακταῖος καλαμευτὴς
 Ἄκρος, καὶ κίχλης καὶ σκάρου ἰχθοβολεὺς,
 Καὶ λάβρου πέρκης δελεάρπαγος, ὅσσα τε κοίλας
 Σήραγγας, πέτρας τ' ἐμβυθίους νέμεται,

² XCI. Cod. Vat. αἰθίης.

³ XCI. Br. ἰχθυσιληϊστήρα.

⁹ XCI. Cod. Vat. τοῦτου π. ἐφ' ἤρμωσαν. Cor. Jacobs.

¹ XCII. ἀρχαίας. Jacobs. ἀκταίας corrigat. ¹ XCIII. Cod.

Vat. ἐπακταῖος.

⁴ XCIII. ἐν βυθίους.

- 5 Ἄγρης ἐκ πρώτης ποτ' ἰουλίδα πετρήεσαν
 Δακνάζων, ὀλοὴν ἐξ ἄλδς ἀράμενος
 Ἐφθιτ' ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπέκ χερὺς αἵξασα
 Ὡχετ' ἐπὶ στεινὸν παλλομένη φάρυγα.
 Χῶ μὲν μηρίνθων καὶ δούνακος ἀγκίστρων τε
 10 Ἐγγὺς ἀπὸ πνοιῆν ἦκε κυλινδόμενος,
 Νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τοῦ δὲ θάνοντος
 Γρίπων ὁ γριπεὺς τοῦτον ἔχωσε τάφου.

XCIV.

Ναυηγὸς γλαυκοῖο φυγὼν Τρίτωνος ἀπειλὰς
 Ἀνθεὺς, Φθιώτην οὐ φύγεν αἰνόλυκον.
 Πηνειοῦ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο· φεῦ τάλαν ὅστις
 Νηρεΐδων Νύμφας ἔσχες ἀπιστοτέρας.

XCV.

- Κῆν γῇ κῆν πόντῳ κεκρύμμεθα· τοῦτο περισσὸν
 Ἐκ Μοιρέων Θρᾷσις Χαρμίδου ἡνυσάμην,
 Ἡ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἄλα δύνων,
 Ἴονιὸν θ' ὑγρὸν κύμα κατερχόμενος,
 5 Τὴν μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς δὲ μετὰτροπος ἐκ βυθοῦ ἔρρων,
 Ἦδη καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
 Ἐβρώτην· τοῖόν μοι ἔπ' ἄγριον εὐμεγα κῆτος
 Ἦλθεν, ἀπέβρυξε δ' ἄχρις ἐπ' ὀμφαλίου.
 Χῆμις μὲν ναύται, ψυχρὸν βάρος, ἐξ ἄλδς ἡμῶν
 10 Ἦρανθ', ἡμῖς δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο.

⁵ XCIII. Cod. Vat. et Plan. ὄτ. Cor. Scal.

¹¹ XCIII. Cod. Vat. ἐπὶ μοίριον.

¹² XCIII. Cod. et Br.

γρίπωνος γριπεὺς. Cor. Scal.

¹ XCV. Cod. Vat καὶ πόντῳ.

Mallem καὶ γῇ καὶ πόντῳ.

² XCV. Vulg. ἡνύσασο. Cor.

Huet.

⁴ XCV. Cod. Vat. ῥώνιον.

⁸ XCV. ἀπ' ἔβροξε.

·'Ηϊόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θρασίδος, ὦ 'νερ
 'Εκρυσαν· πάτρην δ' οὐ πάλιν ικόμεθα.

XCVI.

Τετρηχυία θάλασσα, τί μ' οὐκ, οἰζυρὰ παθόντα,
 Τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἔπτυσας ἡϊόνος,
 'Ως σεῦ μηδ' 'Αἶδαο κακὴν ἐπιειμένους ἀχλὺν
 Φιλλεὺς 'Αμφιμένους ἄσπον ἐγειτόνεον ;

XCVII.

'Ατρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
 Πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.
 'Αρτὶ γὰρ 'Ιππώνακτος, ὁ καὶ τίκτοντα βαυῆας,
 'Αρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἥσυχίῃ.
 5 'Αλλὰ προμηθήσασθε· τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνου
 'Ρήματα πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν' Αἶδῃ.

XCVIII.

Ποιμένες οἱ τούτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε
 Αἶγας, κευείρους ἐμβατέοντας ὄις,
 Κλειταγόρη, πρὸς Γῆς, ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῇ
 Τίνοιτε, χθονίης εἵνεκα Φερσεφόνης.
 5 Βληχῆσαιντ' ὀιῆς μοι, ἐπ' ἀξέστοιο δὲ ποιμὴν
 Πέτρης συρίζοι πρηέα βοσκομέναις,
 Εἷαρι δὲ πρώτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρσας
 Χωρίτης στεφένω τύμβον ἐμὸν στεφάνῳ,

¹¹ xcv. Vat. Θράσνος. Plan. Θάρσνος. Sic 1, Vat. Θράσους,
 Plan. Θάρσους. ² xcvi. Cod. Vat. ψηλῆς. ³ xcvi. Cod.
 Vat. τεκίων εἰα βαυῆας. Br. καταβαυῆας. ⁶ xcvi. Cod.
 Vat. βοσκομένοις.

- 10 Καί τις ἀπ' εὐάρνοιο καταχραίνοιτο γάλακτι
Οἶος, ἀμολγαῖον μαστὸν ἀνασχόμενος,
Κρηπιδ' ὑγραίνων ἐπιτύμβιον· εἰσὶ θανόντων,
Εἰσὶν ἀμοιβαῖαι κὰν φθιμένοις χάριτες.

XCIX.

- 'Α δεῖλ' Ἀντίκλειε, δείλη δ' ἐγὼ ἢ τὸν ἐν ἧβης
'Ακμῇ καὶ μῦνον παῖδα πυρωσαμένη,
'Οκτωκαιδεκέτης δς ἀπώλεο, τέκνον· ἐγὼ δέ
'Ορφάνιον κλαίω γῆρας ὀδυρομένη.
5 Βαῖην εἰς Ἀῖδος σκιερὸν δόμον· οὔτε μοι ἤως
'Ηδεῖ', οὔτ' ἀκτὶς ὠκέος ἡελίου·
'Α δεῖλ' Ἀντίκλειε, μεμορημένε, πένθεος εἷης
'Ιήτηρ, ζωῆς ἔκ με κομισσάμενος.

C.

- Πολλὸν ἀπ' Ἰταλῆς κείμει χθονὸς, ἔκ τε Τάραντος
Πάτρης· τοῦτο δ' ἐμοὶ πικρότερον θανάτου.
Τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος· ἀλλὰ με Μούσαι
'Εστερξαν· λυγρῶν δ' ἄντι, μελιχρὸν ἔχω.
5 Οὔνομα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου· αὐτά με δῶρα
Μουσέων κηρύσσει πάντας ἐπ' ἡελίους.

ΝΙΚΙΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

I.

Μαινὰς Ἐνναλίου, πολεμαδόκε, θούρι κράναια,
Τίς νύ σε θῆκε θεᾷ δῶρον ἐγερσιμάχα ;

¹⁰ xcviij. ἀνασχόμενος. ⁸ xcix. Cod. Vat. ζωῆς μ' ἔκ με
ρομησάμενος. ⁴ c. Cod. Vat. μελιχρῶν. ⁵ c. Schneiderus
susp. ἀλλὰ. Malim αὐτ' ἐμέ, αὐτ', pro αὐτε. ¹ i. Cod. Θούρε.
Br. Θούρι.

Μήνιος· ἡ γὰρ τοῦ παλαμᾶς ἄπο ῥίμφα θοροῦσαν
Ἐν προμάχοις ἴδ' Ἄρης δῆϊον ἄμ πεδίου.

II.

Μέλλον ἄρα στυγεράν κἀγὼ ποτε δῆριν Ἄρηος
Ἐκπρολιποῦσα, χόρων παρθενίων ἄτειν
Ἀρτέμιδος περὶ ναὸν, Ἐπίξενος ἔνθα μ' ἔθηκεν,
Λευκὸν ἐπεὶ κείνου γῆρας ἔτειρε μέλη.

III.

Δαμαρέτας κρήδεμνα, καὶ ὕδατόεσσα καλύπτρη,
Εἰλήθυια, τεᾶς κείται ὑπὲρ κεφαλᾶς,
Ὡς σε μετ' εὐχολᾶς ἐκαλέσσατο, λευγαλέας οἱ
Κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων.

IV.

Ἴξεν ὑπ' αἰγέλοισιν, ἐπεὶ κάμες, ἐνθάδ' ὀδίτα,
Καὶ πῖθ' ἄσσον ἰὼν πίδακος ἀμετέρας·
Μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν, ἃ νεογιλῶ,
Σιμοῦ ἀποφθομένῳ παιδὶ παριδρύεται.

V.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος Κυλλήνιον αἰπὺ λελογχῶς,
Τῇδ' ἔστηκ' ἐράτου γυμνασίου μεδέων
Ἐρμῆς· ὃ ἐπὶ παῖδες ἀμάρακον ἦδ' ὑάκινθον
Πολλάκι, καὶ θαλεροὺς θῆκαν ἴων στεφάνους.

³ I. Cod. θοροῦσα et sic Br. ⁴ I. ἰδρύσας. Br. ἴθυσ' ἔν προμάχοις δῆϊον ἀμπέδιον. ¹ II. Cod. Ἄρηϊ. ¹ III. Cod. Ἀμφαρετρῖς. ³ III. Sic Cod. Br. et Kust. Ἡ σε—εὐχολαῖς. ² IV. Cod. et Br. πίε θᾶσσον. ³ IV. ἂν ἐπιγγείλω. Br. ἂν ἐπὶ Γίλλφ. ⁴ IV. Σιμός et sic Br. ³ V. Cod. ἀμάρατον.

VI.

Φρουρὸς ἐπὶ σμήνεσσι, Πεισίστρατον εἵνεκα, μέμνω
 Ἐνθάδε, Μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρολιπὼν,
 Κλῶπα μελισσάων δεδοκημένος· ἀλλ' ἀλέασθε
 Χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κοῦφον ὄρεγμα ποδὸς.

VII.

Αἰόλε ἡμεροθαλὲς ἔαρ φαίνουσα, μέλισσα,
 Ξουθὰ, ἐφ' ὠραίοις ἄνθεσι μαινομένα,
 Χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον πωτωμένα, ἔργα τίθεσσο,
 Ὅφρα τεὸς πλήθῃ κηροπαγῆς θάλαμος.

VIII.

Οὐκέτι δὴ, τανύφυλλον ὑπὲρ ποκα κλῶνὸς ἐλιχθεῖς,
 Τέρψομ', ἀπὸ ῥαδίνων φθόγγον ἰεῖς πτερυγῶν,
 Χεῖρα γὰρ εἰς ἀραιὰν παιδὸς πέσον· ὅς με λα-
 θραίως
 Μάρψεν ἐπὶ χλοερῶν ἐζόμενον πετάλων.

IX.

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις ἀπώλεσε τὰς τρίχας
 αὐτὰς,
 Καὶ δασὺς ὦν λίαν, ὦν ἅπας γέγονε.
 Τοῦτο βαφεὺς ἐπόησε, τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν
 Μῆτε κόμην λευκὴν, μήτε μελανομένην.

¹ VII. Cod. Vat. et Plan. αἰολον. ³ VII. Cod. Vat. τίθενσο.

¹ VIII. Cod. Vat. ὑπ' ὄρπακα. Plan. et Br. ὑπὸ πλάκα.

² VIII. Suid. φθίγγομ' ἰεῖς στομάτων. Cod. Vat. ἀπὸ ῥαδινῶν
 φθόγγων. ³ VIII. Cod. Vat. ἀρεάν—λαθραίης a pr. m.

³ IX. Plan. Vat. ἐβόησε.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

I.

- Γραῖα, φίλη θρέπτειρα τί μου προσιόντος ὕλακτεῖς,
 Καὶ χαλεπὰς βάλλεις δις τόσον εἰς ὀδύνας ;
 Παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα, τῆς ἐπιβαίνων
 Ἰχνεσι, τὴν ἰδικὴν οἶμον ἴδ' ὥς φέρομαι.
 5 Εἶδος ἐσανγάζων μῦνον γλυκὺ. τίς φθόνος ὄσσων,
 Δύσμορῃ ; καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν.

II.

- Φωσφόρος, ὦ σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἵσταθι κλήρων,
 Ἄρτεμι, καὶ χαρίεν φῶς ἐὼν ἀνδρὶ δίδου,
 Αὐτῷ, καὶ γενεῇ τε πόρ' εὐμαρές· οὐ γὰρ ἀφανρῶς
 Ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης.
 5 Ἄλσος δ', Ἄρτεμι, τοῦτο καὶ ἂν Χαρίτεσσι θεοῦσαις
 Εἷη ἐπ' ἀνθεμίδων σάμβαλα κοῦφα βαλεῖν.

III.

- Χαῖρέ μοι, ἄβρῃ κύπασσι, τὸν Ὀμφαλίη ποτὲ
 Λυδῇ
 Λυσαμένη, φιλότῃτ' ἦλθεν ἐς Ἡρακλέους,
 Ὀλβιος ἦσθα, κύπασσι, καὶ ὥς τότε, καὶ πάλιν
 ὥς νῦν
 Χρῦσεον Ἀρτέμιδος τοῦτ' ἐπέβης μέλαθρον.

³ I. Cod. Vat. ἐπὶ βαίνων.⁴ I. Sic Cod. Br. ἰδίην.⁵ I. ἐς αὐγάζων.⁶ I. μορφᾶς.¹ II. Cod. ἵσταθι.³ II. Cod. Vat. τὸ πορ'. Br. καὶ γενεῇ τε ποτ'.¹ III. Cod.

ἀβρία.

³ III. Sic Cod. Br. ὅς νῦν.

IV.

᾽Ως πρέπει Ἄρτεμιν εἶναι, ἴδ' Ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ
χαλκὸς

Μανύει Ζανὸς, κοῦχ' ἐτέρου θύγατρα.

Τεκμαίρου τὸ θράσος τᾶς παρθένου· ἡ ῥά κεν
εἴποις·

Πᾶσα χθὼν ὀλίγον τᾶδε κυναγέσιον.

V.

Τὰν ἦβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταῖας

Ἄδε Ποσειδῶνος, χᾶδε Διὸς γενέα.

Κεῖται δὲ σφιν ἄγων οὐ χαλκείου ἀμφὶ λέβητος,

Ἄλλ' ὅστις ζωὴν οἴσεται ἢ θάνατον.

5 Ἀνταίου τὸ πτώμα, πρέπει Ἑρακλέα νικᾶν

Τὸν Διὸς. Ἀργείων ἀ πάλα, οὐ Λιβύων.

VI.

Αἰ φθίμεναι δύο γρῆες ὁμήλικες ἤμεν, Ἀναξὼ

Καὶ Κλεινῶ, δίδυμοι παῖδες Ἐπικρατέω·

Κλεινῶ μὲν Χαρίτων ἱερή. Δημητρὸς Ἀναξὼ

Ἐν ζωῇ πρόπολος· ἐννέα δ' ἡελίων

5 Ὀγδωκονταέτεϊς ἐπιλείπομεν ἐς τόδ' ἰκέσθαι

Τῆς μοίρης· ἐτέων δ' οὐ φθόνος εἰς δόσιν.

Καὶ πόσιος καὶ τέκνα φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιαὶ

Πρῶθ' ἡμεῖς Ἀἰδην πρῆγῃν ἀνυσσάμεθα.

¹ IV. Cod. Ἄρτεμις εἴμ'· εἰ δ'—χαλκεύς. ² V. Cod. καὶ Διὸς
ἀ et sic Br. ⁴ V. εἴσεται. ⁵ V. Sic Cod. Br. τὸ δὲ contra
metrum.

¹ VI. Cod. αἰνομινοί. Br. αἱ νόμιμαί nos. αἱ
φθίμεναι.

² VI. Cod. Κληνῶ—Ἐπικρατέως. Reisk. Ἐπι-
κρατέος.

³ VI. Δήμητρι δ'. ⁴ VI. προπόλεως. ⁵ VI. ἐπι-
λειπον. Br. malit ἐλλείπομεν. ⁶ VI. ἰσοσίη. ⁸ VI. ἀνάμεθα.

Br. ἀφίκομεθα, nos cor.

VII.

- Νύμφιον Εὐαγόρην πολυπένθιμον ἢ Πολυαίνου
 Σκυλλῆς ἀν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,
 Παῖδα τὸν Ἡγεμάχου τὸν ἐφέστιον· οὐδ' ἄρ' ἐκείνη
 Χήρη πατρῶας αὐθις ἐσῆλθε δόμους
 5 Δαιμονίη· τριτάτῳ δὲ κατέφθιτο μηνὶ δυσαιών
 Οὐλομένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
 Τοῦτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολὺκλαυτον φιλότῃτος
 Ἔστηκεν λείη μνήμα παρὰ τριόδῳ.

VIII.

- Ἐλπίδες ἀνθρώπων ἐλαφραὶ θεαί· οὐ γὰρ ἂν ᾤδε
 Λέσβον ὃ λυσιμέλῃς ἀμφεκάλυψ' Ἀΐδης,
 Ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ συνέδραμε, καὶ μετ' Ἐρώτων.
 Χαίρετε κουφόταται δαίμονες ἀθανάτων.
 5 Αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι καὶ ἀπευθέες, οἳ σ' ἐνέπουσι,
 Κεῖθ', ἐπεὶ οὐτ' ᾤδ'ας οὐτ' ἔρον οἶδ' Ἀχέρων.

IX.

- Οὐδὲ λέων ὥς δεινὸς ἐν οὖρεσιν, ὥς ὁ Μίκωνος
 Τῖος Κριναγόρης ἐν σακέων πατάγῳ·
 Εἰ δὲ κάλυμμ' ὀλίγον μὴ μέμφετε· μικρὸς ὁ χῶρος,
 Ἄλλ' ἄνδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν.

X.

- Αὐτόματοι δειλῆς ποτὶ ταῦλιον αἱ βόες ἦλθεν
 Ἐξ ὄρεος, πολλῇ νιφόμεναι χιόνι.

¹ VII. Cod. πολυπένθερον. Cor. Reiske. ⁵ VII. κατ' ἐφθιτο.
³ VIII. Pro βασιλῆϊ malim Βάκχῳ. ⁶ VIII. Cod. κείσθ' ἐπεὶ
 οὐθ' ἱερὸς οἶδ' Α. ¹ X. Cod. Vat. αὐτόμαται. ² X. νειφό-
 μται.

Αἶ αἶ, Θρασύμαχος δὲ παρὰ δρυὶ τὸν μακρὸν εὔδει
 "Τπνον· ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανίου.

XI.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν ; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι ;
 Μὴ τέκοι ἦ μέλλει παιδὸς ὄρῃν θάνατον.
 'Ἡθέφ' γὰρ σῆμα Βιάνορι χεύατο μήτηρ·
 "Ἐπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν.

ΑΡΑΤΟΥ.

I.

'Αργεῖος Φιλοκλῆς "Αργεὶ καλὸς· αἱ δὲ Κορίνθου
 Στήλαι, καὶ Μεγαρέων ταῦτ' ἀβύσσῳ τάφοι·
 Γέγραπται καὶ μέχρι λοετρῶν 'Αμφιαράου,
 'Ὡς καλὸς· ἀλλ' ὀλίγοις γράμμασι λειπόμεθα.
 5 Τῷ δ' οὐ γὰρ πέτραι ἐπιμάρτυρες, ἀλλὰ Πριηνεὺς
 Αὐτὸς ἰδὼν· ἑτέρου δ' ἐστὶ περισσότερος.

II.

Αἰάζω Διοτίμον· ὃς ἐν πέτραισι κάθηται
 Γαργαρέων παισὶν Βῆτα καὶ "Αλφα λέγων.

'ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

I.

Δέξαι μ' 'Ηράκλεις, 'Αρχεστράτου ἱερὸν ὄπλον,
 "Οφρα ποτὶ ξεστὰν παστάδα κεκλιμένα
 Γηραλέα τελέθοιμι, χορῶν ἄλυσσα καὶ ὕμνων·
 'Αρκείτω στυγερὰ δῆρις 'Ενναλίου.

² XI. Cod. Vat. ἡ μέλλοι. ³ A. I. Cod. ταῦτα. ταῦτ' marg.
 Ap. G. et R. Br. ταῦτό. ⁴ A. I. Cod. ὀλίγος.

II.

Τάνδε παρὰ τρίοδοις τὰν Ἄρτεμιν Ἀγελόχεια,
 Ἔτ' ἐν πατρὸς μένουσα παρθένος δόμοις,
 Εἷσατο, Δαμαρέτου θυγάτηρ· ἐφάνη γάρ οἱ αὐτὰ
 Ἴστοῦ παρὰ κρόκαισιν ὥς αὐγὰ πυρός.

III.

Ἄσπις ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἡμαι
 Ναῶ ὑπωροφία Παλλάδος ἀλκιμάχας,
 Πολλὰ σιδαρείου κεκονιμένα ἐκ πολέμοιο,
 Τὸν με φέροντα δ' αἰεὶ ῥυομένα θανάτου.

IV.

Ἐξ ἄλως ἡμίβρωτον ἀννηέγκαντο σαγηνεῖς
 Ἄνδρα, πολύκλαυτον ναυτιλίας σκύβαλον
 Κέρδεα δ' οὐκ ἐδίωξαν ἀ μὴ θέμις· ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
 Ἰχθύσι τῇδ' ὀλέγη· θήκαν ὑπὸ ψαμάθῳ.
 5 Ὡ χθὼν, τὸν ναυηγὸν ἔχεις δλον· ἀντὶ δὲ λύμης
 Σαρκὸς, τοὺς σαρκῶν γευσασμένους ἀπέχεις.

V.

Ἑρμιονεὺς ὁ ξεῖνος· ἐν ἀλλοδαπῶν δὲ τέθραπται,
 Ζωῖλος, Ἀργεῖαν γαῖαν ἐπεσσάμενος,
 Ἄν ἐπὶ οἱ βαθύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νύμφα
 Λειβομένα, παῖδες τ' εἰς χροά κειράμενοι.

³ II. Cod. Vat. ἔσσατο—αὐτὰ.

⁴ II. λύγα. Cor. Br.

² III. Cod. Vat. ὑποροφίας. Br. ὑπωροφίας.

³ III. Cod.

κεκονημένα. ⁴ III. Cod. φέροντ' αἰεὶ. Br. τὸν δὲ φέροντα μ' αἰεὶ.

¹ IV. Cod. σιγηνεῖς.

⁵ IV. Cod. λοίμης. Br.

λοιπῆς nos. λύμης.

¹ V. Cod. Vat. ἀλλοδαπή a man. sec.

scil. pro ἀλλοδαπῇ.

VI.

- Ἐρρέτω ἡμαρ ἐκείνο καὶ οὐλομένη σκοτόμαινα,
 Βρόμος τε δεινὸς ἡνεμωμένης ἁλὸς,
 Οἷ ποτε νῆ' ἐκύλισσαν· ἐφ' ἧς ὁ τὰ πολλὰ μελίφρων
 Ἀβδηρίων ἄπρηκτα θεοῖσιν εὔχετο·
 5 Ῥαίσθη γὰρ διάπαντα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι
 Τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων ὄθι
 Προξείνων ὑπὸ χερσὶ λαχὼν πυρὸς, ἵκετο πάτρην
 Ἀβδηρα κρωσσῶ χαλκῆφ περισταλούς.

VII.

- Τὴν ἀπὸ πυρκαιῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον
 Ἑρμῆν τοὺς ἀγαθοὺς ἐς Ῥαδάμανθυν ἄγειν,
 Ἡ καὶ Ἀριστονόος Χαιρέστρατου οὐκ ἀδάκρυτος
 Παῖς ἡγησίλεω δῶμ' Ἀἶδος κατέβη.

VIII.

- α. Ὁξεῖαι πάντα περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι
 Καὶ σκόλοpes· βλάβεις τοὺς πόδας, ἣν προ-
 σίης,
 Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω· ἀλλὰ πάρελθε.
 β. Οἰμώζειν εἶπας πολλὰ; α. πάρελθε μόνον.

ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

I.

- Πρῶτος ὅππότε ἔπεξε καλὰς Εὐδοξος ἐθείρας,
 Φοῖβφ παιδείην ὥπασεν ἄγλατην,

³ VI. Cod. ἐκύλισαν. ⁷ VI. Cod. πρὸς ξείνων, et sic Br.
 in textu. notis cor. ¹ VII. Cod. ἐπὶ et sic Br. cor. Casaub.
⁴ VIII. Br. εἰπὰς. ¹ I. Cod. ἔπλεξε. Suid. ἔπεξε.

Ἀντὶ δ' οἱ πλοκαμῖδος, Ἐκήβολε, κάλλος ἐπείη
 Ὠχαρνήθεν ἀεὶ κισσὸς ἀεζόμενος.

II.

Οὐ Τρηχὶς λιθέα σέ' ἐπ' ὅστέα κείνα καλύπτει,
 Οὐδ' ἡ κυάνεον γράμμα λαβοῦσα πέτρη·
 Ἀλλὰ τὰ μὲν δολιχῆς τε καὶ αἰπεινῆς Δρακάνοιο
 Ἰκάριον ῥήσσει κῦμα περὶ κροκάλαις.
 5 Ἀντὶ δ' ἐγὼ Ξενίου πολυκήδεος ἡ κενεὴ χθὼν
 Ὀγκώθην Δρυόπων διψάσιν ἐν βοτάναις.

ΦΑΕΝΝΟΥ.

I.

Οὐκ ἔτλας ὦ ῥιστε Λεωνίδα αὐτὶς ἵκεσθαι
 Εὐρώταν, χαλεπῶ σπερχόμενος πολέμφ·
 Ἀλλ' ἐπὶ Θερμοπύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος ἀμύνων,
 Ἐδμάθης, πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

II.

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ, λιγυρὰν ὅκα Μοῦσαν ἐνίην
 Ἀκρὶς ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθυν ὕπνου ἄγον·
 Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν ἐοικότα τύμβον, ὀδίτα,
 Ἐγγύθεν Ὠρώπου χεῦεν ἀποφθιμενα.

ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

I.

Τίπτε παναμέριος, Πανδιονὶ κάμμορε κούρα,
 Μυρομένα κελαδεῖς τραυλὰ διὰ στομάτων ;

¹ Ε. II. Cod. οὐχοτρηχὺσσελιθαῖος.
 δεος ἡ κεινή. Reiske cor.

² Ε. II. ξενίης πολυμή-

¹ Φ. II. Cod. Vat. ἐνείην.

⁴ Φ. II. Ὠρούπου—ἀπὸ φθιμένῃ.

Ἦτοι παρθενίας πόθος ἵκετο, τὰν τοι ἀπηύρα
Θρηϊκίος Τηρεὺς δεινὰ βιησάμενος ;

II.

Οὐκέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
Ἀδείαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν'
Ἀλλά σε γαρύοντα κατήναρεν, ἀχέτα τέττιξ,
Παῖδός ἀπ' ἰθείης χεῖρ ἀναπεπταμένα.

ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ.

I.

Κλειοῦς αἱ δύο παῖδες Ἀριστοδίκη καὶ Ἀμεινῶ,
Πότνια, σῇ χρῆσθαι, Ἄρτεμι, νειοκόρφ,
Τετραετείς ἀπὸ μητρὸς. ἔλοις ὦ ἄνασσα τὰ τῆσδε
Σοὶ τέκνα, κἀντὶ μιῆς θῆς δύο νειοκόρους.

II.

Ἐκ πυρὸς ὁ ραιστήρ καὶ ὁ καρκίνος, ἧ τε πυραγρῇ
Ἀγκεινθ' Ἠφαίστῳ, δῶρα Πολυκράτεος,
Ὅς πυκνὸν κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος εὗρετο παισὶν
Ὀλβον, διζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

III.

Ὡλεσεν Αἰγαίου διὰ κύματος ἄγριος ἄρθεις
Λιψ' Ἐπιηρείδην Ὑάσι δυομέναις,
Ἀυτῇτ' σὺν νηὶ καὶ ἀνδράσιν ᾧ τότε σῆμα
Δακρύσας κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔκαμεν.

⁴ ΠΑΜ. II. Cod. Vat. παῖδος ἀπ' ἡϊθέου χεῖρί με πεπταμένα.
In margine γρ. χεῖρ' ἄμα πεπταμένα. Cor. Jacobs. in Em. Br.
ἡϊθέου παιδός. ² ΠΑΓ. I. Cod. Κρῆσαι, πότνια, σῆς, Ἄρτεμι,
νειοκόρου et sic Br. ³ I. ἴδοις. ⁴ I. εὔτεκνα, et sic Br.
³ II. Cod. ᾧ πυκνόν. Br. πυκνά. nos, ὅς πυκνόν. ³ III. Cod.
Vat. αὐτῇ οἶ. Cor. Huet.

ΑΝΤΑΓΟΡΑ.

I.

Μνήματι τῷδε Κράττητα θεοῦδέα καὶ Πολέμωνα
 Ἐννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,
 Ἄνδρας ὁμοφροσύνη μεγαλήτορας, ὧν ἀπὸ μῦθος
 Ἱερὸς ἦϊξεν δαιμονίου στόματος,
 5 Καὶ βίωτος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμι
 Αἰῶν', ἀστρέπτοις δόγμασι πειθόμενος.

II.

Λέγεται δὲ καὶ Ἀνταγόρα τοῦ ποιητοῦ, ὡς Κράντορος εἰς Ἑρωτα
 πεποιημένα, φέρεσθαι ταυτὶ.

Ἐν δοιῇ μοι θυμὸς, ὃ τοι γένος ἀμφιβόητον
 Ἦ σε θεῶν τὸν πρῶτον ἀειγενέων, Ἔρος, εἶπω,
 Τῶν, ὅσους Ἐρεβὸς τε πάλαι βασιλεία τε παῖδας
 Γεῖνατο Νύξ πελάγεσσιν ὑπ' εὐρέος Ὠκεάνιοι·
 5 Ἠέ σε Κύπριδος νῖα περίφρονος, ἡέ σε Γαίης,
 Ἦ ἀνέμων. τοῖος σὺ κακὰ φρονέων ἀλάλησαι
 Ἀνθρώποις ἡδ' ἐσθλὰ, τὸ καὶ σέο σῶμα διφυόν.

ΦΑΙΔΙΜΟΥ.

I.

Τόξον μὲν, ᾧ Γίγαντος ὤλεσας σθένος,
 Ἴσχε βίης, Ἐκάεργ', ἀνάσσαν.
 Οὗ σοι φαρέτρης δέυεται λυκοκτόνου,
 Τόνδε δ' ἐπ' ἡϊθέοις οὔστὸν

^{3 4} A. I. Br. μῦθοι—ἦεισαν. Cod. Vat. ἦεισεν. Cor. Casaub.

⁶ A. I. Αἰῶνα στρέπτοις. Cor. Jac. Br. Αἰῶνα σεμνοῖς.

¹ A. II. Vat. ἐνδοίη, cor. Steph.

⁷ A. II. Vulgo ἀνθρώπων.

² Φ. I. Cod. ἀνάσσω.

³ Φ. I. φαρέτρη λύεται λυκοκτόνος.

⁴ Φ. I. οὔστρον.

- Στρέφειν Ἔρωτος, τοφρ' ἀλέξωνται πάτρη,
 Θαρσαλέοι φιλότατι κούρων.
 Πόρος γὰρ ἀλκῆς, καὶ θεῶν ὑπέρτατος,
 Αἰὲν ὄδε προμάχους ἀέξει.
 10 Μελιστίωνος δὸς, πατρώϊον σέβας
 Σχοινιέων, ἐπίηρα δέχθαι.

II.

Καλλίστρατός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε,
 Ἐβηκε μορφῆς ξυνὴν ἥλικος τύπον·
 Κηφισιεύς ὁ κούρος· ᾧ χαρεῖς ἄναξ,
 Ἀπολλοδώρου παῖδα καὶ πάτραν σώω.

III.

- Ἄρτεμι, σοὶ τὰ πέδιλα Κιχησίου εἷσατο υἱὸς,
 Καὶ πέπλων λιτὸν πτύγμα Θεμιστοδόκη,
 Οὐνεκά οἱ πρηεῖα λεχοῖ δισσὰς ὑπερέσχες
 Χεῖρας, ἄτερ τόξου, πότνια, νισσομένη.
 5 Ἄρτεμι, νηπίαχον δὲ καὶ εἰσέτι παῖδα, Λέοντος
 Νεῦσον ἰδεῖν κούρην, κούρον ἀεξόμενον.

IV.

- Αἰάζω Πολύανθον, δν εὐνέτις, ὦ παραμείβων,
 Νύμφιον ἐν τύμβῳ θῆκεν Ἀρισταγόρη,
 Δεξαμένη σποδιήν τε καὶ ὀστέα (τὸν δὲ δυσσαῆς
 ὦλεσεν Αἰγαίου κῦμα περὶ Σκίαθον)
 5 Δύσμορον ὀρθρινοί μιν ἐπεὶ νέκυν ἰχθυβολῆς,
 Ξεῖνε, Τοροναίων εἴλκυσαν εἰς λιμένα.

⁷ I. Πυρὸς-ἀλκή.
 χάρις. Cor. Bent.

⁸ I. αἰξίν.

⁹ I. δῶ.

³ II. Cod.

² III. Cod. ὀλίγον, et sic Br.

⁶ III. Cod. κούρον νιέ', et sic Br.

² IV. Cod. Vat. Ἀρισ-

ταγόρης, cor. Heringa.

ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ.

Τὰν Κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδὼν, ξένε, τοῦτ' οὖν κεν εἴποις·
 Αὐτὰ καὶ θνάτων ἄρχε καὶ ἀθανάτων.

Τὰν δ' ἐνὶ Κεκροπιδαῖς δορυθαρσέα Παλλάδα
 λεύσσω,
 Αὐδάσεις· ὄντως βουκόλος ἦν ὁ Πάρις.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

I.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἡ κατάπυκνος ἐκείνα
 Ἑρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι,
 Ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τιν, Πύθιε Παιάν·
 Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσε.
 5 Βῶμον δ' αἰμάζει κεραὸς τράγος, οὗτος ὁ μαλὸς
 Τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

II.

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλῶ σύριγγι μελίσδων
 Βουκολικῶς ὕμνωσ ἄνθετο Πανὶ τάδε,
 Τὼς τρητὼς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὃξὺν ἄκοντα,
 Νεβρίδα, καὶ πήραν, ἧ ποκ' ἐμαλοφύρει.

III.

Εὐδεις φυλλοστρώτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς
 Ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
 Ἀγρεύει δέ τοι Πὰν, καὶ ὁ τὸν κροκόμεντα Πρίηπος
 Κίσσον ἐφ' ἡμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος,
 5 Ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι, ἀλλὰ τὸ φεῦγε,
 Φεῦγε, μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταντόμενον.

⁵ I. Sic Cod. Br. μαλλὸς.
 Br. καταρχόμενον, nos. καταντόμενον.

⁶ III. Cod. Vat. καταγομένον.

IV.

- Τήναν τὰν λαύραν, τόθι τὰ δρῦες, αἵπολε, κάμψας,
 Συκιὸν εὐρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον,
 Τρισκελὲς, αὐτόφλοιοι, ἀνούατον· ἀλλὰ φάλητι
 Παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν,
 5 Σακὸς δ' εὖ ἱερὸς περιδέδρομεν· ἀέναον δὲ
 ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων παντόσε τηλεθάει
 Δάφναις, καὶ μύρτοισι, καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
 Ἐνθα πέριξ κέχυται βοτρυνόπαις ἔλικι
 Ἀμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγοισιν αἰοδαῖς
 10 Κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη·
 Ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι,
 Μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγερυν ὅπα.
 Ἔσδεο δὴ τηνεῖ, καὶ τῷ χαρίεντι Πιρήπῳ
 Εὐχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
 15 Κεῦθὺς ἐπὶ ῥέξαι χίμαρον καλὸν, ἣν δ' ἀνανεύσῃ,
 Τοῦδε τυχῶν, ἐθέλω τρισσὰ θύῃ τελέσαι.
 Ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
 Σακίταν· αὐτοὶ δ' εὐμενέως ὁ θεός.

V.

- Αἴης ποτὶ τὰν νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
 Ἀδὺ τι μοί ; κήγῶν πακτίδ' ἀειράμενος
 Ἀρξεῦμαί τι κρέκειν· ὁ δὲ βωκόλος ἄμμιγα θέλξει
 Δάφνις κροκοδέτῳ πνεύματι μελπόμενος,
 5 Ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρου ὀπισθεν,
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάτην ὀρφανίσωμες ὕπνω.

¹ IV. Sic Cod. Vat. Br. τῶς αἰ. ¹⁵ IV. Cod. Vat. ἀποῤῥέξαι.
 Br. ἐπιρρέξειν. ¹⁶ IV. Sic Cod. Br. τρισσοθύην.

VI.

Ἄ δέϊλαιε τὸν Θύρσι· τί τοι πλέον, εἰ καταταξεῖς
 Δάκρυσι διγλήνους ὦπας ὀδυρόμενος ;
 Οἷχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἷχετ' ἐς⁶ Αἶδαν·
 Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος·
 5 Αἰ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τοι πλέον, ἀνίκα τήνας
 Ὅστέων οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.

VII.

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλατον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
 Ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος,
 Νικίᾳ· ὅς μιν ἐπ' ἄμαρ αἰὲ θνεσσὶν ἰκνεῖται,
 Καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἀγαλμα κέδρου,
 5 Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χειρὸς ἄκρον ὑποστὰς
 Μισθόν· ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφήκε τέχνην.

VIII.

Ἀνθρῶπε ζωῆς περιφείδεο, μὴδὲ παρ' ὄρην
 Ναυτίλος ἴσθ' εἰκαῖ· οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος,
 Δεῖλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
 Ἡπείγευ, κοίλῃς ἔμπορος ἐκ Συρίης·
 5 Ἐμπορος ὦ Κλεόνικε, δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν
 Ποντοπορῶν, αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυσ.

IX.

Ἵμῖν τοῦτο, θεὰ, κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
 Τῷγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον
 Μουσικός· οὐκ ἐτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
 Αἶνον ἔχων, Μουσέων οὐκ ἐπιλανθανέται.

⁶ VI. Cod. ὁστέον. ² VIII. Cod. Vat. ἴσθι καὶ ὥς οὐ. Br.
 ἔστι καὶ ὥς οὐ.

X.

- Εὐσθέneos τὸ μνᾶμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
 Δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν,
 Εὐ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα·
 Χύμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦς.
 5 Πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθναὼς ὁ σοφιστής,
 Καίπερ ἄκικς ἐὼν, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

XI.

Δαμομέδων ὁ χοραγὸς, ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε,
 Καὶ σέ τὸν ἄδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεῖς,
 Μέτριος ἦν ἐν παισί· χορῶ δ' ἐκτήσατο νίκην
 Ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσήκον ὁρῶν.

XII.

- Ἄ Κύπρις, οὐ πάνδαμος· ἰλάσκειο τὰν θεὸν εἰπὼν
 Οὐρανίαν, ἀγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας.
 Οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τεκνα καὶ βίον εἶχε
 Ξυνὸν· ἀεὶ δέ σφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦν
 5 Ἐκ σέθεν ἀρχομένοις, ὧ πότνια· καδόμενοι γὰρ
 Ἀθανάτων αὐτοὶ πλείον ἔχουσι βροτοί.

XIII.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς
 Εὐρυμέδων, τίμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες,
 Σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολίται
 Τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενρι ὡς ἀγαθοῦ.

⁶ x. Sic Cod. Br. δοικος. ⁷ xi. Br. Δαμοτέλης. Cod. Vat. Δαμομένης sed in lemmate Δαμομέδων quod Jacobsio verum videtur.

XIV.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ
δειλὸς

Ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον, ὁδοιπὸρ', ἔχει.

Χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς, ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
Κεῖται τῆς ἱερῆς κούφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

XV.

Θᾶσαι τὸν ἀνδρίαντα τοῦτον, ὦ ξένε,

Σπουδᾷ, καὶ λέγ' ἐπὰν εἰς οἶκον ἔνθης·

Ἀνακρεῖοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέφ,

Τῶν πρόσθεν τι περισσὸν ᾠδοποιῶν·

5 Προσθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ᾄδετο,

Ἐρεῖς ἀτρεκέως ὄλον τὸν ἄνδρα.

XVI.

Ἄ τε φωνὰ Δώριος· χῶνῆρ ὁ τὰν κωμωδίαν

Εὐρῶν, Ἐπίχαρμος.

Ἦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ

Τὴν ὧδ', ἀνέθηκαν,

6 Τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται Πελωρεῖς τῇ πόλει

Οἱ' ἀνδρὶ πολίτα,

(Σωρὸν γὰρ εἶχε ῥημάτων) μεμναμένοι

Τελεῖν ἐπίχειρα.

Πολλὰ γὰρ ποττὰν ζοᾶν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα.

Μεγάλα χάρις αὐτῷ.

⁴ xv. Cod. Vat. προσθέντι περίσσειαν ᾠδοποιῶν. Br. τῶν προσθ' εἴτι. ⁵ xvi. Cod. Vat. οἱ—πελορισται. ⁷ xvi. Sic Cod.

Vat. Br. χρημάτων.

XVII.

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τῇ Θρεῖσσα
 Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τῇ ὁδῷ, κηπίγραψε
 Κλείτᾱς
 Ἐξεί τὰν χάριν ἃ γυνὰ ἀντὶ τήνων
 Ὡν τὸν κῶρον ἔθρεψε, τί μάν; ἔτι χρησίμα
 καλεῖται.

XVIII.

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθ' καὶ εἶσιδε τὸν πάλαι
 ποιητὰν,
 Τὸν τῶν ἰάμβων· οὐ τὸ μυρίον κλέος
 Διήλθε κῆπὶ νύκτα καὶ ποτ' ἄω,
 Ἥ ῥά μιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἡγάπευν
 Ἀπόλλων,
 Ὡς ἐμμελὴς τ' ἔγεντο κἀπιδέξιος
 Ἐπεὰ τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' αἰεῖδεν.

XIX.

Τὸν τῷ Ζανὸς ὄδ' ὕμμιν υἱὸν, ὦ νῆρ,
 Τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
 Πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
 Πείσανδρος συνέγραψεν ὦ κ' Καμείρου,
 Χῶσους ἐξεπόνασεν εἰπ' ἀέθλους,
 Τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σᾶφ' εἰδῆς,
 Ἔστασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας,
 Πολλοῖς μασὶν ὀπισθε κῆνιαυτοῖς.

XX.

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππώναξ κεῖται,
 Εἰ μὲν πονηρὸς, μὴ προσέρχεο τῷ τύμβῳ·
 Εἰ δ' ἐσσι κρηγνὸς τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
 Θαρσέων καθίζευ, κἄν θέλῃς ἀπόβριξον.

XXI.

Ἄστοις καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα·
 Θεὸς ἀνελεῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης,
 Ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάϊκος
 Χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεί.

ΜΟΣΧΟΥ.

Λαμπάδα θεὸς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἴλετο ῥάβδον
 Οὐλὸς Ἔρως, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδίην·
 Καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν ἀνχένα ταύρων
 Ἔσπειρεν Διοῦς αὐλακα πυροφόρον.
 5 Εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διὶ, βρέξον ἀρούρας,
 Μὴ σε τὸν Εὐρώπης βούν ὑπ' ἄροτρα βάλῃ.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

I.

Ἑρῶσσαι, Λιβύων ὄρος ἄκριαι αἴτε νέμεσθε,
 Αἰγίδι καὶ στρεπτοῖς ζωσάμεναι θυσάνοις,
 Τέκνα θεῶν, δέξασθε Φιλητίδος ἱερὰ ταῦτα
 Δράγματα, καὶ χλωροὺς ἐκ καλάμης στεφάνους,
 5 Ἄσσ' ἀπὸ λικμήτου δεκατεύεται· ἀλλὰ καὶ οὕτως
 Ἑρῶσσαι, Λιβύων, χαίρετε, δεσπότηδες.

II.

Αὐτόθεν ὁστράκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γῆϊνον Ἑρμην
 Ἐπλασεν ἀψίδος κύκλος ἐλισσόμενος.
 Πηλὸς ἐφύράθην· οὐ ψεύσομαι· ἀλλ' ἐφίλησα
 Ὡ ξεῖν', ὁστράκέων δύσμορον ἐργασίην.

⁵ M. Cod. πρήσον. Br. optime βρέξον. Vulgo πλήσον.
¹ I. Cod. Ἑρῶσσαι. Cod. ἄκριτον. ⁵ I. Reisk. et Toup.
 pro ἄσσ' ὥς. fors. leg. ἀλλά γε τούτοις.

III.

- Οὐκ ἐθέλω, Φιλότηρε, κατὰ πτόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀρούρης
 Δαίνυσθαι, Ζεφύρου πνεύμασι τερπόμενος.
 Ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῇσι χαμεύνα'
 Ἐγγὺς γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης,
 5 Καὶ λύγος ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. ἀλλὰ φερέσθω
 Οἶνος, καὶ Μουσέων ἡ χαρίεσσα λύρη,
 Θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
 Μέλπωμεν νήσου δεσπότην ἡμετέρης.

IV.

- Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος αἰοῖδω,
 Ὅδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἄν τέκοις σοφόν.
 Τοῦτ' ἔλεγεν, Διώνυσε, καὶ ἔπνεεν, οὐκ ἐνὸς ἀσκού,
 Κρατίνος, ἀλλ' ἃ παντος ὠδῶδει πίθου.
 5 Τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγαρ ἔβρυνεν, εἶχε δὲ κίσσῳ
 Μέτωπον, οἷα καὶ σὺ κεκροκωμένον.

V.

- Ἦριον εἰμὶ Βίτωνος, ὁδοίπορε· εἰ δὲ Τορώνην
 Λεῖπων εἰς αὐτὴν ἔρχεαι Ἀμφίπολιν,
 Εἰπεῖν Νικαγόρα, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ
 Στρυμονίης, ἐρίφων τ' ὤλεσε πανδυσίη.

¹ IV. Ath. μέγας. ² IV. Ath. Χρήστον οὐδὲν ἄν τέκοις. Cod. Vat. et Br. τέκοι. ³ IV. Cod. Vat. ἔπινεν. ⁴ IV. Cod. Vat. et Ath. ἀλλὰ—ὠδῶδως. ⁵ IV. Ath. τοιγαροῦν (Schweig. τοιγάρτοι) στεφάνων δόμος ἔβρυνεν. Cod. Vat. μέγας ἔβρυνεν. ⁶ IV. ὥσπερ καὶ Vat. et Plan. ² v. Sic Cod. Br. εἰς κλειτήν λείπων. ⁴ v. Om. τ'. Plan. et Vat. πανσυδίη. Br. Στρυμῶν ἢ τ' ἐρίφων.

VI.

- Αὐτὰρ ὃ γε προτέρωσσε κίων Οἰκούσιον ἄστῃ
 Κτίσσατο· Τραγασίης δὲ Καλαινοῦς εἶχετο, παῖδ' οἱ
 "Ἡ καὶ Καῦνον ἔτικτεν αἰεὶ φιλέοντα θέμιστας·
 Γείνατο δὲ ῥαδαλῆς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοισι
 5 Βυβλίδα, τῆς ἦτοι ἀέκων ἡράσσατο Καῦνος
 Βῆ δ' ἄφαρ 'Αραδίους φεύγων ὀφιώδεα Κάπρον,
 Καὶ Κράγος ὑλιγενὲς καὶ Κάρια ἱρὰ λοετρά·
 "Ενθ' ἦτοι πτολίεθρον, ἐδείματο πρῶτος 'Ιώνων
 Αὐτὴ δὲ γνωτὴ ὀλολυγόνος οἶτον ἔχουσα,
 10 Βυβλὺς, ἀπὸ προπύλων Καυνοῦ ὠδύρατο νόστον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

I.

- Πίγρης ὀρνίθων ἄπο δίκτυα, Δᾶμις ὀρείων,
 Κλείτωρ δ' ἐμβυθίων, σοὶ τάδε, Πᾶν, ἔθεσαν,
 Ξυνὸν ἀδελφειοὶ θήρης γέρας, ἄλλος ἀπ' ἄλλης,
 'Ιδρίτα καὶ γαίης, ἰδρίτα καὶ πελάγευς.
 5 'Ανθ' ὧν, τῷ μὲν ἁλὸς, τῷ δ' ἡέρος, ᾧ δ' ἀπὸ δρυμῶν,
 Πέμπε κράτος ταύτῃ, δαῖμον, ἐπ' εὐσεβίῃ.

II.

Αὐτάν που τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλὰς
 Τᾶς ὑπ' 'Αλεξάνδρου λαθομένα κρίσιος.

III.

Σάρδιες, ἀρχαῖος πατέρων νομὸς, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
 'Ετρεφόμαν, κερνᾶς, ἥ τις ἂν ἦν βακέλας,

² VI. Cod. Τραγασίη . . . παιδί. ³ VI. ἡ οἱ. ⁶ VI. Βῆ
 δὲ φερένδιος—Κύπρον. ⁷ VI. καὶ Κάπρος. ¹ III. Cod. Vat.
 Σάρδιαι ἀρχαῖαι. ² III. Cod. Vat. κέρνας. Br. χέρνας. Cod.
 Vat. ἦν τις ἂν ἦ μακέλας. Br. ἦν τις ἂν ἦ βακέλας. Plut. ἦ τις
 ἀνὴρ μακέλας.

Χρυσοφόρος, ῥήσσω καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι
'Αλκμάν

Οὔνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος

- 5 Καὶ Μούσας ἐδάην 'Ελικωνίδας, αἷ με τυράννων
Θήκαν Δασκύλεω μείζονα καὶ Γύγεω.

ΦΑΛΑΙΚΟΤ.

I.

Νικῶ δίαυλον· ἀλλ' ἐγὼ παλαίω.

'Εγὼ δὲ πεντάεθλον, ἀλλ' ἐγὼ πύξ.

Καὶ τίς τυ· Τιμόδαμος· ἀλλ' ἐγὼ Κρής.

'Εγὼ δὲ Κρηθεύς· ἀλλ' ἐγὼ Διοκλῆς.

- 5 Καὶ τίς πατήρ τοι; κλεινὸς ὥσπερ ὕμμιν.
'Εμπη δὲ νικῆς; 'Ισθμοῖ. ἦ, τὸ δ' ἔμπη;
Νέμειον ἂν λειμῶνα, καὶ παρ' Ἡρα.

II.

Τοῦτ' ἐγὼ τὸ περισσὸν εἰκόνισμα,

Τοῦ κωμφοδογέλωτος εἰς θρίαμβον,

Κίσσῳ καὶ στεφάνοισι ἀμπυκασθέν,

'Εστασ', ὄφρα Λύκωνι σᾶμ' ἐπέη.

- 5 "Οσσοις γὰρ καθύπερθε λαμπρὸς ἀνὴρ,
Μνᾶμα τοῦ χαρίεντος ἐν τε λέσχῃ,
'Εν τ' οἴνῳ, τόδε, κῆτι τοῖς ἔπειτα,
'Αγκεῖται, παραδείγμα τᾶς ὀπωπᾶς.

⁵ III. Cod. Vat. ἄλλο οὐνομ' ἐκ. ⁵ I. Cod. Vat. ἡ ὥσπερ ὕμμιν. Cor. Br. ⁶ I. Cod. Vat. 'Ισθμόν. ⁷ I. Ἡραν.

⁴ II. Cod. Vat. ἔστασα. ⁵ II. Cod. et Br. ὄσσα. Br. κατέπραξε. ⁷ II. καί τι. Br. κῆπῖ.

III.

- Στρεπτόν Βασσαρικοῦ ῥομβὸν θιάσιοι μύωπα,
 Καὶ σκύλος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαϊνέης,
 Καὶ κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ῥόπτρων,
 Καὶ θύρσου χλοερὸν κωνοφόρου κύμακα,
 5 Καὶ κούφοιο βαρὺν τυπάνου βρόμον, ἥδ' ἐφόρηθ' ἐν
 Πολλάκι μιτροδέτου λίκνον ὑπέρθε κόμης,
 Εὐάνθη Βάκχῳ, τὴν ἔντρομον ἥνικα θύρσοις
 Ἄτρομον εἰς προπύσεις χεῖρα μετημφίασεν.

IV.

- Φεύγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλευσ' ἐχέτλη,
 Εἴ τοι ἡδὺ μακρῆς πείραθ' ἰκεῖν βίοιτος·
 Ἡπεύρω γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος· εἰν ἀλλ' ὁ οὐ
 πως
 Ἐυμαρὲς εἰς πολίην ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλὴν.

V.

- Φῶκος ἐπ' Εὐξείνου μὲν ἀπέφθιτο· κῦμα γὰρ
 μέλαινα
 Ναῦς οὐχ ὑπεξήνεικεν οὐδ' ἐδέξατο·
 Ἀλλὰ καταλ' γαίης ὑποδὺς βαθὺν ὥχετο πόντον,
 Βίη Νότου πρήσαντος ἐσχάτην ἄλα.
 5 Τύμβου δ' ἐν πατέρων κενεοῦ λάχεν, δν περὶ
 Πρόμηθις
 Μήτηρ, λυγρῇ γ' ὀρνιθι πότμον εἰκέλη.

⁴ III. Cod. Vat. χλοερῶν.

⁵ III. ἥδε.

¹ IV. Cod. Vat.

ἐπεβάλλετ'. Cor. Br.

² IV. εἴτι τοι—ἰδεῖν. τι nos. om.

ἰκεῖν cor. Wakefield.

¹ V. Cod. Vat. ἐπὶ ξείνῃ—μελαίην.

³ V. κατ' Αἰγαίοιο πολὺν βαθὺν—πόντον.

⁴ V. ἐσχάτατην.

Αἶ, αἶ, κωκύει τὸν ἐὸν γόνον ἤματα πάντα,
Λέγουσα τὸν πρόωρον ὡς ἀπέφθιτο.

VI.

Χρυσωπῶ κροκόεντα περιξύσασα χιτῶνα,
Τόνδε Διούσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεῶ,
Οὔνεκα συμποσίωσι μετὰπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
Οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδαμά πω.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

I.

Ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ κελεύθῳ
Χαίρω, τίς πολλοὺς ἔνθα καὶ ἔνθα φέρει.
Μισέω καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὔτ' ἀπὸ κρήνης
Πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.
5 Λυσανίη, σὺ δὲ ναιχί καλὸς, καλὸς· ἀλλὰ πρὶν
εἰπεῖν
Τοῦτο σαφῶς, ἡχῶ φησί τις· ἄλλος ἔχει.

II.

Ἐγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, Διοκλέος· οὐδ' Ἀχελῶς
Κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων,
Καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῶε, λίην καλὸς· εἰ δὲ τις οὐχί
Φησὶν, ἐπισταίμην μούνοσ ἐγὼ τὰ καλὰ.

III.

Θεσσαλικὴ Κλεόνικε, τάλαν, τάλαν, οὐ μὰ τὸν
ὄξυν
Ἥλιον, οὐ σ' ἔγνω· σχέτλιε ποῦ γέγονας ;

¹ VI. Cod. χρυσωτὸν et sic Br.
Τουρ.

⁴ I. Cod. σικχάνω.

⁴ VI. οὐδ' ἄμα πω cor.

⁶ I. Sic Codex Br. ὥδε.

¹ II. Cod. Διοκλέες.

² III. Cod. Vat. οὐκ ἔγνω.

- Ὅστέα σοι καὶ μῦνον ἔτι τρίχες· ἡ ῥά σε δαίμων
 Οὐμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ' ἦντεο θευμορίῃ ;
 5 Ἐγνων, Εὐξίθεός με συνήρπασε, καὶ σὺ παρελθὼν,
 Τὸν καλὸν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροισι.

IV.

- Ἡμισύ μεν ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἡμισυ δ' οὐκ οἶδ'
 Εἴτ' Ἔρος εἴτ' Αἶδης ἥρπασε· πλὴν ἀφανες
 Ἡ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο· καὶ μὲν ἀπεῖπουν
 Πολλάκι· τὴν δρῆστιν μὴ ὑποδέχεσθε νέοι
 5 Οὐκ εἰς Κηφιστόν; ἐκεῖσε γὰρ ἡ λιθόλευστος
 Κεῖνη καὶ δυσέρως οἶδ' ὅτ' ἐπιστρέφεται.

V.

- Εἰ μὲν ἐκὼν, Ἀρχὴν, ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου
 Εἰ δ' ἄκων ἤκω, τὴν προπετείαν ὄρα.
 Ἀκρητος καὶ Ἔρος ἔμ' ἀνάγκασαν· ὦν ὁ μὲν
 αὐτῶν
 Ἐλκεν, ὁ δ' οὐκ εἶα σῶφρονα θυμὸν ἔχειν·
 5 Ἐλθων δ' οὐκ ἐκόησα τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
 Τὴν Φιαλὴν· εἰ τοῦτ' ἐστ' ἀδίκημ' ἀδικῶ.

VI.

- Ἔστι τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτῃ,
 Ναὶ μὰ Διόνυσον, πῦρ ὑπὸ τῇ σποδίῃ
 Οὐ θαρσέω· μὴ δὴ με περίπλεκε· πολλάκι λήθει
 Τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος πόταμος.

⁴ III. οὐμὸς. Br. ὠμός. ⁵ III. Br. σε. Cod. γὰρ ἐλθὼν.
 Cor. Pier. ² IV. Cod. Ἔρος. ⁴ IV. ὑπέχεσθε. Br.
 ὑπόδεχθε cor. Bent. ⁵ IV. Cod. Vat. οὐκαὶ συνιφήσουν.
² v. Sic Cod. Br. ἔχε. ⁵ v. Cod. ἐβόησα. Cor. Pierson.
⁶ v. Cod. Vat. ἰαρήν ubi forsān Ἰαρήν legendum. Plut.
 φίλην.

- 5 Τῷ καὶ νῦν δὲ δέδοικα, Μενέξενε, μή με παρeisδὺς
Οὗτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν Ἑρωτα βάλλη.

VII.

Οἷδ' ὅτι μοι πλούτου κενεαὶ χέρες· ἀλλὰ Μένιππε
Μὴ λέγε πρὸς Χαρίτων τοῦμόν ὄνειρον ἐμοί.
'Αλγέω θὴν διὰ πάντος ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων·
Ναὶ, φίλε, τῶν παρὰ σου τοῦτ' ἀνεραστότατον.

VIII.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ'
ἔχθαι
Τετράκι μισοίης· εἰ δὲ φιλεῖ φιλέοις·
Ναιχὶ πρὸς εὐχαίτῳ Γανυμήδεος, οὐράνιε Ζεῦ,
Καὶ σύ ποτ' ἠράσθης· οὐκ ἔτι μακρὰ λέγω.

IX.

- Ἦμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μήποτ' ἐκείνης
Ἐξείν μήτε φίλον κρέσσονα, μήτε φίλην,
Ἦμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
Ἦορκους μή δύνειν οὐατ' ἐς ἀθανάτων
5 Νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῷ θέρεται πυρὶ τῆς δὲ
ταλαίνης
Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος οὐτ' ἀριθμός.

X.

Εὐδαίμων ὅτι τᾶλλα μανεῖς ὠρχαῖος Ὀρέστης,
Δάκριτε, τὰν ἄμαν οὐκ ἐμάνη μανιάν·

⁵ VI. Cod. δεῖδοικα. ⁶ VI. σιγάρπης—βάλλη. Cor.
Bentleius. ¹ VII. Cod. μου, ἀπογ. μοι. ² VII. Cod. τὴν.
Cor. Br. ⁴ VII. Cod. καὶ φίλε τόν. ¹ VIII. Cod.
ἐμόχθαι, cor. Bent. ⁴ VIII. ποθ'. ² X. Cod. Λευκαρέταν
μαν. Br. Λευκαρέταν μώναν.

- Οὐδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τοῦ Φωκέος, ἅτις ἐλέγχει,
 Τὸν φιλον, ἀλλ' αἱ χ' ἐν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον,
 5 Ἦ τάχα κεν τὸν ἐταῖρον ἀπώλεσε τοῦτο ποήσας·
 Κἀγὼ τοὺς πολλοὺς οὐκέτ' ἔχω Πυλάδας.

XI.

- ᾽Ω ἡγεύτης, Ἐπίκουδες, ἐν οὖρεσι πάντα λαγῶν
 Διφᾶ, καὶ πάσης ἰχθυα δορκαλίδος,
 Στίβῃ καὶ νιφέτῳ κεχρημένος· ἦν δέ τις εἶπη,
 Τῇ, τόδε βέβληται θηρίον· οὐκ ἔλαβε.
 5 Χούμος ἔρωσ τοιόσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν
 Οἶδε τὰ δ' ἐν μέσσω κείμενα παρφέρεται.

XII.

- Ἐλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὥς ἀνιηρὸν
 Πνεῦμα διὰ στηθέων, εἶδες, ἀνηγάγετο
 Τὸ τρίτον ἡνίκ' ἔπινε, τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
 Τῶνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ' ἐχέοντο χαμαί
 5 Ὦπτηται μέγα δὴ τι· μὰ δαίμονας, οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ
 Εἰκάζω· φωρὸς δ' ἰχθυα φῶρ ἔμαθον.

XIII.

- Ληφθήσῃ περίφοιτε Μενέκοατες· εἶπα Πανήμου
 Εἰκάδι, καὶ Λώου—τῇ τίνι; τῇ δεκάτῃ,
 Ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ' ἄροτρον ἐκούσιος, εὖγ' ἐμὸς
 Ἑρμῆς,
 Εὖγ' ἐμὸς· οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

⁴ x. ἄλλαιχ' ἐν. Br. ἀλλὰ καὶ ἐν. ⁵ x. τάχα καὶ et sic Br.
³ xi. Cod. Vat. στείβῃ. ⁶ xi. Br. παρπέτεται nos παρφέ-
 ρεται. Cod. Vat. προφέρεται. ³ xii. Cod. ἤγκ'. ⁴ xii. ἀπὸ
 στομάτων—ἐγένοντο. Cor. Br. ¹ xiii. Cod. Vat. περὶ φεύγε.
 Br. πυρὶ, φεύγε, cor. Bent.

XIV.

- Ὡς ἀγαθὸν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαιοιδὰν,
 Τὸφρα μένων αἰγᾶν οὐκέτι μνᾶθ' ὁ Κύκλωψ,
 Αἱ Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα κατισχαίνοντι, Φίλιππε
 Ἡ πανακὲς παντῶν φάρμακον ἀ σοφία.
 5 Τοῦτο, δοκῶ. χά λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ
 Τὼγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
 Ἔσθ' ἀμῖν καὶ ἐκάστοτ' ἀφειδέα ποττὸν Ἔρωτα
 Τοῦτ' εἶπαι, Κεῖρει τὰ πτερὰ, παιδάριον
 Οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν τυ δεδοίκομες· αἱ γὰρ ἐπφδαὶ
 10 Οἴκοι τῷ χαλεπῷ τρώματος ἀμφότεραι.

XV.

Οὕτως ὑπνώσαιοι, Κωνώπιον, ὥς ἐμὲ ποιεῖς
 Κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
 Οὕτως ὑπνώσαιοι, ἀδικωτάτη, ὥς τὸν ἐραστὴν
 Κοιμίζεις· ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἡντίασας,
 Γείτονες οἰκτεῖρουσι· σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἡ πολίῃ δὲ
 Αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

XVI.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες· ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ
 κείναις
 Ἄρτι ποτεπλάσθη, κῆτι μύροισι νοτεῖ.
 Εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρῖζαλος Βερενίκα,
 Ἄς ἄτερ οὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

¹ XIV. Cod. τῶρρα—οὐ καθ' ἡμᾶς. ⁴ XIV. Cod. Vat.
 ἡπανές. Cor. Bentr. ⁷ XIV. χ' ἀκαστα γ'—πρὸς τὸν.
⁸ XIV. τουτὶ παῖ κειρευτα. ⁹ XIV. Cod. δεδοίκαμες. Br. δεδοί-
 κομες. ¹⁰ XIV. Cod. οἴκφ. Cor. Bentr. Cod. τραύματος. Br.
 ut nos. ⁴ XVI. Cod. τ' αἷ. Br. σαὶ nos ταὶ et sic Stadt.

XVII.

Μικρὴ τις, Διόνυσσε, καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
 ῥῆσις· ὁ μὲν, νικῶ, φησὶ τὸ μακρότατον.
 ὦ δὲ σὺ μὴ πνεύσης ἐνδέξιος, ἣν τις ἔρηται,
 Πῶς ἔβαλες ; φησὶ, σκληρὰ τὰ γιγνόμενα.
 5 Τῷ μερμερίζαντι τὰ μῆνδικα τοῦτο γένοιτο
 Τοῦπος· ἐμοὶ δ' ὦ ἄναξ, ἡ βραχυσυλλαβίη.

XVIII.

Ὁ Λύκτιος Μενόϊτας
 Τὰ τόξα, ταῦτ' ἐπειπῶν,
 ἔθηκε· τῇ, κέρας τοι
 Δίδωμι καὶ φαρέτρην,
 5 Σάραπι· τοὺς δ' οἴστους
 ἔχουσιν ἔσπερίται.

XIX.

Τὰ δῶρα τῇ ῥοδίτῃ,
 Σιμώνῃ περίφοιτος
 . . . εἰκόν' αὐτῆς
 ἔθηκε· τὴν τε μίτρην
 5 ἥ μαστοὺς ἐφύλασσε.
 τὸν τε Πᾶνα
 Καὶ τοὺς αὐτοὺς ὀρή τάλαινα θάρσους.

XX.

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ, τῇ τοῦτον οὐκ Πελασγῶν
 Ακρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης,

⁶ xvii. Cod. Vat. ἐμοὶ δὲ. ³ xvii. Cod. τῇ κεραστοῖ.
 Cor. Benti. ³ xix. Br. μορφὴν ἐν κ.τ.λ. et in fin. καὶ τοὺς
 ἔναντι αὐτῆς ὀρῆς μάκαιρα ταρσοὺς. ⁵ xix. Cod. ἡμᾶς τοὺς
 ἐφύλασε. Cor. Anna. Cætera ut in Cod. corruptissime
 leguntur. ¹ xx. Cod. Vat. τῇ ante τοῦτον, om.

Καὶ τῇ κάτω θυγατρὶ, τὰ δῶρα Τιμόδημος
Εἶσατο, τῶν κερδέων δεκατεύματα· καὶ γὰρ εὖξαθ'
οὕτως.

XXI.

Καὶ πάλιν, Εἰλήθνια, Λυκαινίδος ἔλθε καλεύσης
Εὐλοχος, ὠδίνων ὦδε σὺν εὐτοκίῃ,
Ὡς τὸδε νῦν μὲν, ἄνασσα, κόρης ὑπερ' ἀντὶ δὲ
παιδὸς
"Υστερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

XXII.

Τὸ χρέος ὥς ἀπέχεις Ἀσκληπίε τὸ πρὸ γυναικὸς
Δημοδίκης Ἀκέσων ὥφελεν εὐξάμενος,
Γινώσκειν ἦν δ' ἄρα λάβη, καὶ δὴ μιν ἀπαιτῆς,
Φησὶ παρέξεσθαι μαρτυρίην ὃ πίναξ.

XXIII.

Τῷ με Κανωπίτῃ Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις
Πλούσιον, ἢ Κριτίου, λύχνον ἔθηκε θεῷ,
Εὐξαμένα περὶ παιδὸς Ἀπελλίδος· ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
"Αθρησας φήσεις· "Εσπερε πῶς ἔπεςες;

XXIV.

Φησὶν ὃ με στήσας Εὐαίνετος (οὐ γὰρ ἔγωγε
Γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίας
Ἀγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδῃσι.
Πιστεύω Φαίδρου παιδὶ Φιλοξενίδεω·

² XXI. Sic Cod. Br. ἐς λέχος.
loc. sec. loc. pr. & τοι quod Br. habet.
Br. ἀρξάμενος.

³ XXI. Sic Cod. Vat.
² XXII. Sic Cod.

XXV.

Ἰναχίης ἔστηκεν ἐν Ἰσιδος ἢ Θάλεω παῖς
Αἰσχυλῆς, Εἰρήνης μητρὸς ὑποσχεσίῃ.

XXVI.

Τὴν ἀλίην Εὐδημος, ἐφ' ἧς ἄλα λιτὸν ἐπέσθων
Χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγεν δανέων,
Θῆκε θεοῖς Σαμόθραξι, λέγων ὅτι τήνδε κατ'
εὐχὴν,
ὦ λαοί, σωθεῖς ἐξ ἄλλος ὧδ' ἔθετο.

XXVII.

Εὐμαθίην ᾗτειτο, δίδους ἐμὲ Σιμὸς ὁ Μίκκου
Ταῖς Μούσαις· αἱ δὲ, Γλαῦκος ὄκως, ἔδοσαν
Ἄντ' ὀλίγου μέγα δῶρον· ἐγὼ δ' ἀνὰ τήνδε
κεχηνῶς
Κεῖμαι τοῦ Σαμίου δίπλοον, ὁ τραγικὸς
5 Παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος· οἱ δὲ λέγουσι,
Ἱερὸς ἂν πλόκαμος, τοῦμὸν ὄνειαρ ἐμοὶ.

XXVIII.

Τῆς Ἀγοράνακτος με λέγε, ξένε, κωμικὸν ἔντως
Ἀγκείσθαι νίκης μάρτυρα τοῦ Ῥοδίου
Πάμφιλον, ὥς καὶ ἔρωτι δεδάγμενον ἥμισυ δ'
ᾧπται
Ἱσχάδι καὶ λύχνοις Ἰσιδος εἰδόμενον.

¹ XXVII. Cod. Vat. δίδου ἐμὲ Σιμὸς.
οὐκ ἐν—ἥμιοι δ' ὅπτα, sive ὅπτῃ.

³ XXVIII. Cod. Vat.

XXIX.

Ἄρτεμι, τὴν τὸδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἶσατο τῇδε·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι πότνια, τὴν δὲ σάω.

XXX.

Τίν με λεοντάγχωνε, συτόκτονε, φήγινον ὄζον
 Θῆκε . . . β. τίς ; α. Ἀρχίνος. β. ποῖος,
 α. ὁ Κρής· β. δέχομαι.

XXXI.

Κόγχος ἐγὼ, Ζεφυρίτι, παλαιότερον ἄλλα σὺ
 νῦν με
 Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
 Ναυτίλον ὃς πελάγεσσιν ἐπὶ πλεον, εἰ μὲν αἵηται,
 Τείνας οἰκείων λαΐφος ἀπὸ προτόνων·
 5 Εἰ δὲ γαληναίῃ λιπαρὴ ἔοι, ὕδος ἐρέσσω
 Ποσσίν, ἴδ' ὥς ἔργῳ τοῦνομα συμφέρεται.
 Ἐκ τ' ἔπεσον παρὰ θίνας Ἰουλίδος, ὄφρα γένωμαι
 Εἴτα περίσκεπτον παλγνιον Ἀρσινόης,
 10 Μηδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμησιν ἔθ', ὥς πάρος (εἰμὶ γὰρ
 ἄπνους)
 Τίκτῃται νοτερὴ ὤεον ἀλκυνούς.
 Κλεινίου ἄλλα θυγατρὶ δίδου χάριν οἶδε γὰρ
 ἐσθλὰ
 ῥέξειν καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

² XXIX. Cod. σάον et sic Br. cor. Anna. ¹ XXXI. Ath.
 παλαιότερος. ⁵ XXXI. θεός, οἶλος. ⁶ XXXI. ἐν ὄστ'.
⁷ XXXI. ἐς. ⁸ XXXI. σοὶ τὸ. ¹¹ XXXI. τίκει τ' αἰονότερης
 ὤεον ἀλκυνός.

XXXII.

Ἦρως Ἡετίων οὐπίσταθμος Ἀμφιπολίτew
 Ἰδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
 Λοξὸν ὄφιν καὶ μῦνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ δ' ἱππεΐφ
 Θυμωθείς πεζὸν κἀμὲ παρωκίσατο.

XXXIII.

Κυνθιάδες θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμα
 Κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι,
 Οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα· νῦν δὲ πέπαινται,
 Αἴγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

XXXIV.

Κρεωφύλου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὶ θεῖον ἀοιδὸν
 Δεξαμένον· κλαίω δ' Εὐρυτον ὅσσ' ἔπαθε,
 Καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν· Ὀμήρειον δὲ καλεῦμαι
 Γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

XXXV.

Ἡσιόδου τὸ τ' αἶσιμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδὸν
 Ἐσχατὸν, ἀλλ' ὀκνέω μῆτι μελιχρότατον,
 Τῶν ἐπικῶν ὁ Σολεὺς ἀπέμáξατο. χαίρετε λεπταὶ
 Ῥήσιες, Ἀρήτου σύντονος ἀγρυπνίῃ.

XXXVI.

Ἦλθε Θεαίτητος καθάρην ὁδόν· εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
 Τὸν τεὸν οὐχ αὐτῇ, Βάκχε, κέλευθος ἄγει,

¹ xxxii. Cod. Αἰετίωνος. Br. Ἡετίωνος. ⁵ xxxii. Sic
 Cod. Br. ἀνδρὶ δὲ ἱππεΐ. ² xxxiii. Vulgo Κυνθίδες. Cor.
 ex Suid. ³ xxxv. Cod. Vat. τόδ' et sic Br. Sic Cod.
 Br. ἀοιδῶν. ⁴ xxxv. μὴ τὸ μελιχρότατον. Br. ὅχ' ἄκρον, καὶ
 τὸ μελιχρότατον. ⁵ xxxv. ἐπίων, et sic Br. ⁶ xxxv. Br.
 σύμβολον ἀγρυπνίης. ⁷ xxxvi. Cod. Vat. κισσοῦ.

Ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὖνομα καιρὸν
Φθέγγονται, κείνου δ' Ἑλλὰς αἰὲ σοφίαν.

XXXVII.

- Ξείνος Ἀταρνεΐτης τις ἀνῆρετο Πιπτακὸν οὕτως
Τὸν Μιτυληναῖον; παῖδα τὸν Ὑρραδέω·
Ἄττα γέρον, δοιὸς με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ
Νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενέῃ κατ' ἐμέ·
5 Ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε, τί λῶϊον; εἰ δ' ἄγε σὺν μοι
Βούλευσον; ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω,
Εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὄπλον αἰείρας,
Ἦνιδε, κεινοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος,
(Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
10 Ἔστρεφον εὐρείῃ παιδες ἐνὶ τριάδῳ)
Κείνων ἔρχεο, φησὶ, μετ' ἵχνια· χῶ μὲν ἐπέστη
Πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον, Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.
Ταῦτ' αἶων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
Δράξασθαι, παίδων κληδὸνα συνθέμενος,
15 Τὴν δ' ὀλίγην ὥς κείνος ἐς οἶκον ἐπήγαγε νύμφην,
Οὔτω καὶ σὺ, Δίῳ, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

XXXVIII.

- α. Τίμων (οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί) τί τοι, σκοτος ἢ φάος
ἐχθρόν;
β. Τὸ σκότος· ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν' Αἰδᾷ.

² XXXVII. Cod. Vat. Ὑρραδίον, et sic Br. cor. Visc.

¹⁴ XXXVII. Br. κληδόνι, et sic Diog. Cod. Vat. ut nos.

¹⁵ XXXVII. Diog. οἰκίον ἤγαγε. Cod. Vat. ἐπ' ἤγαγε. Br. ἀπήγαγε.

¹⁶ XXXVII. Plan. γ' ἰδὼν. Diog. ut nos.

² XXXVIII. Cod. Vat. ὑμείων γὰρ. Plan. et Br. ut nos.

XXXIX.

Μὴ χαίρειν εἴπῃς με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ πάρελθε·
Ἴσον ἐμοὶ χαίρειν ἐστὶ, τὸ μὴ σ' ἔτ' ἰδεῖν.

XL.

α. Τίς; ξένος, ὦ ναυηγέ; β. Λεόντιχος ἐνθάδε
νεκρὸν

Εὗρε μ' ἐπ' αἰγιαλοῖς, χῶσε δι' τῷδε τάφῳ,
Δακρύσας ἐπὶ κηρὸν ἐὼν βίον οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Ἦσυχος, αἰθυίῃ δ' ἴσα θαλασσοπορεῖ.

XLI.

Οἷτινες Ἥλαιοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος
Ἴστε τὸν Ἰππαίου παῖδα παρερχόμενοι.

XLII.

Τὸν βαθὺν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἢ δις ἐφέξῃς
Ἀκρήτου προποθείς' ὅχρετ' ἔχουσα κύλιξ.

XLIII.

Τὴν Φρυγίην Αἰσχραν, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν
ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζῶν οὔσαν ἐγηροκόμει,
Καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπεσσομένοισιν ὀρᾶσθαι,
Ἡ γρηῃς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

² XXXIX. Cod. τὸ μὴ σὲ γελᾶν. Jacobs τὸ μὴ σ' ἔθ' ὀρᾶν.

² XL. Cod. εὗρεν ἐπ' αἰγιαλοῦς. ⁴ XL. ἡσυχον. Cor. Hemst.

¹ XLI. Cod. Ἄλαιοιο. ¹ XLII. Ath. οὐ. ² XLII. φανερῶς.

¹ XLIII. Cod. Vat. παισίν. Cor. Benti.

XLIV.

α. Αἶνιε καὶ σὺ γὰρ ὧδε Μενέκρατες, οὐκ ἐπὶ
 πουλὺν

Ἦσθα· τίς ἐξ οἶνων, δς σε κατειργάσατο·

β. Ἦ ῥά θ' ὁ καὶ Κενταύρω, ἐμοὶ πεπρωμένος ὕπνος
 Ἦλθεν· ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

XLV.

Ἰερὴν Δήμητρος ἐγὼ ποτέ, καὶ πάλιν Καβείρων,

Ἦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης,

Ἦ γρηῃς γενόμην, ἢ νῦν κόνις ἦνο

Πολλῶν προστασίῃ νέων γυναϊκῶν

5 Καί μοι τέκν' ἐγένοντο δύ' ἄρσενα, κηπέμυσ' ἐκείνων
 Εὐγήρως ἐνὶ χερσίν. ἔρπε χαίρων.

XLVI.

Ἀστακίδην τὸν Κρήτα, τὸν αἰπόλον ἤρπασε Νύμφη

Ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης

Οὐκέτι Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσίν, οὐκέτι Δάφνιν

Ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν αἰεσόμεθα·

XLVII.

Εἰπέ τις, Ἡράκλειτε τεὸν μόρον, ἐς δ' ἐμὲ δάκρυ

Ἦγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφοτέροι

Ἦλιον ἐν λέσχη κατεδύσαμεν· ἀλλὰ σὺ μὲν που,

Ξεῖν' Ἀλικαρνασσεῦ, τετράπαλαι σποδιή·

5 Αἰ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἦσιν ὁ πάντων

Ἀρπακτὴρ Ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

¹ XLIV. Cod. οὐκέτι πουλὺς.

² XLIV. τί σε ξείνων ὥστε.

³ XLIV. Ἦρατο Κένταυρον ὁ μοι.

³ XLVI. Cod. Vat. οἰκεῖ

Δάφνιν, cor. Salm.

³ XLVII. Cod. Vat. ἡέλιον. ἥλιον, Diog.

sed vide an. ἡέλιον scr. om. ἐν.

XLVIII.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Δύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 Ναῦν ἄμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
 Ἐμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε· χῶ μὲν ἐν ὑγρῇ
 Νεκρὸς· ἐγὼ δ' ἄλλως οὐνομα τύμβος ἔχων,
 Κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· Φεῦγε θαλάσση
 Συμμίσγειν ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.

XLIX.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
 Κοιμᾶται· θνάσκειν μὴ λέγε· τοὺς ἀγαθοὺς.

L.

Ἦν δίδῃ Τιμαρχὸν ἐν Ἀίδος, ὄφρα πύθῃαι
 Ἦ τι περὶ ψυχῆς, ἥ πάλι πῶς ἔσσαι,
 Δίξεσθαι φυλῆς Πτολεμαίδος, νίεα πατρὸς
 Πausανίου· δῆεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

LI.

α. Σύντομος ἦν ὁ ξείνος· ὁ καὶ στίχος οὐ μακρὰ
 λέξων·
 Θῆρις Ἀρισταίου Κρής ὑπ' ἐμοί· β. δολιχός.

LII.

Κύζικον ἤμ' ἔλθης, ὀλίγας πᾶνος Ἰππακὸν εὐρεῖν
 Καὶ Διδύμην· ἀφανὴς οὔτι γὰρ ἡ γενέη·
 Καὶ σφὶν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον
 Τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων ὧδ' ἐπέχω Κριτίνην.

¹ XLVIII. Cod. Vat. θάνεν. Plan. ἔθανεν.

² XLVIII. ἀπ'

ἀλλυμένην.

³ XLVIII. Cod. Vat. ἔπλεεν.

¹ XLIX. Cod.

Vat. ὁ Ἀκάνθιος.

¹ LII. Cod. Vat. ἐθέλῃς.

⁴ LII. Plan.

et Br. υἱὸν ἔχω.

LIII.

α. Ἡ ῥ' ὑπὸ σοι Χαρίδας ἀναπαύεται ; β. εἰ τὸν
Ἀρίμμη

Τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.

α. Ὡ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε ; γ. πολὺ σκότος. α. αἱ
δ' ἄνοδοι, τί ;

γ. Ψεύδος· α. ὁ δὲ Πλούτων ; γ. μυθός.

α. ἀπωλόμεθα.

5 γ. Οὗτος ἐμὸς λόγος ὕμιν αληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
Βούλει, Πελλαίου βούς μέγας εἰν Ἀἶδη.

LIV.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τον αὔριογ, ἀνίκα καὶ σέ,

Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθίζον ἐν ἀμετέροις,

Τᾷ ἐτέρᾳ κλαύσαντες ἐθάψομεν ; οὐδὲν ἐκείνου

Εἶδε πατὴρ Διόφωv χρῆμ' ἀνιηρότερον.

LV.

Τιμονόη τίς δ' ἐσσί ; μὰ δαίμονας, οὐ σ' ἂν
ἐπέγνων.

Εἰ μὴ Τιμοθέου πατὴρς ἐπὴν ὄνομα

Στήλῃ, καὶ Μήθυμνα τεῇ πόλιν. ἡ μέγα φημί

Χῆρον ἀνιάσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

LVI.

Κρηθίδα. τῇ παλὺμυθαν ἐπισταμένην καλὰ παίζειν

Δίχονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,

Ἐδίσταν συνέριθον, αἰὲ λάλων· ἡ δ' ἀποβρίζει

Ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφελλόμενον.

LVII.

ὦφελε μὴδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
 Παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.
 Νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἀλί που φέρεται νέκυς ἀντὶ δ
 ἐκείνου
 Οὔνομα, καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

LVIII.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
 Ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλη.

LIX.

Ἦφοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἡελίου δὲ
 Δυνομένου Βασιλῶ κάθθανε παρθενικῇ,
 Αὐτοχερεῖ. ζῶειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
 Οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
 5 Πατὴρ δ' Ἀριστίπποιος· κατήφησεν δὲ Κυρήνη
 Πᾶσα τὸν εὐτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

LX.

Εἶπας, Ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος ὦ ἄμβρακώτης
 Ἥλας' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Αἶδην,
 Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
 Ἐν τὸ περὶ φυγῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

LXI.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν δλίγον βίον, οὔτε τι δεινὸν
 Ρέζων, οὔτ' ἀδικῶν οὐδένα, γαῖα φίλη,
 Μίκυλος· εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα, μήτε σὺ κούφη
 Γίνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἱ μ' ἔχετε.

LXII.

Εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Βάπτον.

"Οστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
 "Ισθι Κυρηναίου παῖδά τε καὶ γενέτην·
 Εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ὁ μὲν κοτε πατρίδος ὄπλων
 "Ἦρξεν ὁ δ' ἤεισε κρέσσονα βασκανίης.
 5 Οὐ νέμεσις· Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας
 Μὴ λοξῶ, πολίους οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

LXIII.

Βαπτιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας, εὖ μὲν αἰοιδὴν
 Εἰδότος, εὖ δ' οἴνῳ καίρια συγγέλασαι.

MENEKRATOS.

I.

Παισὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
 Θείσα, καὶ ἀπλήστῳ δαίμονι μεμφομένη,
 Τέτρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἀδήλους
 'Ελπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζῶν ἔθηκε βρέφος,
 5 Οὐ θρέψω, λέξασα, τί γὰρ πλέον "Αἶδι μαστοὶ
 Κάμνετε ; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

II.

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ πᾶς εὐχεται· ἦν δὲ ποτ' ἔλθῃ,
 Μέμφεται· ἔστι δ' αἰὲ κρείσσον ὀφειλόμενον.

³ LXII. Cod. Vat. 'Ἠδείης—κοτεν. Br. ποτε.

⁶ LXII. Vulg. ἄχρι βίου. Cor. Bent. ex Schol. Hes.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ἐκ τῆς Ἐριγότης.

I.

Οἰνός τοι πυρὸς ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρα
 Ἐλθῇ· κυμαίνει δ' οἶα Λίβυσσαν ἄλα
 Βορρᾶς ἡὲ Νοτος, τὰ δὲ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
 Βυσσόθεν, ἐκ δ' ἄνδρὸς πάντ' ἐτίναξε νόον.

II A.

Ἦι χερνῆτις ἔριθος, ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
 Δευδαλίδας τεύχουσα, καλὰς ἦειδεν ἰούλους.

II B.

Ἀγρης μοῖραν ἔλειπον ἔτι ζώοντας ἰούλους
 Ἦὲ γενειήτην τρίγλην, ἥ περ κάδα κίχλην
 Ἦ δρομὴν χρύσειον ἐπ' ὄφρυσιν ἱερὸν ἰχθύν.

III

- Εἰ κύβον ἐξ ὀλίγου διπλάσιον, ὦ γαθὲ, τεύχειν
 Φράζεαι, τὴν στερέου πᾶσαν εἰς ἄλλο φύσιν
 Εὖ μεταμορφώσας, τόδε τοι πάρα, καὶ σύ γε μάνδρην,
 Ἦ σιρὸν, ἥ κοῖλον φρεῖατος εὐρὺ κύτος,
 5 Τῇδ' ἀναμετρήσαιο, μέσας ὅτε τέρμασιν ἄκροις
 Συνδρομάδας δισσῶν ἐντὸς ἑλῆς κανόνων,
 Μηδὲ σὺ γ' Ἀρχύτεο δυσμήχανα ἔργα κυλίνδρων,
 Μηδὲ Μενεχμείους καινοτομεῖν τριῶδας
 Δίξηαι· μηδ' εἴ τι θεοῦδέος Εὐδόξοιο
 10 Καμπύλον ἐν γράμμασι εἶδος ἀναγράφεται.

⁴ I. Ath. ἄνδρας. Br. ἀνδρῶν, nos ἄνδρα.
 Br. Ἦν δ' ἄρα χερνῆτις τις.

¹ II A. Cod. ἥ.

² III. Cod. στερέην.

³ III. μεταμορφῶσαι—κἂν.

Τοῖσδε δ' ἂν ἐν πινάκεσσι μεσόγραφα μυρία τεύχοις
 ῥεῖα μὲν, ἐκ παύρου πυθμένος ἀρχόμενος.
 Εὐαίων Πτολεμαῖε πατήρ, ὅτι παιδί συνηβὼν
 Πάνθ' ὅσα καὶ Μούσαις, καὶ βασιλεῦσι φιλα
 15 Αὐτὸς ἐδωρήσω· τὸ δ' ἐς ὕστερον οὐράνιε Ζεῦ,
 Καὶ σκήπτρων ἐκ σῆς ἀντιάσειε χερὸς,
 Καὶ τὰ μὲν ὥς τελέοιτο· λέγρι δέ τις ἄνθεμα
 λεύσσω·
 Τοῦ Κυρηναίου τοῦτ' Ἑρατοσθέneos.

PIANOT.

II.

᾽Ωραὶ τοι Χάριτές τε κατὰ γλυκὺν χεῦαν ἔλαιον,
 ᾽Ω πυγὰ, κνώσσειν δ' οὐδὲ γέροντας ἑᾶς.
 Λέξον μοι τίνος ἐσσι μάκαιρά τυ, καὶ τίνα παίδων
 Κοσμεῖς· ἃ πυγὰ δ' εἶπε Μενεκράτεος.

III.

Ἡ Τροιζὴν ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐκ ἂν ἀμάρτοις
 Αἰνήσας παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον,
 Τόσσον δ' Ἐμπεδοκλῆς φανερώτερος, ὅσσον ἐν
 ἄλλοις
 Ἄνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ῥόδον.

IV.

Οἱ παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοδος· ἥ γὰρ ἂν ὄμμα
 Στρέψης, ὥς ἰξῶ τοῦτο προσαμπέχεται.

¹¹ III. E. Br. τοῖσδε δὲ ἐν. Reim. τοῖσδε δὲ τ' ἐν.

² II. P. Sic Cod. Vat. Br. Om. δ'.

³ III. P. Cod.

τόσσον ἐν.

² IV. Br. ῥίψης. Cod. Vat. ὡς ῥίψως ἰ.

- Τῇ γὰρ μὲν Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πλόνα σαρκὸς
 Ἀκμήν, καὶ γυίων ἄνθος ἀκηράσιον·
 5 Τῇ δὲ Φιλοκλῆος χρύσειον ῥέθος, ὅς γε καθ' ὕψος
 Οὐ μέγας, οὐρανίη δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
 Ἦν δ' ἐπὶ Λεπτίνεω στρεψῆς δέμας, οὐκέτι γυῖα
 Κινήσεις, ἀλύτφ δ' ὡς ἀδάμαντι μενεῖς,
 Ἰχθυα κολληθεῖς· τοῖον σέλας ὄμμασιν αἴθει
 10 Κούρος κῆς νεάτους ἐκ κορυφῆς ὄνυχας.
 Χαίρετε καλοὶ παῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μολεῖτε
 Ἦβην, καὶ λευκὴν ἀμφίεσασθε κόμην.

V.

- Ἦ ρά νύ τοι, Κλεονίκε, δι' ἀτραπιτοῖο κίοντι
 Στεινῆς, ἥντήσανθ' αἱ λιπαραὶ Χάριτες,
 Καὶ σε ποτὶ ῥοδέησιν ἐπηχύναντο χέρεσσι,
 Κούρε, πεποίησαι δ' ἡλίκος ἐσσί χάριν.
 5 Τηλόθι μοι μαλὰ χαῖρε· πυρὸς δ' οὐκ ἀσφαλὲς ἄσσον
 Ἐρπειν αὐτὴν, ἃ φίλος, ἀνθερίκαν.

VI.

- Ἰξῷ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλατανίστφ
 Κόσσυφον ἀγρεύσας, εἶλε κατὰ πτερύγων
 Χῶ μὲν ἐπιστενάχων ἐπέκωκυεν ἱερὸς ὄρνις·
 Ἄλλ' ἐγὼ, ὦ φίλ' Ἐρως καὶ θαλεραὶ Χάριτες,
 5 Εἶην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος, ὡς ἂν ἐκείνου
 Ἐν χερὶ καὶ φθόγγην καὶ γλυκὺ δακρὺν βάλλω.

⁵ IV. χρύσειον ὅς τά. ⁷ IV. ἔτι προ ἐπὶ. ¹⁰ IV. καὶ π.
¹ v. Cod. Vat. νυπο. Br. ἢ ρά νυ σοί. ³ v. ῥοδέεσσιν.
⁴ v. Cod. Vat. χάρις. ⁶ v. ἀθερίκαν. Br. ἀνθερίκαν.
⁴ vi. Cod. Vat. ὁ φιλέως. Cor. Apogr.

VII.

Ἀγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα, χῶ μὲν ἀνατλὰς
 Μυρία, καὶ στήσας δίκτυα καὶ στάλικας,
 Σὺν κενεαῖς χεῖρεσσιν ἀπέρχομαι· οἱ δ' ἀμογητὶ
 Τὰμὰ φέρουσ', Ἔρωσ, οἷς σὺ γένοιο βαρὺς.

VIII.

Τὸ ῥόπαλον τῷ Πανὶ καὶ ἰοβόλον Πολύαινος
 Τόξον, καὶ κάπρου τοῦδε καθᾶψε πόδας,
 Καὶ ταύταν γωρυτὸν, ἐπαυχένιόν τε κυνάγχαν
 Θῆκεν ὀρειάρχα δῶρα συναγρεσίης.
 5 Ἀλλ', ὦ Πᾶν σκοπιῆτα, καὶ εἰς ὀπίσω Πολύαινον
 Εὐαγρον πέμπεις νύεα Σιμύλεω.

IX.

Ἀχρυλὶς ἡ Φρυγίη θαλαμηπόλος, ἡ περὶ πεύκας
 Πολλάκι τοὺς ἱεροὺς χευαμένη πλοκάμους,
 Γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλολύγματι πολλάκι δοῦσα
 Τὸν βαρὺν εἰς ἀκόας ἤχον ἀπὸ στομάτων,
 5 Τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δικλίδι θῆκεν ὀρεῖα,
 Θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ὧδ' ἀνέπαισε πόδα.

X.

Παῖς Ἀσκληπιάδew καλῶ καλὸν εἶσατο Φοῖβῳ
 Γόργός ἀφ' ἡμερτᾶς τοῦτο γέρας κεφαλᾶς.
 Φοῖβε σὺ δ' Ἰλαος Δελφίνιε κοῦρον ἀέξοις
 Εὐμοῖρον λευκὴν ἄχρῃς ἐφ' ἡλικίην.

³ VII. Cod. Vat. ἀμογητοι.

¹ IX. Cod. Vat. Ἀγρυλὶς.

³ VIII. Cod. Vat. κυνάκταν.

⁵ IX. τὰς δέ.

XI.

Ἡμισυ μὲν πίσεως κωνίτιδος, ἥμισυ δ' οἶνου,
 Ἀρχὴν', ἀτρεκέως ἤδε λάγυνος ἔχει
 Λεπτότερον δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρεάς· πλὴν ὃ γε
 πέμψας
 Αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἴπποκράτης.

ΗΔΥΛΟΥ.

I.

Πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἶνον
 Εὐροίμεν λεπτὸν καὶ τι μελιχρὸν ἔπος.
 Ἀλλὰ κάδοις Χίου με κατέβρεχε, καὶ λέγε, παῖζε
 Ἡδύλε· μίσω ζῆν εἰς κενὸν οὐ μεθύων.

II.

Ἐξ ἡοῦς εἰς νύκτα καὶ ἐκ νύκτων Πασισωκλῆς
 Εἰς ἡοῦν πίνει τετραχόοισι κάδοις
 Εἴτ' ἐξαίφνης που τυχὸν ἴσχεται· ἀλλὰ παρ' οἶνον
 Σικελίδου παίζει πουλὺ μελιχρότερον·
 5 Ἔστι δὲ δὴ πουλὺ στιβαρώτερος. ὥς δ' ἐπιλάμπει
 Ἡ χάρις, ὥς τέ, φίλε, καὶ γράφε καὶ μέθυε.

III.

Ἐφθός ὁ κάλλιχθυσ· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,
 Ἐλθῇ μὴ, Πρωτεύς, Ἄγις, ὁ τῶν λοπάδων.
 Γίνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ, καὶ ὁ βούλεται· ἀλλ' ἀποκλείε

* * * * *

² XI. Vulgo κωνίτιδος, cor. Τούρ. ³ XI. Sic Ath. Br. κέρας. ⁴ I. Vulg. μεσώζειν. Cor. Casaub. ² II. Ath. τετρακόοισι. ³ II. Ath. οἴχεται. ⁴ II. Ath. ὥστε. ³ III. Vulg. ἀποκλείειν. Cor. Casaub. temere forsā deficiente pentametro.

- 5 Ἦξει γὰρ, τοιαῦτα μεταπλασθεῖς τυχὸν ὡς Ζεὸς,
Χρυσορόης ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίου λοπάδα.

IV.

- Ὀψοφάγει Κλειοῖ καταμύομεν. ἦν δὲ θελήσης
Ἔσθε μόνῃ, δραχμῆς ἐστὶν ὁ γόγρος ἅπας.
Θὲς μόνον ἢ ζώνην ἢ ἐνώτιον, ἢ τι τοιοῦτον
Σύσσημον τὸ δ' ὀρεῖν ἦν μόνον, οὐδ' ἔχομεν.
5 Ἡμετέρῃ σὺν Μήδουσα λιθούμεθα πάντα πάλαι
που,
Οὐ Γοργοῦς, γόγρου δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.

V.

- Οἶνος καὶ προπόσεις κατεκοίμισαν Ἀγλαονίκην
Αἰ δόλιαι, καὶ Ἔρως ἡδὺς ὁ Νικαγόρεω,
Ἦς παρὰ Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μο-
δῶντα
Κεῖται παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων,
5 Σάνδαλα καὶ μαλακαὶ, μαστῶν ἐνδύματα, μίτραι,
Ἵππων καὶ σκυλμῶν τῶν τότε μαρτύρια.

VI.

- Αἰ μίτραι τὸ θ' ἀλουργές ἐπένδυμα, τοί τε Δάκωνες
Πέπλοι, καὶ ληρῶν οἱ χρύσειοι κάλαμοι.
Πάνθ' ἅμα Νικονόῃ συνεπέκπιεν ἦν γὰρ Ἐρώτων
Καὶ Χαρίτων ἢ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος,
5 Τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριήφῃ
Νέβριδα καὶ Χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχόην.

^{1 2} IV. Ath. ὀψοφαγεῖ Κλειοῖ καταμυομένην δὲ θελήσει Σ' ἔσθεμον
ἦ. ³ IV. θέσμον δν ἦ. ⁴ IV. οὐκ ἔχομεν. ⁵ IV. λιθουμεθ'
ἅπαντα. ⁴ V. Cod. Vat. κείνται. Suid. κείται. ³ VI. Cod.
Vat. συνέκπτε. ⁵ VI. Πριάφῃ.

VII.

- Ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι (θαῦμα
 Κού ψευδές) νῆστις τρεῖς χάας ἐξέπειν.
 Ἦς τόδε σοι, Παφίη, ζωροῦ μέτροισι θυωθέν
 Κεῖται πορφυρέης λέσβιον ἐξ ὕλου
 5 Ἦν γε σάου πάντως· ὥς καὶ πάντως ἀπ' ἐκείνης
 Σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σκύλα φέρωσι πότων.

VIII.

- Ζωροπόται, καὶ τούτου φιλοξεφύρου κατὰ νηὸν
 Τὸ ῥυτὸν αἰδοίης δευτ' ἴδεν' Ἀρσινόης,
 Ὀρχηστῶν βῆσαν δ' Αἰγύπτιον· δ' λιγὺν ἤχον
 Σαλπίζει κρουνοῦ πρὸς ῥύσιν οἰγομένου·
 5 Κού πολέμου σύνθημα, διὰ χρυσεῦν δὲ γεγώνει
 Κῶδωνος κῶμον σύνθημα καὶ θαλῆς.
 Νεῖλος ὁκοῖον ἀναξ μύσταις φίλον ἱεραγώγοις
 Εὔρε μέλος θείων πατριὸν ἐξ ὕδάτων.
 Ἀλλὰ Κτησιβίου σοφὸν εὔρεμα τίετε τοῦτο,
 10 Δεῦτε νέοι, νηῶ τῷδε πάρ' Ἀρσινόης.

IX.

- Ἄγεις Ἀρισταγόρην οὔτ' ἔκλυσεν, οὔτ' ἔθιγ' αὐτοῦ
 Ἄλλ' ὅσον εἰσηλθεν, κῶχεν' Ἀρισταγόρης,
 Ποῦ τοίην ἀκόνιτος ἔχει φύσιν; ὦ σόροπηγοὶ
 Ἄγιν καὶ μίτραις βάλλετε καὶ στεφάνοις.

³ VII. Ath. ἦστο δὲ οἱ Παφίη, ζωρεσ μιτρησι θυωθέν.

⁵ VII. Cod. πάντων ἐπ'. Br. πάντως ἀπ'. ⁶ VII. Ath. σῶλα
 —πότων. ² VIII. Cod. εἰδείης. ³ VIII. Ὀρχήστην βῆσαν

Αἰγύπτιον. ⁴ VIII. ἡγιμέναν. ⁵ VIII. Καὶ. ⁶ VIII. πάθωνος.

³ IX. Sic Cod. Br. ἀκόνιτον. Vera videtur Cod. lectio. Jacobs.

X.

Λυσιμελοῦς Βάκχου, καὶ λυσιμελοῦς Ἀφροδίτης
Γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμέλης ποδάγρα.

XI.

Τοῦτο Θέων ὁ μόναυλος ὑπ' ἥριον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ,
Αὐλήτης, μίμων ἐν θυμέλῃσι χάρις.

Τυφλὸς ὑπαὶ γήρως οἴχῳ κε, Σκιρπάλου υἱὸς,
Νήπιον δν τ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπαλάμον,

5 Ἀείδων αὐτοῦ τὰ γενέθλια· τοῦτο γὰρ εἶχε
Τοῦνομα, πᾶν μέλπειν ἡδυμὰ σημάνεον.

Ἡῶλει δὴ Γλαύκης μεμεθυσμένα παίγνια Μουσέων,

Ἦ τὸν ἐν ἀκρήτοις Βάτταλον ἡδυπότην,

Ἦ καὶ Κώταλον ἢ καὶ Πάγκαλον. ἀλλὰ Θέωνα

10 Τὸν καλαμαυλήτην εἶπατε· χαῖρε Θέων.

ΣΑΜΙΟΥ.

I.

Δέρμα καὶ ὀργυιαῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος

Ἀμφιτρωνάδα κείμεθ' ἀνὰ πρόπυλον,

Τεσσαρακαίδεκάδωρα, τὸν αὐχήμεντα Φιλίππῳ

Ἀντόμενον, κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων

5 Βούβοτον Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν· ἃ πολύολβος

Ἡμαθία τοίφῳ κραίνεται ἀγεμόνι.

II.

Σοὶ γέρας, Ἀλκείδα Μινυάμαχε, τοῦτο Φίλιππος

Δέρμα ταναιμύκου λευρὸν ἔθηκε βοὸς

² XI. S. κῆν.

⁴ XI. νηπίαχον τ'.

⁵ XI. εἶπε.

⁶ XI. πασᾶν τᾶν ἀρετᾶν ἡδυσμα σημανέων.

⁵ I. Cod. ἃ, et sic

Br. Jac. ἃ.

⁶ I. Sic Cod. et Br. Jacobs. Ἡμαθί· ἃ.

- Ἀντοῖς σὺν κέρασιν, τὸν βρεγμῶ κυδιόωντα
 Ἔσβεσαν Ὀρβήλου τρηχὺν ὑπὸ πρόποδα.
 5 Ὁ φθόνος αὐαῖνοιτο, τεὸν δ' ἔτι κῦδος ἀέξοι,
 Ῥίζα Βεροιαίου κράντορος Ἡμαθίας.

ΑΛΚΑΙΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

I.

Πρώταρχος καλός ἐστι, καὶ οὐ θέλει· ἀλλὰ θελήσει
 Ὕστερον· ἢ δ' ὦρη λαμπάδ' ἔχουσα τρέχει.

II.

Ἡ κνήμη, Νίκανδρε, δασύνεται· ἀλλὰ φύλαξαι
 Μή σε καὶ ἡ πυγὴ ταὐτὸ παθοῦσα λάθῃ·
 Καὶ γνώσῃ φιλέοντος ὄση σπάνις, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Τῆς ἀμετακλήτου φρόντισον ἡλικίης.

III.

- Ζεῦ Πίσσης μεδέων, Πειθήνορα, δεύτερον νῖα
 Κύπριδος αἰπεινῇ στέψον ὑπὸ Κρονίῳ·
 Μηδέ μοι οἰνόχοον κυλίκων σέθεν, αἰετὸς ἀρθεῖς,
 Μάρψαις ἀντὶ καλοῦ, κοίρανε, Δαρδανίδου.
 5 Εἰ δέ τι Μουσάων τοι ἐγὼ φίλον ὥπασα δῶρον,
 Νεύσαις μοι θείου παιδὸς ὁμοφροσύνην.

IV.

Ἐχθαίρω τὸν Ἔρωτα· τί γὰρ βαρὺς οὐκ ἐπὶ θήρας
 Ὅρνυται, ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβολεῖ κραδίην;

³ II. Σ. Cod. κεράεσσιν—σὸν ὑβρεγμῶ. Plan. ut nos nisi
 quod habet κεράεσσιν. Br. τὸν ὑβρεῖ κυδιόωντα. ⁴ II. A. Cod.
 ἀμεταβλήτου. Cor. Buher. ² III. Cod. Vat. ὑποκρόνια.

³ III. αἰετὸς.

⁵ III. εἰ δ' ἔτι.

² IV. Sic Cod. Vat.

Br. ἰοβολεῖν.

Τί πλέον εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει· ἢ τί τὸ σεμνόν,
 Δηώσας ἀπ' ἐμῆς ἄθλον ἔχει κεφαλῆς ;

V.

Σύμφωνον μαλάκοισι κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς
 Δωρόθεος γοερούς ἔπνεε Δαρδανίδας,
 Καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον, ἔπνεε δ' ἵππου.
 Ἔργματ', ἀειζώνων ἀψάμενος Χαρίτων
 5 Μοῦνος δ' εἰν ἱεροῖσι Διωνύσοιο προφήταις
 Μώμου λαιψηγὰς ἐξέφυγεν πτερύγας,
 Θήβαιος γενεὴν, Σωσικλέος· ἐν δὲ Λυαίου
 Νηῶ φόρμιγγα θήκατο καὶ καλάμους.

VI.

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ραιστήρος² Ὀμηρον
 Στήσοιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστερόπαις,
 Οὐκ εἴμ' οὐδ' ἔσομαι Σαλαμίνιος, οὐδὲ μὲν υἱὸς
 Δμησαγόρου, μὴ ταῦτ' ὄμμασιν Ἑλλὰς ἴδοι.
 5 Ἄλλον ποιήτην βασανίζετε· τάμ' αὖ δὲ, Μοῦσαι
 Καὶ Χίος, Ἑλλήνων παισὶν ἀείσατ' ἔπη.

VII.

Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν Ἴφ' ἐνὶ παῖδες² Ὀμηρον
 Ἠκαχον, ἐκ Μουσέων γρίφον ὑφηνάμενοι,
 Νέκταρι δ' εἰνάλιναι Νηρηίδες ἐχρίσαντο,
 Καὶ νέκυν ἀκταίῃ θήκαν ὑπὸ σπιλᾶδι

² v. Sic vulg. Br. ἔπνεε.² vi. Cod. Vat. στήσητε—

ἀπορῥαιστήρος.

³ vi. Vat. et Plan. Δμησαγόρου, quis cor.

nescio.

⁵ vi. Vat. βασάνιζε.⁶ vi. πᾶσιν ἀείσας.

- 5 Ὅτι θεῖν κύδηνε καὶ νῖεα καὶ μόθον ἄλλων
 Ἡρώων, Ἰθακοῦ τ' ἔργματα Λαρτιάδεω,
 Ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ἴος, ὅτι κέκευθε
 Βαιή Μουσάων ἀστέρα καὶ χαρίτων.

VIII.

- Κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα Μητρὸς
 ἀγύρτης
 Ἰδης εὐδένδρους πρῶνας ἐβουνοβάτει.
 Τῷ δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὥς ἐπὶ θοίνην
 Χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φάρυγος.
 5 Δείσας δ' ὠμηστέω θηρὸς μόνον, ὥς αὖ ἄυσε,
 Τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης,
 Χῶ μὲν ἐνέκλεισε φονίαν γένυν, ἐκ δὲ τερόντων
 Ἐνθους ῥομβήτην ἐστυφέλιξε φόβην
 Κεῖνος δὲ προφυγὼν ὀλοὸν μόνον εἶσατο Ῥεῖη
 10 Θῆρα, τὸν ὀρχηθμῶν αὐτομαθῇ Κυβέλης.

IX.

- Οἶον ὀρῆς, ὃ ξεῖνε, τὸ χάλκεον εἰκονι λᾶμα
 Κλειτομάχου, τοίαν Ἑλλὰς ἐσεῖδε βίαν
 Ἄρτι γὰρ αἱματόεντα χερῶν ἀπελύετο πυγμᾶς
 Ἐντεα, καὶ γοργῷ μάρνατο παγκρατίῳ.
 5 Τὸ τρίτον οὐκ ἐκόνισσεν ἐπωμίδας, ἀλλὰ πα-
 λαίστας
 Ἀπτῶς, τοὺς τρισσοὺς Ἰσθμόθεν εἶλε πόνους.

⁵ VII. Vat. μόθων. ⁷ VII. Plan. νῆσος. ² VIII. Cod. Vat. ὕλης εὐδένδρου. Cor. Schneider. Suid. εὐδένδρους. Br. ὕλης εὐδένδρου. ⁴ VIII. Vat. πινάλεον. ⁵ VIII. Cod. Vat. ὡς ἀδδαξαι. Br. ἀδδαξε. nos. cor. ¹ IX. Cod. Vat. τὸν. Malim. τοῦ χαλκίου. ² IX. παρ'. ⁵ IX. παλεῦσας.

Μούνος δ' Ἑλλάνων τόδ' ἔχει γέρας· ἐπτάπυλοι δὲ
Θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐστέφεθ' Ἑρμοκράτης.

X.

Οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγιήν πιτυοτρόφον, ὥς ποτε, μέλψεις
Κροῦμα δι' εὐτρήτων φθειγγόμενος δονάκων,
Οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις Τριτωνίδος ἔργον Αθάνας,
Ὡς πρὶν, ἐπανθήσει, νυμφογενὲς Σάτυρε.

5 Δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγῃ χέρας, οὐνεκα
Φοίβῳ

Θνᾶτος ἔων, θείαν εἰς ἔριν ἠντίασας.

Λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρὸν
ᾠπασαν ἐξ ἀέθλων, οὐ στέφος, ἀλλ' Αἶδαν.

XI.

Τίς σε τὸν οὐχ ὀσίως ἠγρεύμενον, ὦδε πεδήσας
Θήκατο; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας;

Καὶ πιναρὰν ὄψιν τεκτῆνατο; ποῦ θοὰ τόξα
Νήπιε, ποῦ πικρὰ πύρφορος ἰσδάκη;

5 Ἥ ῥα μάτην ἐπόνησε λιθοξόος, ὃς σε, τὸν οἴστρω
Κυμῆνᾶντα θεοὺς, τῇδ' ἐνέδησε πάγῃ.

XII.

Ἐμπναι Πὰν λαροῖσιν ὀρειβάτα χεῖλεσι μούσαν

Ἐμπναι, ποιμενίῳ τερπόμενος δάνακι,

Εὐκελάδῃ σύριγγι χέων μέλῳς, ἐκ δὲ συνφδοῦ

Κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἀρμουζήν·

5 Ἀμφὶ δέ σοι, ῥύθμοιο κατὰ κρότον, ἔνθεον ἵχνος
Ῥησέσθω Νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

¹ ix. Br. μῶνος. Cod. Vat. ut nos. ² x. Vulgo ἐντρητῶν
Cor. Br.

XIII.

Μακύνου τείχη, Ζεῦ Ὀλύμπιε, πάντα Φιλίππῳ
 Ἀμβατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων·
 Καὶ γὰρ χθὼν καὶ πόντος ὑπὸ σκάπτροισι Φιλίπ-
 που
 Δέδμανται, λοιπὰ δ' ἅ κατ' Ὀλυμπον ὁδός.

XIV.

Πιόμαι, ὦ Ληναῖε, πολὺ πλεόν, ἢ πὶ' ὁ Κύκλωψ
 Νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων.
 Πιόμαι, ὥς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον, ἐχθροῦ ἀράξας
 Βρέγμα, Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς.
 5 Ὅσπερ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο
 Γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

XV.

Οἶνος καὶ Κένταυρον, Ἐπίκρατες, οὐχὶ σε μῦνον
 ὦλεσεν, ἡδ' ἑρατὴν Καλλίου ἡλικίην,
 Ὅντως οἶνοχάρων ὁ μονόμματος, ὦ σὺ τάχιστα
 Τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ Ἀΐδew πρόποσιν.

XVI.

Ἄγαγε καὶ Ξερξης Πέρσαν στρατὸν Ἑλλάδος ἐς
 γᾶν,
 Καὶ Τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' Ἰταλίας.
 Ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρώπᾃ δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
 Ἦλθεν· δ' δ' ἀμπαύσων Ἑλλάδα δουλοσύνας.

¹ XIII. Cod. Vat. τείχη.¹ XIII. Plan. et Br. ῥέξε Φίλιππος.⁴ XIII. δέδμηται.³ XIV. Cod. Vat. ἐν καρῶν.

XVII.

- Δοκρίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέκυν Ἑσιόδοιο
 Νύμφαι κρηνίδων λούσαν ἀπὸ σφετέρων,
 Καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποίμενες αἰγῶν
 Ἐρῶσαν, ξανθῷ μιζάμενοι μέλιτι.
 5 Τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν, ἐννέα Μουσέων
 Ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

XVIII.

- Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς ἐὼ ἐπιτέτροφε τύμβῳ
 Βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἡμερον, ἀλλὰ βάτον
 Καὶ πνιγέσσαν ἄχερδον, ἀποστύφουσαν ὀδίτων
 Χεῖλεα, καὶ δίψει καρφαλεὸν φάρυγα.
 5 Ἀλλὰ τις Ἰππώνακτος, ἐπὴν παρὰ σῆμα νήται,
 Εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

XIX.

- Πᾶσά τοι οἰχομένῳ, Πυλάδῃ, κωκύεται Ἑλλὰς
 Ἀπλεκτον χαίταν ἐν χροὶ κειραμένα·
 Αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
 Φοῖβος, ἐὼν τίμων ἢ θέμις ὑμνοπόλον·
 5 Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥόον δ' ἔστησεν ἀκούων
 Ἀσωπὸς γοέρων ἦχον ἀπὸ στομάτων·
 Ἐλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης
 Εὐτε σιδηρεῖην οἶμον ἔβης Ἀῖδεω.

² xvii. Cod. κρηνιάδων. Cor. Wakefield, et sic. Br.

⁵ xvii. Sic. Cod. Vat. Br. Μουσῶν.

¹ xix. Cod. Vat.

τοι. Br. σοι.

² xix. Om. ἐν.

XX.

Στυγνὸς ἐπ' Ἀρκτούρῳ ναύταις πλύος· ἔκ δὲ
Βορείης

Δαίδαλος· Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,
Οὐ στείχεις παρὰ τύμβον, ὁδοίπορε· σῶμα δὲ
πόντος

Ἐκρυσ· Αἰγαίῳ ραινόμενον πελάγει.

- 5 Ἡθέων δακρυτὸς ἅπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσῃ
Πλείστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλῆς.

XXI.

Δίξημαι κατὰ θυμὸν ὅτου χάραν ὁ παροδίτας
Δισσάκι Φίλ· μούνον γράμμα λέλorgχε πέτρος.

Λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον· ἄρα γυναικὶ
Τῇ χθονὶ κευθόμενα Χιλιάς ἦν ὄνομα ;

- 5 Τοῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφώμενος εἰς ἐν ἀριθμός,

Ἡ τὸ μὲν εἰς ὀρθὰν ἀτραπὸν οὐκ ἔμολεν,

Ἀ δ' οἰκτρὸν ναίουσα τόδ' ἥριον ἔπλετο Φιδίς ;

Νῦν σφιγγὸς γρίφους Οἰδίπῳ ἐφρασάμην.

Αἰνετὸς, οὐκ δισσοῖο καμῶν αἰνιγμα τύποιο,

Φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοισ δ' ἔρεβος.

XXII.

Ἀκλαυστοὶ καὶ ἄθαπτοι, ὁδοίπορε, τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ

Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες,

Αἰτώλων δημηθέντες ὑπ' Ἀρεος, ἡδὲ Λατίνων,

Οὗς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλῆς

¹ xx. Sic Cod. Vat. Br. τε.

⁴ xx. Sic Cod. Br. ραῖόμενον.

² xx. Cod. Vat. ἔτευξε.

³ xxi. Br. ἦρα.

- 5 Ἡμαθίη μὲν πῆμα· τὸ δὲ θρασὺ κείνο Φιλίππου
Πνεῦμα, θεῶν ἐλάφων ᾤχετ' ἐλαφρότερον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἄφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὁδοίπορε, τῷδ' ἐπὶ νώτῳ
Ἄλκαίῳ σταυρὸς πῆγνυται ἡλίβατος.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

I.

Πυγὴν Σωσάρχοιο διέπλασεν Ἀμφιπολίτῳ
Μυελίνην παίζων ὁ βροτόλοιγος Ἔρως
Ζῆνα θέλων ἐρεθίζαι, ὅθ' οὐνεκα τῶν Γανυμήδου
Μηρῶν οἱ τούτου πουλὺ μελιχρότεροι.

II.

Δημόφιλος τοιοῖσδε φιλήμασιν εἰ πρὸς ἐραστάς
Χρήσεται ἀκμαίην, Κύπρι, καθ' ἡλίκην,
Ὡς ἐμὲ νῦν ἐφίλησεν ὁ νήπιος, οὐκέτι νύκτωρ
Ἦσυχα τῇ κείνου μητρὶ μενεῖ πρόθυρα.

III.

Βλέψον εἰς Ἑρμογένην, πλήρει χερὶ, καὶ τάχα
πρήξεις,
Παιδοκόραξ, ὃν σοι θυμὸς ὄνειροπολεῖ
Καὶ στυγνὴν ὀφρύων λύσεις τάσιν· ἦν δ' ἀλιεύσης
Ὅρφανὸν ἀγκίστρου κύματι δούς κάλαμον,
5 Ἐλξεις ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον· οὐδὲ γὰρ αἰδῶς
Οὐδ' ἔλεος δαπάνῃ κόλλοπι συντρέφεται.

⁶ XXII. Cod. Vat. θεῶν ἐλάφων ᾤχετ'. ¹ I. Cod. Ἀμφι-
πολίτῳ. ³ I. Sic Cod. Br. ἐρεθίσαι sed cor. monet. ἐρεθίσσαι.
¹ III. Cod. Vat. πλήρη. ² III. Cod. Vat. ὃν σοι, quod pro
ὃν σοι pos. credo. Toup. ὅσα σοι. Br. ὅτι σοι. ⁵ III. Fors.
leg. λίμνης.

IV.

Ἐξέφυγον, Διόδωρε, τὸ σὸν βάρος· ἀλλ' ὅσον εἶπα,
 “Ἐξέφυγον τὸν ἐμὸν δαίμονα πικρότατον,”
 Πικρότερός με κατέσχεν· Ἀριστοκράτει δὲ λα-
 τρεύων
 Μυρία, δεσπόσυνον καὶ τρίτον ἐκδέχομαι.

V.

Σπονδὴ καὶ λιβανωτὲ, καὶ οἱ κρητῆρι μιγέντες
 Δαίμονες, οἳ φιλήεις τέρματ' ἐμῆς ἔχετε,
 Ὑμέας, ὧ σεμνοὶ, μαρτύρομαι, οὗς ὁ μελίχρως
 Κούρος Ἀθηναῖος πάντας ἐπωμόσατο.

VI.

Τὸν καλὸν ὥς ἔλαβες, κομίσαις πάλι πρὸς με θεωρὸν
 Εὐφραγόρην, ἀνέμων πρητύτατε Ζέφυρε,
 Εἰς ὀλίγον τίνεις μηνῶν μέτρον, ὥς καὶ ὁ μικρὸς
 Μυριέτης κέκριται τῷ φιλεόντι χρόνος.

VII.

“Ὁρκον κοινὸν ἔρωτ' ἀνεθήκαμεν”· ὄρκος δ' πιστὴν
 Ἀρσινόης θέμενος Σωσιπάτρῳ φιλήην.
 Ἀλλ' ἡ μὲν ψευδὴς. κενὰ δ' ὀρκία· τῷ δ' ἐφυλύχθη
 Ἰμερος· ἡ δὲ θεῶν οὐ φανερὴ δύναμις.
 5 Ὁρήνους, ὧ Ὑμέναις, παρὰ κληῖσιν ἀκούσαις
 Ἀρσινόης, παστῷ μεμψαμένους προδότῃ.

¹ iv. Cod. Vat. ὅσον εἶπα, quod habemus leg. monuit
 Jacobs. Br. ἀλλ' ὅσον εἶπα ; ² iv. Sic Cod. Br. οὐκ ἔφυγον.

¹ v. Cod. σπόνδῃ καὶ λιβάνω τε. ³ vi. ὀλίγον τίνεις. Cod.

Br. ὀλίγων. ὀλίγον leg. monuit. Jacobs. ¹ vii. Sic Cod.

Br. ὄρκον. ² vii. Sic Cod. Br. ἔθετο.

VIII.

Ἡ πιθανὴ μ' ἔτρωσεν Ἀριστονόη, φίλ' Ἀδωνι,
 Κοψαμένη τῇ σῇ στήθεα παρ καλύβη.
 Εἰ δώσει ταύτην καὶ ἐμοὶ χάριν ἣν ἀποπνεύσω,
 Μὴ πρόφασις, σύμπλουν σὺν με λαβὼν ἀπά-
 γου.

IX.

Ἡ τρυφερή μ' ἄγρευσε Κλεὼ τὰ γαλάκτιν', Ἀδωνι,
 Τῇ σῇ κοψαμένη στήθεα παννυχίδι.
 Εἰ δώσει καὶ μοὶ ταύτην χάριν, ἣν ἀποπνεύσω,
 Μὴ πρόφασις, σύμπλουν σὺν με λαβὼν
 ἀγάγου.

X.

Ἴππον Ἀθήνιον ἦσεν ἐμοὶ κακὸν, ἐν πυρὶ πᾶσα
 Ἴλιος ἦν, καὶ γὰρ κείνη ἄμ' ἐφλεγόμην
 Οὐ δέϊσας Δαναῶν δεκέτη πόνον· ἐν δ' ἐνὶ φέγγει,
 Τῷ τότε, καὶ Τρῶες καὶ γὰρ ἀπωλόμεθα.

XI.

Σάρδις Περσινόεντος ἀπὸ Φρυγὸς ἤθελ' ἰκέσθαι
 Ἐκφρων μαινομένην δοὺς ἀνέμοισι τρίχα
 Ἀγνὸς Ἄτυς Κυβέλης θαλαμηπόλος· ἄγρια δ'
 αὐτῷ
 Ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα θευφορίας,
 5 Ἐσπέριον στείχοντος ἀνὰ κνέφας. εἰς δὲ κάταντες
 Ἄντρον ἔδου, νεύσας βαιὸν ἄπωθεν ὁδοῦ,

⁴ VIII. Cod. σύμμε—ἄπαγον. Br. ἄπαγε. ⁴ IX. Cod.
 ἀγέτω. Br. ἄπαγε. ² XI. Sic Cod. Br. Kust. Reiske
 κόμην. ³ ⁴ XI. Cod. αὐτοῦ. Br. αὐτοῦ Ἐσπεύσθη χαλεπῆς
 πνεῦμ' ὑπὸ.

- Τοῦ δὲ λέων ὄρουσε κατὰ στίβον, ἀνδράσι δαῖμα
 Θαρσαλέοις, Γάλλῳ δ' οὐδ' ὀνομαστόν ἄχος,
 Ὅς τότε ἄνανδος ἔμεινε δέους ὕπο, καὶ τινος αὖρη
 10 Δαίμονος ἐς τὸν ἐὼν τύμπανον ἤκε χέρας·
 Οὐ βαρὺν μυκήσαντος, ὃ θαρσαλεώτερος ἄλλων
 Τετραπόδων ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον,
 Τὸν βαρὺν οὐ μείνας ἀκοῆς ψόφον· ἐκ δὲ βοηθεῖς,
 Μῆτερ, Σαγγαρίου χεῖλεσι παρ ποτάμου,
 15 Ἴρῃ σοι θαλάμῃ, ζωάγρια, τὸ λαλάγημα.
 Θηρίῳ, οἷα φυγῆς αἴτιον, ἀντίθεται.

XII.

Ῥιπίδα τὴν μαλάκοισιν αἰὲ πρηεῖαν ἀήταις
 Παρμενὶς ἡδίστη θῆκε παρ' Οὐρανίῃ,
 Ἐξ εὐνῆς δεκάτευμα· τὸ δ' ἡελίου βαρὺ θάλλπος
 Ἢ ταίρῃ μαλακοῖς ἐκτρέπεται Ζεφύροις.

XIII.

Τίς τὰ νεοσκύλευτα ποτὶ δρυὶ τᾷδε κάθαψεν
 Ἔντεα ; τῷ πέλτα Δωρὶς ἀναγράφεται ;
 Πλάθει γὰρ Θυρεᾶτις ὑφ' αἵματος ὧδε λοχιτᾶν,
 Χᾶμες ἀπ' Ἀργείων τοὶ δύο λειπόμεθα.
 5 Πάντα νέκυν μᾶστευε δέδουπότα· μὴ τις ἔτ'
 ἔμπνους
 Λειπόμενος, Σπάρτα κῦδος ἔλαμψε νόθον.

¹⁰ XI. Sic Cod. Br. τὸ ἐὼν. ¹³ XI. ἀκοῆς. ἐκ δὲ βο . . ἦς.
 Br. ἐκ δὲ βοήσας. ¹⁴ XI. Cod. Μητέρα et sic Br.
¹⁶ XI. Br. τοῦτο, τὸ. Cod. Vat. θηροφυγῆς. Suid. τὸ θηρίον
 φυγῆς. ⁴ XII. Cod. Vat. ἡταρ μαλακοῖς ἐκτρέπεται.
² XIII. Cod. Vat. τῷ. Cor. Br.

Ἴσχε βάσιν. Νίκα γὰρ ἐπ' ἀσπίδας ἄδε Λακωνῶν
 Φωνεῖται θρόμβοις αἵματος Ὀθρυάδα,
 Χώ τάδε μοχθήσας σπᾶνται πέλας· ὦ προπάτωρ
 Ζεῦ

10 Στύξον ἀνικάτου σύμβολα φυλοπίδος.

XIV.

Σᾶμα τοι οὐχὶ μάταιον ἐπ' ἀσπίδι, παῖς ὁ Πολύγνου

ἄλλος ἀπὸ Κρήτας, θούρος ἀνὴρ ἔθετο,
 Γοργόνα τὸν λιθόεργον ὁμοῦ καὶ τριπλόα γούνα,
 Γραψάμενος· Δῆεις· τοῦτο δ' ἔοικε λέγειν·

5 Ἀσπίδος ὦ κατ' ἐμῆς πάλλων δόρυ, μὴ κατίδης με,
 Ἥ φεύγε τρισσοῖς τὸν ταχὺν ἄνδρα ποσὶ.

XV.

Αὐλοὶ τοῦ Φρυγὸς ἔργον Ἐταγνίδος, ἡνίκα Μήτηρ
 Ἱερὰ τὰ ἐν Κυβέλοις πρῶτ' ἀπέδειξε θεῶν,
 Καὶ πρὸς ἐμὸν φώνημα καλὴν ἀνελύσατο χαίτην
 Ἐκφρων Ἰδαίης ἀμφίπολος θαλάμης·

5 Εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πατρὸς οὐ παραδήσας
 Ἐγνώσθη, Φοῖβου τοῦτον ἔδειξεν ἔρις.

XVI.

Θέσπις ὅδε, τραγικὴν δὲ ἀνέπλασε πρῶτος αἰοιδὴν
 Κωμήταις νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας,

⁷ XIII. Sic Cod. Vat. Br. ὦδε.

¹ XIV. Cod. Πολύγνου.

² XIV. ἄλλος, cor. Heyn.

³ XIV. Sic Cod. Br. γυῖα.

³ XV. Cod. ἀνελύσατο. Cor. Reiske.

⁵ XV. πάρος οὐπερ

αἰείσας. Br. πάρος οὐ παραείσας.

¹ XVI. Cod. Vat. τριτθύν.

Sic Cod. Br. ἐγὼ—ἀνέπλασα.

· Βάκχος ὅτε τρισσὸν κατάγοι χρόνον, ᾧ τράγος
ἀθλον,

Χώτικὸς ἦν σύκων ἄρριχος ἀθλον ἔτι.

- 5 Οἱ δὲ μεταπλάσσαντο νέοι τάδε. μυρίος αἰών
Πολλὰ προσευρήσει χᾶτερα· τᾶλλα δ' ἐμά.

XVII.

Θέσπιδος εὔρεμα τοῦτο· τὰ δ' ἀγροιώτιν ἀν' ὕλαν

Παίγνια, καὶ κώμους τοὺς ἀτελειοτέρους

Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας

Γράμματα, χειμάρρῳ δ' οἷα καταρδόμενα,

- 5 Καὶ τὰ κατὰ σκὴν ἡν μετεκαίνισεν· ὧ στόμα
πάντων

Δέξιον ἀρχαίων, ἥσθ' αἱ τις ἡμιθέων.

XVIII.

Ταύρε μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεται· ἔστι γὰρ ἄπνους

Ἀλλά σ' ὁ βουπλάστας ἐξαπάτησε Μύρων.

XIX.

Σεῖο, Μύρων, δαμάλει παραμάθανε μόνος ἀλα-
θεῖς,

Καὶ γάλα πιστεύων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν.

XX.

Γύλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλό-
πλους

Τημενίδας ὁ καμὼν πολλὰ διῆλθον ἐγὼ,

³ XVI. ἀθλων. ⁴ XVI. ἄθλος. ⁶ XVI. πρὸ σεῦ φήσει.
Cor. Reiske. ¹ XVII. Cod. Vat. τὸ δ'. ² XVII. τοὺς δὲ
τελειοτέρους. ³ XVII. ἐξύψωσεν ὁ σμῖμα εὐτά. Cor. Salm.
² XIX. Cod. Vat. ἀλασθεῖς.

Χώ μὲν τιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν
 Ἵρνηθὼ κροτάλων εἰς ψόφος ἐξέβαλεν.

- 5 Εἰς πῦρ ἡρώων ὁ πολὺς πόνος· ἐν γὰρ ἀμούσοις
 Καὶ κόρυδος κύκνου φθέγγετ' αἰοδότερον.

XXI.

Ἐμπορίας λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρότρου
 Γενόμενον, ξείνῳ Μέμφει ἐκρυψε τάφω,
 Ἐνθα δραμὼν Νείλου ὁ πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρω
 Τάνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν.

- 5 Καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἅλα· νῦν δὲ καλυφθεὶς
 Κύμασι ναυηγὸν σχέτλιος ἔσχε τάφον.

XXII.

Αὔλιν Ἀριστογάρεω καὶ κτήματα μυρῖος ἀρθεῖς,
 Νεῖλε, μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδοῦ.
 Αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρον ἐπενήξατο βῶλου
 Ναυηγὸς, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμένης,

- 5 Γείτονος ἡμίθραυστον ἐπ' αὔλιον, ὦ πολὺς, εἶπας,
 Μόχθος ἐμὸς, πολίης τ' ἔργα περισσὰ χερὸς,
 Ὅδωρ πάντ' ἐγένεσθε· τὸ δὲ γλυκὺ τοῦτο γεοργοῖς
 Κῦμ' ἐπ' Ἀρισταγόρην ἔδραμε πικρότατον.

XXIII.

Οὐ μὰ τόνδε φθιμένων σέβας ὄρκιον, αἶδε Λυ-
 κάμβεω,
 Αἰ λάχομεν στρυγερὴν κλήδονα θυγατέρες,
 Οὔτε τι παρθενίην ἡσχύναμεν οὔτε τοκῆας,

⁶ xx. Plan. φθέγγετ'. ⁷ xxii. Cod. Vat. πᾶν—γεωγος.
 Cor. Steph. ² xxiii. Cod. Vat. ἐλλάχομεν.

- Οὔτε Πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν.
 5 Ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενέης ῥιγγήλῳ δνειδος
 Φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος.
 Ἀρχίλοχον, μὰ θεοὺς καὶ δαίμονας, οὔτ' ἐν ἀγυιαῖς
 Εἶδομεν οὔθ' Ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
 Εἰ δ' ἦμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκείνος
 10 Ἦθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

XXIV.

- Σμερδίῃ ὦ ἐπὶ Θρηκὶ τακεῖς καὶ ἐπ' ἔσχατον
 ὀστεῦν,
 Κώμου καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος,
 Τερπόνατε Μούσῃσιν Ἀνάκρεον, ὦ πὶ Βαθύλλῳ
 Χλωρόν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας,
 5 Ἀυτόματαί τοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,
 Κῆκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβροσίον
 Ἀυτόματον δὲ φέροιεν Ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
 Κῆποι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοιντο δρόσῳ,
 Οφρα καὶ ἐν Διοῦς οἰνόμενος ἄβρ' ἀχορεύσης,
 10 Βεβληκῶς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλῃν.

XXV.

- Ἦδιστον φιλέουσι νέοις προσανάκλιμ' ἐρώτων,
 Σαπφῶ, σὺν Μούσαις ἢ ῥά σε Πιερίσιν,
 Ἦ Ἑλικῶν εὐκισσος, ἴσα πνεύουσιν ἐκείναις,
 Κόσμει τὴν Ἐρέσῳ Μοῦσαν ἐν Ἀιολίδι

⁶ XXIII. ἔφλυσεν.
 Reiske. Br. Σμερδιέφ.
 τρέφοιτε.
 πρὸς ἀνάκλιν'.

¹ XXIV. Cod. Vat. Σμερδιήφ. Cor.
⁸ XXIV. Cod. Vat. μαλακή—
⁹ XXIV. οἰνόμενος. ¹ XXV. Cod. Vat.

- 5 Ἦ καὶ Ὑμὴν Ὑμέναιος ἔχων εὐφεγγέα πεύκην
 Σὺν σοὶ νυμφιδίων ἴσταθ' ὑπὲρ θαλάμῳ.
 Ἦ Κινύρεω νέον ἔρνος ὀδυρομένη Ἀφροδίτῃ
 Σύνθρηνος, μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὀρήs.
 Πάντῃ, πότνια, χαῖρε· θεοῖs ἴσας γὰρ ἀοιδὰs
 10 Ἀθανάτας ἔχομεν νῦν ἔτι θυγατέρας.

XXVI.

- Τῆs Σαμίας τὸ μνῆμα Φιλαινίδος· ἀλλὰ προσει-
 πεῖν
 Τλῆθί με, καὶ στήλης πλῆσιον ὦ ἄνερ ἴθι.
 Οὐκ εἴμ' ἡ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντῃ
 Ἔργα, καὶ Αἰσχύνῃ οὐ νομίσασα θεόν·
 5 Ἀλλὰ φιλαιδήμων, ναὶ ἐμὸν τάφον. εἰ δὲ τις
 ἡμέας
 Αἰσχύνων λαμυρὴν ἔπλασεν ἱστορίην,
 Τοῦ μὲν ἀναπτύξαι χρόνος οὐνομα· τὰμὰ δὲ
 λυγρὰν
 Ὅστεα τερφθεῖη κληδόν' ἀπωσαμένηs.

XXVII.

- Πέντε κόρας καὶ πέντε Βιῶ Διδύμωνι τεκοῦσα
 Ἀρσενας· οὐδὲ μίᾱs οὐδ' ἐνὸs ὠνάσατο.
 Ἦ μὲν ἀριστεύουσα καὶ εὐτεκνος οὐκ ἀπὸ παίδων,
 Ὅθνεῖαιs δ' ἐτάφη χερσὶ θανούσα Βιῶ.

⁵ xxv. ὑμῖν. Cor. Reiske.⁹ xxv. Fors. leg. θεοῖs σέ'.¹⁰ xxv. Sic Cod. Br. σάς.⁷ xxvi. Sic Cod. Br. ἀναπτύξει.² xxvii. Cod. ὠνόσατο. cor. Br.³ xxvii. ἀρίστη οὐσα—

εὐτεκνος. Br. εὐτοκος.

XXVIII.

α. Τύμβος ὃδ' ἐστ' ὧ 'νθρωπε Σοφοκλέος, δν παρὰ
Μουσῶν

Ἴρὸν παρθενίων, ἱερὸς ὦν ἔλαχον

Ὅς με τὸν ἐκ Φλιούντος, ἔτι τρίβολον πατέοντα

Πρίνινον, ἐς χρύσειον σχῆμα μεθηρμόσατο,

5 Καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἀλουργίδα· τοῦ δὲ θάνοντος
Εὐθετον ὀρχήστην τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.

β. Ὀλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχες στάσιν· ἡ δ' ἐνὶ
χερσὶ

Κούριμος, ἐκ ποίης ἤδε διδασκαλίας ;

α. Εἴτε σοι Ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἀμάρτοισ,

10 Εἴτε καὶ Ἥλεκτρον· ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

XXIX.

Κῆγ' ὦ Σωσιθέου κομέω νέκυν, ὅσσον ἐν ἄστει

Ἄλλος ἀπ' αὐθαίμων ἡμετέρων Σοφοκλῆν,

Σκίρτος ὁ πυρρὸς γένειος. ἐκισσοφόρησε γὰρ ὦνῆρ

Ἀξία, Φλιασίων ναὶ μὰ χόρους Σατύρων.

5 Κῆμοι τῷ 'ν καινοῖς τεθραμμένῳ ἤθεσιν ἤδη

Ἦγαγεν ἐς μνήμην πατρίδ', ἀναρχαῖσας·

Καὶ πάλιν εἰσώρμησα, τὸν ἄρσενα Δωρίδι Μούσῃ

Ῥυθμον πρὸς τ' αὐδὴν ἐλκόμενος μεγάλην.

Εὐαδέ μοι ἄρσιν τύπος, οὐ χερὶ καινοτομηθεῖς,

10 Καὶ φιλοκινδύνῳ φροντίδι Σωσιθέου.

² xxviii. Cod. ἱρὴν παρθενίην. Br. ἱρὴν παρθεσίην.

⁴ xxviii. Cod. Vat. σᾶμα.

⁷ xxviii. Cod. ἔλαχε, cor.

Salin.

⁹ xxviii. σόν. Plan. et Vat. cor. Salm.

² xxix. Cod. ἄλλον—Σοφοκλῆς. ⁵ xxix. Cod. κῆμ' ἐπὶ τὸν κ. τεθραμμένον, et sic. Br. min. dist. post. μνήμην posita. ⁹ xxix. Br. εὐαδεν ἡρώων. Cod. εὐαδέ μοι ἔρτων. ¹⁰ xxix. τῇ et sic Br.

XXX.

- Τῷ κωμωδογράφῳ, κούφη κόνι, τὸν φιλάγωνα
 Κίσσον ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις·
 Οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλὰ τι τέχνης
 Ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἡμφίεσας.
 5 Τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἐρεῖ· Κέκροπος πύλι, καὶ παρὰ
 Νείλῳ
 Ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δριμὺν πέφυκε θύμον.

XXXI.

- Τὴν γοερᾶις πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι Λαμίσκην
 Ὑστατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπολίδος
 Σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμίνην γένος, αἱ παρὰ
 Νείλῳ
 Κρύπτουσιν Λιβύης ῥήνες εἰκοσέτιν.
 5 Ἀλλὰ, κόραι, τῇ παιδὶ λεχώϊα δῶρα φέρουσai,
 Θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου.

XXXII.

- Ἀρχέλεώ με δάμαρτα Πολυξείνην, Θεοδέκτου
 Παῖδα καὶ αἰνοπαθοῦς ἔννεπε Δημαρέτης,
 Ὅσσον ἐπ' ὠδῖσιν καὶ μητέρα· παῖδα δὲ δαίμων
 Ἐφθασεν, οὐδ' αὐτὸν εἴκοσιν ἡελίων,
 5 Ὅκτωκαιδεκέτις δ' αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκοῦσα,
 Ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, πάντ' ὀλιγοχρόνιος.

⁵ xxx. Cod. Vat. δὲ et sic Br. Ath. δ' ὁ. Br. ἐρεῖς. Cod. et Ath. ut nos. ⁶ xxx. Ath. φυτόν. ³ xxxi. Cod. Vat. αἱ παρὰν εἰλφ. ¹ xxxii. Cod. Vat. θεοδευκτου.

³ xxxii. Cod. et Plan. παῖδά τε. ⁴ xxxii. Cod. Vat. αὐτῶν. ⁶ xxxii. Sic vulgo et Cod. Vat. Br. παντο-
 λιγοχρόνιος.

XXXIII.

Ἐκ Πιτάνας Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν
 ἄπνους,
 Ἑπτὰ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
 Δεικνὺς ἄντια πάντα τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
 Θεὸς ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύννιχος εἶπε τάδε·
 5 Δειλοὶ κλαιέσθωσαν ἐγὼ δέ σε, τέκνον, ὠδακρὺς
 Θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.

XXXIV.

Εἰς δητῶν πέμψασα λόχους Δημωνέτη ὀκτῶ
 Παῖδας ὑπὸ στήλῃ πάντας ἔθαψε μιᾷ,
 Δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν ἀλλὰ τόδ'
 εἶπε
 Μοῦνον· Νῆ, Σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

XXXV.

Λυδὸς ἐγὼ, ναὶ Λυδὸς, ἐλευθερίῳ δ' ἐμὲ τύμβω,
 Δέσποτα, Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθευ τροφέα.
 Εὐαίων ἀσινῇ τείνοισ βίον· ἦν δ' ὑπὸ γήρως
 Πρὸς με μὸλῃς, σὸς ἐγὼ, δέσποτα, κεῖν Ἀῖδῃ.

XXXVI.

Εὐφράτην μὴ καίε, Φιλώνυμε, μηδὲ μίηνης
 Πῦρ ἐπ' ἐμοὶ· Πέρσης εἰμὶ γὰρ ἐκ πατέρων,
 Πέρσης αὐθιγενῆς, ναὶ δέσποτα· πῦρ δὲ μῖναι
 Ἑμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου.

¹ XXXIII. Cod. Tā Πιτανᾶ. l.a. Οὐκ ἐπιτανας. Cor. Jacobs.
⁴ XXXIII. Sic Plut. Cod. Vat. et Plan. παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆς
 Τύννιχος εἶπε τιθείς. ⁴ XXXIV. Vat. et Plan. Μοῦνον· ὦ.
 Br. suam lect. in quatuor Plan. Cod. invenit.

Ἀλλὰ περιστείλας με δίδου χθονί· μηδ' ἐπὶ νεκρῷ
 Λουτρὰ χέης· σέβομαι, δέσποτα, καὶ ποτά-
 μους.

XXXVII.

Τὴν τίτθην Ἱέρων Σιληνίδα, τὴν, ὅτε πίνου
 Ζωρὸν, ὑπ' οὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος,
 Ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη
 Καὶ φθιμένη ληνῶν γείτονα τύμβον ἔχει.

XXXVIII.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου ποτὶ κρίνα, καὶ τὰ συνήθη
 Τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥήσσει· Ἀλεξιμένους,
 Καὶ περιδινήσασθε μακρῆς ἀνελύγματα χαίτης
 Στρυμονίην ἄφετοι θυιάδες ἀμφὶ πόλιν,
 5 Ἥ, γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ἡμετέροισιν ἀδάπταις,
 Πολλάκι πρὸς μαλακοὺς τοῦδ' ἐφορεῖσθε
 νόμους.

ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ.

I.

Μήποτε γαστροβαρὴ πρὸς σὸν λέχος ἀντιπρόσωπον
 Παιδογόνῳ κλίνης Κύπριδι τερπόμενος,
 Μεσσόθι γὰρ μέγα κύμα, καὶ οὐκ ὀλίγος πόνος
 ἔσται,
 Τῆς μὲν ἐρεσσομένης, σοῦ δὲ σαλευομένου.

² XXXVII. Cod. Vat. οὐδεμιῆς. ⁴ XXXVII. Cod. Vat. ληνόν.
 Plan. ληνῶν. Br. ληνού. Cod. ἔχει. Br. ἔχη. ³ XXXVIII. Vat.
 περὶ διν. ⁴ XXXVIII. Sic Vat. Br. Ἀμφίπολιν.

⁵ XXXVIII. Vulgo ἡ et sic Br. Sic Vat. Br. ὑμετέροισιν. Vat.
 ἐχόρευε. Br. ἐχόρευσε.

- 5 Ἄλλα, πρὶν στρέψας, ῥοδοιδεῖ τέρπεο πυγῇ,
Τὴν ἄλοχον νομίσας ἀρσενόπαιδα Κύπριν.

II.

- Δωρίδα τὴν ῥοδόπυγον ὑπὲρ λεχέων διατείνας
Ἄνθυσιν ἐν χλοεροῖς ἀθάνατος γέγυνα.
Ἢ γὰρ ὑπερφυέσσει μέσον διαβᾶσα με ποσσὶν
Ἦνυσεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον,
5 Ὅμμασι νωθρὰ βλέπουσα· τὰ δ', ἥύτε πνεύματι
φύλλα,
Ἀμφὶ σαλευομένης ἔτρεμε πορφύρεα.
Μέχρις ἀπεσπείσθη λευκὸν μένος ἀμφοτέροισι,
Καὶ Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσιν.

III.

- Ἐκμαίνει χεῖλη με ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα,
Ψυχοτακῇ, στόματος νεκταρέου πρόθυρα,
Καὶ γλῆναι λασίησιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσai,
Σπλάγχχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες,
5 Καὶ μαζοὶ γλαγόεντες, ἐϋζυγες, ἡμερέοντες,
Εὐφύεες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος.
Ἄλλα τί μηνύω κυσὶν ὅστέα· μάρτυρές εἰσι
Τῆς ἀθυροστομίας οἱ Μίδεοι κάλαμοι.

ΤΥΜΝΕΩ.

I.

Μίκκος ὁ Πελλαναῖος Ἐνναλίου βαρὺν αὐλὸν
Τόνδ' ἐς Ἀθηναίας ἐκρέμασ' Ἰλιάδος,

⁵ 1. Sic Cod. Br. πάλιν. Τουρ. περιστρέψας. ⁷ II. Cod. Vat. ἀπεσπείσθη. ³ III. Cod. λασίαισιν. ⁷ III. Var. ὥστέα.
⁸ III. Br. Μίδεω.

Τυρσηνὸν μελέδαμα, δι' οὗ πόκα πόλλ' ἐβόασεν
Ἰωνὴρ εἰράνας σύμβολα καὶ πολέμου.

II.

*Ορνεον ὦ Χάρισιν μεμελημένον, ὦ παρόμοιον
Ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσώσάμενον,
Ἑρπιάσθης, φίλε λάρε' σά δ' ἤθεα καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
Πνεῦμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

III.

Πάντα πριηπίζω, κὰν ἦ Κρόνος· οὐ διακρίνω
Οὐδένα φῶρ' οὔτω ταῖσδε παρὰ πρᾶσίαις.
Ἐπρεπε μὴ λαχάνων ἔνεκεν τάδε καὶ κολοκυνθῶν,
Φῆσει τίς με λέγειν. ἔπρεπεν ἄλλὰ λέγω.

IV.

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ,
Ἄ Λακεδαιμονία τον Λακεδαιμόνιον.
Θηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
Ὅξυν ἐπιβρύκουσ' οἷα Λάκαινα γυνά.
5 *Εῖρρε κακὸν φίτυμα διὰ σκότος, οὐ διὰ μῖσος
Εὐρώτας δειλαῖς μὴδ' ἐλάφοισι ῥέοι.
*Ερρε κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μέρη, ἔρρε ποθ
Αἶδαν
*Ερρε τὸν οὐ Σπαρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκεν.

³ I. Br. μελέταμα.
φῶρ, cor. Scal.

⁷ IV. Plut. ἀχρεῖον σκ.
οὐ σ' ἔτεκεν.

¹ II. Vat. παρ' ὅμοιον.

³ III. Sic Codd. Br. κολοκυνθῶν.

⁸ IV. Sic Cod. Vat. Br. et Plut.

² III. Vulgo

V.

Μή σοι τοῦτο Φιλαινὶ λίην ἐπικήριον ἔστω,
 Εἰ μὴ πρὸς Νείλω γῆς μορίης ἔτυχες,
 Ἀλλὰ σ' Ἐλευθέρνης ὁδ' ἔχει τάφος· ἔστι γὰρ ἴση
 Πάντοθεν εἰς Ἀἶδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

VI.

Εὐήθη Τρύτωνος ἐπ' οὐκ ἀγαθοῖς ἐλοχεύθη
 Κλήδοσιν· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ὤλετο δαιμονίη
 Ἀρτιτόκος· τὰ δ' ἐπ' ἄλλα καταὶ γῆς ὃν βρέφος Αἴδης
 Συγκλίνει· δεκάτην δ' οὐκ ὑπερῆρεν ἔω.

ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

Κἀγὼ παιδοφιλήσω
 Πολὺ μοι κάλλιον ἢ γαμεῖν.
 Παῖς μὲν γὰρ παρεὼν,
 Κῆν πολέμῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖ.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

I.

Δισσὸς Ἔρως αἶθει ψυχὴν μίαν· ὦ τὰ περισσὰ
 Ὄφθαλμοι πάντῃ πάντα κατοσσόμενοι,
 Εἶδετε τὸν χρυσέαισι περίσκεπτον χαρίτεσσι
 Ἀντίοχον λιπαρῶν ἀνθεμον ἡϊθέων.
 5 Ἀρκεῖτω. τί τὸν ἡδὺν ἐπηνυγάσασθε καὶ ἀβρὸν
 Στασικράτη, Παφίης ἔρνος ἰοστεφάνου;

¹ v. Cod. Vat. ἐπικαίριον. Cor. Br.² v. Cod. Vat.

nunc v. om.

³ v. Ἐλευθερίης. Cor. Br.¹ vi. Cod.

Vat. Εὐήθης et in fine versus ἐλοχεύθη.

² vi. Cod. Vat.

om. ἄν.

³ vi. κατάγῃ ἐν βρ. ἄδαν.⁴ vi. σὺν κλεινῇ.

Καίεσθε, τρύχεσθε, καταφλέχθητέ ποτ' ἤδη,
 Τῷ δύο γὰρ ψυχὴ οὐκ ἂν ἔδεκτο μία.

II.

Τὸν μέγαν Ἀκροκόρινθον Ἀχαιῶν, Ἑλλάδος
 ἄστρον,
 Καὶ διπλὴν Ἰσθμοῦ σύνδρομον ἡϊόνα
 Λεύκιος ἐστύφελιξε. δοριπτοίητα δὲ νεκρῶν
 Ὅστέα σωρευθεὶς εἰς ἐπέχει σκόπελος.
 Τοὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας Ἀχαιοὺς
 Ἀκλαύστους κτερέων νόσφισαν Αἰνεάδαι.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

I.

Οὐδεὶς τὴν ἰδίην συνεχῶς, Χαρίδημε, γυναῖκα
 Κίνειν ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δύναται,
 Οὕτως ἡ φύσις ἐστὶ φιλόκνιστος, ἀλλοτριόχρως,
 Καὶ ζητεῖ διόλου τὴν ξενοκυσταπάτην.

II.

Ζεῦ πάτερ, Ὀθρυάδα τίνα φέρτερον ἔδρακες ἄλλον
 Ὃς μόνος ἐκ Θυρέας οὐκ ἐθέλησε μολεῖν
 Πατρίδ' ἐπὶ Σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἤλασε πλευρᾶν,
 Δοῦλα καταγράψας σκύλα κατ' Ἰναχιδᾶν.

III.

Εὐπολίδας, Ἐράτων, Χαῖρις, Λύκος, Ἅγις, Ἀλέξων,
 Ἐξ Ἰφικρατίδα παῖδες ἀπωλόμεθα

⁸ I. II. Cod. ἔλγτε. Br. ἔλονται. Cod. οἱ—ψυχὴν—μίαν et sic Br. ³ I. N. Vat. ῥύσις. Vat. et Plan. ἀλλότριος χρώς. Toup. cor.

- Μεσσάνας ὑπὸ τείχος· ὁ δ' ἑβδομος ἄμμε Γύλιππος
 Ἐν πυρὶ θεῖς, μεγάλην ἦλθε φέρων σποδίαν,
 5 Σπάρτα καὶ μέγα κῦδος, Ἀλεξίππα δὲ μέγ' ἄχθος
 Ματρὶ· τὸ δ' ἐν πάντων καὶ καλὸν ἐντάφιον.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Χοίριλος Ἀντιμάχου πολὺ λείπεται· ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι
 Χοίριλον Εὐφορίων εἶχε διὰ στόματος,
 Καὶ κατάγλωττ' ἐποίει τὰ ποιήματα, καὶ τὰ
 Φιλητᾶ
 Ἀτρεκέως ᾗδει· καὶ γὰρ Ὀμηρικὸς ἦν.

ΚΑΛΛΙΟΥ ΑΡΓΕΙΟΥ.

Αἰεὶ χρυσίου, ἦσθα, Πολύκριτε· νῦν δὲ πεπωκὼς,
 Ἐξαπίνης ἐγένου λυσσομανὲς τι κακόν.
 Αἰεὶ μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι· οἶνος ἐλέγχει
 Τὸν τρόπον· οὐκ ἐγένου νῦν κακὸς, ἀλλ' ἐφάνης.

ΠΕΡΣΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Τρεῖς ἄφατοι κεράεσσιν ὑπ' αἰθούσαις τοι Ἀπολ-
 λον,
 Ἀγκεῖνται κεφαλὰι Μαιναλίων ἐλάφων,
 Ἄς ἔλον ἐξ ἵππων Ἱεράρχης Δαίλοχος τε
 Καὶ Προμένης, ἀγαθοῦ τέκνα Λεοντιάδου.

³ III. Cod. ἄμμι.
 φίλιτρα. Br. φίλητρα.

³ I. Π. Cod. γυγερῶ χέρε. Jacobs. cor. Br. βριαρῶ χέρε.

³ K. Cod. κατάγλωσσ' ἐπόει.

² I. Π. Cod. Vat. ἐγκείται.

II.

Πότνια κωροσόα, ταύταν ἐπιποντίδα νύμφαν,
 Καὶ στεφάναν, λιπαρόν τ' ἐκ κεφαλᾶς πλό-
 καμον,
 Ὀλβια Εἰλήθνια, πολυμνάστοιο φύλασσε
 Τίσιδος, ὠδίνων ῥύσια δεξαμένα.

III.

Κὰ μὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἣν ἐπιβώσης
 Εὐκαίρως τεύξῃ· μὴ μεγάλῳ δὲ γλίχου.
 Ὡς ὃ γε δημογέρων δύναται θεὸς ἀνδρὶ πενέσῃ
 Δωρεῖσθαι, τούτῳ κύριος εἰμὶ Τύχων.

IV.

Δειλαία Μνάσυλλα, τί τοι, καὶ ἐπ' ἡρίφ αὐτῷς
 Μυρομένα, κούρας γραπτὸς ἔπεστι τύπος,
 Νευτίμας; ἃς δὴ ποκ' ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντο
 Ὡδίνες, κεῖται δ' οἷα κατὰ βλεφάρων
 5 Ἀχλύϊ πλημμύρουσα φίλας ὑπὸ ματρὸς ἀγοστῶ.
 Αἰ αἰ, Ἀριστοτέλης δ' οὐκ ἀπάνευθε πατῆρ
 Δεξιτέρα κεφαλὰν ἐπιμάσσεται· ὦ μέγα δειλοὶ
 Οὐδὲ θάνοντες ἑὼν ἐξελάθεσθ' ἀχέων.

¹ II. Cod. κοῦρος ὁ ταύταν ἐπὶ ποντίδα. Cor. Reisk.

² II. λιπαρῶν τ' ἐκ κ. πλοκάμων, quod Br. habet om. τ'.
 Apogr. Lips. ut nos. in marg. ² III. Cod. Vat. μεγάλῳ.
 Br. μεγάλων.

³ III. Plan. et Vat. ὅτε. Br. ἃ γὰρ.

⁴ III. Plan. et Vat. τούτων et sic Br. ¹ IV. Cod. οὕτως
 et sic Br. nos. αὐτῷς.

² IV. Cod. μυρομένα κούρα. Reisk.
 μυρομένας κούρας et sic Br. nos. μυρομένα, κούρας.
⁷ IV. ἐπε-
 μάσσατο κ' cor. Jacobs.

V.

Οὐ προιδὼν, Θεότιμε, κακὴν δύσιν ὑετίοιο
 Ἄρκτούρου, κρυερῆς ἤψας ναυτιλίας,
 Ἦ σε, δι' Αἰγαίοιο πολυκλήϊδι θέοντα·
 Νηῖ, σὺν οἷς ἐτάροις ἤγαγεν εἰς Ἀτθην.
 5 Αἶ, αἶ, Ἀριστοδίκη καὶ Εὐπολις, οἱ σ' ἐτέκοντο,
 Μύρονται, κενεὸν σῆμα περισχόμενοι.

VI.

Ὡλεο δὴ πρὸ γάμοιο, Φιλαίνιον, οὐδὲ σε μάτηρ
 Πυθιάς ὠραίους ἤγαγεν εἰς θαλάμους
 Νυμφίον· ἀλλ' ἐλεεινὰ καταδρύψασα παρειὰς,
 Τεσσαρακαιδεκέτιν τῷδ' ἐκάλυψε τάφῳ.

VII.

Μαντιάδας, ὦ ξεῖνε, καὶ Εὐστρατος υἱες Ἐχέλλου
 Δυμαῖοι κραναῇ κείμεθ' ἐνὶ ξυλόχῳ
 Ἀγρᾶυλοι, γενεῇθεν ὀρειτύποι· οἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
 Μαννταὶ τέχνας, δουροτόμοι πελέκεις.

VIII.

Εὖρου χειμέριαί σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν
 Φυλλί, τηλεκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἡϊόνι
 Οἰνηρῆς Λέσβοιο παρὰ σφυρὸν· αἰγίλιπος δὲ
 Πέτρου ἀλιβρέκτῳ κεῖσαι ὑπὸ πρόποδι.

³ VI. Cod. Vat. κατὰ δρύψασα.⁴ VI. τεσσαρακαιδεκέτον.³ VII. Cod. Vat. ὀρειτύπος.¹ VIII. Cod. Vat. ἐξεκύλισαν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΟΝΙΟΥ.

I.

- Ἰσχύμορον με λέγουσι δαήμονες ἄνδρες ἄστρον
 Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐ μοι τοῦτο, Σέλευκε, μέλει
 Εἰς Ἀἶδην μία πᾶσι καταίβασις· εἰ δὲ τάχιον
 Ἡμετέρη, Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα.
 5 Πίνωμεν· καὶ δὴ γὰρ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
 Οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς Ἀἶδην.

II.

- Βουκόλος ἔπλεο, Φοίβε, Ποσειδάων δὲ καβάλλης,
 Κύκνος Ζεὺς, Ἀμμων δ' ἀμφιβόητος ὄφης.
 Χοῖ μὲν ἐπ' ἡϊθέας, σὺ δὲ παιδικὰ, ὄφρα λάθοιτε·
 Ἔστέ γὰρ οὐ πειθούς εὐνέται ἀλλὰ βίης.
 5 Εὐαγόρης δ' οὐγαλκὸς ἀτέρ δόλου αὐτὸς ἐναργῆς
 Πάντας καὶ πάσας, οὐ μεταβαλλόμενος.

III.

- Εὐπάλαμος ξανθὸν μὲν ἐρεύθεται, ἴσον Ἐρωτι,
 Μέσφ' ἐπὶ τὸν Κρητῶν ποιμένα Μηριόνην·
 Ἐκ δὲ νυ Μηριόνεω Ποδαλείριον, οὐκέτ' ἐς Ἡὼ
 Νεῖται· ἴδ' ὥς φθονερά παγγενέτειρα φύσις.
 5 Εἰ γὰρ τῷ τά τ' ἔνερθε, τά θ' ὑπόθεν Ἰσα πέλοιτο,
 Ἦν ἂν Ἀχιλλῆος φέρτερος Αἰακίδα.

³ I. Cod. τάχιον. ⁴ I. Μίνω. ⁵ I. πίνωμεν. Sic Cod.
 Br. καὶ γὰρ δὴ. ³ II. Vulg. παιδικός. ⁶ II. Cod. ὦν χαλκός
 et sic Br. Plan. ἀλίσκει et sic Br. Cod. Vat. ut nos.
² III. Cod. μέσφ' ἀπὸ κρ. om. τὸν. cor. Salm. ⁴ III. Br.
 κείται ex errore.

IV.

Ἔστυκός τὸ Κίμωνος ἰδὼν πέος, εἴφ' ὁ Πριηπος·
Οἷμοι ὑπὸ θνητοῦ λείπομαι ἀθάνατος.

V.

Μὴ κλαίων τὸν Ἔρωτα δόκει, Τηλέμβροτε, πείσειν,
Μηδ' ὀλίγῳ παύσειν ὕδατι πῦρ ἀπνεές.
Χρυσὸς Ἔρωτος αἰεὶ παιώνιος· ἐσβέσθη δὲ
Οὐδὲ τότε' ἐν πολλῷ τικτόμενος πελάγει.

VI.

Ἄραχμῆς Εὐρώπην τὴν Ἀτθίδα, μήτε φοβηθεῖς
Μηδένα, μήτ' ἄλλως ἀντιλέγουσαν, ἔχε,
Καὶ στρώμνην παρέχουσιν ἀμεμφέα, χῶπότε
χειμῶν
Ἀνθρακας· ἦ ῥα μάτην, Ζεῦ φίλε, βούς
ἐγένου.

VII.

Ἵδατος ἀκρήτου κεκορημένῳ ἄγχι παρὰ στῆθος
Χθιζὸν ἐμοὶ λεχέων Βάκχος ἔλεξε τάδε·
Εὐδεις ἄξιον ὕπνου ἀπεχθομένων Ἀφροδίτῃ
Εἰπέ μοι, ὦ νήφων, πεύθειαι Ἰππολύτου;
Τάρβει μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν
ᾠχεται· ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκ ἔτι τερπνὸν ὕδωρ.

¹ iv. Plan. et Vat. ἐστυκός.¹ v. Cod. τέλεμβροτε.¹ vi. Cod. Vat. φοβηθῆς cor. Valck.¹ vii. Cod. Vat. ἀκρίτου.² vii. Sic Cod. Vat. Br. κόττων.³ vii. Cod. Vat. ἀπεχθο-

μένην Ἀφροδίτην. Plan. et Br. ut nos.

⁴ vii. Cod. Vat.

πεύθεσθαι.

VIII.

Οὐ μοι Πληϊάδων φοβερὴ δύσις, οὐδέ θαλάσσης
 Ὀρνύμενον στυφελῶ κύμα περὶ σκοπέλῳ
 Οὐδ' ὅταν ἀστράπτῃ μέγας οὐρανός, ὥς κακὸν
 ἄνδρα
 Ταρβέω, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

IX.

Κερκίδα τὴν φιλαιδὸν Ἀθηναίῃ θέτο Βιττώ
 Ἄνθεμα, λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης,
 Εἶπε δὲ Χαῖρε θεὰ, καὶ τήνδ' ἔχε· χήρῃ ἐγὼ γὰρ
 Τέσσαρας εἰς ἐτέων ἐρχομένη δεκάδας
 5 Ἀρνεῦμαι τὰ σὰ δῶρα· τὰ δ' ἔμπαλι Κύπριδος
 ἔργων
 Ἄπτομαι· ὥρῃς γὰρ κρεῖσσον ὀρώ τὸ θέλειν.

X.

Τὰν πρὶν Ἐνναλίοιο καὶ Εἰράνας ὑποφᾶτιν,
 Μέλπουσαν κλαγγὰν βάρβαρον ἐκ στομάτων,
 Χαλκοπαγὴ σάλπιγγα, γέρας Φερένικος Ἀθάνα,
 Λήξας καὶ πολέμου καὶ θυμέλας ἔθετο.

XI.

Ἄ πάρος αἱματόεν πολέμου μέλος ἐν δατ σάλυνιξ
 Καὶ γλυκὺν εἰράνας ἐκπροχέουσα νόμον,
 Ἀγκείμαι, Φερένικε, τεὸν Τριτωνίδι κῶρα
 Δῶρον, ἐριβρύχων πανσαμένα κελάδων.

² VIII. Cod. Vat. ὥρμον. Br. ὥρόν. Plan. ut nos.

XII.

Τριτογενὲς, σώτεια, Δίος φυγοδέμνιε κούρα,
 Παλλὰς, ἀπειροτόκου δεσπότη παρθενίης,
 Βωμόν τοι κεραοῦχον ἐδείματο τόνδε Σέλευκος,
 Φοιβείαν ἱαχὰν φθεγγομένου στόματος.

XIII.

Ἀρπαλίων ὁ πρέσβυς, ὁ πᾶς ῥυτίς, οὐπιλινεύτης,
 Τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκέ με τὸν σιβύνην,
 Ἐκ πολλοῦ πλειώνος ἐπεὶ βάρος οὐκέτι χεῖρες
 Ἔσθενον, ἐς κεφαλὴν δ' ἤλυθε λευκοτέρην.

XIV.

Λεῖψανον ἀμφίκλαστον ἀλιπλανέος σκολοπένδρης
 Τοῦτο κατ' εὐψαμάθου κείμενον ἡῖονος,
 Δισσάκι τετρόργυιον, νοτίῳ πεφορυγμένον ἀφρῶ,
 Πολλὰ θαλασσαίῃ ξανθὲν ὑπὸ σπιλάδι,
 5 Ἐρμῶναξ ἐκίχανεν, ὅτε γριπητῆδι τέχνη
 Εἴλκε τὸν ἐκ πελάγευς ἰχθυόεντα βόλον.
 Εὐρὼν δ' ἠέρτησε Παλαίμονι παιδὶ καὶ Ἴνοϊ,
 Δαίμοσιν εἰναλίοις δούς τέρας εἰνάλιον.

XV.

Πανὶ τὰδ' αὖθαιμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνας.
 Δᾶμις μὲν θηρῶν ἄρκυν ὀρειονόμων·
 Κλείτωρ δὲ πλωτῶν τάδε δίκτυα· τῶν δὲ πετεινῶν
 Ἀρρῆκτον Πίγρης τάνδε δεραιοπέδαν.

¹ XIII. Cod. Vat. *ρύτισονπιλινευτης*. ³ XIII. Forsan. leg. *βαρεῖ*· scil. *βαρεῖαι*. ⁴ XIV. Cod. Vat. *ὑπὸ*. Suid. *πολλῶ*. Br. *ἄπαν*. ⁵ XIV. Cod. Vat. et Suid. *δ' ἐκίχανεν*.
³ XV. Cod. Vat. *πετεῖνων*. Suid. *πετεινῶν*.

5 Τὸν μὲν γὰρ ξυλόχων, τὸν δ' ἡέρος, δν δ' ἀπὸ
λίμνας

Οὐποτε σὺν κενεοῖς οἶκος ἔδεκτο λίνους.

XVI.

Εἰναλίων Κλείτωρ τάδε δίκτυα, τετραπόδων δὲ
Δᾶμις, καὶ Πίγρης θῆκεν ὑπερίων

Παυλ κασιγνήτων ἱερὴ τριάς· ἀλλὰ σὺ θήρην

Ἡέρι κῆν πόντῳ κῆν χθονὶ τοῖσδε νέμε.

XVII.

Γηραλέον νεφέλας τρῦχος τόδε, καὶ τριέλικτον

Ἰχνοπέδαν, καὶ τὰς νευροτενεῖς παγίδας,

Κλωβούς τ' ἀμφιῤῥώγας ἀνασπάστους τε δερᾶγχας,

Καὶ πυρὶ θηγαλέους ὀξυπαγεῖς στάλικας,

5 Καὶ τὰν εὐκολλον δρυὸς ἱκμάδα, τῶν δὲ πετήνῳν

Ἀγρεύταν ἱξῶ μυδαλέον, δόνακα,

Καὶ κρυφίου τρίκλυστον ἐπισπαστήρα βόλοιο,

Ἄρκυν τε κλαγερῶν λαιμοπέδαν γιράνων,

Σοὶ, Πᾶν, ὦ σκοπιῆτα γέρας θέτο παῖς Νεολάδα

10 Κρᾶυβις ὁ θηρευτὰς, Ἀρκὰς ἀπ' Ὀρχομένου.

XVIII.

Τὸν πάρος Ὀρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον,

Τὸν πρὶν ἐρημωτὰν θῆρα Μακεδονίας,

Δαρδανέων ὀλετήρ, ὁ κεραύνιος εἶλε Φίλιππος,

Πλήξας αἰγανέα βρέγμα κυναγέτιδι·

² XVI. Cod. Vat. ὑπ' ἡερίων.

³ XVII. Cod. Vat. δέ τε

ράγχας. ⁵ XVII. Sic Cod. Br. τε πετεινῶν. ⁷ XVII. τρυφίου.

⁸ XVII. ἀρῆν, sed cor. ἡρκεν. Suid. ἄρκυν. Br. ἀρῆν vitiose.

⁹ XVII. Sic Vat. et Plan. Br. Νεολάδα.

³ XVIII. Vulgo

ὀλετήρ. Cor. Br.

- 5 Καὶ τάδε σοι βριαρᾶς, Ἡράκλεες, οὐ δίχα βύρσας
 Θῆκεν, ἀμαιμακέτου κρατὸς ἔρεισμα, κέρα,
 Σᾶς· τοὶ δ' ἐκ ῥίζας ἀναδέδρομεν· οὔτοι ἀεικὲς
 Πατρός ζαλοῦν ἔργα βοοκτασίας.

XIX.

- Τὰν ἔλαφον, Λάδωνα καὶ ἀμφ' Ἑρμάνθιον ὕδωρ
 Νώτά τε θηρονόμου φερβομέναν Φολόας,
 Παῖς ὁ Θεαρίδεω Λασιώνιος εἶλε Λυκόρμας
 Πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριᾷ·
 5 Δέρμα δὲ καὶ δικέριον ἀπὸ στέρθυγγα μετώπων
 Σπασάμενος, κούρα θῆκε παρ' ἀγρότιδι.

XX.

- φόρμιγξ, τὰ τε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα Φοιβῶ,
 Σώσιδος, ἕκ τε Φίλας, ἕκ τε Πολυκράτεος,
 Χώμεν οἰστευτὴρ κεραὸν βιόν· ἃ δὲ λυρῶδος
 Τὰν χέλυν· ὧ ἡγευτὴρ ὥπασε πλεκτὰ λῖνα,
 5 Ἄλλ' ὁ μὲν ὠκυβόλων ἰὼν κράτος· ἃ δὲ φέροιτο
 Ἀκρα λύρης· ὁ δ' ἔχει πρῶτα κυναγείας.

XXI.

- Σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα Βίτιννα,
 Εὐτέχνων ἐρατὲν σκυτοτόμων κάματον·
 Τὸν δὲ φιλοπλέκτοιο κόμας σφιγκτήρα Φιλαίνις,
 Βαπτὸν ἁλὸς πολίῃς ἄνθεσι κεκρύφαλον

⁷ XVIII. Codd. et Br. οὐ τι.

⁴ XX. Cod. Vat. 'ὧ' ἡγευτῆς.
 καμάτων.

⁸ XVIII. Cod. Vat. πατρώϊον.

² XXI. Cod. Vat. ἐρατῶν—

- 5 Ῥιπίδα δ' Ἀντίκλεια· καλύπτειραν δὲ προσώπου,
 Ἔργον ἀραχναίοις νήμασιν ἰσόμορον,
 Ἡ καλὴ Ἡράκλεια· τὸν εὐσπειρῇ δὲ δράκοντα,
 Χρύσειον ῥαδινῶν κόσμον ἐπισφυρίων,
 Πατρὸς Ἀριστοτέλους συνομώνυμος· αἱ συνο
 μήθεις
 10 Ἦλικες ουρανίη-δῶρα Κυθηριάδι.

XXII.

- Παλλάδι ταὶ τρισσαὶ θέσαι ἄλικες, ἴσον ἀράχνα
 Τεῦξαι λεπταλέον στάμον· ἐπιστάμεναι,
 Δαμῶ μὲν ταλαρίσκον εὐπλοκον, Ἀρσινόα δὲ
 Ἔργατιν εὐκλώστου νάματος ἡλακάταν·
 5 Κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὸν ἐν ἐρίβοις
 Βακχυλῖς, εὐκρέτους ᾧ διέκρις μίτους,
 Ζῶειν γὰρ δίχα πάντος ὀνειδέος ἤθελ' ἐκάστα,
 Ξεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνημένα βίωτον.

XXIII.

- Ἄρτεμι, σοὶ ταύτην, εὐπάρθενε, πότνα γυναικῶν,
 Τὰν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.
 Καὶ Βιτὴν μὲν τάσδε χοροισθλέας κάμε κούρας,
 Λοξά τε Μαιάνδρου ρεῖθρα παλιμπλανέος·
 5 Ξανθὰ δ' Ἀντιάνεира τὸν ἀγχόθι μήσατο κόσμον,
 Πρὸς λαιᾷ ποτάμου, κεκλιμένον λαγόνι·
 Τὸν δὲ νυ δεξιτερῶν νασμῶν πέλας, ἰσοπάλαματον
 Τοῦτον ἐπὶ σπιθαμῇ Βίττιον ἡμύσατο.

⁵ XXI. ῤιπίδα τ'. ³ XXII. Cod. Vat. εὐπλοκος Ἀρσινόα.
⁷ XXII. Cod. Vat. et Suid. ἤθελ'. Br. et Plan. εἰλεθ'.
⁵ XXIII. Sic Cod. Vat. Br. νήσατο. ⁷ XXIII. Cod. Vat. νῆν.
⁸ XXIII. σπιθαμῇ.

XXIV.

Βιθυνὺς Κυθήρη, με τεᾶς ἀνεθήκατο, Κύπρι,
 Μορφᾶς εἰδωλον λύγδινον, εὐξαμένα.
 Ἀλλὰ σὺ τᾷ μικῇ μεγάλην χάριν ἀντιμερίζου,
 Ὡς ἔθος· ἀρκεῖται δ' ἄνδρος ὁμοφροσύνα.

XXV.

Ἡ πολύθριξ οὐλας ἀνεδήσατο παρθένος Ἰππη
 Χαίτας, εὐώδη σμηχομένη κρόταφον·
 Ἦδη γὰρ οἱ ἐπῆλθε γάμου τέλος· αἱ δ' ἐπὶ κούρῃ
 Μίτραι Παρθενίας αἰτέομεν χάριτας,
 5 Ἀρτεμι σῇ δ' ἰότητι γάμος θ' ἅμα καὶ γένος εἴη
 Τῇ Λυκομηδείῳ παιδὶ φιλαστραγάλῳ.

XXVI.

Κερκίδα τὰν ὀρθρινὰ χελιδονίδων ἅμα φωνᾷ
 Μελοπομέναν, ἰστών Παλλάδος ἀλκυνόνα,
 Τὸν τε καρηβαρέοντα πολυῤῥόιβδητον ἄτρακτον,
 Κλωστήρα στρεπτᾶς εὐδρομον ἀρπεδόνας,
 5 Καὶ πήνας, καὶ τόνδε φιληλάκατον καλαθίσκον,
 Στάμονος ἀσκήτου καὶ τολύπας φύλακα
 Παῖς ἀγαθοῦ Τελέσιλλα Διοκλέος, ἃ φιλοεργὸς,
 Εἰροκόμων Κούρα θήκατο δεσποτιδί.

XXVII.

Ἐκ ποτέ τις φρικτοῖο θεᾶς σεσοβημένος οὐστρῷ,
 Ῥομβητοὺς δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους,

¹ xxv. Sic Cod. Vat. Br. ἀνεθήκατο. ³ xxv. Sic Cod. Br. αἰνέομεν. ⁶ xxv. Cod. Vat. φιλαστραγάλη. Λυκομηδείου.
⁵ xxvi. Cod. Vat. πῆνιας. ⁷ xxvi. φιλαεργός.

- Θηλυχίτων, ἀσκητὸς εὖσπείροισι κορύμβοις,
 Ἀβρῶ τε στρεπτῶν ἄμματι κεκρυφάλων,
 5 Ἴθρις ἀνὴρ, κοιλῶπιν ὀρειάδα δύσατο πέτραν,
 Ζανὸς ἐλαστρηθεὶς γυιοπαγεὶ νιφάδι,
 Τῷ δ' ἐκεῖ ἀρρίγητος ἐπένθορε ταυροφόνος θῆρ,
 Ἔς τὸν ἐὼν προμολὼν φωλεὸν ἐσπέριος·
 Ἀθρήσας δ' εἰς φῶτα, καὶ εὐτρήτοισιν αὐτμὰν
 10 Μυκτῆρσι βροτέας σαρκὸς ἐρυσσάμενος,
 Ἔστα μὲν βριαροῖσιν ἐπ' ἵχνεσιν· ὄμμα δ' ἐλίξας
 Βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων,
 Ἀμφὶ δέ οἱ σμαραγεὶ μὲν ἐναυλιστήριον ἄντρον,
 Ἀχεὶ δ' ὑλάεις ἀγχινεφῆς σκόπελος,
 15 Αὐτὰρ ὁ θαμβήσας φθόγγον βαρὺν, ἐς μὲν ἅπαντα
 Ἐν στέρνοισι ἑάγη θυμὸν ὀρινόμενον·
 Ἀλλ' ἔμπας ἐρίμυκον ἀπὸ στομάτων ὀλολυγὰν
 Ἦκεν, ἐδίλησεν δ' εὐστροφάλιγγα κόμαν·
 Χειρὶ δ' ἀνασχόμενος μέγα τύμπανον, ἐπλατάγησε
 20 Δινωτὸν Ῥείας ὄπλον Ὀλυμπιάδος,
 Τὸ ζωᾶς ἐπαρωγόν· ἀήθεα γὰρ τότε βύρσας
 Ταυρείου κενεὸν δοῦπον ἔδεισε λέων,
 Ἐκ δὲ φυγῶν ὥρουσεν. Ἴδ' ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκα
 Πάνσοφος ἐξευρεῖν ἐκλυσιν Ἀΐδεω.

XXVIII.

Εὐκόλος Ἑρμείας, ὦ ποιμένες, ἔν τε γάλακτι
 Χαίρων καὶ δρυτίνῳ σπενδόμενος μέλιτι

⁵ xxvii. Cod. Vat. Ἴθρις. Cor. Huschk. ⁷ xxvii. τὸν
 δέκεν. Plan. τῷ δὲ κεν. nos δ' ἐκεῖ. Br. τῷ δὲ τοι.
⁸ xxvii. προμολῶν. ¹² xxvii. Cod. Vat. σφεδανόν. Sic
 Vat. et Plan. Br. ὄβριμον. ¹⁵ xxvii. ἐν μὲν et sic Br. nos
 ἐς μὲν. ²¹ xxvii. Cod. Vat. ἐπ' ἀρωγόν. ¹ xxviii. Cod.
 Vat. et Plan. ἐν δέ. Cor. Br.

- Ἀλλ' οὐκ Ἑρακλῆς· ἔνα δὲ κτεῖλον, ἢ παχὺν ἄρνα
 Αἰτεῖ, καὶ πάντως ἐν θύοις ἐκλέγεται,
 5 Ἀλλὰ λύκοις εἰργεῖ· τί δὲ τὸ πλεον, εἰ τὸ φυ-
 λαχθὲν
 Ὀλλυται· εἴτε λύκοις εἴθ' ὑπὸ τοῦ φύλακος ;

XXIX.

- Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάγρια ; τίς δ' ἀφόρυκτα
 Δούρατα, καὶ ταύτας ἀρραγέας κόρυθας,
 Ἀγκρεμάσας Ἀρηϊ μιάστορι κόσμον ἄκοσμον ;
 Οὐκ ἀπ' ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὄπλα δόμων ;
 5 Ἀπτολέμων τάδ' ἔοικεν ἐν οἶνοπλήξει τεράμνοις
 Πλάθειν, οὐ θριγκῶν ἐντὸς Ἐνυακίου.
 Σκυλά μοι ἀμφίδρυπτα, καὶ ὀλλυμένων ἄδε λύθρος
 Ἀνδρῶν, εἰπερ ἔφυν ὁ βροτόλουτος Ἀρης.

XXX.

- Βούπαις ὦ πολλῶν· ὁ δὲ χαλκὸς τοῦργον Ὀνατᾶ,
 Ἀγλαΐης Δητοῖ καὶ Διὶ μαρτυρίῃ,
 Οὐ θ' ὅτι τῆσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, χῶτι κατ' αἶνον
 Ὀμματα καὶ κεφαλὴν ἀγλαὸς ὁ Κρονίδης.
 5 Οὐδ' Ἥρη νέμεσητόν ἐχεύατο χαλκὸν Ὀνατᾶς,
 Ἦν μετ' Ἐλκειθυίης τοῖον ἀπεπλάσματο.

XXXI.

- Φάσεις τὰν μὲν Κύπριν ἀνὰ κραναὰν Κνίδον ἄθρων,
 Ἄδε που ὧς φλέξει καὶ λίθος εὖσα λίθον

⁵ xxviii. Cod. Vat. λύκος. Br. λύκων. Plan. ut nos.

⁶ xxix. Cod. Vat. πλάθειν.

⁷ xxix. ἄδε. Cor. Br.

¹ xxx. Cod. Vat. ὀπλοῦν—ἐντάτα. Codd. et Br. τοῦτε χαλκὸν ἔργον.

⁶ xxx. Codd. et Br. ὄν. Br. Ἐλκειθυίης. omnes libri Εἰλκειθυίης. Cor. Huet.

² xxxi. Cod. θεός. Cor. Jacobs. v. Annot.

Τὸν δ' ἐνὶ Θεσπιάδαις γλυκύν Ἰμερον, οὐχ ὅτι
πέτρον,

Ἄλλ' ὅτι κῆν ψυχρῷ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ.

- 5 Τοίους Πραξιτέλης κάμε δαίμονας, ἄλλον ἐπ' ἄλλας
Γᾶς, ἵνα μὴ δισσω πάντα θέροιτο πυρί.

XXXII.

Τὰν ἀναδυομένην ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσης

Κύπριν, Ἀπελλεῖον μόχθον ὄρα γραφίδος,

Ὡς χερὶ συμμαρψασα διάβροχον ὕδατι χαίταν

Ἐκθλίνει νοτερῶν ἀφρόν ἀπὸ πλοκάμων.

- 5 Αὐταὶ νῦν ἐρεούσιν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἡρῇ
Οὐκ ἔτι σοι μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

XXXIII.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Ἀφροδίτην.

Ἡ λίθος ὥς Παφίῃ θωρήξατο; ἥ τάχα μᾶλλον

Εἶδε λίθον Παφίῃ κῶμοσεν· Εἰ θέλον, ἦν.

XXXIV.

Καὶ Κύπρις Σπάρτας· οὐκ ἄστεσις οἶα τ' ἐν ἄλλοις

Ἰδρυται, μαλακὰς ἐσσημένα στολίδας·

Ἀλλὰ κατὰ κρατὸς μὲν ἔχει κόρυν ἀντὶ καλύπτρας,

Ἀντὶ δὲ χρυσεῖων ἀκρεμάνων κάμακα.

- 5 Οὐ γὰρ χρή τευχέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτιν
Θρακὸς Ἐνναλίου, καὶ Λακεδαιμονίαν.

XXXV.

Τρίζυγες αἱ Μοῦσαι τᾷδ' ἕσταμεν· ἃ μία λωτοῦς,

Ἀ δὲ φέρει παλάμαις βάρβιτον, ἃ δὲ χέλυ,

¹ XXXIII. Cod. καί.
et sic Br.

² XXXIII. καὶ ὥμοσεν· Ἡ θέλον εἶναι

- 'Α μὲν 'Αριστοκλῆος ἔχει χέλυν, ἃ δ' 'Αγελάδα
 Βάρβιτον, ἃ Καναχᾶ δ' ὕμνοπόλους δόνακας.
 5 Ἀλλ' ἃ μὲν κράντειρα τόνου πέλεν· ἃ δὲ μελωδὸς
 Χρῶματος, ἃ δὲ σοφᾶς εὐρέτις ἁρμονίας.

XXXVI.

Τίς ποκ' ἀπ' 'Ολύμποιο μετήγαγεν παρθενεῶνα,
 Τὸν πάρος οὐρανίοις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
 Εἰς πόλιν 'Ανδρόκλαιο, θοῶν βασιλείαν Ἰώνων,
 Τὰν δορὶ καὶ Μούσαις αἰπυτάταν Ἔφεσον ;
 Ἥ ῥα σὺ φιλαμένα, Τιτυόκτονε, μέζον 'Ολύμπου
 Τὰν τροφὸν, ἐνταῦτα τὸν σὸν ἔθευ θάλαμον. |

XXXVII.

- 'Ακμαῖος ῥοθίῃ νηὶ δρόμος, οὐδὲ θάλασσα
 Πορφύρει τρομερῇ φρικὴν χارασσομένην·
 Ἦδη δὲ πλάσσει μὲν ὑπώροφα γυρὰ χελίδων
 Οἰκία, λειμώνων δ' ἄβρὰ γελᾷ πέταλα.
 5 Τοῦνεκα μηρύσασθε διάβροχα πείσματα ναῦται,
 Ἔλκετε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων·
 Λαίφεα δ' εὐϋφέα προτονίζετε· ταυθ' ὁ Πρίηπος
 Ὕμμιν ἐνορμίτας παῖς ἐνέπω Βρομίου.

XXXVIII.

Αὔην με πλατάνιστον ἐφερπύζουσα καλύπτει
 Ἀμπελος· ὀθνείῃ δ' ἀμφιτέθηλα κόμη,

⁶ xxxvi. Sic Cod. Vat. Br. ἐνταυθοῖ. ³ xxxvii. Malim
 Ἦδη ὑπωροφία πλάσσει μὲν γυρὰ χελίδων. ⁶ xxxvii. Cod.
 Vat. φωλάδος. ⁸ xxxvii. Cod. Vat. ἐνορμήτας. Plan.
 ἐνορμίταις. Cor. Scal.

- Ἡ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐνιθρέψας ὁροδάμνους
 Βότρυνας, ἢ ταύτης οὐκ ἀπετηλοτέρη.
 5 Τοῖην μέντοι ἔπειτα τιθηνείσθω τις ἑταῖρην
 ἥ τις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνη.

XXXIX.

- Ὁ σταδιεὺς Ἀρίης ὁ Μενεκλέος οὐ κατελέγχει
 Περσέα, σὸν κτίστην, Ταρσὲ Κίλισσα πόλι.
 Τοῖοι γὰρ παιδὸς πτηνοὶ πόδες· οὐδ' ἂν ἐκείνῳ
 Οὐδ' αὐτὸς Περσεὺς νῶτον ἔδειξε θέων.
 5 Ἡ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγων, ἣ τέρματος εἶδέ τις ἄκρῳ
 ἥτθεον, μέσσω δ' οὔποτ' ἐνὶ σταδίῳ.

XL.

- Ταύρου βαθὺν τένοντα, καὶ σιδαρέους
 Ἀτλαντὸς ὤμους καὶ κόμαν Ἡρακλέους
 Σεμνὰν θ' ὑπήναν, καὶ λέοντος ὄμματα,
 Μιλησίου γίγαντος, οὐδ' Ὀλύμπιος
 5 Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν, ἄνδρας ἀνίκα
 Πυγμὰν ἐνίκα Νικοφῶν Ὀλύμπια.

XLI.

- Τὶς δισσὰς παλάμας πρὸς κίονα δῆσαν ἀφύκτοις
 Ἀμμασιν ; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἶλε δόλῳ ;
 Νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυκεροῖο προσώπου
 Βάλλε, σὺ γὰρ τέρπη δάκρυσιν ἡιθέων.

XLII.

- Τανταλὶς ἄδε, ποχ' ἄδε δις ἑπτὰ τὰ τέκνα τέκοῦσα,
 Γαστρὶ μιᾷ, Φοίβῳ θῦμα καὶ Ἀρτέμιδι,

³ XXXVIII. Cod. Vat. ὁροδάμνους. ¹ XLII. Cod. ποχ' ἄδε,
 et sic Br. Cod. ἑπτὰ τέκνα, et sic Br. Scal. δις ἑπτάκι.

- Κούρα γὰρ πραι̐πεμψε κόραις φόνον, ἄρσεσι δ'
 ἄρσην.
 Δισσοὶ δὲ δισσὰς ἔκταμον ἑβδομάδας.
 5 Ἄ δὲ τόσας ἀγέλας μάτηρ πάρος, ἡ πάρος εὖπαις,
 Οὐδ' ἐφ' ἐνὶ τλάμων λείπετο γηροκόμῳ
 Μάτηρ δ' οὐκ ὑπὸ παισὶν, ὅπερ θέμις, ἀλλ' ὑπὸ
 ματρὸς
 Παιῖδες ἐς ἀλγεινούς πάντες ἄγοντο τάφους.
 Τάντατε καὶ δέ σε γλῶσσα διώλεσε καὶ σέο κούραν
 Χά μὲν ἐπετρώθη, σοὶ δ' ἐπὶ δεῖμα λίθος.

XLIII.

- Τίπτε γύναι, πρὸς Ὀλύμπῳ ἀναιδέα χεῖρα νένευκας,
 Ἐνθεον ἐξ ἀθέου κρατὸς ἀφείσα κόμαν;
 Λατοὺς παπταίνουσα πολὺν χόλον, ὦ πολύτεκνε,
 Νῦν στένε τὰν πικρὰν καὶ φιλάβουλον ἔριν.
 5 Ἄ μὲν μὰρ παίδων σπαίρεα πέλας ἡ δὲ λιπόπνους
 Κέκλυται ἡ δὲ βαρὺν πάτμος ἐπικρέμαται,
 Καὶ μόχθων οὔπω τόδε σαι τέλος, ἀλλὰ καὶ ἄρσιν
 Ἐστρωται τέκνων ἑσμὸς ἀποφθιμένων.
 Ὡ βαρὺν δακρύσασα γενέθλιον, ἄπνοος αὐτὰ
 10 Πέτρος ἔση Νιόβα, κάδεϊ τειρομένα.

XLIV.

- Ἐπτά πόλεις μάρναντο σοφοῦ διὰ ῥίζαν Ὀμήρου
 Σμύρνα, Χίος, Κολοφῶν, Ἰθάκη, Πύλος, Ἀργός,
 Ἀθῆναι.

¹ XLIII. Jacobs mallet χεῖρ' ἀνένευκας.
 Br. κ' ἄιδε. Cor. Jacobs.

¹⁰ XLIII. Cod. et

XLV.

Οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν, ὦ Ὀμηρε,
 Οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι Χίον,
 Οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὐκλαρον Σαλαμῖνα,
 Οἱ δέ νυ Λαπιθέων ματέρα Θεσσαλίαν
 5 Ἄλλοι δ' ἄλλαν γαῖαν ἀνίαχον, εἰ δ' ἐμὲ Φοῖβου
 Χρὴ λέξαι πινυτὰς ἄνδιχα μαντοσύνας,
 Πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ τεκούσης
 Οὐ θνατὰς ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

XLVI.

Μναμοσύναν ἔλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυς τὰς μελιφώνου,
 Σαπφῶς, μὴ δεκάτην Μοῖσαν ἔχουσι βροτοί.

XLVII.

Παυροεπὴς Ἥριννᾶ καὶ οὐ πολυμύθος ἀοιδαῖς·
 Ἄλλ' ἔλαχεν Μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος,
 Τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν, οὐδὲ μελαίνης
 Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι·
 5 Οἱ δ' ἀνάριθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν
 Μυριάδες λήθη, ξεῖνε, μαραινόμεθα,
 Λωῖτερας κύκνου μικρὰς θρόος, ἥ ἐκ κολοιῶν
 Κρωγμὸς ἐν εἰαρίναις κιδναμένη νεφέλαις.

XLVIII.

Νεβρείων ὅποσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
 Τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σείῳ χέλυς·
 Οὐδὲ μάτην ἀπαλοῖς ξουθὸς περὶ χεῖλεσιν ἐσμός
 Ἐπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σείῳ, μέλι.

⁶ XLV. Cod. Vat. ἄνδιχα. Bt. ἀρφαδᾶ.
 Vat. Μοῦσαν.

⁷ XLVI. Cod.

Μαρτύς ὁ Μαινάλιος κερόεις θεός, ὕμνον αἰίσας
Τὸν σέο, καὶ νομίῳ λησάμενος δονάκων.

XLIX.

Γράμμα τόδ' Ἀρήτιοι δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῇ
Φροντίδι δηναίους ἀστέρας ἐφράσατο,
'Απλανέας τ' ἄμφω καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ἐναργῆς
'Ιλλόμενος κύκλοις οὐρανος ἐνδέδεται,
5 'Αινείσθω δὲ καμῶν ἔργον μέγα, καὶ Διὸς εἶναι
Δεύτερος, ὅστις ἔθηκ' ἄστρα φαεινότερα.

L.

Ποῦ τὸ περίβλεπτον κάλλος σέο, Δωρὶ Κόρινθε;
Ποῦ στεφάναι πύργων, ποῦ τὰ καλὰ κτέανα;
Ποῦ νηοὶ μακάρων, ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες
Σισύφιοι, λαῶν θ' αἱ ποτὲ μυριάδες;
5 Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἔχνος, πολυκάμμορε, σείο λέλειπται,
Παντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγεν πόλεμος,
Μοῦναι ἀπόρθητοι Νηρηίδες, Ὠκεανοῖο
Κοῦραι, σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

LI.

Τίς τόδε μουνόγληνος ἐπανδωμήσατο Κύκλωψ
Λαῖνον Ἀσσυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
Ἡ ποῖοι χθονὸς νῆες ἀννψώσαντο γίγαντες,
Κείμενον ἐπταπόρων ἀγχόθι Πληϊάδων,
5 'Ακλινές, ἀστυφέλικτον, Ἀθωέος ἴσον ἐρίπνα
Φυρηθὲν γαίης εὐρυπέδοιο βάρους;

⁴ XLIX. Cod. Vat. ἀλλόμενος. Edd. ἄλλομενος, unus Plan.
Cod. ἀλλόμενος. ⁶ L. Br. et Plan. ἐξέφαγε πτόλεμος. Cod.
Vat. ut nos. ¹ LI. ἅπαν δω. et sic Br. ⁶ LI. Jac. cor.
πυργωθέν.

Δᾶμις αἰὲρ μακάριστος δς ἄστεσιν Ἑρακλείης
Οὐρανίων εὐρύαλων.

LII.

Καὶ κραναᾶς Βαβύλωνος ἐπίδρομον ἄρμασι τείχος,
Καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφείῳ Ζᾶνα κατηνγασάμην,
Κάπων τ' αἰώρημα, καὶ Ἑλίοιο κολοσσόν,
Καὶ μέγαν αἰπεινᾶν Πυραμίδων κάματον,
5 Μνᾶμά τε Μανσώλοιο πελώριον. ἀλλ' ὅτ' ἐσειδον,
Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,
Κεῖνα μὲν ἡμαύρωτο, καὶ ἦν, ἴδε, νόσφιν Ὀλύμπου
Ἄλιος οὐδέν πω τοῖον ἐπαυγάσατο.

LIII.

Λιτός τοι δόμος οὗτος (ἐπεὶ παρὰ κύματι πηγῇ
Ἰδρυμαι νοτερῆς δεσπότις ἡϊόνος).
Ἀλλὰ φίλος· πόντῳ γὰρ ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι
Χαίρω, καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σωζόμενοις
5 Ἰλάσκειν τὴν Κύπριν· ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι.
Οὔριος, ἢ χαροπῷ πνεύσομαι ἐν πελάγει.

LIII A.

Νικίεω πόντος οὗτος αἰεζώοιο Νεκυία
Ἥσκημαι πάσης ἥριον ἡλικίης.
Δώματα δ' Αἰδωνῆος ἐρευνήσαντος Ὀμήρου,
Γέγραμμαι κείνου πρῶτον ἀπ' ἀρχετύπου.

7 LI. Cod. Δᾶμος. Cor. Jacobs. 3 LII. Cod. Vat.
πόντου τ'. 7 LII. Cod. τε κῆν ἴδε. Bt. τε, κῆνιδε.
2 LIII. Malim, θυμαίνοντι. 2 LIII A. Cod. Vat. αἰεζώοιος.
3 LIII A. Scr. Αἰδωνῆος. Jacobs.

LIV.

Ἄ δάμαλις, δοκέω, μυκήσεται· ἦν δὲ βραδύνη
Χαλκὸς ὁ μὴ νοέων αἷτιος, οὐχὶ Μύρων.

LV.

Ἀ δάμαλις, δοκέω, μυκήσεται· ἡ ῥ' ὁ Προμηθεὺς
Οὐχὶ μόνος· πλάττεις ἔμπνοα καὶ σὺ Μύρων.

LVI.

Πηκτόν μοι τίς ἄροτρον ἐπ' αὐχένι καὶ ζύγα θέσθω·
Εἵνεκα γὰρ τέχνης σεῖο, Μύρων, ἀρόσω.

LVII.

Εἰ μὴ μου ποτὶ τᾶδε Μύρων πόδας ἤρμοσε πέτρα,
Ἄλλοις ἂν νεμόμαν βουσὶν ὁμοῦ δάμαλις.

LVIII.

Μόσχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεται; τίπτε δὲ
μυκᾶ;
Ἄ τέχνα μάζοις οὐκ ἐνέθηκε γάλα.

LIX.

Βακχυλὶς ἡ Βάκχου κυλίκων σποδὸς, ἐκ ποτε
νούσου
Κεκλιμένα, Διοῖ τοῖον ἔλεξε λόγον·
Ἦν ὁλόου διὰ κῦμα φύγω πυρὸς, εἰς ἑκατὸν σοι
Ἡελίους δροσερᾶν πίομαι ἐκ λιβάδων,

¹ LIX. Cod. Vat. loc. sec. Ἡ γραῦς ἡ βάκχον—ὧν ποτενούσφ.

³ LIX. Plan. διακάυμα. Vat. utr. loco διὰ κῦμα. Br. διὰ καῦμα.

- 5 Ἀβρόμιος καὶ ἄοινοσ' ἐπεὶ δ' ὑπάλυξεν ἀνάγκην,
 Αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο·
 Τρητὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον, εὖ διὰ πυκνῶν
 Σχοίνων ἡέλους πλείονας ἠνγάσατο·

LX.

- Ἐπτά σοφῶν, Κλεόβουλε, σέ μὲν τεκνώσατο
 Δίνδος,
 Φατὶ δὲ Σισυφία χθὼν Περίανδρον ἔχειν·
 Πιττακὸν ἃ Μιτυλάνα· Βίαντα δὲ διὰ Πριήνη·
 Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα δίκας·
 5 Ἀ Σπάρτα Χίλωνα· Σόλωνα δὲ Κεκροπίς αἶα·
 Πάντας ἀριζέλου σωφροσύνας φύλακας·

LXI.

- Αἰάζει πῆρῃ τε, καὶ Ἡράκλειον ἄριστον,
 Βριθὺ Σινωπίτου Διογέneos ῥόπαλον,
 Καὶ τὸ χύδην ῥυπόεντι πίνῃ πεπαλαγμένον ἔσθος
 Διπλάδιον, κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων,
 5 Ὅττι τεοῖς ὥμοισι μαιίνεται· ἢ γὰρ ὁ μὲν που
 Οὐράνιος· σὺ δ' ἔφυς οὖν σποδιῇσι κύων.
 Ἀλλὰ μέθες, μέθες ὅπλα τὰ μὴ σέθεν ἄλλο
 λεόντων,
 Ἄλλο γενειητῶν ἔργον ὄρωρε τράγων.

LXII.

Δισσᾶν ἐκ βροχίδων, ἃ μὲν μία πλοῖνα κίχλαν,
 Ἄ μία δ' ἱππεία κόσσυφον εἶλε πάγα.

¹ LXI. Cod. Vat. pr. loc. τρητὸν sec. λεπτοῦ et in fine πυκνῇ.

⁴ LXI. Cod. Vat. θαλῆα.

² LXI. Cod. Vat.

Σινωπέου Διογένοσι.

¹ LXII. Cod. Vat. δισσᾶν.

² LXII. Cod.

Vat. ἱππεία—πάγα.

- Αλλ' ἃ μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας ἐς φάος Ἑοῦς
 Οὐκέτ' ἀπὸ πλεκτᾶς ἦκε δεραιοπέδας·
 5 Ἀ δ' αὖθις μεθέηκε τὸν ἱερὸν· ἦν ἄρ' αἰοιδῶν
 Φειδῶ κῆν κωφαῖς, ξεῖνε, λινοστασίαις.

LXIII.

- Ἄρτι νεωγενέων σε, χελιδονί, μητέρα τέκνων,
 Ἄρτι σε θάλπουσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι,
 Αἴξας ἔντοσθε νεοσσοκόμοιο καλιῆς
 Νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφης,
 5 Καί σε κυνυρομένην ὅπότη' ἀθρόος ἦλθε δαίξων
 Ἐριπεν ἐσχαρίου λαβρὸν ἐπ' ἄσθμα πυρός.
 Ὡς θάνεν ἡλιτοεργός· ἴδ' ὡς Ἐφαιστος ἀμύντωρ
 Τὰν ἀπ' Ἐριχθονίου παῖδος ἔσωσε γόναν.

LXIV.

- Θηρευτὴν Λάμπωνα, Μίδου κύνα, δίψα κατέκτα,
 Καίπερ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησαμένον.
 Ποσσὶ γὰρ ὥρυσεν νοτερὸν πέδον, ἀλλὰ τὸ νοθὲς
 Πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχυνεν ὕδωρ·
 5 Πίπτειν ἀπαυδήσας· ἢ δ' ἔβλυσεν. ἢ ἄρα, Νύμφαι,
 Λάμπωνι καταμένων μῆνιν ἔθεσθ' ἐλάφω·

LXV.

- Σᾶμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ῥοιτητίσιν ἀκταῖς
 Θυμοβάρησ' Ἀρετὰ μύρομαι ἑξομένα,

³ LXII. Cod. Vat. ἀλλὰ μὲν. Br. ἀλλὰ τὸ μὲν.

⁴ LXII. δεραιοπέδας. ⁵ LXIII. Cod. Vat. χελιδόνι. Br. χελιδόν. Cor. Huschk. ⁷ LXIII. Plan. καὶ θάνεν.

⁵ LXIV. Cod. Vat. et Plan. αἶδ' ἔβλυσαν παρὰ. Jacobs ἢ δ'. Br. εἴτ' ἔβλυσεν. ⁶ LXIV. Cod. Vat. καταμένων.

Ἀπλόκαμος πινόεσσα, διὰ κρίσιν ὅττι Πελασγῶν
Οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν ἀλλὰ δόλος.

5 Τεύχεα δ' ἂν λέξειεν Ἀχιλλέος Ἀρσενος ἀκμᾶς,
Οὐ σκολίων μύθων, ἅμμες ἐφιεμέθα.

LXVI.

Ἡρώος Πριάμου βαιὸς τάφος; οὐκ ὅτι τοίου
Ἀξίος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα.

LXVII.

Οὐκ ἔτι θελγομένης, Ὀρφεῦ, δρύας, οὐκέτι πέτρας.
Ἀξίς, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας.

Οὐκ ἔτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαξαν,
Οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεύσαν ἄλα.

5 Ὡλεο γὰρ· σέ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες
Μναμοσύνας, μάτηρ δ' ἔξοχα Καλλιόπα.

Τί φθιμένοις στεναχεῦμεν ἐφ' υἱάσιν, ἀνὶκ' ἀλάλ-
κειν

Τῶν παίδων Ἀἴδαν οὐδὲ θεοῖς δύναμις.

LXVIII.

Ἡρώων κάρνυ' ἀρετᾶς, μακάρων δὲ προφήταν,
Ἑλλάνων βιοτᾷ δεύτερον ἄελιον,

Μουσῶν φέγγος Ὀμηρον, ἀγήραντον στόμα κόσμου
Πάντος, ἀλιγρόθιος, ξεῖνε, κέκευθε κόνις.

⁴ LXVII. Cod. Vat. παγεύσαν.

³ LXVIII. Cod. Vat.

ἀγήρατον, sic et marmor, Suid. ἀκήρατον.

⁴ LXVIII. Cod. Vat. ἀλιγροθία. Suid. ἀλιγρόθιος. Marm. πάντος ὁράς τοῦτον

δαίδαλον ἀρχέτυπον.

LXIX.

Τὸν μερόπων Πειθῶ, τὸ μέγα στόμα, τὸν ἴσα
Μούσαις

Φθεγξαμένην κεφαλάν, ὧ ξένη, Μαιανίδεω.

Ἄδ' ἔλαχον νασίτις Ἴου σπιλάς· οὐ γὰρ ἐν ἄλλῃ
Ἱερὸν, ἀλλ' ἐν ἐμοί, πνεῦμα θανὼν ἔλιπεν·

5 Ὅς νεῦμα Κρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ὃς καὶ Ὀλυμπον
Καὶ τὰν Αἴαντος ναύμαχον εἶπε βίαν,
Καὶ τὸν Ἀχιλλεῖοις Φαρσαλίσιw Ἐκτορα πώλοισ
Ὅστέα Δαρδανικῷ δρυπτόμενον πέδιw.

Εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὸν τάλικον, ἴσθ' ὅτι κεύθει

10 Καὶ Θετίδος γαμέταν ἅ βραχύβωλος Ἴκος.

LXX.

Σαπφώ τοι κεύθεις, χθὼν Αἰὼλλι, τὰν μετὰ Μού-
σαις

Ἀθανάταις θνατὰν Μοῦσαν ἀειδομένην,

Ἄν Κύπρις καὶ Ἑρως συνάμ' ἔτραφον, ὃς μετὰ
Πειθῶ

Ἐπλεκ' ἀείζων Πιερίδων στέφανον,

5 Ἑλλάδι μὲν τέρψιν, σοὶ δὲ κλέος· ὧ τριέλικτον
Μοῖραι δινεῦσαι νῆμα κατ' ἡλακίας,

Πῶς οὐκ ἐκλώσασθε πανάφθιτον ἡμαρ αἰοιδῶ,

Ἀφθιτα μνησάμεναι δῶρ· Ἐλικωνιάδων·;

LXXI.

Οὐνομά μιν Σαπφώ· τόσσον δ' ὑπερέσχον αἰοιδὰν
Θηλειᾶν, ἀνδρῶν ὅσσον· ὃ Μαιονίδας·

³ LXIX. Cod. Vat. νασίτης.

⁵ LXIX. ὃς edd. prior. Br. φ.

⁶ LXIX. Malim Ἀχιλλῆος.

^{1,2} LXX. Cod. Vat. habet superscriptum. Μούσας ἀθανάτας.

⁸ LXX. Sic Cod. Vat. Br.

ησαμένη—Ἐλικωνιάς.

¹ LXXI. αἰοιδῶν. Plan. et in lapide. Cod. Vat. αἰοιδῶν.

LXXII.

Θάλλαι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κίσσος

Ἐβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα·

Πηγαὶ δ' ἀργινέεντος ἀναθλίβονται γάλακτος,

Εὐώδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺν χέοιτο μέθυ,

5 Ὅφρα κέ τοι σποδιῇ τε καὶ οστέα τέρψιν ἄρηται,

Εἰ δὴ τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα,

Ἦ τὸ φίλον στέρξας, φίλε, βάρβιτον, ὦ σὺν αἰοιδᾷ

Πάντα διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον.

LXXIII.

Εἴης ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον, εὖχος Ἰώνων,

Μῆτ' ἐρατῶν κώμων ἄνδιχα, μήτε λύρης·

Ἵγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν οὐλον αἰδοῖς,

Αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης,

5 Ἦ ἐπὶ Εὐρυπύλῃν τετραμμένος, ἥ ἐ Μειγίστῃ,

Ἦ Κίκονα Θρηκὸς Σμερδίῳ πλόκαμον,

Ἦδὺν μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἴματα Βάκχῳ,

Ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων.

Τρισσοῖς γάρ, Μούσαισι, Διωνύσῳ καὶ Ἑρωτι,

10 Πρέσβυ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίος.

LXXIV.

Ξεῖνε τάφον παρὰ λιτὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,

Εἰ τί τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,

Σπείσον ἐμῇ σποδιῇ, σπείσον γάνος, ὄφρα κεν

οἶνω

Ὅστέα γηθήσῃ τὰ μὰ νοτιζόμενα,

⁵ LXXIII. Cod. Vat. μεγίστην.
στολίδων. Suid. στολίδων.

⁸ LXXIII. Cod. Vat.

- 5 'Ως ὁ Διωνύσου μεμελημένος εὔασι κώμοις,
 'Ως ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἁρμονίης,
 Μηδὲ καταφθίμενος Βάκχου δίχα τοῦτον ὑποίσω
 Τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον.

LXXV.

- Εὐδεις ἐν φθιμένοισιν, 'Ανάκρεον, ἐσθλὰ πονήσας
 Εὐδει δ' ἡ γλυκερὴ νυκτιάλαιος κιθάρα
 Εὐδει καὶ Σμέρδης, τὸ Πόθων ἔαρ, ᾗ σὺ μελίσδων,
 Βάρβιτ', ἀνεκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον.
 5 'Ηιθέων γὰρ ἔρωτος ἔφυς σκόπος· ἐς δέ σε μῦνον
 Τόξα τε καὶ σκολίας εἶχεν ἐκβολίας.

LXXVI.

- Τύμβος 'Ανακρείοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος
 Εὐδει χή παιδων ζωροτάτη μανίη.
 'Ακμὴν εἰς λύρη δὲ μελίζεται ἀμφὶ Βαθύλλῃ
 "Ιμερα, καὶ κίσσου λευκὸς ὄδωδε λίθος.
 5 Οὐδ' 'Ατδης σοι ἔρωτας ἀπέσβεσεν, ἐν δ' 'Αχέ-
 ροντος
 "Ων, ὅλος ὠδίνεις Κύπριδι θερμότερῃ.

LXXVII.

- Στησίχορον, ζαπληθὲς, ἀμετρήτον στόμα Μούσης,
 'Εκτέρισεν Κατάνας αἰθαλόεν δάπεδον,

⁵ LXXIV. οὐασι κῶμος. Br. Διωνύσοιο λελασμένος οὐποτε κῶμων. ⁷ LXXIV. Cod. Vat. ὑπ' οἴσω. ⁶ LXXV. Cod. Vat. ἐκβολίδας. ¹ LXXVI. Cod. Vat. ἐνθάδε. ³ LXXVI. Cod. Vat. οἱ λυρόθεν. Br. λειρίοντι.

Οὐ, κατὰ Πυθαγόρα φυσικὰν φάτιν, ἃ πρὶν
 Ὀμήρου
 Ψυχὰ ἐν στέρνοις δεύτερον ὤκλιστατο.

LXXVIII.

Ἴβυκε, ληϊσταί σε κατέκτανον ἔκ ποτε νήσου
 Βάντες ἐρημαίην ἄστιβον ἡϊόνα,
 Πολλ' ἐπιβωσάμενον γεράνων νέφος, αἵ τοι ἔκοντο
 Μάρτυρες, ἄλγιστον ὀλλυμένῳ θάνατον.
 5 Οὐδὲ μάτην ἰάχηςας, ἐπεὶ ποινήτης Ἑρινὸς
 Τῶνδε διὰ κλάγγην τίσατο σείο φόνον,
 Σινυφίην κατὰ γαίαν. ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
 Ληϊστέων, τί θεῶν οὐ πεφόβησθε χόλον;
 Οὐδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κανὼν Αἰγισθος αἰοιδὸν
 10 Ὀμμα μελαμπέπλων ἔκφυγεν Εὐμενίδων.

LXXIX.

Πιερικὸν σάλπιγγα τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων
 Χαλκεύταν, κατέχει Πίνδαρον ἄδε κόνις,
 Οὐ μέλος εἰσαίων φθέγγαιό κεν, ὥς ἀπὸ Μουσέων
 Ἐν Κάδμου θαλάμοις σμήνος ἀπέπλασατο.

LXXX.

Διογένης τόδε σᾶμα σοφοῦ κυνὸς, ὃς ποτε θύμῳ
 Ἄρσενι γυμνήτην ἐξεπώνει βίοντον,

³ LXXVII. Cod. Vat. Πυθαγόρου. Plan. Πυθαγόρεω.

³ LXXVIII. Cod. Vat. ἀλλ' fortasse recte. ⁸ LXXVIII. πεφό-

βησε. ⁹ LXXVIII. αἰοιδῶν. ¹ LXXIX. Br. εὐαγέων

⁴ LXXIX. Sic Vat. et Plan. Br. ἀπεβλίστατο.

- Ὅτι μία τις πήρα, μία διπλοῖς, εἰς ἅμ' ἐφοίτα
 Σκήπων, αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνας.
 5 Ἀλλὰ τάφου τοῦδ' ἐκτὸς ἔτ' ἄφρονες, ὥς ὁ
 Σινωπεὺς
 Ἐχθείρει φαῦλον πάντα, καὶ εἰν Ἀῖδα.

LXXXI.

Τήνος ἄδε Ζήνων Κιτίφ φίλος, ὅς ποτ' Ὀλυμπον
 Ἔδραμεν, οὐκ Ὅσση Πήλιον ἀνθέμενος,
 Οὐδέ τὰ γ' Ἡρακλῆος ἀέθλεε³ τὰν δὲ ποτ' ἄστρα
 Ἀτραπιτὸν μῦνος εὖρε σαοφροσύνας.

LXXXII.

- Οὐχὶ βαθυζώνων Ἱππαρχία ἔργα γυναικῶν
 Τῶν δὲ κυνῶν ἐλόμαν ῥωμαλέον βιοτον⁴
 Οὐδ' ἐμοὶ ἀμπεχόναι περονάτιδες, οὐ βαθύτελμος⁵
 Εὐμαρίς, οὐ λιπόων εὐαδε κεκρύφαλος
 5 Θυλάς δὲ σκίπωνι συνέμπορος, ἃ τε συνῶδός
 Δίπλαξ, καὶ κοίτας βλήμα χαμαιλεχέος⁶
 Φαμί δὲ Μαιναλίας κάρρων ἔμεναι Ἀταλάντας
 Τόσσον, ὅσον σοφία κρέσσον ὀρειδρομίας.

LXXXIII.

Λατδ' ἔχω πολιῆτιν ἀλιζώνοιο Κορίνθου,
 Ἦς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὀδῶδε κρόκῳ.
 Ἦς ἔτι κῳέντι μύρῳ τὸ διάβροχον ἄστευν⁷
 Καὶ λιπαραὶ θνόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι

³ LXXXI. Diog. ἀέθλεα.⁴ LXXXI. ἀτραπὸν.⁵ LXXXII. Cod. Vat. βαθύτελος.⁶ LXXXII. οὐδας.

Suid. θυλάς.

⁷ LXXXII. ἀμι δέ. M. κ. ἀμιν. A. Br. et Plan. ἄμμι δε Μαιναλίας κάρρων βίος ἦς Ἀταλάντας.

- 5 Ἡ ἐπὶ καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθος Ἀφρογένεια,
 Καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν Ἔρωσ.
 Εἰ δ' οὐ πάγκοινον δούλην θέτο κέρδεος εὐνήν,
 Ἑλλὰς ἂν ὥς Ἑλένης τῆσδ' ὑπὲρ ἔσχε πόνου.

LXXXIII A.

Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ καὶ ἀλουργίδι, καὶ σὺν Ἐρωτι
 Θρυπτομέναν, ἀπαλῆς Κύπριδος ἄβροτέραν,

* * * * *

Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέραν λιβάδων,
 Τὴν θνητὴν Κυθερείαν, ἐφ' ἣ μνηστῆρες ἀγαυοί,
 Πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος,
 Δρεψόμενοι χάριτάς τε καὶ ὠνητὴν Ἀφροδίτην,

* * * * *

LXXXIV.

Οὐ νούσῳ Ῥοδόπα τε καὶ ἀγενέτειρα Βοΐσκα,
 Οὐδ' ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα·
 Ἀλλ' αὐταί, πάτρας ὀπότη' ἐφλεγεν ἄστν Κορίνθου
 Γοργὸς Ἄρης, αἶδαν ἄλκιμον εἰλόμεθα.

- 5 Ἐκτανε γὰρ μάτηρ με διασφυγκτῆρι σιδάρῳ,
 Οὐδ' ἰδίου φειδῶ δύσμορος ἔσχε βίον,
 Ἀψε δ' ἐναυχενίῳ δειρὰν βρόχῳ ἧς γὰρ ἀμείνων
 Δουλοσύνας ἀμῖν πότμος ἐλευθερίας.

7 LXXXIII A. Cod. Vat. δρεπτόμενοι. Suid. δρέπεται, quod pro δρέπτεσθαι scriptum credo. 7 LXXXIV. Cod. Vat. ἀμείνω. Vat. ἐναυχένιον δειρὰν βρόχῳ, cor. Jacobs. Br. ἐναυχένιον δειρῶ βρόχον,

LXXXV.

α. Φράζε γύναι, γενέην, ὄνομα, χθόνα. β. Καλλι-
τέλης μεν

Ὅ σπείρας, Πρηξὼ δ' οὔνομα, γῆ δὲ Σάμος.

α. Σᾶμα δὲ τίς τόδ' ἔχωσε β. Θεόκριτος, ὁ πρὶν
ἄθικτα

Ἀμετέρας λύσας ἄμματα παρθενίας

5 α. Πῶς δ' ἔθανες; β. λοχίοισιν ἐν ἄλγεσιν. α.
εἰπὲ δὲ ποίαν

Ἦλθες ἐς ἀλικίαν. β. δισσάκεις ἐνδεκέτις.

α. Ἦ καὶ ἄπαις; β. οὐ, ξεῖνε· λέλοιπα γὰρ ἐν
νεότητι

Καλλιτέλη, τριέτη παῖδ' ἔτι νηπίαχον.

α. Ἐλθοι ἐς ὀλβίστην ἱερὰν τρίχα β. καὶ σὸν
ὀδίτα

10 Οὔριον ἰθύνοι πάντα τύχη βίοτον.

LXXXVI.

α. Εἰπὲ γύναι, τίς ἔφυς. β. Πρηξῶ. α. τίνος
ἔπλεο πατρός;

β. Καλλιτέλεως. α. πάτρας δ' ἐκ τίνος ἐσσί;
β. Σάμου

α. Μνᾶμα δὲ σου τίς ἔτευξε; β. Θεόκριτος, ὃς με
σύνεινον

Ἦγετο. α. πῶς δ' ἐδάμης; β. ἄλγεσιν ἐν
λοχίοις.

5 α. Εἰν ἔτεσιν τίσιν εὔσα. β. δις ἔνδεκα. α. παῖδα
δὲ λείπεις;

β. Νηπίαχον τρισσῶν Καλλιτέλη ἐτέων.

α. Ζώας τέρμαθ' ἴκοιτο μετ' ἀνδράσι. β. καὶ σέο δοίῃ
Παντὶ τύχῃ βιώτῳ τερπνόν, ὁδίτα, τέλος.

LXXXVII.

- α. Μαστεύω τί σευ Ἄγισ ἐπὶ σταλάτιδι πέτρῃ
Λυσιδίκα, γλυπτὸν τόνδ' ἐχάραξε νόον
Ἀνία γὰρ καὶ κημὸς, ὃ τ' εὐόρنيθι. Τανάγρα
Οἰωνὸς βλαστῶν, θοῦρος ἐγερσιμάχας,
5 Οὐχ' ἄδεν, οὐδ' ἐπέοικεν ὑπωροφίοισι γυναιξίν,
Ἀλλὰ τὰ τ' ἡλακάτας ἔργα, τὰ θ' ἰστοπόδων.
β. Τὰν μὲν ἀνεγρομέναν με ποτ' εἴρια νύκτερος ὄρνις,
Ἀνία δ' αὐδάσει δώματος ἀνίοχον.
Ἰππαστήρ δ' ὅδε κημὸς ἀέλσεται οὐ πολὺμυθον
10 Οὐ λάλον, ἀλλὰ καλᾶς ἐμπλεον ἀσυχίας.

LXXXVIII.

- Μὴ θάμβει μάστιγα Μυροῦς ἐπὶ σάματι λεύσσω
Χάνα, βιόν, χαροπὸν γλαῦκα, θοὰν σκύλακα,
Τόξον μ' αὐδάσειε μὲν ἔντονον ἀγέτιν οἶκου,
Ἄ δὲ κύων τέκνων γνήσια καδομέναν
5 Μάστιξ δ' οὐκ ὀλοὰν, ξένε, δεσπότην, ἀλλ' ἀγέρωχον
Δμωσί, κολάστειραν δ' ἔνδικον ἀμπλακίας
Τὰν δὲ δόμων φύλακ' ἂν μελεδάμονα χὰν μ' ἀγορεύει,
Ἄ γλαυξ δὲ γλαυκᾶς Παλλάδας ἀμφίπολον.

¹ LXXXVII. Cod. Vat. τίς. εὐαγής. Br. τίς σου τίς.

⁶ LXXXVII. Sic Cod. Br. καὶ ἴστ'.

² LXXXVIII. Cod.

Vat. γλαῦκα, βιόν, χαροπὴν χάνα et sic Br. nisi quod habet χαροπόν.

³ LXXXVIII. Τόξα μὲν αὐδάσει με τάν. Br. Τόξα μὲν αὐδάσει τὰν ἔντονον.

⁷ LXXXVIII. Τὰν δ. δ. φύλακα. μ. τάνδ' ἄ. . . Br. τὰν δὲ δόμων φυλακᾶς μελεδήμονα χὰν ἀγορεύει.

Jacobs mallet ἀγορεύσει.

⁸ LXXXVIII. γλαυξ ἄδε. Br.

Ἄ δὲ γλαυξ.

- Τοιοῖσδ' ἄμφ' ἔργοισιν ἐγάθειον, ἔνθεν ὄμευνοσ
 10 Τοιάδ' ἐμᾷ στάλα σύμβολα τεύξε Βίτων.

LXXXIX.

- Τὰν μὲν αἰ πολύμυθον, αἰ λάλον, ὦ ξένε,
 κίσσα
 Φάσει, τὰν δὲ μέθας σύντροφον ἄδε κύλιξ·
 Τὰν Κρήσαν δὲ τὰ τόξα· τὰ δ' εἴρια τὰν φιλό-
 εργον
 Ἄνδεμα δ' αὖ μίτρας τὰν πολιοκρόταφον
 5 Τοιάνδε σταλοῦχος ὃδ' ἔκρυφε Βιττίδα τύμβος,
 Τιμόδρα ἄχραντον νυμφιδίαν ἄλοχον
 Ἄλλ' ὧ' νερ καὶ χαῖρε, καὶ οἰχομένοισιν ἐς Ἄιδαν
 Τὰν αὐτὰν μύθων αὖθις ὄπαζε χάριν.

XC.

- Τῆς πολίης τόδε σῆμα Μαρωνίδος, ἥς ἐπὶ τύμβῳ
 Γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρῃς κύλικα
 Ἡ δὲ φιλάκρητος καὶ αἰ λάλος οὐκ ἐπὶ τέκνοις
 Μύρεται, οὐ τεκέων ἀκτεάνῳ πατέρι·
 5 Ἐν δὲ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἥριον, ὅττι τὸ Βάκχου
 Ἀρμενον οὐ Βάκχου πλήρες ἔπεστι τάφῳ.

XCI.

- α. Εἶπε λέων φθιμένοις τί πρὸς τάφον ἀμφι-
 βέβηκας
 Βούφονε ; τίς τὰς σᾶς ἄξιος ἦν ἀρετᾶς ;
 β. Τίος Θευδώροιο Τελευτίας, ὃς μέγα πάντων
 Φέρτερος ἦν, θήρων ὅσσοι ἐγὼ κέκριμαι.

⁵ LXXXIX. Cod. Vat. σταλουργός, et sic Br. Jacobs σταλοῦ-
 χος.

⁶ LXXXIX. τιμελάχραντον. Br. Τιμέλου ἄχραντον.

² XC. Malim. ἐξ αὐτῆς πέτρου.

³ XCI. τελευτιαῖ.

- 5 Οὐχὶ μάτην ἔστακα, φέρω δὲ τι σύμβολον ἀλκᾶς
 Ἀνέρος· ἦν γὰρ δὴ δυσμενέεσσι λέων.

XCII.

- α. Ὅρνι Διὸς Κρονίδαο διάκτορε, τεῦ χάριν ἔστας
 Γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβον Ἀριστομένους ;
 β. Ἀγγέλλω μερόπεσιν ὅθ' οὐνεκεν ὅσπον ἄριστος
 Οἰώνων γενόμεαν, τόσπον ὅδ' ἡϊθέων,
 5 Δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσουσι πέλειαι·
 Ἀμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδρασι τερπόμεθα.

XCIII.

- Ἀ στάλα, φέρ' ἴδω, τίν' ἔχει νέκυν. ἀλλὰ δέδορκα
 Γράμμα μὲν οὐδέν πω τμαθὲν ὑπερθε λίθου,
 Ἐννέα δ' ἀστραγάλους πεπτηότας· ὦν πίσυρες μὲν
 Πρῶτοι Ἀλεξάνδρου μαρτυρέουσι βόλον,
 5 Οἱ δὲ, τὸ τὰς νεοτάτος ἐφάλικος ἄνθος, Ἐφαβον,
 Εἷς δ' ὃ γε μανύει Χῖον ἀφανρότερον
 Ἦ ῥα τοδ' ἀγγέλλοντι, Καὶ ὁ σκάπτροισι μεγαυχῆς
 Χῶ θάλλων ἄβᾶ, τέρμα τὸ μηδὲν ἔχει,
 Ἦ τὸ μὲν οὐ ; δοκέω δὲ ποτὶ σκόπον ἰθὺν ἐλάσσειν
 10 Ἴον, Κρηταιεὺς ὥς τις οἰσταβόλος.
 Ἦς ὁ θανὼν Χῖος μὲν, Ἀλεξάνδρου δὲ λελογχῶς
 Οὐνομ', ἐφαβαία δ' ὤλετ' ἐν ἀλικία.
 Ὡς εὖ τὸν φθίμενον νέον ἄκριτα, καὶ τὸ κυβευθὲν
 Πνεῦμα δι' ἀφθέγκτων εἰπέ τις ἀστρογάλων.

⁵ XCI. Cod. Vat. δ' ἔτι. ⁵ XCII. Cod. Vat. ἐφεδρήσουσι,
 et sic Br. Suidas: ἐφεδρεύουσι. ³ XCIII. Cod. Vat.
 πεπτηότας. ⁷ XCIII. καὶ ὁσκαπρῖσι. ⁸ XCIII. Cod.
 Vat.: δμαθὲν, cor. Guyet. ¹⁰ XCIII. Ἴων—ῶτος. Cor.
 Reiske. ¹² XCIII. Cod. Vat. ἐφ' ἡβᾶιθ θ'.

XCIV.

Πλούτος Ἀριστείδη δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
 Ἦν δῖς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρης.

Ἡμβροτε δ' ἀμφοτέρων ἄμνην λύκος ἔκτανεν,
 ὦδῖς·

Τὴν δάμαλιν· πάντη ὤλετο βουκόλιον.

- 5 Πηροδίτῳ δ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγώσας
 Οἰκτρὸς ἀμυκῆτῳ κάθθανε πᾶρ καλύβη.

XCV.

Εἶχεν Ἀριστείδης ὁ βοοτρόφος οὐκ ἀπὸ πολλῶν
 Πολλὰ, μίης δ' ὄϊος καὶ βόος εὐπορίην

Ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ὁ πένης ἔφυγε φθόνον· ἤματι δ' αὐτῷ
 Θῆρες δῖν, τὴν βοῦν δ' ὤλεσε δυστοκίη

- 5 Μισήσας δ' ἀβληχὲς ἐπάυλιον, ἄμματι πῆρης
 Ἐκ ταύτης βιοτὴν ἀχράδος ἐκρέμασεν.

XCVI.

Πύρρος ὁ μουνερέτης ὀλίγη νηὶ λεπτὰ ματεύων
 Φυκία, καὶ τριχίνης μαιναδας ἐκ καθέτου,

Ἡϊόνων ἀποτῆλε τυπεῖς κατέδουπε κεραυνῷ·

Νηὺς δὲ πρὸς αὐγιαλοὺς ἔδραμεν αὐτομάτη.

- 5 Ἀγγελίην, θείῳ καὶ λυγνύϊ μηνύουσα,
 Καὶ φράσεν Ἀργῶν κοῦκ ἐπόθησε τρόπιν.

³ xciv. Plan. et Vat. loco sec. ἔκτανε δ' ὦδῖς, loco pr. πένης, loco sec. πένης δ'.

⁵ xciv. Vat. loco sec. πεδήσας. Plan. et Vat. sec. loco. prius distichon sic habent, quod Philippo tribuitur.

⁷ Ἡρίθμει πολὺν ἄλβον Ἀριστείδης ὁ πενιχρὸς
 Τὴν δῖν ὡς ποίμνην (ποίμνην, Plan.) τὴν βόα δ' ὡς ἀγέλην.

⁷ xciv. Cod. Βοκέρριος, et sic Br. ⁴ xciv. Br. θῆρ τις δῖν
 ex conj. ⁵ xcvi. Cod. Vat. μουνερέτης. ² xcvi. καθέτης.

⁶ xcvi. Sic Cod. Br. δ' οὐκ, mallem τ' οὐκ.

XCVII.

Εἰδότα κῆπ' Ἀτλάντα τεμῆιν πόρον, εἰδότα Κρήτης
 Κύματα καὶ πόντου ναυτιλίην μελάνος,
 Καλλιγένευσ Διόδωρον Ὀλύνθιον ἴσθι θανόντα
 Ἐν λιμένι πρῶρης νύκτερον ἐκχύμενον
 5 Δαιτὸς ἐκεῖ τὸ περισσὸν ὄτ' ἤμεεν ἅ πόσον ὕδωρ
 Ὡλεσε τὸν τόσσῳ κεκριμένον πελάγει.

XCVIII.

Ἦδη μὲν κροκόεις Πιτανίτιδι πίτνατο νύμφη
 Κλειναρέτα χρυσέων παστὸς ἔσω θαλάμων,
 Καδεμόνες δ' ἤλποντο διωλένιον φλόγα πεύκας
 Ἀψειν ἀμφοτέρας ἀνσχόμενοι παλάμαις
 5 Δαμῶ καὶ Νίκιππος· ἀφαρπάξασα δὲ νῦσος
 Παρθενίκαν Λάθας ἄγαγεν εἰς πέλαγος.
 Ἀλγειναὶ δ' ἐκάμοντο συνάλικες, οὐχὶ θυρέτρων,
 Ἀλλὰ τὸν Ἀἰδεω στερνοτυπῇ ὁμαδον.

XCIX.

Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατὴρ ἔπι, μυρία μάτηρ
 Τειρομένα, θαλεροὺς ἠκίσατο πλοκάμους·
 Παλλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο, χερσὶν ἀμάσας·
 Ἀνδρόμαχος δνοφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν,
 5 Ἀ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἐὰν ὠλόψατο χαίταν,
 Καὶ πλατὺς Εὐρώπας ἐστενάχῃσε δόμος.

⁵ XCVII. Cod. ἐπεὶ. Cor. Jacobs. Br. ἐπεὶ τὸ περισσὸν ἀπῆμεν. ² XCVIII. Cod. Vat. Πιτανίτιδι, et sic Br. ⁷ XCVIII. ἐκάμαντο. ⁸ XCVIII. θάλαμον. Br. πάταγον. ⁴ XCVIII. Sic Plan. Vat. Suid. Br. ἔτε. ³ XCIX. Cod. Vat. Ἀνδρομάχοις. ⁵ XCIX. ἐανῶιδαψατο. Cor. Salm.

XCIV.

Πλούτος Ἀριστείδη δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
 Ἦν δῖς ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρης.

Ἡμβροτε δ' ἀμφοτέρων ἄμνην λύκος ἔκτανεν,
 ὦδῖς

Τὴν δάμαλιν· πάντη ὤλετο βουκόλιον.

- 5 Πηροδίτῳ δ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγώσας
 Οἰκτρὸς ἀμυκῆτ' ἀνέθανε παρ' ἀκλύβη.

XCV.

Εἶχεν Ἀριστείδης ὁ βοοτρόφος οὐκ ἀπὸ πολλῶν
 Πολλὰ, μίης δ' ὄϊος καὶ βόος εὐπορίην

Ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ὁ πένης ἔφυγε φθόνον· ἤματι δ' αὐτῷ
 Θῆρες δῖν, τὴν βοῦν δ' ὤλεσε δυστοκίη

- 5 Μισήσας δ' ἀβληχὲς ἐπάυλιον, ἄμματι πῆρης
 Ἐκ ταύτης βιοτὴν ἀχράδος ἐκρέμασεν.

XCVI.

Πύρρος ὁ μουνερέτης ὀλίγη νηὶ λεπτὰ ματεύων
 Φυκία, καὶ τριχίνης μαιναδας ἐκ καθέτου,

Ἡϊόνων ἀποτῆλε τυπεῖς κατέδουπε κεραυνῷ·

Νηὺς δὲ πρὸς αὐγιαλοὺς ἔδραμεν αὐτομάτη.

- 5 Ἀγγελίην, θείῳ καὶ λυγνύϊ μηνύουσα,

Καὶ φράσεν· Ἀργῶν κοῦκ ἐπόθησε τρόπιν.

³ xciv. Plan. et Vat. loco sec. ἔκτανε δ' ὦδῖς, loco pr. πένης, loco sec. πένης δ'. ⁵ xciv. Vat. loco sec.

πεδήσας. Plan. et Vat. sec. loco. prius distichon sic habent, quod Philippo tribuitur.

Ἡρίθμει πολὺν ἄλβον Ἀριστείδης ὁ πενιχρὸς

τὴν δῖν ὡς ποιμῆν (ποιμῆν, Plan.) τὴν βόα δ' ὡς ἀγέλην.

⁴ xciv. Cod. Βοκέριος, et sic Br.

⁴ xciv. Br. θῆρ τις δῖν

ex conj. ¹ xcvi. Cod. Vat. μουνερέτης. ² xcvi. καθέτης.

⁶ xcvi. Sic Cod. Br. δ' αὐκ, mallem τ' οὐκ.

XCVII.

Εἰδότα κῆπ' Ἀτλάντα τεμεῖν πόρον, εἰδότα Κρήτης
 Κύματα καὶ πόντου ναυτιλίην μελάνος,
 Καλλυγένης Διόδωρον Ὀλύνθιον ἴσθι θανόντα
 Ἐν λιμένι πρώρης νύκτερον ἐκχόμενον
 5 Δαιτὸς ἐκεῖ τὸ περισσὸν ὄτ' ἤμεεν ἅ πόσον ὕδωρ
 Ὡλεσε τὸν τόσσῳ κεκριμένον πελάγει.

XCVIII.

Ἦδη μὲν κροκοεῖς Πιτανίτιδι πίτνατο νύμφῃ
 Κλειναρέτῃ χρυσέων παστὸς ἔσω θαλάμων,
 Καδεμόνες δ' ἤλποντο διωλένιον φλόγα πεύκας
 Ἀψειν ἀμφοτέρας ἀνσχόμενοι παλάμαις
 5 Δαμῶ καὶ Νίκιππος· ἀφαρπάξασα δὲ νῦντος
 Παρθενίκαν Λάθας ἄγαγεν εἰς πέλαγος.
 Ἀλγειναὶ δ' ἐκάμοντο συνάλικες, οὐχὶ θυρέτρων,
 Ἀλλὰ τὸν Αἰδεω στερνοτυπῇ ὁμαδον.

XCIX.

Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατὴρ ἔπι, μυρία μάτηρ
 Τειρομένα, θαλεροὺς ἠκίσατο πλοκάμους·
 Πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο, χερσὶν ἀμάσας·
 Ἀνδρόμαχος δνοφερὲν κρατὸς ὑπερθε κόνιν,
 5 Ἀ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἐὰν ὠλόψατο χαίταν,
 Καὶ πλατὺς Εὐρώπας ἐστενάχῃσε δόμος.

⁵ XCVII. Cod. ἐπεὶ. Cor. Jacobs. Br. ἐπεὶ τὸ περισσὸν ἀπῆμεεν.
² XCVIII. Cod. Vat. Πιτανίτιδι, et sic Br.
⁷ XCVIII. ἐκάμοντο. ⁸ XCVIII. θάλαμον. Br. πάταγον.
¹ XCIX. Sic Plan. Vat. Suid. Br. ἐπεὶ. ³ XCIX. Cod. Vat. Ἀνδρομάχοις. ⁵ XCIX. ἐανώϊδαψατο. Cor. Salm.

- Καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμανρωθεῖσα Σελάνα,
 Ἄστρο καὶ οὐρανίας ἀτραπίτους ἔλιπεν.
 Ὡλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὅλας θοινήτορα χέρσου,
 10 Πρὶν πατέρων νεαρᾷ σκᾶπτρον ἐλεῖν παλάμη.
 Οὐδέ σε νύξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο. δὴ γὰρ ἄνακτας
 Τοίους οὐκ Ἄϊδας, Ζεὺς δ' ἐς Ὀλυμπον ἄγει.

C.

- Εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδου μαχασαμένους πρὸς Πέρσας ἐν Θερμοπύλαις.
 Οἷδ' Ἄϊδαν στέρξαντες ἐνόπλιον, οὐχ, ἅπερ ἄλλοι
 Στάλαν, ἀλλ' ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς ἔλαχον.

CI.

- Ἰσοῦ ἐπὶ προμολῇσιν ἀλὸς παρὰ κῦμα Κιλίσσης
 Ἀγριον, αἱ Πέρσων κείμεθα μυριάδες,
 Ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακηρόνος, οἳ ποτ' ἄνακτι
 Δαρεῖφ πυμάτην οἶμον ἐφέσπομεθα.

CII.

- Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἔτι ζῶοντα γάλακτι,
 Ἰχνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρεισάμενον,
 Ὁ Θρῆϊξ ἐτύμως Βορέης βάλεν εἰς ἀλὸς οἶδμα,
 Κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσε νηπιάχου.
 5 Ἵνοι ἀποικτίρμων ἔφυς θεός, ἡ Μελικέρτεω
 Ἡλικος οὐκ Ἀἶδην πικρὸν ἀπηλάσας.

CIII.

- Δμώϊον Ἴπποκράτεος ἔθανε βρέφος, ἐς πλατὺ
 πόντου.
 Χείλος γειτοσύνης ἔρπυσαν ἐκ καλύβης

Ἦ. Cod. ἐνύπνιον, et sic Br. cor. Jacobs. ἀπερ ἄλλοι.
 Cor. Br.

Πλείον ἐπεὶ μαζῶν ἔπιεν πότον. ἔρρε θάλασσα,
Ἡ βρέφος ὡς μήτηρ ψεύσας δεξαμένη.

CIV.

Ἡ που σε χθονίας, Ἀρετημιάς, ἐξ ἀκάτοιο
Κωκύτου θεμέναν ἵχνος ἐπ' αἰόνι,
Οἰχόμενον βρέφος ἄρτι νέφ φορέουσας ἀγοστῶ
᾽Ωικτειραν θαλεραὶ Δωρίδες εἰν Ἀΐδα,
5 Πευθόμεναι τέο κῆρα· σὺ δὲ ξαίνουσα παρειὰς
Δάκρυσιν, ἄγγειλας κεῖν' ἀνίαιρον ἔπος
Διπλόον ὠδίνασα, φίλαι, τέκος, ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
Εὐφροني καλλιπόμεν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένοις.

CV.

Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα, καὶ ἀρπάκτειραν ἐρύκων
Σπέρματος ὑψιπετῇ Βιστονίαν γέρανον,
Ῥινοῦ χερμαστήρος ἐϋστροφα κῶλα τιταίνων,
Ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος.
5 Καὶ με τίς οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διψὰς ἔχιδνα
Σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνείσα χόλον,
Ἡελίου χήρῳσεν. ἴδ' ὡς τὰ κατ' αἴθερα λεύσσω
Τοῦν ποσὶν οὐκ ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον.

CVI.

Δάμῃς ὁ Νυσσαιεὺς ἐλαχὺν σκάφος ἐκ ποτε πόντου
Ἰονίου ποτὶ γὰρ ναυστολῶν Πέλοπος,

³ CIV. Malim νέον. ⁷ CIV. Cod. Vat. ὠδίνουσα φίλον, in marg. Plan. εὑρίσκεται "καὶ, ὃ φίλαι," quod recipit Br. sed in textu φίλον. ⁷ CV. Cod. Vat. τουμποσίν. ibidem λεύσσω legitur.

¹ CVI. Cod. Vat. Νησαεὺς.

- Φορτίδα μὲν καὶ πάντα νεῶς ἐπιβήτορα λαὸν,
 Κύματι καὶ συρμῷ πλαζομένους ἀνεμων,
 5 Ἀσκηθεῖς ἐσάωσε⁷ καθιεμένης δ' ἐπὶ πέτραις
 Ἀγκύρης, ψυχρῶν κάθθανεν ἐκ νιφάδων.
 Ἡ μύσας ὁ πρέσβυς⁸ ἴδ' ὡς λιμένα γλυκὺν ἄλλοις
 Δοῦς, ξενε, τὸν Λήθης αὐτὸς ἔδυν λιμένα.

CVII.

- Οὐκ οἶδ' εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι, ἧ Διὸς ὄμβρον
 Μέμψομ', ὀλισθηροὶ δ' εἰς πόδας ἀμφοτέροι.
 Ἀγρόθι γὰρ κατίοντα Πολύξενον ἔκ ποτε δαιτὸς
 Τύμβος ἔχει γλίσχρων ἐξερύποντα λόφων
 5 Κεῖται δ' Αἰολίδος Σμύρνης ἐκάς· ἀλλὰ τις ὄρφνης
 Δειμαῖνοι μεθύων ἄτραπον ὑετίν.

CVIII.

- Πᾶσα θάλασσα θάλασσα· τί Κυκλάδας, ἧ στενὸν
 Ἑλλης
 Κύμα καὶ Οἰείας ἤλεα μεμφόμεθα;
 Ἄλλως τοῦνομ' ἔχουσιν· ἐπεὶ τί με, τὸν προφύγοντα
 Κεῖνα, Σκαρφαιεὺς ἀμφέκαλυψε λιμὴν;
 5 Νόστιμον εὐπλοῖην ἀρῶτό τις· ὡς τά γε πόντου
 Πόντος ὁ τυμβωθεὶς οἶδεν Ἀρισταγόρης.

CIX.

Χειμέριον καίονσαν ἐφ' ἐστίῃ ἄνθρακα Γοργῶ
 Τὴν γρήν βροντῆς ἐξαπάταξε φόβος·

⁷ CVI. Sic Plan. Br. μύσας om. ἧ contra metrum.

⁸ CVI. ἔδυν. Br. ἔδν.

¹ CVII. Cod. Διόνυσσον.

³ CVII. Cod. ἀγρόθε (Ed. Flor. ἀγρόθι). ² CVIII. Br. οἰείας.
 Cor Jacobs.

Πνεύμονα δὲ ψυχθεῖσα κατήνυσεν· ἦν ἄρα μέσση
Γήρως, καὶ θανάτου λειπομένη, πρόφασις.

CX.

Τοῦτο τοι, Ἀρτεμίδωρε, τεῶ ἐπὶ σάματι μάτηρ
Ἰαχε, δωδεκέτη σὸν γοάουσα μόρον·
Ὡλετ' ἐμᾶς ὠδίνος ὁ πᾶς πόνος εἰς σπόδον, εἰς πῦρ,
Ὡλεθ' ὁ πᾶς μελέου γειναμένου κάματος·
5 Ὡλετο δ' ἂ ποθενὰ τέρψις σέθεν· ἐς γὰρ ἄκαμπτον
Ἐς τὸν ἀνόστητον χῶρον ἔβας ἐνέρων,
Οὐδ' ἐς ἐφηβείαν ἔλθων, τέκος· ἀντὶ δὲ σεῖο
Στάλα καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις.

CXI.

Αὐτοῦ σοι παρ' ἄλωνι, δυηπαθὲς ἐργάτα μύρμηξ,
Ἡριον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτισάμην,
Ὅφρα σε καὶ φθίμενον Δηοῦς σταχυητρόφος αὐλαξ
Θέλγη, ἀροτραίῃ κείμενον ἐν θαλάμῃ.

ΔΑΦΙΤΟΥ ΓΡΑΜ.

Πορφύρειοι μώλωπες, ἀπορρήγματα γάζης
Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης.

⁴ CIX. Cod. λειπομένη et sic Br. ³ CX. Cod. εἰς πόνον.
cor. Canter. εἰς ante πῦρ om. Cod. Vat. ⁴ CX. Cod.
Vat. Παμμέλεος γεινομένου. Br. ὦλετο Παμμένεος. ⁵ CX. ἀπο-
θενὰ. Cor. Jacobs nisi quod θ' habet ante α. Br. ὦλετ'
ἀπευθὴς μοι τέρψις. ⁷ CX. Cod. Vat. ἦλθες.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

II.

Ἄρτεμι τόξα λαχοῦσα καὶ ἀλκήεντας ὀϊστοὺς,
 Σοὶ πλόκον οἰκέας τόνδε λέλοιπε κόμας
 Ἀρσινόη θυόεν παρ' ἀνάκτορον, ἢ Πτολεμαίου
 Παρθένος, ἱμερτοῦ κειραμένη πλοκάμου.

III.

Οὐτ' ἀπὸ Μεσσάνας οὐτ' Ἀργόθεν εἶμι παλαιστὰς
 Σπάρτα μοι Σπάρτα κυδιάνειρα πατρίς.
 Κεῖνοι τεχνάεντες ἔγωγε μὲν, ὥς ἐπέοικε
 Τοῖς Λακεδαιμονίων παισὶ, βία κρατέω.

III A.

Ἐκ Νεμέας ὁ λέων· ἀτὰρ ὁ ξένος Ἀργόθεν αἶμα,
 Πολλὸν ὁ μὲν θηρῶν, μείζον ὁ δ' ἡμιθέων.
 Ἔρχονται δ' ἐς ἀγῶνα, κατάντιον ὄμμα βαλόντες
 Λοξὸν, ὑπὲρ ζωᾶς καὶ βιοτᾶς σφετέρας
 5 Ζεῦ πάτερ, ἀλλ' εἴη τὸν ἀπ' Ἀργεὸς ἀνέρα νικᾶν,
 Ἐμβατος ὥς ἂν τοι καὶ Νεμέα τελέθῃ.

IV.

Καί ποτε Θυμώδης, τὰ παρ' ἐλπίδα κήδεα κλαίων,
 Παιδὶ Λύκῳ κενεὸν τοῦτον ἔχευε τάφον.
 Οὐδὲ γὰρ ὀθνεῖν ἔλαχεν κόνιν, ἀλλὰ τίς ἄκτη
 Νειάτη, ἢ νήσων ποντιαδῶν τις ἔχει
 5 Ἐνθ' ὅγε που πάντων κτερέων ἄτερ, ὅστέα φαίνει
 Γυμνὸς ἐπ' ἀξείνου κείμενος αἰγιαλοῦ.

¹ II. Cod. ἀκήεντας. Suid. et Br. ἀλκήεντας.
 μείζων. Br. μείζων δὲ θηρῶν ὡς μὲν, ὁ δ' ἡμιθέων.

² III A. Cod.

⁴ IV. Cod.

^η
 νίας. Br. νηϊάς.

V.

- Ὀρφέα Θρηϊκίῃσι παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου
 Τύμβος ἔχει, Μούσης νύεα Καλλιόπης,
 Ὡ δρύνες οὐκ ἀπίθησαν, ὅτφ συνάμ' ἔσπετο πέτρη
 Ἄψυχος, θηρῶν θ' ὑλονόμων ἀγέλαι,
 5 Ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εὔρετο Βάκχου,
 Καὶ στίχον ἡρώφ ζευκτὸν ἔτευξε ποδὶ,
 Ὅς καὶ ἀμειλίκτιο βαρὺ Κλυμένοιο νόημα,
 Καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρα.

VI.

- Ὡδ' ὑπὲρ Ἀμβρακίας ὁ βοάδρομος ἀσπίδ' αἰέρας
 Τεθνάμεν ἢ φεύγειν εἰλετ' Ἀρισταγόρας,
 Τίος Θευπόμπου. μὴ θαῦμ' ἔχε Δωρικὸς ἀνὴρ
 Πατρίδος, οὐ ζωᾶς ὀλλυμένας ἀλέγει.

VII.

- Ὡ Λακεδαίμονιοι, τὸν ἀρήϊον ὕμμιν ὁ τύμβος
 Γύλλιν ὑπὲρ Θυρέας οὗτος ἔχει φθίμενον,
 Ἄνδρος, ὃς Ἀργείων τρεῖς ἔκτανε, καὶ τόδ' ἔειπε,
 Τεθναίην Σπάρτας ἄξια μησάμενος.

VIII.

- Ὡλεο δὴ πατέρων παρὰ λήϊα καὶ σὺ Μαχάτα
 Δριμὺν ἐπ' Αἰτώλοις ἀντιφέρων πόλεμον,

3 v. Cod. Vat. σὺν ἄμ'. 4 v. Cod. Vat. ἀγέλα. Plan.
 ἀγέλη. Cod. Vat. ὑλανόμων. 5 v. ὅποτε. 3 vi. Cod.
 Vat. loc. pr. τ' Εὐπόμπου, sec. loco ὁ θευπόμπου. 4 vi. Cod.
 Vat. sec. loco ἦβας. 3 vii. Cod. ἄνδρα. Cod. Vat.
 καὶ τότε εἶπε. Cor. Jacobs. Br. τότε γ' εἶπε. Jacobs mallet
 ἄνδρας ὅς. 2 viii. Cod. λήϊα et sic. Br.

Πρωθήβας· χαλεπὸν γὰρ Ἀχαιῶν ἄνδρα νοῆσαι
 Ἄλκιμον εἰς πολλὰν ὄσας ἔμεινε τρίχα.

IX.

Ἔσθης ἐν προμάχοισι, Χαιρωνίδα, ὧδ' ἀγορεύσας
 Ἦ μόρον, ἧ νίκαν, Ζεῦ πολέμοιο δίδου,
 Ἀνίκα τοι παρὰ τάφρον Ἀχαιῖδα τῇ τότε νυκτὶ
 Δυσμενέες θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνου.
 5 Καὶ μὰν ἀλλ' ἀρετὰς σε διακριδὸν Ἄλις αἰεῖδει,
 Θερμὸν ἀνὰ ξείναν αἷμα χέαντα κόνιν.

X.

Πρὸς σε Διὸς Ξενίου γοννούμεθα, πατρὶ Χαρίνῃ
 Ἀγγελίον. Θηβην, ὦ ἄνερ, ἐπ' Αἰολίδα
 Μῆνιν καὶ Πολύνεικον ὀλωλότε, καὶ τόδε φαίης,
 Ὡς οὐ τὸν δόλιον κλαίμεν ἄμμι μόρον,
 5 Καίπερ ὑπὸ Θρηκῶν φθίμενοι χερὸς, ἀλλὰ τὸ κείνου
 Γῆρας ἐν ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφανῇ.

XI.

Ὑστάτιον, Φώκαια κλυτὴ πόλι, τοῦτο Θεανὸ
 Εἶπεν ἐς ἀτρύγετον νύκτα κατερχομένη·
 Οἴμοι ἐγὼ δύστηνος· Ἀπέλλιχε, ποῖον, ὅμεινε,
 Ποῖον ἐπ' ὠκείῃ νηὶ περῆς πέλαγος ;
 5 Ἀντὰρ ἐμεῦ σχεδόθεν μόρος ἴσταται. ὥς ὄφελόν γε
 Χεῖρὶ φίλην τὴν σὴν χεῖρα λαβοῦσα θάνειν.

⁵ IX. Cod. ἀρετὴ σε—ἄλις, et sic Br. in textu nisi quod ἄλις habet. Sed cor. ut nos habemus, nisi quod pro καὶ ναὶ habet.

¹ X. Cod. Vat. πρὸς Διὸς, om. σε. cor. Salm.

³ X. Plan. et Vat. πολύνεικον.

¹ XI. Cod. Vat. ὑστατον, Vulg. ut nos. Br. Ὑστατον δ.

² XI. Cod. Vat. εἶπες.

⁴ XI. οἰκείῃ ν. περεῖς.

⁵ XI. Cod. Vat. μόνος.

XII.

Τὰν ἱλαρὰν φωνὴν καὶ τίμιον, ὃ παριόντες,
 Τῷ χρηστῷ, Χαίρειν, εἶπατε Πραξιτέλει·
 Ἦν δ' ὃ ὕμνῳ Μουσῶν ἱκανὴ μέρος, ἥδ' ἐπ' οἶνον
 Κρήνους, ὃ χαίροις Ἀνδριε Πραξιτέλες.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

I.

Μυριόπουν σκολόπενδραν ὑπ' Ὀρίωνι κυκηθεὶς
 Πόντος Ἰαπύγων ἔβρασ' ἐπὶ σκοπέλους·
 Καὶ τόδ' ἀπὸ βλοσυροῦ σελάχευς μέγα πλεῦρον
 ἀνῆψαν
 Δαίμοσι βουφόρων κοίρανοι εἰκοσόρων.

II.

- α. Εἰνάλι' ἃ λαβύριμβε, τύ μοι λέγε, τίς σ' ἀνέθηκεν
 Ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἄλλος εὐράμενος ;
 β. Παίγνιον Ἀντριάσιν Διονύσιος ἀνθετο Νύμφαις
 (Δῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ Πελωριάδος)
 5 Τίος Πρωτάρχου σκολιδὸς δ' ἐξέπτυσσε πορθμὸς,
 Ὅφρ' εἶην λιπαρῶν παῖγνιον Ἀντριάδων.

III.

Σοὶ τὸν πεληθέντα δι' εὐξάντου τρίχος ἄμνου,
 Ἑρμῆ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέτασον,

² I. Cod. Vat. σκοπελοῖς, Suidas et Br. ut nos. ² II. Cod.
 Vat. εἰν ἄλλ. Br. εἰνάλιε. ² III. Cod. Vat. πιγθέντα,
 εὐξάνθου. Cor. Salm. ² III. πέταλον, ut quoque Suidas.

Καὶ δῖβολον περόναν, καὶ στλεγγίδα καὶ τὸ τανυσ-
θὼν

- Τόξον καὶ τριβάκαν γλοιοπότιν χλαμύδα,
5 Καὶ σχίζας, καὶ σφαῖραν αἰέβολον. ἀλλὰ σὺ δέξαι
Δῶρα φιλευτάκτου, δαῖμον, ἐφηβοσύνας.

IV.

Ἄρτεμις, ἡ Γόργοιο φύλαξ κτεάνων τε καὶ ἀγροῦ,
Τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάου δὲ φίλους·
Καὶ σοι ἐπιρρέξει Γόργος χιμάριοι νομαίης,
Αἶμα, καὶ ὠραίους ἄρνας ἐπὶ προθύροις.

V.

- Ἄλικες αἶ τε κόμαι καὶ ὁ κρώβυλος, ἃς ἀπὸ Φοίβῃ
Πέξατο μολπάστῃ, ὁ τετρακαιδεκέτης·
Αἰχματὰν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόμεντα
Παῖς Ἀγασιδίκου πίονα τυροφόρον.
5 ὦ πολλον, θείης τὸν Κρώβυλον εἰς τέλος ἄνδρα
Οἴκου καὶ κτεάνων χεῖρας ὑπερθεν ἔχειν.

VI.

Καλῶ σὺν τέττιγι Χαρισθενέης τρίχα τήνδε
Κουρόσυνον κούραις θῆκ' Ἀμαρυνθίας
Σὺν βοῖ χερνιφθεῖς. ὁ πάϊς δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει,
Πωλικὸν ὥς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος.

VII.

Στᾶθι πέλας, δάκρυσον ἰδὼν, ξένε, μυρία πένθη
Τᾶς ἀθυρυγλώσσου Τανταλίδος Νιόβας,

³ III. στεγγίδα. ³ IV. Cod. Vat. νομείης. ² V. Cod.
Κῶμος ὁ τετραέτης. et sic Br. ¹ VI. Cod. χαρισθένης.
³ VI. χερνίφθεντα πάϊς δ' ἴσον et sic Br.

- Ἄς ἐπὶ γᾶς ἔστρωσε δυωδεκάπαιδα λοχείαν
 Ἄρτι, τὰ μὲν, Φοίβου τόξα, τὰ δ', Ἀρτέμιδος.
 5 Ἄ δὲ λίθῳ καὶ σαρκὶ μεμυγμένον εἶδος ἔχουσα
 Πετροῦται· στενάχει δ' ὑψιπαγῆς Σίπυλος.
 Θνατοῖς ἐν γλώσσῃ δολία νόσος· ἁ ἀχάλινος
 Ἀφροσύνα τίκτει πολλάκι δυστυχίαν.

VIII.

- Μνασάλκεος τὸ σᾶμα τῷ Πλαταιάδᾳ
 Τῷ ἡγειοποιῷ
 Ἄ Μῶσα δ' αὐτῷ τᾶς Σιμωνίδα πλάδας
 Ἦς ἀποσπάραγμα·
 5 Κενά τε ναὶ Γᾶν, κάπιλακυθίστρια,
 Διθυραμβόχαμα
 Τέθνακε μὴ βάλωμες· αἱ δὲ καὶ ζόεν,
 Τύμπανον κ' ἐφύση.

IX.

- Εὐφορίων ὁ περισσὸν ἐπιστάμενός τι ποιῆσαι,
 Πειραιικοῖς κεῖται τοῖσδε παρὰ σκέλεσιν.
 Ἀλλὰ σὺ τῷ μύστῃ ροιῇν ἢ μῆλον ἄπαρξαι,
 Ἦ μύρτον· καὶ γὰρ ζωὸς ἐὼν ἐφίλει.

X.

- Ὡχιεο τ' ἀσκήπων, Κινησία, Ἑρμοῦ λάτρης,
 Ἐκτίσων Ἀἰδῇ χρεῖος ὀφειλόμενον,

³ VII. Vulg. ἔτρωσε. ⁸ VII. Vulg. ἁ ἀχάλινος. Br. ἁς.
² VIII. Cod. πλάδας. Br. πλάτας. ⁵ VIII. Cod. καὶ γὰρ
 καιπιλακυθίστρια sine accentu. ⁶ VIII. Διθυραμβοχάνα sine
 accentu. ⁷ VIII. κε. ⁸ VIII. Cod. γ'. ¹ IX. Cod. Vat.
 ποῆσαι. ³ IX. σοί. ¹ X. Cod. Vat. ἄχευε. ἄγρις. Cor.
 Toup. Br. om. τ'.

Γήραϊ τ' ἄρτια πάντα φέρων· χρήστην δὲ δίκαιον
Εὐρών σε στέργει παντοβίης Ἀχέρων.

XI.

Οὕτω δὴ Πύλιον τὸν Ἀγήνορος, ἄκριτε Μοῖρα,
Πρώϊον ἐξ ἥβας ἔθρισας Αἰολέων,
Κήρας ἐπισσεύσασα βίου κύνας· ὦ πόποι, ἀνὴρ
Οἶος ἀμειδίητ' κεῖται ἔλωρ Ἀῖδα.

XII.

Δηρίφατον κλαίω Τιμοσθένη νῖα Μολόσσου
Ξείνον ἐπὶ ξείνῃ Κεκραπία φθίμενον.

XIII.

Τόλμα καὶ εἰς Ἀῖδαν καὶ ἐς οὐρανὸν ἄνδρα κομίζει,
'Α καὶ Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρᾶς,
Δωρόθεον· Φθία γὰρ ἐλεύθερον ἡμαρ ἰάλλων
'Ερράισθη Σηκῶν μεσσόθι καὶ Χιμάρας.

XIV.

Εὐρύτορον περὶ σῆμα τὸ Φαιναρέτης ποτὲ κούραι
Κέρσαντο ξανθοὺς Θεσσαλίδες πλοκάμους,
Πρωτοτόκον καὶ ἄποτμον ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην,
Δαρίσαν δὲ φίλην ἤκαχε καὶ τοκέας.

XV.

Κληῖδες πόντου σε καὶ ἐσχατιαὶ Σαλαμῖνος
Τίμαρχ' ὑβρίστης τ' ὤλεσε Διψ' ἄνεμος

³ x. Cod. γήραϊ ἔτ'. Br. γυία ἔτ'. Cor. Reiske.

² XII. Cod. δηρίφαγον.

⁴ XIII. Cod. Vat. χιμέρας.

Νηὲ τε σὺν φόρτῳ τε· κόνιν δὲ σοῦ ἀντὶ μέλαιναν
Δέξαντ' οἰζυροὶ, σχέτλιε, κηδεμόνες.

XVI.

Ναυήγου τάφος εἰμί· σὺ δὲ πλέε, καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς
᾽Ωλλύμεθ', αἱ λαιπαὶ νῆες ἐποντοπόρουν.

XVII.

Θεύδοτε, κηδεμόνων μέγα δάκρυον, οἷ σε θάνοντα
Κώκυσαν, μέλεον πύρσαν ἀναψάμενοι,
Αἴλινον αἶ, τρισάωρε· σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε καὶ
ἥβης
Κάλλιπε· ἡδίστη μητρὶ γόους καὶ ἄχῃ.

XVIII.

Πέτρος ἐγὼ, τοπάλαι γυρὴ, καὶ ἄτριπτος ἐπιβλής;
Τὴν Ἑρακλείτου ἔνδον ἔχω νεφαλὴν.
Αἰὼν μ' ἔτριψεν λάλλαις ἴσον· ἐν γὰρ ἀμάξῃ
Παμφόρῳ αἰζήων· εἰνοδίῃ τέταμαι.

5 Ἀγγέλλω δὲ βρότοισι καὶ ἄστυλός περ εοῦσα,
Θεῖον ὑλακτητὴν δῆμου ἔχουσα κῆνα.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

I.

Ναὶ ναί, βάλλετ' Ἑρωτες· ἐγὼ σκόπος εἰς ἅμα
πολλοῖς
Κεῖμαι· μὴ φείσῃσθ', ἄφρονες· ἦν γὰρ ἐμέ

³ xv. Cod. Vat. δὲ σὺ ἀμφιμέλαιναν. Br. δ' οὐδ' ἀμφιμέλαιναν.

² xvi. Cod. Vat. ὀλλόμεθ'. Plan. ut nos. ¹ xvii. Cod.

Vat. ἐπεθάνοντων. Plan. εἰς σε θάνοντα, cor. Br. ³ xvii. Αἰ-
λιόλινε. Br. Αἰνόλινε. ² xviii. Cod. Vat. δ' ἔνδον.

⁴ xviii. Cod. Vat. ἔτριψεν καλάϊς. Br. κροκάλαϊς, ¹ i. Cod.
βάλλοις pro πολλοῖς.

Νικήσητ', ὀνομαστοὶ ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθε
Τόξοται, ὡς μεγάλης δεσπόται ἰοδόκης.

II.

Εὖοπλος καὶ πρὸς σε μαχήσομαι· οὐδ' ἀπεροῦμαι
Θηητὸς ἐών· σὺ δ' Ἐρως μηκέτι μοι πρόσσαγε.
Ἦν με λάβης μεθύοντ' ἅπαγ' ἔκδοτον ἄχρι δὲ
νήφω,
Τὸν παραταξάμενον πρὸς σε λόγισμον ἔχω.

III.

Ἀ Κύπρον, ἃ τε Κύθηρα, καὶ ἃ Μίλητον ἐποιχνεῖς,
Καὶ καλὸν Συρίας ἵπποκρότου δάπεδον,
Ἐλθοις Ἰλαος Καλλιστίῳ, ἥ τὸν ἐράστην
Οὐδέ ποτ' οἰκείων ᾤσεν ἀπὸ προθύρων.

IV.

Μή με δόκει πιθανοῖς ἀπατᾶν δάκρυσσι, Φιλαινί,
Οἶδα, φιλεῖς γὰρ ὅλως οὐδένα μείζον ἐμοῦ,
Τοῦτον, ὅσον παρ' ἐμοὶ κέκλισαι, χρόνον· εἰ δ'
ἕτερός σε
Εἶχε, φιλεῖν ἂν ἔφης μείζον ἐκείνον ἐμοῦ.

V.

Πυθιάς, εἰ μὲν ἔχεις τιν' ἀπέρχομαι· εἰ δὲ καθεύ-
δεις
ᾧδε μόνῃ, μικρὸν, πρὸς Διὸς, ἐσκάλεσαι.

¹ II. Sic Cod. Br. εὖοπλον.

⁴ II. Cod. πρόσσε.

² IV. Cod. πιθανῶς.

³ IV. Sic Cod. Br. τοῦτο γ' vitiose.

² V. Cod. ἐκκάλεσαι. Br. εἰσκαλίσσον.

Ἴσθι δὲ σημείον, μεθύων ὅτι καὶ διὰ κλωπῶν
Ἦλθον, Ἐρωτι θρασεῖ χρώμενος ἡγεμόνι.

VI.

Ἐν Πάφῳ, ὧ Κυθέρεια, παρ' ἡϊόν' αἶδε Κλέανδρος
Νικῶ ἐν χαροποῖς κύμασι νηχομένην.
Καιόμενους δ' ὑπ' Ἐρωτος ἐνὶ φρέσιν ἀνθρακας
ὧ νῆρ

Ἐηρούς ἐκ νοτερῆς παιδὸς ἐπέσπασατο.

- 5 Χῶ μὲν ἐναυάγει γαίης ἔπι· τὴν δὲ θαλάσσης
Ψάουσαν πρηεῖς εἴχουσαν αἰγιαλοί.
Νῦν δ' ἴσος ἀμφοτέροις φιλήης πόθος· οὐκ ἀτελεῖς
γάρ
Εὐχαῖ, τὰς κείνης εὖξατ' ἐπ' ἡϊόνος.

VII.

Αὐτοὶ τὴν ἀπαλὴν Εἰρήνιον εἶδον Ἐρωτες
Κύπριδος ἐκ χρυσέων ἐρχομένην θαλάμῳ,
Ἐκ τριχὸς ἄχρι ποδῶν ἱερὸν θάλας, οἷά τε λύγδου
Γλυπτὴν, παρθενίων βριθομένην χαρίτων.
5 Καὶ πολλοὺς τότε χερσὶν ἐπ' ἡϊθείουσιν ὀστούς
Τόξου πορφυρέης ἦκαν ἀφ' ἀρπεδόνης.

VIII.

Δάκρυα καὶ κῶμοι τί μ' ἐπείγετε, πρὶν πόδας ἄραι
Ἐκ πυρὸς, εἰς ἑτέραν Κύπριδος ἀνθρακίην;

³ v. Cod. εἶπε δὲ. Br. αἶρε δὲ. Sic Reisk. Br. διακλωπῶν.
⁴ v. ἦλθεν. ¹ vi. Cod. Ἐν Παφίῃ κ. παρήϊον. Cor.

Jacobs nisi quod habet. Σὴν Παφίῃ. Br. Παφίῃ. cætera velut
codex. ² vi. Νικοῦς—νηχομένην. Cor. Jacobs.

² vii. Cod. ἐρχόμενοι. et sic Br. Cor. Jacobs. ¹ viii. Cod.
ἐγείρετε. Br. ut Cod.

Λήγω δ' οὔ ποτ' Ἔρωτος· αἰεὶ δὲ μοι οὐξ Ἀφροδίτης
ἄλγος, ὃ μὴ κρίνων κεινὸν ἄγοντι πόθον.

IX.

Τὸν Μούσων τέττιγα Πόθος δήσας ἐπ' ἀκάνθαις
Κοιμίζειν ἐθέλει πῦρ ὑπὸ πλεῦρα βαλὼν
Ἥ δὲ πρὶν ἐν βίβλοις πεπονημένη ἄλλα θερίζει
Ψυχῇ, ἀνιρρῶ δαίμονι μεμφομένη.

X.

Ναννοῦς καὶ Λύδης ἐπέχει δύο, καὶ φέρ' ἐκάστου,
Μιμνέρμου, καὶ τοῦ σώφρονος Ἀντιμάχου·
Συγκέρασον τὸν πέμπτου ἐμοῦ· τὸν δ' ἕκτου,
ἐκάστου,
Ἡλιόδωρ', εἶπας, ὅστις ἐρῶν ἔτυχεν.
5 Ἐβδομον Ἡσιόδου, τὸν δ' ὄγδοον εἶπον Ὀμήρου,
Τὸν δ' ἕνατον Μουσῶν, Μνημοσύνης δέκατον.
Μεστὸν ὑπὲρ χείλους πίομαι, Κύπρι· τᾶλλα δ'
Ἐρωτι
Νήφειν οἰνώθεντ' οὐχὶ λίην ἄχαρι;

XI.

Κεκροπὶ ραῖνε λάγυνε πολύδροσον ἱκμάδα βάκχου
Ῥαῖνε, δροσιζέσθω συμβολικὴ πρόποσις,
Σιγᾶσθω Ζήνων ὁ σοφὸς κύκνος, ἃ τε Κλεάνθους
Μοῦσα· μέλοι δ' ἡμῖν ὁ γλυκύπικρος Ἔρωσις.

³ VIII. ἐξ. Br. ut Cod. ⁴ VIII. ἄγοντι πόθος. Br. ut
Cod. ³ IX. Cod. ἀλλαθερίζει. ¹ X. Cod. φερεκάστου. Br.
φερ' ἐραστῶν. ³ X. Br. ἐαυτοῦ. fors. ἐραστοῦ. ⁷ X. Ἐρωτες.
Br. ut in Cod. ⁸ X. Νήφοντ'—ἄχαριν, et sic Br.

XII.

Τέσσαρες οἱ πίνοντες, ἐρωμένη ἔρχεθ' ἐκάστω·
 Ὅκτ' ὀ γινομένοις Χῖον ἐν οὐκ ἱκανόν.
 Παιδάριον, βαδίσας πρὸς Ἀρίστιον, εἶπε τὸ πρῶτον
 Ἑμιδεὲς πέμψαι, χοῦς γὰρ ἔνεισι δύο
 Ἀσφαλῶς, οἶμαι δ' ἔτι καὶ πλέον. ἀλλὰ τρόχαζε·
 Ὡρας γὰρ πέμπτης πάντες ἀθροίζόμεθα.

XIII.

- α. Τίς πόθεν ὁ πλάστης; β. Σικυώνιος. α. Οὐ-
 νομα δὴ τίς;
 β. Λύσιππος. α. Σὺ δὲ τίς; β. Καιρὸς ὁ
 πανδαμάτωρ.
 α. Τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας. β. Ἀεὶ τροχάω.
 α. Τί δὲ ταρσοὺς
 Ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; β. Ἰπταμ' ὑπηνέ-
 μιος.
 5 α. Χειρὶ δὲ δεξιτέρῃ τί φέρεις ξυρόν; β. Ἀνδράσι
 δεῖγμα
 Ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.
 α. Ἡ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; β. Ἐπαντιάσαντι
 λάβεσθαι,
 Νῆ Δία. α. Τὰξόπιθεν δ' εἰς τί φαλακρά
 πέλει;
 β. Τὸν γὰρ ἄπαξ πτηνοῖσι παραθρέξαντά με
 ποσσὶν
 10 Οὗτις ἔθ' ἱμείρων δράζεται ἐξόπιθεν,

α. Τοῦνεχ' ὁ τεχνίτης σε διέπλασεν; β. Εὔνεκεν
 ὑμέων,
 Ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

XIV.

Λύσιππε, πλάστα Σικυνώνιε, θαρσαλέα χεῖρ,
 Δάϊε τεχνίτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὀρή
 Ὅν κατ' Ἀλεξάνδρου μορφᾶς χέες· οὐκέτι μεμπτοὶ
 Πέρσαι· συγγνώμη βοῦσι λέοντα φυγεῖν.

XV.

Καὶ περὶ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηόνιον βοῦν·
 Πάτρη γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἔπεσχε Θάσος
 Θευγένει· ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον· οὔνεκεν οὕτω
 Χάλκεος ἔστηκα χεῖρα προισχόμενος.

XVΔ.

Οὐ πόταμος κελαδῶν ἐπὶ χεῖλεσιν, ἀλλὰ δράκοντος
 Εἶχέ ποτ' εὐπώγων τόνδε λίθον κεφαλῇ,
 Λευκὰ φαληριόωντα· τὸ δὲ γλυφέν ἄρμα κατ'
 αὐτοῦ

Τοῦθ' ὑπὸ λυγκείου βλέμματος ἐγλύφετο.

5 Ψεύδει χειρὸς ὅμοιον ἀποπλαγιασθὲν ὀρᾶται
 Γλύμμα· κατὰ πλάτεος δ' οὐκ ἂν ἴδοις προ-
 βόλου.

Ἦ καὶ θαῦμα πέλει μόχθου μέγα, πῶς ὁ λιθουργὸς
 Τὰς ἀτενιζούσας οὐκ ἐμόγησε κόρας.

¹¹ XIII. Cod. Vat. τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν. ut ambo
 disticha Tempori tribuerentur. ¹ XIV. Post Σικυνώνιε
 lacuna. θαρσαλέα ex conjectura. ² XV A. Tzetzes. κεφαλῇ.

³ XV A. λευκᾶ.

⁵ XV A. ἀπεπλασθεν γάρ. et sic Br.

⁷ XV A. εἰ.

XVI.

Ποίην τίς βιότου τάμη τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
 Νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξεις· ἐν δὲ δόμοις
 Φροιτίδες· ἐν δ' ἀγοραῖς καμάτων ἄλῃς· ἐν δὲ
 θαλάσση

- Τάρβος· ἐπὶ ξείνης, ἣν μὲν ἔχῃς τι δέος·
 5 Ἦν δ' ἀπορῆς ἀνιηρόν· ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
 Ἔσσεαι. οὐ γαμέεις; ζήση ἐρημότερος
 Τέκνα πόνοι· πῆρωσις ἄπαις βίος· αἱ νεύτητες
 Ἀφρονες· αἱ πολιαί δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
 Ἦν ἄρα τῶν πάντων τόδε λῳῖον ἢ γένεσθαι
 10 Μηδέποτ', ἢ θανέειν αὐτίκα τικτόμενον.

XVII.

- Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βόρον, οἷα κορώνην
 Παννυχίν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος,
 Χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος· ἀλλὰ σὺ τούτου
 Καὶ χρῖε στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
 5 Εἵποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν· ἦλθε δ' ἀμαυρὰ
 Βλέψας ἐκ πολλίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
 Ὅ τρίχιδι φθείρας μονολήκυθος· ἐκ γὰρ ἀγώνων
 Τῶν τότε ληναϊκῶν ἦλθ' ὑπὸ Καλλιόπην.

¹ XVI. Cod. Vat. τάμοι. ⁴ XVI. ἔχεις. ⁶ XVI. ξῆς ἔτ'.
 Br. ζήση. ex marg. Stob. ⁹ ¹⁰ XVI. Sic Stobæus nisi quod
 μήποτε habet. Br. et Plan. Ἦν ἄρα τοίνδε δυοῖν ἑνος αἵρεσις ἢ τὸ
 γένεσθαι μηδέποτ' ἢ τὸ θανεῖν, κ.τ.λ. Cod. Vat. Ἦν ἄρα τοῖν δυοῖν
 ἑνος αἵρεσις ἢ τὸ γένεσθαι Μήποτε ἢ τὸ θανεῖν. ⁷ XVII. Br.
 ὥχρος διφθερίας. ⁸ XVII. Br. ὑπὸ κοῖλον ὀπῆν.

XVIII.

Τὸν τρίετη παίζοντα περὶ φρέαρ Ἀρχαίανακτα
 Εἶδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο,
 Ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διαβρόχον ἄρπασε μάττηρ,
 Σκεπτομένα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει
 5 Νύμφας δ' οὐκ ἐμήνηεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ἐπὶ γούνων
 Ματρὸς κοιμαθεὶς τὸν βαθὺν ὕπνον ἄει.

XIX.

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἁλὸς τί με θάπτετε; πολλὸν
 ἄνευθεν
 Χῶσαι ναυηγοῦ τλήμονα τύμβον ἔδει.
 Φρίσσω κύματος ἤχον, ἐμὸν μόρον· ἀλλὰ καὶ
 οὕτως
 Χαίρετε, Νικήτην οἷτινες οἰκτίρετε.

XX.

Δωρίχα ὁστέα μὲν σὰ πάλαι κοσμήσατο δεσμὸς
 Χαίτης ἣ τε μύρων ἔκπνοος ἀμπεχόνη,
 Ἦ ποτε τὸν χαρίεντα περιστέλλουσα Χάραξον
 Σύγχρους ὀρθρινῶν ἤψαο κισσυβίων.
 5 Σαπφῶαι δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν
 Ὡιδοῦ, αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες
 Οὔνομα σὸν μακαριστὸν, ὃ Ναύκρατις ὦδε φυ-
 λάξει,
 Ἔστ' ἂν ἐπὶ Νείλου ναῦς ἔφαλος γεγόνῃ.

¹ XVIII. Cod. Vat. loc. pr. Ἀρχαίανακτα et sic Br. loc. sec. Ἀρχαίανακτα. ⁶ XVIII. Cod. ἔχει et sic Br. ³ XIX. Vat. αὐτως. ⁴ XIX. Sic Cod. Vat. Br. οἰκτέρετε. ² XX. Cod. σ' ἀπαλὰ—δεσμῶν. ⁵ XX. ἣ. Cor. Br. ⁵ XX. Σαπφῶ αἱ. ⁶ XX. φῶδης αἱ et sic Br. ⁸ XX. εἴη Νείλον ναῦς ἔφαλος γεγάνῃ. Cor. Cas.

XXI.

Τούτο καὶ ἐν πόντῳ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς φιλαδέλφου

Κύπριδος ἰλάσκειθ' ἱερὸν Ἀρσιωνός,

Ἦν ἀνακριανέουσιν ἐπὶ Ζεφυρηίδος ἄκτῆς

Πρώτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.

- 5 Ἦ δέ ται εὐπλοῖην δώσει, καὶ χεῖματι μέσσω
Τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

ΦΑΝΙΟΥ.

I.

Ναὶ Θέμιν, ἀκρήτου καὶ τὸ σκύφος, φ' σεσάλευμαι

Πάμφιλε, βαιὸς ἔχει τὸν σὸν ἔρωτα χρόνος.

Ἦδη γὰρ καὶ μηρὸς ὑπὸ τρίχα, καὶ γένυς ἡβᾶ,

Καὶ πόθος εἰς ἐτέρην λοιπὸν ἄγει μανίην.

- 5 Ἄλλ' ὅτε δὴ σπινθῆρος ἔτ' ἵχνια βαιὰ λέλειπται,
Φειδώλῃν ἀπόθου· καιρὸς ἔρωτι φίλος.

II.

Σκίπωνα προ ποδαγὸν ἱμάντα τε, καὶ πυρικόλταν

Νάρθηκα, κροτάφων πλάκτορα νηπιάχων,

Κίρκον τ' εὐόλπαν φιλοκαμπέα, καὶ μονόπελμον

Συκχίδα, καὶ στεγανὰν κρατὸς ἔρημοκόμου

- 5 Κάλλων Ἑρμείᾳ θέτ' ἀνάκτορι, σύμβολ' ἀγωγᾶς
Παιδείου, πολὺ γυῖα δεθεῖς καμάτῳ.

III.

Σμίλαν Ἀκεστῶνδας δονακογλύφον, ὃν τ' ἐπὶ μισθῷ

Σπύργον ἔχεν καλάμων ψαῖστορα τῶν Κνωδίων,

¹ XXI. Cod. ποτάμῳ et sic Br. cor. Jacobs.

² II. Cod. στεναγάν. Suid. στεγανάν. Cor. Reiske.

³ III. Cod. ψαῖστορ' ἀπὸ Κνωδίων. Sic in textu. notis cor. Br.

- Καὶ σελίδων κανόνισμα φιλόρθιον, ἔργμα τέλειον
 Σαμοθέτω, καὶ τὰν εὐμέλανον βροχίδα
 5 Κάρκινά τε σπειροῦχα, λεάντειράν τε κίστηριν,
 Καὶ τὰν ἀδυφαῆ. πλινθίδα καλλαῖταν,
 Μάζας ἀνίκ' ἔκυρσε τελωνιάδος φιλολίχνου,
 Πιέρεσιν πενίας ἄρμεν' ἀνέκρεμασε.

IV.

- * Ἀλκιμος ἀγρεῖφναν κενοδοντίδα, καὶ φιλοδούπου
 Φάρσος ἄμας, στελέου χῆρον ἐλαϊνέου,
 'Ορθόποδα στεῖράν τε, καὶ ὠλεσίβωλον ἀρούρας
 Σφύραν καὶ δαπέδων μουνορύχαν ὄρνγα,
 5 Καὶ κτένας ἐλκυστήρας ἀνὰ προπύλαιον 'Αθάνας
 Θήκατο, καὶ ραπτὰς γειοφόρους σκαφίδας,
 Θησαυρῷ δτ' ἔκυρσεν, ἐπεὶ τάχ' ἂν ἁ πολυκαμπῆς
 'Ιξὺς κῆς 'Αἶδαν ὥχετο κυφαλέα.

V.

- Φάρσος σοι γεραοῦ τόδε βότρνος, εἰνὸδί' Ἑρμᾶ,
 Καὶ τρύφος ἱπνίτα πιαλέου φθόϊος,
 Παρκεῖται, σὺκόν τε μελαντραγές, ἄδε τ' ἐφολκίς
 Δρύππας, καὶ τυροῦ δρύψια κυκλιάδος

³ III. ἔργμα τελείας, nos. cor. Br. ἔργμα πορείας. ¹ IV. Cod. ἀγρεῖφναν. ² IV. Cod. et Suid. ἄμα, cor. Tourp. Cod. φιλοδάπου. Suid. φιλοδούπου. ³ IV. Br. ἀρθροπέδαν στερεάν τε. Cod. Vat. ἀρθροπέδαν στήμόν τε. Suidas στεῖράν τε. ⁵ IV. ἐλκυστήρας et sic Br. cor. Reiske. ⁷ IV. Br. Θησαυρῶν. Br. τάχ' οἱ ἄ. ⁸ IV. Cod. κ' εἰς et sic Br. cor. Jacobs. ¹ V. Cod. γεραοῦ. ² V. ἱπνεύτα. ³ V. ἄτ' ἐφολκίς. ⁴ V. δρύππα et sic Br. Cod. δρύψια. Br. δρύψελα.

- 5 Ἄκτὰ τε Κρηταῖς εὐτριβέος τ' ἐρεβίνθου
 Δωμὸς, καὶ Βάκχου πῶμ' ἐπιδορπίδιον·
 Τοῖσιν ᾄδοι καὶ Κύπρις ἐμὰ θεὸς ὕμμι δὲ ῥέξειν
 Φημί παρὰ κροκάλαις ἀργιπόδαν χιμάραν.

VI.

- Εὐγάθης Λαπιθανὸς ἐσοπτρίδα, καὶ φιλέθειρον
 Σινδόνα, καὶ πέτασον φᾶρος ὑπὸ ξύριον,
 Καὶ ψῆκτραν δονακίτιν ἀπέπτυσσε, καὶ λιποκόπους
 Φασγανίδας καὶ τοὺς συλόνυχας στόνυχας·
 5 Ἔπτυσσε δὲ ψαλίδας, ξυρὰ καὶ θρόνον, εἰς δ' Ἐπι-
 κούρου,
 Κουρέϊον προλιπὼν, ἄλατο κηπολόγους,
 Ἐνθα λύρας ἤκουσεν ὅπως ὄνος ὦλετο δ' ἄν που
 Διμώσσων, εἰ μὴ στέρξε παλινδρομίαν.

VII.

- Ἀκτίτ' ἥ καλαμευτὰ ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας,
 Καί με λάβ', εὐαρχον πρῶϊον ἐμπολέα,
 Αἶτε σύ γ' ἐν κύρτῳ μελανουρίδας, αἶτε τιν' ἀγρεῖς
 Μορμύρον, ἥ κίχλην, ἥ σπάρων, ἥ σμαρίδα·
 5 Αὐτὸν δ' αὐδάσεις με, τὸν οὐ κρέας, ἀλλὰ θαλάσσαν
 Τιμῶντα, ψαφαροῦ κλάσματος εἰς ἀπάτην,
 Χαλκίδος ἦν δὲ φέρης, φίλ', ἀκανθίδας, ἥ τινα
 θρίσσον
 Εὐάγρει· λιθίναν οὐ γὰρ ἔχω φάρυγα.

⁵ v. Cod. τε ροεῖτα, cor. Toup. Suid. τερ. . . ⁶ v. Cod. θωμὸς. et sic Br. ² vi. Cod. πετάσων. Br. πετάσων φάρσος ἐπιξυρίου. ³ vi. λιποκόπους. ⁴ vi. ὄνυχας. ⁵ vi. δ' ἰταλίας. Br. εἰς ἄλα καὶ. ² vii. Cod. Vat. λάβειν ἀρχάν. ⁵ vi. αὐτὸν αὐδάσεις. Br. τ' αὐγάσεις. ⁶ vii. Cod. Vat. ἀπάταν.

VIII.

Ἡρίον οὐκ ἐπὶ πατρὶ, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδὸς
 Λύσις ἀχέων κενεὴν τήνδ' ἀνέχωσε κόλιν,
 Οὔνομα ταρχύσας, ἐπεὶ οὐκ ὑπὸ χεῖρα τοκῶν
 Ἡλυθε δυστήνου λείψανα Μαντιθέου.

ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

I.

Ἀργείοις Σπαρτῆθεν ἴσαι χέρες, ἴσα τε τεύχη
 Συμβάλομεν· Θυρέαι δ' ἦσαν ἄεθλα δορὸς.
 Ἀμφω δ' ἀπροφάσιστα, τὸν οἴκαδε νόστον ἀφέντες,
 Οἰώνοις θανάτου λείπομεν ἀγγελίαν.

II.

Κλεῦα Τιμοκλήος, ὑπὲρ Θυρέαν δόρυ τείνας
 Κάτθανες, ἀμφίλογον γὰν ἀπότεμνομενος.

III.

Εὐβουλον ἐτέκνωσεν Ἀθηναγόρης περὶ πάντων
 Ἡσσονα μὲν μοῖρα, κρείσσονα δ' εὐλογία.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ.

I.

Καὶ τότε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί· οὐκ ὁ μὲν δς δ' οὐ
 Πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς Χίϊος.

² VIII. Cod. ἄχει et sic Br. ¹ I. X. Cod. Vat. τοῖς Ἀργεῖ
 Παρθενισαί—δὲ τεύχη. ² I. X. συμβάλαμεν. Cod. Vat. Θυρέα
 et sic Br. ¹ II. Cod. κλεῦάσου τοῖμοκλήιος. ² II. γὰν
 ἀμφιτεμνόμενος. ¹ III. Cod. Vat. δ' ἐτέκνωσεν.

II.

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν' ἀλλὰ καὶ
αὐτὴ

Κάτθανε, γευσασμένη αἵματος ἰοβόλου.

III.

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν αἰεὶ ζώνης δὲ τυχόντες

Φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι,

Ἦν δ' ἄρα δις καὶ τρὶς μεγάλης δράζονται ἀπήνης,

Δὴ τότε γίνονται φαυλεπιφαυλότατοι.

Μὴ, λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς

Κόσμος ὀλισθήσῃ καπποδοκίζόμενος.

ΙΠΠΙΟΥ ΗΛΕΙΟΥ.

Κύζικος ἦν μία πᾶσι πατρίς, καὶ μοῖρα δὲ πάντας

ᾧ ὤλεσεν ἡϊθέους, ᾧ παροδίτα, μία.

Οὐ τὸ καλὸν κοσμεῖ περικείμενον οὐνομα τύμβος,

Οὐ γλυκὺς ἔσθ' ἡμῖν κὰν φθιμένοισιν ἔρως.

ΑΡΧΕΛΑΟΥ.

I.

Τόλμαν Ἀλεξάνδρου καὶ ὅλαν ἀπεμάξατο μορφὰν

Λύσιππος, τοίαν χαλκὸς ἔχει δύναμιν,

Αὐδασοῦντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος ἐν Δία λεύσσω·

Γὰν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι, Ζεῦ· σὺ δ' Ὀλυμπον ἔχε.

II.

Πάντα δι' ἀλλήλων ὁ πολὺς σφραγίζεται αἶων,

Ἀνδρὸς γὰρ κοίλης ἐκ μυελοῦ ῥαχέως

² I. A. Cod. Vat. Λύσιππος . . . χαλκός.

¹ II. A. Xyl. σφραγίζεται quod Meurs. in σφραγίζεται mutavit.

Δεινὸς γίνετ' ὄφεις, νέκυος δειλοῖο σαπέντος,
 Ὃς νέον ἐκ τούτου πνεῦμα λάβῃ τέρας,
 Τεθνεότος ζῶν ἔλκων φύσιν· εἰ δὲ τόδ' ἐστίν,
 Οὐ θαῦμα βλαστεῖν τὸν διφυῆ Κέκροπα.

III.

Εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον ἀποφθίμενον διαλύει
 Σκορπίος, ἥ πάντα ζωοθέτουσα φύσις.

IV.

Ἐκ νέκυος σφετέρην ἵππου γράψασθε γενέθλην
 Σφήκες· ἴδ' ἐξ οἷων οἶα τίθησι φύσις.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἑρμᾶν, ἀφетήριον ἔρμα,
 Ἴσοδρόμοις θῆκεν, παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
 Δις δέκ' ἀπὸ σταδίων, ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε·
 Μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπώσάμενοι.

ΔΟΥΡΙΔΟΣ.

I.

Ἡέραι νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιόυσαι
 Νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε,
 Οὐ Λιβύης, Ἐφέσου δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης
 Αὔλια, καὶ μακρῶν ἐξ ἐτέων κτέανα;

¹ IV. Br. et Cod. ταύτην. ² IV. Σφήκας δὲ ζῶων. Br. Σφήκες ἴδε ζῶων. ¹ Φ. Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς contra metrum esse videtur fors. leg. Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἑρμᾶ.

⁴ I. Δ. Plan. et Vat. μακάρων. Cor. Salm. an leg. μακάρων ἐξ ἐδέων?

- 5 Πού δὲ σωτῆρες τότε δαίμονες ἔτραπον ὄμμα ;
 Αἶ αἶ τὴν Ἰάδων πολλὸν αἰδοτάτην.
 Κεῖνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα
 Εἰς ἄλα σὺν ποτάμοις ἔδραμε πεπταμένοις.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

- Ἑρμῆς ὥκυσ ἐγὼ κικλήσκομαι· ἀλλὰ παλαίστρη
 Μὴ κολυβὸν χειρῶν ἔστατε μῆδ' ἀποδα·
 Ἥ πῶς ὥκυσ ἐγὼ ; πῶς δ' ὄρθια χειρονομήσω,
 Εἰς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρφανὸς ἰστάμενος ;

ΠΑΡΡΑΣΙΟΥ.

I.

- Ἀβροδίαίτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τάδ' ἔγραψε,
 Παρράσιος κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἑφέσου·
 Οὐδὲ πατρός λαθόμην Εὐήνορος, ὅς τ' ἀνέφυσε
 Γυνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

II.

- Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἤδη
 Τέχνης εὐρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῇ
 Χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
 Οὖρος· ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βρότοις.

III.

- Εἰς τὸν ἐν Λίνδῳ Ἡρακλία.
 Οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
 Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὄραν.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ.

I.

Τίς γράψας τὸν *Ερωτα παρὰ κρήνησιν ἔθηκεν,
Οἶόμενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι ;

II.

Τρηχεῖήν κατ' ἐμεῦ, ψαφαρὴ κόνι, ῥάμνον ἐλίσσοις
Πάντοθεν, ἥ σκολῆς ἄγρια κῶλα βάτου,
Ὡς ἐπ' ἐμοὶ μηδ' ὄρνις ἐν εἵαρι κοῦφον ἐρείδοι
Ἴχνος, ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεκλιμένους
5 Ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μηδ' ἀστοῖσι φιληθεὶς
Τίμων οὐδ' Αἶδη γνήσιός εἰμι νέκυς.

III.

Κηρύσσετ' αἰεὶ ἡ ἀρετὴ* κακὸς δ' ἀνὴρ
Σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ.

I.

Πέργαμος οὐχ ὅπλοις κλείνη μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἵπποις

Πολλάκις αὐδᾶται Πίσαν ἀνὰ ζαθέην
Εἰ δὲ τὸν ἐκ Διόθεν θεμιτὸν θνατῷ νόον εἶπειν,
Ἔσσεται εἰσαῦτις πολλὸν ἀοιδότερη.

II.

Τήλοῦ μὲν Φρυγίῃ, τηλοῦ δ' ἱερὴ Θυάτειρα,
Ὡ Μηνოდῶρε, σὴ πάτρις, Καδανάδη

* II. z. Sic Vat. et Plan. Br. σκῶλα.
Cor. Jacobs.

* III. Br. ἡ 'ρετὴ.

Ἀλλὰ γὰρ εἰς Ἀχέρεντα, τὸν οὐ φατὸν, Ἰσα
κέλευθα

Ὡς αἶνος ἀνδρῶν, παντόθεν μετρεύμενα.

- 5 Σῆμα δὲ τοι τόδ' ἔρεξεν ἀριφραδὲς Εὐδικος, ᾧ σὺ
Πολλῶν πενεστέων ἦσθα προσφιλέστερος.

ΔΩΡΙΕΩΣ.

Τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βριῖθος,

Τετραετῇ δάμαλιν ἐν Διὸς εἰλαπίναις,

Ὡμοῖς δὲ κτήνος τὸ πελώριον, ὥς νέον ἄρνα

Ἦνεγκεν δι' ὅλης κούφα πανηγυρέω.

- 5 Καὶ θάμβος μὲν· ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἦνυσε θαῦμα

Πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, θνητολίου

Ὅν γὰρ ἐπόμευσεν βδὸν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε

Κόψας, πάντα κατ' οὖν μούνος ἐδαίσατό νιν.

ΑΡΧΙΜΗΛΟΥ.

I.

Τίς τόδε σέλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἷσατο; ποῖος

Κοίρανος ἀκαμάτοις πείσμασιν ἡγάγετο;

Πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς; ἥ τίνι γόμοι

Τμηθέντες πελέκει τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος,

- 5 Ἦ κορυφαῖς Αἴτνας παρισούμενον, ἥ τινι νάσων,

Ἄς Αἰγαῖον ὕδωρ Κύκλαδας ἐνδέχεται,

Τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσοπλατές· ἥ ῥα Γίγαντες

Τοῦτο πρὸς οὐρανίας ἔξεσαν ἀτραπιτούς.

Ἄστρον γὰρ ψαύει καρχήσια, καὶ τριελίκτους

- 10 Θώρακας μελάνων ἐντὸς ἔχει νεφέων.

⁴ II. Cod. δεινός.
Cor. Jacobs.

⁵ II. Εὐδαμος.

¹⁰ I. A. Ath. μεγάλων.

- Πείσμασιν ἀγκύρας ἐπερείδεται, οἷσιν Ἀβύδου
 Ξέρξης καὶ Σήστου δισσὸν ἔδῃσε πόρον.
 Μηνύει στιβαρᾶς κατ' ἐπωμίδος ἀρτιχάρακτον
 Γράμμα, τίς ἐκ χέρσου τάνδ' ἐκύλισσε τρόπιν.
 15 Φασὶ γὰρ ὡς Ἱέρων Ἱεροκλέος Ἑλλάδι πάσῃ
 Καὶ νάσοις καρπῶν πίονα δωροφόρον,
 Σικελίας σκαπτοῦχος ὁ Δωρικός. ἀλλὰ Πόσειδον
 Σώζε κατὰ γλαυκῶν σέλμα τόδε ῥοθέων.

II.

- Τὴν Εὐριπίδew μήτ' ἔρχευ μήτ' ἐπιβάλλον
 Δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον, αἰδοδοθέτα,
 Λεῖη μὲν γὰρ ἰδεῖν καὶ ἐπίκροτος· εἰ δὲ τις αὐτὴν
 Εἰσβαίνει, χαλεποῦ τρηχυτέρῃ σκόλοπος.
 5 Ἦν δὲ τὰ Μηδείης Αἰητίδος ἄκρα χαράξῃς
 Ἀμνήμων κείσῃ νέρθεν ἔα στεφάνους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

I.

- Ἦν μ' ἐσῖδῃ μόσχος, μυκήσεται· ἦν δὲ γε ταῦρος,
 Βήσεται· ἦν δὲ νομεὺς, εἰς ἀγέλην ἐλάσει.

II.

- Ὡδε Μύρων μ' ἔστησε τὸ βοίδιον· οἱ δὲ νομῆες
 Βάλλουσιν με λίθοις ὡς ἀπολειπόμενον.

ΗΡΟΔΙΚΟΥ.

- Φεύγет Ἀριστάρχειοι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλασσης
 Ἑλλάδα, τῆς ξουθῆς δειλότεροι κεμάδος,

Γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλεν
 Τὸ Σφλιν καὶ Σφῶϊν, καὶ τό Μιν, ἡδὲ τό Νιν.
 5 Τοῦθ' ὑμῖν εἶη, δυσπέμφελοι· Ἡροδίκῳ δὲ
 Ἑλλάς ἀεὶ μίμνοι καὶ θεόπαις Βαβυλῶν.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

I.

Πάνθ' Ἡγησιάναξ τε καὶ Ἑρμιππος τὰ κατ' αἶθρην
 Τείρεα, καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα
 Βίβλοισι ἐγκατέθεντο· σκοποῦ δ' ἀπο πάντες ἄμαρ-
 τον.
 Ἀλλά γε λεπτόλογος σκῆπτρον Ἄρητος ἔχει.

II.

Οἶδ' ὅτι θνητὸς ἔφυν καὶ ἐφήμερος, ἀλλ' ὅταν ἄστρον
 Μαστεύω πυκνὰς ἀμφιδρόμους ἔλικας,
 Οὐκ ἔτ' ἐπιψαύω γαίης ποσὶν, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
 Ζηνὶ θεοτροφίης πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

III.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Μὴ πόθεν εἰμὶ μάθης μηδ' οὔνομα· πλὴν ὅτι θνήσ-
 κειν
 Τοὺς παρ' ἐμὴν στήλην ἐρχομένους ἐθέλω.

⁵ I. H. Sic Ath. Br. τὸ σφῶν. ³⁴ I. Π. Br. ἀποσκόπιοι
 δ' ἀφάμαρτον Ἀλλὰ τὸ λεπτολόγου. ¹ II. Π. Cod. Vat. ἐγὼ.
 Sic Br. ² II. Π. πυκινὰς. sic Br. Syn. ἰχνεύω πυκινὰς.
³ III. Π. Sic Syn. quod probat Br. sed in textu ποσὶ γαίης.

ΖΕΝΟΔΟΤΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΙΚΟΥ.

Ἔκτισας αὐταρκεῖαν ἀφείς κενεαυχέα πλούτον
 Ζήνων, σὺν πολιῷ σεμνὸς ἐπισκυνίῳ.

Ἀρσενα γὰρ λόγον εὔρες, ἐναθλήσας τε προνοία
 Αἴρεσιν ἀτρέστου ματέρ' ἐλευθερίας.

5 Εἰ δὲ πάτρα Φοίνισσα, τίς ὁ φθόνος; ἄς καὶ ὁ
 Κάδμος

Κεῖνος, ἀφ' οὗ γραπτὰν Ἑλλὰς ἔχει σελίδα.

ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ.

I.

Δητοῖδῃ συ μὲν ἔσχες ἀλγῖνον αὐχένα Δήλου,
 Κούρε Διὸς μεγάλου, θέσφατα πᾶσι λέγων·
 Κεκροπίαν δ' Ἐχέδημος ὁ δεύτερος Ἀτθίδι Φοῖβος,
 Ὡι καλὸν ἀβροκόμης ἄνθος ἔλαμψεν Ἔρως.
 Ἡ δ' ἀνὰ κύμ' ἄρξασα, καὶ ἐν χθονὶ πατρὶς Ἀθήνη
 Νῦν κάλλει δούλην Ἑλλάδ' ὑπηγάγετο.

II.

Λάθρη παπταίνοντα παρὰ φλιν' Ἐχέδημον
 Λάθριος ἀκρήβην τὸν χαρίεντ' ἔκυσα.
 Δειμαίνω· καὶ γὰρ μοῖ ἐνύπνιος ἦλθε θύρετρον
 Εἴτ' αἰῶν κελεύδους ᾗχετ ἀλεκτρυόνος.
 5 Ἄλλοτε μειδιδών, ὅτε δ' οὐ φίλος ἄρα μελέσσω
 Ἑσμοῦ, καὶ κνίδος, καὶ πυρὸς ἠψάμεθα.

³ Z. Cod. Vat. ἀνεθλήσω δέ. Br. ἐνηθλήσω δέ. ⁵ Z. ἦν
 καὶ et sic Br. Suid. ὃν καὶ. Menagius ἐνθεν nos. ἄς καί.

³ I. A. Sic Cod. Br. ἔχε Δήμος. ¹ II. A. Cod. φαιήν.

³ II. A. φαρέρην. ⁴ II. A. αἰταιων καὶ δούς ᾗχετ' ἀλεκτρυόνας.

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ ΣΥΛΛΑ.

Τόνδε σοι αὐτοκράτωρ Σύλλας ἀνέθηκε, Ἀφροδίτη,
 Ὡς σ' εἶδον κατ' ὄνειρον ἀνὰ στρατιὴν διέπουνσαν,
 Τεύχεσιν τοῖς Ἄρεος μαρναμένην ἔνοπλον.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΖΩΝΑ.

I.

Δός μοι τοῦκ γαίης πεπονημένον ἀδὺ κύπελλον
 Ἄς γενόμεν, καὶ ὑφ' ἧ κείσομ' ἀποφθίμενος.

II.

Διοῖ λικμάλη καὶ ἐναυλακοφοίτισιν Ὡραις
 Ἡρώναξ πενιχρῆς ἐξ ὀλιγηροσύνης,
 Μοῖραν ἀλωΐταις, στάχνας πάνσπερμά τε ταῦτα,
 Ὡς πρὶν, ἐπὶ πλακίνου τοῦδ' ἔθετο τρίποδος,
 5 Ἐκ μικρῶν ὀλίγιστα. πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο
 Κλήριον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ.

III.

Ἀρτιχανῇ ῥοιάν τε, καὶ ἀρτίχουν τόδε μῆλον,
 Καὶ ρυτιδόφλοιον σύκον ἐπομφάλιον,
 Πορφύρεόν τε βότρυν μεθυπίδακα πυκνοῖσιν ῥῶγα,
 Καὶ κάρνιον χλωρῆς ἀντίδορον λεπτὸς,
 5 Ἀγροιώτῃ τῷδε μονοστόρθυγι Πριήπῳ
 Θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίην.

² I. Cod. Vat. ὑφ' ἧ.

ἀλωΐταις στάχνας.

³ III. Sic Suid. Br. ἀρτίδορον.

³ I. Cod. ἀλωΐταις στάχνας. Br.

⁴ I. Ὡς πρὶν. Cor. Kust. Br. ὁσπρι'.

IV.

Τοῦτό σοι, ὑλειῶτα, κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
 Δέρμα λυκορῥαίστης ἐκρέμασεν Τελέσων,
 Καὶ τὰν ἐκ κοτίνοιο καλαύροπα, τὰν πόκα τήνος
 Πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ χερὸς ἡκροβόλει.
 5 Ἀλλὰ τὸ Πὰν βουνίτα, τὰ μὴ πολύολβά τε δέξαι
 Δῶρα, καὶ εὐαγρεῖν τῷδ' ἐπένευσον ὄρει.

V.

Ὡνερ τὰν βαλάνων τὰν ματέρα φείδω κόπτειν
 Φείδω· γηραλέαν δ' ἐκκεραίζε πίτυν,
 Ἡ πεύκαν, ἥ τάνδε πολυστέλεχον παλίουρον,
 Ἡ πρίνον, ἥ τὰν αὐαλέαν κόμαρον.
 5 Τηλόθι δ' ἔσχε δρυὸς πέλεκυν, κοκύαι γὰρ ἔλεξαν
 Ἀμῖν ὥς πρότεραι ματέρες ἐντι δρύες.

VI.

Αἱ δ' ἄγετε ξουθαὶ σιμβληΐδες ἄκρα μέλισσαι
 Φέρβεσθ', ἥ θυμέα ρίκν' ἀποκνιζόμεναι,
 Ἡ πετάλας μάκωνος, ἥ ἀσταφαδίτιδα ῥῶγα,
 Ἡ ἶον, ἥ μάλων χνοῦν ἐπικαρπιδιον·
 5 Πάντα περικνίξασθε, καὶ ἄγγεα κηρώσασθε,
 Ὅφρα μελισσοσύος Πὰν ἐπικυψέλιος
 Γεύσῃται τὸ μὲν αὐτὸς, ὁ δὲ βλιστηρίδι χειρὶ
 Καπνώσας, βαιὴν κῦμμι λίπη μερίδα.

¹ IV. Vat. loc. sec. τοῦτό τοι. ⁶ IV. Sic Plan. Cod. Vat.
 εὐάγρει (loc. sec. εὐάγρη) τῷδε πέτασσον ὄρος. ¹ V. Plan.
 τῶν β. Cod. Vat. τὰν β. ⁶ V. Cod. Vat. ἦντι. ² VI. Cod.
 Vat. ἥ θυμὶ ρικνὰ πεκνίδια. Br. ἥε θύμων ρικνὰ περικνίδια.
³ VI. ἀσταφειτιδικαῶγα. ⁶ VI. μελισσοσύας

VI A.

- Νύμφαι ἐποχθίδιαι, αἱ Νηϊδες, εἶδετε Δάφνιν
 Χθιζὸς ἐπαχυνδίαν ὥς ἀπέλουσε κόνιν,
 Ὑμετέραις λιβάδεσσιν ὄτ' ἔνθορε σειριόκαυτος,
 Ἦρεμα φοινιχθεῖς μᾶλα παρηιάδων.
 5 Εἴπατέ μοι καλὸς ἦν ; ἥ ἐγὼ τράγος οὐκ ἄρα κνάμαν
 Ὡν μόνον ἐγνώθην, ἀλλ' ἔτι καὶ κραδίαν.

VII.

- Ἄϊδῃ ὅς ταύτης καλαμώδεος ὕδατι λίμνης
 Κωπεύεις νεκύων βάρην, ἐλεῶν ὀδύνης,
 Τῷ Κινύρου τὴν χεῖρα βατηρίδος ἐμβαίνοντι
 Κλίμακος ἐκτείνας, δέξο, κελαινὲ Χάρων
 5 Πλάζει γὰρ τὸν παῖδα τὰ σάνδαλα, γυμνὰ δὲ θεῖναι
 Ἰχνια δειμείνει ψάμμον ἐπ' ἥονίην.

VIII.

- Θεῖος Ἀριστοφάνευσ ὑπ' ἐμοὶ νέκυς, εἰ τίνα πεύθῃ
 Κωμικὸν ἀρχαίας μνᾶμα χοροστασίας.

IX.

- Ψυχράν σευ κεφαλᾶς ἐπαμήσομαι αἰγιαλίτιν
 Θίνα, κατὰ κρυέρου χενάμενος νέκυσ.
 Οὐ γὰρ σευ μήτηρ, ἐπιτύμβια κωκύνουσα,
 Οἶδεν δεξαμένη σὸν μόρον εἰνάλιον

¹ VI A. Cod. Vat. Νηρηίδες et in marg. δινηίδες.

⁴ VI A. μᾶλα παρηίδα.

⁵ VI A. οὐ κᾶρα.

⁶ VI A. μόνον

ἐγνώθην. - Br. μόνον ἐπεγνώσθην.

¹ VII. Cod. Vat. Ἄϊδῃ.

Br. Ἄϊδῃ, . ² VII. ἐλὼν ὀδύνης. Br. ἐλαυνομένην.

⁴ IX. Cod. Vat. εἶδεν ἀλιξάντων. Br. οἶδεν Ἀλεξάντη.

- 5 Ἀλλὰ σ' ἔρημαιοὶ τε καὶ ἄξεινοι πλαταμῶνες
 Δέξαντ' Αἰγαίης γείτονες ἡϊόνος·
 "Ὡστ' ἔχμεν ψαμάθου μόριον βραχὺν, πουλὺν δὲ
 δάκρυ,
 Ξεῖν', ἐπεὶ εἰς ὅλοην ἔδραμες ἐμπορίην.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

I.

- Δημῷ με κτείνει καὶ Θέρμιον· ἥ μὲν ἑταίρη
 Δημῷ ἡ δ' οὐπω Κύπριν ἐπισταμένη.
 Καὶ τῆς μὲν ψαύω· τῆς δ' οὐ θέμις. οὐ μά σε Κύπρι,
 Οὐκ οἶδ' ἦν εἰπεῖν δεῖ με ποθεινοτέρην.
 5 Δημαρίου λέξω τὴν παρθένον· οὐ γὰρ ἔτοιμα
 Βούλομαι, ἀλλὰ ποθῶ πᾶν τὸ φυλασσόμενον.

II.

- "Ηράσθην Δημοῦς Παφίης γένος· οὐ μέγα θαῦμα
 Καὶ Σαμίης Δήμοῦς δεύτερον· οὐχὶ μέγα.
 Καὶ πάλιν Ἀσιακῆς Δημοῦς τρίτον· οὐκ ἔτι ταῦτα
 Παίγνια· καὶ Δημοῦς τέτρατον Ἀργολίδος.
 5 Αὐταὶ που Μοῖραί με κατωνόμασαν Φιλόδημον,
 Ὡς αἰεὶ Δημοῦς θερμὸς ἔχοι με πόθος.

III.

- α. Χαῖρε σύ. β. Καὶ σὺ γε χαῖρε. α. Τί δεῖ σε
 καλεῖν; β. Τί δέ; μήπω
 Τοῦτο. α. Φιλόσπουδος; β. Μή γε σύ. α. Μῶν
 τίν' ἔχεις;

⁶ ix. δέξονται γαίης γείτονες ἡϊόνες et sic Br. Cor. Reiske.
⁵ i. Cod. Δημάριον, cor. Petit. ³ ii. Cod. Vat. Ὑτιακῆς.
 Plan. Ἀσιακῆς. Stadt. πάλι Νυσιακῆς. ² iii. Cod. Μῆτε
 σύ, et sic Br.

β. Αἰεὶ τὸν φιλέοντα. α. Θέλεις ἅμα σήμερον ἡμῖν,
Δείπνειν. β. Εἰ σὺ θέλεις. α. Εὖγε· πόσον
παρέσῃ;

5 β. Μηδὲν μοι προδίδου. α. Τοῦτο ξένον. β. Ἄλλ'
ὅσον ἂν σοι

Κοιμηθέντι δόκη, τοῦτο δός. α. Οὐκ ἀδικεῖς
Ποῦ γίνῃ· πέμψω. β. Καταμάνθανε. α. Πηνίκα
δ' ἤξεις;

β. Ἦν συ θέλεις ὦραν. α. Εὐθὺ θέλω.
β. Πρόαγε.

IV.

Ἡ κόμψη, μέινον με· τί σοι καλὸν οὖνομα; ποῦ σε
ἔστιν ἰδεῖν; ὁ θέλεις δώσομεν. οὐδὲ λαλεῖς.

Ποῦ γίνῃ; πέμψω μετὰ σοῦ τινά. μή τις ἔχει σε;
Ὡ σοβαρὴ ὑγίαιν'. οὐδ' ὑγίαινε λέγεις;

5 Καὶ πάλι, καὶ πάλι σοι προσελεύσομαι. οἶδα
μαλᾶσσειν

Καὶ σου σκληροτέρας. νῦν δ' ὑγίαινε, γύναι.

V.

Καὶ νυκτὸς μεσάτης τὸν ἐμὸν κλέψασα σύνευνον
Ἦλθον, καὶ πυκινῇ τεγγομένη ψακάδι.

Τοῦ ἑκ' ἐν ἀπρήκτοισι καθήμεθα, κουχλὶ λαλεῦντες
Εὐδομεν ὥς εὔδειν τοῖς φιλέουσι θέμις;

VI.

Δακρύεις, ἐλεεῖνὰ λαλεῖς, περίεργα θεωρεῖς,
Ζηλοτυπεῖς, ἄπτην πολλάκι, πυκνὰ φιλεῖς.

¹ IV. Plan. τί σοι.

² v. Sic Cod. Br. ψεκάδι.

³ v. Cod. τοῦνεκ'. et sic Br. Em. de Pauw.

Ταῦτα μὲν ἐστὶν ἔρωντος ὅταν δ' εἴπω, παρακείμει,
Καὶ σὺ μένεις, ἀπλῶς οὐδὲν ἔρωντος ἔχεις.

VII.

Νυκτερινὴ δίκερως, φιλοπάμπυχε, φαῖνε Σελήνη,
Φαῖνε δι' εὐτρήτων βαλλομένη θυρίδων
Αὔγαζε χρυσέην Καλλίστιον. ἐς τὰ φιλεύντων
Ἔργα κατοπτεύειν οὐ φθόγος ἀθανάτη.
5 Ὀλβίξεις σαυτὴν τε καὶ ἡμέας, οἶδα, Σελήνη
Καὶ γὰρ σὴν ψυχὴν ἐφλεγεν Ἐνδυμίων.

VIII.

Πέντε δίδωσιν ἐνὸς τῇ δεῖνα ὁ δεῖνα τάλαντα
Καὶ βινεῖ φρίσσω, καὶ, μὰ τὸν, οὐδὲ καλὴν,
Πέντε δ' ἐγὼ δραχμὰς τῶν δώδεκα Λυσιανάσση,
Καὶ βινῶ πρὸς τῷ κρέσσονα, καὶ φανερώς.
5 Πάντως ἢ τοι ἐγὼ φρένας οὐκ ἔχω, ἢ τό γε λοιπὸν
Τοὺς κείνου πελέκει δεῖ διδύμους ἀφελεῖν.

IX.

Εἰνὶ μύχοις κραδίης δοιοὺς περιθάλλω ἔρωτας,
Τὸν μὲν Ῥωμαῖδος, τὸν δὲ Κορινθιάδος.
Ἡ μὲν ματρώνας τε τρόπους καὶ ἤθεα στέργειν
Οἶδ' ἀπὸ κεκρυφάλου μέχρι περισκελίδων
5 Ἡ δὲ χύδην παρέχει, πάσῃ φιλότῃτι προσηνής,
Πλαστουργοῦσα τύπους τοὺς Ἐλεφαντιάδος,
Εἰ δὲ μίαν ταύταιν, Πείσον, μ' αἰρεῖν ἐπιτέλλεις,
Ἐν Ἐφύρῃ μίμνω, τὴν δ' ἄρα Γάλλος ἔχει.

⁴ vi. Sic Cod. et Stadt. Br. et Toup. ἀπλους. ⁴ vii. Sic Cod. Br. ἀθανάτοις. ³ viii. Cod. Vat. δραγμὰς τῶν δώδεκα τῇ Α. ⁵ ix. Cod. προσηνῶς et sic Br.

X.

Μικκὴ καὶ μελανεῦσα Φιλαίνιον, ἀλλὰ σελίνων
 Οὐλοτέρη, καὶ μνοῦ χρώτα τερεινοτέρη,
 Καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγώτερα, καὶ παρέχουσα
 Πάντα, καὶ αἰτῆσαι πολλάκι φειδομένη.

- 5 Τοιαύτην στέργοιμι Φιλαίνιον, ἄχρις ἂν εὖρω
 Ἄλλην, ὧ χρυσέη Κύπρι, τελειοτέρην.

XI.

Ψυχὴ μοι προλέγει φεύγειν πόθον Ἑλιοδωρας,
 Δάκρυα καὶ ζήλους τοὺς πρὶν ἐπισταμένη.
 Φησὶ μέν· ἀλλὰ φυγεῖν οὐ μοι σθένος· ἡ γὰρ ἀναιδὴς
 Αὕτη καὶ προλέγει, καὶ προλέγουσα φίλει.

XII.

- Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ πέντε καὶ ἐννέα, νῦν, Ἀφροδίτη,
 Ἐν μόλις ἐκ πρώτης νυκτὸς ἐς ἥλιον.
 Ἡμῦει καὶ τοῦτο κατὰ βραχὺ, πολλάκι δ' ἦδη
 Ἡμιθανὲς, θνήσκει αὐθ' ὑπὸ τέρμ' ὄριον.
 5 ὦ γῆρας, γῆρας, τί ποθ', ὕστερον ἦν ἀφίκηαι,
 Ποιήσεις, ὅτε νῦν ὧδε μαραινόμεθα ;

XIII.

Ψάλμος καὶ λαλιῇ, καὶ κώτιλον ὄμμα, καὶ ψδὴ
 Ξανθίππης, καὶ πῦρ ἄρτι καταρχόμενον,
 ὦ ψυχὴ, φλέξει σε· τὸ δ' ἐκ τίνος, ἢ πότε, καὶ πῶς,
 Οὐκ οἶδα· γνώση, δύσμορε, τυφομένη.

¹ x. Cod. Φιλένιον. Br. Φιλίνιον, cor. Jacobs.

² x. Cod. καὶ ἀμνοῦ. Suidas. μνοῦ. ³ xii. Cod. οἶμοι
 καὶ. Br. Φθίνει μοι καὶ. ⁴ xii. Cod. τοῦτο τὸ θερμόριον,
 et sic Br. nos. cor. ¹ xiii. Cod. Vat. λαλῇ.

XIV.

- Ἐπτά τριηκόντεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες²
 Ἦδη μοι βιώτου σχιζόμεναι σελίδες,
 Ἦδη καὶ λευκαί με κατασπεύρουσιν ἔθειραι,
 Ξανθίππη, συνετῆς ἄγγελοι ἡλικίης.
 5 Ἄλλ' ἔτι μοι ψάλμος τε λάλος, κῶμαί τε μέλονται,
 Καὶ πῦρ ἀπλήστω τύφεται ἐν κραδίῃ
 Αὐτὴν ἀλλὰ τάχιστα κορωνίδα γράψατε, Μοῦσαι,
 Ταύτην, ἡμετέρης δεσποτίδες μανίης.

XV.

- Οὔπω, σοι καλύκων γυμνὸν θέρος, οὐδὲ μελαίνει
 Βότρυσ ὁ παρθενίους πρωτοβολῶν χάριτας,
 Ἄλλ' ἤδη θοὰ τόξα νέοι θήγουσιν Ἐρωτες,
 Λυσιδίκη, καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύφιον,
 5 Φεύγωμεν δυσέρωτες, ἕως βέλος οὐκ ἐπὶ νευρῇ·
 Μάντις ἐγὼ μεγάλης αὐτίκα πυρκαϊῆς.

XVI.

- Ὅσσάκι Κυδίλλης ὑποκόλπιος, εἴτε κατ' ἡμαρ
 Εἴτ' ἀποτολμήσας ἤλυθον ἐσπέριος,
 Οἶδ' ὅτι παρ κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥίπτω
 Πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεν ἐμῆς.
 5 Ἄλλὰ τί μοι πλεόν ἔστιν; ὁ γὰρ θρασὺς, οἶδ' ὃν
 ἂν ἔλκη
 Πάντοτ' Ἐρως, ἀρχὴν οὐδ' ὄναρ εἶδε φόβον.

² XIV. Cod. Vat. βρίτον. ⁷ XIV. Malim Αὐταί. quod
 susp. Br. ⁶ XV. Plan. πολλῆς. ⁵ XVI. Cod. Vat.
 ἐστὶ γὰρ θρασὺς ἢδ' ὅταν ἔλκη. Vulgo ἐστὶ γὰρ οὖν θρασὺς et sic
 Br. ⁶ XVI. Br. πάντοσ'. Codd. οἶδε et sic Br.

XVII.

- Τὸν σιγῶντα, Φιλαινὶ, συνίστορα τῶν ἀλαλήτων
 Δύχνον, ἐλαιήρης ἐκμεθύσασα δρόσου,
 Ἐξίθι· μαρτυρίην γὰρ Ἐρως μόνος οὐκ ἐφίλησεν
 Ἐμπνουν, καὶ πηκτὴν, κλείε, Φιλαινὶ, θύρην.
 5 Καὶ σὺ, φίλη Ξανθῶ, με . . . σὺ δ', ὦ φιλεράστρια,
 κοίτης
 Ἦδη τῆς Παφίης οἶσθα τὰ λειπόμενα.

XVIII.

- Ἐξήκοντα τελεῖ Χαριτῶ λυκαβαντίδας ὥρας,
 Ἄλλ' ἔτι κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων,
 Κῆν στερνοῖς ἔτι κείνα τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν
 Ἔστηκεν μίτρης γυμνὰ περιδρομάδος,
 5 Καὶ χρῶς ἀρρυντίδωτος ἐτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθῶ,
 Πᾶσας ἔτι στάζει μυριάδας χαρίτων.
 Ἀλλὰ πόθοις ὀργῶντες ὅσοι μὴ φλαίνεται ἔρασται,
 Δεῦρ' ἴτε, τῆς ἐτέων ληθόμενοι δεκάδος.

XIX.

- Ἡράσθην· τίς δ' οὐχί; κεκώμακα. τίς δ' ἀμύητος.
 Κώμων', ἀλλ' ἐμάνην. ἐκ τίνος; οὐχὶ θεοῦ;
 Ἐρρήβθω. πολὴ γὰρ ἐπείγεται ἀντὶ μελαίνης
 Θορίξ ἥδη, συνετῆς ἄγγελος ἡλικίης
 5 Καὶ παλῖνεν ὅτε καιρὸς ἐπαίξαμεν ἡνίκα καὶ νῦν
 Οὐκ ἔτι, λωϊτέρης φροντίδος ἀψόμεθα.

⁴ XVII. Vulgo τυκτὴν, Cod. Vat. πυκτὴν. ⁵ XVII. Vulgo
 ξανθῶ. Cod. Vat. φιλεράστρι' ἄκοιτις cor. Br. ⁶ XVII. Codd.
 ἴσθι nos. οἶσθα. ¹ XVIII. Cod. Vat. χαρίτη. ⁵ XVIII. πᾶσαν.
 πᾶσαν leg. Wakefield. ⁷ XVIII. Cod. Vat. τιόθης ὀργῶντας.
 ὅσοι μὴ φλέγεται. Br. ἀλλὰ γε τὰς ὀργῶσας ὅσοι μὴ φεύγεται.
⁶ XIX. Λωϊτέρης vulgo.

XX.

Γιννώσκω, χάριεσσα, φιλεῖν πάνυ τὸν φιλέοντα
 Καὶ πάλι γιννώσκω τόν με δάκοντα δακεῖν.
 Μὴ λύπει με, λίην στέργοντά σε, μηδ' ἐρεθίζειν
 Τὰς βαρυοργήτους σοι θέλε Πιερίδας.
 5 Τοῦτ' ἐβόων ἀεὶ καὶ προύλεγον· ἀλλ' ἴσα ποντῶ
 Ἴουίφ μύθων ἔκλυες ἡμετέρων.
 Τοιγὰρ νῦν σὺ μὲν ὧδε μέγα κλαίουσα βαῦζεις,
 Ἡμεῖς δ' ἐν κόλποις ἤμεθα Νηϊάδος.

XXI.

Ω ποδὸς, ὦ κινήμης, ὦ τῶν ἀπόλωλα δικαίως
 Μηρῶν, ὦ γλουτῶν, ὦ κτενὸς, ὦ λαγόνων,
 *Ω ὦμων, ὦ μαστῶν, ὦ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου,
 *Ω χειρῶν, ὦ τῶν μαίνομαι ὀμματίων,
 5 *Ω κακοτεχνοτάτου κινήματος, ὦ περιάλλων
 Γλωττισμῶν, ὦ τῶν εὐσέ με φωναρίων.
 Εἰ δ' ὀπικὴ φλαύρα τε καὶ οὐκ ᾔδουσα τὰ Σαπ-
 φοῦς,
 Καὶ Περσεὺς Ἰνδῆς ἡράσατ' Ἀνδρομέδης.

XXII.

Λευκοῖτους πάλι δὴ, καὶ ψάλματα, καὶ πάλι Χίους
 Οἶνους, καὶ πάλι δὴ σμύρναν ἰδεῖν Συρίην,
 Καὶ πάλι κωμάζειν, καὶ ἔχειν πάλι διψάδα πόρνην,
 Οὐκ ἐθέλω· μισῶ ταῦτα τὰ πρὸς μανίην.

³ xx. Sic Plan. et Vat. Br. λίαν. Cod. ἐρεθίζει.

⁵ xx. Βαῦζοις et sic Br.

⁶ xx. ἡμεραι ναϊάδος.

⁶ xxi. Cod. Vat. θυμέ φ.

⁷ xxi. Cod. καὶ φλωρά. Br.

χλωρά. ¹ xxii. Br. λευκοῖνους, et sic Cod. cor. Schneider.
 Br. et Cod. δεῖ. Cor. Jacobs.

- 5 Ἄλλὰ μεῖναρκίσσοις ἀναδήσατε, καὶ πλαγιαύλων
Γεύσατε, καὶ κροκίνοις χρίσατε γυῖα μύροις.
Καὶ Μιτυληναίῳ τὸν πνεύμονα τέγξατε βάκχῳ
Καὶ συζεύξατέ μοι φωλιάδα παρθενικήν.

XXIII.

- Κράμβην Ἀρτεμίδωρος, Ἀρίσταρχος δὲ τάριχον,
Βολβίσκους δ' ἡμῖν δῶκεν Ἀρισταγόρας,
Ἡπάτιον Φιλόδημος, Ἀπολλοφάνης δὲ δύο μνᾶς
Χοίρειον, καὶ τρεῖς ἦσαν ἀπ' ἐχθρὸς ἔτι.
5 Ὦν, καὶ στεφάνους, καὶ σάμβαλα, καὶ μύρον ἡμῖν
Λάμβανε· τῆς δεκάτης εὐθὺ θέλω παραάγειν.

XXIV.

- Κύπρι γαληναίη, φιλονύμφιε, Κύπρι δικαίων
Συμμαχε, Κύπρι Πόθων μήτερ ἀελλοπόδων,
Κύπρι, τὸν ἡμίσπαστον ἀπὸ κροκέων ἐμὲ παστῶν,
Τὸν χιόσι ψυχὴν Κέλτισι νιφόμενον,
5 Κύπρι, τὸν ἡσύχιόν με, τὸν οὐδ' ἐν κοῦφα λαλεῖντα,
Τὸν σέο πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει,
Κύπρι φιλορμίστειρα, φιλόργιε, σῶζε με, Κύπρι,
Ῥωμαῖκοὺς ἤδη, δεσπότη, πρὸς λιμενάς.

XXV.

- Ἰνοῦς ὦ Μελίκερτα, σὺ τε γλαυκὴ, μεδέουσα,
Λευκοθόη, πόντου, δαῖμον ἀλεξίκακε,
Νηρήδων τε χοροὶ, καὶ κύματα, καὶ σὺ Πόσειδον,
Καίθρηις ἀνέμων πρηῒτατε Ζέφυρε,

⁶ xxiii. Cod. καὶ cor. Reiske. ⁵ xxiv. κῶφα. Cor. Br.
Cod. Vat. οὐδενὶ et sic Br. ¹ xxv. Sic Cod. Br. γλαυκῆς.
³ xxv. Sic Cod. Br. Νηρεῖδων. ⁴ xxv. καὶ θρήϊξ.

Ἴλαοί με φέροιτε, διὰ πλατὺ κύμα φυγόντα,
Σῶον ἐπὶ γλυκερὰν ἡϊόνα Πειραέως.

XXVI.

Ἀντικράτης ἦδει τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον Ἀράτου
Πολλῶ, τὴν ἰδίην δ' οὐκ ἐνόει γένεσιν.
Διστάζειν γὰρ ἔφη πότερ' ἐν κριῶ γεγένηται,
Ἦ διδύμοις, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροις,
5 Εὐρηται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς τρισί· καὶ γὰρ ὀχευτῆς,
Καὶ μῶρος, μαλακός τ' ἐστὶ, καὶ ὀψοφάγος.

XXVII.

Κέντρα διωξικέλευθα, φιλοῤῥοθωνά τε κημὸν
Τὸν τε περὶ στέρνοισι κόσμον ὀδοντοφόρον,
Κοῖσυνην ἔτι ῥαβδον ἐπὶ προθύροισι, Πόσειδον,
Ἀνθετό σοι νίκης Χάρμις ἀπ' Ἴσθμιάδος,
5 Καὶ ψήκτρην ἵππων ἐρυσίτριχα, τὴν τ' ἐπὶ νώτων
Μάστιγα, ροίζου μητέρα θαρσαλέην.
Ἀλλὰ σὺ κυανοχαῖτα δέχευ τάδε· τὸν δὲ Λυκίνου
Τῖα καὶ εἰς μεγάλην στέψον Ὀλυμπιάδα.

XXVIII.

Τρισσοὺς ἀθανάτους χωρεῖ λίθος· ἅ κεφαλὰ γὰρ
Μανύει τρανῶς Πᾶνα τὸν αἰγόκερων.
Στέρνα δὲ καὶ νηδὺς Ἡρακλέα· λεπτὰ δὲ μηρῶν
Καὶ κνήμης Ἑρμῆς ὁ πτερόπους ἔλαχε.
5 Θύειν ἀρνήση, ξένε, μηκέτι, τοῦ γὰρ ἐνός σοι
Θύματος οἱ τρισσοὶ δαίμονες ἀπτόμεθα.

⁶ xxvi. Cod. Vat. μαλακῶς ἐστί. ³ xxvii. Plan. et Vat.
καὶ συνήν. Br. οἰσύνην δ'. Brod. κοῖσυνην.

XXIX.

Τὴν πρότερον Θυμέλην, Μήτ' ἔμβλεπε μήτε παρ-
έλθης·

Νῦν ἄπαγε δραχμῆς· εἰς κολοκορδόκολα
Καὶ σῦκον δραχμῆς ἐν γίνεταί· ἦν δ' ἀνεμείνης
Χίλια. τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ἐστὶ θεός.

XXX.

Ἦδη καὶ ῥόδον ἐστὶ, καὶ ἀκμάζων ἐρέβινθος,
Καὶ καῦλοι κράμβης, Σώσυλε, πρωτοτόμου
Καὶ μαῖνη σαλαγεῦσα, καὶ ἀρτιπαγῆς ἀλίτυρος,
Καὶ θριδάκων οὖλων ἀφροφυῇ πέταλα
5 Ἡμεῖς δ' οὐτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὐτ' ἐν ἀπόψει
Γίνομεθ' ὥς αἰεὶ, Σώσυλε, τὸ πρότερον.
Καὶ μὴν Ἀντιγένης καὶ Βάκχιος ἐχθρὸς ἔπαιζον,
Νῦν δ' αὐτοὺς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

XXXI.

Ἐνθάδε τῆς Τρυφέρας μαλακὸν ῥέθος ἐνθαδε
κεῖται,
Τρύγονιον σαβακῶν ἄνθεμα σαλμακίδων·
Ἡ καλύβη καὶ δούπη ἐνέπρεπεν, ἥ φιλοπαίγμων
Στωμυλῇ, Μήτηρ ἦν ἐφίλησε θεῶν·
Ἡ μούνη στέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν
Ὀργία, καὶ φιλτρῶν Δαΐδος ἀψαμένη,
Φύε κατὰ στήλης, ἱερὴ κόνι τῇ φιλοβάκχῳ
Μὴ βάτον ἀλλ' ἀπαλᾶς λευκοῦτον κάλυκας.

² XXIX. An leg. εἰσόκ' ἄωρα πέλει. ³ XXIX. Cod. ἔγγινεταί.

³ XXX. Vat. et Plan. ζαλαγεῦσα. Bt. λαλαγεῦσα.

¹ XXXI. Cod. τρυφερῆς. ³ XXXI. ἥ καλύβη καὶ δούμος.
Salm. δούπος.

XXXII.

- Ξανθὸν κηρόπλαστε, μυρόχροε, μουσοπρόσωπε,
 Εὐλαλε, διπτερύγων καλὸν ἄγαλμα Πόθων,
 Ψῆλὸν μοι χερσὶ δροσιναῖς, μύρον, Ἐν μονοκλίνῃ
 Δεῖ με λιθοδμήτῃ, δεῖ ποτε, πετρίδιφ,
 5 Εὐδαιν ἀθανάτως πολὺν χρόνον, ᾗδε πάλιν μοι
 Ξανθάριον, ναὶ ναὶ τὸ γλυκὺ τοῦτο μέλος.

XXXIIA.

Οὐκ ἄτεις, ὠνθρφ' ὁ τόκων γλύφος; ἐν μονοκλίνῃ
 Δεῖ σε βιοῦν αἰεὶ, δύσμορε, πετρίδιφ.

XXXIII.

- Αὔριον εἰς λιτὴν σε καλιάδα, φίλτατε Πείσων,
 Ἐξ ἐνάτης ἔλκω, μουσοφιλεῖς ἐτάρους
 Εἰκάδα δειπνίζων ἐνιαύσιον· εἰ δ' ἀπολείψῃς
 Οὐθατα καὶ Βρομίου χιογενῇ πρόποσιν,
 5 Ἄλλ' ἐτάρους ὄψει παναληθέας, ἄλλ' ἐπακούσῃ
 Φαιήκων μελέων πουλὺ μελιχρότερα.
 Ἦν δὲ ποτε στρέψῃς καὶ ἐς ἡμέας ὄμματα,
 Πείσων,
 Ἀξομεν ἐκ λιτῆς εἰκάδα πιωτέρην.

ΑΡΧΙΟΥ.

I.

Νήπι' Ἔρωσ πορθεῖς με τὸ κρήγυνον· εἷς με
 κένωσον
 Πᾶν σὺ βέλως, λοιπὴν μηκέτ' ἀφείς γλυφίδα,

¹ XXXII. Cod. ξανθοκηρόπλαστε.

³ XXXII. ψιλόν.

⁴ XXXII. δέ ποτι.

⁶ XXXII. ξανθάρεον.

⁷ XXXII A. Cod.

Vat. οὐ καὶ εἰς ὠνθρφωτοκοσυγλυφος.

² XXXII A. δει σε βιου

ἀεὶ.

² XXXIII. Cod. ἔλκει μουσοφίλης ἔταρις. Bg. ἔλκει

μουσοφίλης ἔταρος.

¹ I. Cod. Vat. τὸ κρίγυνον. Superscr. γρ.

τὰ κήρινον.

Ὡς ἂν μούνον ἔλῃς ἰοῖς ἐμέ, καὶ τινα χρήζων
Ἄλλον ὁττεύσαι, μηκέτ' ἔχῃς ἀκίδα.

II.

Ὀπλίζευ, Κύπρι, τόξα, καὶ εἰς σκοπὸν ἥσυχος
ἔλθε
Ἄλλον ἐγὼ γὰρ ἔχω τραύματος οὐδὲ τόπον.

III.

Φεύγειν δὴ τὸν Ἑρωτα κενὸς πόνος. οὐ γὰρ ἀλύξω
Πέξος ὑπὸ πτηνοῦ πυκνὰ διωκόμενος.

IV.

Τρωάδι Πελλαναῖος ἀνιέρτησεν Αθάνα
Αὐλὸν ἐριβρεμέταν Μικκὸς Ἑνναλίου,
Ὡι ποτε καὶ θυμέλῃσι καὶ ἐν πολέμοισιν ἔμελψε
Πρόσθε, τὸ μὲν στοναχᾶς σᾶμα τὸ δ' εὐνομίας.

V.

Σάνδαλα ταῦτα Βίτιννα³ πολυπλέκτον δὲ Φιλαινὶς
Πορφύρεον χαίτας ῥύτορα κεκρύφαλον²
Ξανθὰ δ' Ἀντίκλεια νόθον κεύθουσιν ἄημα
Ῥιπίδα, τὰν μαλερὸν θάλπος ἀμυνομένην.
5 Λεπτὸν δ' Ἡράκλεια τόδε προκάλυμμα προσώπου
Τευχθὲν, ἀραχναίης εἵκελον ἀρπέδοσιν⁴
Ἄ δὲ καλὸν σπείραμα περισφυρίοιο δράκοντος
Οὔνομ⁵ Ἀριστοτέλεω πατρὸς ἐνεγκαμένα¹

³ I. Cod. ἔλοις.

⁴ I. ἔχεις.

² II. Vulgo ᾄδε.

¹ III. Cod. Vat. δεῖ τόν.

¹ IV. Cod. et Br. Παλλαναῖος.

v. Tymn. I. ³ IV. Cod. Vat. ᾄ. Br. ut nos. ¹ V. Cod. Vat. πολύπλαγκτόν τε Τουρ. cor.

- Ἦ Αἰλικες ἀγλαὰ δῶρα, γαμοστόλε, σοι τάδε, Κύπρι,
10 ὦ Πασαν, αἰγιαλῶν Ναυκρατίδος ναέται.

VI.

- Ταῦτά σοι ἐκ τ' ὀρέων, ἐκ τ' αἰθέρος, ἐκ τε
θαλάσσης
Τρεῖς γνωτοὶ τέχνης σύμβολα, Πὰν, ἔθεσαν.
Ταῦτα μὲν εἰναλίων Κλείτωρ λῖνα, κεῖνα δὲ
Πίγρης
Οἰώνων· Δᾶμις τὰ τρίτα τετραπόδων·
5 Οἷς ἅμα χερσαῖησιν, ἅμ' ἡερίησιν ἐν ἄγραις,
'Αγρεῦ', ἅμ' ἐν πλωταῖς, ὡς πρὶν ἀρωγὸς ἴθι.

VII.

- Σοὶ τάδε, Πὰν σκοπίητα, παναίολα δῶρα σύναιμοι
Τρίζυγες ἐκ τρισσᾶς θέντο λινοστασίας,
Δίκτυα μὲν Δᾶμις θηρῶν· Πίγρης δὲ πετευνῶν
Λαιμοπέδας· Κλείτωρ δ' εἰναλίφοιτα λῖνα·
5 ὦ τὸν μὲν καὶ ἐσαῦθις ἐν ἡέρι, τὸν δ' ἔτι θείης
Εὖστοχον ἐν πόντῳ· τὸν δὲ κατὰ δρυόχους.

VIII.

- Ἀγραύλῳ τάδε Πανὶ βιάρκεος ἄλλος ἀπ' ἄλλης
Αὐθαιμοι τρισσοὶ δῶρα λινοστασίας,
Πίγρης μὲν δειραχθεὲς εὐβροχον ἅμμα πετανῶν,
Δᾶμις δ' ὑλονόμων δίκτυα τετραπόδων·
5 Ἀρκυν δ' εἰναλίων Κλείτωρ πόρεν· οἷς σὺ δι'
αἶθρας,
Καὶ πελαγεὺς, καὶ γᾶς εὖστοχα πέμπε λῖνα.

¹⁰ v. Cod. Vat. αἰ γνάλων Ναυκρατίδες. ⁶ vii. Sic Vat. et Plan. Br. τὸν δὲ σύ. ⁴ viii. Cod. Vat. ὑλανόμων.
⁶ viii. Sic Cod. Vat. Br. καὶ γᾶς, καὶ π.

IX.

- Τρῖζυγες, οὐρεσίοικε, κασίγνητοι τάδε τέχνης
 Ἄλλος ἀπ' ἀλλοίας σοὶ τάδε, Πᾶν, ἔθεσαν,
 Καὶ τὰ μὲν ὀρνίθων Πίγρης· τὰ δὲ δίκτυα θηρῶν
 Δᾶμις· ὁ δὲ Κλείτωρ εἰναλίων ἔπορε.
 5 Τῶν ὁ μὲν ἐν ξυλόχοισιν, ὁ δ' ἠερίησιν ἐν ἄγραις
 Αἰὲν, ὁ δ' ἐν πελάγει εὖστοχον ἄρκυν ἔχοι.

X.

- Ταῦτα σαγηνάιοιο λίνου δηναῖα Πριήπῳ
 Λείψανα, καὶ κύρτους Φίντυλος ἐκρέμασε,
 Καὶ γαμψὸν χαίτησιν ἐφ' ἵππειήσι πεδηθὲν
 Ἄγκιστρον, κρυφίην εἰναλίοισι πάγην,
 5 Καὶ δόνακα τριτάνυστον, ἀβάπτιστόν τε καθ' ὕδωρ
 Φελλόν, αἰὲν κρυφίων σῆμα λάχοντα βόλων·
 Οὐ γὰρ ἔτι στείβει ποσὶ χοιράδας, οὐδ' ἐπιαύει
 Ἡϊόσιν, μογερῶ γήραϊ τειρόμενος.

XI.

- Αἰ τρισσαί, Σατύρη τε, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Εὐφρῶ,
 Θυγατέρες Ξούθου καὶ Μελίτης, Σάμιαι·
 Ἄ μὲν, ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν,
 Ἄτρακτον, δολιχὰς οὐκ ἀτέρ ἀλακάτας·
 5 Ἄ δὲ πολυσπαθέων μελεδάμονα κερκίδα πέπλων
 Εὐθροον· ἃ τριτάτα δ' εἰροχαρὴ τάλαρον.
 Οἷς ἔσχον χερνήτα βίον δηναῖον, Ἀθάνα
 Πότνια, ταῦθ' αἰ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργατίδες.

¹ IX. Cod. Vat. οὐρεσίοι, καὶ. ² IX. Sic Cod. Vat. et Plan. Br. γέρα. ⁵ IX. Cod. Vat. ἠερίοισιν. ⁶ IX. Cod. Vat. εἶεν—ἄρκυν εὖστοχον ἄρκυν. Vulg. ἄγραν. ¹ X. Cod. διναῖα. ² XI. Cod. Ξανθου. ⁶ XI. τριτάτη. Malim ταῦτα τεαῖ.

XII.

Χάλκεος· ἀλλ' ἄθρησον ὅσον θράσος ἄνυσσε κάπρου
 Ὅ πλάστας, ἔμπνουν θῆρα τυπωσάμενος,
 Χαίτας αὐχενίους πεφρικότα, θηκτὸν ὀδόντα
 Βρύχοντα, γλήναις φρικτὸν ἰέντα σέλας,
 5 Ὀφρῶ χεῖλεα πάντα δεδευμένον· οὐκέτι θάμβος
 Εἰ λογάδα στρατιὴν ὤλεσεν ἡμιθέων.

XIII.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τιθηνητῆρος Ἀπελλῆς
 Τὰν Κύπριν γυμνὰν εἶδε λοχευομένην,
 Καὶ τοίαν ἐτύπωσε, διάβροχον ὕδατος ὀφρῶ
 Θλίβουσαν θαλεραῖς χερσὶν ἔτι πλόκαμον.

XIV.

Ἦχὼ πετρήεσσαν ὄρᾳς, φίλε, Πανὸς ἐταίρην,
 Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀδομένην,
 Παντοίων στομάτων λάλον εἰκονα, ποιμέσιν ἡδὺ
 Παίγνιον. ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων ἄπιθι.

XV.

Εὐφάμος γλώσσα παραμείβεο τὰν λάλον Ἀχῶ,
 Κού λάλον· ἦν τι κλύω, τοῦτ' ἀπομειβομένην,
 Εἰς σε γὰρ δν σὺ λέγεις στρέψω λόγον· ἦν δὲ
 σιωπᾶς,
 Σιγάσω· τίς ἐμεῦ γλώσσα δικαιότερα;

XVI.

Τοῦδέ με κυματοπλήγος ἐπὶ σκοπέλοιο Πρίηπον
 Ναύται Θρηκίου θέντο πόρου φύλακα,

⁵ XII. Vulg. δεδευμένα. Plan. οὐκ ἔτι. ¹ XVI. Cod. Vat. κυμοπλήγος.

- Πολλάκις οἷς ἤϊξα τὰχὺς καλέουσιν ἄρωγος,
 Ξεῖνε, κατὰ πρύμνης ἡδὺν ἄγων Ζέφυρον.
 5 Τούνεκεν οὐτ' ἀκνισσον, ὅπερ θέμις, αὐτ' ἐπιδευῆ
 Εἵταρος ἀθρήσεις βωμὸν ἐμὸν στεφάνων,
 Ἀλλ' αἰεὶ θυόεντα καὶ ἔμπυρον· οὐδ' ἐκατόμβῃ
 Τόσσον ὅσον τίμῃ δαίμοσιν ἀνδάνεται.

XVII.

- Βαίως ἰδεῖν ὁ Πρίηπος ἐπαιγαλιτίδα ναῖω
 Χῆλῃν, αἰθυίαις οὐδέποτε² ἀντίβιος,
 Φοξὸς, ἄπους, οἷόν κεν ἐρημαίῃσιν ἐπ' ἀκταῖς
 Ξέσσειαν μογέρων υἱέες ἰχθυβόλων.
 5 Ἀλλ' ἦν τις γριπεύς με βοηθόον, ἥ καλαμεύτης
 Φωνήσῃ, πνοιῆς ἵεμαι ὀξύτερος,
 Δεύσσω καὶ τὰ θέοντα καθ' ὕδατος· ἥ γὰρ ἀπ' ἔργων
 Δαίμονες, οὐ μορφᾶς, γνωστὸν ἔχουσι τύπον.

XVIII.

- Μοῦνος ἐναιρομένοιαι ὑπέρμαχος, ἀσπίδα τείνας,
 Νηυσὶ βαρὺν Τρώων, Αἶαν, ἄμυνας³ Ἀρη
 Οὐδέ σε χερμαδίων ὥσε κτύπος, οὐ νέφας ἰῶν,
 Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος,
 5 Ἀλλ' αὐτως προβλής τε, καὶ ἔμπεδος ὥς τις ἐριπνα
 Ἰδρυθεῖς, ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων,
 Εἰ δέ σε μὴ τεύχεσσιν Ἀχιλλέος ὥπλισεν Ἑλλάς,
 Ἀξίον αὐτ' ἀρετῆς ὅπλα πορούσα γέρας,

² XVII. Cod. αἰθυίας οὐποτε ἀντιβίας. Br. οὐποτε. nos. cor.

³ XVII. Cod. ἀπους οἶονεκεν.

⁴ XVII. ξέσσεια.

¹ XVIII. Sic Cod. Br. ὑπέρμαχον.

² XVIII. Codd. αἰ

ἀμεινας. Cod. Vat. ἀρη.

⁶ XVIII. Br. ἰδρυθεῖς. Cod.

Vat. ut nos.

Μοιράων βουλῇσι τάδ' ἤμπλακεν, ὥς ἂν ὑπ'
ἐχθρῶν

10. Μή τινος, ἀλλὰ τεῇ πότμον ἔλῃς παλάμῃ.

XIX.

Τὰς βoὺς καὶ τὸν ἱασπιν ἰδὼν περὶ χειρὶ, δοκήσεις
Τὰς μὲν ἀναπνέειν, τὸν δε χλωροκομέειν.

XX.

Ἑρμῇ Κωρυκίων ναίων πόλιν; ὦ ἄνα, χαίροις,
Ἑρμῇ, καὶ λιτῇ προσγελάσαις ὁσίῃ.

XXI.

Ἐν ποτε παμφαίνοντι μέλαν πτερὸν αἴθερι νωμῶν
Σκόρπιον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ,
Ὅν μάρψων ὥρουσεν· ὁ δ' αἰξάντος ἐπ' οὐδας
Ὁ βραδὺς εὐκέντρῳ πέζαν ἔτυψε βέλει,
5 Καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν· ἰδ' ὥς δν ἔτευχεν ἐπ' ἄλλῳ,
Ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

XXII.

Αἰώρῃ θήρειον ἰμάσσόμενος δέμας αὔραις,
Τλᾶμον, ἀορτηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,
Αἰωρῇ· Φοίβῳ γὰρ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔσσης,
Πρῶνα Κελαινίτην ναιετάων, Σάτυρε.
5 Σεῦ δὲ βοὰν αὐλοῖο μελίβρομον οὐκ ἔτι Νύμφαι
Τῶς πάρος, ἐν Φρυγίοις οὖρεσι πευσόμεθα.

¹⁰ XVIII. Cod. Vat. σὺ σῇ et sic Br. Vulgo τεῇ.

¹ XIX. Cod. Vat. τὴν.

² XX. Codd. κωρυκίων.

³ XXI. Cod. Vat. μελάντερον. Cor. Br.

⁴ XXI. ἐν κέντρῳ.

⁵ XXI. Ζωᾶς μὲν. Codd. ὅσσον. Cor. Br.

¹ XXII. Cod.

θα

Vat. θηρίου—δέσμας.

⁶ XXII. τῶς—πευσόμενον.

XXIII.

- Δισσαῖς σὺν κιχλαῖσιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθεῖς
 Κόσσυφος ἡερίης κόλπον ἔδω νεφέλης.
 Καὶ τὰς μὲν συνοχηδὸν ἀνέκδρομος ὥχμασε θώμιγξ,
 Τὸν δὲ μόνον πλεκτῶν αὐ μεθέηκε λίνων.
 5 Ἴρὸν ἀοιδοπόλων ἔτυμον γένος· ἥ ἄρα πολλήν
 Καὶ κῶφαί πτανῶν φροντίδ' ἔχουσι πάγαι.

XXIV.

- Ὅ πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον Διαιτὸς ἵππων
 Ὅ πρὶν ὑπαὶ μίτραις κῶλα καθαψάμενος,
 Ὅν Φοίβου χρησμφδὸς ἀέθλιον ἔστεφε Πυθῶ
 Ὅρνύμενου πτανοῖς ὠκυπέταις ἵκελον,
 5 Καὶ Νεμέη βλοσυροῖο τιθνητήερα λέοντος,
 Πίσά τε, καὶ δοιὰς ἡόνας Ἴσθμὸς ἔχων,
 Νῦν κλοιῷ δειρὴν πεπεδημένος, οἷα χαλινῷ,
 Καρπὸν ἀλεῖ Διόυς ὀκριόεντι λίθῳ,
 Ἴσθν μοῖραν ἔχων Ἑρακλέει· ἥ γὰρ ἐκεῖνος
 10 Τοσσ' ἀνύσας δούλαν ζεύγλαν ἐφήρμοσατο.

XXV.

- Ὅ πρὶν ἐπ' Ἀλφείῳ στεφανηφόρος ὢν ἐγὼ, ὁ πρὶν
 Δίσσακι κηρυχθεὶς Κασταλῆς παρ' ὕδωρ,
 Ὅ πρὶν ἐγὼ Νεμέη βεβοημένος, ὁ πρὶν ἐπ' Ἴσθμῷ
 Πῶλος, ὁ πρὶν πτανοῖς ἴσα δραμῶν ἀνέμοις,
 5 Νῦν ὅτε γηραιὸς, γυρόδρομον ἥνιδε πέτρον
 Δινεύω, στεφέων ὕβρις, ἐλαυνόμενος.

¹ XXIII. Vat. et Plan. αὐταῖς. ⁵ XXIV. Cod. Vat. νεμέη.
⁷ XXIV. Cod. Vat. δειρῇ—χαλινον. ⁸ XXIV. Cod. Vat.
 ἐλαῖ. Vulg. ἐλῆ. Cor. Casaub. ⁹ XXIV. Ἑρακλεῖ καὶ.
 Sic leg. Jacobs. monet in Emend. Br. Ἑρακλεῖ. ¹ XXV. Cod.
 Vat. & νερ, ὁ τὸ πρὶν. Br. & νερ, ὁ πρὶν δὴ.

XXVI.

Αἶαν δλην νήσους τε διῦπταμένη σὺ χελιδών,
 Μηδείης γραπτῇ πυκτίδι νοσοστροφεῖς.
 Ἔλπη δ' ὀρταλίχων πίστιν σέο τήνδε φυλάξει
 Κολχίδα, μηδ' ἰδίων φεισαμένην τεκέων ;

XXVII.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος
 Πτήσσετε, ληϊνόμοι γειάροται Νεμέης·
 Ἡ γὰρ ὑφ' Ἡρακλῆος ἀριστάθλοιο δέδουπεν
 Αὐχένα θηροφόνους ἀγχομένους παλάμαις.
 5 Ποῖμνας ἐξελάσασθε· πάλιν μυκηθμὸν ἀκούοι
 Ἡχὼ ἐρημαίης ἐνναέτειρα νάπης,
 Καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θυρήσσεο ῥινῶ,
 Ἡρῆς πρηϋνῶν μισονόβοιο χόλον.

XXVIII.

Ἀ πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλάγξασα νομεῦσι,
 Πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα καὶ ἰχθυβόλοις,
 Πολλάκι δὲ κρέξασα πολύθροον, οἷα τις ἀχῶ,
 Κέρτομον ἀντωδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν,
 5 Νῦν εἰς γὰρ ἄγλωσσος, ἀναύδητός τε πεσοῦσα
 Κεῖμαι μιμητὰν ζῆλον ἀπρηναμένα.

XXIX.

Πρὶν μὲν ἐπὶ χλωροῖς ἐριθηλέος ἔρνεσι πένκας
 Ἦμενος, ἥ σκιερᾶς ἀκροκόμου πίτυος,
 Ἐκρεκες εὐτάρσσοιο δι' ἰξύος ἄχετα μολπᾶν,
 Τέττιξ, οἰονόμοις τερπνοτέρον χέλυσος.

² xxvi. Cod. Vat. γραπτῆς νοσοστροφεῖς πυκτίδι.

³ xxviii. Vulgo δῆ.

⁴ xxviii. Cod. Vat. ἀντ' ὀδοῖς.

⁴ xxix. Sic Plan. Cod. Vat. et Suidas. Br. τερπνοτέραν.

- 5 Νῦν δέ σε μυρμάκῃσιν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα
 Ἄιδος ἀπροΐδης ἀμφεκάλυψε μυχός,
 Εἰ δ' ἐάλως συγγνωστόν, ἐπεὶ καὶ κολίαντος ὕμνων
 Μαιονίδας γρίφοις ἰχθοβόλων ἔθανε.

XXX.

- Οὐκ ἔτι παφλάζοντα διάτσωον βυθὸν ἄλμης
 Δελφίς, πτοιῆσεις εἰναλίων ἀγέλας,
 Οὐδὲ ποτὶ τρητοῖο μέλος καλάμοιο χορεύων
 Ἐγρὸν ἀναρρίψεις ἄλμα παρὰ σκαφίσιν.
 5 Ἦ γὰρ ἴσον πρηῶνι Μαλκίης, ὥς ἐκυκλήθη,
 Κῦμα πολυψήφους ὥσε σ' ἐπὶ ψαμάθους·
 Οὐδὲ σύ γ', ἀφρηστὰ, Νηρηίδας, ὥς πρὶν, αἰείρων
 Νώτοις, πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

XXXI.

- Θρήικας αἰνεῖτω τις, ὅτι στοναχεύσι μὲν υἷας
 Ματέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους·
 Ἐμπαλι δ' ὀλβίζουσιν ἄσους αἰῶνα λιπόντας
 Ἀπροΐδης Κηρῶν λάτρεις ἔμαρψε Μόρος·
 5 Οἱ μὲν γὰρ ζῶντες, αἰὲ παντοῖα περῶσιν
 Ἐς κακὰ· τοὶ δὲ κακῶν εὖρον ἄκος φθίμενοι.

XXXII.

- a. Καὶ γενέταν τοῦ νέρθε, καὶ οὔνομα, καὶ χθόνα
 φώνει,
 Στάλα, καὶ ποία κηρὶ δαμείς ἔθανε.

³ XXX. Cod. Vat. πολυτρήτοιο. Bt. πρὸς εὐτρήτοιο.

⁵ XXX. εἰ. ⁶ XXX. πολυψάμμου ὥσεν ἐπὶ. Cor. Salm.

Bt. πολυψάμμου σ' ὥσεν,

β. Γεννήτωρ Πριάμος, γὰ δ' Ἴλιον, οὖνομα δ'
 "Εκτωρ,
 ὦ ξέν', ὑπὲρ πάτρας δ' ὤλετο μαρνάμενος.

XXXIII.

Οὐδὲ νέκυς ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἔλασθεις
 Κύμασιν, ἀγρύπνων λήσομαι ἡϊόνων,
 Ἥ γὰρ ἀλιρρήκτοις ὑπὸ δειράσιν, ἀγχόθι πόντου
 Δυσμενέος, ξείνων χερσὶν ἔκυσσα τάφου.
 5 Ἀεὶ δε βρομέοντα, καὶ ἐν νεκυέσσι, θαλάσσης
 Ὁ τλήμων αἶτω δοῦπον ἀπεχθόμενον,
 Μόχθων δ' οὐδ' Αἴδης με κατεύνασεν, ἥνικα μῶνος
 Οὐδὲ θανὼν τελέῃ κέκλιμαι ἡσυχίῃ.

XXXIV.

Ἀϊδος, ὃ νεκυηγέ, κεχαρμένε δάκρυσι πάντων,
 Ὅς βαθὺ πορθμεύεις τοῦτ' Ἀχέροντος ὕδωρ,
 Εἰ καὶ σοὶ βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων
 Ὀλκάς, μὴ προλίπησ Διογένη με κύνα,
 5 Ὀλπήν καὶ σκίπωνα φέρω, καὶ δίπλοον εἶμα,
 Καὶ πήρην, καὶ σοὶ ναυτιλῆς ὄβολόν,
 Καὶ ζωὸς τάδε μῶνον, ἃ καὶ νέκυς ὧδε κομίζω,
 Εἶχον ὑπ' ἡελίου δ' οὐ τι λέλοιπα φύει.

XXXV.

Ἐκτορι μὲν Τροίῃ συγκάτθανεν οὐδ' ἔτι χεῖρας
 Ἀντήρεν Δανάων παισὶν ἐπερχομένοις,
 Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο. πατρίδες ἄρα
 Ἀνδράσιν, οὐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

³ xxxii. Cod. Vat. πατήρ μὲν. Fors. leg. πατὴρ μὲν Πριάμον.
⁴ xxxii. Vulgo ὃ ξέν'. Br. ὃ νερ. ¹ xxxiii. Cod. Vat.
 θηρσιν. ⁴ xxxiii. Cod. Vat. ξείνου. ⁸ xxxiii. Cod. Vat.
 θανὼν τε λείη. Br. λείη. ³ xxxv. Cod. Vat. σὺν ἀπώλετο.

ΤΟΥΛΛΙΟΥ ΛΑΥΡΕΑ.

I.

- Εἴ μοι χαρτὸς ἐμὸς Πολέμων καὶ σῶος ἀνέλθοι,
 Οἶος ἄρ' ἦν, τοῖος, κοίρανε, πεμπόμενος,
 ῥέξειν, οὐκ ἀπόφημι, τὸν ὀρθροβόην παρὰ βωμοῖς
 Ὅρνιν, ἐν εὐχωλαῖς ὠμολόγησα τεαῖς·
 5 Εἰ δέ τι τῶν ὄντων τότε οἱ πλέον, ἣ καὶ ἔλασσον,
 ἔλθοι ἔχων, λέλνται τοῦμόν ὑποσχέσιον.
 Ἦλθε δὲ σὺν πώγωνι, τὸ δ' εἰ φίλον αὐτὸς ἑαυτῷ
 Εὐξάτο, τὴν θυσίην πράσσε τὸν εὐξάμενον.

II.

- Γρυνέα τὸν πρέσβον, τὸν ἀλιτρύτου ἀπὸ κύμβης
 Ζῶντα, τὸν ἀγκίστροις καὶ μογέοντα λίνοις,
 Ἐκ δεινοῦ τρηχεῖα Νότου κατέδυσσε θάλασσα,
 Ἐβρασε δ' εἰς κροκαλὴν πρῶϊον ἡϊόνος
 5 Χεῖρας ἀποβρωθέντα, τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἴποι
 Ἐμμεναι, οἱ μούνα, αἷς ὀλέκοντο, φάγον.

III.

- Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν, ξένε, μή με θανοῦσαν
 Τὰν Μυτιληναίαν ἔννεπ' ἀοιδοπόλον.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρες· ἔργα δὲ φωτῶν
 Εἰς ταχινὴν ἔρρει τοιαδὲ ληθεδόνα.
 5 Εἰ δ' ἐμὲ Μουσάων ἐτάσης, χάριν ὦν ἀφ' ἐκάστης
 Λειμώνος τήμῃ θῆκα παρ' ἑννεάδι.
 Γνώσσαι ὥς Ἀἰδεω σκότον ἔκφυγον· οὐδέ τις ἔσται
 Τῆς λυρικῆς Σαπφούς νώνυμος ἥελιος.

* I. Cod. Vat. οἶοσα . . . κοίρανε. 4 I. Br. ὄν. Jacobs
 cor. ἐν. 5 I. Cod. Vat. εἰ δέ τι—τότε πλέον. 6 I. πρὸς σέ.
 3 II. Cod. Vat. om. ἐκ. 4 II. Cod. Vat. ἡϊόνα.
 5 III. Vulgo αἰτήσης. 6 III. Codd. δαίμονος ἄνθος ἐμῇ
 et sic Br.

ΣΚΥΘΙΝΟΥ.

I.

Ἦλθεν ἐμοὶ μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι
πῦρ,

Ἡλίσσος πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
Αὐτὰ τὰ καίρι' ἔχων ἐκκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων

Πάσας τὰς μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,

5 Καὶ πρὸς ἀναγνῶναι, φώνην μέλει, καὶ τὸ φιλῆσαι,
Χεῖλεα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον.

Καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὕρᾶν μόνον ἢ ῥ'
ἀγρυπνήσω

Πολλάκι, τῇ κενεῇ-Κύπριδι χειρομαχῶν.

II.

Ὅρθον νῦν ἔστηκας, ἀνώνυμον, οὐδὲ μαραίνῃ

Ἐντέτασαι δ' ὥς ἂν μή ποτε παυσόμενον,

Ἀλλ' ὅτε μὲν Νεμεσηγὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτὸν,

Πάντα δίδους ἐθέλων, νεκρὸν ἀπεκρέμασσω,

5 Τεῖνεο, καὶ ῥήσσω, καὶ δάκρυε πάντα ματαίως.

Οὐχ ἔξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

ΠΟΜΠΗΙΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

I.

Εἰ καὶ ἐρημαίῃ κέχυμαι κόνις ἐνθα Μυκῆνη,

Εἰ καὶ ἀμαυροτέρῃ πάντος ἰδεῖν σκοπέλου,

Ἴλου τις καθορῶν κλαυθρὴν πόλιν, ἧς ἐπάτησα

Τείχεα καὶ Πριάμου πάντ' ἐκένωσα δόμον,

¹ I. Cod. Vat. ἦλθεν μοι.

Vat. ἐντέτασ' αἰδῶς ἂν.

malit ἃ θέλον nos. ἐθέλων.

⁴ I. πάσας καί.

⁴ II. ἃ θέλω. et sic Br. Jacobs

² II. Cod.

- 5 Γνώσεται ἔνθεν ὅσαν πάρος ἔσθενον. εἰ δ' ἐμὲ γῆρας
ἔβρισεν, ἀρκούμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

II.

- Ἦ τὸ καλὸν καὶ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
Ἦ μούνη χαρίτων ἄνθεα δρεψαμένη,
Οὐκ ἔτι χρυσόχαλινον ὄρᾳ δρόμον ἡέλοιτο
Δαῖς, ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
5 Κώμας, καὶ τὰ νέων ζηλώματα, καὶ τὰ ποθεύντων
Κνίσματα, καὶ μύστην λύχρον ἀπειπαρμένη.

ΓΑΛΛΟΥ.

I.

- Ἦ τριὰς λειτουργοῦσα πρὸς ἐν τριχῇ ἀνδράσι
Δύδη,
Τῷ μὲν ὑπὲρ νηδὺν, τῷ δ' ὑπὰ, τῷ δ' ὀπιθεν
Εἰσδέχομαι φιλόπαιδα γυναικομακῇ φιλυβριστήν·
Εἰ σπεύδεις ἐλθὼν σὺν δυσι μὴ κατέχου.

II.

- Εἰς Τάχταλον ἐπὶ ποτηρίου γεγλυμμένον.
Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, οὗτος ὁ νηδὺν
Πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος πόματος,
Νῦν λιβάδος θνητῆς ἱμείρεται. ἡ φθονερὴ δὲ
Κρᾶσις αἰὲν χεῖλες ἐστὶ ταπεινότερη·
5 Πῶς, λέγει τὸ τόρευμα, καὶ ὄργια μάνθανε σιγῆς·
Οἱ γλώσση προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

¹ 1. Γ. Sic Cod. Br. δυσι. Cod. τάχος. Br. λέχος.

² 1. Γ. τῷ ὀπιθεν. Cod. Br. τῷ δ' ἀπὸ τῶν ὀπιθεν.

ΜΤΡΙΝΟΥ.

I.

Ἐψηλῶν ὀρέων ἔφοροι, κεραοὶ χοροπαῖκται
 Πᾶνες, βουχίλου κράντορες Ἀρκαδίας,
 Εὐαρνον θείητε καὶ εὐχίμαρον Διότιμον,
 Δεξάμενοι λαμπρῆς δῶρα θυηπολίας.

II.

Τὴν μαλακὴν Παφίης, Στατύλλιον ἀνδρόγυνον,
 δρῦν
 Ἐλκειν εἰς Ἀτθὴν ἡνίκ' ἔμελλε χρόνος,
 Τὰκ κόκκου βαφθέντα καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα,
 Καὶ τοὺς ναρδολιπεῖς ἀλλοτρίους πλοκάμους,
 5 Φαικάδα τ' εὐτάρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γε-
 λῶσαν,
 Καὶ τὴν γρυτοδόκην κοιτίδα βαμβακίδων,
 Αὐλοὺς θ' ἡδὺ πνέοντας ἑταιρείοις ἐνὶ κώμοις,
 Δῶρα Πριηπείων θῆκεν ἐπὶ προθύρων.

III.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
 Θύρσις ὁ συρίζων Πανὸς ἴσον δόνακι,
 Ἐνδῖος οἰνοποτῆς σκιερὰν ὑπὸ τὴν πίτυν εὐδει·
 Φρουρεῖ δ' αὐτὸς ἐλὼν ποιμνία βάκτρον Ἐρως.
 5 ὦ Νύμφαι, Νύμφαι, διεγείρετε τὸν λυκοθαρσῆ
 Βοσκὸν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηται Ἐρως.

¹ I. Cod. Vat. χοροπαῖκται.⁴ II. Cod. ἀνδρολιπεῖς.⁶ II. γρυτοδόκην κ. παμβακίδων. cor. Tour.³ III. Cod.

Vat. τὰν.

³ III. οἰνοπότη—ὑπὸ τὰν.

IV.

Ἵ τ' τετρηκόσι' ἐστίν' ἔχεις δὲ σὺ τοὺς ἐνιαυτοὺς
 Δὺς τόσους, τρυφερὴ Λαὶ κορωνεκάβη.
 Σισύφου ὦ μάμμη, καὶ Δευκαλίωνος ἀδελφῇ,
 Βάψαι τὰς λευκάς, καὶ λέγε πᾶσι, τατᾶ.

'ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Δάματερ πολὺκαρπε, σὺ κῆν Σικέλοισιν ἐναργῆς,
 Καὶ παρ' Ἑρεχθείδαις· ἐν δ' ἔτι θαῦμα μέγα
 Κραίνειτ' ἐν Ἑρμιονεῦσι. τὸν ἐξ ἀγέλης γὰρ
 ἀφειδῇ
 Ταῦρον, ὃν οὐκ αἵρουσ' ἀνέρες οὐδὲ δέκα,
 5 Τοῦτον γραῦς στείχουσα μόνῃ μόνον οὐατος ἔλκει
 Τόνδ' ἐπὶ βωμόν· ὁ δ' ὥς ματέρι παῖς ἔπεται
 Σὺν τόδε, Δάματερ, σὺν τὸ σθένος· Ἴλαος εἴης,
 Καὶ πάντων θάλλοι κλᾶρος ἐν Ἑρμιόνῃ.

ΠΕΙΣΩΝΟΣ.

Γαίης ἐκ Γαλάτων μηδ' ἄνθεα, ἧς ἀπὸ κόλπων
 Ἀνθρώποις ὀλέτειραι Ἑρίνυνες ἐβλάστησαν.

[ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣ.

I.

Ἵ Ω Ἑλικὼν Βοιωτὲ, σὺ μὲν ποτε πολλάκις ὕδωρ
 Εὐεπὲς ἐκ πηγῶν ἔβλυσας Ἡσιόδῳ·

¹ IV. Cod. Vat. τετρηκόσι'. Br. τετρακόσι' contra metrum.

² IV. κορὼν ἐκάβη.

³ IV. μάμμη.

⁴ IV. βάπτε τε. Br.

βάπτε δέ.

³ A. Ael. κρίνετ' ἐν. malim κρήνω. Br. cor.

κραίνειτ' ἐν sed in textu habet κρίνετ' ἐν. ⁴ A. Malim ἐρύουσ'.

² Π. Cod. Vat. ἀνθρώπους.

Νῦν δ' ἡμῖν σὸς ὁ κοῦρος ὁμώνυμος Αὔσονα
Βάσχον

Οἶνοχοεῖ κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης.

- 5 Βουλομένη δ' ἂν ἔγωγε πιεῖν παρὰ τοῦδε κύπελλον
Ἐν μόνου, ἢ παρὰ σεῦ χίλια Πηγασίδος.

II.

Πάντα καλῶς, τό γε μὴν, χρυσῆν ὅτε την Ἀφρο-
δίτην,

Ἐξοχα καὶ πάντων, εἶπεν ὁ Μαιανίδης,

Ἦν μὲν γὰρ το χάραγμα φέρης, φίλος, οὔτε θυρωρὸς
Ἐν ποσὶν, οὔτε κῶν ἐν προθύροις δέδεται,

- 5 Ἦν δ' ἑτέρως ἔλθης, καὶ ὁ Κέρβερος ὧ πλεονέκται
Οἱ πλούτου, πευίην ὥς ἀδικεῖτε μόνου.

III.

Χρῦσεος ἦν γενέη, καὶ χάλκεος, ἀργυρέη τε
Πρόσθεν· παντοίῃ δ' ἡ Κυθέρεια ταινῦν.

Καὶ χρυσῶν τίει καὶ χάλκεον ἄνδρ' ἐφίλησε,

Καὶ τοὺς ἀργυρέους οὔ ποτ' ἀποστρέφεται,

- 5 Νέστωρ, ἡ Παφίη· δοκέω δ' ὅτι καὶ Δανάη Ζεὺς
Οὐ χρυσὸς, χρυσοὺς δ' ἦλθε φέρων ἑκατόν.

IV.

Τὴν ξηρὴν ἐπὶ νῶτα Δυκαινίδα, τὴν Ἀφροδίτης
Λάβην, τὴν ἐλάφου πάντος ἀπυγγοτέρην·

Αἰπόλος ἦ μεθύων οὐκ ἂν ποτε, φασὶ, συνῶκει,

Γοῦ, γοῦ· τοιαῦται Σιδουίων ἄλοχοι.

1. Cod. ἔθ' ὁ κοῦρος et sic Br.

5 III. Τουρ. Νέστορας ἡ.

V.

Ὅρθρος ἔβη, Χρῦσιλλα, πάλαι δ' ἠῶος ἀλέκτωρ
 Κηρύσσων φθονερὴν Ἑρυγένειαν ἄγει,
 Ὅρνιθων ἔρροις φθονερώτατε, ὅς με διώκεις
 Οἰκόθεν εἰς πολλοὺς ἡϊθέων ὄαρους,
 5 Γηράσκεις, Τιθωνέ· τί γὰρ σὴν εὐνέτιν Ἡῶ
 Οὕτως ὀρθριδίην ἤλασας ἐκ λεχέων.

VI.

Τρὶς δέκα με πνεύσειν καὶ δῖς τρία μάντιες ἄστρον
 Φασίν· ἐμοὶ δ' ἄρκεϊ καὶ δεκάς ἡ τριτάτη.
 Τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὄρος· οἱ δ' ἐπὶ
 τούτοις
 Νέστορι· καὶ Νέστωρ δ' ἦλυθεν εἰς Ἀτθην.

VII.

Οὐ προσέχω, καίτοι πιστοὶ τινες· ἀλλὰ μεταξὺ,
 Ἰπρὸς Διὸς, εἴ με φίλεις, Πάμφιλε, μὴ με φίλει.

VIII.

Τίς σου, Μεντορίδη, προφανῶς οὕτως μετέθηκε
 Τὴν πυγὴν, οὐπὲρ τὸ στόμ' ἔκειτο προτοῦ;
 Βδεῖς γὰρ, κοῦκ ἀνάπνεις· φθέγγη δ' ἐκ τῶν κατα-
 γείων,
 Θαῦμά μ' ἔχει τὰ κάτω πῶς σου ἄνω γέγονε.

IX.

Ζηνί, καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ Ἀρεϊ τέκνον ἀνάκτων
 Εἵκελον, εὐκταίῃ μητέρος εὐτοκίῃ,

*v. Sic Vat. et Plan. Br. φθονέραν.
 τρεῖς.

*vi. Cod. Vat.

Πάντα τοι ἐκ Μοιρέων βασιλήϊα, πάντα τέλεια
Ἦλθεν ἐποιήθης δ' ἔργον αἰδοπόλων.

- 5 Ζεὺς σκήπτρον βασιλείων, Ἄρης δόρυ, καλλο-
σύνην δὲ
Φοίβος ἔχει, παρὰ σοὶ δ' ἄθροα πάντα, Κότυ.

X.

- Κανσίη, ἡ τοπάρουθε Μακήδοσιν εὐκολον ὄπλον,
Καὶ σκέπας ἐν νιφέτῳ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ,
Ἰδρῷ διψήσασα πιεῖν τεὸν, ἄλκιμε Πείσων,
Ἦμαθις Αὐσονίους ἦλθον ἐπὶ κροτάφους.
5 Ἀλλὰ φίλος δέξαι με' τάχα κρόκες, αἷ ποτε Πέρσαι
Τρεψάμεναι, καὶ σοὶ Θρήκας ὑπαξόμεθα.

XI.

Ἡ κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰμὶ δ' ὀράσθαι
Καὶ τερπνὴ φιλοῖς, καὶ φόβος ἀντιπάλοις.
Ἐκ δὲ Πυλαιμένεος Πείσων μ' ἔχει ἔπρεπεν
ἄλλαις
Οὔτε κόρυς χαίταις, οὔτε κόμαι κόρυθι.

XII.

Καὶ Μακεδὼν ὁ σίδηρος ἐν ἄορι, καὶ τὰ πρὸς ἄλκην
Τῆς ἀπ' Ἀλεξάνδρου χειρὸς ἐπιστάμενος,
Πείσων, σὴν ποθέων ἰκόμην χέρα· τοῦτο δὲ φωνέω·
Χαίρων δεξιτέρην εὖρον ὀφειλομένην.

XIII.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον,
Σχοίνῳ καὶ λεπτῷ σφιγγομένην παπύρῳ,

^{as}
3 x. Cod. Vat. Ἦμαθι.

¹ xi. Cod. Vat. κόρις.

3 xi. Vat. et Plan. loc. sec. ἔπρεπε δ' ἄλλαις.

Ἀντίπατρος Πείσωνι φέρει γέρας· ἦν δὲ μ' ἀνάψας
Εὐξηται, λάμψω φέγγος ἀκουσίθεον.

XIV.

Σοὶ με, Θρηκίης σκυλήφορε, Θεσσαλονίκη
Μήτηρ ἢ πάσης πέμψε Μακεδονίης,
Ἀεῖδω δ' ὑπο σοὶ δεδμημένον Ἀρεα Βεσσῶν,
Ὅσσ' ἐδάην πολέμου πάντ' ἀναλεξάμενος.
5 Ἀλλὰ μοι ὡς θεὸς ἔσσο κατήκοος, εὐχομένου δὲ
Κλύθι· τίς ἐς Μούσας οὐατος ἀσχολίη.

XV.

Θειογένης Πείσωνι τὰ τεχνήεντα κύπελλα
Πέμπει· χωροῦμεν δ' οὐρανὸν ἀμφότερα,
Δοιὰ γὰρ ἐκ σφαίρης τετμήμεθα· καὶ τὸ μὲν ἡμέων
Τοὺς νοτίους, τὸ δ' ἔχει τείρεα τὰν Βορέη.
5 Ἀλλὰ σὺ μηκέτ' Ἀρητον ἐπίβλεπε· δισσὰ δ' ἐν
ἀμφοῖν
Μέτρα πιῶν, ἄθρει πάντα τὰ φαινόμενα.

XVI.

Αὔσονίῳ Πείσωνι συνασπιστῆς Διόνυσος
Ἰδρυμαὶ μεγάρων φροῦρος ἐπ' εὐτυχίῃ.
Ἀξιὸν, ὦ Διόνυσ', ἐσέβης δόμον· ἔπρεπεν ἄμφω
Καὶ μεγάρων Βάκχῳ, καὶ Βρόμιος μεγάρῳ.

XVII.

Ἀντίπατρος Πείσωνι γενέθλιον ὥπασε βίβλον
Μικρὴν, ἐν δὲ μῇ νυκτὶ πονησάμενος.

⁵ xiv. Sic Plan. et Vat. Br. ἀλλ' ἐμοὶ. ¹ xv. Cod. Vat. Διογένης. ⁵ xv. Vulgo δοιὰ δ' ἐν. Cod. Vat. δισσὰ γὰρ.
³ xvi. Malim Διόνυσε σέβεις.

Ἴλαος ἀλλὰ δέχονται, καὶ αἰνήσεις αἰοδόν,
 Ζεὺς μέγας ὥς, ὀλίγῳ πειθόμενος λιβάνῳ.

XVIII.

Φοῖβε, Κεφαλλήνων λιμνασκόπε, θίνα Πανόρμου
 Ναίων, τρηχέης ἀντιπέρην Ἰθάκης,
 Δὸς με δι' εὐπλότοιο πρὸς Ἀσίδα κύματος ἐλθεῖν,
 Πείσωτός δολιχῇ νηὶ συνέσπομεν.
 5 Καὶ τὸν ἐμὸν βασιλῆα τὸν Ἀλκιμον εὐ μὲν ἐκέλευ
 Ἴλαον, εὐ δ' ὕμνοισι ἄρτισον ἡμετέρους.

XIX.

Τέσσαρες αἰωροῦσι ταυῖπτερύγων ἐπὶ νώτων
 Νίκαι ἰσαριθμούς νίεας ἀθανάτων
 Ἀ μὲν Ἀθηναίαν πολεμαδόκον, ἡ δ' Ἀφροδίταν
 Ἀ δὲ τὸν Ἀλκείδαν, ἡ δ' ἀφόβητον Ἀρη,
 5 Σείω κατ' εὐόροφον γραπτὸν τέγος· ἐς δὲ νέανται
 Οὐρανὸν, ὦ Ῥώμης, Γαίε, πάτρας ἔρυμα,
 Θεῇ ἀνικάτον μὲν ὁ βουφάγρος· ἡ δὲ σέ Κύπρις
 Εὐγαμον· εὐμητιν Παλλὰς· ἄτρεστον Ἀρης.

XX.

Στέλλεν ἐπ' Εὐφρήτην Ζηνὸς τέκος· εἰς σέ γὰρ
 ἤδη
 Ἡῶι Πάρθων αὐτομολοῦσι πόδες.
 Στέλλεν ἀναξ· δήεις δὲ φόβῳ κεχαλασμένα τόξα,
 Καῖσαρ· πατρώων δ' ἄρξαι ἀπ' ἀντολέων,
 5 Ῥώμην δ' ὠκεανῷ περιτέρμονα πάντοθεν, αὐτὸς
 Πρώτος ἀνερχομένῳ σφράγισαι ἡέλιῳ.

³ xvii. Sic Plan. et Vat. Br. αἰοδόν.

σπεισόμενος.

⁷ xix. Cod. Vat. om. σε.

Vat. ἀπ' Εὐφρήτην.

³ xx. δηεις.

⁴ xvii. Cod. Vat.

¹ xx. Cod.

⁶ xx. ἡέλιῳ.

XXI.

- ᾠριον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
 Κειράμενος, γενύων ἄρσενας ἀγγελίας,
 Φοίβῳ θῆκε Λύκων, πρῶτον γέρας· εὗξατο δ' οὕτως
 Καὶ πολὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων.
 5 Τοίην ἀλλ' ἐπένευσε· τιθεῖ δέ μιν, ὥς πρό γε τοίην,
 Ὡς αὖτις πολὶ γήραϊ νιφομένην.

XXII.

- Ἡ τὰ πέδιλα φέρουσα Μενεκράτις· ἡ δὲ τὸ φᾶρος
 Φημονόη· Πρηξῶ δ', ἡ τὸ κύπελλον ἔχει.
 Τῆς Παφίης ὁ νεὼς καὶ τὸ βρέτας· ἄνθεμα δ'
 αὐτῶν
 Ξυνόν· Στρυμονίου δ' ἔργον Ἀριστομάχου
 5 Αἱ τρεῖς ἄσται ἔσαν καὶ ἐταιρίδες· ἀλλὰ τύχουσαι
 Κυπρίδος εὐκταίης, νῦν ἐνὸς εἰσι μία.

XXIII.

- Τύσδε θεογλώσσους Ἑλικῶν ἔθρεψε γυναῖκας
 Ὕμνοις, καὶ Μακεδῶν Πιερίας σκόπελος,
 Πρήξιλλαν, Μυρῶ, Ἀνύτης στόμα, θηλὺν Ὀμηρον,
 Λεσβιάδων Σαπφῶ κόσμον εὐπλοκάμων,
 5 Ἑρινναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σέ, Κόριννα,
 Θούριν Ἀθηναίης ἀσπίδα μελψαμένην.

⁵⁶ XXI. Codd. τίθει, τοῖον, νιφόμενον, et sic Br. Suidas in in. v. 5 τοῖν. ³ XXII. δ' ὁ νεὼς. Vat. loc. sec. et Plan.

⁴ XXII. Ἀριστομένους. Cod. Vat. loc. sec. ⁵ XXII. πᾶσαι δ' ἄσται. Cod. Vat. loc. pr. αἱ τρεῖς ἄσται. loc. sec. Br. ἄσται nos. ἄσται. ⁶ XXII. εὐκρίτου. Cod. Vat. loc. pr. εὐκταίης loc. sec. Vulg. ἐκρήτον.

- Νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυανχέα Μύρτιν
 Πᾶσας ἀενάων ἐργατίδας σελίδων.
 Ἑννέα μὲν Μούσας μέγας Οὐρανός· ἑννέα δ' αὐτὰς
 10 Γαῖα τέκε, θνατοῖς ἄφθιτον εὐφροσύναν.

XXIV.

- *Οβριμόν ἀκαμάτου στίχον αἶνεσον Ἀντιμάχοιο
 Ἀξιον ἀρχαίων ὀφρύος ἡμιθέων,
 Πιερίδων χαλκευτὸν ἐπ' ἄκμοσιν, εἰ τορὸν οὖας
 Ἑλλαχες, εἰ ζαλοῖς τὰν ἀγέλαστον ὄπα,
 5 Εἰ τὰν ἄτριπτον καὶ ἀνέμβατον ἀτραπὸν ἄλλοις
 Μαίεαι· εἰ δ' ὕμνων σκᾶπτρον Ὅμηρος ἔχει
 Καὶ Ζεὺς τοι κρείσσων Ἐνοσίχθονος· ἀλλ' Ἐνο-
 σίχθων
 Τοῦ μὲν ἔφυ μείων, ἀθανάτων δ' ὕπατος.
 Καὶ νᾶέτηρ Κολοφῶνος ὑπέξευκται μὲν Ὅμηρῳ,
 10 Ἀγείται δ' ἄλλων πλάθεος ὕμνοπόλων.

XXV.

- Βίβλοι Ἀριστοφάνευσ θεῖος πόνος, αἴσιν Ἀχαρνεὺς
 Κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
 Ἦνιδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελῖς, οἶα δὲ μῦθοι
 Ἥχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
 5 Ω καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ Ἑλλάδος ἤθεσιν ἴσα,
 Κωμικέ, καὶ στύξας ἄξια καὶ γελάσας.

¹ xxiv. Sic Cod. Vat. Br. εὐκαμάτου. ⁵ xxiv. Cod. Vat.
 ἄτριπτον. ⁷ xxiv. Cod. Vat. κρέσσων. ³ xxv. Cod.
 Vat. Διονύσου. ⁵ xxv. Br. καὶ ἤθεσιν Ἑλ.

XXVI.

- Αὐτά τοι, τρέσσαντι παρὰ χρέος, ὥπασεν ἕδαν
 Βαψαμένα κοίλων ἐντὸς ἄρη λαγόνων
 Μάτηρ, ἃ σ' ἔτεκεν, Δαμάτρει· φᾶ δὲ σίδαρων
 Παιδὸς ἐοῦ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου,
 5 Ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρλούσα γένειον,
 Δερκομένα λοξαῖς, οἷα Λάκαινα, κόραις·
 Λεῖπε τὸν Εὐρώταν, ἴθι Τάρταρον· ἀνίκα δειλὰν
 Οἶσθα φυγὰν, τελέθεις οὔτ' ἐμὸς, οὔτε Λάκων.

XXVII.

- Αὐτὸν Βακχευτὴν ἐνέδν θεὸν, ἡνίκα Βάκχας
 Ἐκ Θηβῶν Ἰτάλην ἤγαγε πρὸς θυμέλην,
 Ἀνθρώποις Πυλάδης τερπνὸς θεὸς· οἷα χιρεύων
 Δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν.
 5 Θῆβαι γινώσκουσι τὸν ἐκ πυρός· οὐράνιος δὲ
 Οὗτος, ὁ παμφώνοις χερσὶ λοχευόμενος.

XXVIII.

- Ὅρφεὺς θῆρας ἔπειθα, σὺ δ' Ὅρφέα· Φοῖβος ἐνίκα
 Τὸν Φρύγα, σοὶ δ' εἵκει μελπομένῳ, Γλάφυρε,
 Οὐνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος. οὐ κεν Ἀθῆνῃ
 Ἐρρίψεν λωτοὺς τοῖα μελιζομένη,
 5 Οἷα σὺ ποικιλότερπες· ἀφυπνώσαι κὲν ἀκούων
 Αὐτὸς Πασιθέης Ἵπνος ἐν ἀγκαλίσιν.

² xxvi. Cod. Vat. κοιλάν.
 Cor. Salm. Br. τερπνὸν θεός.

³ xxvii. Plan. τερπνὸν δέος.

² xxviii. Cod. Vat. σοὶ δὴ
 κεῖ μελπομένα.

⁵ xxviii. Cod. Vat. ποικιλότερπες ἀφ' ὑπνώσαι.
 Plan. ποικιλότερπε σαφ' ὑπνώσαι.

XXIX.

- "Ιμερον αὐλήσαντι πολυτρήτῳ διὰ λωτῶν
 Εἶπε λιγοφθόγγῳ Φοῖβος ἐπὶ Γλαφύρῳ,
 Μαρσὺν ἐψεύσω τὸ σὸν εὔρεμα, τοὺς γὰρ 'Αθήνης
 Αὐλοὺς ἐκ Φρυγίης οὗτος ἐλήϊσατο·
 5 Εἰ δὲ σὺ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες οὐκ ἂν "Ταγνις
 Τὴν ἐπὶ Μαιάνδρου κλαῦσε δύσαυλον ἔριν.

XXX.

- 'Αρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος· ἀλλὰ πiónτες
 'Αεῖδειν κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι,
 'Ὡς καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ, ξενίων χάριν, ἀνταποδοῦναι
 "Τμνοὺς εὐέρκταις οἶδε, παθὼν ὀλίγα,
 5 Τοῦνεκά σε πρώτῳ μὲν ἀμείβομαι· ἦν δ' ἐθέλωσι
 Μοῖραι, πολλάκι μοι κείσεαι ἐν σελίσιν.

XXXI.

- Μηδείης τύπος οὗτος· ἴδ' ὥς τὸ μὲν εἰς χόλον
 αἶρει
 "Ομμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἔκλασε συμπαθίην.

XXXII.

- 'Η καὶ ἐκ βρέφους κοιμωμένη 'Αντιοδημῖς
 Πορφυρέων, Παφίης νοσσίς, ἐπὶ κροκύδων,
 'Η τακεραῖς λεύσσουσα κόραις μαλακώτερον ὕπνου,
 Λύσιδος ἀλκυῶν, τερπνὸν ἄθυρμα μέθης,
 5 'Τδατίνους φορέουσα βραχίονας, ἥ μόνῃ ὁστοῦν
 Οὐ λάχεν (ἦν γὰρ ὅλη τοῦν ταλάροισι γάλα)

^{5 6} xxx. Cod. Vat.

Τοῦνεκά σοι πρώτῳ ἀμειβομένην δ' ἐθέλωσιν
 Μοῖραι, πολλάκι μοι κείσεται ἐν σελίσιν.

Cor. Salm.

Ἰταλὴν ἤμειψεν, ἵνα πτολέμοιο καὶ αἰχμῆς
Ἀμπαύσῃ Ῥώμην μαλθακὴν χάριτι.

XXXIII.

Λευκάδος ἀντί με Καῖσαρ, ἰδ' Ἀμβρακίης ἐριβώλου,
Θυρρείου τε πέλειν, ἀντί τ' Ἀνακτορίου,
Ἄργεος Ἀμφιλόχου τε, καὶ ὀπποσα ραΐσατο
κύκλῳ
Ἄστέ' ἐπιθρώσκων δουρομανῆς πόλεμος,
5 Εἶσατο Νικόπολιν, θείην πόλιν· ἀντὶ δὲ νίκης
Φοῖβος ἄναξ ταύτην δέχνυται Ἀκτιάδος.

XXXIV.

Στρυμόνι καὶ μεγάλῃ πεπολισμένη Ἑλλησπόντῳ,
Ἦριον Ἡδωνῆς Φυλλίδος Ἀμφίπολι,
Λοιπά τοι Αἰθιοπίας Βραυρωνίδος ἰχνια νηοῦ
Μίμνει, καὶ ποτάμου τὰμφεμάχῃτον ὕδωρ,
5 Τὴν δέ ποτ' Αἰγείδαις μεγάλῃν ἔριν, ὥς ἀλιανθὲς
Τρυῶχος, ἐπ' ἀμφοτέροις δερκόμεθ' ἡϊόσιν.

XXXV.

Εἶθε με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι ἀήταις,
Ἡ Λητοῖ στήναι μαῖαν ἀλωομένην,
Οὐκ ἂν χητοςύνῃν τόσον ἔστενον· οἱ ἐμὲ δειλὴν,
Ὅσσαις Ἑλλήνων νηυσὶ παραπλέομαι
5 Δῆλος ἐρημαίῃ, τὸ πάλαι σέβας· ὀψέ πη Ἡρῇ
Δητοῦς, ἀλλ' οἰκτρὴν τήνδ' ἐπέθηκε δίκη.

⁶ xxxiii. Sic Cod. Vat. Br. δέικνται. ¹ xxxiv. Cod. Vat. πεπολησμένον. ² xxxiv. Ἀμφιπόλει. ⁵ xxxiv. αἰγεί-
δεσσιν. ² xxxv. ἀλωομένην. ⁵ xxxv. Cod. Vat.
ποιηρῇ. Vulgo ὀψέ πη Ἡρῇ. Br. μοι.

XXXVI.

- Κλεινὴν οὐκ ἀποφῆμι· σὲ γὰρ προπάροιθεν ἔθηκαν
 Κληῖσθαι πτηνοὶ, Τῆνε, Βορηϊάδα,
 Ἀλλὰ καὶ Ὀρτυγίην εἶχε κλέος, οὔνομα δ' αὐτῆς
 Ἦρχέτο Ῥιπαίων ἄχρισ ὑπερβορέων.
 5 Νῦν δὲ σὺ μὲν ζῶεις, ἡ δ' οὐκ ἔτι, τίς κεν ἐώλπει
 Ὀψεσθαι Τήνου Δῆλον ἐρημοτέρην.

XXXVII.

- Νῆσοι ἐρημαῖαι, τρύφεια χθονὸς, ἃς κελαδεινὸς
 Ζωστήρ Αἰγαίου κύματος ἐντὸς ἔχει,
 Σίφνον ἐμιμήσασθε καὶ αὐχμηρὴν Φολέγανδρον,
 Τλήμονες, ἀρχαίην τ' ὤλεσατ' ἀγλατῆν.
 5 Ἦ ῥ' ὑμᾶς ἐδίδαξεν ἐὼν τρόπον, ἡ τότε δειλὴ
 Δῆλος ἐρημαίου δαίμονος ἀρξαμένη.

XXXVIII.

- Κρήσσα κύων ἐλάφοιο κατ' ἵχνεος ἔδραμε γοργή,
 Ἦγκυος ἀμφοτέρην Ἄρτεμιν εὐξαμένη,
 Τίκτη δ' ἀποκτείνουσα, θοὴ δ' ἐπένευσεν Ἐλευθῶ
 Ἄμφω, εὐαγρῆς δῶρα καὶ εὐτοκίης·
 5 Καὶ νῦν ἐννέα παισὶ διδοὶ γάλα. φεύγετε
 Κρησσας,
 Κέμμαδες, ἐκ τοκάδος τέκνα διδασκόμεναι.

¹ xxxvi. Cod. Vat. κείνην. ² xxxvi. Βορηϊάδα, cor. Scal. ⁴ xxxvii. Cod. Vat. ἔνα cor. Heringa.

⁵ xxxvii. Cod. Vat. ἡ τότε λευκή. Br. ἡ ποτὲ κλεινὴ.

⁵ xxxviii. Codd. et Br. Κρήσσαι, cor. Jacobs.

⁶ xxxviii. τοκάδων.

XXXIX.

- Ἴσχετε χεῖρα μυλαῖον, ἀλετρίδες, εὐδετε μακρὰ,
 Κῆν ὄρθρον προλέγη γῆρυσ ἀλεκτρυόνων.
 Δηὼ γὰρ Νύμφαισι χερῶν ἐπετείλατο μόχθους
 Αἰ δὲ κατ' ἀκροτάτην ἀλλόμεναι τροχίην,
 5 Ἀξονα δινεύουσιν· ὁ δ' ἀκτίνεσιν ἐλικταῖς
 Στρωφᾷ τῶν πισύρων κοῖλα βάρη μυλάκων.
 Γενόμεθ' ἀρχαίου βιότου πάλιν, εἰ δίχα μόχθου
 Δαίνυσθαι Δηοῦς ἔργα δικάσκομεθα.

XL.

- Ξεῖνοι, παρθένος εἰμὶ τὸ δένδρεον, εἵπατε, Δάφνης
 Φείσασθαι, δμῶων χερσὶν ἐτοιμοτόμοις.
 Ἀντὶ δ' ἐμεῦ κομάρου τις ὁδοιπóρος ἢ τερεβίνθου
 Δρεπτέσθω, χθαμάλην εἰς χύσιν, οὐ γὰρ ἐκάς·
 5 Ἀλλ' ἀπ' ἐμεῦ ποταμὸς μὲν ὅσον τρία, τοῦ δ'
 ἀπὸ πηγῶν
 Ὅτλη πανθηλῆς δοιὰ πέλεθρ' ἀπέχει.

XLI.

- Πῆρος, ἄπαις, ἡ φέγγος ἰδεῖν, ἡ παῖδα γάνεσθαι
 Εὐξαμένη, δοιῆς ἔμμορε εὐτυχίης,
 Τίκτε γὰρ αὖθις ἅελπτα μετ' οὐ πολὺ, καὶ τριπό-
 θητον
 Αὐτῆμαρ γλυκερόν φέγγος ἔσειδε φάη.

² XXXIX. Cod. προλέγει, cor. Salm. ³ XXXIX. Cod. χορῶν. ⁴ XXXIX. ἀλλόμενον, cor. Brod. ⁵ XXXIX. Cod. Vat. δινεῦσιν. Reiske. ἐλιχθεῖς quod malim.
⁶ XXXIX. στρωφᾷ πισύρων. Br. στρωφᾶται. ¹ XL. ἡ ποτὲ Δάφνη. ² XL. Cod. Vat. φείσασθε, cor. Reiske. χεῖρες ἐτοιμοτόμοι. ³ XLI. Codd. εὐθύς. Br. υἷον. Sic Codd. Br. τριποθήτον. ⁴ XLI. Codd. φάος, Br. φάους.

- 5 Ἄρτεμις ἀμφοτέρῃ· οἱ ὑπήκοος, ἡ τε λοχεΐης
Μαῖα, καὶ ἀργεννῶν φωσφόρος ἡ σελάων.

XLII.

- Κλασθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδατι δῆριν ἔθεντο
Δισσοὶ ὑπὲρ μόνης μαρνάμενοι σανίδος,
Τύψε μὲν Ἀνταγόρης Πεισίστρατον οὐ νεμεσητὸν,
Ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς· ἀλλ' ἐμέλησε Δίκη.
5 Νήχεθ' ὁ μὲν τὸν δ' εἶλε κύων ἄλιος. Παναλ-
άστωρ
Χειρῶν οὐδ' ὑγρῷ παύεται ἐν πελάγει.

XLIII.

- Πριομένα κάλλει Γανυμήδεος εἰπέ ποθ' Ἥρα,
Θυμοβόρον ζάλου κέντρον ἔχουσα νόφ·
Ἄρσεν πῦρ ἔτεκε Τροία Διτ' τοίγαρ ἐγὼ πῦρ
Πέμψω ἐπὶ Τροία, πῆμα φέροντα Πάριν·
5 Ἥξει δ' Ἰλιάδαις οὐκ αἰετὸς, ἀλλ' ἐπὶ θοΐναν,
Ἰῦπες, ὅταν Δαναοὶ σκῦλα φέρουσι πόνων.

XLIV.

- Πούλυπος εἰναλὶη ποτ' ἐπὶ προβλήτι τανυσθεῖς
Ἥελίφ ψύχειν πολλὸν ἄνηκε πόδα·
Οὔπω δ' ἦν πέτρῳ ἵκελος χροά, τοῦνεκα καὶ μιν
Αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺς ἔμαρψεν ἰδών·
5 Πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεὶς πέσεν εἰς ἄλα δύσμορος· ἡ ῥα
Ἀμφοῖν καὶ θήρας ἤμβροτε καὶ βιότου.

⁵ XLI. ἀμφοτέροισιν—ἡ, et sic Br. ⁶ XLI. εἰ. σελάων, et sic Br.

⁵ XLII. Cod. Vat. Νήχε δ' ὁ—κύων ἄλιος.

⁶ XLII. χηρῶν. Br. Κηρῶν.

⁶ XLIII. Cod. Vat. ὅτ' ἄν.

⁶ XLIV. Codd. ἀμφω, et sic Br. cor. Scal.

XLV.

- Φεύγεθ' ὅσοι λόκκας, ἢ λοφνίδας, ἢ καμασῆνας
 Ἄιδετε, ποιητῶν φύλον ἀκανθολόγων,
 Οἱ τ' ἐπέων κόσμον λελυγασμένον ἀσκήσαντες
 Κρήνης ἐξ ἱερῆς πίνετε λιτὸν ὕδωρ,
 5 Σήμερον Ἀρχιλόχοιο καὶ ἄρσενος ἡμαρ Ὀμήρου
 Σπένδομεν ὁ κρήτηρ δ' οὐ δέχεται ὕδροπότας.

XLVI.

- Ἀντιγένης ὁ Γελῶος ἔπος ποτὲ τοῦτο θυγατρὶ
 Εἶπεν, ὅτ' ἦν ἤδη νεύμενος εἰς Ἀἶδην
 Παρθένε καλλιπάρηε, κόρη δ' ἐμῇ, ἴσχε σύνεργον
 Ἥλακάτην, ἀρκεῦν κτήμα πένητι βίῳ.
 5 Ἦν δ' ἔκη εἰς ὑμέναιον, Ἀχαιῖδος ἦθεα μητρὸς
 Χρηστά φύλασσε, πόσει προίκα βεβαιωτάτην.

XLVII.

- Γειαρότης Ἀρχιππος, ὅτ' ἐκ νούσοιο βαρείης
 Ἄρτι λιποφυχέων ἔρρεεν εἰς Ἀἶδην,
 Εἶπε τάδ' υἱέεσσιν· Ἴω, φίλα τέκνα, μάκελλαν
 Καὶ τὸν ἀροτρητὴν στέρξατέ μοι βίον
 5 Μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον στονούοντα θαλάσσης
 Καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίας κάματον.
 Ὅσον μητριῆς γλυκερωτέρῃ ἔπλετο μήτηρ,
 Τόσον ἄλος πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρῃ.

³ XLV. Sic Cod. Vat. Br. λελεγυσμένον.
 Vat. κρατήρ. ² XLVI. Cod. Vat. νεύματος.
 Vat. ἀροτριτὴν. ⁶ XLVII. ἀτειρῆς.

⁶ XLY. Cod.
⁴ XLVII. Cod.

XLVIII.

- Εὐχεσθῶ τις ἔπειτα γυνή τόκον, εἶπε Πολυξῶ,
 Γαστέρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων
 Μαίης δ' ἐν παλάμῃσι χύθη νέκυς· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
 ὦλισθον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων,
 5 Μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος· εἰς ἄρα δαίμων
 Τῆς μὲν ἀπὸ ζωὴν εἴλετο τοῖς δ' ἔπορε.

XLIX.

- Ῥιγελὴ ναύταις ἐρίφων δύσιν, ἀλλὰ Πύρῳ
 Πολλὰ γαληναίη χείματος ἐχθροτέρη,
 Νῆα γὰρ ἀπλοῖη πεπεδημένον ἔφθασε νυκτὸς
 Αἰϊστέων ταχυνὴ δίκροτος ἐσσυμένη,
 5 Χεῖμά τε μὲν προφύγοντα γαληναίη ὑπ' ὀλέθρῳ
 Ἐκτανεν· ἃ λυγρῆς δειλὴ κακορμισίης.

L.

- Κύματα καὶ τρηχὺς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυραν
 Δελφῖνα, ξείνοισ κοινὸν ὄραμα τύχης.
 Ἄλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέφ τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες
 Εὐθύς πρὸς τύμβον μ' ἔστεφον εὐσεβέες.
 5 Νῦν δὲ τέκουσα θάλασσα διώλεσεν· τίς παρὰ
 πόντῳ
 Πίστις, ὅς οὐκ ἰδίης φείσατο συντροφίης.

² XLIX. Cod. Vat. πολλῆς. Br. πούλῳ. ³ XLIX. Cod. Vat. νῆα γὰρ ἀπλοῖη. Br. τόνδε γὰρ ἀπλοῖη. Cod. Vat. ναύταις. Br. νηὺς. ⁵ ⁶ XLIX. Sic Cod. Br. γαληναίη ὑπ' ὀλεθρον ἠγάγεν. ⁴ L. εὐθύς πρὸς τύμβον μ' Steph. cum Ascens. εὐθύς με πρὸς τύμβον vet. edd. Br. Εὐθὺ με πρὸς τύμβους ἔστεφον. ⁵ L. Sic Cod. Vat. et Suid. Br. ἡ δέ.

LI.

- Μηδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρῃ ὁλόῃ πίστευε θαλάσση,
 Ναύτιλε, μηδ' εἴ τοι πείσματα χέρσος ἔχοι.
 Καὶ γὰρ Ἴων ὄρμῳ ἐνικάππεσεν· ἐς δὲ κόλυμβον
 Ναύτου τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδῃσε χέρας,
 5 Φεῦγε χοροῖτυπίνην ἐπινηΐον· ἐχθρὸς Ἰάκχῳ
 Πόντος, Τυρσηνοὶ τοῦτον ἔθεντο νόμον.

LII.

- Αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλησπόντου,
 Ξεῖνε· Κλεωνίκης πεύθεο Δυρῶραχίδος.
 Πλῶε γὰρ ἐς Σηστὸν μετὰ νύμφιον· ἐν δὲ μελαίνῃ
 Φορτίδι, τὴν Ἑλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
 5 Ἑρῳὶ δειλαίῃ σὺ μὲν ἀνέρα, Δητήμαχος δὲ
 Νύμφην ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.

LIII.

- Τὸ βρέφος Ἑρμώνακτα διεχρήσασθε μέλισσαι,
 Φεῦ κύνες, ἐρπυστήν κήρια μαιόμενον·
 Πολλὰκι δ' ἐξ ὑμέων ἐψευσμένον ὠλέσατ', αἰ, αἰ,
 Κέντροις· δῆθ' ὀφίων φωλεὰ μεμφόμεθα.
 5 Πείθεο Λαοδίκη καὶ Ἀμύντορι· μηδὲ μελίσσας
 Αἰνεῖν· κακείναις πικρὸν ἔνεστι μέλι.

1 LI. Cod. Vat. πιστεύετε. Sic Cod. Vat. Br. ἔχει.
 1 LII. Cod. Vat. αἰεὶ. 4 LII. Cod. Vat. ἐπεπλ. Plan. ἀπεπλ.
 Br. ἐπεσπάσατο. 5 LII. Ἑρῳή vulg. Cod. Vat. ἥρωι ut ἥνοϊ.
 2 LIII. Sic Cod. Br. ἐρπηστήν. 3 LIII. Cod. Vat. ἐψισμένον.
 Br. ἐστιγμένον nos. ἐψευσμένον. 4 LIII. δ' οἶδ. Plan. οἶδ'.
 Br. εἰτ' cum Brod. 5 LIII. μελίσσαις.

LIV.

Οὗτος ὁ Λεάνδροιο διάπλοος, οὗτος ὁ πόντου
 Πορθμὸς, ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς·
 Ταῦθ' Ἑρούς τὰ πάροισιν ἐπαύλια, τοῦτο τὸ
 πύργου
 Δείψανον· ὁ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λύχνος,
 5 Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὧδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
 Κοινῶς τῷ φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

LV.

Μούναν σὺν τέκνοις νεκυστόλε δέξο με πορθμεῦ
 Τὰν λάλον· ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ Τανταλίδος,
 Πληρώσει γαστήρ μία σὸν σκάφος, εἰσίδε κούρους
 Καὶ κούρας, Φοίβου σκύλα καὶ Ἀρτεμίδος.

LVI.

Ἀνέρα μὴ πέτρη τεκμαίρεο· λιτὸς ὁ τύμβος
 Ὀφθῆναι· μεγάλου δ' ὀστέα φωτὸς ἔχει,
 Εἰδῆσεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης
 Ἐξοχόν, ὃν Μουσῶν ἐννέ' ἄριθμος ἔχει·
 5 Κεῖται δ' ἡπείροις διδύμαις ἔρις, εἴθ' ὃ γε Λυδὸς,
 Εἴτε Λάκων, πολλαὶ μητέρες ὕμνοπόλων.

LVII.

Ὁ τραγικὸν φώνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
 Πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
 Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, Ἐλευσινίης ἐκὰς αἴης
 Κεῖται, κυδαίνων σήματι Τρινακρίην.

⁶ LIV. Cod. Vat. κοινούς.² LV. Cod. Vat. τανταλίδης.⁴ LV. σκύλα.⁶ LVI. Sic Cod. Vat. Br. πατρίδες.² LVII. Cod. Vat. εὐπύη.⁴ LVII. Cod. Vat. Τρινακρίην.

LVIII.

Οὐχὶ Θεμιστοκλέους Μάγνης τάφος· ἀλλὰ κέ-
χωσμαι

Ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κακοτροπίας.

LIX.

Ἦ χθαμαλὴν ὑπέδυσ ὁ τόσος κόνιν ; εἰς σέ τις
ἄθρων,

Σώκρατες, Ἑλλήνων μέμψεται ἀκρισίην·
Νηλέες, οἳ τὸν ἄριστου ἀπώλεσαν, οὐδὲ ἐν αἰδοῖ
Δόντες, τοιοῦτοι πολλάκι Κεκροπίδαι.

LX.

Αὔσουνί με Δίβυσσαν ἔχει κόνις, ἄγχι δὲ Ῥώμης
Κεῖμαι παρθενικῇ τῇδε παρὰ ψαμάθῳ·

Ἦ δ' ἐμὲ θρεψαμένη Πομπητῇ ἀντὶ θυγατρὸς
Καυσαμένη τύμβῳ θῆκεν ἐλευθερίῳ,

5 Πῦρ ἕτερον σπεύδουσα· τὸ δ' ἔφθασεν, οὐδὲ κατ'
εὐχὴν

Ἠμετέρην ἤψε λαμπάδα Περσεφόνη.

LXI.

Οὐδετέρης ὅλος εἰμὶ θανὼν νέκυς, ἀλλὰ θάλασσα
Καὶ χθὼν τὴν ἀπ' ἐμοῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.

Σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅστέα δ' αὖτε
Βέβρασται ψυχρῇ τῇδε παρ' ἡϊόνι.

² LVIII. Cod. Vat. κακοκρισίας ex cor.
οὐδὲ ἐν αἰδου. Vulgo οὐδὲν ἐν Ἀιδου.
τοσσοῦτοι.

² LIX. Cod. Vat.
⁴ LIX. Cod. Vat. οἱ

LXII.

Ἀνθέα τὸν ναυηγὸν, ἐπὶ στόμα Πηνειοῖο
 Νυκτὸς ὑπὲρ βαιῆς νηχόμενον σανίδος,
 Μοῦνιος ἐκ θάμνοιο θορὼν λύκος ἄσκοπον ἄνδρα
 Ἐκτανεν, ὦ γαίης κύματα πιστότερα.

LXIII.

Εἵκοσιν Ἑρμοκράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα
 Οὐθ' ἐνὸς οὔτε μιῆς ἡγασάμην θάνατον.
 Οὐ γὰρ ἀπωλτευσεν ἐμοὺς νιῆς Ἀπόλλων,
 Οὐ βαρυπενθήτους Ἄρτεμις εἶλε κόρας.
 5 Ἐρπαλι δ' ἡ μὲν ἔλυσεν ἐμῶν ὠδῖνα μολοῦσα
 Φοῖβος δ' εἰς ἥβην ἄρσενας ἡγάγετο
 Ἀβλαβέας νοῦσοισιν ἴδ' ὥς νίκημι δικαίως
 Παισὶν καὶ γλώσση σῶφρονι Τανταλίδᾳ.

LXIV.

Αὔσονος Ἠγερίου με λέγειν νέκυν, ᾧ μετιόντι
 Νύμφην ὀφθαλμοὺς ἀμβλὺν κάτεσχε νέφος·
 Ὅμματι δὲ πνοίην συναπέσβεσε μῦνον ἰδόντος
 Κούρην φεῦ κείνης, Ἥλιε, θευμορίης,
 5 Ἐρῆροι δὲ κείνο φθονερὸν σέλας, εἴθ' Ὀτρίαιος
 Ἠψέ μιν οὐκ ἐθέλων εἴτ' Ἀΐδης ἐθέλων.

LXV.

Χειμερίου νιφετοῖο περὶ θριγκοῖσι τακέντος,
 Δῶμα πέσον τὴν γραῦν ἔκτανε Λυσιδίκην

⁴ LXIII. Cod. Vat. ἦλε cor. Salm. ⁶ LXIII. ἦβαι—ἀγάγετο.

¹ LXIV. Cod. Vat. λέγει, cor. Reiske. ³ LXIV. Cod. Vat.

Ὅμμασι δὲ πνοίην σὺν ἀπέσβεσε μῦνον ἰδόντες. ⁴ LXIV. κοῦρον.
 cor. Salm.

Σῶμα δὲ οἱ κωμῆται ὁμώλακες, οὐκ ἀπ' ὕρυκτῆς
Γαίης, ἀλλ' αὐτὸν πύργον ἔθεντο τάφον.

LXVI.

- Δύσμορε Νικᾶνορ, πολίῳ μεμορημένε πόντῳ,
Κεῖσαι δὴ ξενίῃ γυμνὸς ἐπ' ἡϊῶνι,
Ἦ σύ γε πρὸς πέτρῃσι· τὰ δ' ὄλβια κεῖνα μέλαθρα
Φροῦδα δὴ· ἧ πάσης ἔλπις ὄλωλε Τύρους.
5 Οὐδέ τι σε κτεάνων ἐρρύσατο· φεῦ ἐλεεινέ,
Ὡλεο, μοχθήσας ἰχθύσι καὶ πελάγει.

LXVII.

- Κυλλήνην ὄρος Ἀρκάδων ἀκούεις·
Αὕτη σῆμ' ἐπείκειτ' Ἀπολλοδώρῳ.
Πίσσηθέν μιν ἰόντα νυκτὸς ὥρῃ
Ἐκτεινευ Διόθεν πεσὼν κεραυνός,
5 Τηλοῦ δ' Αἰανέης τε καὶ Βεροίης,
Νικηθεὶς Διὸς, ὁδρομεὺς καθεύδει.

LXVIII.

- Γλύκων, τὸ Περγαμηνὸν Ἀσίδι κλέος,
Ὁ παμμάχων κεραυνὸς, ὁ πλατὺς πόδας,
Ὁ καινὸς Ἀτλας, αἱ τ' ἀνίκατοι χεῖρες
Ἐρῶντι· τὸν δὲ πρόσθεν, οὗτ' ἐν Ἰταλοῖς
5 Οὗθ' Ἑλλάδι πω τρωτὸν, οὗτ' ἐν Ἀσίδι,
Ὁ πάντα νικῶν Αἰδῆς ἀνέτραπε.

¹ LXVI. Cod. Vat. Νικάνωρ—μεμοραμμένε. ⁴ LXVI. Cod. φροῦδα, πάσης. Br. τε καί. nos. δὴ· ἧ. ¹ LXVII. Cod. ὥρῃς.
⁵ LXVII. Cod. Αἰγανέης. Cor. Brodæus. Sic Br. in textu sed cor, monet. ⁴ LXVIII. Cod. Vat. τὸ πρῶτον, nos. cor.

LXIX.

- Καὶ νέκυν ἀπρήνυτος ἀνιήσει με θάλασσα,
 Λύσιν, ἔρημαίῃ κρυπτόν ὑπὸ σπιλάδι,
 Στρήνης αἰὲ φωνέουσα παρ' οὔατα, καὶ παρὰ κῶφον
 Σῆμα, τί μ' ὠνθρωποι τῇδε παρφκίσατε ;
 5 " Ἡ πνοιῆς χήρωσε, τὸν οὐκ ἔτι φορτίδι νηὶ
 Ἐμπορον, ἀλλ' ὀλίγης ναύτιλον εἰρεσίης
 Θηκαμένη ναυηγὸν. ὁ δ' ἐκ πόντοιο ματεύων
 Ζωὴν, ἐκ πόντου καὶ μόρον εἰλκυσάμην.

LXX.

- Πέντε Διονύσοιο θεραπνίδες αἶδε σαώτεω
 Ἐντύνουσι θεᾶς ἔργα χοροσταςίας,
 Ἀ μὲν ἀερτάζουσα δέμας βλοσύροιο λεόντος,
 Ἀ δὲ Λυκαόνιον καλλίκερων ἔλαφον
 5 Ἀ τριτάτα δ' οἰωνὸν εὐπτερον ἃ δὲ τετάρτα
 Τύμπανον ἃ πέμπτα χαλκοβαρὲς κρόταλον.
 Πᾶσαι φοιταλαί τε παρήγοροι, ἔνθεον ὄμμα
 Ἐκπλαγέες, λύσσα δαίμονος εὐϊάδι.

ΒΟΗΘΟΥ.

- Εἰ τοῖος Διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθεν Ὀλυμπον,
 Κωμάζων Ἀθήναις σὺν ποτε καὶ Σατύροις,
 Οἶον ὁ τεχνήεις Πυλάδης ὠρχήσατο κείνων
 Ὅρθα κατὰ τραγικῶν τέθμια μουσποδίων,
 5 Πausαμένη ζήλου Διὸς ἂν φάτο σύγγαμος Ἥρη·
 Ἐψεύσω, Σεμέλη, Βάκχον ἐγὼ δ' ἔτεκον.

³ LXIX. Codd. οὔατι.⁵ LXIX. Forsan cor. ἐπὶ.¹ LXX. Cod. Vat. σαω·τεω.² LXX. ἐντύνουσι θεᾶς.⁷ LXX. τὸ παρηγόριον δι' ὄνομα.⁸ LXX. ἐκ πλαγίως λύσσαι.

ΑΛΦΕΙΟΥ.

I.

- Τλήμονες, οἷς ἀνέραστος ἔφυ βίος, οὔτε γὰρ ἔρξαι
 Εὐμαρὲς, οὐτ' εἰπεῖν ἐστί τι νόσφι πόθων,
 Καὶ γὰρ ἐγὼ νῦν εἰμὶ λίην βραδὺς· εἰ δ' ἐσίδοιμι
 Ξεινόφιλον, στεροπῆς πτήσομαι ὀξύτερος.
 5 Τοῦνεκεν οὐ φεύγειν ἡλυκὺν ἕμερον, ἀλλὰ διώκειν
 Πᾶσι λέγω, ψυχῆς ἐστὶν Ἐρως ἀκόνη.

II.

- Πανὶ κασιγνήτων ἱερὴ τριάς, ἄλλος ἀπ' ἄλλης,
 Ἄνθετο οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.
 Πίγρης ὀρνίθων, ἀλίων ἀπομοίρια Κλείτωρ,
 Ἐμπαλιν ἰθυτόνων Δᾶμις ἀπὸ σταλίκων.
 5 Ἄνθ' ὧν εὐαγρίην τῷ μὲν χθονὸς, ᾧ δὲ διδοίης
 Ἐξ ἀλὸς, ᾧ δὲ νέμοις ἡέρος ὠφελίην.

III.

- Ἀρπάσομαι πυροδέσσαν, Ἐρως, χερὸς ἐκ σέο
 πεύκην,
 Συλήσω δ' ὥμων ἀμφικρεμὴ φαρέτρην.
 Εἴ γ' ἐτύμως εὔδεις, πυρὸς ἔκγονε, καὶ σέο φῶτες
 Πρὸς βαιὸν τὸξων εὐνομίην ἄγομεν.
 5 Ἀλλὰ καὶ ὥς σε δέδοικα, δολοπλόκε, μή τινα
 κεύθης
 Εἰς ἐμέ, κῆν ὕπνω πικρὸν ὄνειρον ἴδης.

¹ I. Sic Cod. Vat. Br. Ζηινόφιλον. ¹ II. Cod. Vat. ἄλλης
 ἀπ' ἄλλης. ² II. Cod. ἄνθετ' ἀπ. et sic Br. Malim σύμβολα.
⁴ II. Sic Vat. et Suid. Br. ἰθυτενῶν. ¹ III. Cod. om. χερὸς.
³ III. Cod. ἔγγονε et sic Br.

IV.

Οὐ στέργω βαθυλήτους ἀρούρας,
 Οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἶα Γύγης,
 Αὐτάρκους ἔραμαι βίου, Μακρίνε·
 Τὸ μῆδεν γὰρ ἄγαν, ἄγαν με τέρπει.

V.

Ἀνδρομάχης ἔτι θρήνον ἀκούομεν, εἰσέτι Τροίην
 Δερκόμεθ' ἐκ βάθρων πᾶσαν ἐρειπομένην,
 Καὶ μόθον Αἰάντειον, ὑπὸ στεφάνῃ τε πολλῆς
 Ἔκδετον ἐξ ἵππων Ἐκτορα συρόμενον,
 5 Μαιονίδεω διὰ Μοῦσαν, ὃν οὐ μία πατὴρ ἀοιδὸν
 Κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

VI.

Νηῶν ὠκυπόρων ὃς ἔχεις κράτος, ἵππιε δαῖμον,
 Καὶ μέγαν Εὐβοίης ἀμφικρεμῆ σκόπελον,
 Οὔριον εὐχομένοισι δίδου πλόον Ἄρεος ἄχρῃς
 Ἐς πόλιν, ἐκ Συρίης πείσματα λυσαμένοις.

VII.

Κλείε, θεὸς, μέγαλοιο πύλας ἀκμήτας Ὀλύμπου,
 Φρούρει, Ζεῦ, ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν,
 Ἦδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέξευκται δορὶ Ῥώμης,
 Καὶ χθών· οὐρανὴ δ' οἶμος ἔτ' ἔστ' ἄβατος.

⁴ IV. Br. μῆθεν quod typogr. errorem esse puto, habet enim in Annot. Jacobs μῆδεν. ⁴ V. Cod. ἡ δὲ τόν. Cor. Br.

² VI. Cod. Vat. Εὐβοίβης.

VIII.

Ἑρώων ὀλίγαι μὲν ἐν ὄμμασιν, αἱ δ' ἔτι λοιπαὶ
 Πατρίδες οὐ πολλῶ αἰπύτεραι πεδίων,
 Οἷον καὶ σε, τάλαινα, παρερχόμενός γε, Μυκῆνη
 Ἐγνων, αἰπολίου πάντος ἐρημοτέρην,
 5 Αἰπολικὸν μήνυμα· γέρον δέ τις, Ἡ πολύχρυσος,
 Εἶπεν, Κυκλώπων τῇδ' ἐπέκειτο πόλις.

IX.

Ἄργος, Ὀμηρικὲ μῦθε, καὶ Ἑλλάδος ἱερὸν οὔδας,
 Καὶ χρυσή τοπάλαι Περσέος ἀκρόπολι,
 Ἐσβέσαθ' ἡρώων κείνων κλέος, οἷ ποτε Τροίης
 Ἐρειψαν κατὰ γῆς θειόδομον στέφανον,
 5 Ἄλλ' ἡ μὲν κρείσσων ἐστὶν πόλις· αἱ δὲ πεσοῦσαι
 Δείκνυσθ' εὐμύκων αὖλια βουκολίων.

X.

Λητοῦς ὠδίνων ἱερὴ τροφὴ, τὴν ἀσάλευτον
 Αἰγαίῳ Κρονίδης ὠρμίσατ' ἐν πελάγει,
 Οὐ νύ σε δειλαίην, μὰ τεοῦς, δέσποινα, βοήσω
 Δαίμονας, οὐδὲ λόγοις ἔψομαι Ἀντιπάτρων.
 5 Ὀλβίζω δ' ὅτι Φοῖβον ἐδέξαιο, καὶ μετ' Ὀλυμπον
 Ἄρτεμις οὐκ ἄλλην ἢ σε λέγει πατρίδα.

² VIII. Codd. πολλῶν. Br. πολλόν. ³ VIII. Edd. τε.
 Steph. γε. ⁵ VIII. Malim αἰπολικῶν. ⁴ IX. Cod. Vat.
 ἤριψαν. ⁵ IX. Sic Cod. Vat. Br. ἐστὶ πτῖλις. ³ X. Cod.
 Vat. τέον. ⁴ X. δαίμονος. ⁶ X. Ἄρτεμι—λέγει.

XI.

Τοῦδ' ἀρετὰν καὶ δόξαν ἂν' Ἑλλάδα, πολλὰ μὲν
ἀλκαῖς,

Πολλὰ δὲ καὶ βουλαῖς ἔργα πονησαμένους,
Ἀρκάδος αἰχμητᾷ Φιλοποίμενος, ᾧ μέγα κύδος
Ἔσπετ' ἐνὶ πτολέμῳ, δούρατος ἀγεμόνι,

- 5 Μανύει γε τρόπαια τετυγμένα δισσὰ τυράννων,
Σπάρτας αὐξομέναν ἄρ' ὅτε δουλοσύναν.
Ὡν ἔνεκεν Τεγέα μεγαλόφρονα Κραύγιδος υἱὸν
Στήσεν ἀμωμήτου κράντορ' ἐλευθερίας.

XII.

Χειμερίοις νιφάδέσσι παλυνομένη τιθὰς ὄρνις,
Τέκνοις εὐναίας ἀμφίχρεε πτέρυγας.

Μέσφα μιν οὐράνιον κρύος ὤλεσεν· ἥ γὰρ ἔμεινεν
Αἰθέρος οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων.

- 5 Πρόκνη καὶ Μήδεια κατ' Ἀἴδος αἰδέσθητε,
Μητέρες, ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ.

I.

Ἵπνῶεις, ὦ ταῖρε· τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε·

Ἐγρεο, μὴ τέρπου μοιριδίῃ μελέτῃ.

Μὴ φείσῃ, Διόδωρε· λαβρὸς δ' εἰς Βάκχον ὀλισθὼν,

Ἀχρὺς ἐπὶ σφαλεροῦ ζωροπότει γόνατος.

¹ XI. Codd. ἀρετὰ κ. δόξα καθ' et sic Br. ⁵ XI. δέ, sic. Br.
⁶ XI. ἄρατο, sic Br. ¹ XII. Cod. Vat. τιτθὰς. ⁴ XII. Sic
Vat. et Plan. Br. ἡδ' αἰνῶν pro οὐρανίων. ¹ I. Cod. Vat.
ὑπνώης. Plan. et Vat. ὦ ἐταῖρε.

5 Ἔσσεθ' ὅτ' οὐ πιάμεσθα πολὺς, πολὺς· ἀλλ' ἄγ'
ἐπείγου.

Ἡ συνετὴ κροτάφων ἄπτεται ἡμέτέρων.

II.

Θαύμασε τὸν Κινύρην ὁ πάλαι χρόνος, ἣ Φρύγας
ἄμφω

Σὺν δὲ Λέων ἡμεῖς κάλλος ἀεισόμεθα,
Κερκαφίδη περίβωτε, μακαρτάτη ἔστ' ἄρα νήσων
Καὶ Ῥόδος, ἣ τοίῳ λάμπεται ἡελίῳ.

III.

Εἰ τοιόσδε Λέων λάχεν ἀντίος Ἡρακλῆϊ,
Οὐκ ἦν Ἀλκείδew τοῦτο τὸ δωδέκατον.

IV.

Οὐκέτι Τιμόκλεια τεῶν φάος ὤλεσας ὅσων
Κούρους δοιοτόκῳ νηδυῖ γειναμένη
Ὅμμασι δ' ἐν πλεόνεσσιν ἀθρεῖς πυριθαλπές
ὄχημα
Ἡελίου, προτερῆς οὔσα τελειοτέρῃ.

V.

Εὐφρων οὐ πεδίου πολυαύλακος εἴμι ὁ γεραιὸς,
Οὐδὲ πολυγλεύκου γειομόρος βότρυς.
Ἀλλ' ἀρότρῳ βραχύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσω
Χέρσον, καὶ βαίον πίδακα ῥαγὸς ἔχω.

¹ I. Sic Cod. Vat. Plan. et Br. πολὺς χρόνος. ³ II. Pro
ἔστ' ed. Flor. ἔσσ' et vers. seq. λάμπειαι. quod malim, si pro
καὶ, σὺ legitur. ² III. Edd. Ἀλκίδew. ¹ IV. Cod. Vat.
τείν. ² IV. δυοτόκῳ. ³ IV. περιθαλπές.

- 5 Ἦνιδε δ' ἐξ ὀλίγων ὀλίγην χάριν· εἰ δὲ διδοίης
Πλειόνα, καὶ πολλῶν, δαίμον, ἀπαρξόμεθα.

VI.

- Σμήνεος ἔκ με ταμὼν γλυκερὸν θέρος, ἀντὶ νομαίων,
Γηραιὸς Κλείτων σπείσει μελισσοπόνος,
Ἀμβροσίων ἔαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας,
Δῶρον ἀποιμάντου τηλεπέτευσ ἀγέλης.
5 Θείης δ' ἐσμοτόκον χορὸν ἄπλετον, ἐκ δὲ μελίχρῳ
Νέκταρος ἐμπλήσais κηροπαγεῖς θαλάμους.

VII.

- Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοι λιμενῖτιν,
Ἄρτεμι, δωρεῦμαι Μῆνις ὁ δικτυβόλος.
Καὶ ζῶρον, κεράσας ἰσοχειλέα, καὶ τρύφος ἄρτου
Ἄυον ἐπιθραύσας, τὴν πενιχρὴν θυσίην·
5 Ἀνθ' ἧς μοι πλησθέντα δίδου θηράμασιν αἰὲν
Δίκτυα. σοὶ δέδοται πάντα, μάκαιρα, λῖνα.

VIII.

- Ἦδὺν παρηϊάδων πρῶτον θέρος ἥματι τούτῳ
Κεῖρεο, καὶ γενύων ἡϊθέους ἔλικας,
Γαῖε· σὸν δὲ πατὴρ χερὶ δέξατο εὐκτόν Ἰουλον,
Λεύκιος, αὐξομένου πουλὺν ἐς ἥελιον.
5 Δωρεῦνται χρυσέοισιν, ἐγὼ δ' ἱλαροῖς ἐλέγοισιν·
Οὐ γὰρ δὴ πλούτου Μοῦσα χερειοτέρη.

⁵ v. Cod. Vat. εἰμὶ δ' ἐξ ὀλίγων ὀλίγη χάρις. Br. Σοὶ γὰρ.
cætera ut Cod. ¹ vi. Suid. ἀντινομαίων. Cod. Vat. ἀμφι-

αι νομεων. ⁵ vi. Sic Suid. Vat. εἶ. Suid. et Vat. θεσμοπόκον
cor. Br. ¹ vii. Cod. Vat. λιμενήτην. ⁵ vii. Sic Codd.

Br. αἰεὶ. ¹ viii. παρηϊδων πρᾶτον vulg. Cod. Vat. παρεϊων.

IX.

Ἄνθετ' Ἀναξαγόρης με, τὸν οὐκ ἐν ποσσὶ
 Πρίηπον,
 Ἐν χθονὶ δ' ἀμφοτέρω γούνατι κεκλιμένον.
 Τεύξα δὲ Φυλόμαχος, Χαρίτων δὲ μοι ἀγχόθι κάλην
 Ἀθρήσας, δίζευ μηκέτι πῶς ἔπесον.

X.

Ἀγροτέρων θεός εἰμι. τί μοι χρυσέοις δεπάεσσι
 Σπένδετε ; τί δ' Ἰταλοῦ χεῖτε μέθυ Βρομίου ;
 Καὶ γυροὺς ταύρων πέτρῃ προσδεῖτε τένοντας ;
 Φείσασθ' οὐ τούτοις θύμασι τερπόμεθα,
 5 Πᾶν ὁ παρωρείτης, αὐτόξυλος, ἀρνεοθοίνης
 Εἰμὶ, καὶ ἐγχθονίου γλευκοπότης κύλικος.

XI.

Ἡ καθαρὴ Νύμφαι γὰρ ἐπώνομον ἔξοχον ἄλλων
 Κρήνῃ πασάων δῶκαν ἐμοὶ λιβάδων.
 Αἰϊστής ὅτε μοι παρακλίντορας ἔκτανεν ἄνδρας
 Καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδασι λούσε χέρα,
 5 Κεῖνην ἀποσρέψασα γλυκὺν ῥόον οὐκ ἔθ' ὀδίταις
 Βλύζω. τίς γὰρ ἐρεῖ τὴν καθαρὴν ἔτ' ἐμέ ;

XII.

Αἴλιος Αὐσονίης στρατὴς πρόμος, ὁ χρυσέοισι
 Στέμμασι σωρεύσας αὐχένας ὅπλοφόρους,
 Νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὠλίσθανε τέρμα τ' ἄφοκτον
 Εἶδεν, ἀριστείην ἐμφανίσας ἰδίην,

² IX. Malim Χαριτώ.

¹ XI. Cod. Ἡ κ. Br. ἦν κ.

³ XI. Cod. Vat. παρακλίντορος.

⁴ XII. Codd. ἐμφανὲς εἰς.

Br. ἔφθανεν εἰς sed mallet ἔφθασεν.

- 5 Πῆξεν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἐὼν ξίφος, εἶπέ τε
 θνήσκων·
 Αὐτὸς ἐκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος εὐχος ἔχοι.

XIII.

- Καὶ πότε δὴ νήεσσ' ἄφοβος πόρος, εἶπε θάλασσα,
 Εἰ καὶ ἀλκυνόνων ἡμασι κλαύσομεθα ;
 Ἀλκυνόνων, αἷς πόντος ἀεὶ στηρίζατο κύμα
 Νήνεμον, ὥς κρῖναι χέρσον ἀπιστοτέρην.
 5 Ἀλλὰ καὶ ἡνίκα γαῖα, καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων
 Αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δύσας Ἀριστομένην.

XIV.

- Ὅ πρὶν ἐγὼ Ῥοδίοισι ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις,
 Ὅ πρὶν Κερκαφίδαις αἰετὸς ἱστορίη,
 ΤΨιπετῇ τότε ταρσὸν ἀνὰ πλατὺν ἥερ' ἀερθεῖς
 Ἥλυθον, Ἡελίου νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων·
 5 Κεῖνσιν δ' αὐλίσθην ἐνὶ δώμασι, χειρὶ συνηθῆς
 Κράντορος, οὐ φεύγων Ζῆνα τὸν ἐσόμενον.

XV.

Δειματόεις ἐλάφων κερατὸς λόχος, εὐτε κρυώδεις
 Πλήσαν ὄρων κορυφὰς χιόνεαι νιφάδες,
 Δεΐλαιαι ποτάμοισιν ἐφώρμισαν, ἐλπίδι φρούδη
 Χλιῆναι νοτεροῖς ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ.

⁵ XII. Πῆξε δ'. Cod. Vat. θνάσκων. ¹ XIII. Cod. Vat.
 δινῆεις. Cor. Jacobs. Br. νάεις. ² XIII. Sic Cod. Vat.
 Br. καὶ ἐν. ³ XV. Cod. Vat. ἐφόρμισαν ἐλπίδι φρούδοι. Br.
 ἐλπίσι φρούδαις. ⁴ XV. Cod. Vat. ἄθμασιν.

- 5 Τὰς δὲ περιφράξας ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄφνω
 Χειμερίῃ στυγεροῦ δῆσε πάγοιο πέδῃ.
 Πληθὸς δ' ἀγροτέρων ἀλίνου θοινῆσατο θήρης,
 Ἦ φύγεν ἀρπεδόνῃν πολλάκι καὶ στάλικα.

XVI.

- Σκύλλος, ὅτε Ξέρξου δολιχὸς στόλος Ἑλλάδα
 πᾶσαν
 Ἦλαυνεν, βυθίην εὖρατο ναυμαχίην,
 Νηρῆος λαθρίοισιν ὑποπλώσας τευάγεσσι,
 Καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρης ὄρμον ἔκειρε νεῶν,
 5 Αὐτάνδρος δ' ἐπὶ γῆς ὠλίσθανε Περσὶς ἀνανδος
 Ὀλλυμένη, πρώτη πείρα Θεμιστοκλέους.

XVII.

- Ἀγγελίης ἤκουσεν ἀνωΐστου Μελίτεια,
 Τίεα σὺν φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον·
 Ἠϊόσιν δ' ἐπικέλσαν ἀλίκλυστον δέμας ἄλλο,
 Δύσμορος οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης,
 5 Τίεα δ' ὥς ἔστειλε. Δίῳ δ' ἐπὶ νηὸς ἀθραύστου
 Ἦλυθεν ἐκγαίης σώος ἀπ' ἐμπορίης
 Μητέρες ὡς ἀνίσου μοίρης λάχον, ἥ μὲν ἄελπτον
 Ζωὸν ἔχει· κείνη δ' ὄψεται οὐδὲ νέκυν.

XVIII.

- Ψείνον ὀπηνίκα θαῦμα κατείδομεν Ἀσὶς ἅπασα,
 Πῶλον ἐκ' ἀνδρομέαν σάρκα φρυασσόμενον,

⁶ xv. χειμερίης. ⁸ xv. Cod. Vat. στάλικα. ¹ xvi. Sic Cod. Vat. Br. Σκύλλης. ² xvi. Cod. Vat. εὖρετο.
³ xvi. Cod. Vat. ὑποπλεύσας. ¹ xvii. Sic Cod. Vat. Br. Μελίτοννα. ⁶ xvii. Cod. Vat. ἐκ γαίης. Plan. et Br. ἰε γαίην. ¹ xviii. Cod. Vat. ξυνόν.

Θρηϊκῆς φάτνης πολὺς λόγος εἰς ἑμὸν ὄμμα
Ἦλυθεν, δίζημαι δεύτερον Ἡρακλέα.

XIX.

Πρὸς παίδων, εἶπεν, γουνάζομαι, ἣν με θανοῦσαν
Στείλῃς, μὴ σπείσαι δεύτερα φίλτρα γάμου.
Εἶπεν, ὃ δ' εἰς ἑτέραν ἐσπούδασεν. ἀλλὰ Φίλινα
Διογένην λήθης τίσατο καὶ φθιμένην.
5 Νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον σχάσε μῆνις ἄφευκ-
τος,
Ὡς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἥελιον.

XX.

Γήθησεν περὶ παιδὸς Ἀριστίπποιο τοκῆς,
Καὶ κλαῦσαν μοίρης δ' ἡμαρ ἐν ἀμφοτέρῃς.
Εὖτε γὰρ αἰθόμενον δόμον ἔκφυγεν, ἰθὺ κεραύνου
Ζεὺς κατὰ οἱ κεφαλῆς ἄσπετον ἦκε σέλας.
Τοῦτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν ὅσοι νέκυν ὠδύροντο·
Ὡ πυρὶ δαιμονίῳ τλήμον ὀφειλόμενε.

XXI.

Ἰότυπῆς Διὸς ὄρνις ἐτίσατο Κρήτα φαρέτρης,
Οὐρανόθεν τόξον τόξον ἀμυνόμενος·
Κεῖνον δ' εὐθὺς ἄκοντι παλινδρόμῳ, ἀνταποτίσας,
Ἡερόθεν πίπτων ἔκτανεν, ὥς ἔθανε
5 Μηκέτ' ἐφ' ὑμετέροις ἀψεύδεσι Κρήτες οἵστοις
Αὐχεῖθ' ὑμνεῖσθω καὶ Διὸς εὐστοχίῃ.

³ XVIII. παλεός. ³ XIX. Cod. Vat. ἐταίρην. ¹ XXI. Cod. Vat. ἰοτυπεῖς. ³ XXI. ξένον. Vulgo παλινδρομέοντι κατέκτα.

⁴ XXI. ἡέριον.

⁶ XXI. αὐχεῖσθ'.

XXII.

Δαίλιος Αὔσονίων ὑπάτων κλέος, εἶπεν ἀθρήσας
 Εὐρώταν· Σπάρτης χαῖρε φέριστον ὕδωρ.
 Λεῖπει τὸ τέλος.

XXIIA.

Λεῖπει ἡ ἀρχή.

Μουσάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυίστορι βιβλῷ,
 Εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον εὐμαθίης.
 Κίτται, μιμηλὸν βιότου πτέρον, ἐν σκιεροῖσιν
 Ἀγκεσι παμφάνων μέλπον ἀπὸ στομάτων.
 5 Ὡρμηθη δ' ἐπὶ ταῖσι· τί δ' οὐ ζηλωτὸς ὁ μόχθος
 Εἰ καὶ πτηνὰ ποθεῖ γάρυος ἡμετέρης ;

XXIII.

Ἰχθυοθηρητῆρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἄγρη,
 Δούνακος ὀρμειῆς ἐκ τριχὸς ἐλκομένη,
 Εἶδαρ δ' ἀγκίστρον φονίου πλάνον ἀμφιχανοῦσα
 Ὀξεῖη ἐρυθρὴ φυκὶς ἔφριξε πάγην.
 5 Ἀγρυμένη δ' ὑπ' ὀδόντι κατέκτανεν, ἄλματι λαβρῷ
 Ἐντὸς ὀλισθηρῶν δυσαμένη φαρύγων.

XXIV.

Ἐβρου καὶ Δήλοιο κλύδων μέσος υἷα Μενοίτην
 Σὺν φόρτῳ Σαμίου κρύψε Διοφανέος,

³ XXII A. Cod. Vat. Κίττε. ⁶ XXII A. γάρυος ἡμετέρης om. Cod. Vat.

² XXIII. Cod. Vat. ἐξαμῆς ἐκ τριχὸς.

³ XXIII. Codd. φόνιον, et sic Br. Cod. Vat. πλάνον. Br. πλάνος.

⁴ XXIII. Codd. Ὀξεῖην—πάγην. et sic Br.

¹ XXIV. Pro Ἐβρου Reiske emen. Σύρου. Cod. δειλοιο.
 ἦ

*Εἰς ὅσιον σπεύδοντα πλόου τάχος. ἀλλὰ θάλασσα
Ἐχθρὰ, καὶ νούσῳ πατρὸς ἐπειγομένοις.*

XXV.

*Θάμνου ποτ' ἄκρους ἀμφὶ κλῶνας ἤμενος
Τέττιξ πτέρῳ, φλέγοντος ἡλίου μέσου,
Νηδὺν ῥαπίζων δαίδαλ', αὐτούργῳ μέλει
Ἑδὺς κατωργάνιζε τῆς ἐρημίας.
Κρίτων δ' ὁ πάσης ἰξόεργος Πιαλεὺς
Θήρης, ἄσαρκα νῶτ' ἐδουνακέυσατο.
Τίσιν δ' ἔτισεν· εἰς γὰρ ἡθάδας πάγας
Σφαλεῖς, ἀλᾶται πάντος ἱμείρων πτεροῦ.*

XXVI.

*Γλῆνιν παρηονίτις ἀμφέχει χερμάς,
Πικρὴ κατασπασθέντα κύματος δίη.
Ὅτ' ἰχθυάζετ' ἐξ ἄκρης ἀπορῥώγος·
Χῶσαν δὲ μ' ὅσσοις ἦν συνεργέτης λάος,
Πόσειδον, οὗς σὺ σῶζε, καὶ γαληναίην
Αἰὲν διδοίης ὀρμηιβόλοις θῖνα.*

XXVII.

*Ἦν ἄρα Μιλήτου Φοιβήϊον ὄρμον ἵκησθε,
Λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην,
Παῖς ὅτι οἱ ναηγὸς ὑπὸ χθονὶ κεύθεται Ἄνδρου
Δίφιλος, Αἰγαίου κύμα πιῶν πελάγευς.*

¹ xxiv. Sic Cod. Br. ἐπειγόμενον.
serv. Reiske sed inepta lectio.

² xxv. Cod. πρῶνας.

³ xxv. δαίδαλον.

² xxv. Cod. μέσιν.

⁴ xxvi. Cod. λάος ἦν συνεργήτης, et sic Br. ² xxvii. ὄρμον, om. Cod. Vat.

XXVIII.

Ἐφθανεν Ἡλιόδωρος, ἐφέσπετο δ', οὐδ' ὅσον ὥρη
 Ὅστερον ἀνδρὶ φίλῳ Διογένεια δάμαρ,
 Ἀμφώ δ' ὥς Ὑμεναίῳ ὑπὸ πλακὶ τυμοβεύονται,
 Ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον ὥς θάλαμον.

XXIX.

Ἡλλάχθη θανάτοιο τεὸς μόρος, ἀντὶ δὲ σεῖο,
 Δέσποτα, δοῦλος ἐγὼ στυγνὸν ἔπλησα τάφον,
 Ἡνίκα σεῦ δακρυτὰ κατὰ χθονὸς ἡρία τεῦχον,
 Ὡς ἂν ἀποφθιμένου κεῖθε δέμας κτερίσω·
 5 Ἀμφὶ δ' ἔμ' ὤλισθεν γυρὴ κόνις. οὐ βαρὺς ἡμῖν
 Ἔστ' Ἀΐδης· ζήσω τὸν σὸν ὑπ' ἡέλιον.

XXX.

Καὶ τίς, ὃς οὐκ ἔτλη κακὸν ἔσχατον νιέα κλαύσας;
 Ἀλλ' ὁ Ποσειδίππου πάντας ἔθαψε δόμος,
 Τέσσαρας, οὓς Ἀῖδαο συνήριθμον ἥρπασεν ἡμαρ
 Τὴν πολλὴν παίδων ἐλπίδα κειράμενον.
 5 Πατὴρ δ' ὄμματα λυγρὰ κατομβρηθέντα γόοισιν
 Ὡλετο· κοινὴ που νύξ μία πάντας ἔχει.

XXXI.

Μητρὶ περιστρεφέα σηκὸν, Κυθέρεια, θαλάσση,
 Κρηπίδας βυθίας οἷδατι πηξάμενος,
 Χαίρει δ' ἀμφὶ σε πόντος ἐπὶ Ζεφύροιο πνοιῇσιν
 Ἀφρόν ὑπὲρ νώτου κυανέου ἐλάσας.

³ xxviii. Cod. Vat. ὑμέναιον ἐπὶ. Br. Ὑμεναίου ὑπὸ. malim
 οἷ· ὕ. ⁴ xxviii. Cod. Vat. a pr. manu θάνατον. ¹ xxix. Cod.
 Vat. θανάτου. ³ xxix. Suidas δυσδάκρυτα. ² xxx. Cod.
 Vat. ποσίδιππου. ⁴ xxx. Sic Cod. Br. κειραμένον.
² xxxi. Cod. πηξαμένη. ⁴ xxxi. κυάνεον γελάσας.

- 5 *Εἵνεκα δ' εὖσεβίης, νηὸς θ', ὃν ἐδείματο σεῖο
Πόστουμος, αὐχῆσει μέζονα, φασί, Πάφου.*

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

I.

- Καὶ κλαῖε, καὶ στέναζε, συσφίγγων χεροῖν
Τένοντας, ὦ πίβουλε· τοῖά τοι πρόπει.
Οὐκ ἔσθ' ὁ λύσων· μὴ ᾿λεείν' ὑπόβλεπε,
Αὐτὸς γὰρ ἄλλων ἐκ μὲν ὀμμάτων δάκρυ
5 ᾿Εθλιψας, ἐν δέ πικρὰ καρδίαις βέλη,
Πήξας, ἀφύκτων ἰὼν ἔσταξας πόθων,
᾿Ερωσ' τὰ θνητῶν δ' ἐστὶ σοι γέλως ἄχη.
Πέπονθας οὔ ἔρεξας. ἐσθλὸν ἢ δίκη.*

II.

*Τὸν σκοπὸν Εὐβοίης ἀλικύμονος ᾔσεν Ἀριστῶ
Ναῦπλιον. ἐκ μολπῆς δ' ὁ θρασὺς ἐφλεγόμην.
᾿Ο ψεύστης δ' ὑπὸ νύκτα Καφηρείης ἀπὸ πέτρης
Πυρσὸς ἐμὴν μετέβη δυσμόρου εἰς κραδίην.*

III.

*Κῆν ῥίψης ἐπὶ λαιὰ καὶ ἦν ἐπὶ δέξια ῥίψης,
Κριναγόρη, κενέου σαυτὸν ὕπερθε λέχους,
Εἰ μὴ σοι χαρίεσσα παρακλίνοιτο Γέμελλα,
Γνώσῃ κοιμηθεῖς οὐκ ὕπνου, ἀλλὰ κόπου.*

⁵ XXXI. νηοῦ—ἐγείνατο. Br. semper ut in Cod.

⁶ XXXI. αὐχῆσει—φλουσι.

¹ I. Malletm συσφιγχθεῖς.

⁵ I. Plan. καρδία. cor. Br.

³ II. ὑπερ νύκτα ταφηρείης,

cor. Br.

⁴ II. Cod. Vat. δύσμορος, cor. Br.

IV.

Ἀργύρεόν σοι τόνδε γενέθλιον, εἰς τεδὸν ἡμαρ,
 Πρόκλε, νεόσμηκτον δουράτιον, κάλαμον,
 Εὖ μὲν εὐσχίστοισι διάγλυπτον κεράεσσι,
 Εὖ δὲ ταχυνομένην εὖροον εἰς σελίδα,
 Πέμπει Κριναγόρης. ὀλίγην δόσιν, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 Πλείονος, ἀρτιδαεὶ σύμπονον ἐργασίῃ.

V.

Αἰετοῦ ἀγκυλοχείλου ἀκρόπτερον ὃξὺ σιδήρῳ
 Γλυφθὲν, καὶ βαπτῇ πορφύρεον κυάνῳ,
 Ἦν τι λάθῃ μίμνον μεταδόρπιον ἐγγὺς ὀδόντων,
 Κινήσαι πρῆεϊ κέντρῳ ἐπιστάμενον.
 5 Βαιὸν ἀπ' οὐκ ὀλίγης πέμπει φρενὸς, οἶα δὲ δήπου
 Δῶρον ὀπάσσαι σοι, Λεύκιε, Κριναγόρης.

VI.

Βότρυες οἶνοπέπαντοι, εὐσχίστοιοί τε ῥοιῆς
 Θρύμματα, καὶ ξανθοὶ μύελοι ἐκ στροβίλων,
 Καὶ δειλαὶ δάκνεσθαι ἀμυγδάλαι, ἥ τε μελισσῶν
 Ἀμβροσίη, πυκναὶ τ' ἱτρινεαὶ ποπίδες,
 5 Καὶ πότιμοι γελγίδες, ἰδ' ὑαλοκοκκάδες ὄγχχαι
 Δαψιλῇ οἶνοπόταις γαστρὸς ἐπεισόδια·
 Πανὶ φιλοσκήπωνι, καὶ εὐστόρθυγγι Πιριήφῳ
 Ἀντίθεται λιτὴν δαῖτα Φιλοξενίδης.

VII.

Σπήλυνγες Νυμφῶν ἐπὶ δακες, αἶ τόσον ὕδωρ
 Εἴβουσai σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρέονος,

² IV. Cod. Vat. δουρατήν. ⁴ V. Cod. Vat. κινήσαι.
 Br. ἐκκνήσαι. ⁵ V. δεδαπός. Br. δεδοικώς. ⁵ VI. Cod.
 Vat. ὑελακυκάδες. Br. ὑαλοχρώδεος.

- Πανὸς τ' ἡχῆεσσα πιτυστέπτοιο καλὴν,
 Τὴν ὑπὸ Κασσαίης ποσσὶ λέλλογχε πέτρης,
 5 Ἱερά τ' ἀγρευτᾶισι γερανδρύου ἀρκεύθοιο
 Πρέμνα, λιθηλογέες θ' Ἑρμέω ἰδρύσιες,
 Αὐταὶ θ' ἰλήκοιτε, καὶ εὐθήροιο δέχεσθε
 Σωσάνδρου ταχυνῆς σκῦλ' ἐλαφοσσοῖτης.

VIII.

- Χάλκεον ἀργυρέω με πανείκελον, Ἴνδικὸν ἔργον,
 Ὀλπην ἡδίστου ξείνιον εἰς ἐτάρου,
 Ἡμαρ ἐπεὶ τόδε σείω γενέθλιον, ὣε Σίμωνος,
 Πέμπει γηθομένη σὺν φρενὶ Κριναγόρης.

IX.

- Εἷαρος ἦνθει μὲν τοπρὶν ῥόδα, νῦν δ' ἐνὶ μέσσω
 Χείματι πορφυρέας ἐσχάσαμεν κάλυκας,
 Σῆ ἐπιμειδήσαντα γενεθλίῃ ἄσμενα τῇδε
 Ἡῶι, νυμφιδίων ἀσσοτάτῃ λεχέων.
 5 Καλλίστης ὀφθῆναι ἐπὶ κροτάφοισι γυναιῖκος
 Δώϊον, ἣ μίμνειν ἡρινὸν ἥελιον.

X.

- Τυρσηνῆς κελάδημα διαπρύσιον σάλπιγγος,
 Πολλάκι Πισαίων στρηνὲς ὑπὲρ πεδίων
 Φθεγξαμένης, ὁ πρὶν μὲν ἔχει χρόνος ἐν δυσὶ νίκαις.
 Εἰ δὲ σὺ καὶ τρισσοὺς ἡγαγες εἰς στεφάνους

⁴ VII. Sic Cod. Br. κασταλῆς. Stadt. βασσαίης. ⁵ VII. Sic Cod. Br. τ' ἀγρευτῆσι. ⁸ VII. Sic Cod. Br. ἐλαφοβολίης.

¹ IX. Sic Cod. Br. ἡνθούμεν.

³ IX. Sic Cod. Br. σοι.

⁵ IX. καλλίστη, στεφθῆναι. Cor. Br.

- δ Ἄστος Μιλήτου Δημόσθενης, οὐ ποτε κώδων
 Χάλκεος ἤχησέ πλειοτέρῳ στόματι.

XI.

Ἐσπερίου Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο,
 Σκυλοφόρος κραναῆς τέλσα παρ' Ἰταλῆς,
 Ξανθὴν πρῶτον ἔκειρε γενειάδα. βούλετο πατρὶς
 Οὕτω καὶ πέμψαι παῖδα καὶ ἄνδρα λαβεῖν.

XII.

- Ἅοι ἐπ' εὐκταίῃ τάδε ρέζομεν ἱρὰ τελείῳ
 Ζητὶ καὶ ὠδίνων μειλίχῳ Ἀρτέμιδι,
 Τοῖσι γὰρ οὐμὸς ὁμαιομοῦς ἔτ' ἄχνοος εὐξάτο θήσειν
 Τὸ πρῶτον γενύων εἰς θεοῖσιν ἔαρ.
 δ Δαίμονες ἀλλὰ δέχοισθε, καὶ αὐτίκα τῶνδ' ἀπ'
 ἰούλων
 Εὐκλείδην πολλῆς ἄχρης ἄγοιτε τριχός.

XIII.

- "Ἡρῃ Ἐλειθυῶν μῆτερ," Ἡρῃ τε τελείῃ
 Καὶ Ζεῦ, γινομένοις ξυνὸς ἅπασι πάτερ
 Ὡδίνας νεύσαιτ' Ἀντωνίῃ Ἰλαοὶ ἐλθεῖν
 Πρηεῖας, μαλακαῖς χερσὶ σὺν Ἠπιόνης,
 δ "Οφρα κε γηθήσειε πόσις μῆτηρ θ', ἐκυρά τε.
 Ἡ νηδὺς οἴκων αἷμα φέρει μεγάλων.

⁵ x. Sic Cod. Br. Μίλητον. ² xi. Cod. τέρμα pr. loco, altero τέλσα. Br. τέρμα. ⁴ xi. Sic Plan. et Br. Cod. Vat. οὕτως utroque loco. ⁴ xii. Cod. Vat. ἡθίοισιν, et sic Br.

XIV.

Βύβλων ἡ γλυκερὴ λυρικῶν ἐν τεύχεϊ τῷδε
 Πεντὰς, ἀμιμήτων ἔργα φέρει χαρίτων
 Ἀνακρέοντος, πρέσβυς ὡς ὁ Τῆϊος
 Ἐγραψεν, ἡ παρ' οἶνον, ἡ σὺν Ἱμέροις.
 5 Δῶρον δ' εἰς ἱερὴν Ἀντωνίῃ ἤκομεν ἡῶ,
 Κάλλευσ καὶ πραπίδων ἕξοχ' ἐνεγκαμένη.

XV.

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε. δὴ γὰρ ἐπ'
 αὐτῷ
 Ὠνὴρ τοὺς Μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως,
 Ἀεΐδει δ' Ἐκάλῃς τε φιλοξείνοιο καλιῆν,
 Καὶ Θησεῖ Μαραθῶν οὖς ἐπέθηκε πόνους,
 5 Τοῦ σοὶ καὶ νεαρὸν χειρῶν σθένος εἴη ἄρεσθαι,
 Μάρκελλε, κλεινοῦ τ' αἶνον ἶσον βιότου.

XVI.

Αὐτός σοι Φοίβοιο παῖς λαθικηδέα τέχνης
 Ἰδμοσύνην, πανάκη χειῖρα λιπηνάμενος,
 Πρηξαγόρη, στέρνοις ἐνεμάξατο. τοιγὰρ ἀνίαι
 Ὅρνυνται δολιχῶν ὀππόσαι ἐκ πυρετῶν,
 5 Ἡδ' ὀπόσα τμηθέντος ἐπὶ χροὸς ἄρκια θείναι
 Φάρμακα πρηγείης οἶσθα παρ' Ἡπιόνης,
 Θνητοῖσιν δ' εἰ τοιοῖ ἐπήρκεον ἰητῆρες,
 Οὐκ ἂν ἐπορθμεύθη νεκροβαρὴς ἄκατος.

³ XIV. Cod. Vat. Ἀνακρέοντος ὡς ὁ Τῆϊος ἡδὺς πρέσβυς.
 Br. ὡς πρέσβυς ἡδὺς Ἀνακρέων ὁ Τῆϊος. ³ XV. Cod. Vat. δ' ἀ.

⁵ XV. εἰνάρεσθαι.

XVII.

- Γείτονες οὐ τρισσαὶ μούνον Τύχαι ἐπρεπον εἶναι,
 Κρίσπε, βαθυπλούτου σῆς ἔνεκεν κραδίης,
 Ἄλλὰ καὶ αἱ πάντων πᾶσαι. τί γὰρ ἀνδρὶ τοσῶδε
 Ἀρκέσει εἰς ἐτάρων μυρίον εὐφροσύνην ;
 5 Νῦν δέ σε καὶ τούτων κρέσσων ἐπὶ μείζον ἀέξει
 Καίσαρ. τίς κείνου χωρὶς ἄρρηρε Τύχη ;

XVIII.

- Ἀντόλιναι, δύσιες, κόσμου μέτρα, καὶ τὰ Νέρωνος
 Ἔργ', ἃ δι' ἀμφοτέρων ἔκετο γῆς περάτων.
 Ἥλιος Ἀρμενίην ἀνιῶν ὑπὸ χερσὶ δαμείσαν
 Κεῖνον, Γερμανίην δ' εἶδε κατερχόμενος.
 5 Δισσὸν αἰεδέσθω πολέμου κράτος, οἶδεν Ἀράξης
 Καὶ Ῥῆνος, δούλοις ἔθνεσι πινόμενοι.

XIX.

- Ἀγκουροι μεγάλαι κόσμου χθόνες, ἃς διὰ Νεῖλος
 Πιμπλάμενος μελάνων τέμνει ἀπ' Αἰθιοπῶν,
 Ἀμφότεραι βασιλῆας ἐκοινώσασθε γάμοισιν,
 Ἐν γένος Ἀσσυρίους καὶ Λίβυας θέμεναι.
 5 Ἐκ πατέρων εἴη παισὶν πάλιν τοῖσιν ἀνάκτων
 Ἐμπεδον ἡπείροις σκῆπτρον ἐπ' ἀμφοτέροις.

XX.

- Οἷους ἀνθ' οἷων οἰκήτορας, ὧ ἐλεεινῇ,
 Εὐραο. φεῦ μεγάλης Ἑλλάδος ἀμμορίης,

¹ xviii. Vulgo καὶ τὰ. Br. ἀλλὰ. ⁴ xviii. εἶχε. cor.
 Scal. ⁴ xix. Vulg. Αἰγύπτου καὶ Λιβύης. et sic Br.
 Mallem θεμένοις. ² xx. ἀμμορίη.

- Αὐτίκα καίγαίου χθαμαλωτέρῃ εἶθε Κόρινθε
 Κεῖσθαι, καὶ Διβυκῆς ψάμμου ἐρημοτέρῃ,
 5 Ἥ τοίοις διάπαστα παλιμπρήτοισι δοθῆναι
 Θλίβειν ἀρχαίων ὁστέα Βακχιάδων.

XXI.

- Κῆν μυχὸν Ὀρκυναῖον, ἧ ἐς πύματον Σολόεντα
 Ἑλθῇ, καὶ Διβυκῶν κράσπεδον Ἑσπερίδων,
 Καῖσαρ ὁ πολυσέβαστος, ἅμα κλέος εἰσιν ἐκείνῳ
 Πάντῃ. Πυρήνης ὕδατα μαρτύρια.
 5 Οἷσι γὰρ οὐδὲ πέριξ δρύτομοι ἀπεφαιδρύναντο,
 Λουτρά καὶ ἡπείρων ἔσσεται ἀμφοτέρων.

XXII.

- Τῆς δῖος γενεῇ μὲν Ἀγαρρική, ἔνθεν Ἀράξεω
 Ὅδωρ πιλοφόροις πίνεται Ἀρμενίοις.
 Χαῖται δ' οὐ μῆλων ἄτε πονυ μαλακοῖς ἐπὶ μάλλοις,
 Ψεδναὶ δ' ἀγροτέρων τρηχύτεραι χιμάρων.
 5 Νηδὺς δὲ τριτοκεῖ ἀνὰ πᾶν ἔτος, ἐκ δὲ γάλακτος
 Θηλὴ ἀεὶ μαστοῦ πλήθεται οὐθατίου·
 Βληχὴ δ' ἀσσοτάτω τερένης μυκῆματι μόσχου,
 Ἄλλα γὰρ ἀλλοῖαι πάντα φέρουσι γέαι.

XXIII.

- Νήσον, τὴν εἰ καὶ με περιγράψαντες ἔχουσι,
 Μετρήσαι βαιήν, ἐπτὰ μόνον στάδιοι,

³ xx. Cod. Vat. καὶ γὰρ ἡ. Br. καὶ πόντον. ⁵ xx. Vulgo
 διὰ πᾶσα—δοθεῖσα. et sic Br. Cod. Vat. δεθείσα.

¹ xxii. Cod. Vat. ἐντὸς. cor. Reiske. Br. ἐνθα γ'.

³ xxii. Cod. Vat. χεῖται δ' οὐ μῆλοις. ¹ xxiii. Sic Cod.
 Vat. Br. χ' οἷ. ² xxiii. Cod. Vat. σταδίους. et sic Br.

- Ἐμπης καὶ τίκτουσαν ἐπ' αὐλακα πῖαρ ἀρότρου
 Ὅψει, καὶ παντὸς κάρπιμον ἀκροδρύου
 5 Καὶ πολλοῖς εὖαγρον ὑπ' ἰχθύσι, καὶ ὑπὸ μαίρην
 Εὐάνεμον, λιμένων δ' ἥπιον ἀτρεμῖν,
 Ἀγχόθι Κορκύρης Φαιηκίδος, ἀλλὰ γελᾶσθαι,
 Τῷ ἐπὶ ὠρίσθην, τοῦτ' ἐθέμην ὄνομα.

XXIV.

- Πλοῦς μοι ἐπ' Ἰταλίαν ἐντύνεται, ἐς γὰρ ἐταίρους
 Στέλλομαι, ὧν ἤδη δηρὸν ἄπειμι χρόνον.
 Διφέω δ' ἡγητῆρα περίπλου, ὃς μ' ἐπὶ νήσους
 Κυκλάδας, ἀρχαίην τ' ἄξει ἐπὶ Σχερίην.
 5 Σύν τι μοι ἀλλὰ, Μένιππε, λάβευ φίλος, ἴστορα
 κύκλον
 Γράψας, ὃ πάσης ἰδρι γεωγραφίης.

XXV.

- Ὀθρυάδην, Σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἡ Κυνέγειρον
 Ναύμαχον, ἡ πάντων ἔργα κάλει πολέμων.
 Ἀρῤῥιος αἰχμητῆς Ἰταλὸς παρὰ χεύμασι Ῥήνου
 Κλινθεῖς, ἐκ πολλῶν ἡμιθανῆς βελέων
 5 Διαιτὸν ἀρπασθέντα φίλου στρατοῦ ὡς ἰδ' ὑπ'
 ἐχθροῖς,
 Αὐτίς ἀρῤῥιφάτων ἄνθορεν ἐκ νεκῶν.
 Κτείνας δ', ὃς σφ' ἐκόμιζεν, ἐοῖς ἀνεσώζετο ταγοῖς,
 Μοῦνος ἀήττητον δεξάμενος θάνατον.

⁵ XXIII. μαίρη. ⁶ XXIII. ἀτρεμῖν. ³ XXIV. Cod.
 Vat. διφέω. ¹ XXV. Plan. καλιπολέμων. Cod. Vat. κάλει
 πολέμων. ³ XXV. Cod. Ἀρεος.

XXVI.

Αἰγά με τὴν εὐθηνον, ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεῖς
 Οὐβάτα, πασάων πουλυγαλακτοτάτην,
 Γευσάμενος, μελιηδὲς ἐπεὶ τ' ἐφράσσατο πῖαρ
 Καῖσαρ, κῆν νηυσὶ σύμπλοον εἰργάσατο.
 5 Ἦξω δ' αὐτίκα που καὶ ἐς ἀστέρας· ὃ γὰρ
 ἔπεςχον
 Μαζὸν ἐμὸν, μείων οὐδ' ὅσον Διγιοχόν.

XXVII.

Ψιττακὸς ὁ βροτόγηρυς, ἀφείς λυγοτευχέα κύρτον,
 Ἦλυθον ἐς δρυμοὺς ἀνθοφαεῖ πτέρυγι.
 Αἰεὶ δ' ἐκμελετῶν ἀσπάσμασι Καῖσαρα κλεινόν,
 Οὐδ' ἀν' ὄρη λήθην ἤγαγεν ὀνόματος.
 5 Ἔδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἅπας οἰωνὸς, ἐρίζων
 Τίς φθῆσαι δύναται δαίμονι, χαῖρ', ἐνέπειν.
 Ὅρφεὺς θήρας ἔπεισεν ἐν οὖρεσιν· ἐς σε δὲ Καῖσαρ
 Νῦν ἀκέλευστος ἅπας ὄρνις ἀνακρέκεται.

XXVIII.

Οὔρεα Πυρρηναῖα καὶ αἱ βαθυάγκεες Ἀλπεις,
 Αἰὶ Ῥήνου προχοὰς ἐγγὺς ἀποβλέπετε,
 Μάρτυρες ἀκτίνων Γερμανικὸς ἄς ἀνέτειλεν,
 Ἀστράπτων Κέλτοις πουλὺν ἐνύαλιον.
 5 Οἱ δ' ἄρα δουπήθησαν ἀολλῆες. εἶπε δ' Ἐννὼ
 Ἀρεῖ· Τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμαθα.

³ xxvi. Cod. Vat. ἔπειτ'. ⁴ xxvi. Sic Cod. Vat. Plan.
 ἡγάγετο. et sic Br. ⁷ xxvii. Cod. Vat. αἰσαι δὲ K. Plan.
 ἐς δὲ σε K. Br. ἀλλὰ σε. ⁸ xxvii. Cod. Vat. ἀκέλευτος.
¹ xxviii. Cod. Vat. Πυρρήναια.

XXIX.

Οὐδ' ἦν Ὀκεανὸς πᾶσαν πλημμύραν ἐγείρη,
 Οὐδ' ἦν Γερμανίῃ Ῥήνον ἅπαντα πῆρ,
 Ῥώμης οὐδ' ὅσσον βλάβει σθένος, ἄχρι κε μίμνη
 Δέξια σημαίνειν Καίσαρι θαρσαλέῃ.
 5 Οὕτως καὶ ἱεραὶ Ζηνὸς δρῦες ἔμπεδα ῥίζαις
 Ἑστᾶσιν, φύλλων δ' αὖτα χέουσ' ἄνεμοι.

XXX.

Εἰ καὶ σοὶ ἐδραῖος αἰεὶ βίος, οὐδὲ θάλασσαν
 Ἐπλως, χερσαίας τ' οὐκ ἐπάτησας ὁδοὺς,
 Ἐμπτῆς Κεκροπίνης ἐπιβήμεναι, ὅφρ' ἂν ἐκείνας
 Δήμητρος μεγάλας νύκτας ἴδῃς ἱερῶν,
 5 Τῶν ἀπο κῆν ζωῶσιν ἀκηδέα, κεῖτ' ἂν ἴκηαι
 Εἰς πλεόνων, ἔξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

XXXI.

Λῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροκάλοισι θαλάσσης
 Χερνήτις, διεροῦ τυτθὸν ὑπερθε πάγου,
 Χέρσον ἐκεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι,
 Δειλαίῃ πικροῦ κῦμ' ἔπιεν θανάτου
 5 Πνεῦμα δ' ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο, τίς κ' ἐνὶ νηϊ
 Θαρσῆσαι πέξοις τὴν ἀφύλακτον ἄλα ;

XXXII.

Ἐρδοι τὴν ἔμαθέν τις, ὅπου καὶ ὑπ' Ἀλπίας ἄκρας
 Λήϊσταὶ λασίαις ἀμφίκομοι κεφαλαῖς,
 Φωρῆς ἀπτόμενοι, φύλακας κύνας ὧδ' ἀλέονται.
 Χρίονται νεφρῶν πῖαρ ἀπωσίνοσον,

⁴ XXX. Cod. Vat. Δημήτριος.

⁵ XXXI. Cod. Vat. πενίῃ.

⁴ XXXII. Cod. νεφροῖς. π. ἤπεστι νόσον. et sic Br. Schneider
 ἀκεσσίνοσον nos. ἀπωσίνοσον.

- 5 Ψευδόμενοι ῥίνων ὀξύν στίβον. ὦ κακὸν εὐρεῖν
 ῥηῖτεραι Λιγύων μήτιες, ἢ ἀγαθόν.

XXXIII.

- Ἄχρι τεῦ, ἃ δέιλαιε, κεναῖσιν ἐπ' ἐλπίσι, θυμέ,
 Πωτηθεῖς ψυχρῶν ἄσσοτάτω νεφέων,
 Ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράψεις ἀφένιοι ;
 Κτητὸν γὰρ θνητοῖς οὐδὲ ἐν αὐτόματον.
 5 Μουσέων ἄλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο· ταῦτα δ'
 ἀμυδρὰ
 Εἶδωλα ψυχῆς ἡλεμάτοισι μέθες.

XXXIV.

- Μὴ εἴπῃς θάνατον βιότου ὄρον· εἰσὶ καμοῦσιν,
 Ὡς ζωοῖς, ἀρχαὶ συμφορέων ἕτεραι,
 Ἄθρει Νικίῳ Κῶν μόρον· ἤδη ἔκειτο
 Εἰν' Αἰδῇ· νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἡέλιον.
 5 Ἄστοι γὰρ τύμβοιο μετοχλίσσαντες ὀχῆας,
 Εἵρυσαν ἐς ποῖνας τλήμονα δυσθανέα.

XXXV.

- Βρέγμα πάλαι λαχναῖον, ἐρημαῖόν τε κέλυφος
 Ὀμματος, ἀγλώσσου θ' ἁρμονίῃ στόματος,
 Ψυχῆς ἀσθενὲς ἔρκος, ἀτυμβεύτου θανάτοιο
 Δείψανον, εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων,

⁶ xxxii. Cod. Vat. ῥηῖτερος. ¹ xxxiii. Sic Cod. Vat.
 nisi kenais habet nos. cor. Plan. ἐπὶ ἐλπισεν.

⁶ xxxiii. Cod. Vat. μέθαις. ² xxxiv. Sic Cod. Vat.
 Br. ἐτέρων. ⁵ xxxiv. Cod. Vat. μετοχλήσαντες.

- 5 Κείσο πέλας πρέμνοιο παρ' ἀταρπιτὸν, ὄφρ' ὃ
παρέρπων
Ἀθρήσῃ τί πλέον φειδομένῳ βίότου.

XXXVI.

- Εἰ καὶ τὸ σῆμα λυγδίνης ἀπὸ πλακὸς,
Καὶ ξεστὸν ὀρθῇ λαοτέκτονος στάθμῃ,
Οὐκ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ· μὴ λίθῳ τεκμαίρεο,
ᾧ λῶσθε, τὸν θανόντα· κῶφον ἢ λίθος,
5 Τῇ καὶ ζοφώδης ἀμφιέννυται νέκυς.
Κεῖται δὲ τῇδε τῶλιγῃπελὲς ῥάκος
Εὐνικίδαο σήπεται θ' ὑπὸ σποδῶ.

XXXVII.

- Τήνδ' ὑπὸ δύσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀλί-
τρου
ᾧ ὅστέα μισητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς,
Στέρνα τ' ἐποκρίοντα, καὶ οὐκ εὐοδμον ὀδόντων
Πρίονα, καὶ κώλων δούλιον οἰσπέδην,
5 Ἄτριχα καὶ κόρσῃν, Εὐνικίδου ἡμιπύρωτα
Δεῖψαν' ἔτι χλωρῆς ἔμπλεα τηκέδονος.
Χθὼν ὧ δυσνύμφευτε, κακοσκήνευς ἐπὶ τέφρῃ
Ἀνδρὸς μὴ κούφῃ κέκλισο, μὴδ' ὀλίγῃ.

⁵ XXXV. Vulgo Κείσο πέλας σὺ κατὰ πρέμνοιο παρ' ἀτραπὸν
ὄφρα. Cod. Vat. om. σύ. ⁶ XXXV. Codd. ἀθρήσῃς.
⁶ XXXVI. τῶλιγῃπελὲς. ⁷ XXXVI. Cod. Vat. δ' ὑπὸ.
³ XXXVII. Cod. Vat. in cont. τεπεκρεικοντα. suprascriptum
τ' ἐποκρίοντα. Plan. τε πλεῖα δόλοιο et sic Br.
⁷ XXXVII. Cod. Vat. τέφρης.

XXXVIII.

Καὶ αὐτὴ ἤχλυσεν ἀκρέσπερος ἀντέλλουσα
 Μῆνη, πένθος ἐὼν νυκτὶ καλυψαμένη,
 Οὐνεκα τὴν χαρίεσσαν ὁμώνυμον εἶδε Σελήνην
 Ἄπνουν εἰς ζοφερὸν δυσομένην Ἀἶδην.
 5 Κεῖνη γὰρ καὶ κάλλος ἐοῦ κοινώσατο φωτὸς,
 Καὶ θάνατον κείνης μίξεν ἐφ' κνέφεϊ.

XXXIX.

Ποιμὴν ὦ μάκαρ, εἶθε κατ' οὖρεος ὥς προβατεύων,
 Κήγῳ ποιηρὸν τοῦτ' ἀνὰ γειόλοφον
 Κριοῖς ἀγητῆρσι ποτιβληχήμεν' ὄπαζον,
 Ἥ πικρῇ βάψαι νήοχα πηδάλια.
 5 Ἄλμῃ. τοιγὰρ ἔδυν ὑπο βένθεος. ἀμφὶ δὲ ταύτην
 Θινά με ροιβδήσας Εὐρος ἀπήμεσατο.

XL.

Παῖδων ἀλλαχθέντι μόρφῃ ἔπι, τοῦτ' ἐλεεινὴ
 Μήτηρ, ἀμφοτέρους, εἶπε, περισχομένη·
 Καὶ νέκυν οὐ σέο, τέκνον, ἐπ' ἡματι τῷδε γοήσειν
 Ἥλπισα, καὶ ζωοῖς οὐ σε μετεσσομένον
 5 Ὅψεσθαι· νῦν δ' οἱ μὲν ἐς ὑμέας ἡμείφθησαν
 Δαίμονες· ἄψευστον δ' ἔκετο πένθος ἐμοί.

XLI.

Δειλαίη, τί σε πρῶτον ἔπος, τί δὲ δεύτατον εἶπω ;
 Δειλαίη. τοῦτ' ἐν παντὶ κακῷ ἔτυμον.

¹ XXXVIII. Sic Cod. Vat. Br. κατὴ δὴ ρ'. ² XXXIX. Cod. Vat. οὖρεος ἐπροβάτευον. ³ XXXIX. λευκόλοφον. et sic Br. ⁴ XXXIX. ποτε βληχήμενα βάζων. et sic Br. ⁵ XXXIX. ἡπομικρῇ. cor. Ruhnck. ⁶ XXXIX. ἀφήμίσατο. cor. Salm.
¹ XLI. Sic Cod. Vat. Br. σ' ὕστατον.

- Οἴχεαι, ὦ χαρίεσσα γύναι, καὶ ἐς εἶδος ὄρην
 Ἄκρα, καὶ εἰς ψυχῆς ἦθος ἐνεγκαμένη.
 5 Πρώτη σοι ὄνομ' ἐστὶν ἐτήτυμον· ἦν γὰρ ἅπαντα
 Δεύτερ' ἀμιμήτων τῶν ἐπὶ σοι χαρίτων.

XLII.

- Ἑμνίδα τὴν Εὐάνδρου, ἐράσμιον αἰὲν ἄθυρμα
 Οἰκογενές, κούρην αἰμύλον εἰναέτιν,
 Ἡρπασας, ὦ ἄλλιστ' Ἀἶδῃ· τί πρόωρον ἐφίεις
 Μοῖραν τῇ πάντως σείδ' ποτ' ἐσσομένη.

XLIII.

- Γῇ μεν καὶ μήτηρ κικλήσκετο· γῇ με καλύπτει
 Καὶ νέκυν. οὐ κείνης ἦδε χερειοτέρη.
 Ἔσσομαι ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μητρὸς
 Ἡρπασεν ἡελίου καῦμα τὸ θερμότατον.
 5 Κεῖμαι δὲ ξείνῃ ὑπὸ χερμάδι, μακρὰ γοηθεῖς,
 Ἴναχος, εὐπειθὴς Κριναγόρου θεράπων.

XLIV.

- ᾧ δύστην' ὀλβοιο, Φιλόστρατε, ποῦ σοι ἐκεῖνα
 Σκῆπτρα καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχλαί,
 Αἴσιν ἐπηώρησας ἀεὶ βίον; ἦ ρ' ἐπὶ Νείλῳ
 δαλοῖς ὧν περίοπτος ὄροις
 5 Ὅθνεῖοι καμάτους τοὺς σοὺς διαμοιρήσαντο,
 Σὸς δὲ νέκυς ψαφάρῃ κείσεται ἐν ὀστρακίνῃ.

² XLII. Cod. Vat. εἰναέτον. Plan. ἐνναέτον. cor. Br.

³ XLII. Cod. Vat. ἄλλιστ'.

⁴ XLII. σοι. cor. Br.

⁵ XLIV. Cod. Vat. ὀρρῖς.

XLV.

Δείλαιοι, τί κενοῖσιν ἀλώμεθα θαρσήςαντες
 Ἐλπίσιν, ἀτηροῦ ληθόμενοι θανάτου;
 Ἦν ὃδε καὶ μύθοισι καὶ ἤθεσι πάντα Σέλευκος
 Ἄρτιος, ἀλλ' ἤβης βαιὸν ἀπαυρόμενος,
 5 Ὑστατίοις ἐν Ἰβηρσί, τόσον δίχα τηλόθι
 Λέσβου,
 Κεῖται ἀμετρήτων ξεῖνος ἐπ' αἰγιαλῶν.

XLVI.

Ἦρνήσαντο καὶ ἄλλαι ἐὼν πάρος οὖνομα νῆσοι
 Ἀκλές, εἰς δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὁμωνυμίην.
 Κληθείητε καὶ ὕμμες, Ἐρωτίδες. οὐ νέμεσις τοι
 Ἦξει τοιαύτην κλῆσιν ἀμειψαμέναις,
 5 Παιδὶ γάρ, δν τύμβῳ δίης ὑπεθήκατε βώλου,
 Οὖνομα καὶ μορφὴν αὐτὸς ἔδωκεν Ἐρως,
 Ὡ χθὼν σηματοέσσα, καὶ ἡ παρὰ θινὶ θάλασσα,
 Παιδὶ σὺ μὲν κούφη κεῖσο, σὺ δ' ἡσυχίη.

XLVII.

Θάρσει καὶ τέτταρσι διαπλασθέντα προσώποις
 Μῦθον, καὶ τούτων γράψαι ἔτι πλέοσιν
 Οὔτε σε γὰρ λείψουσι, Φιλωνίδη, οὔτε Βάθυλλον,
 Τὸν μὲν ἀοιδάων, τὸν δὲ χόρων χάριτες.

² XLV. Cod. Vat. αἰθόμενοι.⁴ XLV. ἐπ' αὐρόμενος.³ XLVI. Cod. Vat. ἄμμες.³⁴ XLVI. Mallem

οὐ νεμεσητήν

² Ἔξετε τοιαύτην κλῆσιν ἀμειψάμεναι.⁴ XLVI. Cod. Vat. ἔξει ταύτην.² XLVII. Cod. μύθων—

γράψα—ἔτι.

³ XLVII. Φιλωνίδι.⁴ XLVII. χόρον. Br.

semper ut Cod.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

I.

Ἔστησεν Περιάνδρος Ἀρίονος εἰκόνα ταύτην,
 Καὶ τον ἀπολλυμένῳ σύνδρομα νηξάμενον
 Εἰνάλιον δελφίνα· λέγει δ' ὁ 'π' Ἀρίονι μῦθος·
 Κτείνομεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

II.

Ἀκταίην παρὰ θίνα, δίαυγέος ἔνδοθεν ἄλμας
 Ἴχθὺν πουλυπόδην ἔδρακεν ἰχθυβόλος·
 Νηχομένῃ δ' ἐπόρουσε καὶ ἐξ ἄλος ἦκ' ἐπὶ χέρσον
 Ἀρπάγηδην, ἄγρης δεσμὸν ὑποφθάμενος.
 5 Αὐτὰρ ὁ δισκευθεὶς κατακαίριος ἔμπεσε δειλῷ
 Πτωκὶ· παχεὶ σχοίνῳ κεῖτο γὰρ ὑπναλέος·
 Τὸν δὲ χυθεὶς πέρι πάντα πεδήσατο, φωτὶ δ' ὑπ'
 ἄγρην
 Ἐμβυθίην, ἄγρη χερσόθεν ἠντίασε.

III.

Καύματος, ἐν θάμνοισι λαλίστατος ἡνίκα τέττιξ
 Φθέγγεται ἀγλώσσω μελπόμενος στόματι,
 Δουνακέοντα Κρίτων συνθεὶς δόλον, εἶλεν ἀοιδὸν
 Ἡέρος, οὐκ ἰδίην ἱξοβόλων μελέτην.
 5 Ἀξια δ' οὐχ ὁσίης θήρης πάθεν· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλων
 Πήξατ' ἐπ' ὀρνίθων εὖστοχον, ὥς πρὶν, ἄγρην.

IV.

Καρφαλέος δίψει Φοίβου λάτρης εὖτε γυναικὸς
 Εἶδεν ὑπὲρ τύμβου κρώσσιον ὄμβροδόκον,

³ I. Mallem λόγον δ' ἐπ' Ἀρίονι μυθεῖ. ⁶ II. Cod. παχυσ-
 χοίνῳ et sic Br. ² III. Cod. φθέγγατο διγλώσσω et sic Br.
⁴ III. ἐξοβόλων. ² IV. Cod. Vat. ὄμβροδόκην.

Κλάγξεν ὑπὲρ χείλους, ἀλλ' οὐ γένυς ἤπτετο
βυσσοῦ·

Φοῖβε, σὺ δ' εἰς τέχνην ὄρνιν ἐκαιρονόμεις.

- 5 Χερμάδα δ' αἶψα λαβὼν, σφαλερὸν ποτὸν ἄρπαγι
χείλει
Ἐφθανε, μαιμάσσων λαοτίνακτον ὕδωρ.

V.

Λάρνακα, πατρώων ἔτι λείψανα κοιμίζουσιν

Νεκρῶν, χειμάρρῳ παῖς ἴδε συρομένην·

Καί μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσατο, χεῦμα δ' ἀναιδὲς

Εἰσέθορεν, πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην,

- 6 Ὅστέα μὲν γὰρ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος, ἀντὶ δὲ τούτων
Αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χεύματος ἐφθάνετο.

VI.

Οὗτος ὁ μηδὲν, ὁ λιτὸς, ὁ καὶ λάτρεις, οὗτος, ὁρᾶτε,

Ἔστι τιwὸς ψυχῆς κύριος ἀλλοτρίης.

VII.

Ἦριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος, ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ

Νηπιάχῳ Ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος·

Φείσατο κουροσύνης καὶ ἐρείπιον· ᾧ μεγάλαυχοι

Μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται.

⁴ IV. Sic Ed. Jens. Br. ἐκαιρομάνεις, mallem ἐχειρονόμεις.

^{5 6} IV. Sic leguntur. Cod. Vat.

Χερμάδα δὲ ψαλμῶν σφαῖρον ποτὸν ἄρπαγι χεῖλει

Ἐφθανε, μαιμάσσων λαοτίτακτον ὕδωρ.

¹ V. πατρώων in Cod. Vat. ex cor. sic forsā leg. et in seq. v. νεκροῦ.

VIII.

Φῶρες δτ' εἰνάλιοι Τυρσηνίδος ἀγχόθι δίνης
 Φορμικτὰν ἀκάτου θήκαν ὑπερβύθιον,
 Αὐτίκα μιν κιθάρη λιγυαχέϊ δέξατο δελφῖν
 Σύνθροον, ἐκ δὲ βυθοῦ νήχεθ' ἐλισσόμενος,
 5 Μέχρις ἐπ' Ἴσθμὸν ἔκελσε Κορίνθιον, ἄρα θά-
 λασσα
 Ἰχθυὺς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρους ;

IX.

Τὸ σκάφος οὐ βυθὸς εἶλε. πόθεν βυθὸς ; οὐ γὰρ
 ἔπλωσεν,
 Οὐδὲ Νότος. πρὸ Νότου δ' ὤλετο καὶ πελά-
 γευς,
 Ἦδη γὰρ μιν ἅπασαν ἐπὶ ζυγὰ γομφωθείσαν
 Ἦλειφον πεύκης τῇ λιπαρῇ νοτίδι·
 5 Πίσσα δ' ὑπερβρασθείσα πυρὸς φλογὶ τὴν ἀλὶ
 πιστὴν
 Τευχομένην, γαίῃ δείξεν ἀπιστοτέρην.

X.

Ἀγγελίην παρὰ Ζηνὸς ἐπεὶ φέρειν ἡεροδίνης
 Αἰετὸς, οἰωνῶν μούνος ἐνουράνιος,
 Οὐκ ἔφθη τὸν Κρῆτα, θοὴν δ' ἐπετείνατο νευρήν·
 Πτηνὸν δ' ὁ πτερόεις ἰὸς ἐλητῆσατο.
 5 Ζηνὸς δ' οὔτι Δίκην ἔλαθεν μόνος. ἔμπεσε δ'
 ὄρνις
 Ἀνδρὶ, τὰ δ' εὖστοχίης ἀνταπέτισε βέλη.

⁴ VIII. Cod. Vat. σύνθρονον—νήχετ'.

⁵ VIII. ἄρα.

³ X. Vulg. ἐνετείνατο.
 ἔλαθεν μὲν ὅς.

⁵ X. Mallem Ζήν' οὔτ' οὔτε Δίκην

Αὐχένι δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν ἥπατι κοίμισεν αὐτός·
 Ἐν δὲ βέλος δισσῶν αἰμ' ἔπιεν θανάτων.

XI.

Πῶλον, τὸν πεδίῳ, ἄλλ' οὐχ ἄλος ἵππευτῆρα,
 Νηὶ διαπλώειν πόντον ἀναινόμενον,
 Μὴ θάμβει χρεμέθοντα, καὶ ἐν ποσὶ λάξ πατέοντα
 Τοίχους, καὶ θυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον.
 5 Ἀχθεται εἰ φόρτου μέρος ἔρχεται. οὐ γὰρ ἐπ'
 ἄλλοις
 Κεῖσθαι τὸν πάντων ἔπρεπεν ὠκύτατον.

XII.

Σάρδιες, αἱ τοπάλαι Γύγου πόλις, αἵ τ' Ἀλυάττου
 Σάρδιες, αἱ βασιλῆ Περσὶς ἐν Ἀσιάδι,
 Αἶ χρυσῷ τὸ παλαιὸν ἐπλινθώσασθε μέλαθρον,
 Ὀλβον Πακτωλοῦ ρεύματι δεξάμεναι.
 5 Νῦν δ' ὄλαι δύστηναι εἰς ἓν κακὸν ἀρπασθεῖσαι,
 Ἐς βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπετε,
 Βούρα κ' ἴσ' Ἑλίκη κεκλωσμένοι· αἱ δ' ἐνὶ χέρσῳ
 Σάρδιες ἐμβυθίοις εἰς ἓν ἔκεισθε τέλος.

XIII.

Ἀ Μακέτις σε κέκευθε τάφου κόνις· ἀλλὰ πυρω-
 θεὶς
 Ζανὶ κεραυνεῖω, γαῖαν ἀπηχθίσας,

² XII. Cod. Vat. βασιλει. Ἀσιδί. Br. αἵς βασιλεῖ.

³ XII. κρύσφ.

⁶ XII. ἀφανοῦς.

⁷ XII. Βούρα καὶ εἰς

Ἑλίκην κεκλωσμένα. Mallem Βούρα ἴσ' Ἑλίκη τε. ² XIII. Cod.

Vat. Παιαν ἀπ' ἡχθίσας. Br. ἀπημφίαςας.

Τρὶς γὰρ ἐπαστράψας Εὐριπίδῃ ἐκ Διὸς αἰθῆρ
 Ἦγνίσε τὰν θνατὰν σάματος ἱστορίαν.

XIV.

Ἰχθύσι καὶ ποταμῷ Κλειτώνυμον ἐχθρὸς ὄμιλος
 Ὦσεν, ὅτ' εἰς ἄκραν ἦλθε τυραννοφόνος,
 Ἀλλὰ Δίκη μιν ἔθαψεν· ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθη
 Πᾶν δέμας εἰς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισε.
 5 Κεῖται δ' οὐκ ὑδάτεσσι διάβροχος, αἰδομένη δὲ
 Γῇ κεύθει τὸν ἐῆς ὄρμον ἐλευθερίας.

XV.

Κοῦρον ἀποπλανίην ἐπιμάξιον Ἑρμώνακτα,
 Φεῦ βρέφος ὥς ἀδίκως εἴλετε βουγενέες.
 Ἦγνοίησεν ὁ δειλὸς ἐς ὑμέας οἷα μελίσσας
 Ἐλθὼν· αἱ δ' ἔχεον ἦτε χερειότεροι,
 5 Ἀντὶ δέ οἱ θοίνης ἐνεμάξατε φοίνια κέντρα,
 Ὦ πικραὶ γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

XVI.

Πάντα Χάρων ἀπληστε, τί τὸν νέον ἥρπασας
 αὐτῶς
 Ἀτταλον; οὐ σὸς ἔην, κἂν θάνε γηραλέος.

XVII.

Ἦστατον ἐθρήνησε τὸν ὠκύμορον Κλεαρίστη
 Παῖδα καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.
 Κωκύσασα γὰρ ὅσσον ἐχάνδανε μητρὸς ἀνίη,
 Οὐκ ἔτ' ἐπιστρέψαι πνεύματος ἔσχε τόνους.

xiv. Vat. et Plan. loc. pr. ³ xiv. Δίκα. ⁵ xiv. Αἰδο-
 μένα. ⁴ xv. Cod. Vat. ἐναιμάξατε.

- 5 Θηλύτεραι, τί τοσοῦτον ἐμετρήσασθε τάλαιναι
 Θρήνον ἵνα κλαύσητ' ἄχρι καὶ Ἀἶδεω ;

XVIII.

- Οἰδόποδος παίδων Θήβη τάφος· ἀλλ' ὁ πανώλης
 Τύμβος ἔτι ζώντων αἰσθάνεται πολέμων.
 Κείνους οὐτ' Ἀΐδης ἐδαμάσσατο, κῆν Ἀχέροντι
 Μάρνανται· κείνων χῶ τάφος ἀντίπαλος.
 5 Καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον, ὦ ἐλεεινοὶ
 Παῖδες, ἀκοιμήτων ἀψάμενοι δοράτων.

XIX.

- Θειονόης ἔκλαιον ἐμῆς μόρον, ἀλλ' ἐπὶ παιδὸς
 Ἑλπίσι κουφοτέρας ἔστενον εἰς ὀδύνας.
 Νῦν δ' ἐμὲ καὶ παιδὸς φθονερὴ ἀπενόσφισε μοῖρα.
 Φεῦ βρέφος, ἐψεύσθην καὶ σέ τὸ λειπόμενον.
 5 Φερσεφόνη, σὺ δὲ πατρὸς ἐπὶ θρήνοισιν ἄκουσον,
 Θὲς βρέφος ἐς κέλπους μητρὸς ἀποικομένης.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ.

Εἰς λαγῶν ὑπὸ κυνῶν διωκόμενον, ὃν ἐκπεσόντα εἰς θάλασσαν
 ἤρπασε κύων θαλάσσιος.

Ἐκ κυνὸς εἶλε κύων με. τί τὸ ξένον ; εἰς ἐμὲ θῆρες
 Ἵγροὶ καὶ πεζοὶ θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.

Αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε λαγοὶ βατόν, ἀλλὰ φο-
 βοῦμαι·

Οὐρανὲ καὶ σὺ φέρεῖς ἀστερόεντα κύνα.

⁶ XVII. ΒΓ. ἄχρι καὶ εἰς Ἀἶδεω. ³ XIX. Cod. Vat. φθονερὴν
 ἀπ' ἐνόσφισω μοῖραν. ⁵ XIX. περσ. τότε—ἄκουσεν. ⁶ XIX. ἀπ'
 οἰχομένης.

ΔΟΥΛΔΙΟΥ ΒΑΣΣΟΥ.

I.

Οὐ μέλλω ρεύσειν χρυσός ποτε· βοῦς δὲ γένοιτο
 Ἄλλος, χῶ μελίθρους κύκνος ἐπ' ἡϊόνος
 Ζηνὶ φυλασσέσθω τάδε παίγνια· τῇ δὲ Κορίννῃ
 Τοὺς ὀβολοὺς δώσω τοὺς δύο, κοῦ πέτομαι.

II.

Ἡ πολὺ κροτάφοισι Κοτύτταρις, ἡ πολύμυθος
 Γραῖα, δι' ἣν Νέστωρ οὐκ ἔτι πρεσβύτατος,
 Ἡ φάος ἀθρήσας ἐλάφου πλέον, ἡ χερὶ λαιῇ
 Γῆρας ἀριθμεῖσθαι δεύτερον ἀρξαμένη,
 5 Ζῶει καὶ λεύσσουμεν καὶ ἄρτιπος, οἷά τε νύμφη,
 Ὡστε με διστάζειν μή τι πέπονθ' Ἀΐδης.

III.

Τὴν δύσκωφον γραῖαν, Ὀνήσιμε, πρὸς Διὸς, ἔξω
 Ἐκβαλε, πολλὰ λίην πράγματά μοι παρέχει,
 Ἦν αὐτῇ τύρους ἀπαλοὺς εἵπωμεν ἔνεγκαι,
 Οὐ τύρους πυροὺς δ' ἔρχετ' ἔχουσα νέους.
 5 Πρώην τὴν κεφαλὴν ἐπόνουν, καὶ πῆγανον αὐτὴν
 Ἦιτουν· ἡ δ' ἔφερεν τήγανον ὀστράκινον.
 Ἄν ὁπὸν αἰτήσω δοκὸν εἰσφέρει. ἂν, λάχανόν
 μοι,
 Εἵπω, δὸς, πεινῶν, εὐθὺ φέρει λάσανον.

² I. Sic Vat. et Plan. Br. ἡ v. Emend. Cod. Vat. μελό-
 θρους. Sic Plan. Vat. ἐπ' ἡϊόνιος. Br. ἐπηόνιος. ³ II. Cod.

Vat. ἔλαφος. ⁵ II. κλεπουσα. ⁷ III. Br. ἡν. ⁸ III. Cod.
 Vat. πινῶν εὐθύς.

- 10 Ὅξος ἂν αἰτήσω τόξον φέρει· ἂν δὲ τὸ τόξον
 Ὅξος· ὅλως δ' ὃ λέγω οὐποτ' ἐπαισθάνεται.
 Αἰσχροὺν τῆς γραῆς με χάριν κήρυκα γένεσθαι,
 Καὶ μελετᾶν ἕξω, νυκτὸς ἐγειρόμενον.

IV.

- Ἀρρήκτοι Μοιρῶν πυμάτην ἐσφράγισαν ὅρκοι
 Τῷ Φρυγὶ παρ βωμῷ τὴν Πριάμου θυσίην,
 Ἀλλὰ σοί, Αἰνεία, στόλῳς ἱερὸς Ἴταλον ἤδη
 Ὅρμον ἔχει, πάτρης φροίμιον οὐρανίης.
 5 Ἐς καλὸν ὤλετο πύργος ὁ Τρώϊος, ἥ γὰρ ἐν ὅπλοις
 Ἠγέρθη κόσμον πάντος ἄνασσα πόλις.

V.

- Οὐλόμεναι νήεσσι Καφηρίδες αἶ ποτε νόστον
 Ὀλεσαν Ἑλλήνων, καὶ στόλον Ἰλιόθεν,
 Πύρσος ὅτε ψεύστης χθονίης δνοφερώτερα νυκτὸς
 Ἦψε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα τρόπις
 5 Χοιράδας ἐς πέτρας, Δαναοῖς πάλιν Ἴλιος ἄλλη
 Ἐπλετο, καὶ δεκέτους ἐχθροτέρη πολέμου.
 Καὶ τὴν μὲν τοτ' ἔπερσαν· ἀνίκητος δὲ Καφηρεὺς,
 Ναύπλιε· σοὶ γὰρ πᾶν Ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

VI.

- Μῆτε με χεῖματι πόντος ἄγει θρασὺς, οὐδὲ
 γαλήνης
 Ἀργῆς ἡσπασάμην τὴν πάλι νηνεμῖν.

9 III. Cod. Vat. ἂν δὲ τόξον. 10 III. Cod. Vat. ὅλως
 ἂ λέγω. 3 IV. Cod. Vat. σὺ. 5 IV. ἡ vulgo cor. Huet.
 1 V. Cod. Vat. νόστου. 3 V. Cod. Vat. ψεύστας.
 4 V. σέλας. 2 VI. Sic Cod. Br. πολυνηνεμῖν.

- Αἱ μεσότητες ἄρισται, ὅπη δέ γε πράξιες ἀνδρῶν
 Καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τᾶρκιον ἡσπασάμην,
 5 Τοῦτ' ἀγάπα, φίλε Λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε
 θυέλλας·
 Εἰσί τινες πρηνεῖς καὶ βιότου Ζέφυροι.

VII.

- Ληθαίης ἀκάτοιο τριηκοσίους ὅτε ναύτας
 Δεύτερον ἔσχ' Ἀΐδης, πάντας ἀρηϊφάτους,
 Σπάρτας ὁ στόλος, εἶπεν· ἴδ' ὡς πάλι πρόσθια
 πάντα
 Τραύματα, καὶ στέρνοις δῆρις ἔνεστι μόνοις·
 5 Νῦν γε μόθου κορέσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύασθε
 Ὕπνου, ἀνικῆτου δῆμος Ἐνναλίου.

VIII.

- Φωκίδι παρ πέτρῃ δέρκευ τάφον· εἰμὶ δ' ἐκείνων
 Τῶν ποτὲ Μηδοφόνων μνᾶμα τριηκοσίων,
 Οἱ Σπάρτας ἀπὸ γᾶς τηλοῦ πέσον, ἀμβλύναντες
 Ἄρεα καὶ Μῆδον καὶ Λακεδαιμόνιον.
 5 Ἦν δ' ἐσόρης ἐπ' ἐμεῦ εὐβοστρύχου εἰκόνα θηρὸς
 Ἐννεπε· τοῦ τάγου μνᾶμα Λεωνίδεω.

IX.

- Ἦιδ' ἐγὼ ἡ τοσάκις Νιόβη λίθος, ὅσσάκι μήτηρ,
 Δύσμορος, ἥ μαστῶν θερμὸν ἔπηξα γάλα.

⁴ VI. Cod. Vat. καὶ πάλαι. Sic Br. malim καὶ τὸ πάλαι om. ἐγὼ. ⁴ VII. Sic Cod. Br. κῆν. ⁶ VII. Cod. Vat. ἀνικατόν.
⁴ VIII. Cod. Vat. Μῆδον καὶ Λακεδαιμονίαν. ⁵ VIII. ἐμεῖο
 βοόστρυχον, cor. Toup. ² IX. Cod. Ἦδ' nos. ἦδ'.
² IX. Cod. ἦ nos. ἦ. Cod. Vat. ἡ μαστῶν . . . ἔπηξα. Br. ἐκ—
 ἔτηξα. θερμὸν ex Salm. conjectura.

Ἄτδ' αὖ πολλὸν ὄλβον ἐμῆς ὠδίνος ἀριθμοῦς
 Ἦ τέκον, ὦ μεγάλης λείψανα πυρκαϊῆς.

X.

Κλειδοῦχοι νεκύων, πάσας Ἄτδ' αὖ κελεύθους
 Φράγνυτε, καὶ στομίους κλειῖθρα δέχεσθε
 πύλαι·

Αὐτὸς ἐγὼν Ἄτδ' αὖ ἐνέπω. Γερμανικὸς ἄστρων,
 Οὐκ ἐμός· οὐ χωρεῖ νῆα τόσῃν Ἀχέρων.

XI.

Γαῖα Ταραντίνων ἔχε μείλιχος ἀνέρος ἐσθλοῦ
 Τόνδε νέκυν, ψεύσται δαίμονες ἀμερίων.

Ἦ γὰρ ἰὼν Θήβηθεν Ἀτύμνιος οὐκέτι πρόσσω
 Ἦνυσεν, ἀλλὰ τετὴν βῶλον ὑπ' ἤκισατο.

5 Ὅρφανικῶ δ' ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον, εὖνιν ἔθηκεν
 Ὅφθαλμῶν. κείνῳ μὴ βαρὺς ἔσσο τάφος.

ΘΑΛΛΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

I.

Ἐσπερίοις μέγα χάρμα καὶ ἠφίοις περάτεσσι,
 Καῖσαρ, ἀνικάτων ἔκγονε Ῥωμυλίδων,
 Αἰθερίην γένεσιν σέο μέλπομεν, ἀμφὶ δὲ βωμοῖς
 Γηθοσύνοισι λοιβὰς σπένδομεν ἀθανάτοισι
 5 Ἀλλὰ σὺ παππίοις ἐπὶ βήμασιν ἵχνος ἐρείδων,
 Εὐχομένοις ἡμῖν πουλὺ μένοισι ἐπ' ἔτος.

³ IX. πολλὸς ὄλβος, et sic Br. Br. πολλὸς ὄλβος—ἀριθμὸς.

⁴ IX. Sic Cod. Br. φ. ² X. Cod. Vat. δέχοισθε. ⁴ XI. ὑπ' ἠκίστατο.

⁶ XI. Cod. Vat. ὀφθαλμόν. ⁵ I. Cod. Vat.

παππώϊος.

ταί. 3 IV. Cod. ἀμφὶ δ' αὖν. Reisk. αἰ.

- 5 Φεῦ, πάτρα τριτάλαινα· πόθεν πάλιν, ἥ πότε,
τοίους
Ἀστέρας αὐχήσεις Ἑλλάδι λαμπομένους.

ΓΑΙΤΟΥΔΙΚΟΤ.

I.

- Ἀγχιάλου ῥηγμῖνος ἐπίσκοπε, σοὶ τάδε πέμπω
Ψαιστία καὶ λιτῆς δῶρα θηηπολλῆς.
Αὔριον, Ἴονίου γὰρ ἐπὶ πλατὺ κύμα περήσω,
Σπεύδων ἡμετέρης κόλπον ἐς Εἰδοθέης.
5 Οὖριος ἄλλ' ἐπίλαμψον ἐμῷ καὶ ἔρωτι καὶ ἰστῷ,
Δέσποτι καὶ θαλάμων, Κύπρι, καὶ ἡϊόνων.

II.

- Δισσὰ τριηκοσίων τάδε φάσγανα θούριος Ἄρης
Ἔσπασεν Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων,
Ἐνθα μάχην ἔτλημεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλῃ
Πίπτοντες· Θυρέαι δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

III.

- Λάξεο, τιμήεσσα Κυθηριάς, ὕμνοπόλοιο
Λιτὰ τάδ' ἐκ λιτοῦ δῶρα Λεωνίδεω·
Πεντάδα τὴν σταφυλῆς εὐρώγεα, καὶ μελιηδὲς
Πρώιον εὐφύλλων σῦκον ἀπ' ἀκρεμώνων,
5 Καὶ ταύτην ἀπέτηλον ἀλινήκτειραν ἐλαῖην,
Καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλεόν,

⁴ v. Sic Cod. Br. ἡλλάξας.

⁴ i. Cod. Vat. ἡμετέρης.

¹ ii. Cod. Vat. βίσσα. Cod. θυρέα et sic Br.

² iii. Cod.

αἶψα et sic Br. Cor. Jacobs. Cod. τάδε κλειτοῦ. Jacobs τάδ' ἐκ λιτοῦ, quod habet Stadtmueller.

Καὶ σταγόνα σπονδίτιν, ἀεὶ θυέσσιν ὀπηδόν,
 Τῆς κύλικος βαιῶ πυθμένι κευθομένην.
 Εἰ δ', ὥς μεν βαρύγυιον ἀπώσαιο νοῦσον, ἐλάσσεις
 10 Καὶ πενίην, θάσει πιαλέον χίμαρον.

IV.

Παῖδα πατὴρ Ἄλκων ὀλοῶ σφιγχθέντα δράκοντι
 Ἀθρήσας, δειλῇ τόξον ἔκαμψε χερί.
 Θηρὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε· διὰ στόματος γὰρ οἷστος
 Ἦῖξεν, τυτθοῦ βαιὸν ὑπερθε βρέφους.
 5 Πausάμενος δὲ φόνοιο, παρὰ δρυὶ τῇνδε φαρέτρην
 Σῆμα καὶ εὐτυχίης θῆκε καὶ εὐστοχίης.

V.

Παίδων Μηδείας οὗτος τάφος, οὗς ὁ πυρίπνους
 Ζᾶλος τῶν Γλαύκης θύμ' ἐποίησε γάμω
 Οἷς αἰεὶ πέμπει μειλίγματα Σισυφίδι αἶα,
 Ματρὸς ἀμείλικτον θυμὸν ἱλασκομένα.

VI.

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχου παραπόντιον, ὃς ποτε
 πικρὴν
 Μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλω,
 Αἰμάξας Ἑλικῶνα τὸν ἡμερον. οἶδε Λυκάμβης
 Μυρόμενος τρισσῶν ἄμματα θυγατέρων.
 5 Ἡρέμα δὴ παράμειψον, ὁδοιπόρε, μή ποτε τοῦδε
 Κινήσης τύμβω σφῆκας ἐφεζομένους.

⁷ III. Cod. Vat. σπονδίτιν. ¹⁰ III. Codd. θάσει et supra
 correctum γρ. δώσει. Br. δώσω nos. θάσει videbis.

¹ VI. Cod. Vat. μικρήν.

⁶ VI. ἐφ' ἐζομένους.

VII.

Ἄ Πέλοπος νᾶσος, καὶ δύσπλοος ὤλεσε Κρήτα,
 Καὶ Μαλέου τυφλαὶ καμπτομένου σπιλάδες
 Δάμιδος Ἀστοδάμαντα Κυδάνιον. ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη
 Θηρῶν ἐπλησεν νηδύας εἰναλίων
 5 Τὸν ψεύσταν δ' ἐμέ. τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο· τί
 θαῦμα,
 Κρήτες ὅπου ψεύσται, καὶ Διὸς ἐστὶ τάφος;

VIII.

ὦ Κρόνε παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαῖμον,
 Ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γένου παθέων
 Ὡς ἱερὰν σῶζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώραν,
 Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.

IX.

Τετράκις ἀμφορέως περὶ χεῖλεσι χεῖλεα θεῖσα
 Σιληνὶς πάσας ἐξερόφησε τρύγας.
 Εὐχαίτα Διόνυσσε σέ δ' ὕδασιν οὐκ ἐμίηνεν
 Ἄλλ' οἶος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἰνοπέδης,
 5 Τροῖόν σε προῦπινεν, Ἀφειδέος ἄγγος ἔχουσά,
 Εἰσότε καὶ νεκύων ἦλθεν ἐπὶ ψάμαθον.

'ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

I.

Ἥμην καὶ προπάροιθε συνέμπορος ἀνέρι κέρδους
 Ἠνίκα δημοτέρην Κύπριν ἐναυστολέει

⁴ VII. Plan. et Vat. ἐπλησεν θηρῶν.

ἐξεφόρησε.

⁴ IX. οἷς προῦπινεν.

ἀφειδέες et sic Br.

ἐναυτολόγει. Cor. Jacobs in Emend.

² IX. Cod. Vat.

⁵ IX. Cod. Vat.

ἐναυστολόγει. Br.

Κεῖθεν καὶ συνέπηξεν ἐμὴν τρόπιν, ὄφρα με λεύσῃ
Κύπρις τὴν ἀπὸ γῆς εἰν ἀλλ' ῥεμβομένην.

- 5 Ἔστιν ἐταίρειος μὲν ἐμοὶ στόλος, εἰσὶ δὲ λεπτὰ
Κάρβασα, καὶ λεπτὸν φύκος ὑπὲρ σανίδων.
Ναυτίλοι, ἀλλ' ἄγε πάντες ἐμῆς ἐπιβήσετε πρύμνης
Θαρραλέως· πολλοὺς οἶδα φέρειν ἐρέτας.

II.

Εἶπον ἐγὼ καὶ πρόσθεν, ὅτ' ἦν ἔτι φίλτρα Τερείνης
Νήπια· συμφλέξει πάντας ἀεζομένη.

Οἱ δ' ἐγέλων τὸν μάντιν, ἴδ', ὁ χρόνος, ὃν ποτ'
ἐφώνουν

- Οὔτος· ἐγὼ δὲ πάλαι τραύματος ἦσθανόμην·
5 Καὶ τί πάθω; λεύσσειν μὲν ὄλαι φλόγες· ἦν δ'
ἀπονεύσω,
Φροντίδες· ἦν δ' αἰτῶ, παρθένος· οἰχόμεθα.

III.

Χεῦμα μὲν Εὐρώταο Λακωνικόν· ἃ δ' ἀκάλυπτος
Λήδα. χῶ κύκνῳ κρυπτόμενος Κρονίδης.

Οἱ δ' ἐμὲ τὸν δυσέρωτα καταίθετε· καὶ τί γένωμαι
Ὅρνεον· εἰ γὰρ Ζεὺς κύκνος ἐγὼ κόρυδος.

IV.

Βούστρόφον ἀκροσίδαρον ἀπειλητῆρα μυῶπα,
Καὶ πήραν μέτρου σιτοδάκον σπορίμου,
Γαμφὸν τε δρέπανον, σταχυτόμον ὄπλον ἀρούρης,
Καὶ παλιουρόφορον, χεῖρα θέρεως, θρίνακα,

³ I. λεύσσει. ⁵ I. ἐταίρειος om. μὲν, cor. Br. ³ II. Sic
Plan. et Vat. Br. ἴδε. ³ III. Sic Br. et Plan. Cod. Vat.
κατέσθετε. ² IV. Cod. Vat. μέτρον, cor. Salm. ⁴ IV. Sic
Cod. Br. παλιουρόφορον, ex emend. Toup.

- 5 Καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἄνθετο Διοῖ
Πάρμις, ἀνιήρων παυσάμενος καμάτων.

V.

- Εἰνοδίῃ σοὶ τόνδε, φίλῃ, ἀνεθήκατο κόρσης
Πῖλον ὁδοιπορίας σύμβολον, Ἀντίφιλος.
Ἦσθα γὰρ εὐχλωῇσι κατήκοος, ἔν τε κελεύθοις
Ἰλαος. οὐ πολλή δὴ χάρις, ἀλλ' ὅσῃ.
5 Μηδέ τις ἡμετέρου μάρψῃ χερὶ μαργὸς ὁδίτης
Ἀνθέματος· συλᾶν ἀσφαλὲς οὐδ' ὀλίγα.

VI.

- Διτὸς ἐγὼ τὰ Τύχης, ὦ δεσπότη, φημί δὲ πολλῶν
Ὀλβον ὑπερκύπτειν τὸν σὸν ἀπὸ κραδίης.
Ἀλλὰ δέχεν μνιαιοῖο βαθυρρήνοιο τάπητος
Ἐνδυτον, εὐανθεῖ πορφύρῃ εἰδόμενον,
Εἷριά τε ῥοδόεντα, καὶ, ἐς κυανότριχα χαίτην,
Νάρδον, ὑπὸ γλαύκης κλειομένην ὕαλου,
5 Ὅφρα χιτῶν μὲν χρώτα περισκέπη, ἔργα δ' ἐλέγχῃ
Χεῖρας, ὁ δ' εὐώδης ἀτμὸς ἔχῃ πλοκάμους.

VII.

- Τίς με Διωνύσφ πεπλασμένον ἀμφιφορῆα,
Τίς με, τὸν Ἀδριακοῦ νέκταρος οἶνοδόκον,
Διοῦς ἐπλήρωσε; τίς ὁ φθόνος εἰς ἐμέ Βάκχου,
Ἦ σπάνις οἰκείου τεύχεος ἀσταχύων;

¹ v. Sic Cod. Br. φίλης. ³ v. Cod. Vat. ἔνθα. Suid.
ut nos. Stadt. ἦσθα κελεύθοις. ⁴ v. Codd. πολλή δ' ἢ et
sic Br. ¹ vi. Cod. τατύχης, cor. Reisk. ² vi. Cod. Vat.
τὸν σὸν. Br. ὅσον ex em. Reisk. ⁸ vi. εὐείδης a. ἔχει.
Cor. Kust.

- 5 Ἀμφοτέρους ἤσχυνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος
Δημήτηρ δὲ μέθην σύντροφον οὐ δέχεται.

VIII.

- Μῆλον ἐγὼ στρούθειον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποιῆς
ᾠριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον,
Ἀσπιλον, ἀρρύτιδωτον, ισόχροον ἀρτιγόνοισιν,
Ἀκμὴν εὐπετάλοις συμφυῆς ἀκρέμοσιν,
5 ᾠρης χειμερίης σπάνιον γέρας· εἰς σέ δ' ἄνασσα,
Τοῖήν χῶ νιφόμεν κρυμὸς ὀπωροφορεῖ.

IX.

- Δούρας Ἀλεξάνδροιο· λέγει δέ σε γράμματ' ἐκείνου
Ἐκ πολέμου θέσθαι σύμβολον Ἀρτέμιδι,
Ὅπλον ἀνικητόιο βραχίονος. ἃ καλὸν ἔγχος,
ᾠι πόντος καὶ χθὼν εἴκε κραδαινομένῳ.
5 Ἰλαθι δούρας ἀταρβές· αἰὲ δέ σε πᾶς τις ἀθρήσας
Ταρβήσει, μεγάλης μνησάμενος παλάμης.

X.

- Δέρκεο τὸν Τροίας δεκέτη λόχον, εἵσιδε πῶλον
Εὐόπλου Δαναῶν ἔγκυν ἡσυχίης.
Τεκταίνει μὲν Ἐπειὸς, Ἀθηναίη δὲ κελεύει
Ἔργον· ὑπαὶ νῶτον δ' Ἑλλὰς ὄλη δύεται.
5 Ἥ ῥα μάτην ἀπόλοντο, τόσος στρατὸς, εἰ πρὸς
Ἄρῃα
Ἦν δόλος Ἀτρεΐδαις ἐσθλότερος πολέμου.

⁶ VII. Sic Cod. Br. ἐνδέχεται vitiose. ¹ VIII. Cod. Vat. στρούθειον. ⁵ VIII. εἰς δέ σ'. ¹ IX. Cod. Vat. δούρατ'—ἐκείνου. ⁴ IX. ἦκε. ⁴ X. Cod. Vat. ὑπὲρ νῶτον.

XI.

- α. Αἱ βίβλοι τίνος ἐστέ; τί κεύθετε; β. θυγατέρες μὲν
Μαιονίδεω, μύθων δ' ἱστορες Ἰλιακῶν.
Ἦ μία μὲν μνησιθμὸν Ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρὸς
Ἑκτορέας, δεκέτευς τ' ἄθλα λέγει πολέμου
5 Ἀ δ' ἑτέρα μόχθον τὸν Ὀδυσσεός, ἀμφί τε λέκτροις
Χηρείοις ἀγαθὰς δάκρυα Πηνελόπας.
α. ὦ Ἰλατε σὺν Μούσαισι· μεθ' ὑμετέρας γὰρ αἰοιδὰς
Εἶπεν ἔχειν αἶὼν ἔνδεκα Πιερίδας.

XII.

- Κλῶνες ἀπηγόριοι ταναῆς δρυὸς, εὐσκιον ὕψος
Ἀνδρασιν ἄκρητον καῦμα φυλασσομένοις,
Εὐπέταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία φαττῶν,
Οἰκία τεττίγων ἔνδι' οἱ ἀκρέμονες,
5 Κῆμὲ τὸν ὑμετέραισιν ὑποκλινθέντα κόμαισι
ῥύσασθ', ἀκτίνων ἡελίου φυγάδα.

XIII.

- Αἰθιώπων ἂ βῶλος· ὁ δὲ πτερόεις τὰ πέδιλα
Περσεύς· ἂ δὲ λίθῳ πρόσδετος Ἀνδρομέδα·
Ἀ προτομὰ, Γοργοῦς λιθοδερκέος· ἄθλον ἔρωτος
Κῆτος· Κασσιόπας ἂ λάλος εὐτεκνία.
5 Χά μὲν ἀπὸ σκοπέλοιο χαλᾷ πόδα σηπάδι νάρκα
Νωθρόν· ὁ δὲ μναστήρ νυμφοκόμει τὸ γέρας.

¹ XI. Cod. Vat. τίνες ἐστέ. ² XI. Μαιονόδου. ³ XI. χειρῶν.
Plan. χειρὸς. ⁴ XI. Ἑκτορέας. Br. χειρῶν Ἑκτορέαν.
³ XII. Malim κευπέταλοι. Cod. Vat. φωτῶν et sic Br. cor.
Jacobs. ⁴ XII. Codd. ἔνδιοι et sic Br. ⁵ XII. τὴν ὑμετέ-
ραισιν. ⁶ XII. φυγάδων. ⁴ XIII. Codd. & et sic Br.
nos. cor.

XIV.

- Ἡ πήρῃ καὶ χλαῖνα καὶ ὕδατι πιληθεῖσα
 Μᾶζα, καὶ ἡ πρὸ ποδῶν ῥαβδὸς ἐρειδομένη,
 Καὶ δέπας ἐκ κεράμοιο, σοφῶ κυνὶ μέτρα βίοιο
 Ἄρκια· κῆν τούτοις ἦν τι περισσότερον.
 5 Κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδὼν ἀρύοντα βοώτην,
 Εἶπε· τί καὶ σέ μάτην, ὄστρακον, ἡχθοφό-
 ρουν;

XV.

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνον· ἀλλὰ σὸν οὔτι
 Κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν, Διόγενης, καθελεῖ,
 Μοῦνος ἐπεὶ βιοτᾶς αὐτάρκεα δόξαν ἔδειξας
 Θνατοῖς, καὶ ζωᾶς οἶμον ἐλαφροτάταν.

XVI.

- α. Εἰπέ Δικαιάρχεια τί σοι τόσον εἰς ἄλα χῶμα
 Βέβληται, μέσσου γενόμενον πελάγους;
 Κυκλώπων τάδε χεῖρες ἐνιδρύσαντο θαλάσση
 Τείχεα· μέχρι πύσου, Γαῖα, βιαζόμεθα;
 5 β. Κόσμου νηῖτην δέχομαι στόλον· εἴσιδε Ῥωμην
 Ἐγγύθεν, ἥ ταύτης μέτρον ἔχω λιμένα.

XVII.

Σῆμα δωδεκάμοιρον ἀφεγγέος ἡελίοιο,
 Τρισσάκις ἀγλώσσω φθεγγόμενον στόματι,
 Εὖτ' ἂν θλιβομένοιο ποτὶ στενὸν ὕδατος ἀήρ
 Αὔλου ἀποστεῖλη πνεῦμα διωλύγιον,

⁶ xvi. Cod. Vat. ἐπ' αὐτῆς. Reisk. εἰ τ. Br. εἰτ αὐτῇ.

² xvii. Cod. Vat. φθεγγόμενος.

⁴ xvii. Codd. αὐλός.

- 5 Θῆκεν Ἀθηναῖος δῆμῳ χάριν, ὥς ἂν ἐναργῆς
Εἴη κῆν φθονεραῖς ἡέλιος νεφέλαις.

XVIII.

- Ἦ γραῦς Εὐβούλη, ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι,
Φοῖβον τὸν πρὸ ποδῶν μάντιν ἄειρε λιθὸν,
Χεῖρεσι πειράζουσα· καὶ ἦν βαρὺς, ἥνίκα μή τι
Ἦθελεν· εἰ δ' ἐθέλοι, κουφότερος πετάλων.
5 Αὐτὴ δὲ πρήσσουσα τό οἱ φίλον, ἦν ποθ' ἀμάρτη,
Φοῖβον τὰς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγράφετο.

XIX.

- Ὡς πάρος Ἀελίου, νῦν Καίσαρος ἡ Ῥόδος εἰμὶ
Νᾶσος, ἴσον δ' αὐχῶ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
Ἦδη σβεννυμέναν με νέα κατεφώτισεν ἀκτὺς,
Ἄλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
5 Πῶς εἶπω, τίνι μᾶλλον ὀφείλομαι; ὃς μὲν ἔδειξεν
Ἐξ ἄλλος· ὃς δ' ἤδη ρύσατο δυομέναν.

XX.

- Τὰν ὁλοὰν Μῆδειαν ὅτ' ἔγραψε Τιμομάχου χεῖρ,
Ζάلف καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομέναν,
Μυρίον ἄρατο μόχθον ἵν' ἦθεα δισσὰ χαράξῃ,
Ἦν τὸ μὲν εἰς ὄργαν νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον
5 Ἀμφῶ δ' ἐπλήρωσεν· ὄρα τύπον. ἐν γὰρ ἀπειλᾷ
Δάκρυον, ἐν δ' ἐλέφ θυμὸς ἀναστρέφεται.
Ἀρκεῖ δ' ἂ μέλλῃσις, ἔφα σοφὸς· αἷμα δὲ τέκνων
Ἐπρεπε Μηδεία, κοῦ χερὶ Τιμομάχου.

³ XVIII. Cod. Vat. πειρίζουσα· καὶ εἰ.
³ XIX. Cod. Vat. γενέαν.

⁵ XVIII. ἀμάρτοι.

XXI.

Ψῆγμ' ἄπυρον χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
 ῥινηθέν, Διβυκῆς κουφότερον ψαμάθου,
 Μῦς ὀλίγος, βαρὺ δείπνον, ἐδαίσατο· πᾶσα δὲ
 νηδὺς

Συρομένη βραδύπουν θῆκε τὸν ὠκύτατον.

- 5 Ληφθεῖς τ' ἐκ μεσάτης ἀνετέμνετο κλέμματα
 γαστρὸς,
 Ἥς ἄρα κῆν ἀλόγοις, χρυσέ, κακοῦ πρόφασις.

XXII.

Πάμφαγος ἔρπυστης κατὰ δώματα λιχνοβόρος μῦς
 Ὀστρεον ἀθρήσας χεῖλεσι πεπταμένον,

Πώγωνος διεροῖο νόθην ὠδάξατο σάρκα·

Αὐτίκα δ' ὀστράκεις ἐπλατάγησε δόμος,

- 5 Ἀρμόσθη δ' ὀδύναισιν· ὁ δ' ἐν κλείθορσις ἀφύκ-
 τοις

Ληφθεῖς αὐτοφόνον τύμβον ἐπέσπασατο.

XXIII.

Αἰγιάλου τευάγεσσιν ὑποπλῶοντα λαθραίῃ

Εἰρεσίῃ Φαίδων εἴσιδε πουλυπόδην·

Μάρψας δ' ὠκὺς ἔριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ
 χεῖρας

Πλέξασθαι βρύγδην ὀκτατόνους ἔλικας.

¹ XXI. Cod. Vat. ψηγμαπυρόν. Plan. ψῆγμα πυρόν.

⁵ XXI. Cod. Vat. ληφθεῖς ἐκ. Br. δ' ἐκ. ³ XXII. Cod.

Vat. διεροῖο νόθην. ⁵ XXII. Sic Plan. et Vat. Br. ἡρμόσθη.

¹ XXIII. Cod. Vat. λαθραίῃ εἰρεσίῃ. ² XXIII. πολυπόδην.

³ XXIII. Vulg. ὀξύς.

- 5 Δισκευθεῖς δ' ἐπὶ θάμνον ἐς οἰκία δειλὰ λαγωοῦ,
 Εἰληδὸν ταχινοῦ πτωκὸς ἔδησε πόδας.
 Εἶλε δ' ἀλούς· σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας ἀμφοτέ-
 ρωθεν,
 Ἄγρης χερσαίης, πρέσβυ, καὶ εἰναλῆς.

XXIV.

- Τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ (σὺ γὰρ δρόμον ἡῦραο πόντου,
 Καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας),
 Οἶον ἐπεκτήνω δόλιον ξύλον, οἶον ἐνήκας
 Ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον ;
 5 Ἦν ὄντως μερόπων χρύσειον γένος, εὐτ' ἀπὸ χέρσου
 Τηλόθεν, ὥς Ἀΐδης, πόντος ἀπεβλέπετο.

XXV.

- Ἄρτι με πηγνυμένην ἀκάτου τρόπιν ἔσπασε γείτων
 Πόντος, κῆν χέρσῳ εἰς ἐμέ μὴνάμενος.

XXVI.

- Μυρία με τρήσασαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης
 Κύματα, καὶ χέρσῳ βαιδὸν ἐρεισαμένην,
 Ὀλεσεν οὐχὶ θάλασσα, νεῶν φόβος· ἀλλ' ἐπὶ γαίης
 Ἥφαιστος. τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιστότερον ;
 5 Ἐνθεν ἔφυν ἀπόλωλα· παρ' ἡϊόνεσσι δὲ κεῖμαι,
 Χέρσῳ τὴν πελάγευσ ἐλπίδα μεμφομένη.

XXVII.

- Ἐλτοτόμοι παύσασθε νεῶν χάριν· οὐκέτι πεύκη
 Κύματος, ἀλλ' ἤδη ῥινὸς ἐπιτροχάει·

- Γόμφος δ' οὐκέτι χαλκὸς ἐν ὀλκάσιν, οὐδὲ σίδηρος
 Ἀλλὰ λίνφ τοίχων ἁρμονίη δέδεται,
 5 Τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέας, ἄλλοτε γαίᾳ
 Πυκτὸν ἀμαξίτην φόρτον ἀειρομένας.
 Ἀργὸν μὲν προτέροισιν ἀοίδιμος· ἀλλὰ Σαβίνφ
 Καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἔνευσε τρόπῳ.

XXVIII.

- Ἡ τερέβινθώδης ὀλιγάμπελος, οἶά τε βαιὴ
 Νησίς, ἀλλ' ὁμαλὴ πᾶσα καὶ ἀστύφελος·
 Αἰ δ' ἀγχοῦ, μεγάλαι τε καὶ εὐρέες, ἀλλ' ἐπὶ πουλὺ
 Τρηχεῖαι· μεγέθει τοῦτο περισσότεραι.
 5 Κάρποις οὐ σταδίοισιν ἐρίζομεν· οὐδὲ γὰρ αὐλαξ
 Αἰγύπτου Λιβύης ψάμμου ἐπιστρέφεται.

XXIX.

- Ἄ καλὸν αὐτοπόνητον ἐν αἰθήρι δῶμα, μελισσῶν
 Ἀπλαστοὶ χειρῶν αὐτοπαγεῖς θαλάμαι,
 Προίκιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις, οὐχὶ μακέλλας,
 Οὐ βόος οὐ γαμψῶν δευομένα δρεπάνων,
 5 Γαυλοῦ δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλισσα
 Πηγάζει σκήνευς δαψιλὲς ἐξ ὀλίγου.
 Χαίρουτ' εὐαγέες, καὶ ἐν αἰθήρι ποιμαίνουσθε
 Αἰ θερίου πτηναὶ νέκταρος ἐργάτιδες.

⁶ xxvii. Cod. Vat. ἀμαξίτην. Sic Vat. et Plan. Br. ἀειρα-
 μένας. ² xxviii. Cod. Vat. νήσοις. ³ xxviii. Cod. Vat.
 πολὺ. ¹ xxix. Codd. ρεῦμα et sic Br. ² xxix. οἱ πλασταί.
³ xxix. Cod. Vat. ἀνθρώπων—μακέλλαις. ⁵ xxix. γλαυκοῦ.
⁶ xxix. σκήνες δαψηλὲς ἐξ ὀλίγου.

XXX.

Βόρχος ὁ βουποίμην ὄτ' ἐπὶ γλυκὺν κήριον εἶρπεν,
 Αἰγίλιπα σχολίνῳ πέτρον ἐπερχόμενος,
 Εἵπετο οἱ σκυλάκων τις, ὁ καὶ, βόσιν ὧς, φάγε
 λεπτήν

- Σχοῖνον, ἀμελγομένῳ χραινομένην μέλιτι·
 5 Κάππεσε δ' εἰς Ἀἶδαο· τὸ δ' ἀτρυγὲς ἀνδρασιν
 ἄλλοις
 Κεῖνο μέλι, ψυχῆς ὄνιον εἰρύσατο.

XXXI.

Λαβροπόδη χεῖμαρρε τί δὴ τόσον ὦδε κορύσση,
 Πεζὸν ἀποκλείων ἵχνος ὁδοιπορίας ;
 Ἦ μεθύεις ὄμβροισι, καὶ οὐ Νύμφαισι διανγὲς
 Κῦμα φέρεις, θολεραῖς δ' ἡρανίσαι νεφέλαις.

- 5 Ὅψομαι ἡελίῳ σε κεκαυμένον, ὅστις ἐλέγχειν
 Καὶ γονιμὸν ποταμὸν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

XXXII.

Εὐβοϊκοῦ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,
 Πλαγκτὸν ὕδωρ, ἰδίους ρεύμασιν ἀντίπαλον,
 Ἡελίῳ κῆν νυκτὶ τεταγμένον ἐς τρίς, ἄπιστον,
 Ναυσίν ὅσον φέρεις κῦμα δανειζόμενον,
 5 Θαῦμα βίου, θαμβῶ σε τὸ μυρίον, οὐδὲ ματεύω
 Σῆν στάσιν. ἀρρήτη ταῦτα μέμηλε φύσει.

⁴ xxx. Codd. ἀνελκομένῳ. Bg. ἐφέλκομένῳ. ³ xxxi. Sic
 Cod. Vat. Bg. ὄμβροιο. ⁴ xxxi. Cod. Vat. θολεραῖς ἡρανισ'
 ἐν νεφέλαις. Bg. θολεραὶ δ' ἡράνισαν νεφέλας. ⁵ xxxii. Cod.
 Vat. μαντεύω.

XXXIII.

Σκίπων με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλον
 Οὐ μούνον τελετῆς ἀλλὰ καὶ ἡελίου.
 Μύστην δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν. οἶδα δ'
 ἐκείνη
 Νυκτὶ καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
 5 Ἀσκίπων δ' εἰς ἄστνυ κατέστιχον, ὄργια Διούσιν
 Κηρύσσων γλώσσης ὀμμασιν τρανότερον.

XXXIV.

Ἀνέρα θῆρ, χερσαῖον ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπνοον
 Ἀράμενος λοφιῆς ὑγρὸν ὑπερθε νέκυν
 Ἐς ψαμάθους ἐκόμισσα. τὸ δὲ πλεον, ἐξ ἀλὸς ἐς γῆν
 Νηξάμενος φόρτου μισθὸν ἔχω θάνατον.
 5 Δαίμονα δ' ἀλλήλων ἡμεῖψαμεν. ἡ μὲν ἐκείνου
 Χθῶν ἐμέ· τὸν δ' ἀπὸ γῆς ἔκτανε τοῦμόν ὕδωρ.

XXXV.

Νεκροδόκον κλιντῆρα Φίλων ὁ πρέσβυς αἰείρων
 Ἐνδοθεν, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον,
 Σφάλματος ἐξ ὀλίγοιο πεσὼν, θάνεν· ἦν γὰρ ἐτοιῖμος
 Εἰς Ἀἶδην, ἐκάλει δ' ἡ πολὺ πρόφασις.
 5 Ὅν δ' ἄλλοις ἐφόρει νεκυστόλον, αὐτὸς ἐφ' αὐτῷ
 Ἀσκάντην ὁ γέρον ἀχθοφορῶν ἔλαθε.

XXXVI.

Τηλότατον χεύασθαι ἔδει τάφον Οἰδιπόδαο
 Παισὶν ἀπ' ἀλλήλων, οἷς πέρασ οὐδ' Αἶδας·

⁶ xxxiii. Sic Cod. Vat. vulgo ὀμμασι τρανοτέρῳ. Bt. ὀμμασι
 τρανοτέροις. ² xxxv. Cod. Vat. ἔνδον. ⁵ xxxv. αὐτὸς
 ἐπ' αὐτῷ.

Ἄλλὰ καὶ εἰς Ἀχέροντος ἕνα πλόον ἤρνήσαντο,
 Χὼ στυγερός ζῶει κῆν φθιμένοισιν Ἄρης.
 Ἦνιδε πυρκαϊῆς ἄνισον φλόγα· δαιομένα γὰρ
 Ἐξ ἐνὸς εἰς δισσὰν δῆριν ἀποστρέφεται.

XXXVII.

Θέσσαλε Πρωτεσίλαε, σέ μὲν πολὺς ἄσεται αἰὼν,
 Τροίᾳ ὀφειλομένου πτώματος ἀρξάμενον·
 Σᾶμα δὲ τοι πτελέησι συνηρεφὲς ἀμφικομῆνσι
 Νύμφαι ἀπεχθομένας Ἴλλου ἀντιπέρασ.
 5 Δένδρεα δυσμήνιτα, καὶ ἦν ποτε τείχος ἴδωσι
 Τρώϊον αὐαλέαν φυλλοχοεῦντι κόμαν,
 Ὅσσοι ἐν ἡρώεσσι τοτ' ἦν χόλος, οὗ μέρος ἀκμήν
 Ἐχθρὸν ἐν ἀψύχοις σῶζεται ἀκρέμοσιν.

XXXVIII.

α. Πορφυρέαν τοι τάνδε, Λεωνίδα, ὥπασε χλαῖναν
 Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τεᾶς ἀρετᾶς.
 β. Οὐ δέχομαι· προδότης αὐτὰ χάρις, ἀσπίς
 ἔχοι με
 Καὶ νέκυν· ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον.
 α. Ἄλλ' ἔθανες· τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν
 ἀπεχθῆς
 Πέρσαις ; β. οὐ θνάσκει ζᾶλος ἐλευθερίας.

XXXIX.

α. Κρηναῖαι λιβάδες, τί πεφεύγατε ; ποῦ τόσον
 ὕδωρ ;
 Τίς φλόξ ἀενάους ἔσβεσεν ἡελίου ;

β. Δάκρυσιν Ἀγρικόλαο τετρύμεθα· πᾶν δ' ὅσον,
 ἡμῖν

* Ἦν ποτὸν, ἡ κείνου διψὰς ἔχει σποδιή.

XL.

Δώματά μοι σεισθέντα κατήριπεν· ἀλλ' ἐμὸς
 ἀπτῶς

* Ἦν θάλαμος, τοίχων ὀρθὰ τινασσομένων,

Οἷς ὑποφωλεύουσιν ὑπήλυθον αἱ κακόμοιροι

* Ὡδίνες· σεισμῷ δ' ἄλλον ἔμιξα φόβον.

5 Μαῖα δ' ἐμοὶ λοχίων αὐτὴ φύσις. ἀμφότεροι δὲ
 Κοινὸν ὑπὲρ γαίης εἶδομεν ἥελιον.

XLI.

Γλαῦκος ὁ Νεσσαίοιο διαπλώουσιν ὁδηγὸς

Πορθμοῦ, καὶ Θασίων ἔντροφος αἰγιαλῶν,

Πόντου ἀροτρευτὴρ ἐπιδέξιος, οὐδ' ὅτ' ἔκνωσσε

Πλαζομένη στρωφῶν πηδάλιον παλάμη,

5 Μυριέτης, ἀλίοιο βίου ῥάκος, οὐδ' ὅτ' ἔμελλε

Θνήσκειν, ἐκτὸς ἔβη γηραλέης σανίδος.

Τοὶ δὲ κέλυφος ἔκαυσαν ἐπ' ἀνέρι, τόφρ' ὁ γεραιὸς

Πλώση ἐπ' οἰκείης εἰς Ἀἶδην ἀκάτου.

XLII.

Ναῦν Ἱεροκλείδης ἔσχεν σύγγηρον ὁμόπλουν,

Τὴν αὐτὴν ζωῆς καὶ θανάτου σύνοδον,

³ XXXIX. Cod. Vat. ἀγρικόλα τετρύμεθα. ² XL. τινασσομένων.

³ XL. Cod. Vat. αἷς ὑπὸ φωλεύουσαι.

¹ XLI. Cod.

Vat. νησαίοιο et sic Br. Plan. νεσσαίοιο quod leg. monet Jacobs.

³ XLI. Cod. Vat. ἡδ' ὅτ' et sic Br. cor. Jacobs.

⁵ XLI. Cod. Vat. οὐδ' ἄρ'—αἰλίοιο.

⁷ XLI. ἔκλυσαν—τόφρα

γεραιός.

- Πιστὴν ἰχθυβολεῦντι συνέμπορον· οὐτις ἐκείνης
 Πώποτ' ἐπέπλωσεν κύμα δικαιοτέρη.
 5 Γήραος ἄχρις ἔβωσκε πονεύμενον· εἴτα θανόντα
 Ἐκτέρισεν· συνέπλω δ' ἄχρις ἐς Ἀἶδεω.

XLIII.

- Ἦδη που πάτρης πελάσας σχεδὸν, Αὔριον, εἶπον,
 Ἢ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοίῃ κοπάσει.
 Οὐπω χεῖλος ἔμυσε, καὶ ἦν ἴσος Ἀἶδι πόντος,
 Καί με κατέτρυχεν κεῖνο τὸ κοῦφον ἔπος.
 5 Πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν Αὔριον· οὐδὲ τὰ μικρὰ
 Λήθει τὴν γλώσσης ἀντίπαλον Νέμεσιν.

XLIV.

- Κῆν πρύμνῃ λαχέτω με ποτὲ στίβας, αἱ θ' ὑπὲρ
 αὐτῆς
 Ἦχεῦσαι ψακάδων τύμματι διφθερίδες,
 Καὶ πῦρ ἐκ μυλάκων βεβημένον, ἢ τ' ἐπὶ τούτων
 Χύτρη, καὶ κενεὸς πομφολύγων θόρυβος
 5 Καὶ κρέ' ὀπτῶντα δ' ἴδοιμι διήκονον, ἥδὲ τράπεζα
 Ἔστω μοι πρώτη νηὸς ὑπερθε σάνις.
 Δὸς, λάβε, καὶ ψιθύρισμα τὸ ναυτικόν. εἶχε
 τύχη τις
 Πρώην τοιαύτη, τὸν φιλόκοινων ἔμε.

³ XLIII. Cod. Vat. ἐκεῖνος.
 Salm. Br. ἄχρι καὶ εἰς Ἀἶδην.

⁶ XLII. ἄχρις Ἀἶδεω, cor.

² XLIII. Cod. Vat. δυσπλοίην

⁴ XLIII. κατέτρυχε.

¹ XLIV. αὐτήν.

² XLIV. Cod. τύμματα.

⁵ XLIV. Cod. κερ' ὑπτοντα εἶδοιμι—ἤδη τράπεζαν.

⁷ XLIV. εἰ

καὶ. Br. semper ut in Cod. nisi quod v. 6 pro ἔστωμαι,
 ἔστω μοι habet.

XLV.

Κολχάδων δύστηνον ἐρώδιον ἔχθρα κολάζει
 Τεῦ χάριν ὁ προδότης ὄρνις ἀεὶ λέγεται.
 Φοῖβος ἐρεῖ· τεναγῖτιν ὄτ' εἰς ἅλα κῶλον ἐλαφρὸν
 Στήσας ψαμμίτην δόρπον ἐθημολόγει,
 5 Δυσμενέες τότ' ἔβησαν ἐπὶ πτόλιν ἀντιπέρηθεν
 Ὅψ' ἐδιδασκόμενοι πεζοβατεῖν πέλαγος.
 Βάλλετε δὴ κακὸν ὄρνιν, ἐπεὶ βαρὺν ἤρατο μισθὸν
 Ἐκ δητῶν, Κόλχοις καὶ βαρὺς ὢν προδότης.

ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

I.

Χαῖρέ ποτ' οὐκ εἰπόντα προσεῖπέ τις· Ἄλλ' ὁ
 περισσὸς
 Κάλλει νῦν Δᾶμων οὐδὲ τὸ χαῖρε λέγει ;
 Ἦξει τις τούτου χρόνος ἔκδικος. εἴτα δασυνθεῖς
 Ἀρξῇ χαῖρε λέγειν οὐκ ἀποκρινομένοις.

II.

Δίκτυά σοι τάδε, Πᾶν, ἀνεθήκαμεν οἶκος ἀδελφῶν,
 Οἱ τρεῖς ἐξ ὀρέων, ἡέρος, ἐκ πελάγευς,
 * * * * *
 Δικτυβόλει· τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις·
 5 Τὸν τρίτον ἐν πτηνοῖσι δ' ἐπίβλεπε. τῆς γὰρ
 ἀπάντων,
 Δαῖμον, ἔχεις ἡμέων δῶρα λινοστασίης.

¹ XLV. Sic in Cod. β XLV. Cod. ἐρεῖτ ἐνάγειτον.

⁴ XLV. ψαμμίτην. ⁶ εἴτχ V. πυξοατεῖν. ⁸ XLV. ἐκδηῖων
 κολχους καὶ βρύων ὁ προδότης. ⁴ I. Cod. Vat. ἀρχη.

³ II. Om. in Cod. Vat. ⁵ II. Cod. Vat. τὸν τρίτον ἐν
 πτηνοῖσιν ἐπίβλεπε et sic Br.

III.

- Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαιμί σε, τὴν ἐπὶ πολλοὺς
 Ἀντιπάλους πιστὴν σύμμαχον ὠπλισάμην,
 Εἴτε δὲ βαιὸν ἐμοὶ πόντου σκάφος, ἢ μ' ἀπὸ νηὸς
 Ὀλλυμένης κόμισας νηκτὸν ἐπ' ἡϊόνας.
 5 Ἄρεος ἐν πολέμῳ ἔφυγον χόλον, ἐν τε θαλάσσῃ
 Νηρήος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὄπλον ἐν ἀμφοτέροις.

IV.

- Μή με κόνι κρύφητε· τί γὰρ πάλι; μηδ' ἐπὶ
 ταύτης
 Ἡϊόνος οὐκ ὀνοτὴν γαῖαν ἐμοὶ τίθετε,
 Μαίνεται εἰς με θάλασσα, καὶ ἐν χέρσοιο με
 δειλὸν
 Εὐρίσκει ραχλαῖς· οἶδέ με κῆν Ἀΐδη.
 5 Χέρσον δ' εἰ ἔπεκβῆναι ἐμεῦ χάριν ὕδατι θυμός,
 Ἀρκεῖ μοι σταθερῇ μιμνέμεν, ὥς ἄταφος.

ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

I.

- Ἡ πτωχῶν χαρίεσσα πανοπλία, ἀρτολάγνυος
 Αὐτῇ, καὶ δροσερῶν ἐκ πετάλων στέφανος,
 Καὶ τοῦτο φθιμένοιο προάστιον ἱερὸν ὅσπευν
 Ἐγκεφάλου, ψυχῆς φρούριον ἀκρότατον.
 5 Πίνε, λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε καὶ περίκεισο
 Ἀνθεα· τοιοῦτοι γίνομεθ' ἐξαπίνης.

⁴ III. Cod. Vat. ὀλλυμένους. ⁵ III. Sic Cod. Vat. Br.
 ἐν δέ. ² IV. Cod. Vat. ὀνοτὴν—τίθετε. Br. οὐ γνωτὴν—
 σίθετε. ³ IV. μαίνεται δ' εἰς ἐμὲ—χέρσοισι. ⁵ IV. χέρσῳ
 δ' ἐπεκβῆναι ἐμεῦ et sic Br. nisi quod ἐπεκβαίνει habet.
⁶ IV. παρκέμαι. Jacobs cor. ἀρκοῦμαι.

II.

Ἦ τὸ φιλεῖν περιγράψον, Ἔρως, ὅλον, ἥ τὸ
φιλεῖσθαι
Πρόσθες, ἵν' ἡ λύσης τὸν πόθον ἡ κεράσης.

III.

Ἐπτά βοῶν σφραγίδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἱασπιδ,
Ὡς μίαν, ὥς πάσας ἔμπνοα δερκομένας.
Καὶ τάχα κὰν ἀπέθρεξε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κέ-
κλειται
Τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόδιον.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ.

I.

Καρπαθὶν ὅτε νυκτὸς ἄλα στρέψαντος αἴτου
Δαίλαπι Βοῤῥαίῃ κλασθὲν ἔσειδε κέρας,
Εὖξατο κῆρα φυγῶν, Βοιώτιε, σοί με, Κάβειρε,
Δέσποτα, χειμερίης ἄνθεμα ναυτιλίας,
5 Ἀρτήσιν ἀγίοις τόδε λώπιον ἐν προπυλαίοις
Διογένης. ἀλέκοις δ' ἀνέρι καὶ πενήνῃ.

II.

Ἦ τε Σάμου μεδέουσα καὶ ἡ λάχες Ἰμβρασον
Ἦρη,
Δέξο γενεθλιδίου, πότνα, θυηπολίας,
Μόσχων ἱερὰ ταῦτα, τὰ σοὶ πολὺν φίλτατα πάντων
Ἰσμεν, ὅσοι μακάρων θέσμον ἐπιστάμεθα.

³ III. Cod. ἀπέρεψε. et sic Br. Schneid. ἀφείρπε nos.
ἀπέθρεξε. Vulgo κέκλεισται et sic Br. ² I. Sic Cod. Vat.
Br. βοῤῥείῃ. ³ I. σοί με. ⁶ I. ἀλέγοις. Cor. Salm.
⁴ II. Cod. Vat. εἴη ὅσοι. Plan. ἴσμεν.

- 5 Εὐχετ' ἐπισπένδων τάδε Μάξιμος· ἡ δ' ἐπένευσεν
 "Εμπεδα· Μοιράων δ' οὐκ ἐμέγηρε λίνα.

III.

Ζευξίδος ἡ χροίῃ τε καὶ ἡ χάρις· ἐν δ' ἐμὲ μικρῇ
 Κρυστάλλῳ, τὸ καλὸν δαίδαλον, Ἀρσινόῃ
 Γράψας τοῦτ' ἔπορεν Σατυρήϊος· εἰμὶ δ' ἀνάσσης
 Εἰκῶν, καὶ μεγάλῃς λείπομαι οὐδ' ὀλίγον.

IV.

Πύργος ὃδ' εἰναλῆς ἐπὶ χοιράδος, οὖνομα νήσῳ
 Ταῦτὸν ἔχων, ὄρμον σύμβολον εἰμὶ Φάρος.

V.

- Ἀδρήστειά σε διὰ καὶ ἰχναίῃ σε φυλάσσοι
 Παρθένος, ἡ πολλοὺς ψευσαμένη, Νέμεσις.
 Δεΐδια σὸν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον, ἡδὲ σὰ, κούρε,
 Δήνευ, θεσπεσίης καὶ μένος ἡνωρέης,
 5 Καὶ σοφίην καὶ μῆτιν ἐπίφρονα. τοιῶδε τέκνα,
 Δροῦσε, πέλειν μακάρων πευθόμεθ' ἀθανάτων.

VI.

- Αἰγιβότου Σκύροιο λιπὼν πέδον, Ἴλιον ἔπλω
 Οἶος Ἀχιλλεΐδης πρόσθε μενοπτόλεμος,
 Τοῖος ἐν Αἰνεάδῃσι Νέρων ἀγὸς ἄστν Ῥέμοιο
 Νεῖται, ἐπ' ὠκυρόην Θύμβριν ἀμειψάμενος,
 5 Κούρος ἔτ' ἀρτυγένειον ἔχων χνόον. ἀλλ' ὁ μὲν
 ἔγχει
 Θῦεν· ὁ δ' ἀμφοτέροις καὶ δορὶ καὶ σοφίῃ.

² iv. Cod. Vat. σύμβολα. Cor. Salm.
 Vat. Br. Νεοπτόλεμος.

² vi. Sic Cod.

VII.

- Αἴλινον ὠκυμόρῳ με λεχωῖδι τοῦτο κεκόφθαι
 Τῆς Διωδωρείου γράμμα λέγει σοφίης,
 Κούρον ἐπεὶ τίκτουσα κατέφθιτο· παῖδα δὲ Μήλας
 Δεξάμενος, θαλερὴν κλαῖεν Ἀθηναῖδα,
 5 Λεσβιάδεσσιν ἄχος καὶ Ἰήσони πατρὶ λιποῦσαν.
 Ἄρτεμι, σοὶ δὲ κυνῶν θηροφόνων ἔμελεν.

VIII.

- Ἴστω νυκτὸς ἐμῆς, ἥ μ' ἔκρυνεν, οἰκία ταῦτα
 Λαῖνα, Κωκύτου τ' ἀμφιγόητον ὕδωρ
 Οὔτι μ' ἀνὴρ, ὃ λέγουσι κατέκτανεν ἐς γάμον
 ἄλλης
 Παπταίων· τί μάτην οὖνομα δεῖ με λέγειν;
 5 Ἀλλ' ἐμὲ Κῆρες ἄγουσι μεμορημέναι. οὐ μία
 δήπου
 Παῦλα Ταραντίνη κάτθανεν ὠκύμορος.

IX.

- Ἡμιτελῇ θάλαμόν τε, καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα,
 Κούρε, λιπῶν, ὅλοήν οἶμον ἔβης Ἀἴδου.
 Θώνιον Ἀσπακίην δὲ μάλ' ἤκαχες, ἥ σε μάλιστα
 Οἰκτρὰ τὸν ἡβήτην κώκυεν ἡτίθεον,
 5 Ἰππάρχου κλαίουσα κακὸν μόρον, εἴκοσι ποίας
 Μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλήσας καὶ πίσυρας.

² VII. Cod. Vat. κατάφθιτο.³ VII. Sic Cod. Br. Μηλᾶς.⁶ VII. θηροφόνων.¹ VIII. Cod. Vat. ἐκρυνεν.³ VIII. κατέκ-

τανε.

⁴ VIII. οὖνομα Ῥουφίνος. Br. οὖνομα δ' ἐξερέω;⁵ VIII. Ἀλλά με.³ IX. Sic Cod. Br. μέγ'.⁶ IX. Cod.

Vat. ἐπὶ βιότου.

X.

Τούτο Θεμιστοκλεί κενὸν ἥριον εἷσατο Μάγνης
 Λαὸς, ὅτ' ἐκ Μήδων πατρίδα ῥυσάμενος
 Ὀθνεῖν ὑπέδν χθόνα καὶ λίθον. ἤθελεν οὕτως
 Ὁ φθόνος· αἱ δ' ἀρεταὶ μείον ἔχουσι γέρας.

XI.

Μὴ μέτρει Μάγνητι τὸ πηλίκον οὖνομα τύμβω,
 Μηδὲ Θεμιστοκλέους ἔργα σε λανθανέτω.
 Τεκμαίρου Σαλαμῖνι καὶ ὀλκάσι τὸν φιλόπατριν,
 Γνώσῃ δ' ἐκ τούτων μείζονα Κεκροπίης.

XII.

Αἰσχύλον ἦδε λέγει ταφίῃ λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι,
 Τὸν μέγαν, οἰκείης τῇλ' ἀπὸ Κεκροπίης.
 Λευκὰ Γέλα Σικέλου παρ' ὕδατα. τίς φθόνος
 ἀστῶν
 Θεσείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει;

XIII.

Βάκχῳ καὶ Μούσῃσι μεμηλότα, τὸν Διοπεΐθους
 Κεκροπίδην ὑπ' ἐμοῖ, ξεῖνε, Μένανδρον ἔχω,
 Ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην δὲ ἔχει κόνιν. εἰ δὲ Μέ-
 νανδρον
 Δίξῃαι, δῆεις ἐν Διὸς ἡ μακάρων.

XIV.

Ἰφθίμῳ. τόδ' ἐπ' ἀνδρὶ φίλῃ πόλιν ἦνυσ' Αἰαίῳ
 Γράμμα, παρ' εὐνδρου νάμασιν Ἀσκανίης.

³ XII. Cod. Vat. γελῶ. ³ XII. Cod. Vat. αἰὲν et sic
 Suidas. Plan. ἀστῶν. ³ XIII. Sic in Codice. ¹ XIV. Cod.
 Vat. τῷδ'. Sic Cod. Br. ἦνυσ'.

- Κλαῦσε δέ μιν Νίκαια· πατήρ δ' ἐπὶ οἱ Διομήδης
 Λαῖνον ὑψιφαῆ τόνδ' ἀνέτεινε τάφον,
 5 Δύσμορος αἰάζων ὅλοδν κακόν. ἦ γὰρ ἑώκει
 Τίϊε φ' τίνειν ταῦτα οἱ οἰχομένῳ.

XV.

- Κλίμακος ἐξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρου
 Κάππεσεν, ἐκ δ' ἐάγη καίριον ἀστράγαλον,
 Δινηθεὶς προκάρηνος. ἐπεὶ δ' ἶδε θεῖον ἄνακτα
 'Αυτόμενον, παιδὺν ἀσπίδα ἔτεινε χέρας.
 5 'Αλλὰ σὺ νηπιάρχου δμῶς, κόνι, μήποτε βρίθην
 'Οστέα, τοῦ διέτους φειδομένη Κόρακος.

XVI.

- 'Ερῶροις 'Ιουλίῳ πολυπτοίητε θάλασσα
 Νηλῆς, 'Αἶδεω πορθμὲ κελαινότατε,
 'Η τόσσους κατέδεξο, τίς ἂν τεὰ κάμμορε λέξαι
 Αἴσυλα, δυστήνων αἶσαν ὀπιζόμενος;
 5 Αἰγέα καὶ Λαβέωνα σὺν ὠκυμόροισιν ἑταίροις
 Νητ' τε σὺν πάσῃ βρύξας ἀλιρροθίῃ.

'ΑΚΗΡΑΤΟΥ.

- "Εκτορ 'Ομηρεῖσιν ἀεὶ βεβοημένε βίβλοισι,
 Θειοδόμου τείχους ἔρκος ἐρυμνότερον,
 'Εν σοὶ Μαιωνίδης ἀνεπαύσατο· σοῦ δὲ θανόντος,
 "Εκτορ, ἐσιγάθη καὶ σελὶς 'Ιλιάδος.

³ xiv. Cod. Vat. δέ με. ⁶ xiv. Cod. Vat. νίϊ φ. Plan.
 et Vat. om. οἱ. ³ xv. Br. ἴδεθ' εἰς ἄνακτα vitiose.
¹ xvi. Sic Cod. Br. Νηλεΐδης. ⁵ xvi. Cod. Vat. 'Αλγεα καὶ
 λαβέων ὁ σὺν (vel. σὸν). Cor. Br. ¹ A. Sic Cod. Vat. Br.
 'Ομηρεῖσιν.

ΛΕΩΝΙΔΑ ΑΛΕΞ.

II.

Μάντιες ἀστερόεσσαν ὅσοι ζητεῖτε κέλευθον,
 Ἐρῶντο⁷ εἰκαίης ψευδολόγοι σοφίης.
 Ἵμέας ἀφροσύνη μαϊώσατο, τὸλμα δ' ἔτικτε,
 Τλήμονας, οὐδ' ἰδίην εἰδότας ἀκλείην.

XII.

Χειμερίην διὰ νύκτα, χαλαζήεντά τε συρμόν,
 Καὶ νιφετὸν φεύγων, καὶ κρυόεντα πάγον,
 Μουνολέων, κήδει κεκακωμένος ἀθρόα γυῖα,
 Ἦλθε φιλοκρήμνων αὐλιν ἐς αἰγονόμων.
 5 Οἱ δ' οὐκ ἀμφ' αἰγῶν μεμελημένοι, ἀλλὰ περὶ
 σφέων,
 Ἐΐατο, σωτήρα Ζῆν' ἐπικεκλόμενοι.
 Χῶ μὲν θερμανθεὶς θῆρ νύκτιος, οὔτε τιν' ἀνδρῶν
 Οὔτε βοτῶν βλάψας ᾤχετ' ἀπαυλόσυννος
 Οἱ δ' ἀπαθεὶς ἔργον τόδ' εὐγραφὲς ἀκρολοφῆται
 10 Ζηνὶ, παρ' εὐπρέμνῳ τᾷδ' ἀνέθεντο δρυτῆ.

XXX.

Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης, σκότιοι μύες· οὔτι
 πενιχρὴ
 Μῦς σιγῇ βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω.

³ XII. Cod. Vat. καὶ δῆ. ⁴ XII. Cod. Vat. αἰγινόμων.
⁷ XII. θῆρ μείνας θῆρ. Br. θῆρ μείνας διανύκτιος. ⁸ XII. Cod.
 Vat. ἐπαυλόσυννος. Plan. ἀπαυλόσυννος. ⁹ XII. εὐ δὲ πάθης
 ἔργον τόδε δ' εὐγραφὲς. Plan. τόδ' εὐγραφὲς. Br. τοδ' εὐγραφὲς.
 Cætera ut Cod. Vat. ¹⁰ XII. Codd. Zanl. ² XXX. Cod.
 Vat. μυσιγῇ a pr. manu. μοισιγῇ a man. sec.

- Αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχειν ἄλα καὶ δύο κρίμνα·
 Ἐκ πατέρων ταύτην ἠνέσαμεν βιοτήν
 5 Τῷ τι μεταλλεύεις τοῦτον μυχὸν, ὦ φιλόλιχνε,
 Οὐδ' ἀποδειπνιδίου γευσόμενος σκυβάλου·
 Σπεύδων εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι (τὰ μὰ δὲ λιτὰ)
 Ὡν ἄπο πλειότερην οἶσεαι ἀρμαλινήν.

XXXVII.

Ἀρκεῖ μοι γαίης μικρὴ κόνις· ἡ δὲ περισσὴ
 Ἄλλον ἐπιθλίβει πλούσια κεκλιμένον
 Στήλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος. οἷ με θανόντες
 Γνώσονται Ἀλκανδρον, τοῦ θ' ὅτι Καλλιτέ-
 λευς.

XLI.

- Ἡ παῖς ὥχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἡδ' ἐνιαυτῷ
 Εἰς Ἀἶδην, πύλλ' ἧς ἡλικίης προτέρη,
 Δειλαίη ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
 Νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.
 5 Αἰ αἰ, λυγρὰ ποθοῦσα Περιστερὶ, ὥς ἐν ἐτοίμῳ
 Ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότετα.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

III.

Οὐ μοι θῆλυς ἔρως ἐγκάρδιος, ἀλλ' ἐμὲ πυρσοὶ
 Ἄρσενες ἀσβέστω θῆκαν ἐπ' ἀνθρακίῃ

³ XXXVII. Cod. θανόντα et sic Br. ⁴ XXXVII. Cod.
 Γνώσονται Ἀλκάνδρω τοῦθ'. Br. γνώσονται, Ἀλκάνδρω τουθ' ὅτι
 Καλλιτέλεως. ¹ XLI. Cod. Vat. ἡδ' et sic Br. ² XLI. Cod.
 Vat. πολλῆς et sic Br. Vulg. πολίης. ⁵ XLI. Περιστερή.
⁶ XLI. ἀνθρώπους. ¹ III. Cod. Vat. ἀλλά με. ² III. ἄρσενος.

Πλειότερον τόδε θάλλπος. ὅσον δυνατώτερος
 ἄρσην
 Θηλυτέρης, τόσσον χῶ πόθος ὀξύτερος.

IV.

Αἰετὸς ὁ Ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον Γανυμήδην·
 Κύκνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τὴν Ἑλένης.
 Οὕτως ἀμφότερ' ἐστὶν ἀσύγκριτα. τῶν δύο δ'
 αὐτῶν
 Ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ κρεῖσσον· ἐμοὶ τὰ δύο.

V.

Ζεῦ, προτέρῳ τέρπου Γανυμήδεϊ· τὸν δ' ἐμὸν, ὦ
 'ναξ,
 Δέξανδρον δέρκευ τηλόθεν, οὐ φθονέω.
 Εἰ δὲ βίῃ τὸν καλὸν ἀποίσεις, οὐκέτ' ἀνεκτῶς
 Δεσπόξεις· ἀπίτω καὶ τὸ βιοῦν ἐπὶ σοῦ.

VI.

Τὸν καλὸν οὐχ ὄρω Διονύσιον. ἄρα γ' ἀναρθεῖς,
 Ζεῦ πάτερ, ἀθανάτοις δεύτερος οἶνοχοεῖ;
 Αἰετὲ, τὸν χαρίεντα, ποτὶ πτερὰ πυκνὰ τινάξας
 Πῶς ἔφერες; μή που κνίσματ' ὄνυξιν ἔχει;

VII.

Κρίνατ' Ἐρωτες, ὁ παῖς τίνος ἄξιος. εἰ μὲν ἀλη-
 θῶς
 Ἀθανάτων, ἐχέτω. Ζανὶ γὰρ οὐ μάχομαι.

³ III. τόσσω χῶ. ² IV. Vulgo τῆς Ἑλένης. ³ v. Cod.
 Vat. βίῃ ἀποίσεται, cor. Salm. ¹ VI. Cod. Vat. ἀρ ἄγ'.
² VI. Om. ἀθανάτοις. ⁴ VI. Sic Cod. Br. ἔχῃ sine inter.

- Εἰ δ' ἔτι καὶ θνατοῖς ὑπολείπεται, εἶπατ' Ἐρωτες
 Δωρόθεος τίνος ἦν, καὶ τίνι νῦν δέδοται.
 5 Ἐν φανερῷ φωνεῖ ἐμὴ χάρις. ἀλλ' ἀποχώρει,
 Μὴ μ' ἔτι πρὸς τὸ κάλον καὶ σὺ μάταια φέρῃ.

XIII.

Τὸν καλὸν, ὦ Χάριτες, Διονύσιον, εἰ μὲν ἔλοιτο
 Τὰμὰ, καὶ εἰς ὥρας αὐτὶς ἄγοιτε καλόν·
 Εἰ δ' ἕτερον στέρξειε, παρεῖς ἐμὲ, μύρτον ἔωλον
 Εῤῥίφθω ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις.

XIV.

- Εἶπας, καὶ πάλιν εἶπα· καλὸς, καλὸς. ἀλλ' ἔτι
 φήσω
 Ὡς καλὸς, ὡς χαρίεις ὀμμασι Δωσίθεος.
 Οὐ δρυὸς οὐδ' ἐλάτης ἐχαράξαμεν, οὐδ' ἐπὶ τοίχῳ
 Τοῦτ' ἔπος· ἀλλ' ἐν ἐμῇ ἴσχετ' ἔρως κραδίᾳ,
 5 Εἰ δέ τις οὐ φήσει, μὴ πείθεο. ναὶ μά σε, δαῖμον,
 Ψεύδεται· ἐγὼ δ' ὁ λέγων τῶτρεκὲς οἶδα μόνον.

XVI.

Εὐφαιμεῖτε νέοι τὸν Ἐρωτ'· ἄγει Ἀρκεσίλαον,
 Πορφυρέῃ δῆσας Κυπρίδος ἀρπεδόνῃ.

³ VII. Cod. Vat. εἰ δὲ τι.

⁵ VII. φωνεῖ. Br. φωνεῦσιν.

⁵ ⁶ VII. Sic Cod. Br. ἀλλ' ἀποχωρεῖ. Μίμνε. τί ;—μάταια.

¹ XIII. Cod. Vat. ἔχοιτε, cor. Reiske.

² XIII. κείς ὥρας.

Cor. Salm. ¹ XIV. Cod. εἶπα. Br. εἶπά τε. ⁴ XIV. Malim
 ἔσχει Ἐρως. ⁶ XIV. Cod. ἀτρεκές. Cor. Br. ¹ XVI. Cod.

τὸν Ἐρωτα λέγει Ἀρκεσίλαος. Br. τὸν Ἐρωτ' ἀλεῖ Ἀρκεσίλαος.

XVIII.

Θαρσαλέως τρηχέϊαν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἀνίην
 Οἷσω, καὶ χαλεπῆς δεσμὸν ἀλυκτοπέδης,
 Οὐ γάρ πω, Νίκανδρε, βολὰς ἐδάημεν Ἐρωτος
 Νῦν μόνον, ἀλλὰ πόθων πολλάκις ἠψάμεθα.
 5 Καὶ σὺ μὲν, Ἀδρήστεια, κακῆς ἀντάξια βουλῆς
 Τίσαι, καὶ μακάρων πικροτάτη Νέμεσις.

XIX.

Ἐσβέσθη Νίκανδρος· ἀπέπτατο πᾶν ἀπὸ χροιῆς
 Ἄνθος, καὶ χαρίτων λοιπὸν ἔτ' οὐδ' ὄνομα,
 Ὅν πρὶν ἐν ἀθανάτοις ἐνομίζομεν. ἀλλὰ φρονεῖτε
 Μῆδὲν ὑπὲρ θνητοῦς, ὦ νέοι, εἰσὶ τρίχες.

XX.

Μὴ ῥκδύσης, ἄνθρωπε τὸ χλαίνιον, ἀλλὰ θεώρει
 Οὕτως ἀκρολίθου κάμὲ τρόπον ξοάνου.
 Γύμνην δ' Ἀντιφίλου ζητῶν χάριν, ὥς ἐπ' ἀκάνθαις
 Εὐρήσεις ῥοδέαν φυομένην κάλυκα.

XXIV.

Κωμάσομαι· μεθύω γὰρ ὅλος μέγα. παῖ λάβε
 τοῦτον
 Τὸν στέφανον, τὸν ἐμοῖς δάκρυσι λουόμενον.
 Μακρὴν δ' οὐχὶ μάτην ὁδὸν ἵξομαι, ἐστὶ δ' ἄωρι
 Καὶ σκότος, ἀλλὰ μέγας φανὸς ἐμοὶ Θεμίσων.

XXV.

Ἀκρητον μανίην ἔπιον, μεθύων μέγα μῦθοις,
 Ὡπλισμαι πολλὴν εἰς ὁδὸν ἀφροσύνην.

³ XVIII. Malim που. Cod. βοάς. Cor. Pierson.

⁵ XVIII. Malim σοί.

¹ XXV. Malim μετὰ μύσταϊς.

Κωμάσομαι· τί δ' ἐμοὶ βροντέων μέλει, ἥ τί
κεραυνῶν ;

Ἦν βάλλη, τὸν ἔρωθ' ὄπλον ἄτρωτον ἔχων.

XXVI.

Πυγμῇ νικήσαντα τὸν Ἀντικλέους Μενεχάρμην
Λημνίσκοις μαλακοῖς ἐστεφάνωσα δέκα,
Καὶ τρίσσως ἐφίλησα πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
Ἄλλ' ἐμοὶ ἦν Σμύρνης κεῖνο μελιχρότερον.

XXVII.

Ἐρμῆς τοξευθεῖς οὐκ ἔσπασε πικρὸν ἔφηβον,
Κῆγὼ τὴν αὐτὴν, ξεῖνε, λέλογχα τύχην,
Ἄλλ' ἐμ' Ἀπολλοφάνους τρύχει πόθος. ὦ φι-
λάεθλε
Ἐφθασας εἰς ἓν πῦρ οἱ δὺ ἐνηλάμεθα.

XXIX.

Εἰ τινὰ τῶν παιδῶν ἐρατώτατον ἄνθες ἔχοντα
Εἶδες, ἀδιστάκτως εἶδες Ἀπολλόδοτον,
Εἰ δ' ἐσιδὼν, ὦ ξεῖνε, πυριφλέκτοισι πόθοισιν
Οὐκ ἐδάμης, πάντως ἢ θεὸς, ἢ λίθος εἶ.

XXXI.

Εἰαρινῷ χειμῶνι πανεῖκελος, ὦ Διόδωρε,
Οὐμὸς ἔρως, ἀσαφεὶ κρινόμενος πελάγει.
Καὶ ποτὲ μὲν φαίνεις πολλὸν ὑετὸν ἄλλοτε δ' αὐτε
Εὐδεις, ἀβρὰ γελῶν δ' ὄμμασιν ἐκκέχυσαι.

¹ xxv. Sic Cod. Br. ἔχω.

¹ xxvi. Cod. Vat. πυγῇ

¹ xxvii. Cod. Vat. Ἐρμῇ τοξευθεῖς ἐξέσπασε πικρὸν ἐφήβῳ.

Cor. Br.

³ xxvii. Ἄλλὰ μ'.

⁴ xxxi. Br. εὐδιδος om. δ'.

- 5 Τυφλὰ δ', ὅπως ναυηγὸς ἐν οἴδματι, κύματα
μετρῶν
Δινεῦμαι, μεγάλῳ κύματι πλαζόμενος·
'Αλλὰ μοι ἤ φιλίας ἔκθες σκοπὸν, ἢ πάλι μίσους,
'Ως εἶδω ποτέρῳ κύματι νηχόμεθα.

XXXII.

Παιδεῖφ, Θρασύβουλε, σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
'Ασθμαίνεις, δελφίς ὥς τις ἐπ' αἰγιαλοῦ
Κύματος ἰμείων· δρέπανον δέ σοι οὐδὲ τὸ Περ-
σέως
'Αρκεῖ ἀποτμηῆξαι δίκτυον φ' δέδεσαι.

XXXIV.

- Παύετε, παιδοφίλοι, κενεὸν πόνον· ἴσχετε μόχθων,
Δύσφρονες. ἀπρήκτοις ἐλπίσι μαινόμεθα.
'Ισον ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἄλλα, κἀπὸ Λιβύσσης
Ψάμμου ἀριθμητὴν ἀρτιάσαι ψεκάδα,
5 'Ισον καὶ παίδων στέργειν πόθον, οἷς τὸ κενανχὲς
Κάλλος ἐπιχθονίοις ἡδὺ καὶ ἀθανάτοις.
Δέρκεσθ' εἰς ἐμὲ πάντες. ὁ γὰρ πάρος εἰς κενὸν
ἡμῶν
Μόχθος ἐπὶ ξηροῖς ἐκκέχυτ' αἰγιαλοῖς.

XXXV.

- α. Μὴ μ' εἶπης πάλιν ὦδε. β. Τί δ' αἷτιος ; αὐτὸς
ἔπεμψε.
α. Δεύτερον οὖν φήσεις· δεύτερον εἶπεν· ἴθι.

⁶ xxxi. Jacobs mallet χείματι.

⁷ xxxi. Cod. πάλιν.

¹ xxxii. Plan. παρθενικῶ. Plan. et Vat. Θρασύδουλε.

⁶ xxxiv. Cod. ἐνιχθονίοις ἡδὺ τε ἀκαμάτοις. Br. ἐνὶ χθονίοις
cætera ut nos. ⁸ xxxiv. Cod. Vat. μόχθοις—ἐκκέχεται.

β. *Αλλ' ἔρχευ, μη μέλλε, μένουσί σε. α. πρώ-
τον ἐκείνο,*
Εὐρήσω χ' ἤξω. β. τὸ τρίτον οἶδα πάλαι.

XXXVI.

*Οὔτι μάτην θνητοῖσι φάτις τοιάδε βοᾶται,
Ὡς οὐ πάντα θεοὶ πασὶν ἔδωκαν ἔχειν.*
Εἶδος μὲν γὰρ ἄμωμον, ἐπ' ὄμμασι δ' ἁ περίσαμος
Αἰδῶς, καὶ στέρνοις ἀμφιτέθαλε χάρις,
5 *Οἷσι καὶ ἡϊθέους ἐπιδάμνασαι· ἀλλ' ἐπὶ ποσσὶν*
Οὐκ ἔτι τὰν αὐτὰν δῶκαν ἔχειν σε χάριν.
Πλὴν κρηπὶς κρύψει ποδὸς ἱχνιον, ὧ γαθὲ Πύρρῃ,
Κάλλει δὲ σφετέρῃ τέρψει ἀγαλλόμενος.

XXXVIII.

Τῆς ὥρας ἀπέλαυε. παρακμάζει ταχὺ πάντα,
Ἐν θέρος ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἐθήκε τράγον.

XXXIX.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βραχὺν χρόνον· ἦν δὲ παρέλθη
Ζητῶν εὐρησεις οὐ ῥόδον ἀλλὰ βάτον.

XL.

α. Χαίρω τὸν λακέρυζον ὀρῶν θεόν, εἰς τὸ φάλανθον
Βρέγμ' ὑπὸ τῶν αἰγῶν, αἰπόλε, τυπτόμενον.

³ xxxv. Cod. Vat. ἐκείνου et sic Br. ⁴ xxxv. Sic Cod.
Br. Ἠξω χ' εὐρήσω. ¹ xxxvi. Cod. Vat. βοᾶτε.

⁸ xxxvi. Cod. Vat. τέρψη. Br. τέρψει ἀγαλλόμενον.

¹ xl. Cod. λακέρυζον. Br. λακόπυγον. ² xl. τὰν ὄχναν.
cor. Br.

β. Αἰπόλε τοῦτον ἐγὼ τρὶς ἐπύγισα, τοὶ δὲ τραγίσκοι

Εἰς ἐμὲ δερκόμενοι τὰς χιμάρας ἐβάτευν.

5 γ. Ὀντως σ', Ἑρμαφρόδιτε, πεπύγικεν; α. Οὐ
μὰ τὸν Ἑρμῶν
Αἰπόλε. β. ναὶ τὸν Πᾶν, αἰπόλε, κᾶπεγέλων.

XLVII.

Καὶ πυρὶ καὶ νιφετῷ με, καὶ, εἰ βούλοιο, κεραυνῷ
Βάλλε, καὶ εἰς κρημνοὺς ἔλκε καὶ εἰς πελάγη,
Τὸν γὰρ ἀπαυδήσαντα πόνοις, καὶ Ἑρωτι δαμέντα,
Οὐδὲ Διὸς τρύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

XLIX.

Κλαγγῆς πέμπεται ἦχος ἐς οὐατα καὶ θόρυβος δὲ
Ἄσπετος ἐν τριόδοις. οὐκ ἀλέγεις, Παφίη;
Ἐνθαδὲ γὰρ σέο κούρον ὁδοιπορέοντα κάτεσχον.
Ὅσσοι ἐνὶ κραδίῃ πυρσὸν ἔχουσι πόθου.

LII.

Εἴ μοι τις μέμψοιτο δαεὶς ὅτι λάτρης Ἑρωτος,
Φοιτῶ, θηρευτὴν ὄμμασιν ἰξὼν ἔχων.
Εἰδείη καὶ Ζῆνα καὶ Ἀῖδα τὸν τε θαλάσσης
Σκηπτοῦχον, μαλερῶν δοῦλον ἐόντα πόθων.
5 Εἰ δὲ θεοὶ τοιοῖδε, θεοῖς δ' ἐνέπουσιν ἔπεσθαι
Ἀνθρώπους, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδικῶ;

³ XL. Cod. ἔβλεπον. Cor. Salm. ⁵ XL. Cod. om σ'
cor. Jacobs. Br. ὄντως Ἑρμαφρόδιτον ἐπύγισας; ⁶ XL. Cod.
καὶ τὸν. ² XLVII. Sic Cod. Vat. Plan. et Br. ἐς.
⁴ XLVII. Cod. Vat. ἐπὶ βαλλόμενον. ¹ XLIX. Cod. Vat.
ἐσούατα. Br. ἐπ' οὐατα. ² XLIX. οὐ λαλέεις et sic Br. cor.
Reisk.

LIV.

Ὁ Ζεὺς πρὸς τὸν Ἑρωτα· βέλη τὰ σὰ πάντ'
ἀφελούμαι.

Χὼ πτανὸς· βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔση.

LV.

Κούρη τις μ' ἐφίλησεν ὑφέσπερα χεῖλεσιν ὑγροῖς.
Νέκταρ ἔην τὸ φίλημα· τὸ γὰρ στόμα νέκταρος
ἔπνει,

Καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τὸν Ἑρωτα πεπωκώς.

LVI.

Τὴν καταφλεξόπολιν Σθενελαΐδα, τὴν βαρύμισθον,
Τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρευγομένην,
Γυμνὴν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος
Ἀχρὶ φίλης ἡοῦς προῖκα χαριζομένην.

5 Οὐκέτι γουνάσομαι τὴν βάρβαρον, οὐδ' ἐπ' ἔμαντῳ
Κλαύσομαι, ὕπνον ἔχω κείνα χαριζόμενον.

LVII.

Κυπρίδος ἀμφιθαλὲς φαρέτραν παῖς εἶχέ τε τοξον,
Ταῦτα δὲ νῦν μαλακοῖς ὄμμασι Δωρὶς ἔχει.
Αὐτὸς Ἑρως ἐδίδω, διδόναι, φεῦ, μητρὶ νομίζων.
Εἰς ἐμὲ τὴν φαρέτραν ἐξεκένωσε κόρη.

LVIII.

Ἐἶθ' ἄνεμος γενόμην, σὺ δὲ γε στείχουσα παρ'
αὐγὰς

Στήθεα γυμνώσας, καὶ με πνέοντα λάβοις.

² LVI. Malim τοὺς βουλομένους χρύσῳ ἐρυκομένην.

¹ LVII. Leich. εἶλα καὶ. Cor. Br.

¹ LVIII. Cod. Vat.

om. γε. Jacobs mallet δῆ.

LVIII A.

Εἶθε ῥόδον γενόμην ὑποπόρφυρον, ὄφρα με χερσὶν
Ἀραμένη χάριση στήθεσι χιονέοις.

LIX.

Δάθρη κοιμηθεῖσα Φιλαίνιον εἰς Ἀγαμήδους
Κόλπους, τὴν φαῖην εἰργάσατο χλανίδα.
Αὐτὴ Κύπρις ἔριθος· εὐκλωστον δὲ γυναικῶν
Νῆμα καὶ ἡλακάτην ἀργὸς ἔχει τάλαρος.

LXI.

Ἦδη φίλτατε λύχνη τρὶς ἑπτάρες. ἡ τάχα τερπνὴν
Ἐς θαλάμους ἤξειν Ἀντιγόνην προλέγεις;
Εἰ γὰρ, ἄναξ, εἴη τοδ' ἐτήτυμον, οἶος Ἀπόλλων
Θνητοῖς μάντις ἔσῃ καὶ σὺ παρὰ τρίποδι.

LXII.

Εἴτε σε κυανέῃσιν ἀποστίλβουσιν ἐθείραις,
Εἴτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον, ἄνασσα, κόμαις,
Ἴση ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπει χάρις. ἡ ῥά γε ταύταις
Θριξὶ συνοικήσει καὶ πολιῆσιν Ἐρως.

LXV.

α. Χαῖρὲ κόρη. β. καὶ δὴ σύ. α. τίς ἡ προσιοῦσα;
β. τί πρὸς σε;
α. Οὐκ ἀλόγως ζήτω. β. δεσπότης ἡμετέρη.
α. Ἐλπίζειν ἔξεστ'. β. αἰτεῖς δὲ τι; α. νύκτα.
β. φέρεις τι;
α. Χρυσίον. β. εὐθύμει. α. καὶ τόσον . . . β. οὐ
δύνασαι.

² LVIII A. Cod. Vat. ἀρσαμένη.

¹ Ἀγαμήδους.

³ LXI. Sic Cod. Br. ἀπαξ.

mallet προῖοῦσα, quod verum videtur.

¹ LIX. Cod. Vat.

¹ LXV. Jacobs

³ LXV. Vat. et

Plan. ζητεῖς. Br. θέλεις. Vat. δ' ἔτε. cor. Wechsel.

LXIX.

Ὅμφαξ οὐκ ἐπένευσας· ὅτ' ἦς σταφύλη παρα-
πέμψω,
Μὴ φθονέσης δοῦναι κὰν βραχὺ τῆς σταφίδος.

LXXX.

Πῶς γενόμεν; πόθεν εἰμί; τίνας χάριν ἦλθον;
ἀπέλθειν.

Πῶς δύναμαί τι μαθεῖν, μηδὲν ἐπιστάμενος;
Οὐδὲν ἐὼν γενόμεν· πάλιν ἔσσομαι ὥς πάρος ἦα.
Οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.

5 Ἀλλ' ἄγε μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἔντυε νᾶμα
Τοῦτο γὰρ ἐστὶ κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

LXXXI.

Πῖνε καὶ εὐφραίνου. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον;
Οὐδεὶς γινώσκει. μὴ τρέχε μὴ κοπία.

Ὡς δύνασαι, χάρισαι, μετάδος, φάγε, θνητὰ λογίζου,
Τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει.

5 Πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπή μόνον. ἂν προλάβῃς, σοῦ·
Ἄν δὲ θάνῃς ἑτέρου πάντα· σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

LXXXII.

Ἡ τὸ πρὶν αὐχήσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐρασταῖς,
Ἡ Νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεὸν,
Μίσθια νῦν σπαθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει.
Ὅψέ γ' Ἀθηναίη Κύπριν ἐληΐσατο.

² LXIX. κὰν. Cod. lectio quam tuetur Jacobsius. Br. καί.
⁵ LXXXI. Codd. σόν. Cor. Salm.

LXXXVI.

Τὴν γραῦν ἐκκομίσας, φρονίμως πάνυ Μόσχος
ἔγημε

Παρθένον· ἡ φερνὴ δ' ἔνδον ἔμεινεν ὄλη.

* Ἀξιον αἰνῆσαι Μόσχου φρένας, δς μόνον οἶδε,
Καὶ τίνα δεῖ κινεῖν, καὶ τίνα κληρονομεῖν.

CXI.

* Ὁ κρόκος, οἷ τε μύροισιν ἔτι πνέοντες ἙΑλεξοῦς

Σὺν μήτραις κισσοῦ κυάνεοι στέφανοι,

Τῷ γλυκερῷ καὶ θήλυ κατιλλώπτοντι Πιρήπῳ,

Κεῖνται τῆς ἱερῆς ξείνια παννυχίδος.

CXII.

* ἙΓρύπνησεν Λεοντὶς ἔως πρὸς καλὸν ἑῶν

* Ἀστέρα τῷ χρυσῷ τερπομένη Σθενίῳ,

* Ἡς παρὰ Κύπριδι τοῦτο τὸ σὺν Μούσαις μελετηθὲν

Βάρβιτον ἐκ κείνης κεῖτ' ἔτι παννυχίδος.

CXIII.

* Ἑγξ ἡ Νικοῦς, ἡ καὶ διαπόντιον ἔλκειν

* Ἀνδρα καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισταμένη.

Χρυσῷ ποικιλθεῖσα, διανγέος ἐξ ἀμεθύστου

ἙΓλυπτῇ, σοὶ κεῖται, Κύπρι, φίλον κτέανον,

5 Πορφυρέης ἀμνοῦ μαλακῇ τριχὶ μέσσα δεθεῖσα,

Τῆς Λαρισσαίης παίγνια φαρμακίδος.

³ LXXXVI. Cod. Vat. ὠνῆσαι.

⁴ LXXXVI. δὴ κινεῖν.

⁴ CXI. Cod. Vat. κεῖται.

³ CXII. Cod. Μούσαισι μεληθέν.

cor. Salm.

¹ CXIII. Cod. Vat. ἡγξ ἡνίκους—ἡσακεν. Cor.

Bucetus.

³ CXIII. ποικίλλουσα serv. Reisk.

CXIV.

Ζῶμά τοι, ὦ Λατωί, καὶ ἀνθεμόεντα κύπασσον,
 Καὶ μίτραν μαστοῖς σφιγκτὰ περιπλομέναν.
 Θήκατο Τιμάεσσα, δυσωδίνοιο γενέθλας
 Ἄργαλέον δεκάτῳ μηνὶ φυγοῦσα βάρος.

CXV.

Τιμαρέτα πρὸ γάμοιο τὰ τύμπανα, τὰν τ' ἐρατεινὰν
 Σφαῖραν, τὸν τε κόμας ῥύτορα κεκρύφαλον,
 Τὰς τε κόρας Λιμνᾶτι, κόρα κόρα, ὥς ἐπιεικὲς,
 Ἄνθετο, καὶ τὰ κορᾶν ἐνδύματ', Ἀρτέμιδι.
 5 Λατώα, σὺ δὲ παιδὸς ὑπὲρ χέρα Τιμαρετείας
 Θηκαμένα, σώζοις τὰν ὁσίαν ὁσίως.

CXVI A.

Σῆς ἔνεκαν, Λητοῦς τοξαλκέτε κοῦρ', ἐπινοίας
 Τήνδ' ἔλε Νικοκλέων τετράκερων ἔλαφον.

CXVI B.

Κερκίδα τὴν φιλόεργον Ἀθηναίῃ θέτο Βιττῶ
 Ἄνθεμα, λιμηρῆς ἄρμενον ἔργασίης,
 Πάντας ἀποστύξασα γυνὴ τότε τοὺς ἐν ἐρίθοις
 Μόχθους, καὶ στρυγερᾶς φροντίδας ἰστοπόνων.
 5 Εἶπε δ' Ἀθηναίῃ τῶν Κύπριδος ἄψομαι ἔργων,
 Τὴν Πάριδος κατὰ σοῦ ψῆφον ἐνεγκαμένη.

¹ CXIV. Cod. ὦ Λατωί. et sic Br. Stadt. Λατωί.

² CXIV. μαστοῖο.

⁴ CXV. Cod. Vat. κατακόραν.

⁵ CXV. Λητώα τὴν δὲ παιδὸς ὑπὲρ χεῖρα.

⁶ CXV. θήκαμεν ᾧ.

³ CXVI B. Sic Vat. et Plan. Br. ἐνερίθους.

CXVII.

Ἐλπίδα καὶ Νέμεσιν Εὖνους παρὰ βωμὸν ἔτευξα,
Τὴν μὲν, ἧ' ἐλπίζης, τὴν δ' ἵνα μῆδ' ἐνέχῃ.

CXVIII.

Σὸν ποτε νικήσας, Ζεῦ Ὀλύμπιε, σεμνὸν ἀγῶνα,
Τεθρίππῳ μὲν ἄπαξ, μουνοκέλητι δὲ δις,
Δῶρ' Ἱέρων τάδε σοι ἐχαρίσσατο· παῖς δ' ἀνέθηκε
Δεινομένης, πατρὸς μνήμα Συρηκοσίου.
5 Τῖος μὲν γε Μίκωνος Ὀνατᾶς ἐξετέλεσσε,
Νάσφ' ἐν Αἰγίνα δώματα ναιετάων.

CXXI.

Χάλκεα ἔργα λέγοισθε θοῆς ἐπινίκια πώλου,
ἥ τις κεντροπαγῇ λαβοῦσα παῖδα,
Ψιλὴ λευρὸν ἔθυσσε περὶ δρόμον· ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνου
Παρμένων χρυσέης ἔκυρσε νίκης,
5 Φώκριτε, σῶ δ' ἄρα παιδὶ καὶ Ὑλαῖδαι βασιλῆης
Πατρώων ἐδοσαν λαχεῖν ἀέθλων.

CXXIII.

Λαμπάδα, τὸν κούρους ἱερὴν ἔριν, ὠκύς ἐνέγκας,
Οἷα Προμηθεΐης μνήμα πυροκλοπίης,
Νίκης κλεινὸν ἄεθλον, ἔτ' ἐκ χερὸς ἔμπυρον, Ἑρμῇ
Θῆκεν ὁμωνυμίας παῖς πατρὸς Ἀντιφάνους.

² CXVII. Codd. μηδὲν ἔχουσ. Br. μηδὲν ἄγαν. ² CXXI. Cod. Vat. κεντροπαγῇ. cor. Salm. ³ CXXI. Cod. Vat. ψιλλῇ. Br. ψύλλῃ. Reiske ψιλή. ⁴ CXXI. χρυσῆς.
⁵ CXXI. ὑλαῖδα, i superscripto.

CXXIV.

Ἀνθετό σοι κορύνην καὶ νεβρίδα ἡμέτερος Πάν,
 Εὖϊε, καλλείψας σὸν χορὸν ἐκ Παφίης.
 Ἦχῶ γὰρ φιλέει, καὶ πλάζεται. ἀλλὰ σὺ Βάκχε
 Ἰλαθι τῷ ξυνῇ ἀμφιέποντι τύχην.

CXXV.

Γήραι δὴ καὶ τόνδε κεκυφότα φηγινὸν ὄζον
 Οὔρεσιν ἀγρῶται βουκόλοι ἐξέταμον
 Πανὶ δέ μιν ξέσσαντες ὁδῷ ἔπι καλὸν ἄθურμα
 Κάτθεσαν οὐρείων ῥύτορι βουκολίων.

CXXVII.

Τὸ ξόανον τὸ περισσὸν Ἀλεξιμένης Ἀφροδίτα,
 Εἶσατο, τῆς πάσης ναυτιλίας φύλακι.
 Χαίρεο, πότνια Κύπρι, διδοῦσα δὲ κέρδεα, πλούτου
 Ἄρμενον εἰδήσεις ναῦς ὅτι κοινότατον.

CXXVIII.

Ἑρμείη, σήραγγος ἀλίκτυπον δς τόδε ναίεις
 Εὐστιβὲς αἰθυλαῖς ἰχθυβόλοισι λέπας,
 Δέξο σαγηνάιοιο λίνου τετριμμένον, ἄλμη
 Λείψανον, αὐχμηρῶν ξανθὲν ὑπ' ἡϊόνων,
 5 Γριπούς τε, πλωτῶν τε πάγην, περιδίνεα κύρτον,
 Καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λάχοντα βόλων,

⁴ CXXIV. Sic Cod. Vat. Br. τέχνην. ὠραίῳν et sic Stadt. Toup. ὠρείων.
 Br. Ἀφροδίτας.

⁴ CXXV. Cod. Vat.
¹ CXXVII. Sic Cod.

³ CXXVII. πλούτον et sic Br.

² CXXVII. Cod. φύλακα et sic Br.

⁴ CXXVIII. Cod. Vat. αὐχμηρῶν ξανθόν. cor. Toup.
 ρὸν ξανθόν. Plan. αὐχμηρῶν ξανθόν. cor. Toup.

⁵ CXXVIII. Vat. περιδίνεα.

Καὶ βαθὺν ἱππείης πεπεδημένον ἄμματι χαίτης,
Οὐκ ἄτερ ἀγκίστρων, λιμνοφυῇ δόνακα . . .

CXXIX.

Δαίμονι τῇ Συρίῃ τὸ μάτην τριβέν Ἡλιόδωρος
Δίκτυον ἐκ νηοῦ τοῦδ' ἔθετο προπύλοις,
Ἄγνυν ἀπ' ἰχθυβόλου θήρας τόδε· πολλὰ δ' ἐν
αὐτῷ
Φυκί' ἀπ' εὐόρμων εἴλκυσεν αἰγιαλῶν.

CXXX.

Κώμαυλος τὸν ἐχῆνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
Ῥᾶγας, ἀπέκτεινε τῷδ' ἐπὶ θειλοπέδῳ·
Αὐήνας δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ Διονύσῳ,
Τὸν τὰ Διωνύσου δῶρα λειζόμενον.

CXXXIII.

Ἡ μάλα δὴ ποθέουσα νέαν ἔτι Κυδίου ἦβην
Ἀσπὶς ἀριζήλου φωτὸς, ἄγαλμα Διτ',
Ἡς διὰ δὴ πρώτας, λαιὸν ποτε πῆχυν ἔτεινε,
Εὖτ' ἐπὶ τὸν Γαλάταν ἤκμασε θοῦρος Ἄρης.

CXXXIV.

Ναὸς μὲν φιάλαν χρυσέαν ἔχει, ἐκ δὲ Τανάγρας
Τᾶς Λακεδαιμονίοις συμμαχίδος γε τεθὲν
Δῶρον, ἀπ' Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων καὶ Ἰώνων
Τὰν δεκάταν, νίκας εἵνεκα τῷ πολέμῳ.

CXXXV.

Μνάματ' Ἀπολλονίας ἀνακείμεθα, τὰν ἐνὶ πόντῳ
Ἰονίῳ Φοῖβος ὄκισ' ἀκερσεκόμας·

⁸ CXXVIII. λιμνορυή.⁴ CXXXIV. Sic vulgo. Br. τῷ πολέμῳ.

Οἱ γὰς τέρμαθ' ἐλόντες Ἀβαντίδος, ἐνθάδε ταῦτα
ἔστασαν σὺν τοῖς ἐκ Θρονίου δεκάταρ.

CXLIH.

Μιᾶμα τ' ἀλεξάνδρου πολέμου καὶ μάρτυρα νίκας
Δέλφοι με στήσαν Ζηνὶ χαριζόμενοι,
Σὺν Φοίβῃ πτολίπορθαν ἀπωσάμενοι στίχα Μή-
δων
Καὶ χαλκοστέφανον ῥυόμενοι τέμενος,

CXLIV.

Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτήρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
Δουλοσύνας στυγεράς ῥυσάμενοι πόλιας.

CXLV.

Μιᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκα Ποσειδάωνι ἄνακτι
Παυσανίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου,
Πόντου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
Κλεομβρότου, ἀρχαίας Ἡρακλέως γενεᾶς.

CLIV.

Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκεν
Μανδροκλῆς Ἡρῇ, μνημόσυνον σχεδίσας,
Αὐτῷ μὲν στέφανον περιβείς Σαμίοισι δὲ κύδος,
Δαρείου βασιλέως ἐκτελέσας κατὰ ροῦν,

CLV.

Ἡ ἄρα κάκεινοι ταλακάρδιοι, οἳ τότε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἡϊόνι, Στρώμονος ἀμφὶ ροᾶς,

¹ CXLIH. Malim ἀλεσσάνδρον. ² CLIV. Cod. Vat. Μανδό-
κρεων. ³ CLIV. τῷ μὲν δῆ. Her. ut nos. ¹ CLV. Aesch.
ἦν cor. Valck.

Λίμον τ' αἰθωνα, κρατερὸν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα
Πρῶτοι δυσμενέων εὖρον ἀμηχανίην.

CLVI.

Ηγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν
'Αντ' εὐεργεσίας καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Μᾶλλον τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐσσομένων ἐβελήσει,
'Αμφὶ περὶ ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν.

CLVII.

*Εκ ποτε τῆσδε πολλῆος ἄμ' Ἀτρεΐδῃσι Μενεσθεὺς
'Ηγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν ἐς πέδιον
"Ον ποθ' Ὀμηρος ἔφη Δανάων πύκα θωρηκτάων
Κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ὄντα μολεῖν,
5 Οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
Κοσμηταῖς πολέμου, ἀμφὶ καὶ ἡγορέης.

CLVIII.

Εἰς τοὺς ἀπὸ Φυλῆς τὸν Ἀθηναίων δῆμον καταγάγοντας.
Τούσδ' ἀρετῆς ἔνεκα στεφάνοις ἐγάραιρε παλαίχθων
Δῆμος Ἀθηναίων, οἳ ποτε τοὺς ἀδίκους
Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτον πόλεως καταπαύειν
'Ηρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

CLIX.

*Εθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
Παῖδες Ἀθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου

³ CLVI. Sic Aesch. Br. ἔν'—ἐβελήσῃ. ⁴ CLVI. Plut.
δῆριν ἔχειν. ³ CLVII. Aesch. χαλκοχιτώνων. ⁴ CLVII. Aesch.
ἄνδρα μολεῖν. Br. et Plut. ὄντα μολεῖν. ⁶ CLVII. Aesch.
κοσμητάς. Br. et Plut. κοσμηταῖς. Aesch. et Plut. πολέμου τ'
et sic Br.

Δεσμῶ ἐν ἀχλυνέντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν·
 Τῶν, ἵππους, δεκάτην, Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

CLX.

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίης ἀπὸ χώρας
 Παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει
 Ναυμαχίῃ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
 Σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτεμίδι.

CLXI.

Πάντες, Μιλτιάδῃ, τὰ σ' ἀρήϊα ἔργα ἴσασι
 Πέρσαι, καὶ Μαράθων σῆς ἀρετῆς τέμενος.

CLXII.

Σοὶ τόδ' Ἀλέξανδρος Μακεδὼν κέρας ἄνθετο,
 Παιᾶν,
 Κάνθωνος Σκυθικοῦ χρῆμά τι δαιμόνιον,
 Ὁ Στυγὸς ἀχράντῳ Λουσηίδος οὐκ ἔδαμάσθη
 ῥεύματι, βάσταξε δ' ὕδατος ἡγορέην.

CLXIII.

Κοίρανος Εὐρώπας, ὃ καὶ εἰν ἀλλ' καὶ κατὰ χέρσον
 Τόσσον ἄναξ θνατῶν, Ζεὺς ὅσον ἀθανάτων,
 Εἰνοδίᾳ τὰ λάφυρα κατὰ Θρασέος Κιροάδα,
 Καὶ τέκνων, καὶ ὅλας γᾶς ἔθετ' Ὀδρυσίδος,
 Τίος εὐμμελία Δαματρίου· ἃ δὲ Φιλίππου
 Δόξα πάλαι θεῶν ἄγχι βέβακε δόμων.

³ CLIX. Codd. ἀχλυνθέντι—ἔσβεσαν.
 ταλαρήϊα. cor. Wechel. malim τέ ἀρήϊα.
 σχῆμα. ³ CLXII. ἀχράντου. cor. Br.

¹ CLXI. Cod.
² CLXII. Ael.
⁴ CLXII. βάσταξε.

CLXIV.

Ζανὸς ἰὼ κραιπναῖσι γεγαθότες ἵπποσύναισι
 Κούρει, ἰὼ Σπάρτας Τυνδαρίδαι βασιλεῖς,
 Αἰνειάδας Τίτος ὑμῖν ὑπέρτατον ὥπασε δῶρον,
 Ἑλλάνων τεύξας παῖσιν ἐλευθερίαν.

CLXV.

Τόνδε τοι ἀμβροσίοισιν ἐπὶ πλοκάμοισιν ἔθηκε
 Κεῖσθαι, Λατοῖδα, χρυσοφαῇ στέφανον,
 Ὅν πόρεν, Αἰνεαδᾶν ταγὸς μέγας. ἄλλ' Ἐκάεργε
 Ἀλκᾶς τῷ θεῖῳ κῦδος ὄπαζε Τίτῳ.

CLXXI.

Ἀμφότερ', ὥρχεύμην τε, καὶ ἐν Μώσαις ἐδίδασκον
 Ἄνδρας, ὁ δ' αὐλήτας ἦν Ἄνακος Φιαλεύς.
 Εἰμὶ δὲ Βακχείδας Σικυνώνιος· ἡ ῥα θεοῖσιν
 Καὶ Σικυνῶνι καλὸν τοῦτ' ἀνεκείτο γέρας.

CLXXIII.

Εἴτε σύ γ' ὀρνεόφοιτον ὑπὲρ καλαμῖδα παλύννας
 Ἴξῳ, ὀρειβατέεις, εἴτε λαγοκτενέεις,
 Πᾶνα κάλει. κυνὶ Πᾶν λασίου ποδὸς ἔχνια φαίνει·
 Καὶ θέσιν ἀκλινέων Πᾶν ἀνύτει καλάμων.

CLXXIV.

Μήτηρ, ἐν ἡ ναίεις Φρύγιον, θρεπτῆρα λεόντων,
 Δίνδυμον, οἷς μύσταις οὐκ ἀπάτητον ὄρος,

⁴ CLXXI. Cod. τῶ. Br. ἐν. Cor. Jacobs. ⁴ CLXXIII. Cod. Vat. ἀνθεσιν ἀκλινῶν πανάγει. Br. ex Salm. cor. σύνθεσιν ἀκλινέων, Πᾶν ἀνάγει. Jacobs καὶ θέσιν. nos. ἀνύτει.

¹ CLXXIV. Codd. γαίῃ Φρυγίῳ, Θρέπτειρα λεόντων et sic Br. ² CLXXIV. Cod. Vat. Δινδυμόνης (supra o posito ι). Br. Δίνδυμον δ.

- Σοὶ τάδε θήλυσ Ἀλεξίς ἔης οἰστρήματα λύσσης
 Ἄνθετο, χαλκοτύπου παυσάμενος μανίης,
 5 Κύμβαλα τ' ὀξύφθογγα, βαρυφθόγων τ' ἀλαλητὸν
 Αὐλῶν, οὐς μόσχου λοξὸν ἔκαμψε κέρας,
 Τύμπανα τ' ἠχήμεντα, καὶ αἵματι φοιनिχθέντα,
 Φάσγανα, καὶ ξανθὰς τὰς πρὶν ἔσεισε κόμας.
 Ἰλαος ὦ δέσποινα, τὸν ἐν νεότητι μανέντα
 Γηραλέον προτέρης παῦσον ἀγρειοσύνης.

CLXXV.

- Εὐνομον, ὦ πολλον, σὺ μὲν οἶσθά με, πῶς ποτ'
 ἐνίκων
 Πάρθιν ὁ Λοκρὸς ἐγώ. πευθομένοις δ' ἐνέπω.
 Αἰολον ἐν κιθάρα νόμον ἔκρεκον· ἐν δὲ μεσοῦσα
 Ὡδῇ μοι χορδὰν πλᾶκτρον ἀπεκρέμασε.
 5 Καὶ μοι φθόγγον ἐτοῖμον ὅπανίκα καιρὸς ἀπήτει,
 Εἰς ἀκόας ῥυθμῶν τῶτρεκὲς οὐκ ἔμενε,
 Καί τις ἀπ' αὐτομάτου κιθάρας ἐπὶ πᾶχυν ἐπιστὰς
 Τέττιξ ἐπλήρου ἀρμονίας τὸ λιπὸν.
 Νεῦρα γὰρ ἐξετίνασσον. ὅθ' ἐβδομάτας δὲ μελοῖμαν
 10 Χορδᾶς, τὰν τούτῳ γῆρυν ἐκιχράμεθα.
 Πρὸς γὰρ ἐμὰν μελέταν ὁ μεσάμβρινος οὔρεσιν
 ῥόδος,
 Τῆνο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθρημόσατο,

⁵ CLXXIV. Vulgo ἀλαλητόν. Codd. ἀλαλητῶν. Br. ἀλαλητύν.
 Ionice ut dicit. ³ CLXXV. Sic Cod. Vat. Br. μεσεύσα.

⁶ CLXXV. Jacobs malit ἔνεμε. ⁸ CLXXV. Cod. Vat. τῶ-
 τρεκὲς ἀρμονίας. Br. τοῦλλιπός. nos. τὸ λιπόν.

⁹ CLXXV. Jacobs malit ἐξ ἐτίνασσον. ¹⁰ CLXXV. Cod.
 Vat. τούτων.

- Καὶ μὲν ὅκα φθέγγοιτο, σὺν ἀψύχοις τόκα νευραῖς
 Τῷ μεταβαλλομένῳ συμμετάπιπτε θρόνῳ.
 15 Τοῦνεκα συμφώνῳ μὲν ἔχω χάριν· ὅς δὲ τυπωθεὶς,
 Χάλκεος ἡμετέρας ἔζεθ' ὑπὲρ κιθάρας.

CLXXVI.

- Σκάπτειραν κήποιο φιλυδρήλοιο δικέλλαν,
 Καὶ δρεπάνην καυλῶν ἀγκύλον ἐκτομίδα,
 Τὴν τ' ἐπινωτίδιον βροχετῶν ῥακόεσσαν ἀρωγόν,
 Καὶ τὰς ἀρρήκτους ἐμβάδας ὠμοβοεῖς,
 5 Τόν τε δι' εὐτρήτοιο πέδου δύνοντα κατ' ἰθὺ,
 Ἄρτιφυοῦς κράμβης πάσσαλον ἐμβολέα,
 Καὶ σκάφος ἐξ ὀχετῶν πρασιὴν διψεύσαν ἐγείρειν
 Λύχμηροῖο θέρεος οὐ ποτε παυσάμενον,
 Σοί, τῷ κηπωρῷ, Ποτάμων ἀνέθηκε, Πρίηπε,
 10 Κτησάμενος ταύτης ὄλβον ἀπ' ἐργασίας.

CLXXVII.

- Ἀλκιμένης ὁ πενεχρὸς ἐπὶ σμικρῷ τινι κήπῳ
 Τοῦ φιλοκαρποφόρου γευσάμενος θέρεος,
 Ἰσχάδα καὶ μῆλον καὶ ὕδωρ γέρα Πανὶ κομίζων
 Εἶπε, Σὺ μοι βιότου τῶν ἀγαθῶν ταμίας,
 Ὡν τὰ μὲν ἐκ κήποιο, τὰ δ' ὑμετέρης ἀπὸ πέτρης
 Δέξο, καὶ ἀντιδιδούς δὸς πλεόν ὧν ἔλαβες.

CLXXIX.

- Πάντως ἂ χρόνος εὗρε δίκην ἀδίκῃ βασιλῆϊ·
 Εὗρε δὲ Μεσσήνη σὺν Αἰτ' τὸν προδότῃν

¹⁵ CLXXV. Vat. et Plan. συμφωνῶν. cor. Br. ² CLXXVI. Vat. et Plan. ἄσκυλον. cor. Brod. ³ CLXXVI. Cod. τὸν. Br. τὴν.
⁹ CLXXVI. Cod. τῷ κηπωρὸς. Br. τοι κηπωρὸς. ² CLXXIX. Br. Μεσσήνης vitiose. Μεσσήνη habet Polyb.

Ῥηϊδίως¹ χαλεπὸν δὲ λαθεῖν θεὸν ἄνδρ' ἐπίορμον.
Χαῖρε Ζεὺ βασιλεῦ, καὶ σάω Ἀρκαδίην.

CLXXXII.

Οἰνία Οἰοβότας στάδιον νικῶν, ὃ Ἀχαιὸς,
Πατρίδα Παλείαν θῆκ' ὀνομαστοτέραν.

CLXXXIV.

Ἐπὶ τῷ ἀνδρίαντι Ἐπαμινώνδου.
Ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνη δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δέχεται,
Θήβης δ' ὄπλοισι Μεγάλη πόλις ἐστεφάνωται,
Αὐτόνομος δ' Ἑλλάς πᾶσ' ἐν ἐλευθερίᾳ.

CLXXXV.

Εἰς τὴν δάμαλιν τὴν ἱσταμένην πέραν Βυζαντίου ἐν Χρυσοπόλει.
Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμεῖα
Κληῖται ἀντωπὸν βοσπόριον πέλαγος.
Κεῖνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἡρῆς
Ἐς Φάρον· ἦδε δ' ἐγὼ Κεκροπὶς εἰμὶ νέκυς.
5 Εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ' ὅτ' ἔπλωεν
ἐκεῖνος
Τῇδε, Φιλιππείων ἀντιπαλὸς σκαφέων,
Εὐνέτις ἦν, (ἐκάλευν Δάμαλιν τότε) νῦν δὲ
Χάρητος
Βοίδιον ἠπείροις τέρπομαι ἀμφοτέροις.

¹ CLXXXII. Codd. ὁδ'. Br. ὁδ'. ³ CLXXXIV. Paus.
Θῆβαι et sic Br. cor. Sylburg. ⁴ CLXXXV. Cod. Vat.
ἄδε δ' ἐγὼ. ⁵ CLXXXV. ἀδὲ Χάρητος. ⁷ CLXXXV. Codd.
εὐνέτις et sic Br. ⁸ CLXXXV. Vat. et Suid. Βοίδιον δὲ
καλεῦμαν τότε. Br. et Hesych. Βοίδιον ὀνόμα δ' ἦεν ἐμοὶ τότε.

CLXXXVII.

Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων
 Ὕιὸς Λασθενέος στήσεν ἄγαλμα τόδε
 Μνήμην ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὐτοῦ
 Λαφανέος, κλεινῷ Δοξίου ἐν τεμένει.

CXCI.

Καὶ γὰρ ἐγὼ κείνων εἴμ', ὦ ξένε, λείψανον οἴκων,
 Στῦλος ἐν Οἰνομάου πρὶν ποτ' ἐνοῦσα δόμοις.
 Νῦν δὲ παρὰ Κρονίδην κείμει τάδ' ἔχουσα τὰ δεσμὰ
 Τίμιος· οὐδ' ὀλόη δαίσατο φλόξ με πυρός.

CXCVIII.

- Ἀγροτα σὺν πθίμναις τὸ μεσάμβρινον ἦν σε
 βαρύνῃ
 Δίψος, ἀν' ἐσχατίας Κλείτορος ἐρχόμενον,
 Τῆς μὲν ἀπὸ κρήνης ἄρυσαι πόμα, καὶ παρὰ
 Νύμφαις
 Ὑδριάσι στήσων πᾶν τὸ σὸν αἰπόλιον.
 5 Ἀλλὰ σὺ μήτ' ἐπὶ λουτρὰ βάλης χροῦ, μή σε καὶ
 αὔρη
 Πημήνη, θερμῆς ἐντὸς ἐόντα μέθης.
 Φεῦγε δ' ἐμήν πῆγην μισάμπελον, ἐνθα Μελάμ-
 πους,
 Λυσάμενος λύσσης Προιτίδας ἀργαλέης,
 Πάντα καθαρμὲν ἔβαψεν ἀπύκρυφον, εὐτ' ἂν ἀπ'
 Ἀργούς
 10 Οὔρεα τρηχείης ἤλυθεν Ἀρκαδίης.

* CXCI. Vulgo δέξαιο. Cor. Sylburg.
 ἔκοψεν. sic Schäfer.

9 CXCVIII. Br.

CCIV.

Τὸν με λίθον μέμνησο τὸν ἡχήμεντα, παρέρπων
 Νισαίην· ὅτε γὰρ τύρσιν ἔτειχοδόμει
 Ἀλκάθοος, τότε Φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρα δομαῖον
 Λᾶα, Λυκωρεῖην ἐνθήμενος κιθάρην.
 5 Ἐνθεν ἐγὼ λυρασιδός· ὑποκρούσας δ' ἐμέ λεπτή
 Χερμάδι, τοῦ κόμπου μαρτυρίην κόμισαι.

CCVI.

Τεῦξ' Ἑλίκων Ἀκεσᾶ Σαλαμίνιος, ᾧ ἐνὶ χερσὶ
 Πότνια θεσπεσίην Παλλὰς ἔτευξε χάριν.

CCIX.

Ἐπὶ τῇ εἰκονὶ Αἰτωλοῦ ἐν Θερμοῖς τῆς Αἰτωλίας.
 Χώρης οἰκιστῆρα, παρ' Ἀλφείου ποτὲ δίναις
 Θρεφθέντα, σταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος,
 Ἐνδυμῖνος παῖδ' Αἰτωλὸν τόνδ' ἀνέθηκαν
 Αἰτωλοὶ σφετέρας μνήμ' ἀρετῆς ἐσορᾶν.

CCX.

Ἐπὶ τοῦ Ὀξύλου ἀνδρίαντι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἡλείων.
 Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον
 Κτήσατο Κουρήτιν γῆν δορί, πολλὰ καμῶν·
 Τῆς δ' αὐτῆς γενεᾶς δεκατόσπορος Αἴμονος υἱὸς
 Ὀξύλος ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.

CCXI.

Πυθέα υἱὸς ὃδ' ἐστὶ Κλέων Θηβαῖος αἰοιδός,
 Ὃς πλείστους θνητῶν ἀμφέθετο στεφάνους

Κράτος ἐπὶ σφετέρων, καὶ οἱ κλέος οὐρανόμηκες.
Χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπενκλείσας.

CCXII.

Ποικιλομήχαν' Ἔρως, σοὶ τόνδ' ἰδρύσατο βῶμόν
Χάρμης ἐπὶ σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίου.

CCXXX.

ὦ Πάν, φερβομέναις ἱερὰν φάτιν ἄπυε ποίμναις,
Κυρτὸν ὑπὲρ χρυσέων χειῖλος ἰεῖς δονάκων,
Ὅφρ' αἱ μὲν λευκοῖο βεβριθόσι δῶρα γάλακτος
Οὔθασιν ἐς Κλυμένου πυκνὰ φέρωσι δόμον,
5 Σοὶ δὲ καλῶς βωμοῖσι παραστάμενος πόσις αἰγῶν
Φοίνιον ἐκ λασίου στήθεος αἶμ' ἐρύγη.

CCXXXI.

Ἦν λαχάνων σ' ὁ Πρίηπος ἴδω σχεδὸν ἵχνια
θέντα,
Αὐτῇ γυμνώσω, φῶρ, σὲ ποτὶ πρασίῃ,
Αἰσχροὺν ἔχειν τοῦτ' ἔργον ἐρεῖς θεόν. οἶδα καὶ
αὐτός·
Αἰσχρόν. ἀφιδρύθην δ' ἴσθ' ὅτι τοῦδε χάριν.

CCXXXII.

Τοῦμπρασίῃ φύλακος μακρὰν ἀποτῆλε φύλαξαι.
Τοῖος, ὁκοῖον ὀράς, ὦ παρ' ἔμ' ἐρχόμενε,

³ CCXXI. Sic Cod. Vom. Br. σφετέροιο. vulgo σφετέρης.
³ CCXXX. Vulgo βεβριθότα. cor. Br. ² CCXXXII. Codd.
τοῖος ὁ κύων δν ὀράς. Br. τοῖος ἔγ' εἰμὶ κύων. Jacobs cor. nisi
quod ὁποῖον habet.

- Συκινὸς, οὐ ῥίνη πεπονημένος, οὐδ' ἀπὸ μίλτου
 Ἄλλ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθοῦς ξοῖδος.
 5 Ἀχρείως γέλασόν με· τὰ δ' Εὐκλῆος πεφύλαξο
 Σίνεσθαι, μὴ καὶ σαρδάνιον γελάσης.

CCXXXIV.

Ἱερὸν Ἑρμείη με παραστείχοντες ἔχευαν
 Ἀνθρωποὶ λίθινον σωρόν· ὁ δ' ἀντ' ὀλίγης
 Οὐ μεγάλην αὐτοῖς ἔγνω χάριν· ἀλλ' ὅτι λαιπὰ
 Αἰγὸς ἐπὶ κρήνης ἐπτὰ λέγω στάδια.

CCXXXV.

Ὅδῖτα μὴ πρόσερπε πρὸς τὰ κλήματα,
 Μῆδ' αὖ τὰ μῆλα, μῆδ' ὅπη τὰ μέσπιλα,
 Τηνεὶ δὲ πρὸς τὴν σχοῖνον ἐξαμείβεο,
 Ὡς μήτι θράξης τῶνδε μήτ' ἀποθρίσης,
 Ἄ σὺν πόνῳ φυτοῦργος ἔκτεται Μίδων,
 Ὃς καμὲ θῆκεν· ἦν δέ μευ παρακλύης
 Γνώση τὸν Ἑρμῆν, ὥς κακοὺς ἀμείβομαι.

CCXXXVI.

- Ὅχθηρὸν τὸν χώρον ἔχω καὶ ἔρημὸν, ὀδῖτα,
 Οὐκ ἐγὼ, ὁ στήσας δ' αἷτιος Ἀρχέλοχος,
 Οὐ γὰρ ὀρειοχαρὴς ὦ ῥμᾶς, οὐδ' ἀκρολοφίτας,
 Τὸ πλεῦν δ' ἀτραπιτοῖς, ὦ ἄνερ, ἀρεσκόμενος·
 5 Ἀρχέλοχος, δ' ὥς αὐτὸς ἐρημοφίλας καὶ ἀγείτῳ,
 Ὡ παριῶν, τοῖον καμὲ παρῳκίσατο.

³ CCXXXII. Sic Codd. Br. *μυκάνη*. ⁵ CCXXXII. Codd.
ἀγρείως γέλασον· μετὰ δ' εὐκλείους. Br. *ἀχρείως γέλασον· φυτὰ*
δ' εὐκηλος. Jacobs *εὐκηλος cætera ut nos dedit*.

³ CCXXXIV. Vulgo *αὐτῆς*. cor. Huet.

CCCXXXVIII A.

- Αὐτῷ σοι πρὸς Ὀλυμπον ἐμακύναντο κολοσσὸν
 Τόνδε Ῥόδου ναέται Δωρίδος, Ἀέλιε,
 Χάλκεον, ἀνίκα κῦμα κατευνάσαντας Ἐννουῖς
 Ἔστεφαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις,
 5 Οὐ γὰρ ὑπὲρ πελάγευς μόνον ἄνθεσαν, ἀλλὰ καὶ
 ἐν γᾶ
 Ἀβρὸν ἀδουλώτου φέγγος ἐλευθερίας,
 Τοῖς γὰρ ὑφ' Ἡρακλῆος ἀεξηθεῖσι γενέθλας
 Πάτριος ἐν πόντῳ κῆν χθονὶ κοιρανία.

CCXL.

- Ἀγνώς ἐς τέμενος καθαρῷ, ξένε, δαίμονος ἔρχου
 Ψυχὴν νυμφαίου νάματος ἀψάμενος.
 Ὡς ἀγαθοῖς χεῖται βαιὴ λιβάς· ἄνδρα δὲ φαῦλον
 Οὐκ ἂν ὁ πᾶς νίψαι νάμασιν Ὠκεανός.

CCXLIX.

- Παλλὰς τὰν Κυθέρειαν ἔνοπλον ἔειπεν ἰδοῦσα·
 Κύπρι, θέλεις, οὕτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
 Ἄ δ' ἀπαλὸν γελάσασα· Τί μοι σάκος ἀντίον
 αἶρεις;
 Εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὄπλα λάβω;

CCL.

- α. Εἰπὲ τί σοι ξυνὸν καὶ Παλλάδι· τῇ γὰρ
 ἄκουτες
 Καὶ πόλεμοι· παρά σοι δ' εὖαδον εἰλαπίναι.

¹ CCXL. Malim ἀγγοῦ—καθαρός.
 sic Br. Jacobs ἀρκεῖ nos. χεῖται.
 et sic Br.

³ CCXL. Vulg. κείται et
³ CCXLIX. Vulgo αἶρειν

β. Μὴ προπετώσ, ὦ ξεῖνε, θεῶν πέρι τοῖα με-
τάλλα·

Ἰσθι δ' ὅσοις ἵκελος δαίμονι τῇδε πέλω.

5 Καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλον κλέος· οἶδεν ἅπας
μοι

Ἡφύου δμηθεῖς Ἰνδὸς ἀπ' Ὀκεανοῦ.

Καὶ μερόπων δὲ φυὴν ἐγερήραμεν, ἥ μὲν ἐλαίη,
Αὐτὰρ ἐγὼ γλυκεροῖς βότρυσιν ἡμερίδος.

Καὶ μὴν οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδίνας ἀνέτλη

10 Αὔσα δ' ἐγὼ μῆρὸν πάτριον, ἥ δὲ κάρη.

CCLVII.

Καὶ με λίθον Πέρσαι δεῦρ' ἤγαγον, ὄφρα τρόπαιον
Στήσωνται νίκας· εἰμὶ δὲ νῦν Νέμεσις.

Ἀμφοτέροισ δ' ἔστηκα, καὶ Ἑλλήνεσσι τρόπαιον
Νίκας, καὶ Πέρσαις τοῦ πολέμου Νέμεσις.

CCLIX.

Εἰς ἀγαλμα Πανὸς ἐπὶ πηγῆς ἱστάμενον,

Ἔρχεο καὶ κατ' ἐμὴν ἴξεν πίτυν, ἃ τὸ μελιχρὸν

Πρὸς μαλακοὺς ἤχει κεκλιμένα Ζεφύρους.

Ἦνιδε καὶ κρούνισμα μελισταγές, ἔνθα μελίσδων

Ἦδὺν ἐρημαίοις ὕπνον ἄγω καλάμοις.

CCLX.

Εἰς τὸ αὐτὸ,

Τᾶδε κατὰ χλοεροῖο ῥίφεις λειμώνος, ὀδίτα,

Ἀμπαυσον μογεροῦ μαλθακὰ γνῖα κύπον,

⁴ CCXL. Vulgo εἵκελος. ² CCLVII. Malim στήσονται. Br.

² CCLX. Vulgo καμάτου. Br. πόνου, Jacobs cor.

- Ἦχί σε καὶ Ζεφύριοι τινασσομένη πίτυς αὔραις
 Θέλξει τεττίγων εἰσαίοντα μέλος,
 5 Χώ ποιμᾶν ἐν ὄρεσσι μεσαμβρινὸν ἀγχόθι παγᾶς
 Συρίσδων, λασίας θάμνῳ ὑπο πλατάνου
 Καύματ' ὀπωρίνοιο φυγὼν κυνός· ἄλμα δ' ἀμεί-
 ψεις
 Αὔριον. εὖ τόδε σοι Πανὶ λέγοντι πίθου.

CCLXI.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

- Κρημνοβάταν, δίκερων, Νυμφέων ἡγήτορα Πᾶνα
 Ἀζόμεθ', ὃς πετρίνῳ τῷδε κέκευθε δόμῳ,
 Ἰλαὸν ἔμμεναι ἄμμιν ὅσοι λίβα τήνδε μολόντες
 Ἀενάου πόματος, δίψαν ἀπώσάμεθα.

CCLXV.

- Δερκόμενος ξόανον καλὸν τόδε, τὰν Ἀφροδίταν
 Ὠνθρῳφ' ἱλάσκει πλατίον ἐσδόμενος·
 Αἶνει δὲ Γλυκέραν Διονυσίου, ἃ μ' ἀνέθηκε
 Πορφυρέας ἐφ' ἄλος κύμα πᾶρ' ἀόνιον.

CCLXIX.

- α. Ἀρτεμι, ποῦ σοι τόξα, παρὰυχενίῃ τε φαρέτρῃ ;
 Ποῦ δὲ Λυκαστείων ἐνδρομῖς ἀρβυλίδων,
 Πορπῇ τε χρυσοῖο τετυγμένη, ἥδὲ πρὸς ἄκρην
 Ἰγνύην φοῖνιξ πέπλος ἐλισσόμενος ;
 5 β. Κεῖνα μὲν εἰς ἄγρην ὀπλίζομαι· ἐς δὲ θυηλὰς
 Εἴμ' αὐτῶς, ἱρῶν ἀντομένη θυσίων.

² CCLXI. Codd. πέτρινον τόνδε—δόμον et sic Br.⁴ CCLXV. Cod. πορφυρέας ἀπαλὸν κύμα παρ' αἰόνοιο et sic Br.⁴ CCLXIX. Vulgo ἰγνύν. cor. Br.

CCLXXII.

- Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσι πανυπενθέα καὶ τρισάλαστον
 Μῶμον ἄμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο ;
 Ὡς ὁ γέρων ἐπὶ γᾶς βεβλημένος, οἶά τις ἔμπνους
 Ἀμπαῦει λύπας, γυῖα βαρυνόμενος,
 5 Μανῦει δίστοιχος ὀλέθριον ὄγμος ὀδόντων
 Πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας εὐτυχίας,
 Καὶ τὸ κατεσκληκὸς κεῖνον βάρος· ἃ μὲν ἐρείδει
 Ψιλὸν γηραία χειρὶ, βαλὼν, κρόταφον,
 Ἄι δὲ σεσηρὼς βάκτρον ἀποστηρίζεται ἐς γᾶν,
 10 Κωφὰ πρὸς ἄψυχον πέτρον ἀπεχθόμενος.

CCLXXIII.

- Τάκεο δυστάνων ὀνύχων ἄπο, πάμφαγε Μῶμε,
 Τάκεο σὺ πρίων ἰοβόλους γέννας,
 Νεῦρά σε μανῦει τετανυσμένα, καὶ φλέβες ἄρθρων,
 Καὶ κεναὶ σαρκῶν ψυχολιπῆς δύναμις,
 5 Καὶ ῥικνοῖς φρίσσουσα περὶ κροτάφοισιν ἐθεῖρα.
 * * * * *
 Ὡστε τιν' ἐμψύχων ἀνδρὸς σίνιν ἄνυσσε τέχνα,
 Οὐδὲ τόπον δῆκτα σείο λιπὼν στόματι.

CCLXXV.

- Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμήνυε δ' ἔργον ἄνακτος
 Ἐμμεναι Ἑφαίστου δαιδαλέοι τέχνης,
 Καὐτὴν ἄν τις Σκύλλαν ὕψισατο, τηλόθι λεύσσων,
 Ἔσταμεν ἐκ πόντου γαῖαν ἀμειψαμένην·

¹ CCLXXII. Plan. κείνου. Br. κείνος. ¹ CCLXXIII. Plan.
 Ὡστε τίς ἐμψυχον ἀνδρόσινιν (Br. ἀνδρόσινιν).
² CCLXXIII. Plan. δῆκτα. Br. δῆκτα. ³ CCLXXV. Sic
 Cod. Vat. Br. τηλόθε.

- 5 Τόσσον ἐπισσείει, τόσσον κότον ἀντία φαίνει,
Οἶον ὑπὸ πελάγευς συγκλονέουσα νέας.

CCLXXXI.

- Θλίβε δρακοντείους περιμήκεας ὄβριμε σπείρας,
Ἕρακλες, δακέτων ἄγχε βαθεῖς φάρυγας.
Ἐξέτι νηπιάχοιο χόλον ζηλήμονος Ἕρης
Ἄμπαυσον· μοχθεῖν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφους.
5 Οὐ γάρ σοι κρητὴρ χαλκήλατος, οὐδὲ λέβητες,
Ἄλλ' ἁδὸς ἐπ' αὐλήν Ζηνὸς, ἔπαθλον ἔφνυ.

CCLXXXII.

- Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς Ἕρακλες ἀγῶνας
Οὔς τλὰς, ἀθανάτων οἶκον Ὀλυμπον ἔβης·
Γηρυόνην, κλυτὰ μῆλα, μέγαν πόνον Αἰγέλαο,
Πώλους, Ἴππολύτην, πολυκάρηνον ὄφιν,
5 Κάπρον, θωῦκτῆρα χάους κύνα, θήρα Νεμείης,
Οἰώνους, ταῦρον, Μαιναλίην ἔλαφον.
Νῦν δὲ κατ' ἄκρα πόληος ἀπαρθήτοιο βεβηκὼς
Περγαμίης, μεγάλους ῥύεο Τηλεφίδας.

CCLXXXVI.

- Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκάεθλος
Μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἡγορέης,
Οἶνοβαρὴς μετὰ δαῖτα μεθυσφαλὲς ἶχνος ἐλίσσει,
Νικηθεὶς ἀπαλῶ λυσιμελεῖ Βρομίῳ.

CCLXXXVIII.

- Οἶον καὶ Κρονίδης ἐσπειρέ σε τῇ τρισελήνῃ
Νυκτὶ, καὶ Εὐρυσθεὺς εἶδεν ἀεθλοφόραν,

¹ CCLXXXI. Plan. χείρας. pro σπείρας.

Κῆκ πυρὸς εἰς Οὐλυμπον ἐκώμασας, ὦ βαρύμοχθε
 Ἀλκείδη, τοίην εἰκόνα σου βλέπομεν.
 Ἀλκμήνης δ' ὠδῖνας ἔχει λίθος· αἱ δὲ μεγαυχεῖς
 Θῆβαι νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιστότεραι.

CCLXXXIX.

Μὰ τὸν βουθοῖνον Ἡρακλέα, παῖδες ἀγρῶται,
 Οὐκ ἔτι κερδαλέοις ἔμβατα ταῦτα λύκοις,
 Φῶρες τε στείχειν κλοπίην ὁδὸν ἀρνήσονται,
 Εἰ καὶ κωμῆτας ἄκριτος ὕπνος ἔχοι.
 5 Ἥ γὰρ μ' ἵδρυται Διονύσιος οὐκ ἄτερ εὐχῆς
 Χώρῳ τῷδ' ἀγαθὸν σύμμαχον Ἡρακλέα.

CCXC.

Μὴ τρέσσης ὅτι τόξον, ὀδοιπόρε, καὶ νεοθηγεῖς
 Ἴους γυμνώσας, πρόσθε ποδῶν ἐθέμην,
 Μηδ' ὅτι βαστάζω ρόπαλον χερὶ, μηδ' ὅτι δέρμα
 Ἀμφ' ὤμοις χαροποῦ τοῦτο λέοντος ἔχω.
 5 Πημαίνειν οὐ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κακούργους·
 Καὶ σωζεῖν ἀγαθοὺς ἐξ ἀχέων δύναμαι.

CCXCVII.

Τίς τὸν Θρήϊκα τόνδε μονοκρηπίδα Λυκοῦργον
 Χάλκεον, Ἡδωνῶν ταγὸν, ἀνεπλάσατο ;
 Βακχιακὸν κατὰ πρέμνον ἴδ' ὥς ἀγέρωχα μεμνηνὼς
 Βριθὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακεν χάλυβα.
 5 Μανύει μὶρφα τὸ πάλαι θράσος· ἅ δ' ἀγέρωχος
 Δῦσσα καὶ ἐν χαλκῷ κείμεν τὸ πικρὸν ἔχει.

¹ CCLXXXIX. Vulgo ἀγρόται.

CCC.

- Δεῦρ' ἴδε παιδολέτειραν ἐν εἰκόνι, δεῦρ' ἴδ' ἄγαλμα.
 Κολχίδα, Τιμομάχου χειρὶ τυπωσαμείου.
 Φάσγανον ἐν παλάμα, θυμὸς μέγας, ἄγριον ὄμμα,
 Παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις δακρὺν κατέρχομενον.
 5 Πάντα δ' ὁμοῦ συνέχευεν, ἄμικτά τε εἰς ἓν ἄγειρεν,
 Αἶματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμαν.

CCCIV.

Εἰς ἄγαλμα Ἀριάδης.

- Οὐ βροτὸς ὁ γλύπτας· οἶαν δὲ σε Βάκχος ἐραστὰς
 Εἶδεν ὑπὲρ πέτρας ἔξεσε κεκλιμέναν.

CCCVII A.

- Ἀρχέτυπον Διδουὺς ἐρικυδέος, ὦ ξένη, λεύσσεις
 Εἰκόνα θεσπεσίῳ κάλλει λαμπομένην.
 Τοίη καὶ γενόμην, ἀλλ' οὐ νόον οἶον ἀκούεις,
 Αἰσχρὸν ἐπ' εὐφήμοις δόξαν ἐνεγκαμένη.
 5 Οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἔδρακον, οὐδὲ χρόνοισι
 Τροίης περθομένης ἤλυθον εἰς Λιβύην·
 Ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαρβαίων ὑμεναίων,
 Πῆξα κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον.
 Πιερίδες, τί μοι, ἀγναί, ἐφωπλίσσασθε Μάρωνα,
 10 Τοῖα καθ' ἡμετέρης ψεύσαθ' ὃ σωφροσύνης ;

³ CCC. Sic vulgo Br. θυμὸν μέγαν.

³ CCCVII A. Sic Plan. Br. γὰρ.

Br. τί μοι αἰνὸν cæt. ut Plan.

Br. σωφροσύνης κατ' ἐμῇ τοιάδε ψευσάμενον.

⁵ CCC. Vulgo ἀγείρας.

⁹ CCCVII A. Plan. ἀγνόν.

¹⁰ CCCVII A. ψεύσατο.

CCCVIII.

Τρίς με τυραννήσαντα τοσαντάκις ἐξεδίωξε
 Δῆμος Ἐρεχθῆος, τρίς τ' ἐπανηγάγετο,
 Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον, δς τὸν
 Ὅμηρον
 Ἦθροῖσα σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον'
 5 Ἐμέτερος γὰρ κεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης,
 Εἵπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπωκίσαμεν.

CCCIX.

Αὐτὸν Ἀλέξανδρον τεκμαίρεο· ὧδε τὰ κείνου
 Ὅμματα καὶ ζωὸν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχει,
 Ὃς μόνος, ἦν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἱ Διὸς αὐγαί,
 Πᾶσαν Πελλαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

CCCXI.

Χαίτην καὶ ῥόπαλον καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῇ
 Θυμὸν ὀρῶν, βλοσυρόν τ' ἀνδρὸς ἐπισκύνιον,
 Ζήτει δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι· κῆν μὲν ἐφεύρης
 Ἡρακλῆς, εἰ δ' οὐ, Αὐσιμάχοιο πίναξ.

CCCXIII A.

Οἷος ἔης φεύγων τὸν ὑπήμενον, ἔμπνοε Λάδα,
 Θῦμον, ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεῦμα τιθεῖς δυνχι,
 Τοῖον χαλκὸν ἔχευε Μύρων, ἐπὶ πάντι χαράξας
 Σώματι Πισαίου προσδοκίην στεφάνου.

¹ CCCVIII. Sic vulgo. Br. δῖς. ² CCCVIII. καὶ τρίς vulgo.
 Br. δῖς δὲ. Tzetz. τρίς δ'. ³ CCCXIII A. Plan. πνεύματι θεῖς
 δυνχα. ⁴ CCCXIII A. Plan. τοῖον ἐχάλκευσε. Br. τοῖον
 ἐχάλκευσέν σε Μύρων. ⁵ CCCXIII A. Plan. Πισσαίου προσδοκίη.
 Cor. Br.

- 5 Πλήρης ἐλπίδος ἐστίν, ἄκροις δ' ἐπὶ χείλεσιν
 ἄσθμα
 Ἐμφαίνει κοίλων ἔνδοθεν ἐκ λαγόνων.
 Πηδήσει τάχα χαλκὸς ἐπὶ στέφος, οὐδὲ καθέξει
 Ἡ βάσις ὦ τέχνη πνεύματος ὠκυτέρα.

CCCXIII B.

- Ἵβλαιφ κήρυκι τόδ' Ἀρχία Εὐκλέος νιῶ
 Δέξαι ἄγαλμ' εὐφρων, Φοῖβ', ἐπ' ἀπημοσύνη,
 Ὅς τρις ἐκήρυξε τὸν Ὀλυμπιάσ' αὐτὸς ἀγῶνα
 Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὐτ' ἀναδείγματ' ἔχων.

CCCXV.

- Ὁ τραγόπους, ὁ τὸν ἄσκον ἐπηρμένος, αἶ τε
 γελῶσαι
 Νύμφαι, Πραξιτέλους, ἥ τε καλὴ Δανάη.
 Λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα σοφαὶ χέρες· αὐτὸς ὁ
 Μῶμος
 Φθέγγεται Ἀκρητος, Ζεῦ πάτερ, ἡ σοφίη.

CCCLIII.

- Εἰς Ξενοφῶντος Σμυρναίου ὀρχηστοῦ εἰκόνα.
 Αὐτὸν ὀρᾶν Ιόβακχον ἐδόξαμεν, ἡνίκα Αθηναῖς
 Ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἤρχε χοροστασίης,
 Καὶ Κάδμου τὰ πάρηβα χορεύματα, καὶ τὸν ἀφ'
 ὕλης
 Ἀγγελον εὐϊακῶν ἰχνηλάτην θιάσων,

³ CCCXIII B. Vulgo τρεῖς cor. Faber. vulgo Ὀλυμπίας. Cor. Junger. ⁴ CCCXIII B. Vulgo ὑποσαλπίγγων. Cor. Junger. Br. ὑποσαλπίζων. ¹ CCCLIII. Vulgo ληνοῖς et sic Br. Cor. Jacobs.

Καὶ τὴν εὐάζουσαν ἐν αἵματι παιδὸς Ἀγαύης
Λυσσάδα. φεῦ θειῆς ἀνδρὸς ὑποκρισίης.

CCCLXIII.

Ἀέναον καθαρὴν τε παρερχομένοισιν ὀδίταις
Πηγὴν ἀμβλύζει γειτονόεσσα νάπη·
Πάντη δ' αὖ πλατάνοισι καὶ ἡμεροθαλλέσι δάφναις
Ἔστεμμαι, σκιερῇ ψυχομένη κλισίῃ.
5 Τοῦνεκα μή με θέρευσ παραμείβεο· δίψαν ἀλάλκων
Ἀμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ κόπον ἡσυχίῃ.

CCCLXIV.

Ωκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Τηθύος εἰμὶ Νύχεια
Κρήνη. Τηλεβόαι γάρ με τόδ' ὠνόμασαν,
Νύμφαις μὲν προχέω λουτρὸν, θνητοῖσι δ' ὑγίην,
Θῆκε δ' ἐμὲ Πτερέλας υἱὸς Ἐνναλίου.

CCCLXXXIV.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πλίτυν ὑέτιός με
Πρόρριζον γαίης ἐξεκύλισε Νότῳ·
Ἐνθεν ναῦς γινόμεν, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι.
Ὡνθρωποι τόλμης οὔποτε φειδόμενοι.

CCCLXXXVII.

Ἦμην ἀχρεῖον κάλαμος φυτόν· ἐκ γὰρ ἐμεῖο
Οὐ σῦκ' οὐ μῆλον φύεται οὐ σταφυλή.

³ CCCLXIII. Sic Vat. et Plan. Br. πάντα δέ.

⁴ CCCLXIII. Cod. Vat. σκιερὴν—κλισίην.

⁵ CCCLXIII. οὔνεκα—ἀλάλκω.

⁶ CCCLXIII. Sic Vat. Br.

πόνον. ² CCCLXXXVII. Cod. Vat. οὐ σῦκον οὐ μῆλον. Br.
οὐ σῦκ' οὐ μῆλα.

- Ἄλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' Ἑλικωνίδα, λεπτὰ τορήσας
 Χείλεα καὶ στεινὸν ῥοῦν ὄχετευσάμενος,
 5 Ἐκ δὲ τοῦ εὔτε πίοιμι μέλαν ποτὸν, ἔνθεος οἶα
 Πᾶν ἔπος ἀφθέγκτω τῷδε λαλῶ στόματι.

CCCXC.

- Ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος τὴν Ἑκτορος αἶμα πιούσαν
 Δαρτιάδης Δαναῶν εἶλε κακοκρισίῃ·
 Ναυηγού δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον,
 Αἶαντος νηκτὴν ὥρμισεν οὐκ Ἰθάκῃ.
 5 Καὶ κρίσιν Ἑλλήνων στυγερὴν ἐπέδειξε θάλασσα,
 Καὶ Σαλαμὶς ἀπέχει κῦδος ὀφειλόμενον.

CCCXCI.

Καλὰ Ποσειδάων δίκασεν πολὺ μᾶλλον Ἀθήνης·
 Ἀσπὶς ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾷ καὶ σῆμα τινάσσει,
 Αὐτόν σ' ἐκκαλέουσα, τὸν ἄξιον ἀσπιδιώτῃν,
 Ἐγρεο, παῖ Τελαμῶνος, ἔχεις σάκος Αἰακίδαο.

CCCXCVI.

- Ἰκίρου ὦ νεόφοιτον ἐς ἡέρα πωτηθέντος
 Ἰκαρίῃ πικρῆς τύμβε κακοδρομίῃς
 Ἀβαλε μήτε σε κείνος ἰδεῖν, μήτ' αὐτὸς ἀνεῖναι
 Τρίτων Αἰγαίου νῶτον ὑπὲρ πελάγους.
 5 Οὐ γάρ σοι σκεπανή τις ὑφόρμισις, οὔτε βόρειον
 Ἐς κλίτος, οὔτ' ἀγὴν κύματος ἐς νοτίην.
 Ἐρροῖς ὦ δύσπλωτε, κακόξενε· σεῖο δὲ τηλοῦ
 Πλώοιμι, στυγεροῦ ὄσσον ἀπ' Αἰδέω.

⁵ CCCLXXXVII. Vat. et Plan. ἔνθεον. ² CCCXC. Cod. Vat. ἤρε. ⁴ CCCXC. ὥρμισεν. ³ CCCXCI. Cod. Vat. σε καλέουσα.
² CCCXCVI. Sic Cod. Vat. Br. πτεροδρομίῃς contra metrum.
⁵ CCCXCVI. Cod. Vat. βόρειος. ⁶ CCCXCVI. Cod. Vat. ἄγειν.

CCCXCVIII.

Ἐσχατιαὶ Λιβύων Νασαμωνίδες αἷ ποτε θηρῶν
 Ἔθνεσ' ἀπειρεσίοις νῶτα βαρυνόμεναι,
 Οὐκ ἔτ' ἐρημαίαισιν ἐπὶ πτήσσεσθε λέοντων
 Ὠρυγαῖς ψαμάθους ἄχρῃς ὑπὲρ Νομάδων.
 5 Φῦλον ἐπεὶ νήριθμον ἐν ἰχνοπέδαισιν ἀγρευθέν
 Ἐς μίαν αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔθηκεν ὅπλοις.
 Αἰ δὲ πρὶν ἀγραύλων ἐγκοιτάδες ἀκρώρειαι
 Θηρῶν, νῦν ἀνδρῶν εἰσὶ βοηλασίαι.

CCCXCIX.

Πρὶν μὲν ἀλικλῦστοιο πέτρας ἐνὶ βένθεσιν ἤμαν
 Εὐαλδὲς πόντου φύκος ἐπεννυμένα
 Νῦν δέ μοι ἡμερόεις κόλπων ἔντοσθεν ἱαύει
 Λάτρῃς εὐστεφάνου Κυπρίδος ἀβρὸς Ἐρως.

CCCCVII.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκαν,
 Ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
 Ἀρκοῦμαι τούτοισιν. ὁ γὰρ χρόνος ἄνθος ἄριστον
 Ἡλικίης ἔθανε χῶ τριγέρων Πύλιος.

¹ CCCXCVIII. Cod. οὐκ ἔτι et sic Br. ² CCCXCVIII. Cod. ἔθνεσιν ἡπείρου. Br. αὐχμηρά. ³ CCCXCVIII. Cod. ἡχ' οί. Br. οὐ τοι. Sic Jacobs. Cod. ἐπιπτήσσεσθε. Br. ὑποπτήσσεσθε.
⁴ CCCXCVIII. Sic. marg. Ap. Guy. Cod. ἀνῆριθμον. Br. ἀνάριθμον. ⁵ CCCXCVIII. Cod. αἰχμηταῖς—ὁ παῖς. Br. αἰχμητῆς—θέαν. ⁶ CCCXCIX. Cod. ἀλικλῦστοιο. Sic Reisk. Br. ἤμαν. ⁷ CCCXCIX. Cod. εὐαλδὲς—ἀπαινυμένα. Reisk. ἀπεννυμένα. Br. ἀναινομένα. ⁸ CCCXCIX. Cod. κόλποις ἔντοθεν.

CCCCX.

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμεν ποτὲ, νῦν δὲ Με-
νίππου·

Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον,
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με ποτ' ᾤετο, καὶ πάλιν
οὗτος
Οἶεται· εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς ἀλλὰ τύχης.

CCCCXIII.

α. Ποῦ σοι κείνα κύπελλα, λαφύστιε ; ποῦ καλὰ
θύρσων

Παίγματα καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη Σάτυρε ;
Τίς σε παρὰ σμίλαιοι, ποδίκροτον ἄμμα καθάψας
Θήκατο, τὸν Βρομίῳ σπάργαν' ἐλιξάμενον ;

5 β. Αἰσχυρήμων ἔνδεια καὶ ἡ πάντολμος ἀνάγκη,
Ἦ με παρ' Ἠφαίστῳ θῆκε μαριλοπότην.

CCCCXVI.

Τίπτ' ἐμὲ τὸν φιλέρημον ἀναιδέϊ ποιμένες ἄγρη
Τέττιγα δροσερῶν ἔλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων,
Τὴν Νυμφῶν παροδῖτιν ἀήδονα, καύματι μέσσω
Οὔρεσι καὶ σκιεραῖς ξουθὰ λαλεῦντα νάπαις ;

5 Ἦνιδε καὶ κίχλην καὶ κόσσυφον, ἦνιδε τόσσους
Ψᾶρας, ἀρουραῖς ἄρπαγας εὐπορίας.
Καρπῶν δηλητῆρας ἐλεῖν θέμις· ὄλλυτ' ἐκείνους.
Φύλλων καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρόσου ;

² ccccxihi. Sic Jacobs. Cod. et Br. *πήγματα*.

³ ccccxvi. Sic vulgo. Br. et Cod. *κῆματι* (sed ex cor. fuerat *κύματι* Br.).

Εἰς αἶγα θηλάζουσιν λύκον.

Τὸν λύκον ἐξ ιδίων μάζων τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
 Ἀλλὰ μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
 Αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλι θήριον ἔσται.
 Ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

CCCCXXXII.

Στήλην μητρυῆς, μικρὸν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
 Ὡς βιὸν, ἡλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος.
 Ἡ δὲ τάφῳ κλινθέντα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα,
 Φεύγετε μητρυῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

CCCCXXXIII.

Ἐσπέριός μ' ἐδάμασσεν ὁμοῦ καὶ πρώϊος ὕπνος,
 Ὃς μὲν ἐπιβρίσας, ὃς δ' ἐμὲ μὴ χαλάσας.
 Ὡν ἐξ ἀμφοτέρων ὁ μὲν ἐρρέτω, ὃς δὲ παρείη
 Ἰλαος, ὠράων μέτρον ἐπιστάμενος.

CCCCCL.

Οὕτω πᾶς' ἀπόλωλε, γεωπόνε, βῶλος ἀρούρης;
 Ἦδη καὶ τύμβους νωτοβατοῦσι βόες;
 Ἡ δ' ὕνις ἐν νεκύεσσι, τί τοι πλέον; ἢ πόσος
 οὗτος
 Πυρὸς, ὃν ἐκ τέφρης, κοῦ χθονὸς ἀρπάσετε;
 5 Οὐκ αἰεὶ ζήσεσθε, καὶ ὑμέας ἄλλος ἀρόσσει,
 Τοίης ἀρξαμένους πᾶσι κακοσπορίης.

³ CCCCXXXII. Vulgo κλινθεῖσα. ¹ CCCCXXXIII. Br. Εὐστέφιος. Jacobs ἐσπέριος ex membr. dedit.

² CCCCXXXIII. Cod. καλέσας et sic Br. Jacobs cor. χαλάσας.

¹ CCCCCL. Cod. Vat. οὐπω. πᾶς. Br. πᾶς. ³ CCCCCL. Sic

Vat. Br. ὕνις δ'. Sic Cod. Br. τί τὸ. ⁴ CCCCCL. Cod.

ἀρπάσεται. ⁵ CCCCCL. Cod. ἀρώσει.

CCCCLII.

Ἄ παρος ἄδμητος καὶ ἀνέμβατος, ὦ Λακεδαῖμον,
 Καπνὸν ἀπ' Εὐρώτου δέρκεαι Ὠλένιον
 Ἀσκίος· οἰωνοὶ δὲ κατὰ χθονὸς οἴκλα θέντες
 Μύρονται· μήλων δ' οὐκ αἶουσι λύκοι.

CCCCLVI.

Αἶαντος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παραστάς
 Φρῦξ ἐπέων κἀκεῖ ἦρχεν ἐπесβολίης·
 “Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνεν.” ὁ δ' ἀντιγέγωνεν ἔνερθεν,
 Μίμνον· ὁ δ' οὐκ ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

CCCCLVIII.

Ἐλθὼν εἰς Ἀθήν, ὅτε δὴ σοφὸν ἤνυσε γῆρας,
 Διογένης ὁ κύων, Κροισον ἰδὼν ἐγέλα,
 Καὶ στρώσας ὁ γέρων τριβάνιον ἐγγὺς ἐκείνου,
 Τοῦ πολὺν ἐκ ποτάμου χρυσὸν ἀφυσσαμένον,
 5 Εἶπεν Ἐμ' οἴκεν· νῦν πλείων τόπος· ὅσσα γὰρ
 εἶχον
 Πάντα φέρω σὺν ἐμοὶ, Κροῖσε, σὺ δ' οὐδὲν
 ἔχεις.

CCCCLXVI.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ
 ἀνεύκτοις
 Ἀμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπε-
 ρύκοις.

² CCCCLVI. Vulgo κακῆς. Br. δεδαῶς. ⁴ CCCCLVI. Vulgo
 μίμνεν et sic Br. ⁵ CCCCLVIII. Cod. Vat. ἐμοὶ καὶ νῦν
 πλείω et sic Br. nisi quod πλείων habet.

CCCCLXXXII.

- Καλλιόπης Ὀρφῆα καὶ Οἰάγροιο θανόντα
 Ἐκλανσαν ξανθαὶ μυρία Βιστονίδες,
 Στικτοὺς δ' αἰμάξαντο βραχίονας, ἀμφὶ μελαίνῃ
 Δευόμενοι σποδιῇ θρηῖκιον πλόκαμον,
 5 Καὶ αὐταὶ στοναχεῦντι σὺν εὐφόρμυγγι Λυκείῳ
 Ἐρρηξαν Μοῦσαι δάκρυα Πιερίδες,
 Μυρόμεναι τὸν ἀοιδόν· ἐπωδύραντο δὲ πέτραι
 Καὶ δρύες, ὥς ἐρατῇ τοπρὶν ἔθελγε λύρη.

CCCCLXXXVII.

- Οὐχὶ πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον Ὀμηρον,
 Οὐ Κολοφῶν τρυφερῆς ἄστρον Ἰηονίης.
 Οὐ Χίος, οὐκ Αἴγυπτος ἐῦσπορος, οὐ Κύπρος ἀγνή,
 Οὐ νῆσος κραναή, Λαρτιάδαο πάτρη,
 Οὐκ Ἄργος Δαναοῖο, κυκλωπείη τε Μυκῆνη,
 Οὐδὲ τὸ Κεκροπίων ἄστνυ παλαιογόνων,
 Οὐ γὰρ ἔφνυ χθονὸς ἔργον· ἐπ' αἰθέρος ἀλλά ἐ
 Μοῦσαι
 Πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι.

CCCCXC.

- Ὅποίας τὸν Ὀμηρον ἀναγραφώμεθα πάτρης,
 Κεῖνον, ἐφ' ᾧ πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις;
 Ἦ τὸ μὲν ἐστὶν ἄγνωστον, ὃ δ' ἀθανάτοις ἴσος ἦρως
 Ταῖς Μοῦσαις ἔλιπεν πατρίδα καὶ γενέην;

DXIII A.

Ath. p. 418 f.

Ἦνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεές εὖρατο γράμμα
 Κεῖν', ἐφ' ὅτῳ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην.

DXIII B.

Ἐκ τῶν Ξενοφάνους ἐλεγείων.

Καὶ πότε μιν στυφελιζομένου σκύλακος παρίοντα
 Φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
 Παύσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
 Ψυχὴ, τὴν ἔγνω, φθεγξαμένης αἰών.

DXVI.

Ἡράκλειτος ἐγώ. τίη ᾧ κατὰ μ' ἔλκετ' ἄμουσοι;
 Οὐκ ὑμῶν ἐπόνουν, τοῖς δέ μ' ἐπισταμένοις.
 Εἰς ἐμοὶ ἄνθρωπος τρισμυρίοι· οἱ δ' ἀνὰριθμοι
 Οὐδεὶς ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ Περσεφόνῃ.

DXVII.

Μὴ ταχὺς Ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλυνε βίβλον
 Τοῦφροῦ μάλα τοι δύσβατος ἀτραπιτός.
 Ὅρφιν καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπετον· ἦν δέ σε
 μύστης,
 Εἰσαγάγῃ, φανεροῦ λαμπρότερ' ἡελίου.

DXVIII.

Ἦν ἄρα Δημοκρίτῳ γέλως τόδε, καὶ τάχα λέξει·
 Οὐκ ἔλεγον γελῶν, πάντα πέλουσι γέλως;

¹ DXIII A. Cod. Vat. ἡνύκε—εὔρετο.
 Vat. et Diog. Laert. Br. δὴ τότε.
 Codd. et Br.

¹ DXIII B. Sic Cod.
¹ DXVI. τί με ᾧ, αἰών.

Καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα καὶ στίχα
βίβλων
Τοσσατίων, κεῖμαι νέρθε τάφοιο γέλως.

DXIX.

Πίνδαρε Μουσάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε Σειρὴν
Βακχυλίδη, Σαπφούς τ' Αἰολίδες χάριτες,
Κράμα τ' Ἀνακρείοντος, Ὀμηρικὸν ὅς τ' ἀπὸ ρεῦμα
Ἔσπασας οἰκείοις, Στησίχορ', ἐν καμάτοις.
5 Ἦ τε Σιμωνίδεω γλυκερὴ σελὶς, ἥδ' ὃς τε πειθοῦς
Ἴβυκε καὶ παίδων ἄνθος ἀμυσάμενε,
Καὶ ξίφος Ἀλκαίοιο, τὸ πολλάκις αἷμα τυράννων
Ἔσπεισε πάτρης θέσμια ρυόμενον,
Ἦδυμελεῖς τ' Ἀλκμᾶνος ἀηδόνες, ἴλατε, πάσης
10 Ἀρχὴν οἷ λυρικῆς καὶ τέλος ἐσπάσατε.

DXX.

Ἐκλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος· ἔπνεε τερπνὰ
Ἦδυμελιφθόγγου μούσα Σιμωνίδεω.
Λάμπει Στησίχορός τε καὶ Ἴβυκος· ἦν γλυκὺς
Ἀλκμάν·
Λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγγετο Βακχυλίδης.
5 Πειθὼ Ἀνακρείοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐδᾷ
Ἀλκαῖος, κύκνος Λέσβιος, Αἰολίδης.
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
Ἐν Μούσαις δεκάτῃ Μοῦσα καταγράφετα.

³ DXIX. Cod. γράμμα et sic Br. cor. Jacobs. ⁶ DXX. Codd.
κύκνη. Br. κιθάρα. Vulgo Αἰολίδι et sic Br.

DXXI.

- Ἔλθετε πρὸς τέμενος γλαυκωπίδος ἀγλαὸν Ἥρης
 Λεσβίδες, ἀβρὰ πόδων βήμαθ' ἐλίσσόμεναι.
 Ἐνθα καλὴν στήσασθε θεῇ χορόν· ὕμμι δ' ἀπάρξει
 Σαπφῶ χρυσεῖην χερσὶν ἔχουσα λύρην.
 5 Ὀλβιαὶ ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος· ἡ γλυκὺν ὕμνον
 Εἰσατεῖν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

DXXII.

- Οὐκ ἄρα σοι γε ὀλίγον ἐπὶ κλέος ὥπασε Μοῖρα
 Ἥματι τῷ πρώτῳ φῶς ἴδες ἡελίου
 Σαπφοῦ· σοὶ τὴν χρῆσιν ἔνευσε μὲν ἄφθιτον εἶμεν,
 Σὺν δὲ πατὴρ πάντων νεῦσεν ἐρισφάραγος·
 5 Μέλψεται δ' ἐν πάντεσσιν ἀοίδιμος ἀμερίοισιν,
 Οὐδὲ κλυτὰς φάμας ἔσσεται ἡπανία.

DXXIII.

- Λέσβιον Ἠρίνης τόδε κήριον· ἀδύ τι μικρόν,
 Ἄλλ' ὅλον ἐκ Μουσέων κιννάμενον μέλιτι.
 Οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἴσοι Ὀμήρῳ,
 Τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαϊδεκέτευς,
 5 Ἡ καὶ ἐπ' ἡλακάτῃ μητρὸς φόβῳ, ἥ καὶ ἐφ' ἰστῶ
 Ἐστήκει, Μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.

² DXXI. Cod. Vat. ἀβροπόδων et sic Br. cor. Brod. Cod.
 βήματ' ἐλίσσόμεναι. ³ DXXI. Cod. Vat. στήσασθε ἡ.

² DXXII. Sic Codd. Br. πρῶτον. ³ DXXII. Cod. σοὶ τὴν
 κρίσιν εὐοῦ μὲν. Br. σοὶ θὴν χρυσὸν ἐνείμαμεν. ⁴ DXXII. Sic
 Cod. Br. σὺνδὲ—ἐρισμάραγος. ⁵ DXXII. Sic Reisk. Cod.

μέλψαι. Br. μελψῇ. ⁶ DXXII. Cod. ἔσσειαι ἡπειδανά. cor. Br.
⁴ DXXIII. Cod. Vat. ἐννεακαϊδεκάτευς. ⁵ DXXIII. ἡλεκατῇ.

Σαπφὼ δ' Ἑρίνης ὅσσον μελέεσσιν ἀμείνων,
Ἑρίνα Ψαπφοῦς τόσσον ἐν ἐξαμέτροις.

DXXIV.

Ἄρτι λοχευομένην σε μελισσοτόκων ἔαρ ὕμνων,
Ἄρτι δὲ κυκνείῳ φθεγγομένην στόματι,
Ἦλασεν εἰς Ἀχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμόντων
Μοῖρα, λινοκλώστου δεσπότης ἡλακάτης·
5 Σὸς δ' ἐπέων, Ἦρινα, καλὸς πόνος οὐ σε γεγωνεῖ
Φθίσθαι, ἔχεις δὲ χοροὺς ἄμμυγα Πιερῖσιν.

DXXVIII.

Ῥήγιον Ἰταλῆς τεναγώδεος ἄκρον αἰδῶ
Αἰεὶ Θρινακίου γενομένην ὕδατος,
Οὐνεκα τὸν φιλέοντα λύρην, φιλέοντα τε παῖδας,
Ἴβυκον εὐφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελεῇ.
5 Ἠδέα πολλὰ παθόντα· πολὺν δ' ὑπὸ σήματι
κισσὸν
Χεύατο καὶ λευκοῦ φυταλιῇν καλάμου.

DXXXII.

Ἡρόδοτον Μούσας ὑπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἐκάστη
Ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίαν.

DXXXIII.

Ἡρόδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορίης πρύτανιν,

¹ DXXIII. Codd. Σαπφοῦς et sic Br.
ἡλακάτης. ⁵ DXXIV. οὐς ἐγεγωνεῖ.
⁵ DXXVIII. Plan. et Vat. δέ.

⁴ DXXIV. Cod. Vat.
⁶ DXXIV. φθείσθαι.

Δωρίδος ἐκ πάτρης βλαστόντα ποτ' οὐ γὰρ ἄπ-
λητον
Μῶμον ὑπεκπροφυγῶν, Θούριον ἔσχε πάτρην.

DXXXIV.

Χαῖρε μελαμπετάλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισι
Πιερίας τὸν αἰὲς νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
Ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὦν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον
ἔσται,
Ἴσον Ὀμηρείοις ἀενάοις χάρισιν.

DXXXV.

Εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδη, εἰλέ σε πότμος,
Καὶ σε λυκοῖραῖσται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,
Τὸν σκῆνη μελίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον Ἀθηνῶν,
Τὸν σοφίῃ Μουσέων μιξάμενον χάριτα,
5 Ἀλλ' ἔμολες Πελλαῖον ὑπ' ἡρίον, ὥς ἂν ὁ λάτρης
Πιερίδων ναίης ἀγχόθι Πιερίδων.

DXXXIX.

ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας, εἰ δὲ
πέφυκας
Νῆϊς Μουσάων, ῥίψον ἂ μὴ νοέεις.
Εἰμὶ γὰρ οὐ πάντεσσι βατός· παῦροι δ' ἀγάπησαν
Θουκυδίδην Ὀλόρου κεκροπίδην τὸ γένος.

³ DXXXIII. Cod. Vat. Δωρίδος ἐκ πάτρης βλαστόντ' ἀπο, τῇ γὰρ
ἄπλητον. Br. Δωριέων πάτρης βλαστόντ' ἀπο, τῶν ἀρ' ἄπλητον.

¹ DXXXIV. Codd. et Br. μελαμπέπλοις cor. Lobbeck.

² DXXXIV. Cod. Vat. αἰεί.

⁴ DXXXIV. Diog. Laert.

Ὀμηρείαις.

¹ DXXXIX. Sic Cod. Laur. vulgo εἰ δέ γε

πάμπαν.

² DXXXIX. Cod. Vat. νοέης.

DXLVIII.

Εἵ με Πλάτων οὐ γράψῃ, δύω ἑγένοντο Πλάτῳνες.

Σωκρατικῶν ὁάρων ἄνθεα πάντα φέρω.

Ἀλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσσε Παναίτιος, ὃς ῥ' ἐτά-
λασσε

Καὶ ψυχὴν θνήτῃν κάμῃ νόθον καλέσαι.

DLIX.

Εἰπερ ἴσῃν γνώμῃ ῥώμῃν, Δημόσθενης, εἶχες,

Οὐποτ' ἂν Ἑλλήνων ἥρξεν Ἀρης Μακέδων.

DLX.

Αὐταί σοι στομάτεσσιν ἀνηρείψαντο μέλισσαι

Ποικίλα Μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι,

Αὐταὶ καὶ χάριτες σοὶ ἐδωρήσαντο, Μένανδρε,

Στωμύλον εὐστοχίην δράμασιν ἐνθέμεναι.

5 Ζώεις εἰς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος ἔσται Ἀθήναις

Ἐκ σέθεν οὐρανίων ἀπτόμενον περάτων.

DLXV.

Ἄ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ,

Ἦ ῥ', ἐτεὸν κεράων οὐδ' ἐλέφαντος ἔης,

Τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας, ἄτ' οὐ πάρος ἀνέρες ἴδμεν

Ἀμφί τ' ἀθανάτους, ἀμφί τε ἡμιθέους.

¹ DXLVIII. Cod. Vat. Πλάτωνος. Br. Πλάτῳνε,

³ DXLVIII. Cod. μ' ἐτέλεσσε—ἐτέλεσσε. Br. μ' ἐτέλεσσε—
ἐτάλασσε. ⁴ DXLVIII. Cod. κάμῃ νόθον τελέσαι. Br. καὶ νόθον
ἐκτελέσαι.

¹ DLIX. Sic Zos. Br. ἴσῃν ῥώμῃν γνώμῃ.

⁴ DLX. Cod. Vat. εὐτυχίην.

⁵ DLX. Vulgo ζώεις δ' εἰς.

Cod. Vat. ἔστ' ἐν. Br. ἐστίν.

⁶ DLX. Sic Cod. Br. τοῦκ,

Malim ἀπτομένου. Cod. pro περάτων, νεφείων.

- 5 *Εὐτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα
 Ἦγαγες ἐν μέσσαις Πιερίδεσσι φέρων·
 Αἶ δέ οἱ εἰρομένῳ ἄμφ' ὠγυγίων ἡρώων,
 Αἵτια καὶ μακάρων εἶρον ἀμειβόμεναι.*

DLXXII.

- Πρώτα μοι Γαδάρων κλεινὰ πόλις ἔπλετο πάτρα,
 Ἦνδρωσεν δ' ἱερὰ δεξαμένα με Τύρος,
 Εἰς γῆρας δ' ὄτ' ἔβην, ἡ δῖα θρεψαμένα Κῶς
 Κἀμὲ θετὸν Μερόπων ἀστὸν ἐγηροτρόφει.*
 5 *Μοῦσαι δ' ἐν ὀλίγοις με τὸν Εὐκράτεω Μελέαγρον
 Παῖδα Μενιπείαις ἡγλαΐσαν χάρισιν.*

DLXXIII.

*Εὐκράτεω Μελέαγρον ἔχω, ξένε, τὸν σὺν Ἑρωτι
 Καὶ Μούσαις κεράσανθ' ἡδυλόγους χάριτας.*

DLXXVI.

*Δοῦλος Ἐπίκλητος γενόμεν καὶ σῶμ' ἀνάπηρος
 Καὶ πενήν Ἴρος καὶ φίλος ἀθανάτοισ.*

DCVIII.

*Πυρρὸν, πανδακέτην, γλαυκόμματον, οὐδὲ θανόντα
 Πόρκιον εἰς Ἀἶδην Φερσεφώνη δέχεται.*

DCIX.

*Βουλαὶ μὲν καὶ ἄεθλα, καὶ ἅ περὶ Ἑλλάδος ἄλκᾳ
 Τοῦδ' ἀνδρὸς στάλαις πλάθεται Ἡρακλέους·*

³ DLXXII. Codd. καὶ et sic Br. ⁴ DLXXII. Sic Cod. Br.
 ἀμέ. ¹ DLXXIII. Vat. Ἐπὶ κλητος. Sic Plan. Macr. et Gell.
 σώματι πῆρὸς. ² DCIX. Sic vulgo Br. πλάζεται.

- Ἄμμες δ' εἰκόν', Ἄρατε, τεὰν, νόστοιο τυχόντες
 Στάσαμεν ἀντ' ἀρετᾶς ἡδὲ δικαιοσύνας
 5 Σωτῆρος σωτήρσι θεοῖς, ὅτι πατρίδα τᾷ σᾶ,
 Δαίμονι σφ' θείαν τ' ὥπασας εὐνομίαν.

DCXV.

- Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολλὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
 Φεῖδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ·
 Ὡς καὶ Λαέρταο τόδ' ἥριον, ὁ σχέδον ἀκτᾶς
 Βαίον ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
 5 Οὖνομα μὲν ἥρωος ἀεὶ νέον. οὐ γὰρ ἀοιδὰς
 Ἀμβλύνειν αἰὼν, κῆν ἐθέλη δύναται.

DCXVI.

Τύμβος Ἀχιλλῆος ῥῆξήνορος ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ
 Δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.
 Αἰγιάλω δὲ νένευκεν, ἵνα στοναχῇσι θαλάσσης
 Κυδαίνοιτο πᾶϊς τῆς ἀλίας Θετίδος.

DCXVII.

Ἄνδρε δὺν φιλότῃτι καὶ ἐν τεύχεσσιν ἀρίστῳ
 Χαίρετον, Αἰακίδῃ, καὶ σὺ Μενoitιιάδῃ.

DCXVIII.

Σῆμα τόδ' Αἴαντος Τελαμωνίου δν κτάνε Μοῖρα
 Αὐτοῦ χρησομένη καὶ χερὶ καὶ ξίφεϊ.
 Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο καὶ μεμαυῖα
 Εὐρέμεναι Κλώθῳ τῷδ' ἕτερον φονέα.

⁶ DCIX. Sic ant. edd. Br. δαῖμον' ἴσον. Reisk. δαίμονα σον.

² DCXV. Edd. quæd. δαπάνῃ.

DCXIX.

Μή με τάφῳ σὺγκρινε τὸν Ἑκτορα, μήδ' ἐπὶ
τύμβῳ

Μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον.

Ἰλιάς, αὐτὸς Ὀμηρος ἐμοὶ τάφος, Ἑλλὰς, Ἀχαιοὶ
Φεύγοντες· τούτοις πᾶσιν ἐχώννυμεθα.

5 Εἰ δ' ὀλίγην ἀθρεῖς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν οὐκ ἐμὸν αἰσχος·
Ἑλλήνων ἐχθροῖς χερσὶν ἐχώννυμεθα.

DCXXIII.

Ἀβρότονον Θρήϊσσι γυνὴ πέλον· ἀλλὰ τέκεσθαι
Τὸν μέγαν Ἑλλησι φημὶ Θεμιστοκλέα.

DCXXIV.

Καὶ νέκυς ὦν Τίμων ἄγριος· σὺ δὲ ὦ πυλάωρε
Πλούτωνος τάρβει, Κέρβερε, μή σε δάκη.

DCXXV.

Τούσδε ποτὲ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία
Μήδων

Μητρόπολις Λοκρῶν κεύθει ὁμοῦ Ὀπείεις.

DCXXVI.

Μουνοπάλης νικῶ δις Ὀλύμπια Πύθια· τ' ἄνδρας,
Τρὶς Νεμέα, τετράκις δ' Ἰσθμῷ ἐν ἀγχιάλῳ,
Χίλων, ὃς Πατρεὺς ἦν· αὐτὰρ ὁ λαὸς Ἀχαιῶν·
Ἐν πολέμῳ φθίμενον θάψ' ἀρετῆς ἔνεκεν.

DCXXVII.

Οἶδε πάτρας ἔνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο
Οπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν,

¹ DCXXIV. Cod. Vat. δέ γ' et sic Br.

- Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος οὐκ ἐσάωσαν
 Ψυχὰς, ἀλλ' Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βράβην
 5 Οὐνεκεν Ἑλλήνων, ὥς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες
 Δουλοσύνης, στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσεν ὕβριν.
 Γαῖα δὲ πατρίς ἔχει κόλποις τῶν πλείστα κα-
 μόντων
 Σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἦδε κρίσις.
 Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν
 10 Ἐν βιοτῇ Μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορον.

DCXXVIII.

Τῆς δὲ ποθ' ἡ μέγалаυχος ἀνίκητός τε πρὸς ἀλκὴν
 Ἑλλάς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου,
 Λαῖδος, ἣν τέκνωσεν Ἐρως, θρέψεν δὲ Κόρινθος·
 Κεῖται δ' ἐν κλεινοῖς Θετταλικοῖς πεδίοις.

DCXXXIX.

Ἐλπίς καὶ σὺ τύχη μέγα χαίρετε. τὸν λιμέν' εὖρον.
 Οὐδὲν ἐμοὶ χ' ὑμῖν, παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ.

DCXL.

Ἐξηκοντούτης Διωνύσιος ἐνθάδε κείμει,
 Ταρσεὺς, μὴ γήμας· αἶθε δὲ μηδ' ὁ πατήρ.

DCXLIV.

Εἰπέ ποτὶ Φθίαν εὐάμπελον, ἣν ποθ' ἵκηαι,
 Καὶ πόλιν ἀρχαίαν, ᾧ ξένη, Θαυμακίαν,
 Ὡς, δρυμὸν Μαλαεῖον ἀναστεῖβων ποτ' ἔρημον,
 Εἶδες Λάμπωνος τόνδ' ἐπὶ παιδὶ τάφον,

³ DCXXVII. Vulgo δείματος. Fort. scrib. ἀρετῆς ἐκ λήματος.
¹⁰ DCXXVII. Vulgo ἔπορεν. ² DCXLIV. Cod. Vat. Θαυμακίδα.

- 5 Δερξία, ὃν ποτε μούνον ἔλον δόλφ, οὐδ' ἀναφανδόν,
Κλῶπες, ἐπὶ Σπάρταν διὰν ἐπειγόμενον.

DCXLVI.

- Οὕτω τοι πλόκαμοι τετμημένοι, οὐδὲ σελάνας
Τοὶ τριετείς μηνῶν ἀνιόχουντο δρόμοι,
Κλεύδικε, Νικασὶς ὅτε σὰν περὶ-λάρνακα μάτηρ,
Τλῆμον, ἐπ' αἰακτῷ πολλ' ἐβόασε τάφω,
5 Καὶ γενέτας Περίκλειτος· ἐπ' ἀγνώστῳ δ' Ἀχέροντι
Ἑβάσεις ἤβαν, Κλεύδικ', ἀνοστοτάταν.

DCXLVII.

- Νηϊάδες καὶ ψυχρὰ βοαῦλια ταῦτα μελίσσαις
Οἶμον ἐπ' εἰαρινὴν λέξατε νισσομέναις,
Ὡς ὁ γέρων Λεύκιππος ἐπ' ἀρσιπόδεσσι λαγωοῖς
Ἐφθιτο, χειμερίῃ νυκτὶ λοχευσάμενος.
5 Σμήνεα δ' οὐκέτι οἱ κομέειν φίλον· αἱ δὲ τὸν ἄκρης
Γείτονα ποιμένιαι πολλὰ ποθοῦσι νάπαι.

DCXLIX.

- Εἵκοσι Καλλικράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα,
Οὕθ' ἐνὸς οὔτε μῆς ἐδρακόμην θάνατον.
Ἄλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διηνυσάμην ἐνιαυτοὺς,
Σκίπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα.
5 Ἦδ' ἐγὼ ἢ περίβωτος ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι,
Μούνη ἐνὶ ζώνῃ ἀνέρι λυσαμένη.

⁴ DCXLVI. Cod. Vat. ἐβόα στεφάνω. cor. Jacobs.

⁵ DCXLVI. Καὶ γενέτας περὶ ἐπ'. cor. Salm.

² DCXLVII. Cod. Vat. ὑπ'—νισσομέναις. ² DCXLIX. Cod. Vat. οὐδενὸς οὐδὲ μῆς.

DCL.

Γαῖα φίλη τὸν πρέσβυν Ἀμύντιχον ἔνθεο κόλποις
 Πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων,
 Καὶ γὰρ αἰεὶ πρέμνον σοι ἀνεστήριξεν ἐλαίης,
 Πολλάκι καὶ Βρομίου κλήμασιν ἠγλάϊσε,
 5 Καὶ Δηοῦς ἔπλησε, καὶ ὕδατος αὔλακας ἔλκων,
 Θῆκε μὲν εὐλάχανον, θῆκε δ' ὀπωροφόρον.
 Ἄνθ' ὧν σὺ πρηεῖα κατὰ κροτάφου πολιοῖο
 Κεῖσο, καὶ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας.

DCLIII.

Ἠμάξευσα καὶ αὐτὸς ὁ τρισδύστηνος Ἀγάναξ
 Τοῦτον δύσζων καβίοντον βίοντον.
 Οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα· λάξ δὲ πατήσα;
 Δυσσώδη ζωὴν ἤλυθον εἰς Ἀῖδην.

DCLV.

Μὴ σύγχε, θνητὸς εὖν, ὥς ἀθάνατός τι λογίζου,
 Οὐδὲν γὰρ βίотου πιστὸν ἐφημερίοις,
 Εἰ καὶ τόνδε Κάσσανδρον ἔχει σορὸς ἤδε θανόντα
 Ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

DCLIX.

Ἄϊδη ἄλλιτάνευτε καὶ ἄτροπε, τίπτε καὶ οὕτω
 Κάλλαισχρον ζωὰς νήπιον ὀρφάνισας;
 Ἔσται μὰν ὃ γε παῖς ἐνὶ δώμασι Περσεφονείοις
 Παίγνιον· ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθη.

DCLX.

Ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδέα Κυπρίδος ἔργα,
 Πατροφίλα, κάνθους τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας·

- Ἐσβεςθῃ δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χῶ μετ' αἰοιδῆς
 Ψαλμός, καὶ κυλίκων αἶ λαμυραὶ προπόσεις.
 5 Ἄϊδῃ δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέραστον ἑταίρην
 Ἥρπασας; ἥ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα;

DCLXVI.

- Ἄδε σοι, Ἀρχίου, υἱὲ Περίκλέες, ἅ λιθίνα ἔγω
 Ἔστακα στάλα μνᾶμα κυναγεσίας
 Πάντα δέ τοι περὶ σᾶμα τετεύχεται, ἵπποι, ἄκοντες,
 Αἶ κύνες, αἶ στάλικες, δίκτυ' ὑπὲρ σταλίκων,
 5 Αἶ αἶ, λαίνα πάντα. περιτροχάουσι δὲ θῆρες
 Αὐτὸς δ' εἰκοσέτας νήγρετον ὕπνον ἔχεις.

DCLXVII.

- Εἶχε κορωνοβόλον, πενίης λιμηρὸν Ἀρίστων
 Ὅργανον, ᾧ πτηνὰς ἠκροβόλιζε χένας,
 Ἦκα παραστείχων δολὴν ὁδὸν οἶος ἐκείνας
 Ψεύσασθαι λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας.
 5 Νῦν δ' ὁ μὲν εἶν' Αἶδῃ, τὸ δὲ οἶ βέλος ὀρφανὸν ἤχου
 Καὶ χέρος· ἥ δ' ἄγρη τύμβον ὑπερπέταται.

DCLXVIII.

- Μυρτάδα, τὴν ἱεραῖς με Διωνύσου παρὰ ληνοῖς
 Ἀφθονον ἀκρήτου σπασσαμένην κύλικος,
 Οὐ κεύθει φθιμένην βαιὴ κόνης· ἀλλὰ πίθος μοι,
 Σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεισι τάφος.

¹ DCLXVI. Cod. Vat. λιθίν' ἄγω. ¹ DCLXVII. Cod. Vat.
 κόρων ὀβολόν. ² DCLXVII. Cod. Vat. χίνας. Cor. Scal.
³ DCLXVII. Cod. Vat. οἶος ἐκεῖνος. Br. οἶον ἐκείνας.
² DCLXVIII. Cod. Vat. σπασσαμένην.

DCLXIX.

Ἐν πόντῳ Σώδαμος ὁ Κρής θάνεν, φῶ, φίλε Νηρεῦ,
Δίκτυα, καὶ τὸ σὸν ἦν κείνο σύνηθες ὕδωρ,
Ἰχθυβολεὺς ὁ περισσὸς ἐν ἀνδράσιν. ἀλλὰ θάλασσα
Οὐδὲ διακρίνειν χείματος οἶδ' ἄλιεῖς.

DCLXX.

Παύσαι νηὸς ἔρετμὰ καὶ ἔμβολα τῶδ' ἐπὶ τύμβῳ
Αἰὲν ἐπὶ ψυχρῇ ζωγραφέων σποδιῇ.
Ναυηγοῦ τὸ μνήμα. τί τῆς ἐνὶ κύματι λώβης
Αὐτὶς ἀναμνήσαι τὸν κατὰ γῆς ἐθέλεις;

DCLXXI.

Πάντα τις ἀρήσαιο φυγεῖν πλόον, ἀππότε καὶ σὺ,
Θεύγενης, ἐν Λιβυκῷ τύμβον ἔθου πελάγει,
Ἦνίκα σοι κεκμηὸς ἐπέπτατο φορτίδι νηὶ
Οὐλον ἀνήριθμον κείνο νέφος γεράνων.

DCLXXII.

Ναυτιλε, μὴ πεύθου τίνος ἐνθάδε τύμβος ὅδ' εἰμὶ,
'Ἄλλ' αὐτὸς πόντου τύγχανε χρηστοτέρου.

DCLXXVI.

Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν, ναὶ δέσποτα, πιστὸς ὑπαρχῶ,
'Ὡς πάρος, εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος.

¹ DCLXIX. Sic Cod. Vat. Br. σῶ Δᾶμις. Vulgo & et sic Br. cor. Jacobs.

² DCLXIX. Sic Vulgo. Br. φῶ τό τε σὸν ἦε.

³ DCLXIX. Sic Cod. Vat. Br. ἰχθυβόλος.

⁴ DCLXIX. Sic Cod. Vat. Br. οὗ τε. Cod. Vat. διακρίνει—οὐδ' et sic Br.

³ DCLXX. Sic Plan. Br. ἐν.

¹ DCLXXI. Cod. Vat. ἀρνήσαιο fors. recte si modo legeris φυγῶν.

- Ὅς με τότε' ἐκ νούσου τρίς ἐπ' ἀσφαλὲς ἤγαγες
 ἶχνος,
 Καὶ νῦν ἀρκούσῃ τῇδ' ὑπέθου καλύβῃ,
 5 Μάνην ἀγγείλας, Πέρσῃν γένος· εὐ δ' ἐμὲ ῥέξας
 Ἐξεῖς ἐν χρεῖα δμῶας ἐτοιμοτέρους.

DCXCIII.

- Μή μου παρέλθῃς τοῦπίνγραμμ', ὁδοιπόρε,
 Ἄλλὰ σταθεὶς ἄκουε, καὶ μαθὼν ἄπει.
 Οὐκ ἔστ' ἐν Ἀίδου πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
 Οὐκ Αἰακὸς κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβερος·
 5 Ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
 Ὅστέα τέφρα τε γεγονάμεν, ἄλλο δ' οὐδὲ ἔν.
 Εἶρηκα. δι' ὀρθῆς ὑπαγε, ὦ ὁδοιπόρε,
 Μὴ καὶ τεθνηκῶς ἀδουλεσχὸς σοι φάνῳ.

DCCXXVIII.

- Ἡ μάλα δὴ περὶ σείῳ λυγρὸν πότμον ἔκλυε πάτρα
 Ἀλκίμα Ἀμφιλόχων γαῖα θρασυπτολέμων,
 Οὐνεκεν Ἰλλυριοῖσιν ὑφ' ἵππομάχοισι δαμάσθῃς.
 Ὅστέα δ' ἐν νάσῳ τᾷδ' ἔταροι κτέρισαν.
 5 Καὶ σοῦ ἀποφθιμένου πιστοὶ φίλοι οὐκ ἐλάβοντο,
 Σίinna, φυλόπιδος δ' ἐξέρυσαν στυγεράς
 Ἀμφίλοχοι θρασέων εὐ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,
 Οἷ σε μέγ' ἀχνύμενοι συγγενῇ ἐκτέρισαν.

³ DCLXXVI. Vat. et Plan. τὸν. Cor. Br. Cod. Vat. ἐπὶ
 σφαλέν. ⁶ DCLXXVI. Cod. Vat. χρεῖη. ¹ DCCXXVIII. Malim
 λυγρὰν φάτιν. ² DCCXXVIII. Mont. et Mur. ἀλκή Ἀμφ. Br.
 ἀλκίμη. ⁶ DCCXXVIII. Sic Mont. et Mur. Br. Σῶμα δὲ
 φυλόπιδος ἐξέρυσαν.

DCCXXXII.

Ἡ πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἢ παρὰ Βάκχῳ
 Καὶ θοίναις αὐτῆς χρυσοτέρη Κυπρίδος,
 Ἡ λαλή φαιδρὴ τε χελιδονίς, ἔνθ' Ὀμόνοια
 Κεῖμαι Ἀτιμήτῳ δάκρυα λειπομένη,
 5 Τῷ πέλον ἀσπασίῃ βαιῆς ἄπο. τὴν δὲ τοσαύτην
 Δαίμων ἀπροιδῆς ἐσκέδασεν φιλίην.

DCCXXXV.

Τὸν πιτυτὸν κατὰ πάντα καὶ ἔξοχον ἐν πολιήταις
 Ἀνέρα γηραλέου τέρματ' ἔχοντα βίου,
 Ἀἶδεω μυχίοιο μέλας ὑπεδέξατο κόλπος,
 Εὐσεβέων θ' ὁσίνην εὐνάσεν ἐς κλισίην·
 5 Μνήμα δ' ἀποφθιμένοιο παρὰ τρηχεῖαν ἀταρπὸν
 Τοῦτο πᾶις κεδνῇ τεύξε σὺν εὐνιτιδί.
 Ξεῖνε, σὺ δ' αἰέσας, Δημοκλέος υἱέα χαίρειν
 Δημοκλέα, στείχοις ἀβλαβὲς ἔχνος ἔχων.

DCCXLII.

Φλαβιάνῳ ἡρωϊ πατὴρ Δῶρος τόδε σῆμα
 Ἐξ ἐπὶ τοῖς δέκ' ἔτη μούνα βιωσαμένῳ,
 Μοῖρα τὸν Αἰολίδος πάτρης ἀπάνευθε Μυρίνης
 Θάψε τε, καὶ Μουσῶν εὐνιν ἔθῃκ' ἀρετῆς.

DCCXLIII.

Στᾶς, ξένε, τάνδ' ἄθρησον ἐπὶ στάλα, Κλεοπάτρην
 Ἄν φθόνος εἰς Ἀἶδαν οὐ χρόνος ἡγάγετο,

³ DCCXXXV. Luc. μυχίοιο fort. recte. Cf. Aesch. Pers. 952, ubi Herm. μυχίαν. ⁶ DCCXXXV. Luc. τευφεννευνετιλι.

⁸ DCCXXXV. Luc. Δημοκλεα. Br. Δημοκλέος fors. ex typ. errore.

³ DCCXLII. Gruter. et Br. γάρ. ¹ DCCXLIII. Sic lapis Br. τῷδ'.

- Μορφᾶς ᾧ πρωτεῖον ἔχειν ἔδωρήσατο Κύπρις,
 Ἔργα δ' Ἀθαναία τερπνὰ σαοφροσύνας,
 5 Μοῦσα δὲ καὶ σοφίαν, καὶ πακτίδα τᾶν φιλέραστον,
 Σύμφωνον ἑραταῖς μιξαμένα μέλεσι·
 Καὶ γνοὺς ὡς θνατοῖς οὐδὲν γλυκυρώτερον αὐγᾶς
 Ζῆθι κάλον τείνας οὖριον εὐφροσύνης.

DCCXLV.

- α. Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας. β. Ἦν Κίλιξ Ἀθηνίων.
 α. Χρηστὸν τὸ θρέμμα, τίς κάλη; β. Νουμήνιος.
 α. Πόσων δὲ θνήσκεῖς τῶν ἐτῶν. β. Δίς εἴκοσιν.
 α. Ἐχρῆν σ' ἔτι ζῆν. β. Ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχρῆν.
 5 α. Γενναῖος ὦν καὶ χαῖρε. β. καὶ σύ γ', ὦ ξέने.
 Σοὶ γὰρ μέτεστι τῆς χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἄλης.

DCCL.

- Μνήμα τόδ' ὑψιφανὲς Διοῦς ταμίιο δέδορκας
 Μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνεγκαμένου,
 Ὅς τελετὰς ἀνέφηνε καὶ ὄργια πάννυχτα μύσταις
 Εὐμόλπου, προχέων ἡμερόεσσιν ὄπα,
 5 Ὅς καὶ δυσμενέων μόθον οὐ τρέσεν, ἀλλ' ἐσάωσεν
 Ἀχραντ' ἀρρήτων θέσμια Κεκροπίδαις.
 Ὡ μάκαρ, δν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραίρων
 * * * * *

Λεῖπει.

⁶ DCCXLIII. Sic lapis Br. μιξαμένα. ⁷ DCCXLIII. Lap. θανάτοιο. Cor. Valck. ⁸ DCCXLIII. Lap. οὖριον εὐφροσύναν. Cor. Valck. Br. οὐρίφ. ⁵ DCCXLV. Br. γενναῖος εἰ ναί.
⁶ DCCXLV. Br. σοὶ γὰρ χαρᾶς μίτεστιν, ἀλλ' ἡμῖν ἄλης.

DCCLIII.

Μή μου ἐνυβρίσεως ἀγνὸν τάφον ὦ παροδίτα,
 Μή σοι μηνίσῃ πικρὸν ἔπ' Ἀγεσίλας,
 Περσεφώνα τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπων
 Εἶπον Ἀρατείφ, Γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν.

DCCLVI.

Τῇδε τὸν ἐκ Μελίτης ἀργὸν κύνα φησὶν ὁ πέτρος
 Ἴσχειν, Εὐμήλου πιστότατον φύλακα.
 Ταῦρόν μιν καλέεσκον, ὅτ' ἦν ἔτι· νῦν δὲ τὸ κείνου
 Φθέγμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Νῦν ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολυηγόρε φρόντι,
 Δείξεις εἴ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις·
 Τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι, καὶ ἄλλοις
 Ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
 5 Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λύσιδι ὕμνον
 Ἀντὶ καταφθιμένου καὶ σοφοῦ ἀθάνατον.
 Ὡς τὸ τ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ὀπίσσω,
 Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

ΦΙΛΗΤΑ ΚΩΟΥ.

I.

Γαῖαν μὲν φανέουσι θεοὶ ποτε νῦν δὲ πάρεστιν
 Αἰψήρῳ ἀνέμων μούνον ὀρᾶν τέμενος.

² DCCLIII. Grut. επαγεσιμη. Cor. Ruhnck.

³ DCCLIII. Grut. αμα. Cor. Bent.

II.

Οὐ με τις ἐξ ὁρέων ἀποφώλιος ἀγροιώτης
 Αἰρήσει κλήθρην, αἰρόμενος μακέλην·
 Ἄλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον, καὶ πολλὰ μογήσας,
 Μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος.

III.

Ἄτραπὸν εἰς Ἀἶδεω
 Ἦνυσα, τὴν οὐπω τις ἐναντίον ἦλθεν ὁδίτης.

IV.

Ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι μάλα μέτρια, καὶ τι προσηνὲς
 Εἰπεῖν μεμνησθαί τ' οὐκ ἔτ' ἔοντος ὁμῶς.

V.

Οὐ κλαίω ξείνων σε φιλαίτατε· πολλὰ γὰρ ἔγνωσ
 Καλά· κακῶν δ' αὖ σοι μοῖραν ἔθηκε θεός.

VI.

Ἄλλ' ὅτ' ἐπὶ χρόνος ἔλθῃ, ὃς ἐκ Διὸς ἄλγεα πέσσειν
 Ἔλλαχε, καὶ πενθέων φάρμακα μῦνος ἔχει.
 Καὶ γὰρ τις μελέοιο κορεσσάμενος κλαυθμοῖο
 Κήδεα δειλαίων εἶλεν ἀπὸ πραπίδων.

VII.

Φλιοῦς ἡ πόλις ἐστὶ, Διονύσου φίλος υἱὸς
 Φλιοῦς ἦν αὐτὸς δείματο λευκόλοφος.

VIII.

Γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
 Ὅξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

IX.

Ἔστηκ' ἀμφὶ κόμας εὐώδεις ἀγχόθι πατρὸς
Καλὸν Ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον.

X.

Ἴσχυρὰ γὰρ ἐπικρατεῖ ἀνδρὸς ἀνάγκη
Ἦ ῥ' οὐδ' ἀθανάτους ὑποδείδιεν, οἳ τ' ἐν Ὀλύμπῳ
Ἐκτοσθεν χαλεπῶν ἀχέων οἴκους ἐκάμοντο.

XI.

Νῦν δ' αἰεὶ πέσσω· τὸ δ' ἀέξεται ἄλλο νεωρὲς
Πῆμα, κακοῦ δ' οὐπω γίγνεται ἡσοχίη.

XII.

Τά οἱ ποτὲ Κύπρις ἐλοῖσα
Μᾶλα Λιονύσου δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

XIII.

Λευγαλέος δὲ χίτων πεπινωμένος, ἀμφὶ δ' ἀραιὴν
Ἰξὺν εἰλείται ἄμμα μελαγκράνιον.

XIV.

Τῷ οὐ μοι πολέων γαίης ὑπὲρ ἡδὲ θαλάσσης
Ἐκ Διὸς ὠραίῳν ἐρχομένων ἐτέων,
Οὐδ' ἀπὸ Μοῖρα τέλος τι κακῶν φέρει, ἀλλὰ
μένουσι
Ἐμπεδα, καὶ τοῖσιν ἄλλα προσανξάνεται.

¹ IX. Cod. ἀμφικομα—εὐώδεις. Cor. Schweig. Br. ἀμφὶ
κόμαις εὐώδεις. ¹ XIV. Cod. οὐδέ. et sic Br. ² XIV. Cod.
ἴσχομεν ὦν et sic Br.

ΦΑΝΟΚΛΕΟΥΣ.

I.

- Ἦ ὡς Οἰάγραιο πάϊς Θρηϊκίος Ὀρφεὺς
 Ἐκ θυμοῦ Κάλαιν στέρξε Βορηϊάδην.
 Πολλάκι σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἔξετ' αἰείδων
 Ὀν πόθον, οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ,
 5 Ἄλλ' αἰεί μιν ἄγρυπνοι ὑπὸ ψυχῇ μελεδῶνες
 Ἐτρυχον, θαλερὸν δερκόμενον Κάλαιν,
 Τὸν μὲν Βιστονίδες κακομηχανοὶ ἀμφιχυθεῖσαι
 Ἐκτανον, εὐμήκη φάσγανα θηξάμεναι,
 Οὔνεκα πρῶτον ἔδειξεν ἐνὶ Θρήκεσσιν ἔρωτας
 10 Ἀρρηνας, οὐδὲ πόθους ἦνεσε θηλυτέρων
 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλὴν χαλκῷ τάμον' αὐτίκα δ'
 αὐτήν
 Εἰς ἅλα Θρηϊκτὴν ῥίψαν ὁμοῦ χέλυι,
 Ἦλφ καρτύνασαι, ἵν' ἐμφορέοιντο θαλάσση
 Ἀμφω ἄμα, γλαυκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις,
 15 Τὰς δ' ἱερῇ Λέσβῳ πολὴν ἐπέκελσε θάλασσα·
 Ἦχη δ' ὡς λιγυρῆς πόντον ἔπεσχε λύρης,
 Νήσους τ' αἰγιαλούς θ' ἁλιμυρέας, ἔνθα λίγειαν
 Ἄνερες Ὀρφεῖην ἐκτέρισαν κεφαλὴν.
 Ἐν δὲ χέλυν τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, ἥ καὶ
 ἀναύδους
 20 Πέτρας, καὶ Φόρκον στυγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.
 Ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἡμερτὴ καθαριστὺς
 Νῆσον ἔχει· πασέων τ' ἐστὶν ἀοιδοτάτη.
 Θρηῆκες δ' ὡς ἐδάησαν ἀρήϊοι ἔργα γυναικῶν
 Ἀγρια, καὶ πάντα δεινὸν ἐπῆλθεν ἄχος,

- 25 Ἄς ἀλόχους ἔστιζον, ἵν' ἐν χροῖ στίγματ' ἔχουσαι
Κυνεα, στυγεροῦ μὴ λελάθοντο φόνου'
Ποινὰς δ' Ὀρφῇ κταμένῳ στίζουσι γυναῖκας
Εἰσέτι νῦν, κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

II.

Ἄλλὰ τὸ Μοιράων νῆμ' ἄλυτον οὐδὲ πῇ ἔστιν
Ἐκφυγείν, ὅποσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ.

IV.

- Ἄλλ' ὃ γε πευθόμενος πάγχυ Γραικοῖσι μελεσθαι
Τιμόθεον, κιθάρης ἴδμονα καὶ μελέων,
Τῖον Θερσάνδρου, τῷ ἦνεσεν ἀνέρι σίκλων
Χρυσείων ἱερὴν δὴ τότε χιλιάδα,
5 Ἵμνῆσαι ταχέων Ὀπιν βλήτειραν οἷστων,
Ἢ δ' ἐπὶ Κεγχρειῶν τίμιον οἶκον ἔχει
* * * * *
Μηδὲ θεῆς προλίπη Λητωίδος ἀγλαὰ ἔργα.

V.

Παῖς Ἴπποκλήος Φόβιος Νηληϊάδαο
Ἔσται ἰθαιγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων.
Τῷ δ' ἄλοχος μνηστὴ δόμον ἤξεται, ἥς ἔτι νύμφης
Ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις καλὸν ἐλίσσομένης,

²⁶ I. στίζουσι. Ruhnken em. τίνουσι. ¹ II. Sic Clem.
Alex. Br. τιν'. ¹ IV. πάγχυ et sic Br. ³ IV. Macrob.
τὸν—ἀνέρα et sic Br. ⁴ IV. Sic Macrob. Br. ἱερῇ χιλιάδι.
⁷ IV. ἀλέα. ¹ V. Cod. Νειληϊάδεω et sic Br.

- 5 Ἀσσήσου βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Ἀνθεὺς,
 Ὅρκι ὁμηρεῖης πίστ' ἐπιβωσάμενος,
 Πρωθήβης ἕαρος θαλερώτερος· οὐδὲ Μελίσσω
 Πειρήνης τοιόνδ' ἀλφειόβοιον ὕδωρ
 Θαλλήσει μέγαν υἱὸν, ἀφ' οὗ μέγα χάρμα Κορίνθω
 10 Ἔσται καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις·
 Ἀνθεὺς Ἑρμείη ταχυνῶ φίλος, ᾧ ἐνὶ νύμφῃ
 Μαινὰς ἄφαρ σχήσει τὸν λιθόλευστον ἔρον.
 Καὶ ἐκαθαφραμένη γούνων, ἀτέλεστα κομίσσαι
 Πείσει· ὁ δὲ Ζῆνα ξείνιον αἰδόμενος
 15 Σπόνδας τε Φοβίου, καὶ ἄλα ξυνεῶνα φυλάξας,
 Κρήναις καὶ ποταμοῖς νύψετ' ἀεικὲς ἔπος.
 Ἢ δ', ὅταν ἀρνήται μέλεον γάμον ἀγλαὸς Ἀνθεὺς,
 Δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον,
 Μύθοις ἐξαπάφουσα, λόγος δὲ οἱ ἔσσεται οὗτος·
 20 Γαυλὸν μοι χρύσειον φρεῖάτος ἐκ μυχάτου
 Νῦν δὴ ἀνελκομένῳ, διὰ μὲν κάλον ἤρικεν οὔσον,
 Αὐτὸς δ' ἐς Νύμφας ᾤχετ' ἐφυδριάδας·
 Πρὸς σέ θεῶν, ἀλλ' εἴ μοι (ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκούω
 Ῥηϊδίην οἶμον τοῦδ' ἔμεναι στομίῳ)
 25 Ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα φίλτατος εἴης.
 Ὡδε μὲν ἡ Φοβίου Νηλεΐδαο δάμαρ
 Φθεγξεθ'. ὁ δ' οὐ φρασθεὶς, ἀπὸ μὲν Δελεγῆϊον
 εἶμα
 Μητρὸς ἐῆς ἔργον θήσεται Ἑλλαμένης·

⁸ v. Cod. Πετρήνης et sic Br. ¹⁵ v. Cod. θαλάσσης et sic Br.
²⁰ v. Cod. μαυλός μοι χρύσεος et sic Br. ²¹ v. Cod.
 Νῦν ὃγ' ἀνελκόμενος—ἤρικε νοῦσον. Br. ἄρτι γ' ἀνελκόμενος—
 ἤρικεν ὄγκῳ. ²⁶ v. Cod. Νειλιάδαο et sic Br.

- 30 Αὐτὸς δὲ σπεύδων κοῖλον καταβήσεται ἄγκος
 Φρείατος· ἡ δ' ἐπὶ οἱ λιρὰ νοεῦσα γυνή
 Ἀμφοτέραις χερσὶ मुलाκρίδα λᾶαν ἐνήσει,
 Καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποτμοτάτῳ
 Ἡρίον ὀγκώσει τὸ μεμορμένον· ἡ δ' ὑπὸ δειρὴν
 Ἀψαμένη σὺν τῷ βήσεται εἰς Ἀἶδην.

Ath. p. 699, c.

- Οὗς Ἀγαθοκλῆος λάσσαι φρένες ἤλασαν ἔξω
 Πατρίδος, ἀρχαίων ἦν ὃδ' ἀνὴρ προγόνων,
 Εἰδὼς ἐκ νεότητος αἰεὶ ξείνοισιν ὀμιλεῖν
 Ξείνος· Μιμνέρμου δ' εἰς ἔπος ἄκρον ἰὼν
 5 Παιδομανεῖ σὺν Ἑρωτι, πότῳ ἴσος· ἔγραφε δ'
 ὦ νῆρ
 Εὐ, παρ' Ὀμηρεῖν ἀγλαίην ἐπέων,
 Πισσύγγους, ἡ φῶρας ἀναιδέας, ἡ τινα χλούνην
 Φλοιὼντ' εὐθήρῳ σὺν κακοδαιμονίῃ,
 Τοῖα Συρηκοσίους καὶ ἔχων χάριν· ὃς δὲ Βοιωτοῦ
 10 Ἐκλυεν, Εὐβοίῳ τέρψεται ἡδυλόγῳ.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

II.

Αὐτὴν μὲν μιν ἔτετμε μεσηρέα πάντος Ὀλύμπου
 Κέντρον ἐπὶ σφαίρας, διὰ δ' ἄξονος ἡρήριστο.

32 v. Cod. ἀποτμοτατος et sic Br. 33 v. Sic Codd. Br.
 οἰκῇσει. 1 A. Codd. ὡς. 4 A. δεῖ σε πόσα κρονίων vulgo.
 5 A. πότην ἴσον. Edd. ἔγραφε δ' ὦν Ἡρεῦς. Codd. ἔγραφε δ'
 ὦ νῆρεῦ. 7 A. Edd. πισσυγγάση φωρῶσαν αἰδέας. Codd.
 αἰδέας. 8 A. Codd. φλοιὼν. ἀθήρῳ. 9 A. Codd. ὡς δὲ
 βοιωτοῦς, vulgo. 10 A. Codd. οὐδ' ὀλίγον. 11. Ach.
 Tat. παντί. 2 II. ἀπὸ.

- Πέντε δὲ οἱ ζῶναι περιειλάδες ἐσπείρηντο·
 [Αἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κελαινότεραι κυάνοιο,]
 5 Ἡ δὲ μία ψαφαρὴ τε καὶ ἐκ πυρὸς οἶον ἐρυθρή.
 Ἡ μὲν ἔην μεσάτη, ἐκέκαυτο δὲ πᾶσα περὶ πρὸ
 Τυπτομένη φλογμοῖσιν, ἐπεὶ ῥά ἐ Μαῖραν ὑπ' αὐτὴν
 Κεκλιμένην ἀκτίνες ἀειθερέες πυρώωσιν·
 Αἱ δὲ δύο ἐκάτερθε πόλοις περιπεπηγυῖαι
 10 Αἰεὶ κρυμαλαί, αἰεὶ θ' ὕδατι μογέουσαι·
 Οὐ μὲν ὕδωρ, ἀλλ' αὐτὸς ἀπ' οὐρανόθεν κρύ-
 σταλλος
 Γαῖαν τ' ἀμπέσχηκε περὶ ψυχρὸς τε τέτυκται·
 Ἄλλὰ τὰ μὲν χερσαῖαι ἰδ' ἀμβανοὶ ἀνθρώποισι
 Δοιαὶ ἄλλαι ἔασιν ἐνάντιαι ἀλλήλησιν,
 15 Μεσσηγὺς θέρεός τε καὶ ὑετίου κρυστάλλου,
 Ἀμφω εὐκρητοὶ τε καὶ ὄμπνιον ἀλδήσκουσαι
 Καρπὸν Ἑλευσίνης Δημήτερος· αἶν μίαν ἄνδρες
 Ἀντίποδες ναίουσι.

PIANOT.

I.

Ἡ ἄρα δὴ μάλα πάντες ἀμαρτίνοοι πελόμεσθα
 Ἀνθρωποὶ φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόρροπα δῶρα
 Ἀφραδέϊ κραδίῃ· βιότοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευὴς
 Στρωφᾶται, μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἶνὸν ἰάπτει,

³ II. Heracl. περιηγέες.

⁵ II. ἔκπυρος.

⁷ II. ἐπ' αὐτὴν.

Codd. μοῖραν.

⁸ II. Sic Heracl. Ach. Tat. κεκλιμέναι.

⁹ II. Heracl. περιπεπηγυῖαι.

¹⁰ II. Sic Heracl. Ach. Tat.

φρικαλαί—νοσέουσι.

¹² II. Ach. Tat. καὶ γαῖαν ἀμπέσχε

περίψυχος δ' ἐτέτυκτο.

¹³ II. Ach. Tat. χερσαῖα καὶ ἀμβανα.

¹⁷ II. Ach. Tat. Ἑλευσινίης· ἐν δὲ μιν.

³ I. Vulg. ἀφραδίῃ.

- 5 Ἀχνύμενος· σφετερὴν δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίξει,
 Οὐδέ τι θαρσαλέος νοέειν ἔπος οὐδέ τι ῥέξει,
 Ἑρρίγως, ὅταν ἄνδρες ἐχεκτέανοι παρέωσι·
 Καὶ οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφείῃ καὶ οἰζύς.
 Ὃς δέ κεν εὐδόχῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ὀλβον ὀπάξῃ
 10 Καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθῃται οὐνεκα γαῖαν
 Ποσσὶν ἐπιστείβει, θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ, τοκῆες·
 Ἄλλ' ὑπεροπλήῃ τε καὶ ἀμαρτωλῇσι νόοιο,
 Ἴσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένας ἴσχει,
 Καίπερ ἐὼν ὀλίγος· μνᾶται δ' εὐπηχυν Ἀθήνην,
 15 Ἡέ τιν' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται Οὐλυμπόνδε,
 Ὡς κε μετ' ἀθανάτοισι ἐναρίθμιος εἰλαπινάξῃ.
 Ἡ δ' Ἀτὴ ἀπαλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσσιν
 Ἀκρῆς ἐν κεφάλῃσιν ἀνωῖστος καὶ ἄφαντος,
 Ἄλλοτε μὲν γράῃσι νεωτέρῃ ἄλλοτε δ' αὐτε
 20 Ὀπλοτέρῃσι γρήυς ἐφίσταται ἀμπλακίῃσι,
 Ζηνὶ θεῶν κρείοντι Δίκη τ' ἐπίηρα φέρουσα.

ΕΡΜΗΣΙΑΝΑΚΤΟΣ.

- Οἷν μὲν φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν Οἰάγροιο
 Ἀγριόπην, Θρήσσαν στειλάμενος κιθάρην,
 Αἰδόθεν, ἔπλευσε δὲ κακὸν καὶ ἀπειθέα χῶρον,
 Ἐνθα Χάρων ἀκορῇ ἔλκεται εἰς ἀκάτην
 5 Ψυχὰς οἰχομένων, λίμνη δ' ἐπὶ μακρὸν αὐτεῖ
 Ῥεῦμα δι' ἐκ μεγάλων συρομένη δονάκων.

6 I. Vulg. θαρσαλέως. 7 I. Vulg. ὅθι δ' ἄνδρες. 8 I. Vulg. κατηφείῃ. 9 I. Vulg. ὀπάξει et sic Br. cor. Wint. 12 I. Vulg. ὑπεροπλήῃ καὶ. 16 I. Vulg. ἀθανάτοισιν ἀρίθμιος εἰλαπινάξει. 21 I. Vulg. κριέοντι. 4 E. Cod. ἀκοήν. 5 E. Cod. λίμνη. 6 E. Cod. ῥυομένη.

- 'Ἄλλ' ἔτλη παρὰ κῦμα μονόζωστος κιθαρίζων
 'Ορφεὺς, πομπαίους δ' ἐξανάπεισε Θεοῦς·
 Κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ὑπ' ὄφρυσι μειδήσαντα,
 10 'Ἡδὲ καὶ αἰνότατον βλέμμ' ὑπέμεινε κυνὸς,
 'Εν πυρὶ μὲν φωνὴν τεθωμένον, ἐν πυρὶ δ'
 ὄμμα
 Σκληρὸν, τριστοίχοις δεῖμα φέρον κεφαλαῖς.
 'Ενθεν αἰοιδιάων μεγάλους ἀνέπεισεν ἀνακτας
 'Αγριόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου.
 15 Οὐ μὴν οὐδ' υἱὸς Μήνης ἀγέραςτον ἔθηκεν
 Μουσαῖος, χαρίτων ἥρανος, 'Αντιόπην·
 "Ἦτε πολὺν μύστησιν 'Ελευσῖνος παρὰ πέζαν
 Εὐασμὸν κρυφίων ἐξεφόρει λογίων.
 'Ράριον ὀργεῖων' ἀν' ἐδώλια πομπεύουσα
 20 Δήμητρος· γνωστὴ, δ' ἐστὶ καὶ εἰν 'Αἶδη
 Φημὶ δὲ καὶ βουτῶν, ὃν ἀποπρολιπόντα μέλαθρον,
 'Ἡσιόδον, πάσης ἥρανον ἱστορίης,
 'Ασκραίων ἐς ἵκεσθαι ἔχονθ' 'Ελικωνίδα κόμην·
 'Ενθεν ὃ γ' 'Ηοίην μνώμενος 'Ασκραϊκὴν
 25 Πόλλ' ἔπαθεν, πάντας δὲ λόγων ἀνεγράψατο
 βίβλους,
 "Τμνων ἐκ πρώτης παιδὸς ἀναρχόμενος.
 Αὐτὸς δ' οὗτος αἰοιδὸς, ὃν ἐκ Διὸς αἶσα φυλάσσει
 "Ἡδιστον πάντων δαίμονα μουσοπόλων,
 Λεπτὴν εἰς 'Ιθάκην ἀνετείνατο θεῖος 'Ομηρος
 30. 'Ωδῆσιν, πινυτῆς εἵνεκα Πηνελόπης.

7 μονόζωστον. 8 παντοίους. 9 ἐπ' ὄφρυσι. 11 φωνῇ.
 12 φέρων. 17 πολυμνήστησιν. 18 ἀνέμω διαποιπνύουσα.
 21 βοιωτὸν—μελάθρων. 23 'Ασκραῖον—ἔχων. 26 ἀνερχόμενος.
 28 μουσοπόλον. 29 λεπτὴν γ'.

- Ἦν διὰ πολλὰ παθὼν ὀλίγην ἐσενάσσατο νῆσον,
 Πολλὸν ἀπ' εὐρείης πατρίδος λειπομένην.
 Ἐκλαίεν δ' Ἰκάρου τὸ γένος, καὶ δῆμον Ἀμύκλου,
 Καὶ Σπάρτην ἰδίων ἀπτόμενος παθέων.
- 35 Μίμνερμος δὲ τὸν ἡδὺν δς εὔρετο πολλὸν ἀνατλὰς
 Ἦχον καὶ μαλακὸν πνεῦμα τὸ πενταμέτρου,
 Καίετο μὲν Ναννοῦς, πολὺ δ' ἐπὶ πολλάκι λωτῷ
 Κημῳθεὶς κώμους στεῖχε συνεξανύων
 Ἦχθее δ' Ἑρμοβιον τὸν αἰεὶ βαρύν, ἡδὲ Φερέκλην
- 40 Ἐχθρὸν μισήσας τοιάδ' ἔπεμψεν ἔπη.
 Λύδης δ' Ἀντίμαχος λυσσώδεος ἐκ μὲν ἔρωτος
 Πληγεῖς Πακτώλου ρεῦμ' ἐπέβη ποτάμου·
 Δαρδανίῃ δὲ θανοῦσαν ὑπὸ ξηρὴν θέτο γαῖαν
 Κλαίων, Ἀζειῶν δ' ἦλθεν ἀποπρολιπὼν
- 45 Ἀκραν εἰς Κολοφῶνα· γόων δ' ἐνεπλήσατο βίβ-
 λους
 Ἰράς, ἐκ πάντος παυσάμενος καμάτου·
 Λέσβιος Ἀλκαῖος δὲ πόσους ἀνέδεξατο κώμους
 Σαπφοῦς φορμίζων ἱμερόεντα πόθον,
 Γυγνώσκεις· ὁ δὲ ἀοιδὸς ἀηδόνος ἡράσαθ', ὕμνων
- 50 Τῆϊον ἀλγύνων ἀνδρα πολυφραδίῃ.
 Καὶ γὰρ τῇ ὁ μελιχρὸς ἐφωμίλησ' Ἀνακρείων
 Στελλομένην πολλάκις ἄμμιγα Λεσβίασιν·
 Φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν λείπων Σάμον, ἄλλοτε δ
 αὐτὴν
 Οἰνηρὴν δουρεὶ κεκλιμένην πατρίδα

32 λειπόμενος.

36 ἀπὸ πενταμέτρου.

37 πολλὰ κιμῳτώ.

38 σίχα συνεξαμύ.

39 οὐδέ.

40 τοίαν.

41 Λυσηίδος.

43 Δαρδάνη.

44 καλλίων αἷζαον διήλθεν.

45 ἄκρον.

46. ἱεράς.

51. τήν.

52 στελλομένην.

53 Δουῖριν.

- 55 Λέσβον ἐς εὔοιον· τὸ δὲ μύριον εἴσιδε Λέκτον
 Πολλάκις, Αἰολικοῦ κύματος ἀντιπέρας.
 Αὐθις δ', οἷα μέλισσα, πολυπρήωνα Κολώνην
 Λειπων, ἐν τραγικαῖς ἤδε χοροστασίαις
 Βακχὸν καὶ τὸν Ἑρὸν· γήρα δὲ Θεωρίδος *
- 60 * * * Ζεὺς ἔπορεν Σοφοκλεῖ
 Φημι δὲ κάκεῖνον τὸν αἰεὶ πεφυλαγμένον ἄνδρα,
 Ἥδ' ἀπαλῶν μῖσος κτώμενον ἐξ ὀνύχων
 Πάσας ἀμφὶ γυναῖκας, ὑπὸ σκολιοῖο τυπέντα
 Τόξου, νυκτερινὰς οὐκ ἀπόθεσθ' ὀδύνας
- 65 Ἀλλὰ Μακεδονίης πάσας κατένισατο λαύρας,
 Αἰγείην δὲ μέθεπεν Ἀρχέλεω ταμῖν·
 Εἰσόκε καὶ δαίμων Εὐριπίδῃ εὔρετ' ὄλεθρον
 Ἀμφὶ δρῖος στυγνῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.
 Ἄνδρα δὲ τὸν Κυθήρηθαι ἀνεθρέψαντο τιθῆναι,
- 70 Βάκχου καὶ λωτοῦ πιστότατον ταμῖν,
 Μούσαις παιδευθέντα Φιλόξενον, οἷα τιναχθεὶς
 Ὀργῇ Ἰταλῆς ἦλθε διὰ πτόλιας,
 Γινώσκεις, αἶτῃσα μέγαν πόθον, ὃν Γαλατείης
 Αὐτῆς εἰναλῆς θήκαθ' ὑπὸ προγενοῦς.
- 75 Οἶσθα δὲ καὶ τὸν αἰοιδόν, ὃν Εὐροπύλου πολιῆται
 Κῶοι χάλκειον θῆκαν, ὑπὸ πλατάνῳ
 Βιττίδα μολπάζοντα θοήν, περὶ πάντα Φιλητᾶν
 Ῥήματα καὶ πάσαν ῥυόμενον λαλίην.
 Οὐ μὲν οὐδ' ὅποσοι σκληρὸν βίον ἐστήσαντο
- 80 Ἀνθρώπων σκολιὴν μαίονμενοι σοφίην,

55 λέκτρον. 57 πολυπρήωνα κοδώνην. 5 Ἑρωτ' ἀγειραιθῆαι
 ρειδος. 62 καὶ πάντων—ἐκ συνοχῶν. 66 Αἰγείων. 67 εἰσόκε
 δαίμων. 72 ὠρνγῇ ταύτης—πτόλεως. 73 γινώσκει καὶ οὖσαν.
 74 αὐτοῖς μηλίοις—προγόνοις. 79 οὐδὲ μὲν οὐδ'. 80 λόγοι.

- Οὗς αὐτὴ περὶ πυκνὰ λόγῳ ἐσφίγξατο μῆτις,
 Καῖπεινὴ μύθων κῦδος ἔχουσ' ἀρετή·
 Οὐδ' οἱ δεινὸν ἔρωτος ἀπεστρέψαντο κυδοιμόν,
 Μαινόμενον κείνον δ' ἦλθον ὑφ' ἡνίοχον.
 85 Οἷη μὲν Σάμιον μανίη κατέδησε Θεανοῦς
 Πυθαγόρην ἐλίκων κομψὰ γεωμετρίας
 Εὐράμενον, καὶ κύκλον, ὅσον περιβάλλεται αἰθῆρ,
 Βαιῇ ἐνὶ σφαίρῃ πάντ' ἀποπλασσάμενον.
 Οἷφ' δ' ἐχλίνεν, δν ἐχρῆν ἔξοχον εἶναι
 90 Πολλῶν ἀνθρώπων Σωκράτη ἐν σοφίῃ,
 Κύπρις μηνίουσα πυρὸς μένει (ἐκ δὲ βαθείης
 Ψυχῆς κουφοτέρας ἐξεπόνησ' ἀνίας)
 Οἰκί' ἐς Ἀσπασίης πωλεύμενον, οὐδέ τι τέκμαρ
 Εὖρε, λόγων πολλὰς εὐράμενον διόδους.
 95 Ἄνδρα Κυρηναῖον δ' εἴσω πόθος ἔσπασεν Ἴσθμου
 Δεινός, ὅτ' Ἀπιδανῆς Λαίδος ἡράσατο,
 Ὅξον Ἀρίστιππον, πάσας δ' ἡνῆνατο λέσχας,
 Φεύγων, οὐδαμινὸν τ' ἐξεφόρησε βίον.

⁸² καὶ δεινὴ—κῆδος. ⁸³ οἶδεν δν. ⁸⁴ φαινόμενον—δεινόν.
⁸⁷ εὐρόμενον. ⁸⁸ βίης ἐν—ἀποτασσόμενον. ⁸⁹ ἐχλεινόμενον.
 ἔξοχον ἐχρῆν πολλῶν. ⁹⁰ ἀνθρώπων εἶναι—σόφῃ. ⁹² ἐξε-
 πόνησαν. ⁹⁵ Κυρηναῖον εἴσω. ⁹⁶ δεινόν ὅτ'.
 97 ὁξὺς Ἀρίστιππος. ⁹⁸ οὐδαμένον. Codd. om. τ'.

NOTES.

MELEAGER.

I.

- v. 16. *ὄξυπόρου* apud Vavass. legitur. Jacobs.
v. 23. *Unica vera est Heynii emendatio ἄμωμον.* Jacobs.
v. 29. *Idem σμύρνα et μύρα.* Jacobs.
v. 17. Stadtmueller, whom I follow, reads *οἶμης* with Graefe, an admirable emendation.
v. 35. I place a comma after *μέλισμα* and correct *νέκταρος* *eis* in the next verse to *νεκταρίου*, where the name of a flower is clearly required. *μέλισμα* I understand of his lyric poems.
v. 38. I change *Ἀρχιλόχου* to *Ἀρχιλοχον* to correspond to *Ἀνακρείοντα*.
v. 40. Clearly *κύανον* is the true reading. *πορφυρέην* is the epithet applicable to that flower. Stadtmueller reads *κύαμον* and says a masculine adjective is needed. Why? since *κύανος* is feminine.
v. 54. As *κύανον* has already occurred l. 40 I read with Purgold *κνάμων*. Compare Ath., p. 72 a. *Νίκανδρος ἐν Γεωργικοῖς. Σπειρείης κύαμον δ' (δ' quod metrum poscit apud Ath. om.) Αἰγύπτιον, ὄφρα θερείης Ἄνθεσι (Cod. ἀνθίων) μὲν στεφάνους ἀνύης.*

II.

- v. 5. *σ* and *στ* are frequently confounded. Thus in Marc. Argent. XI. we find *καλοῖς ἦθεσι τερπομένην* where clearly

καλοῖς στήθεσι should be read. στήθεσι became σήθεσι and so ἤθεσι. καλὰ στήθη are much more to the taste of gentlemen like Marc. Argent. than καλὰ ἤθη.

- v. 6. So also εἰς and ὥς are often confounded. Compare Macho. (ap. Ath., p. 580 e). v. 65. ἔσκωπεν εἰς Ἀδωνιν, where clearly ὥς should be read. On the other hand in Macho. 23 (Ath., p. 579 b), where the MS. has ὥς δασύποδα Schweig. reads εἰς clearly wrongly. There should be a comma after πολλάκις and the colon after δασύποδα should be struck out. ὥς δασύποδα Αὐτὴν ἐπικροῦσαι. βουλόμενος, "wishing to make fun of her as a hare," because she kept jumping up and fooling about.

IV.

- v. 4. I have changed τέφρῃ to τέφρην as more consistent with the context. The fire which the cinders have cherished lays hold of them.

V.

- v. 5. Jacobs for τὸ δ' εὐστοχον has τὸ δ' εὐστοχον. By, however, reading τὸδ' here and inserting δ' in the following verse, Dion and Oediades have each their own employment.

IX.

Compare Asclepiades XII.

XI.

- v. 4. ἀπεικονίσας is Br.'s excellent reading.

XII.

- v. 3. ἐνειδοφορῶν, v. Lid. and Scott, s. v. This Jacobs tells us was the reading approved by Brunck.
- v. 2. μαγεύων has nothing to do with μάγος. Compare μαγέυς "one who kneads," μαγέων therefore "moulding."

XVIII.

Ναιχὶ I understand pretty much like δέομαι. Compare ναι, Philod. 32. 6.

XXI.

ξυνῆς σύμβολα σωφροσύνης. The σωφροσύνη of Theocles is general, of Meleager, in respect of all but Theocles.

XXIV.

Jacobs defending the Cod. reading of vv. 1, 2, well explains ἐνύπνιον as species pueri per quietem visa, and ἐτ' ἐν χλαμύδι, qui ephebeam vestem nondum deposuerat.

XXVII.

v. 3. As the σύριγγες are addressed v. 1, so here the lyre, which is called the prophet of Phœbus. By Daphne I understand Daphne near Antioch, and I have changed with Jacobs παρθενίην to παρθένιον, so that it it shall apply to Hyacinthus.

XXVIII.

v. 4. I have placed the colon after φλέξει, for notwithstanding the unusual position of γάρ, ἥδη cannot be connected with φλέξει.

XLIII.

v. 2. I have simply given the reading of the Cod., which Br. has altered to ἴν' ἔχω. No one seems satisfied with the Cod. reading, why I cannot see.

XLVI.

I have altered ἀλλὰ σύ to ἀλλ' οὔ, which corresponds to the φ of the second clause of the verse. Perhaps the copyist supposed ἀπαλόχρους to be the nom.

XLVII.

- v. 5. ἐπὶ cum verbis metum significantibus genitivum accipit. Jacobs.

XLVIII.

The verse of Epicharmus is Ἄ δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα νίζει, δὸς τι καὶ λαβοῖς τί κα.

- v. 3, 4. I hope I have succeeded in restoring these verses. I understand "may I have a bedfellow good at holding her own with me, and quite the man in her masculine grasp." The metaphor is from wrestling so often used as a comparison in re Venerea.

L.

Codicum scripturam οὐ prefero. Jacobs.

LII.

For Brunck's θῆρα Jacobs wishes to read λύγκα as nearer to λυγρά. My reading is based on the idea that ἐπ' being absorbed before αἰπολίοις led to the corruption. λύκος ἐπ' αἰπολίοις I take to be a proverbial expression.

LIV.

The connection ἡ γὰρ Ἔρως for ἡ γὰρ τοι seems a violent one, but required by the sense. Perhaps a distich has dropped out in which Ἔρως was mentioned.

LV.

- v. 4. I see no sufficient reason for adopting Pierson's emendation ὑποθαλπόμενον as Br. has done. I therefore restore the Cod. reading.

LVII.

- v. 5. There is no inconsistency in προδότας and πιστός, as Jacobs supposes. "You were a traitor for all the confi-

dence you inspired." So Theocritus 14, 10, where the ordinary text has

Τοιοῦτος μὲν αἰεὶ τυ φίλ' Αἰσχίῃ, ἄσυχος, ὀξύς,

Πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν.

Here Eldikius rightly correcting πᾶν τελέθων could not see how Æschines could be at once ἄσυχος, ὀξύς. He therefore wanted to correct further ἀλίκος ὄξος, totus quantus acetum, as he puts it. But of course the meaning is that Æschines was a lion or a lamb, as he was moved to be by the occasion.

LVIII.

- v. 11. I have placed a mark of interrogation after ἦδεις as Jacobs suggests.

LIX.

- v. 1. I think Salmasius' conjecture τηκομένην for νηχομένην is correct, but do not venture to place it in the text.

LX.

- v. 3. Jacobs says of μὲν, quo referatur non habet. But this μὲν followed by καὶ is pretty nearly the same as both—and. Stadtmueller has πανάγρυπνον. I prefer the text as it stands.

LXI.

- In v. 3 and vv. 7, 8. Br. has given Reiske's excellent emendations. In v. 7 the συ has been absorbed by the ου of Φείδου, and the ε of σε has disappeared after Σ.
v. 6. ἀλλ' ἴθι is Reiske's correction. Stadtmueller has what is practically the Cod. reading, ἀλλ' ὅτι.

LXIII.

- v. 5. I had conjectured οὐχ ὁ περιβλεπτός σε Κλέων; καὶ μὴ τί δ' ἀπανθῶ. I now avail myself of Stadtmueller's

admirable emendation οὐκ ὁ περιβλεπτός σε κλέων; κἂν μὴ . . .
τί δ' ἀπειλῶ; which is absolutely certain.

LXIV.

- v. 4. I have adopted Jacobs' excellent emendation (as I see has Stadtmueller). ἀποδυρομένην would easily be corrupted to ἀποδυομένην and ἀποδυομένην by the disappearance of the tail of the ρ and so of the second ο, when the λύχνος would suggest ἀποδαομένην.

LXV.

- v. 5. According to Jacobs, before φάρετρη, where Br. has conjectured χρυσή, the Cod. Vat. has πρ . . ω . εν, after words crossed out, but Stadtmueller says there is a lacuna after φάρετρη which he supplies by γλαφυρή. I therefore simply leave the lacuna in my text.

I restore οὐ as Jacobs suggests throughout for δ as the Cod. has it, and as Reiske and Stadt. read. The first δ has μὰ written over it in the Cod., δ with the accus. would be a solecism.

In Theocr. 15. 123, 124, we should read δ ἐβένω, δ χρυσῶ, δ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος Αἰετῶ οἶνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντος, for it is only when something is directly addressed, which is not the case here, that the nom. is admissible. The δ of admiration takes the gen.

LXVI.

- v. 2. For καὶ, as Jacobs suggests, I have adopted Schaefer's em. ναι, and so does Stadt.
- v. 5. τραῦμα is certainly corrupt. But it does not follow that Meineke's em. πνεῦμα is sine dubio verum, as Jacobs says. If you understand θραῦμα ψυχῆς, θραῦμα gives a very good sense, and what is more is very near the Cod. reading. Stadt. reads πνεῦμα.

LXIX.

By retaining the reading of the Vat. Cod. *χαλεποῖς* in v. 1, and at the same time adopting Planudes reading *γαληνοῖς* for *γαλήνης*, and reading (ex conjecturâ) *κύμασι* for *ῥύμασι*, v. 2, an improved sense will I think be obtained.

LXX.

This is a play on the close resemblance of χ and τ in certain ways of writing them. I suppose then the character in question is called *διπλοῦν γράμμα Συρηκοσίων* because of its double signification. But oddly enough this is also true of τ and ψ , which latter being invented by Epicharmus would seem more properly called *διπλοῦν γράμμα Συρηκοσίων*, only that this will not apply. In his note on Phantias 6, Jacobs says in Codd. ψ saepe sic pingitur \vdash , which is also a form of τ .

LXXII.

- v. 4. I change *φιλεῖν* to *φιλείς* and omit δ' . And, as you are wont, you, &c.
- v. 5. *θρεπτήρι* is Huschke's excellent emendation.
- v. 6. Jacobs suggests *γηρύσεις*, for which Br. has *γαρύεις*.

LXXV.

- vv. 1, 2. I have prefixed this distich (taken from the Paralipomena, XIII., p. 639), as Jacobs suggests. Br. has only vv. 3, 4.

LXXVII.

- v. 1. *τὸ πρὶν* to be taken with *γλαφυρός*.

Οὐκέτι Τιμαρίου κέλητος, τὸ πρὶν γλαφυροῦ.

I have adopted Schmid's correction *Τιμαρίου*. Stadt. retains *Τιμάριον*.

- v. 9. Br.'s correction γ' δς for τε seems to me certain. σ would be absorbed before ζ and γο corrupted to τε. Stadt. has τοι, but surely δς is required.
- v. 6. Margo Ap. G. et R. γάστρα et γάστρη est venter navis, hic autem pro γαστήρ positum. Jacobs 12, p. 381.

LXXIX.

- v. 5. I have substituted φλέγος for φλογός, which cannot be right. ἐκ to be taken with ἐπέδραμεν by tmesis. Jacobs says, si Meleager scripsisset αὐτίκα φλόξ πάντα μοι ἐπέδραμεν concinnior esset oratio. My emendation obtains the same result.

LXXX.

- v. 5. For Br.'s ἀγγεῖλασθε I have adopted the reading of the Ap. Lips., as to the rest I follow his text.

LXXXI.

- v. 5. I connect ἐπ' with ἦλθες by tmesis. You came upon Alcmene and found yourself face to face with Zeus.

LXXXV.

- v. 3. I find my correction ἀνήρ, which indeed is obvious enough, in Stadt.

LXXXVI.

There is clearly a want of connexion between the first and second distich, and either something has dropped out or they do not belong to the same epigram. Here I seem to see, we have three gifts and three givers, the Muses, Pitho, and Eros, whose gifts are song, speech, and beauty. So in 89. vv. 5, 6, Aphrodite bestows a couch, Pitho words, and Eros beauty. v. 2. κάλλος for καλός is Jacobs' emendation. ἐφηριοχῶ does not occur, but ἡριοχῶ is found in the sense of guiding, directing. ἐφηριοχῶν I understand then to mean bringing with him.

LXXXVII.

- v. 2. I think my correction *λιγά δὴ* accounts for the various corruptions. In Suidas' text *ἀδὺ* dropped out after *λιγά δὴ*, and only *λιγά δὴ* remained. Hence Suidas has no *ἀδὺ* at all, but only *λιγὺ*, for *δ* dropped out after *α* and left *λιγά η* corrupted to *λιγ' η* and *λίγυ*.

On the other hand in the Cod. Vat. *λιγά δὴ* became *λιγαν* by the *δ* dropping out and the change of *η* to *υ*, which was naturally made *λιγίαν* for *λίγειαν*.

LXXXVIII.

- v. 4. I read *φοιῆσαι* with the Cod. and change *κατέχων* to *κατέχειν*, so that both infinitives depend upon *ὥς*. I cannot see why Br., who reads *φοιτήση*, did not read *κατέχω* too.

LXXXIX.

- v. 1. Stadt. has for *συνεύνα συνείραν*. He has rightly disconnected the last distich which certainly has no connexion with what precedes.
- v. 5. I have adopted Jacobs' excellent correction, where in the first instance he gives *ἄς καὶ Κύπρις ὥπλισεν εὐνάν*, but says afterwards, Propter sequentia tamen malim *ᾗ καὶ Κύπρις ὥπασεν εὐνάν*, to which I assent.

XC.

- v. 6. Br. has *κινήσεις*, Plan.'s reading *κινήσης* is adopted by Stadt., who also retains the MS. reading *δοραῖς*, v. 7. This seems to me a too superstitious adherence to the MS., though that no doubt is a fault on the right side.

XCIII.

- v. 7. Stadt. has *καίτοι πρὸς τὴ μάτην αὐδῶ ; καὶ θῆρες ἀεγυκτοί*. I prefer my own correction, which is nearer the Cod.

reading and gives I think as good a sense. $\delta\eta$ corrupted to $\alpha\nu$ would be absorbed before $\alpha\acute{\upsilon}\delta\omega$. The $\kappa\alpha\iota$, too, is superfluous, and we are well rid of it.

XCV.

v. 5. I learn from Stadt. that $\delta\tau\rho\epsilon\pi\tau\omicron\nu$ is found in the Codd. as well as $\delta\theta\rho\epsilon\pi\tau\omicron\nu$. Jacobs only gives it as the reading of certain Edd.

Stadt. informs us that at the beginning of this v. in the Cod. there is signum corruptelæ. One MS. reads $\pi\rho\acute{o}\sigma\iota\delta\epsilon$. $\pi\rho\acute{o}\varsigma \delta\epsilon \tau\acute{\iota}$ is what the reading in the text represents. Perhaps we should read $\pi\rho\acute{o}\varsigma \tau'$, ἴδε , κ.τ.λ.

C.

v. 1. Here I accept Br.'s emendation $\tau\acute{o}\sigma\sigma\omicron\nu$, but in the next verse I read with the Cod. $\tau\acute{o}\sigma\sigma\omicron\varsigma$.

$\text{Τίς τόσσον ἄγριός ὥστε ἐναίχμασαι. Τίς τόσσοις ὥστε ἀντᾶραι.}$

CII.

There is no obscurity in $\rho\acute{\iota}\pi\tau\alpha\sigma\theta\epsilon\iota\varsigma$ if rightly understood. Compare Philod. 21. 5, $\delta\epsilon \kappa\alpha\kappa\omicron\tau\epsilon\chi\upsilon\omicron\tau\acute{\alpha}\tau\omicron\nu \kappa\iota\eta\mu\alpha\tau\omicron\varsigma$.

CIII.

v. 2. I had intended to adopt Br.'s em. $\delta\eta\acute{\xi}\iota\chi\alpha\rho\grave{\eta}$, but now adopt Stadt.'s $\delta\alpha\kappa\rho\upsilon\chi\alpha\rho\grave{\eta}$, which is certainly to be preferred.

v. 3. Stadt. has $\kappa\alpha\iota \tau\acute{o} \phi\acute{\iota}\lambda\eta\mu\alpha$, the same cor. as I had hit upon.

v. 5. I adhere to the correction suggested by Br. in his Lect. made by Schneid. and approved by Wyt., for which Stadt. has $\epsilon\nu \epsilon\iota\kappa\alpha\sigma\acute{\iota}\alpha$.

v. 6. It seems to me Br.'s reading $\epsilon\acute{\iota}\sigma\acute{\iota}\delta\omicron\upsilon\varsigma$, not $\epsilon\acute{\iota}\sigma\acute{\iota}\delta\eta\varsigma$, which Stadt. reads, is the true one.

CVIII.

v. 5. My theory is that there was here a lacuna which each copyist supplied in his own fashion, i.e. a lacuna after *ει* or *η*. I therefore read as I have done.

Perhaps Stadt.'s em. *Ναὶ δοκέω τοῦτ' εἶπας· ἰὼ, φιλέραστε παλίμπους* is to be preferred. But I think *ἀλλὰ* or some such particle is required, *σὺ δ' ὃ* would do if the metre admitted it.

CIX.

v. 4. I see no reason to adopt Br.'s em. *νᾶμα πόθων*, which Jacobs approves. *δάκρυα* must be repeated with *σπένδω* from the preceding v., with which the two *νᾶμα*'s are in opposition.

CXV.

v. 1. Stadt.'s emendation *τὰ περὶ* would be excellent if *περὶ* itself were certain. But as it is not found in Suidas, a lacuna seems probable, which has been unskilfully supplied.

CXVIII.

vv. 1, 2. I have adopted Jacobs' punctuation and emendation.

v. 2. I have restored the Ionic form *κρέσσονα* of the Cod. Vat.

v. 3 I have amended on my own account, only that Br. also has *καὶ κοτέων*.

vv. 4, 5. *χάρις, καὶ* are in Br.'s text for *κάρις μαι*.

The last distich clearly has nothing to do with what goes before.

CXIX.

v. 3. I read *ἔτυμον* with the Cod. Br. has *ἐσμέν*.

v. 5. The lengthening of *ος* before *ἐπείων* is noticeable.

Is this a reminiscence of Homer? for *ἔπος* has the digamma.

v. 6. I have restored the *δ* after *γυναικείον*, wrongly omitted by Br., as Jacobs points out.

v. 6. *ἐτράπετ'* seems to me certainly corrupt, and I have altered it to *ἐτράφετ'*. A similar transitive use of *ἔτραφον* is found Ant. Sid. 70. 3. In the preceding v. *κόρησιν* must depend on *ἐφ'*, which I therefore write with anastrophe.

CXXIV.

v. 5. For *γονῆς*, which the Cod. has, Br. reads *γυναῖκες*. Jacobs, in the Emend., says of *γονῆς* *haud dubie revocandum*. This I doubt. The context seems to require *γυναῖκες*. Suppose *αikes* written *ekes*, this might easily become *eies* and *ῆς*.

CXXV.

v. 3. I should prefer *ἄρτι θ'* ad hiatum tollendum.

v. 6. I can see no objection to the construction, as Jacobs does. Compare *Μεθαρμόσαι νέους τρόπους*, Aesch. Prom. 209.

CXXVI.

v. 8. *Ἀδδονις* means *vivat Dominus meus*. Compare Plaut. Poen. v. 2. 37. *Hæ. Avo. Mi. Salutat. Hæ. Donni. Mi. Doni vult tibi Dare hic* (vulgo *hinc sic Both.*) *nescio quid. Audin pollicerier?*

Ag. Saluta hunc rursus Punice verbis meis.

Mi. Avo donni hic mihi tibi inquit verbis suis.

CXXVIII.

v. 5. *Χρόνον*, not *Κρόνον*, is clearly right. *Κρόνος* is rather *βραδύπους* than *ταχύπους*.

v. 7. Cod, Vat. has *ἀλίφ αἰδ*, Plan. *ἀελίφ*. I adopt Jacobs'.

excellent emendation, which, though he doubts of it himself in the Emend., seems absolutely certain. It is noticeable that the figures in the Pompeian paintings almost always have the spear on the thyrsus in the left hand. In the Vat. Cod. α disappearing before δ led to the insertion of ω to make $\delta\lambda\acute{\iota}\phi$.

In v. 7 it seems to me *pace* Jacobs that $\mu\acute{\epsilon}\nu$ is very well opposed to the $\delta\acute{\epsilon}$ of the next verse. $\tilde{\epsilon}\nu\epsilon\rho\theta\epsilon$ is read, he tells us, in Ascens., but whether *ex conjectura* only does not appear. I therefore prefer $\mu\acute{\epsilon}\nu \tilde{\epsilon}\nu\epsilon\rho\theta\epsilon$ to Opsopœus' correction $\acute{\iota}\pi\acute{\epsilon}\nu\epsilon\rho\theta\epsilon$.

CXXIX.

v. 3. The construction here is awkward, even after $\acute{\iota}\mu\nu\omicron\theta\epsilon\tau\alpha\nu$ has been changed to $\acute{\iota}\mu\nu\omicron\theta\epsilon\tau\acute{\alpha}\nu$, but I see no indication of corruption. I think $\mu\acute{o}\chi\theta\omicron\nu$ should be understood again after $\epsilon\iota\varsigma \tilde{\epsilon}\nu\alpha$, so that practically the words would mean together.

ASTYDAMAS.

v. 4. Bentley gives the last v. $\nu\acute{\upsilon}\nu \delta\epsilon \chi\rho\acute{o}\nu\phi \pi\rho\acute{o}\epsilon\chi\omicron\upsilon\sigma' \phi \phi\theta\acute{o}\nu\omicron\varsigma \omicron\acute{\upsilon}\kappa \tilde{\epsilon}\pi\epsilon\tau\alpha\iota$. ϕ for $\omicron\iota\varsigma$ seems unnecessary if the first clause is put parenthetically.

EMPEDOCLES.

I.

I spell $\tilde{\alpha}\kappa\rho\omicron\nu$ with a capital Λ , taking it to be the name of Acron's father.

SOPHOCLES.

See the story, Ath.,¹ p. 604 f. I would observe that $\mu\eta\delta\acute{\epsilon}\nu \pi\rho\omicron\sigma\theta\epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\iota$ cannot mean as the Lat. version (apud Schweig.) has it, *sed nihil de suo perdidisse*, but rather that the boy played no tricks with him, $\mu\eta\delta\acute{\epsilon}\nu \pi\rho\omicron\sigma\theta\epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\iota$ being equivalent to $\mu\eta\delta\epsilon\mu\acute{\iota}\alpha\nu \beta\lambda\acute{\alpha}\beta\eta\nu \pi\rho\omicron\sigma\theta\epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\iota$.

SIMMIUS THEBANUS.

I.

I do not see how this verse can be construed as it is ordinarily read. I therefore adopt Bergk's excellent emendation δ. For double acc. with ἐρέφα v. Lid. and Scott, s.v.

II.

v. 3. It is quite true that θαλλο may be transitive, as in Alex. Aet. Fr. 2. 9, but that is no reason for altering the MS. reading. Bergk has ῥόδου.

PHILISCUS.

I have given this epigram after Bergk, noting Plutarch's readings and those of Bergk where I differ from him. Bergk supposes a hiatus after v. 4. I think with v. 5 a fragment of another epigram begins, and that this is really in honour of the orator Lysias, while the other is in honour of a Pythagorean. Plutarch does not seem to have observed that this was the case, and attributes the whole to the orator.

In vv. 3, 4 it seems to me σχῆμα and σῶμα have been transposed by the copyist, and that they give a much better sense as I have placed them.

v. 6. I understand Philiscus to say that his poem is, as it were, to replace the dead Lysias. This I think is confirmed by τεκεῖν.

v. 7. My reason for changing δς to ὡς is to preserve Plut.'s reading δεῖξαι, which is perhaps unnecessary.

The repetition of ἀπασι and πᾶσι in the next verse seems to me so intolerable that I have altered ἀπασι to ὁπίσσω.

PLATO.

VI.

This sepulchral inscription has been ridiculously enough used by Diog. Laertius and Athenæus to bestow on Plato an imaginary mistress Archæanassa. In any case Plato's tastes did not lie that way. Diog., by preserving the original *ἔζετο*, shows how the case stands, while Ath. has corrupted the text to suit the story, or found it so corrupted.

Jacobs says of the second distich. In Cod. Vat., adscriptum legitur superiori margini sic ut est apud Diog., deinde iterum separatim post primum distichon Ant. Sid. 73. in hunc modum, Ἄς νέον ἦβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἔρασται, Πρωτοβόλου (cor. ex πρωτοβόλοι sed leg. πρωτοβόλον) δι' ὅσης ἦλθετε πυρκαϊῆς.

In v. 3 Br. reads and Schweig. proposes *ἵπαντιάσαντες*, because *ἀπαντάω* is not found construed with the genitive. But as the simple *ἀντάω* is so construed, I think *ἀπαντήσαντες* may stand.

VIII.

v. 8. Br. has γλυκερῶν ὧν ἐπόθει λιβάδων, and the Cod. Vat. has suggested my emendation. *καματώ* ap. Hesych. *κοπιώ*. V. Lid. and Scott, s. v. *καματώ*.

XI.

Br. edidit ex emend. Menag. ad Olymp. Vit. Plat. ubi *τό περ οὔτι πεσεῖται Ζηλοῦσαι* legitur. Sincera lectio habetur etiam apud Thom. Mag. Jacobs. But with the exception of *τό περ* the reading of Olympiodorus seems to me the true one.

Br. has *οὐχὶ πεσεῖται Ζητούσαι*. *Ζηλοῦσαι*, however, seems to me to give a perfectly good sense, and therefore to be

preferred as the more difficult reading. I also prefer *οὔτε* to *οὐχι*.

XIII.

- v. 2. I have supplied *φηγδόν* as a mere guess. Some name of a tree is clearly required. But the em. *κῶνον*, accepted by Stadt., will not do, for what authority is there for understanding *κῶνος* in the sense of pine?

XXIX.

Br. reads *ἔρον*, maintaining that *brevis syllaba producitur vi cæsurae*. This, however, is not the case, as I will show when apparent examples occur.

ASCHRION.

The subject of the book ascribed to Philænis is well explained by Philodemus (9. 6), *πλαστουργοῦσα τύπους τοὺς Ἐλεφαντιάδος*.

- v. 5. Zeus here is surely Pluto. But who are *οἱ κάτω κούροι*? It should, I think, be *τὰς κάτω κούρας*, i.e. the Eumenides.

PHILETAS SAMIUS.

I.

- v. 1. Stadt. reads with the Cod. *πεντεκονταέτης καὶ ἐπὶ*, and in v. 6 *έσορῆς*, as I do. The *πάσης Κύπριδος ὀπτασίαν* is no doubt, as Salm. puts it, *τῶν σχημάτων τῶν Ἀφροδισίων πίνακας*, such pictures as are to be seen in the lupanar at Pompeii and the Museum at Naples.

Compare Simon. 57, *Βοίδιον ἢ αὐλητρίς* (in Br.'s text *ἢ ὕλητρίς*, but there is a synizesis of *η* and *αν*) *καὶ Πυθιάς, αἱ ποτ' ἐρασταί, Σοί, Κύπρι, τὰς ζώνας τὰς τε γράφας ἔθεσαν, Ἐμπορε καὶ φορτηγὲ τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν, Καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν αἱ πίνακες*.

II.

- v. 2. Perhaps Philetas wrote *πουλία*, which was corrupted to *πολλά*.

MNASALCAS.

I.

- v. 3. *Μείνον* *ἐπ'*. *ἐπὶ* to be connected with *μείνον*.

II.

- v. 4. Br. has *ἐκόνισσας*. It is, I think, unnecessary to carry the address on the shield into the second distich. The reading *ἐκόνισσεν* accounts for the corruption, *ε* was absorbed by *ν*, so that it became *ἐκόνισσε ντυν*, and *νγυν*.

V.

- v. 1. I understand *τοι* to be for *σοι*.
 v. 2. I adopt Jacobs' excellent suggestion, who also gives *δρίου* for *βίου*. *χείρα* no doubt was illegible, and *τοῦτο* substituted.
 v. 3. Suidas has *ἦτε*.

VIII.

- v. 1. I hope to have restored ~~this~~ verse successfully. The absorption of *αι* before *πόντου* has led to the whole mess.

XI.

- v. 1. I give here as in III. *ι, ᾗδε* for *ἄδε*, as Jacobs suggests.
 v. 2. By *ἀργιλος* I understand a little mound made of clay. Compare *ἀργιλα*, an underground dwelling.
 v. 3. I should like to read *παρ' ἑσπερον* evening by evening, each evening. This epigram seems the only authority for *πανέσπερος*.

XII.

v. 2. 'Αδειής occurs Il. 7. 117. 'Αδδείς Il. 8. 423.

XVII.

I do not think there will be any difficulty here, if we understand Παρθενία as a title of Artemis, in her character of patroness of virgins. In Sappho, Fr. 21, Gaisford, we have the bride saying Παρθενία, Παρθενία, ποῖ με λιποῖς' ἀποίχη; to which Parthenia replies Οὐκέτι ἤξω πρὸς σε, οὐκέτι ἤξω. Here I conceive Artemis in her character of Parthenia to be intended. So the girl in Theocritus 27, after first declaring herself under the protection of Artemis (v. 15) Χαίρτω ἃ Παφία, μόνον Ἄρτεμις ἱλαος ἔστω, says (v. 62) after her adventure with the shepherd Ἄρτεμι μὴ νεμέσα, σύ μ' ἐρήμασας, οὐκέτι πιστή (cod. σοι ἐρήμας) deprecates the anger of Artemis, who she complains has abandoned her. (As to ἐρημάζω, a rare word only found intransitive, it is certainly capable of being transitive.)

The death then of a bride on her wedding-night was, I conceive, attributed to the wrath of Artemis Parthenia.

vv. 1, 2. In illustration of my emendation I refer to Theod. XI., Οὕτω δὴ Πύλιον τὸν Ἀγήνορα, ἄκριτε Μοῖρα, Πρώϊον ἐξ ἡβας ἔθρισας Αἰολίῳν.

v. 3. I can see no difficulty if we connect καθ with ἀμυξάνειν, and make σε dependent on πέρι (Br. has περὶ), afflicting ourselves for you in tears. So Ant. Sid. 73, Ἥ ἐπὶ καλὸν ἀμυξε κατὰ ῥέθος Ἀφρογένεια.

Ep. 2, 3 of those attributed to Erinna are on the same subject of a bride dying on her wedding-night. In Ep. 2, as here, Sirens are mentioned on the tomb. I give the ep., which though not by Erinna, is charming,

and something in the manner of Nossis, while Ep. 3 is detestable.

- Στάλαι καὶ Σειρήνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ,
 "Οστις ἔχεις Ἀῖδα τὰν ὀλίγαν σποδίαν,
 Τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἡρίον εἶπατε χαίρειν,
 Αἴτ' ἀστοὶ τελέθοντ' αἰῶ' ἑτεροπτόλιες,
 5 Χῶτι με νύμφαν εὔσαν ἔχει τάφος εἶπατε, καὶ τὸ,
 "Οττι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χῶτι γένος
 Τηνώθ', ὡς εἰδῶντι, καὶ ὅττι μοι ἁ συνεταιρὶς
 "Ηριν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

v. 2. Cod. Ἀῖδα. v. 3. τοῖς ἐμοῖς an fuit ἐμεῦ? v. 4. τε-
 λέθων αἰθερωπολιος, cor. Br. v. 6. χ' ὥτι. v. 7. τηως δώσει-
 δοντι, Br. τήνῃ εὔγενες ἐντὶ.

v. 7. The tomb being on the road leading out of Mitylene
 Baucis intimates by the *τηνώθε* that her family are of that
 place.

XVIII.

v. 4. Jacobs justly offended by the repetition of *κεκλιμένα*
 emends *πολλὰ κινυρομένα*. I prefer my own em. *κεκλομένα*.
 His attempts to defend *κωκύει ἐκ κεφαλᾶς* by a comparison
 with the Homeric *Τρῶας δὲ κατακρήθην λάβε πένθος*, ll. 16,
 584, seem to me absurd.

NOSSIS.

I.

v. 1. I adopt Stadtmueller's excellent correction *ἂ δ'*
ὀλβια.

II.

v. 2. Here again I adopt Stadt.'s emendation *καθορῆς*.
 The mother of Nossis, being named as the daughter not
 of her father but her mother, suggests that she, and
 probably Nossis too, was a hetæra. Compare also IV.

VII.

The Melinna here is, I conceive, the daughter of a friend, not of Nossis herself, as Jacobs imagines.

VIII.

I conceive the *μάκαιρα* of the last verse shows Sabæthis, or as I read Sabæthias, to be dead. *τηνῶθε* then will mean *ex inferis*.

v. 1. I adhere to my own correction.

Stadt. has *γνωτὰ καὶ τηνῶθε Σαβαιθίδος εἶδεται ἔμμεν Ἄδ' εἰκὼν μύρφα καὶ μεγαλοφροσύνη*.

ANYTE.

I.

v. 2. It is remarkable that the 1st syllable of *δαῖων* has to be taken as short. Generally where the 1st syl. of *δηῖων* appears to be short it can be treated as a dissyl. So of *χρύσεος*, but there are instances where the 1st syl. is unquestionably short, and there was no occasion in Hedylus 6. 2, to change *οἱ χρύσειοι καλάμοι* to *χρύσειοι οἱ καλάμοι* as Br. has done.

IV.

v. 4. If we understand *ῥφρα* "whilst" the simple change of *φορέης* to *φορέεις* removes all difficulty.

IX.

v. 4. Vulgo legitur *εὐκραεὶ κράνα*. Nostra lectio fluxit ex Cod. Vat. qui *ἀκραεὶς* præbet. Ἄχραεὶς ὕδωρ aqua pura et limpida. Brunck.

XII.

v. 1. Br. would prefer *πτερύγεσεν*.

For the probably corrupt *δὲ ῥαδινὰν* Jacobs suggests *δὲ*

ῥαντόν, observing, Syllabam brevem ante ῥ produci satis constat, i.e. may be long or short at pleasure.

XIII.

vv. 1, 2. Br. reads Ἦβα μὲν συ Πρόαρχε, πισὸν παῖδων, τὰ γε ματρὸς Στήθεα, the rest as the Cod.

Considering that Phidias is a man's name, I have ventured to change ματρὸς to πατρὸς, and read as I have done.

As to my cor. of v. 2, compare Theocr. 7. 122, 123, ὁ δ' ὀρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ Κοκκύζων νάρκησιν ἀνιαρῆσιν διδοίη.

XV.

v. 1. Μενεδαίου pro nomine equi accipiendum esse putant Planudei interpretes probante Brunckio. Jacobs.

v. 4. Jacobs objects to ἀργαλέον, for which Suid. reads ἀργυρέαν. He suggests αὐαλέον. If any correction is required I should prefer Ἀρκαδικάν. This might easily become ἀρκαλέον and so ἀργαλέον.

SIMMIAS RHODIUS.

II.

I have given the epigram after Diog. Laertius.

v. 2. Plan et Vat. ἐνθάδε κείται ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλῆς (Br. διος).

v. 4. Plan et Vat. Οὗτος ἔχει πουλὺν καὶ φθόνον οὐ φέρεται, Br. οὗτος, the rest as I have it.

VI.

v. 3. τε would readily disappear after ται.

v. 7. ἐλαίαισι in ed. Lechii ubi Latinus interpres vertit. "Exinde veni paludes circa virides," unde eum apparet legisse ἐλαίαισι. Ἐλαίαισι is certainly the true reading, as the δονάκεσσι that follows in the next v. shows. ἐρυμνάς

Jacobs understands to mean circumdatas, rightly no doubt.

- v. 10. I do not see the objection to Tzetzes reading ἐφύπερθεν, though τῶν certainly must be changed to τοῖς.

ASCLEPIADES.

IV.

- v. 6. Here again Br. has changed the order as in Mnas. IX. 4, because he objects to the first syllable of δάκρυ being short. But in v. 3 this syl. is short, unless he distinguishes between δάκρυ and δάκρυον. He wishes indeed, there, to read Δάκρυσιν οὖς, not for that reason, but because hiatus tollitur et versus fit concinnior. The last may be true, but how can there be a hiatus in two separate verses?

V.

- v. 2. Jacobs has some doubts of Br.'s correction φησὶν for ἐψοῦ, but it gives an excellent sense.
- v. 6. I account for the corruption by supposing εἰς to have been originally changed to αἰς and so to δῖς.

VI.

- v. 1. For οὐδαριος, for which Br. reads Οὐράγιος, I have οὐδ' ἄριος.
- v. 3. With Ruhnken I understand by διαύλου tibicinis. For μόνανλος, one who plays on a single pipe, there is authority (see Hedy. 7), but for δίαυλος in the sense of one who plays on a double pipe, as I suppose Ruhnken to mean, there is none.
- v. 4. Jacobs tells us to connect κατὰ with ψυχῆς. But then it must be written with anastrophe which I have done.

VII.

- v. 2. *ἐν ἴσφ* must be taken with *ἀνθεῖ* as well as *γένοιτο*.
 v. 3. Jacobs says Cod. *ἐβένφ* quod manifeste vitiosum. Not at all, but an elegant transposition. Not ivory with ebony, not black with white, &c. Thus, too, the somewhat objectionable elision of *ἐλέφαντι* is avoided.

IX.

Σοὶ γὰρ ἐρεῖ, sc. *ὁ λύχνος*. This seems to me the true reading.

X.

- v. 2. Jacobs says, Alberti illustrat ex Hesychio, *ἤτασεν, ἐβασίνιζεν*. No doubt, and so the more usual *ἐξητάζω*, but here *ἤτασαν* = *ἤλεγξαν*.
 v. 3. I have restored the *κητι* of the Cod., which is for *καὶ ἔτι*.

XII.

- v. 4. *ἐν πετάσῳ* simply means when she appeared as a gymnast, of which the *πέτασος* was characteristic.
 Compare 2 Mac. 4. 11. *ὑπὸ πέτασον ἤγεν*.

XIII.

- v. 6. I have corrected *εἰ γ' ἔτι*, "if there are any more to be had."

XVII.

- v. 3. Stadt. reads with the Cod. *ἐπέβην* perhaps rightly. *ἐσέβην* seems more natural with *εἰς*.
 v. 4. He has *ἔθιγον δαῖδος*, but surely considering what precedes my reading gives a better sense.

XVIII.

- v. 4. Either *ἐπ'* or *παρὰ* must be corrupt. I think the latter. For *παρὰ* Br. has *ποτε*. I have *πάλαι*.

XIX.

I think all confusion or suspicion of a lacuna will be removed in this epigram by striking out *σὺ* before *γὰρ* in v. 3, and inserting *οἱ* after it. *οἱ* I believe fell out before *οὕτως*, which led to the intrusion of *συ*, and to the change of *ἤλυθον*, which I read, to *ἤλοθεε*. I also accent *ἡσύχασας* as the participle. I understand then, "For even so I came on his account, not resting even at any door."

In v. 5 I understand *τῇ* as "there" "at his door,"

XXIV.

v. 3. I adopt Stadt.'s reading *ἀλλ' ὅτε*.

It should be observed that Planudes' reading *ἀλλ' ἂν ἐκείνους*, though no doubt of his own coining, does not seem to involve a false quantity. *ἂν* no doubt in this sense is properly long, but in Lollius Bassus 3. 7 we have *ἂν* in the same sense short, where Jacobs makes no observation, nor does the verse seem corrupt or possible to emend. On the other hand, in v. 7, *ἂν* in the same sense is long, where Brunck alters it to *ἦν*, as if unaware it should be so, again without any remark from Jacobs except to note the fact.

Lollius Bassus then seems to have regarded it as common.

XXVII.

The master tells his slave to bring him twigs of the Carians for himself, by which he means of the withy. Compare Nicænetus ap. Ath., p. 673, *Σ καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος, Καρίων* to be pronounced as a dissyllable. He further tells him that for the other guests he will want (*ποθήσεις*) five garlands, and that they are to be of roses. The slave remarks he has no money, on which the master exclaims *πόπαξ*. So I explain and emend

- vv. 1, 2. Κλώνας is found in Hesychius. V. Lid. and Scott, s.v. Κλών.
- v. 7. Stadt. has ἀλλᾶς, but as one does not know what follows, why should it not be ἄλλος οἶνος. I therefore retain the Cod. reading ἄλλος.
- v. 8. Stadt. has φᾶ, λαγώς, σκόμβροι, σσηαμίδες, σχαδόνες. I understand the master, in reply to some remark of the slave (what the slave says is never given), to say, "How you talk," then reading from the account-book, "Scombers, O Apollo, and honeycombs." (See Lid. and Scott, s.v. θέσμος.)
- v. 11. I read Βάκχων with the Cod., by which I understand a nick-name the speaker had acquired after Bacchus, who as Xanthias informs us (Arist. Ran. 740), πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον. And give the token, that Bacchon, &c.

XXVIII.

- v. 5. Stadt., whom I follow, fills up the lacuna with *ἔπειγα*.

XXIX.

- v. 6. Encouraged by Stadt.'s example I now insert, after him, in the text the emendation that had before occurred to me.

XXX.

- v. 1. Stadt. and Br. have πολύ. I read πολλ'. πολὸ, it seems to me, was the original corruption, of which the Cod. made πολὺν ad fulciendum metrum.
- This epigram and the preceding one, which have been variously interpreted, refer I think to a rehearsal between two women of the σχῆμα, known as κελητίσαι. Horace refers to both, Sat. 2. 7. 49, Quæcunque except

turgentis verbera caudæ Clunibus, aut agitavit equum lasciva supinum. (Compare ὑπτιος, which Suidas from the epigram gives as δ ἄπρακτος, but as Jacobs points out, ὑπτιος must here be understood both literally and metaphorically.) I should observe that in all the editions of Horace the comma is placed after caudæ, which is clearly wrong. Juvenal, Sat. 6. 320, 321, seems to refer to the same subject as our epigrams.

In connexion with this in Ath., p. 581 d, Macho. v. 30, we should certainly read ἐξῆς καθιππᾶσθαι ὑπ' αὐτῆς πεντάκις (where καθιππᾶσαι is the MS. reading, but see Lid. and Scott, s.v. καθιππάζομαι). I mention this because Schweighaüser, grossly misunderstanding the passage, changes ὑπ' to ἐπ', with the singular remark that the verse will not admit καθιππᾶσθαι. Besides καθιππάζομαι has a middle and passive but no active.

LEONIDAS.

IV.

Stadtmueller, v. 2, reads σπορέες. What he means I cannot tell. V. Lid. and Scott, s.v.

As to the repetition of τορέες in v. 8, Brunck apud Jacobs has this note. κάλων οἱ ταχυνὶ τορέες instrumentum notat, quod gallice vocatur, *tarrière de charpentier, de fontainier*. Γόμφων τορέες est quod vocamus *une vrille*.

V.

v. 6. Stadtmueller retains the Cod. reading γησία, but this hardly gives a satisfactory sense.

Γενέσιος, which is found in the sense of γενέθλιος, genitalis, on the other hand, gives a good one, and I have adopted it.

Γενέσιος is only found *ος*, *ον*. But for *γενεθλία* (usually *ος*, *ον*) we have Lyc. 1194 as an authority (v. Lid. and Scott, s.v.), which makes me venture on *γενεσία*.

VI.

v. 1. Stadtmueller has *Λῖν ποιμανν*. This emendation *μόνιον*, which however must be understood not *aprum* but *lupum*, seems to me far better.

Suidas *μόνιος*, *ἀγριος ὕς*, but he adds *ἡ δὲ μονόλυκος*. See Jacobs' notes on this Ep.

VIII.

It is remarkable that in this epigram there is no mention of the goddess to whom the dedication is made. It has therefore occurred to me that for *Ἀθηνῶν*, *Ἀθαναία* should be read (delete *καί*). No doubt at the end of Ep. IX. we find the corrupt distich *Ζῶν χέρας αἱ σοι ἀθάνα ἐπὶ πλήσαιο μὲν ἴσως Θεijs δ' εὐσιπύους ἐξ ὀλιγησιπύων*, which, as Jacobs points out, if they have any business anywhere, belong to this epigram, and have been apparently composed to supply the deficiency. Regarding them therefore as spurious, I have omitted them altogether.

Stadtmueller, who places them at the end of this epigram, corrects the first v. thus, *Τῶν χέρας αἰὲν, Ἀθάνα, ἐπιπλήσαιο μὲν ὀπίσσω*. Perhaps we should read *Τῶν χέρας αἶ τοι, Ἀθάνα, ἐπιπλήσαιο σὺ μὲν ἴσως*, understanding *ἴσως* in the sense of favourably, as *δικαίως* also sometimes means. But whatever may be the correct reading, it is rather hard on Leonidas to father them on him.

v. 6. For *ποτιρρογέας* Br. has *περιρράγας*, which is not to the purpose.

Stadt. gives the whole verse, *Πανία, καὶ ταλάρους τοῦσδε*

πολυστρεφούς, which is all very well, but is certainly not what Leonidas wrote.

I have attempted *κάργηστὰς τοῦσδε ποτ' εἰροχέας*, and these white wool-holders too. There is of course no such word known as *εἰροχεύς*, but it is as legitimate a formation as *ἡμιοχεύς*. By wool-holders I should understand *ταλάρους*, the word Stadt. gives. Compare ix. 4.

v. 7. My emendation is in sense identical with Reiske's, who has *ὀλιγάργυρά γ' ὥς δὲ πενιχραί*.

Stadt. has *πολυγήρασι ὥδε πενιχραί*.

XI.

v. 2. Stadt. has *τοῦτο πάλαι κολοβόν*.

v. 3. *ἔλπα ἀστλέγγιστος*, an oil-flask without the *στλέγγις* that should accompany it. *κυνοῦχος ἀχαλκωτός*, a purse that never had a farthing in it. See Lid. and Scott, s.v. *ἀχαλκωτός*.

κυνοῦχος. Suid. *ὁ τὸν κύνα κρατῶν δεσμός*. Hesych. *θυλάκιον βαλλάντιον ἢ μαρσίπιον*. Pollux. *δέρμα μόςχειον εἰς ὃ ἐντίθενται τὸ δίκτυον, τῷ σχήματι πεποιημένον ὥσπερ τὰ σύσπαστα βαλλάντια*. Suidas' explanation is in no way inconsistent with the others, as Jacobs, from whom I quote them, supposes. Suidas gives the original, the others derivative meanings of the word.

XII.

v. 1. Stadt. retains the Cod. reading *ἀντυκτῆρας*, of which I can make nothing. Suidas' *ἀνρεκτῆρας* (should be *ἀνθεκτῆρας*) I understand to mean holding fast. Compare *ἔκτωρ* and *ἀντοχή*. Neither of these words are to be found in Lid. and Scott, who only acknowledge Kuster's *αἰθυκτῆρας*.

v. 5. Stadt. retains the Cod. reading *τὸ πλεῦν*, which to

my mind gives no satisfactory sense. I have therefore adopted Toup's emendation τὸν πλοῦν, but would like to read παραίξατο for παρενήξατο.

XIII.

- v. 1. I find Stadt. has ἐκ τε πλάνης, which I had conjectured. This reading is confirmed by Ep. C., where Leonidas says τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος, speaking of himself.

XIV.

- v. 1. I adopt Stadt.'s reading φιλευχύλη.
 v. 2. Because there are such words as δείσα and δεισάλεος, it hardly follows there is such a word as δεισόζον, as Stadt. assumes, placing it in his text. I read δυσζών.
 v. 3. Br. reads κυογάστορας. Stadt., after Toup., κυτοχάστορας.

XV.

- v. 1. I give from Stadt. Meineke's excellent emendation ζῶον. Perhaps one should also read τοῦ Μικύθου.

XVI.

There is no difficulty in the plural ἀγάλματα. Miccalion offered certain objects, not statues, to Hermes, which are called ἀγάλματα. So the offerings to the nymphs, 58. 3, are called κόσμια ταῦτα.

XXIII.

- v. 4. I understand Agnon the son of Euanthes. Stadt. has Εὐάνθευς.

XXIV.

- v. 2. ξεστοί, Vat. Plan. Suid. δ and ἡ κάμαξ. I therefore have it. Br. and Stadt. ξεσταί.

XXV.

- v. 1. That the penult. of *εὐκαμπές* can be short is anything but proved by the examples adduced by Jacobs, for to shorten a vowel before *μν* is legitimate, though unusual, and in the other instance *τυπάνων* clearly should be read. Perhaps we should read *Εὐκαμπῇ ἄγκιστρ' ἅμα δούρατι δουλιχέοντι*. These hiatuses are always obnoxious to copyists, as they are to Brunck, too, who in the next Ep., v. 4, has changed *τοῦ ἀρπακτῆρος* to *τῶν ἀρπακτῆρων* on that account. Hence the copyists inserted a *γ'* with which Br. was justly offended.

XXVI.

- v. 1. The form *αἰγᾶν* is not I think due to a mere error of the copyists, but is a heteroclite formation from an obsolete nom. *αἰγῆ*, Doric *αἶγα*. The nymph who nursed Zeus is called *Αἶγῆ*, plainly goat.

XXVIII.

- v. 3. I adopt Stadt.'s reading *εὐανγία*.
v. 4. *περιαγές* does not mean "round," as Lid. and Scott render it, but "revolving."

XXIX.

- v. 5. I correct for *ἀλλὰ ποθ' αὐτοῖς*, *ἀλλὰ που αὐτός*, but he you must know.
v. 10. I change *ἀμφω* to *ἀμφίς*, "separately," which seems to give the sense required.
v. 11. I adopt Casaubon's reading *ἀλλὰ τὸ τοῦτο*, where the MS. reading seems to be *ἄλλοτε*. Br. has *ἄλλο τὸ*.

XXXI.

- v. 1. I am not satisfied by Jacobs' reasoning, who wishes to read *καὶ ἀντιπάλων* as Stadt. actually does. These

ἀντίπαλοι are his rivals in the chase. His antagonists in war are already dealt with in v. 4.

XXXII.

v. 4. I had wished to read *ἄλω*, but finding Stadt. has *ἄλος* I adopt it.

v. 4. *κραναάν*. Jacobs objects to this epithet, and rightly if it is to be understood "rugged." But it means, I think, primeval.

Schd. Arist. Ach. 73, *κραναὰ πόλις, λέγει δε κραναὰς τὰς Ἀθήνας ἦτοι τὰς τραχείας ἢ ἀπὸ Κρανάου, ὃς ἦν τῶν αὐτοχθόνων εἷς*. I think then that Cranaus being a primeval king, the word being connected with him acquired the meaning primeval, though Cranaus no doubt is an impersonification of a rugged territory. So Ant. Sid. 52. 1, has *κραναὰς Βαβυλῶνος*, where "primeval," not "rugged," seems the sense required.

XXXIII.

Stadt. reads with the Cod. except in v. 3, where he has *ἀστραγάλας θ' αἶς πολλ'*. *πολλ'* after Planudes.

εὐφημος is so improper an epithet that, like Meineke, I take it for the name of the dedicator. How, however, Meineke then deals with Philocles does not appear from Stadt. I make him the father, putting his name in the gen. *Φιλοκλεῦς*, and changing *τε* to *θ'*, *ὁ*.

I take *ἀστραγάλας* from Stadt., not having been before aware that there was such a word as *ἀστραγάλη*. I read, however, *κάστραγάλας* in order to insert *τάσθ'*, the loss of which can be accounted for. *τ* would disappear after *σ* by *στ* being changed to *σ*. *θ'* would disappear before the *α* of *αἶς*, and then *α*s after the *α*s of *ἀστραγάλας*.

XXXIX.

- v. 3. Ὑπέρ seems hardly consistent with *μαλὰ τυτθὸν* and *κείσέ γε*, for if we read it the traveller must be supposed to pass beyond a certain height. I therefore read *ὑπαί*, which corrupted to *ὑπὲ* would readily become *ὑπέρ*.

XL.

- v. 3. *ὃν περὶ Φρύνη*. Br. says hæc non intelligo, and Jacobs talks of a depravata lectio. Huschke defends the reading in the Emend. veram imaginem, quam in Phrynes viderat oculis. This is well enough, but I think the true idea is given in the beautiful verses of Catullus, where he says of his mistress, Quam circumcursans hinc illinc sæpe Cupido, Fulgebat crocina candidus in tunica. Cat. 68. 133, 134. The idea is a variant of that in the excellent epigram ascribed to Simonides [84 (90)]. There Praxiteles found his model in his own heart, here he represents the Eros he has seen hovering about Phryne. I give the epigram :—

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἔρωτα,
 Ἐξ ἰδίης ἑλκῶν ἀρχέτυπον κραδίης,
 Φρύνη μισθὸν ἐμείο διδοὺς ἐμέ, φίλτρα δὲ τίκτω
 Οὐκέτι τοξεύων ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

XLI.

- v. 2. *μορμύρουσαν* is the early true reading, nor does there seem to be a tasteless misapplication of a Homeric expression, as Ruhnken supposes.
- Μορμύρω* is, as Lid. and Scott tell us, a strengthened form of *μύρω*. In the three passages of the Iliad where it occurs, in the first two (5. 599 and 18. 403) the river and the ocean are each *μορμύρων ἄφρῳ*, “flowing with

foam," flecked with foam on their surface from their rapid flow. In the third instance (21. 325) Scamander is *μορμύρων ἄφρω τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν*. His surface is covered with foam and blood and corpses. Here, then, Aphrodite is represented as *ἄφρω μορμύρουσαν* dripping from the sea and covered with foam flakes, nor does the way the word is applied here seem out of harmony with its use in the Iliad.

XLIV.

- v. 1. A similar transitive use of *θάλλω* is found in Alex. Aetolus Fr. 2. 7. *οὐδὲ Μελίσσῳ Πειρήνης τοιόνδ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ θαλλήσῃ μέγαν νιόν*.
 v. 2. *κλάδοισι*. The first syl. is short, as Schneider points out. *κλαδέεσσι*, which I give, is found in Nic. ap. Ath. 683 c. v. Lid. and Scott, s.v.

XLV.

- v. 3. The form *λευκοόπῳρος* is given by Brunck and recognised by Lid. and Scott. I prefer *λευκόπῳρος*, for which there is a certain analogy in *ἀκρόνυχος* and *ἀκρόρεια*. Jacobs well refers to Ath. p. 76 c.

XLVII.

The readings in the text, where they differ from those of the Cod. Vat. are from Brunck after Planudes.

LI.

Jacobs is no doubt right in saying that the Cod. Vat. readings *πύρσῳ*, v. 1, and *μοσχείῳ*, v. 5, are for *πύρσω* and *μοσχείω* respectively, and perhaps I should have so given them in the text, as Stadt. does, who also reads *εἶδεν* as I have done.

LII.

- v. 5. I emend thus and understand. Shall I then, who am mortal, requite the deity, as would be fitting if it were a mortal who offended. The inversion of δαίμων and θνητός I attribute to δαίμον' being corrupted to δαίμων.
- v. 6. ἐγκλήμων is a word for which there is no authority, I therefore emend ἐγκλίνων. Nay I shall only have to give way if I defend myself.

LIV.

- v. 1. I read τουτώ here. Br. τοῦτο τὸ τοῦ.
- v. 3. λιτός must be taken with ῥωπεῖον as well as ἀμπελέων. I understand the whole passage thus. Here is the cot of Cliton and his little bit of land for sowing. Poor, too, is the vineyard close by and the wood with its few trees. With δλιγώλαξ I understand γῆ.

LV.

- v. 3. I accept Br.'s emendation φθείρω, but for the rest I do not see exactly the force of the epithet κενή, and εἰ is certainly required. I read εἰ καὶ, which begins all the clauses that follow.
- v. 8. Ἀδυμῆγῃς is certainly corrupt. I have attempted δαιτὶ μυγεῖς.

LVII.

- v. 7. ὁ λιμενίτας. That a single λ can form a position may be justified by examples from Homer. Cicero seems to have this ep. in his mind, Att. 9. 18, 10. 2, where λαλαγεῦσα should be understood as hirundo navigationis nuntia rather than veris, as Schültz has it.

LVIII.

- v. 4. Br. has actually corrupted *μύρια* to *μηρία*, with which he connects *κόσμος*, and *τεγγόμενα* to *τεγγέμεναι*. This would be all very well if *hetærae* were concerned, but the ancients did not so speak of nymphs, whatever the moderns may do. There is no difficulty if we take *κόσμος* as a substantive and understand the offerings deposited in honour of the nymphs, and constantly (*μύρια*) wetted by the spray.
- v. 5. See I, Aristocleas, a traveller, give the cup with which I quenched my thirst.

LIX.

- v. 4. I read *ἀποφθίμενον* as practically does the Cod. Vat., connecting it with *μ'* in the preceding v., *δέξαι μ' ἀποφθίμενον*.

LXII.

- v. 1. I have changed the *μ'* of the Cod. Vat. to *ἐμ'*. The prose order would be *Ἐμὲ τὴν ὀλκάδα πῦρ ἔφλεξε*.

LXIII.

- v. 5. Jacobs says, *Ferri novo potest particula δὴ quam Wakefield, in δ' αὖ mutavit. Why δὴ ferri non potest I do not see.*

LXIV.

- v. 5. It may be a question whether the reading of the Cod. Vat. *στυλῆσαιτο* is not the correct one. As Nossis, 8. 2, vouches for *μορφάω* so perhaps here Leonidas vouches for *στυλάω*.

LXV.

- v. 1. Plan. Suid. and Br. read *εἰ καὶ*. Cod. Vat., *εἰ μικρός τις*, which Jacobs defends saying *καὶ* is not needed. Not if *ἀλλὰ* followed, but that is not the case here.

- v. 2. ἐπούδειος. εἰ in media voce correptum, ut ἐπειῆ. Il. a. 156. ἀραΐα, ep. Niciaë VIII. et aliis quibusdam vocabulis. Jac.
- v. 5. τὴν καλαμίτιν means, I think, the inhabitant of a cage of bamboo (κάλαμος) as it was before ἀκανθοβάτιν, of haunter of the acacia.
- v. 6. Κἄνθ' κ.τ.λ., there, too, continuing to utter its drowsy song. Compare Phæennus, 2. Δαμοκρίτης μὲν ἐγὼ, λιγυράν ὅκα μούσαν ἐνίην Ἀκρίς ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ὕπνον ἄγον.
- It is clear that καὶ θέτ' which Br. reads is a vain repetition of what immediately follows, and can hardly be right.
- vv. 7, 8. πολυτροφίης is certainly corrupt, nor is the cor. πολυστροφίης. Br. has any better. I therefore correct πέδοι τροφίας. τροφίας, she who kept me, giving τροφίας an active sense, in which it does not occur, but compare φορβάς and τρόφιμος.

LXVI.

- v. 1. I correct μνήμ' εἰς, at the tomb. Eubulus, who was a sober man, is dead all the same, therefore, &c.

LXVII.

With Br. I change εἰ to ἦ, but I read οὐ ῥα for ἄρα. In v. 2 I read τλήμων as Br. does.

LXVIII.

- v. 2. I have given the Cod. Vat. reading (sic in Cod. ἀρμονίης) which Br. has altered to ἀρμονίη, necessarily if you read ἐπικεκλιμένη which I have changed to ἀποκ., with much advantage to the sense. ἀπὸ and ἐπὶ are often confounded. So in Leon. Alex. 12. 8, ἀπαυλόςυνος is well corrected for ἐπαυλόςυνος.

- v. 3. I have the common reading *κωλῆνες* where Br. with the Cod. Vat. reads *σκόληκες*, as to which Jacobs says *præclare* Cod. Vat. But the context seems to shew that the man had been long buried, and in v. 1 he speaks of his half-uncovered skeleton. I think, therefore, *κωλῆνες* is to be preferred.
- v. 5. Here Br. recklessly has for *πρὶν ἔτην ὁδόν, παρὸς ἄτραπον*. I give the emended Cod. reading after Jacobs, as he says *ne littera quidem mutata*.

As to the use of the dual for the plural, whether justifiable from Homer or not, it is assumed to be so by various Alexandrian poets.

LXX.

- v. 1—4 is probably an epigram by itself, as Salmasius thinks. The two following distiches do not hang well together, and are probably pieced together, from the way *ζωή* is mentioned in both. The latter distich no doubt is from a sepulchral epigram. The continual repetition of *ζωή* seems inexplicable unless on some such hypothesis.

LXXV.

- v. 4. I hold the common reading *πολλᾶς* to be correct, *ἀντὶ πολλᾶς πατρίδος γᾶς*, in the place of much land derived from my fathers. *πατρὶς* is thus used in Pind. Ol. X. (XI) 45. *πατρίδα πολυκτείανον ἔαν πόλιν*. His ancestral wealthy city. V. Lid. and Scott, s.v.

LXXVIII.

- v. 5. Br. has *ἡ ῥικνὴν*. Jacobs *ἡ ῥικνῇ*.
- v. 6. For *ἡμεροεσσα* I have *εὐ μορέουσα*.
- Compare, Dos., Βωμ. β. 9, where Holobolus explains *ὃν μόρησε, καὶ μὴτὰ μόρου καὶ κακοπαθείας ἐτεκμήνατο*. Compare

also the Homeric epithet *μορόεσσα*. I understand then that Platthis took the kinks out of the thread by stretching it over her knee, and carefully working them out.

LXXIX.

- v. 4. Br. corrects *θάλψαι* to *θάλψη* whom I follow, though Jacobs defends *θάλψαι* in the Emend. If *θάλψαι* is read of course we must also read *ἡ τρεῖς* with the Cod. Vat., not *εἰ τρεῖς* as Br. corrects. Probably, however, *θάλψαι* to be pronounced as a dis. by synizesis was the original reading.

LXXXI.

- v. 4. Though the words *Βίσκανος ἔσσ' Ἀῖδα* are no doubt Erinna's, their occurrence in Ep. III. ascribed to her is no proof that it is really hers: None of the epigrams ascribed to her are hers any more than the *Χαῖρέ μοι 'Ρώμη*, but this one in particular is very bad, while the two first have no doubt much merit.

I,XXXV.

- vv. 3, 4. Br. reads thus, but Jacobs, because both Plan. and Vat. have *'Αριστοκρατεῦς*, supposes we should read (making the genitive depend on *κεφαλῇν*). *Πολλόν μὲν ξανθαῖσιν ἀρισκομένον Χαρίτεσσιν, Πολλοῦ δ' ἐν μνήμη πᾶσιν 'Αριστοκράτεῦς.*

XCVII.

- v. 3. I am by no means sure of my correction, but I think an accusative is the proper construction with *Βαύζω*. One finds *ἐλακτεῖν τινα*, why not therefore *βαύζειν τινα*? *Βαύζω* is found transitive, Æsch. Pers. 13, where it would seem equivalent to *βοᾷ*. There seems, however, no proper subject to *βαύζει*, and I should like to read *νυδὲς* for *νέον*.

NICIAS.

I.

In Apol. 7. 2, we have *Μῆνις ὁ δικτυβόλος*. I take, therefore, *Μήνιος* to be the genitive of that name which the speaker reads under the spear.

- v. 2. I have altered *θοροῦσας* to *θοροῦσαν* in consequence of having corrected *ἰδ' Ἄρης* for *ιδρύσας* in the following v. *ἰδ' Ἄρης* would become *ιδρης ιδρυς ιδρύσας*, by the absorption of A after Δ.

IV.

- v. 2. *πίε θάσσον* does not seem to make sense, I therefore read *πίθ' ἄσσον*.
- v. 3. *Καὶ ἀπόπροθεν*, even when you are far away. I should, however, like to read *γνώσεται*.
- v. 4. Unless *παριδρύεται* is taken as middle *ἐπὶ* cannot stand, which makes me object to Br.'s correction *ἀν ἐπὶ γάλλῳ*. But if it were middle it should be in the aorist. I therefore take it as a passive, which necessitates the change of *Σιμὸς* to *Σιμοῦ*. Perhaps, however, *παριδρύσατο*(ν) should be read.

VIII.

- v. 1 I have emended after the Cod. Vat. Br. has the reading or rather emendation of Planudes *ὑπὸ πλάκα*. Lid. and Scott, on the authority of this corrupt passage, boldly assume a shortening of the pen. of *δρπακα*. But *δρπαξ κλωνὸς* seems to me impossible.
- There is no contradiction between *ὑπὲρ* here and *ὑπὸ τοῖς πετάλοις* in Clem. Alex., quoted by Jacobs. The cicada grasps the twig with its feet is therefore *ὑπὲρ κλωνὸς*, but it is under the leaves all the same.
- v. 2. Jacobs says *φθόγγον ἰεῖς*, ferri non potest, which I

cannot see. Also Suid. φθέγομ' (but Suidas must have had φθέγομ' *ἰς*), quod vulgato non deterius. Would he wish to read φθεγξάμενος?

DIOTIMUS.

II.

- v. 3. τὸ περ Stadt. after Meineke, whom I follow. Br. τέ ποτ'.

III.

- v. 1. Jacobs refers to Prop. III. 9. 17, ubi quidam Codd. Omphaliæ pro, Omphale et, exhibent. I have no doubt that there (as here Ὀμφαλίη, which Cod. Vat. gives) Omphaliæ is the true reading. All the names mentioned are introduced without any et. Br.'s ἢ ποτε Δυδῆ is clearly untenable.

IV.

- v. 1. Jacobs has ὥς πρέπει, Ἄρτεμῖς εἰμι· ναὶ Ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκός. His χαλκός for χαλκεύς seems to me admirable. My version more closely follows the Cod. Vat. Br. has Ἄρτεμῖς εἰμ'. εἶδ' Ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεύς.

V.

- v. 2. Χάδε Διὸς, not καὶ Διὸς á, seems to me the true reading. δὲ dropping out before Διὸς led to the corruption. This Ep. is imitated by the author of the detestable epigram ascribed to Damagetus (1111*).

VI.

- v. 4. πρόπολος. Here would be an instance of a short syl. lengthened vi cæsurae, but Cod. Vat. has προπόλεως, and here we should probably read προπολεύς.
- v. 6. Cod. ἰσοσίη. I read εἰς ὅσιν, in regard to the appointed term of life. Br. ἰσοβίοις.
- v. 8. Cod. ἀνιάμεθα. Br. ἀφικόμεθα.

VIII.

v. 6. I read *κεῖθ'*, putting a comma after *ἐννέπουσι*. I conceive the pipes sculptured on the tomb. The pipes, which announce you, are there (in Hades) voiceless.

On the mutilated verse given by the Cod., a Schol. quoted by Jacobs observes, *οὗτος ὁ στίχος ἀτέλειος· εὐρίσκεται ἐν βίβλων παλαιῶν δυνεῖν, μὴ μὲν οὕτως· κείσθ' ἐπεὶ οὐκ ᾤδας οὐ μέτρον οἶδ' Ἀχέρων. ἑτέρα δὲ· κείσθ' ἐπεὶ οὐ ᾤδας οὐχ ὄρον οἶδ' Ἀχέρων*. These are both of course conjectures, of which the second is far the best. We should read, I think, *οὐκ ᾤδας οὐκ ἔρον οἶδ' Ἀχέρων* (not the more obvious *οὐ χορόν*), for the Cod. Vat. reading *οὐθ' ἱερός* suggests an original *οὐτ' ἔρον*, corrupted to *οὐτ' ἱερόν*, and *οὐθ' ἱερός*. *οὐτ' ᾤδας* is of course only a guess.

ARATUS.

I.

vv. 1, 2 mean that *Φιλοκλῆς καλός* is scribbled on all the tombs by the wayside. The epigram must be inscribed on the statue of some handsome youth not named, who is supposed to be the speaker. *τῷδ'* then must be equivalent to *ἐμοὶ*.

v. 4. *ὀλίγοις γράμμασι λειπόμεθα*. We are worsted only by a few letters, i.e. my name may not be found scribbled everywhere with *καλός* after it, but a competent judge has decided in my favour.

HEGESIPPUS.

II.

Br. has in his text the Cod. reading *ἔσσατο*, which he renders *amicivit*. At the same time he observes this use of the middle is improper, and that this perhaps was why Reiske renders the word *dedicavit*. But then he

should have read *εἶσατο*. This is what the sense seems to me to require, and I read it accordingly.

III.

v. 2. Though Br. has *ὑπωροφίας* in his text, he suggests *ὑπωροφία*, as Stadt. and I read.

In v. 4 I restore the Cod. reading, which I find given by Stadt. I am now convinced no *δ'* is required. I had read *τόν με φέροντα δ' αὖτις*.

VIII.

v. 4. *οἰμώζειν εἶπας πολλὰ*; Jacobs says. Br. *viatori primus tribuisse videtur*; *vix recte*.

But this to my mind is the only way to give point and meaning to the words, which are commonly attributed to Timon, without of course a note of interrogation.

EUPHORION.

I.

Jacobs explains very well. *Phœbum negat ut pro coma hederaceæ coronæ ornamentum tribuat*. Compare Ant. Thes. Ep. xxv. He takes *κάλλος* in the v. before as ornamentum, I suppose in apposition to *κισσός*.

v. 4. Br. has *ὡς Χαρνήθεν αὖτις κισσὸς αἰζόμενος*.

II.

v. 1. In the mind of the copyist the reading of the Cod. Vat. was no doubt intended for *οὐχ ὁ τρηχὺς σε λιθέος*. Br. has *οὐ Τρηχὺς λιθιαῖος*. If the place *τραχὺς* is really meant it is feminine, and there does not seem to be any such word as *λιθιαῖος*. I read therefore as in the text, where *σέ'* stands for *σέο*.

- v. 5. For Br.'s *ξενίης* I have Reiske's emendation *Ξενίου*, only he has *Ξενία*, which here seems less appropriate.

PAMPHILUS.

II.

- v. 4. Jacobs has *παιδὸς ἀπηναίου χεῖρ ἀναπεπταμένα*. *χεῖρ ἀναπεπταμένα* is excellent, but *ἀπηναίου*, however good as to sense, is not near enough the MS. reading *ἀπ' ἡϊθέου*. I have *ἀπ' ἰθείης* brought straight down on the cicada.

PANCRACTES.

- v. 2. Jacobs seems a little scandalized by a married priestess of Artemis. I think, however, the detestable character of this verse suggests a corruption.

I therefore correct as I have done, and understand some woman to have given her children to the priestess of Artemis to help her in the temple service, somewhat as Samuel is given by his mother to Eli. The priestess then presents the children to the goddess in the words of the epigram.

- v. 4. I do not understand *εὐτεκνα*, nor can I accept Br.'s explanation that it means *καλὰ τέκνα*. I read therefore *σοὶ τέκνα*, involving the change of *ἰδοῖς* to *ἐλοῖς* in the verse before. I understand the priestess to ask Artemis to take their children into her service, so that after her own death the goddess may have two priestesses.

ANTAGORAS.

II.

- v. 5. Diog. has *ἡσέ γε*, for which Steph. reads *ἡ σέ γε*. But the *γε* seems superfluous. I therefore read *ἡέ σε*.

PHÆDIMUS.

I.

In the text I have given my own version of this epigram.

I give here Br.'s, which Jacobs says in the Emend. is ad mentem Salmasii :—

Τύξον μὲν ᾧ Γίγαντος ὤλεσας μένος

Ἴσχε βίης, ἐκάεργ' Ἀπολλων,

Οὐ σοι φαρέτρη λύεται λυκόκτονος,

Τὸν δ' ἐπ' ἡϊθέοισιν οἴστρον

5 Στρέφεις Ἔρωτος, ὁφρ' ἀλέξωνται πάτρη

Θαρσαλέοι φιλότατι κούρων.

Ἔρως γὰρ ἀλκή καὶ θεῶν ὑπέρτατος

Οἶδεν αἰεὶ προμάχους ἀέξειν.

Μελιστίωνος δὲ πατρώϊον σέβας

10 Σχοινίων ἐπίηρα δέξαι.

v. 3. For the middle of *δεύω*, used impersonally, compare Menander, Canephorus, 111, Meineke, 5. p. 143 :—

Ἐδεῖτο χρῆσαι τὴν σεαυτῆς θυγατέρα

Ἀντάλλαγον.

You should have lent your daughter as a substitute.

I understand “You do not now need your wolf-slaying quiver, but to turn &c.”

v. 9. *πατρώϊον σέβας Σχοινίων* I understand to mean “ancestral object of the worship of the Schœneans.” Jacobs connects the words with Melistio. He says, *pro circumlocutione habendum*. Melistio qui gloriam et virtutem a parentibus tanquam patrimonium accepit. So that he understands the whole thus: Grant that the ancestral honour of Melistio (i.e. Melistio himself) may obtain the favour of the Schœneans.

I suppose the statue of Apollo here addressed was repre-

sented in an eager attitude (*ἀνέσσω*), with an arrow in his hand, which he was about to shoot. Hence *τόνδε* in v. 4.

In Op. Cyn. i. 107 the scholiast explains *ἀνήζειν* by *ἐφώρμησεν*. *ἀνέσσω* then is much the same as *μαιμάσσω*, Bianor, iv. 6, which should be rendered, eagerly.

So the allied *μαιμάσσω*, Nic. Ther. 470, is explained by the Schol. *δρμῶν, ζητῶν*.

'Οἷστόν for *οἷστρον*, in v. 4, is Jacobs' correction, the rest are my own.

III.

v. 2. I have ventured to give *λιτόν* for the Cod. reading *δλίγον*, which seems so very inappropriate an epithet. *λιγον* would easily become *δλίγον*.

v. 6. I conceive *κούρην* to have dropped out before *κούρον*, and so led to the intrusion of *υλέ'*, which confounds the whole sense.

I understand "Grant that the daughter of Leon (Themistodice) may see him, who is now but a young child, grow up to manhood." Stadt., in v. 2, reads *δλίγον*, and in v. 6 *Κούρον γυί' ἐπαιεζόμενον*. Perhaps in v. 1 we should read *κιχήσας', εἶσατο, υἶδν*.

THEOCRITUS.

III.

v. 6. It is true there is no such word as *κατάντομαι* in the Lexicon, but the allied *καταντάω* does exist. *ἀντομαι* is used in the sense of being present, arriving. Comp. Pind. P. 11. 130. *κᾶμ' ὄπνου καταντόμενον*, that deep sleep which now is present with you, weighs upon you.

IV.

- v. 15. ἀνανεύσῃ will give a satisfactory sense if we understand τοῦδε in the next verse to refer to Daphnis. If he refuses to do this, then should I win Daphnis, &c. He does not ask for Daphnis, but to be delivered from his passion. But if this is refused, then he promises, should he win Daphnis, to do so and so.

XIII.

- v. 2. ἴσθι from εἰμί. εἰκαῖ' for εἰκαῖα rashly. V. Lid. and Scott, s. v. εἰκαῖος. The Cod. Vat. reading is no doubt altered from εἰκαῖος metri gratia, which had been substituted for εἰκαῖ'.

XVII.

- v. 3. γυνὰ ἀντί does not seem to scan. I suppose, however, there is a synizesis of the α of γυνὰ with ἀντί.

NICÆNETUS.

I.

- v. 1. Lid. and Scott, s.v. ἀκραῖος, assume that ἀκρία in Hesych. is a f. l. for ἀκραία, just as they assume that ἐπούδειος, Leon. LXV. 1, is a f. l. for ἐπ' οὔδει. But ἀκριος is just as legitimate a formation from ἀκρον as ἀκραῖος is from ἀκρα. I have to thank Stadtmueller for drawing my attention to the untenability of Toup's ἀκτιον, which I had adopted after Jacobs.
- v. 3. Jacobs gives χλωροῦς as the Cod. reading for which Br. has ξήρους.
- v. 5. Jacobs remarks of ἀλλὰ καὶ οὕτως that this expression is commonly used only, ubi quis dona quæ affert extenuat.

There is, I think, some force in this objection.

- v. 5. 'Ασσ', which I have as well as Stadt., is, I learn from him, the MS. reading, but I can find no trace of this in Jacobs.

II.

- v. 1. I think that *αὐτόθεν* and *ἐν ποσσὶ* simply signify with materials at hand and on the spot.

IV.

- v. 2. Br. has *τέκοι*. As all the versions except the Cod. Vat. have *τέκοις* or *τέκης* I read *τέκοις*.
- v. 3. Br. has *ταῦτ'* after Plan. I read *τοῦτ'* with the Cod. Vat.
- v. 4. *ἀλλ' ἄ* is my own correction for *ἀλλὰ*. I understand Cratinus breathed out (i.e. composed) what did not smell of one skin only, but of the whole cask.
Br. with Athenæus reads *ὠδωδῶς*. How *ὠδωδῶς*, not *ὀδωδῶς*, I do not see.
- v. 5. Jacobs says *τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγας ἔβρυεν* Plan. et Vat. In hac lectione *μέγας* etiam videtur ex *μέγαρον* sive *μέγαρον* conflatum esse cui *δόμος* substituit Ath., on which hint I read as in the text. Br. has *τοιγάρτοι στεφάνων δόμος*,

V.

- v. 2. I have given the reading of Cod. Vat. and Plan. Br. has *εἰς κλειτὴν λείπων*, thinking it would seem the tomb was at Torone, as his corrupt version of v. 4 would make it. *εἰς αὐτὴν* I suspect but will not attempt to correct it.
- v. 4. I read with Vat. and Plan., only that I have inserted *τ'* after *ἐρίφων*, which the sense requires. *Στρυμονίης*, Boreas a Strymone flans. Jacobs. Br. has *Στρώμων ἧ τ' κ.τ.λ.*

VI.

v. 2. I can make nothing of the ordinary reading which Br. follows, *Τραγασίη δὲ Καλαινοῦς εἶχετο παιδί ἡ οἱ*. I read therefore as in the text. I find in Smith's dictionary Eidothea, Tragasia, Areia, given as various names of the mother of Byblis, but not Calæno. Here I understand *Τραγασίης* as of Tragasia, though Pliny gives the gentile name as *Tragasæus*. v. And. Dict. But then *Tragasæus* would not fit into a dactylic verse.

v. 6. Br. has *βῆ δ' ἐπ' ἔραν Δίας* after Vossius. It seems to me, however, that as Byblis went in search of Caunus, and Byblis that is named after her is in Phœnicia, we should read *βῆ δ' ἄφαρ Ἀραδίους*. *Κάπρον* seems well corrected for *Κύπρον* and *Κράγος* for *Κάπρον* in the next v. This reading is confirmed by Ov. Met. ix. 644, quoted by Jacobs. When speaking of Byblis in pursuit of Caunus Ovid says, Jam Cragon, et Lymiren, Xanthique reliquerat undas.

PHALÆCUS.

This ep., as Jacobs points out, is clearly imperfect at the end.

v. 4. Perhaps in view of the Cod. Vat. reading we should read *κλεινὸς ἦς παρ' ἄμμιν*.

v. 6. In spite of what Jacobs says I hold with Lid. and Scott that *ἐμπη* = *πou*; I therefore read *νικῆς* for *νίκης*.

II.

I do not think there is anything defective in this epigram rightly understood and corrected.

In v. 5, for *δοσσα* I read *οἷσι*, and understand the two verses 5, 6, thus, "A memorial for those among whom the man was formerly distinguished. For the sense of

formerly, which I assign to καθύπερθε, compare Her. v. 28, καθύπερθε δὲ τούτων, "But before these things," where the meaning of καθύπερθε is closely allied to that I have given it here.

v. 7. For καὶ τι I read κῆτι, and for posterity besides. Br.'s κῆτι I suppose has much the same sense. ἐπὶ adverbial.

V.

v. 1. I do not see how a man who perished at sea can be said to have perished ἐπὶ ξείνης as Br. has it. Therefore for the Cod. Vat. reading I have ἐπ' Εὐξείνου, and in v. 3 κατὰ γαίης.

v. 2. The Cod. reading ἰδέξαστο, for which Br. has ἰστέξαστο, is quite correct. The ship could neither escape nor withstand the shock of the waves.

v. 3. My emendation κατὰ γαίης ὑποδὺς βαθὺν both gives a good sense and closely follows what we find in the Cod., ΚΑΤΑΓΑΙΟΙΟΠΟΔΥ, to which ΚΑΤΑΓΑΙΗΣΥΠΟΔΥΣ would be easily corrupted. I mean as it stood in the MS. from which the Cod. was copied.

v. 6. I omit the superfluous γ' due to Br. and not found in the Cod.

v. 1. For χρυσωτὸν I read χρυσώψ. Bacchus is called χρυσωπὸς because of his ivy crown. Compare Nican. IV. 5, 6, and v. Lid. and Scott, s.v. χρυσώψ. Toup cor. κροσσωτὸν probante Br., Jacobs says. But it is not χρυσωτὸν itself that is objectionable, but the double epithet. This ep. might perhaps be adduced in defence of the common reading ἔσσατο in Heges. 11. 3, but I still think εἶσατο the true reading.

CALLIMACHUS.

III.

- v. 4. I have restored the Cod. reading οὔμους as Jacobs rightly directs, but I have gone further and restored also με after Euxitheus, v. 5, which gives a perfectly good sense and is confirmed by οὔμός.

IV.

- v. 4. ὑποδέχεσθε. ὑπόδεχθε is what Jacobs calls Bentley's præclara emendatio for ὑπέχεσθε. I think it better with submission to read ὑποδέχεσθε with a synizesis of μη and ὑ. For while it is difficult to see what should have led to the change of ὑπόδεχθε to ὑπέχεσθε, it would be natural for a copyist not recognizing μη and ὑ as one syllable to strike out οδ for the sake of the verse.
- v. 5. I have given Br.'s text, thinking with Jacobs that a proper name is required. Perhaps, however, ἐς τὸν Φαίστον would be better, as that would closely follow what we read in the Cod. οὐκαι συνιφησιν.

V.

- v. 2. I have restored the Cod. reading δρα, as Bentley recommends.
- v. 6. I give Φωλήν after Plut.'s φίλην, for which Br. has Toup's emendation φλίην, which seems to me ridiculous, as the name of some hetæra is plainly required. The man rushes in without even noticing who was there, and kisses the girl. Phiale occurs as the name of an attendant of Diana, Ov. Met. 3. 172, though it may be objected that all the names l. c. are allegorical. There is, however, a Phialus mentioned by Pausanias (v. Smith's Dict.). The Cod. Vat. reading ιαρήν would

suggest Ἰδαρήν. I know of no authority for such a name, but it seems a possible one. Bentley has corrected this to δειρήν, not very happily.

IX.

I give the oracle alluded to by Callimachus, v. 4, from the Schol. Theocr. xiv. 48.

Ἱστορεῖ γὰρ Δεινίας ὅτι οἱ Μεγαρεῖς φρονηματισθέντες ποτὲ, ὅτι
κράτιστοι τῶν Ἑλλήνων εἰσιν, ἐπυνθάνοντο τοῦ Θεοῦ, τίνες κρείτ-
τονες τυγχάνοιεν· ὁ δ' ἔφη·

Γαίης μὲν πάσης Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον,
Ἴπποι Θρηϊκίαι, Λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες,
Ἄνδρες δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθοῦσης,
Ἄλλ' ἔτι καὶ τῶνδ' εἰσιν ἀμείνονες, οὔτε μεσηγνὴ
Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.
Ἵμεῖς δ' ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι,
οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

X.

- v. 2. Br. has λευκαρέταν μῶναν. Jacobs corrects Εἰκρατες ἀμετέραν, which as to sense is the same as what I read, but I keep closer to the Cod. reading.
- v. 4. Br. has ἀλλὰ καὶ ἐν. My reading is that of the Cod. differently divided, χ' ἐν for καὶ ἐν.
- v. 5. For καὶ, the Cod. reading given by Br., I have κεν. The meaning of the epigram I take to be, that a man, who has a mania for writing plays, and boring his friends with them, is hardly likely to keep them.

XI.

- v. 6. For the Cod. reading προφέρεται I have παρφέρεται, "passes by." So in Astydamas, v. 4, προέχουσ' has on the contrary been corrupted to παρέχουσ'.

XII.

- v. 3. There is no difficulty with εἶδες if only the ; is struck out after ἀπηγάγετο, and the Cod. reading ἦγκ' in the next v. correctly emended to ἦνικ'.
- "You saw how laboured was his breathing when he drank the third time."
- v. 4. ἀπὸ κροτάφων, Br.'s emendation of ἀπὸ στομάτων, is too violent a remedy. I have therefore given ἀπὸ στεφάνων, a reading Jacobs gives from Ath., p. 669, where the words τὰ δὲ ῥόδα—χαμαί are quoted.
- v. 5. Lid. and Scott are surely right in giving ῥυσμός as simply an Ionic form of ῥυθμός.

XIII.

- v. 4. τὰς εἴκοσι, SC. ἡμέρας.

XIV.

- v. 2. Τόφρα has been long corrected from τωῖρα, but Br. reads τοῖρα and οὐ καθιμᾶσ'.
- I read οὐκέτι μνᾶθ'. μνᾶθ' for μνᾶτο, imp. of μνάσμαι (remember), found in Homer in the form of μνώοντο.
- vv. 1, 2 are well illustrated by Theocr. xi. 1, 2, 3, 8, 9, 63, 64. The Schol. on v. 1 quotes them, but incorrectly.
- v. 7. I have corrected "Ἔσθ' ἀμῖν καὶ ἐκάστοτ', where Br. has τὰδ' ἑκαστά γε.
- v. 8. I read τοῦτ' εἶπαι, just what the Cod. reads, only correctly spelt and divided. Br. τοῦτ' εἰπαι καὶ κείρει σὰ. κείρει is of course with me 2nd pers. pres. ind. pas. sing. of κείρω.
- v. 9. As Jacobs suggests I read τυ, though I doubt that the τι of the very corrupt passage from the Etym. Mag., which he quotes, is for τυ.

XXII.

I take the meaning to be ὁ πίναξ πάρεστι ἵνα γινώσκῃς.

XXVII.

vv. 3, 4. Jacobs explains τήνδε δίπλοον τοῦ Σαμίου as, *litera Samii Pythagora in duplicem ramum surgens*, and quotes Pers. 111. 56. Callimachus then takes γράμμη in the sense of γράμμα, the nearest approach to which is found in Plat., Prot. 326 D, where it means the lines used in forming letters, but nowhere does it appear to be used for the letter itself. V. Lid. and Scott, s.v.

v. 6. See Eur. Bacch. 494, to which Jacobs refers.

XXVIII.

v. 3. Br. has οὐκ ἐν ἔρωτι δεδαμμένον. I have retained the Cod. Vat. reading δεδαγμένον which Jacobs explains from Hesych. as βεβλημένον. We should say "smitten," literally "bitten." But I have changed the Cod. reading οὐκ ἐν, which gives no satisfactory sense to ὡς καί.

Jacobs explains the ἡμῖν δ' ὤπται κ.τ.λ. to the idea that Pamphilus played two parts, one of a youthful lover, the other of a black and wrinkled Ethiopian or eunuch.

If we might suppose Pamphilus to be the same character in the Eunuchus of Menander, who is called Chærea in the Eunuchus of Terence, this might perhaps fit the somewhat obscure words of the epigram. For Pamphilus might then be represented half as the young man he really was, half as the wrinkled eunuch whose place he had taken.

XXXI.

This epigram, which Br. has given in a very corrupt form, I give with my own emendations after the version found in Schweighaüser's *Athenæus*.

v. 1. παλατερον, v. 7. ἐκ and Ἰουλίδος are Schweighäuser's em., the rest are my own.

v. 5. I am not sure whether Θεός should not be retained, so that Γαληναίη would be personified as a goddess as she is in Addæus VI., which I give,

Ἴνδῃν βήρυλλον με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην

Ἔιναι καὶ μαλακαῖς χερσὶν ἀνῆκε δέμας. (Vulgo κόμας)

Ἦνιδε καὶ στήθη (Vulgo χεῖλη) νοτερὴν πλείοντα θαλάσσαν,

Καὶ μάστους τοῖσιν θέλγω ἀνηνεμίην.

5 Ἦν δ' ἐμοὶ ἡ φθονερὴ νέυση λίθος, ὥς ἐν ἐτοίμῳ

Ὠρμημαι, γνώση καὶ τάχα νηχομένην.

v. 11. Jacobs says Recte monuit Ernestus indicativum desiderari. But then surely we should have οὐδ', not μηδ' in v. 10. I read τίκῃται (middle), also ἀλκυονίς, to which the reading ἀλκυόνης of the MSS. seems to me rather to point than to ἀλκυόνες or ἀλκυόνος.

XXXII.

v. 1. This much, I seem to see, that Eetion is the hero intended, and that therefore he should be in the nom. Brodæus conjectured Ἡετίων δς. I have οὐπίσταθμος.

v. 3. μῶνον is not, I think, corrupt. The construction is Λοξὸν ὄφιν καὶ ξίφος μῶνον ἔχων, i.e. without his horse. Of the rest I can make nothing. Perhaps one might read ἄνδρα δὲ ἱππεία, Οἴμοι, θεῖς πέζον, τῇ με παρωκίσατο.

XXXV.

v. 1. Br. has the Cod. reading τόδ', but it seems to me τό τ' gives a much better sense.

v. 2. Salm., following the Cod., has ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον Τῶν ἐπέων, but this, I think, gives no satisfac-

tory sense. I therefore have $\tau\epsilon$ for $\tau\acute{o}$, and $\acute{\epsilon}\pi\iota\kappa\acute{\omega}\nu$ for $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\omega\nu$. I would render the passage thus. Both the subject and the manner are Hesiod's. It was not the worst singer of the Epics (referring to the Epic canon), but I would almost say the sweetest that the Solean expressed.

- v. 4. Jacobs has, I think, successfully defended the Cod. reading, which I give, $\acute{\sigma}\acute{\upsilon}\nu\tau\omicron\nu\omicron\varsigma$ $\acute{\alpha}\gamma\rho\upsilon\pi\acute{\nu}\eta$ non remissa vigilia as Ernesti renders it. Br. has $\acute{\sigma}\acute{\upsilon}\mu\beta\omicron\lambda\omicron\nu$ $\acute{\alpha}\gamma\rho\upsilon\pi\acute{\nu}\eta\varsigma$.

XXXVII.

- v. 14. I have given the reading of the Cod. Vat., $\kappa\lambda\eta\delta\acute{o}\nu\alpha$, for which Br. reads $\kappa\lambda\eta\delta\acute{o}\nu\iota$ after Diog. Laert., for I hold the sense to be "taking heed of," in which $\sigma\upsilon\nu\theta\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$ is construed with the acc. not "agreeing with," in which sense it would take the dative.
- v. 16. Bentley approves Plan.'s reading γ' $\iota\acute{\omega}\nu$, but for all that Diogenes' reading $\Delta\acute{\iota}\omega\nu$ seems to me preferable.

XXXIX.

- v. 2. Jacobs corrects $\tau\acute{o}$ $\mu\grave{\eta}$ σ' $\acute{\epsilon}\theta'$ $\acute{o}\rho\acute{\alpha}\nu$. Mine seems to me nearer to the Cod. reading, otherwise I should adopt Jacobs'.

XL.

There is no difficulty in this epigram if properly punctuated and assigned to the two speakers.

A man sees a tomb of some shipwrecked person inscribed $\nu\alpha\upsilon\eta\gamma\omicron\upsilon$.

- v. 2. For $\epsilon\upsilon\rho\epsilon\nu$ $\acute{\epsilon}\pi'$ I read $\epsilon\upsilon\rho\epsilon$ μ' $\epsilon\pi'$, which improves the sense. $\alpha\acute{\iota}\gamma\iota\alpha\lambda\omicron\iota\varsigma$ is Bentley's correction.
- Br. has $\tau\acute{\iota}\varsigma$ $\acute{\xi}\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$ $\&$ $\nu\alpha\upsilon\eta\gamma\acute{\epsilon}$ $\kappa.\tau.\lambda.$, without any distinction of persons.

XLIV.

- v. 2. Br. has *τίς ἀξείνων*. But in the Lect. he suggests *τίς σ' οἶνος*, a hint which I have taken.
- v. 3. Br. has the Cod. reading, only that he has altered the order to *πεπρωμένος ἦλθεν ὕπνος*. Jacobs' em. *Ἦ ῥα τὸ Κένταυρον*; has suggested my own.

L.

- v. 3. *δίξεσθαι*. Jacobs says, Hæremus, but there is nothing to stick at. You are to look for a man of the tribe Ptolemais, the son of Pausanias.

LI.

- v. 2. I have restored the Cod. reading *δολιχός*, which the sense requires, and which Br. approves, though his text has *δολιχόν*.

LIII.

- v. 6. I am as unable to explain or amend this v. as any of the commentators.

LVIII.

- v. 1. Jacobs says vulgo *ἀπέθηκεν*, which I restore. Where Br. got his *ἀνέθηκεν* does not appear. No doubt *ἀποτίθεναι τέκνον* means generally to expose a child. But the meaning deposit would be here perfectly applicable, though I can adduce no authority for *ἀποτίθημι* in the sense of "bury."

LX.

- v. 3. Cod. Vat. et Plan. *οὐδὲν ἰδών*. Br. tamen prætulit lectionem Schol. Dion. Thr. secutus judicium Valck. Jacobs.

LXI.

- v. 2. If it were necessary to change *ρέζων* to *ρέξας* as Valck. κ k

proposes, it would also be necessary to change ἀδικῶν to ἀδικήσας, which the verse will not admit.

ERATOSTHENES.

II A.

Given by Jacobs in his notes from Athenæus, but incorrectly. To his list of fragments of Eratosthenes he might have added two from Schol. Nic. Ther., 465, 472.

III.

v. 2. Jacobs objecting partly to the synzesis in φράζειαι and partly to the sense, wishes to read ἦ, but this, I think, destroys the true meaning, which I have endeavoured to restore by more extensive emendations of my own.

Eratosthenes, as I understand him, promises three things in the epistle prefixed to this epigram which Jacobs gives in his notes. 1st, by his method to express any solid as a cube (τὸ δοθὲν στέρεον εἰς κύβον καθιστᾶναι). 2nd, to turn one solid into another, and increase its dimensions, while preserving its cubic proportions (ἢ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον σχηματίζειν καὶ ὁμοιον ποιεῖν, καὶ ἐπαύξειν διατηροῦντας τὴν ὁμοίότητα, ὥστε καὶ βώμους καὶ ναοὺς). 3rd to express the cubic contents of solid and liquid measures (δυνησόμεθα δὲ καὶ τὰ τῶν ὑγρῶν μέτρα καὶ ξηρῶν εἰς κύβον καθιστᾶναι καὶ διὰ τῆς τούτου πλευρᾶς ἀναμετρεῖν τὰ τούτων δεκτικά ἀγγεῖα, πόσον χωρεῖ).

Of these, I take it, he mentions the last two here.

I understand the whole passage as I have emended it, thus :

If you desire to double a small cube, while transferring all the properties of the solid into another solid, you can

do so (τοι = σοι), and thus you might find the contents of a fold, of a corn-pit, and a well.

- v. 11. Br. has τοῖσδε δὲ ἐν (ed. Basil. et Oxon. secutus Jacobs tells us). Reim. τοῖσδε δὲ τ' ἐν, which is better. I read τοῖσδε δ' ἂν ἐν.

As to my reading καὶ for κἀν in v. 3, I do not object to κἀν if it is understood to be the same as καὶ ἀναμετρήσαιτο ἂν, but καὶ seems to me better.

RHIANUS.

III.

- v. 2. Αἰνήσας is Salm. emendation. Br. characteristically suggests βινήσας. The Cod. reading seems uncertain. One copy has ὠνήσας, another δυνήσας, which has of course suggested αἰνήσας, a third, and the most accurate, as Jacobs says, δονήσας. Perhaps θοινήσας might be the true reading. I am not quite satisfied with αἰνήσας.

IV.

- v. 1. Cod. Vat. has ὡς ῥίψας'. Jacobs says sensu et metro pariter laborantibus; sensu certainly but not metro. This reading suggests to me that it was originally στρέψης, which was corrupted to σρέψης, and led to what we now read. But no doubt Br.'s ῥίψης will seem better to many people.
- v. 5. Jacobs suspects the true reading of the Cod. to be ὅστε and not ὅς τό. This would confirm Br.'s ὅς γε.

V.

Jacobs says of Brunck. χάρις, tamen optimam Cod. Vat., lectionem in χάριν mutavit Schmid. merito improbante. But χάριν seems to me undoubtedly right, and I therefore have it.

HEDYLUS.

II.

v. 3. This verse not unnaturally puzzles Jacobs.

It seems to me for οἷχεται we should read ἴσχεται.

After drinking as if he would never have done, he suddenly, it may be, stops.

v. 6. I read εἰς τε divisim, which the sense seems to require.

Here, unless we read φίλος, we have another instance of a short syllable long vi cæsura. But then I think φίλος should be read.

IV.

Ath. p. 345, a.b.

I give this epigram in the main as Br. does.

v. 4. The common reading which Br. has, τὸ δ' ὄρεν μὴ μόνον οὐ λέγομεν, gives no sense. I have attempted τὸ δ' ὄρεν ἦν μόνον, οὐδ' ἔχομεν.

Seeing which was all that was left to us, is no longer ours, we were content to see you eat what we did not share, but now that you have turned us to stone, we cannot even do that.

v. 5. It is sufficient, I think, to read as in Schweighäuser's text, not as Br. does, λιθούμεθα ὡς τὰ πάλαι πον.

v. 6. I think there is no difficulty; the dish with the γόγγρος is compared to the shield with Medusa's head.

VII.

Ath., p. 486 b.

v. 3. Schweighäuser has ζωαῖς μέτρησι θυωθέν, which no doubt is what the copyist intended by ζωρες, κ.τ.λ.

Br.'s ζωρὸν μετροῦσα θυῶεν seems to me untenable even apart from it being θυόεις, not θυώεις.

I read *ζωροῦ μέτροισι θυωθέν.*

v. 6. Schweig. has in his text, *σῦλα—πόθων*, with the note *σκῦλα*, edd. *πότων*, cor. v. d.

VIII.

I give the MS. version of this epigram from Schweighäuser's note. I have adopted his text with these exceptions :—

v. 2. I have *αἰδοίης* for *εἰδυίης*.

v. 3. I read *ὀρχηστῶν* and insert *δ'* after *βῆσαν*, the last syllable of which is certainly short ; I also read *δ* not *δς*, for *ῥυτόν* is the antecedent. As to the quantity, compare Leon. Tar. 57. 7, and the note on that passage.

I take it that a certain guild or society of pantomimists (*ὀρχηστῶν*) had dedicated the rhyton which they called *βῆσα*, and that these words being parenthetical *δ* depends on *ῥυτόν*, therefore I read *δ* not *ῥ*.

In v. 5 I read *κοῦ* where he reads *οῦ*. In v. 8 I retain the MS. reading *ὑδάτων* where he has *ἀδύτων*.

In v. 10, where I take *δεῦτε νέοι* parenthetically and make *νηῶ τῷδε* depend on *παρ'*, I naturally write it with anastrophe *πάρ'*.

Ζωροπύται καὶ τοῦτο φιλοζεφύρου κατὰ νηὸν

Τὸ ῥυτόν' εἰδυίης δ' εὐ τι δὲ τ' Ἀρσινόης

Ὀρχηστὴν βῆσαν Αἰγύπτιον, ὃς λιγὺν ἤχον

Σαλπίζει κρουνοῦ πρὸς ῥύσιν ἡττωμένου

5 *Καὶ πολέμου σύνθημα. διὰ χρυσοῦ δὲ γέγωνεν*

Κώθωνος κώμου σύνθεμα καὶ θαλίσς'

Νεῖλος ὁκοῖος ἀναξ μύσταις φίλον ἱεραγωγοῖς

Εὔρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ὑδάτων

Ἄλλὰ Κτησιβίου σοφὸν εὔρεμα τίετε τοῦτο

10 *Δεῦτε νέοι νηῶ τῷδε παρ' Ἀρσινόης.*

βῆσα must be understood as a peculiar Egyptian form of the rhyton, just as there were rhytons called elephas, and others called trieres. Under βῆσσα (sic) Ath. p. 784 b, we read, ποτήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πλατύτερον ἐκ τῶν κατὰ μέρων, ἐστενωμένον ἄνωθεν, a characteristic of rhytons generally. Under Ἐλέφας, p. 468 f, we read, Εἰ δ' οὐκ ἱκανόν σοι τὸν ἐλέφανθ' ἦκει φέρων Ὁ παῖς. β. Τὶ δ' ἐστὶ τοῦτο πρὸς θεῶν. α. Ῥυτὸν Δίκρουνον, ἡλίκον τι τρεῖς χωρεῖν χοᾶς.

So under ῥυτόν, p. 497 a, we read (I give this passage I hope more correctly, at any rate more intelligibly, than Schweighäuser does), α. Καὶ τῶν ῥυτῶν τὸ μέγιστον οὖν, ὄντων δυοῖν, Πίνειν δεήσει τήμερον πρὸς κλεψύδραν Κρουνίζόμενον, ἀμφότερα δ' οἰωνίζομαι. β. Ἐστὶ δ' ἐλέφας. α. Ἐλέφαντα περιάγει ῥυτόν, Χωροῦν δύο χοᾶς οἶον οὐδ' ἂν ἐκπύη Ἐλέφας· ἐγὼ δὲ τοῦτο πέπωκα πολλάκις. β. Οὐδὲν ἐλέφαντος διαφέρεις γὰρ οὐδὲ σὺ. α. Ἐτερον τριήρη· τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χάα.

Note that κρουνίζόμενον is exactly explained by the words of the epigram, κρουνοῦ πρὸς ῥύσιν οἰγομένου, and that the words ἀμφότερα δ' οἰωνίζομαι are the key to the whole passage, and clearly prove that for τρία, δυοῖν or δύο should be read, as indeed is hinted at the foot of Schweighäuser's text.

v. 6. Κώδων for κώθων is confirmed by Crinagoras X. 4.

v. 8. There is no sufficient reason for changing ὑδάτων to ἐδύτων. Some kind of water-organ is perhaps intended.

XI.

In the first place I give the epigram according to Schweighäuser's Cod. A. Ann. 2. 654:—

Θέων ὁ μοναυλος ὑπερίονον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
 Αὐλήτης μιμωμένην θυμέλῃσι χάρις

- Τυφλὸς ὑπαὶ γήρως· εἶχε καὶ Σκίρπαλον υἱὸν
 Νήπιόν τε καλεῖ Σκίρπαλον Εὐπαλάμου
 5 Ἀεῖδειν αὐτῷ τὰ γενέθλια· Τοῦτο γὰρ εἶχεν
 Πᾶν μαρπὰν ἡδυσμα σημανέων.
 Ἦδδει δὲ Γλαύκης μεμεθυμένα παίγνια Μουσέων
 Νῆ τὸν ἄκρης τοῖς βύτταλον ἡδυπότην
 Ἦ καὶ Κώταλον ἦ καὶ Πάγκαλον· ἀλλὰ Θέωνα
 10 Τὸν καλαμαυλήτην εἶπατε χαῖρε Θέων.

In the text at the foot of the epigram I have noted where my readings differ from those of Schweighäuser, whom I have indicated by an S.

- v. 3, 4. I was at one time inclined to adhere to the Cod. reading which makes Theon have a son, Scirpalus, whom he called the son of Eupalamus, because he himself bore that name. But I have since seen reason to adopt Jacobs' correction, οἷχωκε, which appears in Schweighäuser's text.
 v. 6. I adopt Casaubon's *Τοῦνομα*, with which he fills up the lacuna in the text.
 v. 7. Γλαύκης is an example of the danger of rash emendations. Casaubon had γλεύκουσ, overlooking the decisive passage, Theoc. IV. 31, which Jacobs points out.
 v. 8. I cannot find that ἀκρήτοις can be made to bear the meaning "topers," which alone would give a tolerable sense to this emendation for ἄκρης τοῖς. I think the name of some mime is intended, and that it may have been ἀγρόσταις. There is a play of Anaxandridas called Ἀγροικοί.

In vv. 5, 6, I understand that as a child he had the name of Eupalamus, which should afterwards pleasantly (ἡδυμὰ) signify his power of playing everything. Hence the fut. part. *σημάνειον*.

SAMIUS.

I.

- v. 5. I conceive ῆ to have been corrupted to ῑ and then doricized to δ. It seems to me more natural than Jacobs' δ.

ALCÆUS MESSENIUS.

VI.

- v. 5. *Βασανίζειν* non est torquere sed explorare an corrumpi queat. Jacobs. Emend.

VIII.

- v. 5. Verba ὥς αὐδαξε Kusterus vertit "postquam rugiit." Jacobs. So I intend ὥς αὖ αὔσε to be understood.

DIOSCORIDES.

IV.

- v. 4. I am now awaiting a third master. First Diodorus, now Aristocrates, presently some one else.

VII.

- vv. 1, 2. I understand the words, We have dedicated Eros as the common witness of our oath, to have been inscribed under the statue of Eros, dedicated in common by Sosipater and Arsinoe. *ἔρκος ὁ πιστήν* in the next v. is a kind of nom. pendens, signifying, This is the oath, &c.

X.

- v. 3. Jacobs rightly enough can see little point or meaning in οὐ δέισας. Perhaps *τλήσας* would be a little better.

XI.

v. 1. I have retained the Cod. reading *τρίχα*, perhaps *τρίχας* would be better.

v. 4. Suidas quotes this verse as an example of the form *τύμπανος*, and I therefore read with the Cod. *τὸν*. Reiske, however (apud Jacobs), warns us, recentiores Græculos multa masculino genere efferre solere, quæ veteres neutro extulerint.

v. 13. Br. reads with the Cod. *ἀκοῆς*. Jacobs suggests *ἀκοαῖς*, which I give Ionice as *ἀκοῆς*.

At the end of the verse for the mutilated Cod. reading I have *ἐκ δὲ βοηθείς*. The LXX. is, I believe, the only authority for *ἐβουήθη*, but *βοηθείς* is so near to what remains of the Cod. reading that I have adopted it.

v. 14. Jacobs seems to me certainly right in reading *Μῆτερ* for *Μητέρα*.

v. 15. There is, I think, much to be said for Jacobs' reading *Ἰρὴν εἰς θαλάμην, ζώαγριά, σοι λαλάγημα*, only he has *πλατάγημα*, which I think too rash an emendation. I have adopted it in a modified form.

v. 16. *Τοῦτο* is not found in the Cod. Vat. or in Suidas. The Cod. has *θηροφυγῆς*. Suid., *τὸ θήριον φυγῆς*. Suidas' reading looks like a gloss, *τῷ θηρίῳ ὃν φυγῆς*, one would think is what it stood for.

A comparison of the two has suggested my own.

XIII.

vv. 3, 4. I should like to read

Πλάθει γὰρ Θυρεᾶτις ὑφ' αἵματι, τῶν δὲ λοχιτᾶν
 "Ἄμες ἀπ' Ἀργείων τοὶ δύο λειπόμεθα.

XIV.

- v. 4. If *δήεις* (and not *δηΐοις*, as the commentators suggest) is the true reading, we must suppose the word written on the shield under the figure. You will find out to your cost what this means.
- vv. 5, 6. In explanation of my reading I refer, as Jacobs does, to Ant. Thes. XXIX., where Apollo says that if Marsyas had really found the pipes Athene threw away, he could never have overcome him. So here Dioscorides says the contest with Apollo convicted Marsyas of having used his father's invention, and not found Athene's pipes as he alleged. The word *περιδήσας* seems to me quite appropriate, considering the way the pipes were fastened to the player, by the head-stall, or *κῆμος*. So Hermes, 37, 38, has *πολιῶ δ' ἐπὶ πολλάκι λωτῷ κημωθείς κώμους στείχε συνεξανών*.

XVI.

- v. 3. Bentley reads *τριττόν*. But it seems to me *τρισσόν* was corrupted to *τριθόν*, and hence the *τριθόν* of the Cod. Vat.
- vv. 3, 4. Perhaps the repetition of *ἄθλον* might seem less offensive, if we understand, "And the Attic basket of figs was a prize as well."

XVII.

- v. 2. I give Br.'s reading, though that of the Codex was approved by Bentley.

XXVIII.

It is quite clear from the following epigram that it is not Bacchus but a Satyr that is here intended.

- v. 2. Jacobs offers weighty objections to Br.'s emendation

παρθεσίην. But there seems to be no such word as παρθεσίην, though παράθεσις and παράθεμα occur. παραθήκην or παρθήκην would give the sense no doubt intended by Br. I have ἰρὸν παρθενίων.

XXIX.

- v. 5. Jacobs says, Hæremus in verbis πατρίδ' ἀναρχαίτας. I hope my emendation will have removed the difficulty.
- v. 7. Emending ἔρσων to ἄρσην, I have retained μοι by changing τῇ to καὶ in the fol. v.

XXX.

I give this v. as Jacobs gives it after Athenæus, p. 241, f.

XXXVIII.

- v. 4. It seems to me the construction is greatly helped by reading with the Cod. Vat. ἀμφὶ πόλιν, not Ἀμφίπολιν, as Br. does. Στρυμονίη πόλις is of course Amphipolis.
- vv. 5, 6. I have restored the Cod. reading ἡμετέρας. I conceive the Mænads to be addressed by their Thracian countrymen, and I hold with Br., that by ἀδάπταις some Thracian instrument, probably pipes, is intended. This is perhaps confirmed by the Cod. Vat., where above ἀδάπταις is written γρ. ἀήταις.
- I also think it is plain that it is not the city but the Mænads that danced to the strains of Aleximenes. I therefore read ἦ for ἡ, and ἐκύκλουσθε for ἐχόρευσε. I can only account for the corruption by the supposition that ἐχορεύεσθε as a gloss on ἐκύκλουσθε slipped into the text, and for the sake of the verse became ἐχόρευσε. In any case the imperfect rather than the aorist seems the tense required.

SOSIPATER.

II.

- v. 6. It is no doubt true, as a general rule, that where the Cod. Vat. separates a verb and a preposition they should be joined. The sense here, however, seems to require that we should take ἀμφὶ and σαλευομένης separately. τὰ πορφύρεα to be taken together. Compare Alc. I. Ep. 39, τὰ πορφυρᾷ τῶν ἰσχύων. So, as Jacobs tells us, ἀνθεσιν in v. 2 is to be understood de corporis flore. He refers to Theocr. 27, 66, Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν. He also warns us, as I think rightly, against connecting τὰ δ' with ὄμματα.

III.

- v. 3. Jacobs is scandalized, perhaps not without reason, by the epithet λασίησι, which certainly is more suggestive of a Cyclops than of what is here intended. He proposes, therefore, to read μελαναῖσιν, a form he illustrates from Hesych., μελαναῖ, βαθείαι. Probably, however, λάσσαι ὀφρύες are simply equivalent to σύνοφρος.

TYMNES.

III.

- v. 3. Br. has κολοκυντῶν, because that is the Attic form. But why should Tymnes use the Attic form?

VI.

- v. 4. For the change of τὰ δὲ πολλὰ to τὰ δ' ἐπ' ἄλλα compare Anaxilas ap. Ath., v. 13, p. 558 a, where Meineke has well corrected ὥς τὰ πολλὰ γ' εἰσὶ ταύτης to ὥστ' ἀπαλλαγείσι ταύτης.

I understand, and Hades along with the others below

the earth causes her child to lie therein as well (συγκλίνει).

In the next v. βρέφος is the subject of ὑπερῆρεν. Br. has τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἐν βρέφος Αἰδῶ σὺν κείῃ.

POLYSTRATUS.

I.

v. 8. Toup emends, τὸ δύο γὰρ ψυχὴ οὐκ ἂν ἔλοιτο μία. Utrumque enim una anima non ceperit. And this seems to me the sense required, but I do not see how ἔλοιτο can have the meaning attributed to it. I therefore read ἔδεκτο.

The Cod. Vat. has οἱ δύο γὰρ ψυχὴν οὐκ ἂν ἔλῃτε μίαν. Quam lectionem elegantissimam Salmasius vocat, alibi se eam explicaturum promittens. Equidem sensum in ea non video. Jacobs.

CRATES.

v. 3. In defence of my em. Φιλητᾶ, I refer to Strato. Phænicides. Meineke, Frag. Com. Græc. V. p. 546. Here the cook does nothing but use Homeric phrases, so that his employer, at last, in despair, is forced to resort to Philetas' Lexicon Homericum (v. 42), ὥστε με, τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων, Σκόπειν ἕκαστά τί δύναται τῶν ῥημάτων.

If any one has any difficulty in making out the double entendres in this epigram, I refer him to Jacobs, where he will find full, complete, and particular information.

PERSES.

II.

v. 1. ἐπιποντίδα seems corrupt, but I do not see how to emend it.

The reading of the Cod. Vat. *μεγάλω* points to the Doric gen. *μεγάλω*, which I give, and this is confirmed by *ὅτε* in the next v., for which I read *ὅ γε*. This necessitates the change of *τούτων* to *τούτω*.

IV.

- v. 2. Reiske's emendation, if I understand it rightly, seems to involve the use of *μύρομαι* as a passive, which I think is inadmissible. I suppose the tomb to have sculptured on it the group described in the epigram, and I understand, Why, unhappy Mnasilla, does the sculptured form of your daughter Neotima appear beside you, thus vainly mourning on her tomb?

ANTIPATER SID.

II.

- v. 5. I cannot reconcile myself to *ὦν χαλκός*. Anything, however, is better than Brodæus' feeble emendation, *ὦν καλός*. I have corrected *οὔγχαλκος*, i.e. *ὁ ἐγχαλκος*. Compare Adespota, 87, *Γινώσκειν σ' ἐθέλω, Πλακίανε, σαφῶς, ὅτι πᾶσα Ἐγχαλκος γραῖα πλούσιος ἐστὶ σύρος*.
- v. 3. I think the Cod. reading *Ποδαλείριον*, which Br. retains, is the true one. The point, if point there be, in this stupid epigram, is, I suppose, that *Ποδαλείριον* should suggest *ποτὶ λείριον*, i.e. *πρὸς ὠχρόν*.

This epigram should be assigned to the Thessalonican, to whom it undoubtedly belongs, as I think do II., IV., V., VI., VII.

VIII.

- v. 2. Jacobs says, Cod. Vat., *ᾧρυμον* unde fluxit vitiosa lectio Planudea. Vera est lectio Br. cujus tamen auctoritatem ignoramus. Planudes is certainly no authority,

but his reading gives a very good sense, and ὀρνόμενον might have been corrupted to ἄρνυμόν. I think, however, ὠρόμενον is intended for ὀρόμενον, and that οὐρόμενον Ionice may be the true reading.

XII.

There is no difficulty if by στόματος we understand στομίου. Aesch., Cho., 807. Phœbus is addressed as ὦ μέγα ναίων στόμιον. The oracle is delivered through the στόμιον.

XIII.

- v. 1. Br. has ὁ πᾶς ῥυτὸς ὧν ὁ λιευτής. I follow the Cod. Vat., as do Lid. and Scott.
- v. 4. Br. has ἔστεγον, but I think ἔσθενον βάρος may stand, εἰς being understood.

XIV.

- v. 4. πολλῶ, which is vouched for by Suidas' or Jacobs' emendation πολὺ, is at any rate better than Br.'s ἅπαν. My correction νοτίῳ is founded on the Cod. Vat. reading ὑπὸ. ν being absorbed by the ν of τετράργυριον, νοτίῳ would be easily altered from στιῳ to σπο and ὑπὸ.

XXIII.

- vv. 7, 8. Compare Leon. Tar., ep. XX., 1, 2.
- v. 8. The comparison with Leonidas shews that Bittion's work was of the length of a palæste and a spithamus. The meaning then must be, equal to a palæste in addition to a spithamus, in which sense ἐπὶ takes the dative. Therefore Br.'s correction, ἐπὶ σπιθαμῇ, seems necessary, though Stadtmueller reads ἐπὶ σπιθαμῆν.

XXIV.

Here Bitinna asks Aphrodite to secure to her the affection of her husband. So in Cat. LXVI. 79 fol., women who have lost the affections of their husbands are directed to offer to Berenice, in the character of Aphrodite, to regain them. The passage should I think be read thus :

Nunc vos optato queis junxit lumine tæda
 Non post unanimis corpora conjugibus,
 Tradite nudantes rejecta veste papillas,
 Quæ jucunda mihi munera libet onyx.

That the "tradite" should not be connected with "corpora," and applied to brides on the wedding night, as is done by reading unwarrantably prius for post, is shewn by what follows, Sed quæ se impuro dedit adulterio.

vv. 87, 88, confirms my view that the recovery of lost affection is intended, where I do not see why sic should be read for sed. As to nudantes, &c., compare Theoc. XV., 134, 135.

For the com. reading quæ, v. 79, I have queis in the sense of "for whom," "in whose case," much as if it was quarum, and v. 8, quæ for quam.

XXV.

v. 1. I restore the Cod. reading ἀνεδήσατο, covered with an ἀναδέσμη, compare Iliad XXII. 479.

v. 4. I understand "We ask for the favours of Artemis Parthenia," compare Mnasalcas XVII., and the note on that epigram.

vv. 5, 6, are again given separately in Damagetus I., where I have omitted them.

For the whole subject of the epigram, compare Perses II., where στεφάνα answers to μίτραι here.

XXVII.

- v. 15. ἐς μὲν ἀπαντα, "altogether." This, I hope, gives a good sense, and gets rid of ἐν μὲν, to which Jacobs rightly objects. He reads ἐκ μὲν, and so does Stadtmueller.

XXX.

- v. 1. It seems to me τóδε χάλκεον ἔργον Ὀνατᾶ gives either no sense or a poor one. I think ὁ δὲ χαλκός, κ.τ.λ., is an improvement. Compare v. 5.
- v. 5. I do not doubt my emendation ἦν for δν is correct, as it gives a clear and good sense, which cannot be extracted out of δν. Onatas had executed a statue of Hera and the Ilithyia in bronze, as well as of Apollo. τοῖον to be taken adverbially.

XXXI.

- v. 2. I adopt Jacobs' excellent emendation. He says Scribebatur ΚΑΙΑΙΘΟΣ, ubi cum ΑΙ a præcedente ΑΙ absorptum esset orta est lectio ΚΑΙΘΟΣ.

XXXIII.

- v. 1. Jacobs says, Saltem scribendum ἦ λίθος. Certainly καὶ is wrong. I prefer ἦ λίθος ;
- v. 2. This seems to have been corrupted to a hexameter from an original pentameter, which I have endeavoured to restore.
- I understand the distich thus: Did Paphia arm herself like this marble? or rather did Paphia see the marble and swear, I would have been this, had I chosen, i.e., if I had chosen to be armed at all.

XXXIV.

- v. 1. The colon is due to Br., οὐδ by δ' disappearing before α became οὐ and so οὐκ. Jacobs, who saw a δὲ was required, inserts it after ἄστεσι. οἷα τ' is quite correct, compare Od. 3. 72, 73.

XXXV.

- v. 3. The Cod. reading Νεολάδα (Br. Νεολάδα) seems confirmed by Ἀγελάδα here.

XLII.

- v. 1. For ποχ' ἄδε I read ποχ' ᾄδε, and for ἐπτά, ἐπτά τὰ. I understand this is Tantalus, who once here bore the twice seven children, &c.

XLIII.

- v. 1. Jacobs in the Em. wishes to read χεῖρ' ἀνάνεικας after Huschke, saying of χεῖρα νένευκας, Quod nimis diu tulerunt Anthologiæ editores. This emendation, though probable, seems to me not certain enough to insert in the text. χεῖρα νέυειν might mean to make a threatening gesture, though one would certainly expect ἀναιδέϊ χειρί.

LI.

- I think the lemma εἰς πόλιν Ἑρακλείαν is a mistake, and that the first three distiches apply purely and simply to the mound of Semiramis. The last distich then, which (and the lemma too) is wanting in Plan. and only found in the Cod. Vat., has no connection with the others.
- v. 1. Jacobs says ἄπαν si sincerum est conjugii debet cum λαῖνον, totum ex lapidibus constructum. But this is inconsistent with φυρηθέν in v. 6, where indeed Jacobs wishes to read πυργωθέν. It seems to me ἐπανδωμήσατο

should be read and *λάϊνον* understood to mean "hard, solid as stone."

Br. v. 6. Jacobs' em. *Δᾶμις* for *δᾶμος* seems probable, but *ἄσπεριν* 'Ηρακλείης seems an impossible expression. Should we read *ἄστοις* 'Ηρακλεώταις? But in such cases it is vain to emend.

LII.

v. 1. *κραναᾶς*. v. note to Leon. Tar., xxxii. 4.

v. 3. What Jacobs calls the strange reading of the Cod. Vat. has yet flowed from the true one. *κάπωντ* became *καιποντ*, which was understood to be *καὶ πόντου*, and the *καὶ* was omitted and *τ*' inserted for the sake of the verse.

v. 7. *καὶ ἦν, ἴδε*, and I said, lo, &c.

This I think gives a better sense than Br.'s emendation.

LIII.

v. 3. *δειμαίνοντι*. It is true in Anyte V. we have *ἀμφὶ δὲ πόντος Δειμαίνει λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον*. But the connection is different, and *πλατὺ θυμαίνειν* seems a more appropriate expression than *πλατὺ δειμαίνειν*.

LIII A.

v. 3. Jacobs by a misprint in his notes has, Scr. 'Αἰδωνῆος where he means 'Αἰδονῆος. v. Lid. and Scott, s.v.

LXII.

v. 3. *ἀλλ' ἄ μὲν*. (sc. *Βρόχης*). This emendation of mine for *ἀλλὰ μὲν* is as certainly right as Br.'s *ἀλλὰ το* is certainly wrong.

LXIII.

v. 7. Jacobs says he would prefer *ἡ ἑλιτοεργάς*, i.e. *ἡ ἀλιτοεργός* to *ἡλιτοεργος*, forgetting *ὄφισ* is masculine. Cer-

tainly the sense of the sinner rather than that borne by ἡλιτοεργός seems required. Perhaps we should read ὠλιτοεργός, i.e. ὁ ἄλιτοεργός.

LXXIV.

- v. 5. The slight change of οὔασι to εὔασι which I have made seems to give a satisfactory sense.

LXXVI.

- v. 3. The Cod. Vat. has οἱ λυρόθεν, for which I give εἰς λύρη δέ.

LXXXII.

- v. 7. I have thus emended after the reading of the Cod. Vat.

LXXXIII.

This epigram as given in Jacobs' text seems to me altogether confused and made up of one complete epigram, and a mutilated fragment of another. Both have much merit, which makes one regret the imperfect state of the second.

It should be observed that the Cod. Vat. gives what is the second distich in Jacobs' text as the first, and this is followed by the second distich of Plato VI. or rather a rifaccimento of it (see note on that epigram), after which, Jacobs tells us, follows integrum epigramma a primo versu ad postremum, i.e. I suppose the first distich and the third succeeded by those that follow in Jacobs' text.

For comparison I give the epigram or epigrams as Jacobs has them.

Τὴν καὶ ἄμα χρυσῷ καὶ ἀλουργίδι καὶ σὺν Ἐρωτὶ
Θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κυπρίδος ἀβροτέραν,

Λαῖδ' ἔχω, πολίτην ἀλιζώνιο Κορίνθου,
 Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέραν λιβάδων,
 Τὴν θνητὴν Κυθέρειαν, ἐφ' ἧ μνηστῆρες ἀγανοὶ
 Πλείονες, ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος,
 Δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ὦνητὴν ἀφροδίτην·
 Ἦς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὄδωδε κρόκῳ,
 Ἦς ἔτι κηώνεντι μύρῳ τὸ διάβροχον ὄστευν,
 Καὶ λιπαραὶ θυόεν δασμα πνέουσι κόμαι·
 Ἦι ἔπι καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθος Ἀφρογένεια,
 Καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν Ἔρως,
 Εἰδ' οὐκ ἀγχοῖνον δούλην θέτο κέρδεος εὐνήν,
 Ἑλλάς δ' ἄν, ὥς Ἑλένης, τῆσδ' ὑπὲρ ἔσχε πόνον.

LXXXIII A.

- v. 7. The sense seems to require δρέψομενοι for δρεπτόμενοι.

LXXXV.

- v. 9. In Cod. margine γρ. πολιὴν (for ἱερὴν) sed πολιὴν verum put. Br. Certainly not: the practice of cutting off and dedicating the hair on attaining puberty is clearly intended. Compare Theodoridas V., where in v. 2. τετρακαιδεκάτης has been corrupted to τετραέτης.

LXXXVI.

- v. 7. μετ' ἀνδρασι confirms the meaning I have assigned to ἱερὴν in the last epigram.

LXXXVII.

- v. 1. I hope my emendation Ἄγεις will be approved. It is the very letters of the Cod. Jacobs proposes τί σύννευρος, which as to the sense confirms my reading.

LXXXVIII.

- v. 2. Br. has suggested the order which I give.
- v. 3. *εὐτονον* Cod. Vat. quod mutatione non indiget. Jacobs. Not if applied to the bow but otherwise if to the mistress of the house. The Cod. Vat. reading which I find in the Emend. has suggested what I read in the text.
- v. 7. Br. has for *τάνδ'* corrected *χάν*, which is certainly right. It appears to me, however, *μ'* is required, which would easily drop out after *χάν*. I have practically retained the Cod. reading *φύλακα* in *φύλακ' άν*: the *ν* would drop out before *μελεδάμονα*. Observe the Cod. has only *α* . . . at the end of the v. *ἀγορεύει* was supplied by Salmasius.
- v. 8. As Jacobs says, Reiske's *ἀδὲ γλαυξ* paullo durius ad aures accidit. I therefore think my reading is an improvement.

LXXXIX.

- v. 6. I have no doubt the Cod. Vat. reading points to *Τιμόλα ἀχραντον*. Timolas is only the Doric form of Timolaus.

XCIII.

- v. 13. Dorville renders *ἀκριτα* simul, indiscretim. It seems to me here it means out of due course. I think this sense may be deduced from the meaning "undistinguishing," which *ἀκριτος* bears.

XCIV.

- v. 3. Br. follows Vat. and Plan. loc. sec. I can make nothing of *πενίης* which I therefore have changed to *πάντη*.
- v. 5. There is no occasion for the insertion of *ῥγ'* (Cod. Vat. loc. pr. and Br.). The first syllable of *ἱμαντι* can be long even in thesis. v. Lid. and Scott, s.v. I therefore prefer the reading loc. sec. as far as this goes.

XCV.

- v. 1. Βουκέρριος quod sit nescio. Jacobs. I therefore read *βοοτρόφος*, which at least is intelligible.

XCVII.

- I have added the first distich after Jacobs, which does not appear in Br.'s text.

XCVIII.

- v. 8. Br. has *πάταγον*, to which in itself there is nothing to object. But how should *πάταγον* have been corrupted to *θάλαμον*? *ῥμαδον* on the other hand might have become *θμαλον* and so *θάλαμον*.

XCIX.

- v. 1. By *τοι* I understand *σοι*, and connect *ἐπι* with it. Jacobs says *Vulgata lectio servanda videtur μυρία σοι ἐπι πατήρ, μυρία μάτηρ*.

- v. 3. Suidas has *τιθηνήτειρ' ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας* 'Ανδρομάχης, which may be right if we read 'Ανδρομάχη.

For the elision at the end of the v. compare Callimachus

- iv. 1. One would rather expect a woman's name than a man's.

C.

- v. 1. I have adopted Jacobs' excellent emendation *ἐιόπλιον*.

- v. 2. By *ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς* I suppose the lion on the tomb to be meant. Compare XCI.

CVI.

- v. 1. On Jacobs' suggestion I read *Νυσσαιεύς*.

- v. 7. *ῆ* for *ἔφη*, which, singularly enough, has been overlooked by Jacobs and all the commentators. This involves the change of *ἔδους* to *ἔδων* in the next v.

CIX.

- v. 4. It seems to me *λειπομένη* is a necessary emendation. Old age was a sufficient occasion, even though death, i.e. the lightning, had passed her by.

Compare *Æsch. Agam.* 516, 517. *εὐμενείς πάλιν Στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δорός.*

DAMAGETAS.

III A.

Br. says, as I think truly, *Damagetæ hoc epigramma tribuitur quod multo recentioris pessimique poetæ esse videtur.*

- v. 2. Jacobs justly wonders Br. should have perpetrated such a verse as we read in his text.

I understand *πολλὸν* to be for *πολὺ*, Ionice.

"He of the beasts was a big thing, but he of the demigods was a greater."

IV.

- v. 4. Jacobs is not satisfied with *νηϊὰς*, nor am I. I have attempted *νειάτη*, by which I understand, remote.

Compare *Il. xi.* 710, 711, *Ἔστι δέ τις Θρυνόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη, Τηλοῦ ἐπ' Ἀλφείῳ νεάτη Πύλον ἡμαθύντος.*

VIII.

- v. 1. If *πατέρων* is read, *λήϊα* must certainly be read for *ληῖδα*, as Jacobs points out. Scaliger thinks we should read, *Πατρίων περὶ ληῖδα.*

THEODORIDAS.

II.

- v. 1. Kuster has *εἰνάλι' ᾧ*, for which I have *εἰνάλι' ᾧ*, for this will account for the *εἰν ᾧ* of the Cod. Vat. *a* having dropped out before *λ*.

V.

vv. 1, 2. The name of the boy is Crobulus, and a poor conceit is achieved by suppressing the name in v. 1 and designating the giver as *ὁ τετρακαιδεκέτης* in v. 2, while the name Crobulus is only given in v. 5.

Suidas then is quite right in quoting this epigram to explain *κρόβυλος* as *ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων*. v. Jacobs' notes. But this being misunderstood *Κῶμος* was interpolated in the next v., and *τετρακαιδεκέτης* changed to *τετραέτης*.

I have no doubt that the custom of offering the hair on attaining the age of puberty is alluded to, and that it is vain to defend *τετραέτης* (which involves the change of *Κῶμος* to *κῶρος* as Stadtmueller reads) by referring to the *κουρεῶτις ἡμέρα* of the Apaturia, for there a sheep or goat was always the sacrifice, nor is the practice of cutting the hair sufficiently vouched for.

VI.

v. 1. I think it is a mistake to suppose this epigram to be imperfect, and impossible to take *Χαρισθένεος* as the nominative. I read therefore *Χαρισθενέης*.

v. 2. *Χερνιφθέντα* seems to have nothing to which it can be properly referred. I read therefore *χερνιφθεῖς*, having dedicated.

VIII.

For the Cod. reading *πλάθας* I have *πλάδας*, by which I understand turgidity and flabbiness of style. *πλάδα* properly "moisture," here "dropsical moisture."

v. 5. For the *καινὰ τεκαὶ γὰν* of the Cod. Br. has *κενά τε γάρ τοι*. I have *ναὶ γὰν*. Compare Phanias i. 3, *ναὶ θέμιν*.

v. 6. Br. has *διθυραμβοχώνα*, after Toup, who understands, "dithyramborum infundibulum."

I have διθυραμβόχαμα. Compare Pind. Fr. 89, ἐρατᾶν ὄχημ' αἰοιδῶν τοῦτό τοι πέμπω μεταδύρπιον.

- v. 7. I retain the Cod. reading ζόεν, for which Br. has ζοῆ, changing κε to καὶ. An inf. ζόειν is found. Sim. Am. 1. 17, why not then an imperfect ζόεν?
- v. 8. For γ' I read κ'. τύμπανου = τυμπανίτης, a dropsical swelling.

X.

- v. 3. I think the Cod. reading γήρατ' ῥ' is vouched for by the ῥ' in v. 1, which should not have been rashly struck out. If ῥ' is to be struck out in v. 1, Reiske's reading γήρα ἔρ' should be adopted.

XV.

- v. 3. I hardly think ἀμφιμέλαιναν for μέλαιναν, which is only vouched for by this Ep., can be right.
- I prefer to read ἀντι, connecting it with δέξαντο by tmesis.

XVII.

- v. 3. Br. has adopted Scal. em. αἰνόλινε. What I read seems to me simpler, seeing there is no authority for αἰνόλινος. Lid. and Scott give the word from this passage without mentioning that it is an em.

XVIII.

- v. 3. κροκάλεις is I suppose in Planudes. The Cod. Vat. reading seems to me to point to the rarer word λαλλαῖς, restored from ἀλλαῖς. Theoc. 22. 39.

POSIDIPPUS.

II.

- v. 1. I have no doubt εὖοπλος is the true reading. While I am armed with reason.

V.

- v. 3. Jacobs on the hypothesis that a slave has been sent, and that 1, 2 are the words of the message, reads *εἰπεῖ* for *εἴπε*, a certain emendation (Stadtmueller has it) if the hypothesis were true. But it seems to me clear that the lover himself is at Pythias' door and addressing her. I read then *ἴσθι δέ*.

VIII.

- v. 1. I do not think any good sense can be got out of *ἐγείρετε*. Jacobs proposes *ἐρείδετε*, with the remark *ἐρείδειν* ponere, imponere, passim. I have *ἐπείγετε*.
- vv. 3, 4. I think by changing *ἐξ* to *οὐξ* (i.e. *ὁ ἐξ*), and *πόθος* to *πόθον* a fair sense may be made out of this distich. And he of Aphrodite (i.e. Eros) is ever a grief to me, who does not adjudge a common desire to my captor, who does not cause my love to be returned. *ἀγοῦντι* equivalent to *τῷ ἐμὲ ἀγοῦντι*.

IX.

- v. 3. I believe *θερίζει* to be quite correct, and to mean "is occupied with other things." It is here the opposite of *ἀθερίζει*, which has the exclusive meaning to neglect.

X.

- v. 1. Jacobs says because Antimachus has an epithet Mimnermus should have one too, and therefore wishes to read *φιλακρήτου*. If one must make a change *φιλεράστου* would be better. But as the Cod. reading gives quite a good sense, viz. "bring a cup for each, for Mimnermus, &c.," just like *Ναννοῦς* and *Λύδης* immediately before, there is no justification for any change.
- v. 3. Here, too, no change should be made. The order is *συγκέρασον τὸν ἕκτον, εἶπας ἐκάστου, ὅστις ἐρῶν ἔτυχεν*.

XV A.

- v. 5. I have corrected ἀποπλαγιασθὲν for ἀποπλασθὲν γάρ. ἀποπλαγιασθὲν, held obliquely, which will, I think, be found to agree better with the context, and to give a better sense.

XVII.

I give this very corrupt epigram as I find it in the text of Schweighäuser's Athenaus X., p. 414 e.

- vv. 7, 8. ὁ τρίχιδι φθείρας and ὑπὸ καλλιώπην are of course corrupt.
v. 8. Toup's correction, adopted by Br., I do not understand. It must be ὑπὸ κοίλῃν, not κοῖλον ὄπην. Cas. has ἵπο τὰν κάπετον, but why τὰν not τήν?

XVIII.

- v. 4. Every one must be offended with the repetition of ἔχει. There is no authority for αἶ, but the Hom. aorist αἶσα supposes a present αῶ. The imp. αἶεν occurs, but only in the sense of blowing.

XIX.

- v. 4. Br. has οἰκτέρετε. He says, however, scrib. ἐκτέρετε. Est aor. sec. verbi κτερέω unde κτερεῖζω. Verbum in aoristo esse debet. But may not the dead man be supposed to be addressing those who are in the act of burying him? I therefore retain the Cod. reading οἰκτέρετε. v. Lid. and Scott, s.v.

XX.

Ath xiii., p. 596 c.

- v. 1. Schweighäuser reads κοιμήσατο, which he finds in his Cod. I prefer, however, the ordinary reading, κοσμήσατο.

- v. 6. For $\phi\delta\eta\varsigma$ I read $\phi\delta\sigma\upsilon$. $\Phi\delta\lambda\eta$ $\phi\delta\eta$ is a strange expression, but $\phi\acute{\iota}\lambda\eta$ $\phi\delta\delta\varsigma$ is natural enough. Whichever we read, however, Posidippus must have had in view some ode of Sappho's in praise of Doricha, whereas we only know of verses to her dishonour.
- vv. 7, 8. I punctuate and correct after Casaubon, as Br. also does.
- v. 8. Schweighäuser in his notes attempts to defend the Cod. reading $\gamma\epsilon\gamma\acute{\alpha}\nu\eta$, but I think it is only an error for $\gamma\epsilon\gamma\acute{o}\nu\eta$.

XXI.

- v. 1. Jacobs points out from Strabo XVII., p. 1152, that the temple was not on the river, and he thinks $\pi\acute{o}\nu\tau\omega$ should be read, not $\pi\omicron\tau\acute{\alpha}\mu\omega$, for $\pi\acute{o}\nu\tau\omicron\varsigma$ and $\chi\theta\acute{\omega}\nu$ are commonly opposed. I therefore read with him $\pi\acute{o}\nu\tau\omega$.
- I give the words of Strabo, *Μετὰ δὲ τὴν διώρυγα τὴν ἐπὶ Σχεδίαν ἄγουσαν, ὁ ἐξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωβον πλοῦς ἐστὶ παράλληλος τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τοῦ Κανωβιτικοῦ στόματος· στενὴ γάρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ τε πελάγους καὶ τῆς διώρυγος, ἐν ᾗ ἐστὶν ἢ τε μικρὰ Ταπόσειρις μετὰ τὴν Νικόπολιν, καὶ τὸ Ζεφύριον, ἄκρα ναῖσκον ἔχουσα Ἀρσινόης Αφροδίτης.* The temple then was situated on the tongue of land that lay between the sea and the cutting leading from Alexandria to the Canopic mouth of the Nile.

PHANIAS.

III.

- v. 3. I understand, the ruler perfecting the work of him who marks the boundaries of the columns (*σαμοθέτης*). Stadtmueller has *ἔργμα τελείας* after Lobeck, which I do not clearly understand.

- v. 4. *βροχίς* ordinarily means a snare. Here Schneider connecting it with *βρέχω* renders it "atramentarium." Compare Adest. 176. 3, where Jacobs has the note : *βροχετὸς* autem a *βρέχω* derivatum aquam pluvialem æque bene designare potest, ac *βροχίς* vasculum quo calami humectantur.

IV.

- v. 1. Br. has *φιλόδουπον*, for which I had corrected *φιλοδοίπου*. *Φιλοδούπου* I find is due to Suidas. The Cod. reading, I learn from Stadtmueller, is *φιλοδά ποῦ*.
- v. 3. *Ἄρθροπέδαν* seems to me to have no place here, and I have corrected it to *ὀρθόποδα*, and have given *στεῖραν* from Suidas. *στεῖρα* occurs as the cut-water of a ship. Here I understand a kind of pick with a straight square blade set at right angles to the shaft, which might properly be called *ὀρθύποδα*.
- v. 5. *ἐλκυστήρας* is Reiske's emendation for the Cod. reading *ἐλκητήρας*.
- v. 7. It seems to me the singular is required, and I therefore read *θησανρῶ*. The *ν* is I think due to the copyist's dislike to the hiatus.
- vv. 7, 8. Jacobs I think rightly restores the Cod. reading *τάχ' ἂν ἄ*, and reads *κῆς* in the next verse. Perhaps to retain the Doric *κε* it would be better to read *ταχὰ χ' ἄ*. The dedicator in this epigram is a leveller, not a husbandman, what in Latin is called *fossator*.

V.

- v. 4. I give the quotation from Ath. 11, p. 56 a, after Schweighäuser's text, more accurately than it appears in Jacobs' notes. *Ἐμπολῖς, Σηπῖαι δρυπεπεῖς τ' ἐλάαι. Ταύτας Ῥωμαῖοι δρύππας λεγούσι. Δρύππας* then is a syncopated Doric form of *δρυπεπής*, which the Romans would doubt-

less express as druppa. But surely in Greek we must read δρύππας not δρύππα. Jacobs says, δρύππα vox Romana, but if so it has no business here.

In Corn. Longin. i. 4, we find δρύπεπα καὶ ψαιστῶν, where Kuster, I think rightly, reads δρύππαν, though Br. says non audiendus est. For δρύπεπα is in the accusative, and I cannot see from what nom. it is to be derived.

v. 5. Toup's emendation for the corrupt ροειπα gives so good a sense that I adopt it.

v. 6. Δωμὸς Doric for ζωμός.

VI.

v. 2. By πέτασον I understand the barber's bason. He threw away the bason after the shaving cloth. Ὑπὸ, "in the direction of," "after." Thus with the change of πετάσων to πέτασον the Cod. reading seems to me to give a very good sense.

VII.

I think by taking Αὐτὸν as a proper name and inserting δ' before αὐδάσεις the Cod. reading will give a very good sense. I remember seeing in the Capitoline Museum the following epigram on a bas relief,

Μνήμα φιλοφροσύνας Αὐτῇ τόδε Δάφνις ἔτευξεν,

Καὶ ζῶσαν στέρξας καὶ φθιμένην ποθέων.

If a woman might be called Αὐτῇ why should not a man be called Αὐτός?

VIII.

v. 2. I read ἀχέων to be taken as a diss. The common reading is ἔχων.

CHÆREMON.

v. 1. Br. has with Planudes τοῖς Ἀργείοις χήμιν.

I understand by my reading "We from Sparta were in number and arms equal to the Argives.

Jacobs suggests Ἀργόθε καὶ Σπαρτηθέν.

II.

Κλεύας Τιμοκλήος is Ruhnken's correction which Br. has in his text. It seems to me the vocative Κλεύα is required. In any case ου is not accounted for. Perhaps we should read Κλεύα Τιμοκλέος σου ὑπέρ, so that σου would have been transposed.

- v. 2. It seems to me ἀμφιτεμνόμενος may be easily corrected to ἀποτεμνόμενος. Compare Her. i. 82, τὰς γὰρ Θυρέας ταύτας ἐούσας τῆς Ἀργολίδος μοίρης ἀποτεμνόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι. Br. has ἐπιεννύμενος.

HIPPIAS.

I give the title Hippias to this epigram, but it is ridiculous to suppose that it has anything to do with the sophist Hippias, or indeed with any Hippias.

It has been erroneously connected with a passage of Pausanias (v. 25, p. 441) with which it has nothing to do, as indeed is shown by the true reading Κύζικος, restored from the Emend., for which Br. has σύζιγος. I have omitted the second distich, which is purely conjectural. v. Emend. The epigram appears to be of a late age. It follows the inscription Αὐρήλιος Εὐτύχης τοῖς κατοικομένοις μνείας χάριν.

ARCHELAUS.

I.

- v. 2. I have filled up the lacuna by τοίαν. Br. has τὸν ὁδί.

IV.

Jacobs in the Catalogus gives the epigram as commonly read thus :

Ἐκ νέκυσ ταύτην ἵππων γράψασθε γενέθλην
Σφήκασι διζῶων οἷα τίθησι φύσις

and reads himself

Σφήκας· ἴδ' ἐξ οἶων οἷα τίθησι φύσις.

It seems to me the sense requires σφήκες, and in the 1st verse I read ἵππου with Br., but σφετέρην for ταύτην, which also the sense seems to require.

PARRHASIUS.

- v. 3. Jacobs says mire mihi inepta videtur particula γε. So I think, and have replaced it by τε.

II.

- v. 1. I give this v. complete from Schweighäuser's Ath., p. 543 c. The original reading was Ηύχησε δ' ἀνεμεσήτως ἐν τούτοις καὶ ἄπιστα, κ.τ.λ., which was corrected by detaching the ἰ and prefixing it as εἰ to the verse. Jacobs has erroneously ἐπὶ τούτοις ἄτε οὐκ ἄπιστα, κ.τ.λ. Br. in his text has only φημὶ γὰρ ἦδη.

PHILEMON.

I omit this, as it is a fr. from one of his plays, and has no place in the Anthology.

ARCESILAUS.

II.

- v. 4. The corrupt δεινός which Br. has in his text can be easily corrected to αἶνος, ὡς αἶνος ἀνδρῶν, "as the saying goes."
- v. 5. Εὐδαμος is certainly corrupt, and matters are not to be mended by proposing to read Σῆμα δὲ σ' Εὐδαμος τόδ' ἔρεξεν ἀριφραδὲς, φ' σὺ, as Jacobs proposes. As the speaker is a Thessalian I give the name Eudicus. V. Smith's Biog. Dict. s.v.

ARCHIMELUS.

I.

- v. 16. Schweighäuser (Ath., p. 209 c) reads *καρπῶν πίονα
δαροφόρον*. He has the footnote *καρπὸν* edd. *δορυφόρων*
MS. Ep. Br. reads *καρπὸν—δαροφορῶν*, the last after
Casaubon.

II.

- vv. 5, 6. There is, I think, no corruption. The meaning
is, "If you attempt to imitate the Medea, that is a rock
on which you will founder."

PTOLEMÆUS REX.

- vv. 3, 4. I give this distich as it is given in Jacobs' notes,
after Ursinus. As to Br.'s version he says, "Sic ut
hic legitur extat apud Fell. et Scalig."

II.

- Br. follows the readings of the Cod. Vat., mine are after
the Cod. Laur.

ZENODOTUS.

- v. 3. The change of *ἐναθλήσω* to *ἐναθλήσας* and *δὲ* to *τε*
seems required by the construction.

ARTEMO.

- These epigrams are usually assigned to Artemo, the con-
temporary of Aristophanes, but according to their
position in the Anthology they should belong to Artemo
Cassandreus. V. Smith's Biog. Dict.

II.

- The three distiches of this epigram seem to me to have no
connection, but to be fragments of three separate epi-

grams, probably all relating to the Echedemus of the first distich and the preceding epigram.

The second distich I give after Jacobs' correction, only that I retain *δειμαίνω*, and do not attempt to make a connexion which does not exist, by reading *δειμαίνων*.

CORNELIUS SYLLA.

- v. 1. Br. says, In *τόνδε* intelligitur *στέφανον* vel *πέλεκυν*. I think not. The words *ὥς σ' εἶδον* refer clearly to a statue of Venus. I therefore understand *ἀνδρίαντα*,

DIODORUS ZONAS.

II.

- v. 3. I have given *ἀλωείταις*, which is practically the reading of the Cod. Vat. The ears of corn as a portion to the goddesses of the threshing-floor.

IV.

- v. 6. In reference to the Cod. Vat. reading of this v. Jacobs has in the Emend. *εὐαγρεῖν τῷδε πέτασσον ὄρος*, and this no doubt is the true reading.

VI.

- v. 1. I understand *ἄκρα* to be for *κατ' ἄκρα*.
v. 2. My emendation taken from the Cod. Vat. is at least intelligible. The lengthening of the *a* before *ῥικνὰ* is justified by many examples. Br. has *ἡ ἐθύμων ῥικνὰ περικνίδια*.

VIA.

- v. 1. The reading on the margin of the Cod. Vat., *δινηίδες*, points to the true reading, *αι Νηίδες*, for what have *Νηρηίδες* to do here? though Jacobs approves the reading. Br. has *πιδακίτιδες*.

- v. 4. *Μάλα παρηιάδων* is in Br.'s text.
 v. 5. He has, I do not know why, *ἐγὼν* for the Cod. *ἐγώ*.
 v. 6. For *ἐγνώθην* he reads *ἐπιγνώθην* to complete the v.
 I read *ὦν μόνον*. The order is *ἐγὼ ἐγνώθην τράγος ὦν οὐ μόνον κνάμαν ἀλλὰ καὶ κραδίαν*.

VII.

- v. 1. The Cod. Vat. reading *Ἀΐδη* would imply that Hades is addressed, but as it is Charon I read *Ἀΐδη* "for Hades." Br. has *ἄιδῃ*, "invisible."
 v. 2. For the Cod. reading *ἐλὼν ὀδύνης* I have *ἐλεῶν ὀδυνης*, "taking pity on his distress." What the *ὀδύνη* is, is explained by what follows, *ἐλεῶν* as a diss.
 v. 2. Non omittendum quod Cod. Vat. a prima manu *κοπεύη* habet, et v. 3. *ἐκβαίνοντι*. Jacobs.
 But *ἐκβαίνοντι* is clearly right. The boy shrinks from putting his bare feet on the sand, and therefore attempts to descend the ladder in his sandals. There is no difficulty in the construction *ἐκβαίνειν κλίμακος*. V. Lid. and Scott, s.v.

IX.

- v. 4. I think my correction *δεξαμένη* is confirmed by *δέξαντ'* in v. 6; *δεξαμένη* would become *ἀαιξαμενη*, *ἀλιξαμένη*, and so the *Ἀλεξάντη* of Plan. and the *ἀλίξαντον* of the Cod. Vat. (for *ἀλίξαντον* in agreement with *μόρον* is clearly intended).
 v. 6. Cod. Vat. a prima manu *ἡϊόνες* sed deinde *ἡϊόνος* correctum, Jacobs.

PHILODEMUS.

III.

I can see no difficulty, except that in v. 2 for *μήτε σὺ* I read *μή γε σὺ*, and place a note of interrogation after *φιλόσπουδος*.

I understand the dialogue thus—a. What must I call you?
 b. What indeed? Don't ask me that just now. a. In
 a hurry? b. Don't you be in a hurry.

Stadtmueller gives the distich thus,

α. Χαίρε σύ, β. καὶ σύ γε χαίρε. α. τί δεῖ σε καλεῖν;
 β. σέ δέ; α. μήπω

Τοῦτα, φιλόσπουδος. β. μηδὲ σύ. α. μὴ τιν' ἔχεις;

v. 7. καταμάνθανε Reisk. hæc sic accipit quasi puella
 domicilium suum digito indicet. Jacobs.

IV.

v. 3. There is a difficulty in μετὰ σοῦ. Jacobs says, Inter-
 pretare igitur, "mittam tecum cui domum monstres."
 But this is hardly satisfactory. Perhaps we should read
 μετὰ σόν (sc. δέμον).

V.

v. 3. Τοῦ 'νεκ' for τίνος ἔνεκα.

IX.

v. 6. Surely for προσηνῶς, προσηνῆς, which I have given,
 should be read, πάση φιλότης, like πάση Κύπρις in Phil.
 Sam. i. 6.

XII.

v. 3. My correction ἡμίει comes nearer to the Cod. reading
 αἶμοι, and gives as good a sense as φθίνει. For the quan-
 tity see Lid. and Scott, s.v. Τοῦτα, τὸ αἰδοῖον.

v. 4. τέρμ' ὄριον, "meta," seems to me to give a good
 sense. What Lid. and Scott say, s.v., τερμέριον, seems to
 me rubbish.

XVI.

v. 5. I have tried to amend this very corrupt v. The
 Cod. Vat. omits οὖν. Br. reads as in Planudes.

The order is ὃν ἂν πάντοτε ἔλκη ὁ θρασὺς Ἔρως, οὗτος οὐδ' ὄναρ, κ.τ.λ.

In v. 6 the change of οἶδε to εἶδε seems in any case required.

The idea is much like the saying attributed to Nelson when a boy, "What is fear? I never saw him."

Stadtmueller has, v. 5, Ἀλλὰ τί μοι πλέον ἐστίν; ἄγει θρασὺς ἦδ' ὅταν ἔλκη. v. 6, as in the Cod.

XVII.

vv. 5, 6. I connect κοίτης with Παφίης, and correct ἴσθι to οἶσθα, by which a very good sense is obtained.

τὰ λειπόμενα. Compare Mel. 46. 4.

I cannot understand Stadtmueller changing φίλη to φιλεῖ, and doing away with that most graceful aposiopesis after με, so as quite to destroy the whole meaning of the epigram.

XVIII.

Φλαίνετ'. My emendation, which closely follows the Cod. reading, φλέγετ' (which to scan should be φλαίγετ'), I thus explain. The simple φλαίνω does not occur, but I find in Lid. and Scott ἐκφλαίνω = ἐκφλύω, Eur. apud Suidam sub. voce φλήναφος. But φλύω has the sense "to talk idly," and φλήναφος is a babbler, and φληνύω occurs in the same sense. I understand then "lovers who are not mere braggars, who do not merely talk idly of their passions."

Stadt. has ὀργῶντας and μὴ φεύγετ'.

XXI.

v. 6. For the Cod. reading θυέμε I give εὐδέ με.

εὖω is used in a metaphorical sense ap. Hes. Op. 703. εὖει ἄτερ δαλοῦ ἄνδρα. V. Lid. and Scott, s.v.

v. 7. *φλαύρα* (quod dubitanter proponit Huet.) seems to me the true reading. Huet., however, strangely accents *φλαῦρα*, forgetting the *a* is long. One must therefore read for *καὶ φλαύρα*, *φλαύρα τε, καὶ κ.τ.λ.*

φλαύρα seems to me particularly applicable because the cognate *φαῦλος* is used of one who is rude of speech. Eur. Hip. 988. οἱ γὰρ ἐν σόφοις Φαῦλοι παρ' ὅχλῳ μουνικώτεροι λέγειν.

XXII.

v. 8. Jacobs can hardly be right in explaining *φωλάδα* as *meretricem ex lupanari*. It must rather have the sense of retiring, so that *φωλάδα παρθενικὴν* is opposed to the *διψάδα πόρνην* of v. 3. *παρθενικὴ* must not of course be taken too strictly.

XXIV.

v. 3. I suppose *ἡμίσπαστον* (si vera lectio) means he has left his heart behind him. Lid. and Scott give the sense "half pulled down," which may apply to Strabo, but certainly not here.

v. 5. I think Br. right in reading *κοῦφα*, but not in understanding "superbus." I understand "who blabs nothing lightly," and I prefer the reading of Plan. *οὐδέν*, corrected to *οὐδ' ἐν*, to the *οὐδένι* of the Cod. Vat. which Br. has.

The appeal to Aphrodite as *φιλόργι* in v. 7, seems to confirm my interpretation.

XXV.

v. 1. I have restored the Cod. reading *γλαυκή*, for which Reisk. has *γλαυκοῦ*, which I can understand, and Br. *γλαυκῆς*, which I cannot. The order is *Σύ τε γλαυκὴ Λευκοθέη, μεδέουσα πόντου, δαίμον ἀλεξίκακε*.

- v. 4. For καὶ Θρήϊξ I have καὶ θρηεῖς, for who ever heard of a Thracian Zephyrus. Compare Hym. A. P. 256.

XXIX.

- vv. 1, 2. The words τὴν πρότερον—δραχμῆς are quite correct and only want to be properly punctuated and understood.

The Thymele with whom before it was Don't look at me, Don't come near me, you can now have for a drachma. εἰς κολοκορδόκολα, whatever it may have been corrupted from, seems to go with what follows and to have given the time or occasion on which figs were dear.

For ἐγγίνεται I read, as Jacobs recommends, ἐν γίνεται.

XXX

- v. 2. I read σαλαγεῦσα, by which I understand, still alive, and gasping. Σαλαγεύντος occurs Op. Cyn. 4. 74, where the Schol. explains it by πνεύοντος.

XXXI.

- v. 2. Ἄνθεμα is clearly ἀνάθεμα, and has nothing to do with ἄνθεμον, as Jacobs supposes.
σαβακῶν σαλμακίδων. Suidas quoted by Jacobs explains σαλμακίδων as ἐταιρῶν. A comparison of the two explanations of σαβακός given in Jacobs from Suidas and Hesychius, the first of whom has διονυσιακός, the second ὁ σαθρός, shews that the meaning is mollis, fractus.
- v. 3. I read ἡ καλύβη καὶ δούπη ἐνέπρεπεν, for that is the construction ἐμπρέπω requires, with the following ἦ ἦν is understood.

XXXII.

- v. 1. This is of course the same Xantho as figures in XVII.

- v. 3. *μύρον* is a term of endearment. Compare Marc. Argent. XIV. 1. *Τισιὰς ἡδύπνευστε καὶ εἰ δεκάκις, μύρον, εὐδεις.* And again XV. 3, *Ἡ δὲ πάρος σε καλεῦσα μύρον καὶ τερπνὸν Ἄδωνιν Μηροφίλα, νῦν σου τοῦνομα πυνθάνεται.*
- v. 4. Huschke has *δήποτε*, which perhaps is better than what I have.

The words of the song given by Br. as Ep. 34. are thus read by him :

*Οὐκ αἶεις ἄνθρωπε τόκων γλύφος· ἐν μονοκλίνῳ
Δεῖ σ' ἄβιον ναίειν, δύσμορε, πετριδίῳ.*

- I have given my own version as XXXIIA. Schneider and Huschke, mistakenly as I think, wish to attach these verses to the epigram as a 4th distich.

XXXIII.

- v. 2. In justification of my correction *ἔλκω, μουσοφιλεῖς ἐτάρους* for the Cod. reading, *μουσοφιλῆς ἑταρίς*. I would observe that the subject of the epigram is the custom of the Epicureans to have a festival in honour of the birthday of Epicurus (unde *εἰκαδισταὶ appellati sunt*. Jacobs). On this occasion Philodemus appears to have been the host, and asks Piso to join him at the entertainment he is giving to his fellow Epicureans (*μουσοφιλεῖς ἐτάρους*.) *δειπνίζω* with double acc. V. Lid. and Scott, s.v.

ARCHIAS.

XXIII.

- v. 1. Jacobs defends the MS. reading *αὐταῖς*, but as it seems to me very unsatisfactory, I therefore adopt Br.'s emendation, *δισσαῖς*.

XXV.

- v. 1. For the MS. reading Jacobs wished to emend *αἰετός* *ὁ πρίν*, but justly thought this too violent a change. My emendation comes to the same thing and follows the MS. closely.

TULLIUS LAUREA.

- v. 2. I have filled up the lacuna in my own fashion, taking note that the Cod. has *ολοσα*. Br. has *οἶος ἔην ὑπ' ἐμοῦ*, κ.τ.λ. Schneider, *οἶος ἔην, Δήλου*, κ.τ.λ.
- v. 3. The Cod. has *τότε πλέον*, and *ῥ* is Br.'s conjecture. The hiatus *τότε ῥ* seems to me so objectionable that I read *τότε οἱ*, a hiatus commonly found, sc. *τῶν τότε οἱ ὄντων*.

GALLUS.

I.

The heading of this epigram, *Τοῦ Δικαίου Γάλλου ἐπίγραμμα ἀδικάτατον*, seems to point to the name being Decius Gallus.

- v. 1. *πρὸς ἐν* I take adverbially as equivalent to *ἅμα*, "at the same time." For *τάχος* I read *τριχῇ*. Jacobs proposes *τέλος*.

ANTIPATER THES.

- v. 3. *ἔτι* seems to me to have no proper place here. I therefore read *σός*. *Σὸς δμῶνυμος*, "your namesake." V. Lid. and Scott, s.v.

II.

- v. 3. *φίλος*. Jacobs says *pro vocativo habendum est*. I think not. "You are received as a friend" seems to me the meaning.

III.

It seems to me Antipater must mean that in thirty years he will be sixty. Nestor had seen two generations of men and was reigning over the third, i.e. he was reigning over the men who were children when he was sixty.

As he appears to say that 30 years is the proper term of human life, it seems to me something must have dropped out between the two distiches.

v. 3. Jacobs is no doubt right in understanding χρόνοι with οί.

In epigram 407 of the Adespota, however, from which this is imitated, the speaker says he is promised a life of 36 years, and that this contents him, for youth is the only part of life worth having. Old as he was the Pylian died at last. That no doubt is consistent and intelligible.

XXI.

It appears to me the meaning is that Lycon now dedicates that grey hair which he promised when he dedicated his hair as a youth. I therefore read ἐπένευσε for ἐπίνευε, τιθεῖ for τίθει, and τοίην and νιφομένην for τοῖον and νιφόμενον, for these should be in the fem. as πολίην in v. 4.

Phoebus had granted his prayer that he might come to grey hairs, which he now offers, as before he had offered them such as they appeared in the temple.

Jacobs is certainly mistaken in supposing that the offering of the first beard is intended as in Apol. VIII.

This is clear from the κείραι ἀπὸ κρυτάφων in v. 4.

The locks are called γενύων ἄρσενας ἀγγελίας, harbingers of the beard, because offered at the age of puberty.

ὑπὸ κροτάφοις is simply equivalent to the local dative "about his temples." γενύων is here the same as γενείων, which is used in the plur. in the sense of beard. V. Lid. and Scott, s.v. γένειον.

XXXII.

No doubt this epigram seems quite above the usual style of the Thessalonican. But to attribute it to the Sidonian in the face of the last distich is absurd.

XXXVII.

v. 5. The Cod. reading τότε is quite correct. A bad pun is intended. Δηλός which then became δειλός.

δειλὴ seems suggested by Alphæus x. 3, 4.

Οὐ νύ σε, δειλαίην μὰ τεοῦς, δέσποινα, βοήσω
Δαίμονας, οὐδὲ λόγους ἔψομαι Ἀντιπάρου.

XXXVIII.

v. 6. Longius lectionem tuetur διδασκόμεναι, sic interpretatus, "catulos ex matre noscentes." Jacobs in Emend.

XXXIX.

v. 6. I doubt whether στρωφᾶται can be used transitively, I therefore read στρωφᾷ τῶν.

XLI.

v. 3. For εὐθὺς I read αὐθις.

v. 4. φέγγος φάους seems a most awkward if not impossible expression. I read therefore φάη, "her eyes."

vv. 5, 6. By emending ἀμφοτέρωισιν to ἀμφοτέρῃ οἱ and εἰ in the next verse to ἡ a much better sense is obtained. Compare XXXVIII. 2; ἀμφοτέρῃν Ἄρτεμιν εὐξαμένη.

XLII.

v. 5. *παναλάστωρ* is I suppose a synonym of *Δίκη*.

In the next v. I read *χειρῶν*, and understand that Justice does not hold back her hands even in the sea.

XLVII.

v. 4. *ἀροτρητήν*. Lid. and Scott say this should probably be *ἀροτρευτήν*.

XLIX.

v. 3. Jacobs suggests *κόπαις*. But *νυκτός*, which gives a good sense is much nearer to the Cod. reading *νάυταις*.

vv. 5, 6. The Cod. reading seems to me quite tenable.
"It (the pirate ship) slew him with a destruction that fell upon him in a calm."

v. 4. Jacobs says *Hunc versum ex Vat. Cod. et Suida. Br. emendatiorem dedit*, but does not give their readings. *εὐθύς* not *εὐθὺ* is properly the adverb of time.

LII.

v. 4. *Vera videtur Br. emendatio ἐπεσπάσατο*. Not so. *ἀπέπλασατο* "expressed the fate of Helle," is far more pointed and elegant.

LIII.

v. 3. The Cod. Vat. reading *ἐψισμένον* seems to me clearly to point to *ἐψευσμένον*, which I give. *πολλάκι* much, altogether, as in Theocr. i. 144, 2. 88. V. Lid. and Scott, s.v.

v. 4. Brodæus' emendation *εἰτ'*, which Br. has, gives an excellent sense, but the Cod. Vat. reading *δ' οἰδ'* seems to point to *δῆθ'* for *δῆθε*. Lid. and Scott say this form does not exist and should not be read in Eur. El. 268, where Dindorf has *ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας*, for

which Elmsley reads *ὡς παῖδα δῆθεν μὴ τέκοις ποινάτῦρα*. However this may be it is just the sort of incorrect form one would expect in late authors *metri gratia*. One might read *δῆθεν ὀφίων*. *ὀφίων* as a diss. like *Καρίων*, Asclep. XXVII. 1. So in Dionys. II. 9, it would seem *πτανοῖς ὑπ' ἔχνεσι διώκεις* should be corrected to *πτανοῖς ὑπ' ἔχνεσσιν διώκεις*, *διώκεις* as a diss. when the verse would correspond to v. 5, *μέλλει δὲ πρὸς ἡμᾶς βαίνειν*.

LX.

I place a comma after *εὐχὴν*. I understand, but not in accordance with what was prayed for. Persephone (not Hymenæus) lighted my torch.

LXIII.

v. 5. This seems to have been misunderstood. She means all her daughters grew up to have children of their own.

LXVIII.

Br. has corruptly in v. 4, *αἵτ'*, and in v. 5, *αἵ θ'* and *αἵ τ'*.

I have restored the Cod. reading as Jacobs directs, who justly observes there is a corruption in *τὸ πρῶτον*, v. 5.

I have some scruples as to the lengthening of the last syl. of *Ἑλλάδι*, but with this none of the commentators seem offended, and Jacobs' proposed emend. does not affect it; perhaps we should read *τρωτόν ποτ'*.

τρωτόν, vulnerable, conquerable, seems to give a good sense.

LXX.

vv. 5, 6. Br. has in the text the Cod. reading, except that in v. 6 he has *λύσαι* by mistake. He emends *πᾶσαι φοιταλαί τὸ παρηγόριόν τε νόημα Ἐκπλαγέες λύσσα δαίμονος εὐιάδος*. In my version I take *φοιταλαί* substantively and

παρήγοροι as the adj. qualifying it. Note that every letter of the Cod. reading is accounted for.

ALPHÆUS.

II.

- v. 2. Verba *ἄνθετ' ἀπ'* ab imperito librario addita esse puto. Jacobs. So I think as far as *ἀπ'* is concerned, which was inserted to avoid the hiatus *ἄνθετο οἰκείης*. So I think at the end of the v. *σύμβολα* has been corrupted to *σύμβολον* for the same reason.

VIII.

- v. 2. The Cod. reading *πολλῶν* is no doubt intolerable. Br. gives *πολλῶν* and Jacobs has the note, Breves syllabas in hoc parte pentametri nonnunquam produci passim monuimus. But he gives no examples, and I have already shown how doubtful those which occur are. I will now observe of the example in *Hermesianax* 55, *δοῦρι κεκλιμένην πατρίδα* that *δοῦρει* should be read. We find *δορεῖ*, Soph. O. C. 620, and Arist. Pax. 356, where the metre requires it. V. Lid. and Scott, s.v., *δορύ*, but the v. in Arist. is a tetram. troch. catal. not an iamb. as they say.
- v. 5. The words *αἰπολικὸν μῆνυμα* must mean that it has to be pointed out by the goatherds. I should therefore prefer *αἰπολικῶν*, so that *αἰπολικὸς* should = *αἰπόλος*.

XI.

- v. 1. As this v. is commonly read I cannot see how the construction hangs together. I have therefore corrected as I have done, and connected with *μηνύει* in v. 5, reading there *γε* for *δέ*. I place there a comma after *τυράννων* and leave out the colon Br. has after *Σπάρτης*.

- v. 6. It does not seem to me ἀρατο gives the sense required. I read therefore ἀρ' ὅτε, striking out δ'. I am however disposed to think that the second distich should be placed first as the inscription to Philopœmen, which the other distiches follow as a separate epigram.

Ἄρκάδος αἰχμητᾶ Φιλοποίμενος, ᾧ μέγα κῦδος
 Ἔσπετ' ἐνὶ πτολέμῳ, δούρατος ἀγέμονι.
 Τόνδ' ἀρετὰ καὶ δόξα καθ' Ἑλλάδα πολλὰ μὲν ἀλκαῖς
 Πολλὰ δὲ καὶ βουλαῖς ἔργα πονησάμενον,
 Μανύει θ' ἐτρόπαια τετυγμένα δισσὰ τυράννων,
 Σπάρτας αὐξομένην ἀρ' ὅτε δουλοσύναν.
 Ὡν ἔνεκεν Τεγέα μεγαλόφρονα Κραυγίδος υἱὸν
 Στᾶσεν ἀμωμήτου κράντορ' ἐλευθερίας.

Μανύει to be taken with ἀρετὰ as well as τρόπαια.

APOLLONIDAS.

XII.

- v. 4. I have corrected ἐμφανίσας, which involves the omission of δ' after πῆξε in the next v.

XVII.

- v. 6. As there is both ἔκδημος and ἐνδημος, and also ἔγγαιος, it seems to me we may well have ἔκγαιος, which gives a good sense and is to some extent vouched for by the reading of the Cod. Vat.

XXI.

- v. 3. In the Cod. Vat. there is a lacuna after πάλιν. ἔκτανεν in v. 4 shows that παλινδρομέοντι κατέκτα which Br. has after Planudes cannot be right. I have filled up the v. as suggested to me by Bianor X., omitting δ' in the following v.

XXIII.

- v. 4. Seeing that *φρίσσω* is intransitive, I read *ὀξείῃ πάγῃ*,
 “quivered on the hook.”

XXIV.

The Cod. reading *ἐπειγομένοις* gives a perfectly good sense,
 “even to those who are hastening home because they
 have heard of their father’s illness,” and so Jacobs
 explains. But Br., I know not why, reads *ἐπειγόμενον*, and
 says the epigram is mutilated at the end, which it is not.

XXVIII.

- v. 3. *ὥς Ὑμεναίῳ*, “as though Hymen had buried them.”

XXXI.

The first and second of these distiches do not seem to me
 to hang together.

Jacobs is no doubt right in his punctuation and emendation
 of the first distich, which I follow, connecting *πηξόμενος*
 with Postumus, but then something must have dropped
 out before v. 3.

- v. 4. He reads *ἀβρὸν ὑπὲρ νότου κυανέου γελάσας*.

vv. 5, 6 I understand, But on account of his piety the
 temple too which he built for you shall, they say, boast
 itself above Paphos.

CRINAGORAS.

IV.

- v. 1. *Ἀργύρεον* must be understood as white. That the
 reed, when made into a pen, should be called *νεόσμηκτον*
δουράτιον seems to me quite natural.

VI.

- v. 5. *ὑαλοκόκκαδες*, with smooth pips. *ὑαλή ὄψις*, a smooth
 face. Strat. LXXXVIII. 2.

IX.

- v. 5. Br.'s emendation is probable as well as elegant. The σ of *καλλίστης* became attached to *όφθῆναι*, and was confounded with $\sigma\tau$. Stadt. has *καλλίστης στεφθῆναι*. It is I think very doubtful whether *στεφθῆναι* can bear the meaning required.

X.

The meaning must be that Demosthenes was the first who had been thrice victorious on this trumpet.

XII.

No one seems to be offended with *ἡθίοισι*, which I do not know how to construe. I therefore correct as I have done, understanding, "For to these gods."

XVIII.

- v. 1. If *ἀλλὰ* is read as Br. does it should at least be *μέτρ'*, not *μέτρα*. Reading, however, *καὶ τὰ*, I change *ἔργα* to *ἔργ'*, *ἄ*. The east and west are the boundaries of the world, and so are the works of Nero, which, &c.

XIX.

This epigram, which of course should not be attributed to Crinagoras but to some contemporary poet, refers, as I believe, not to the marriage of Berenice, daughter of Magas, to Ptolemy Euergetes, but the far more famous marriage of his sister Berenice to Antiochus Theos, king of Syria, which took place in the lifetime of their father Philadelphus. The *μεγάλοι κόσμοι χθόνες* are the continents of Asia and Africa, which the Nile divides (*διατέμνει*) (*πιμπλάμενος* is to be connected with *ἀπ' Αἰθιοπῶν*). The old geographers made the Nile the boundary of Asia and Africa. Compare Strabo L. II. 5,

(p. 201, Tauchnitz edition of 1829). Εἰσπλέουσι τοῖνυν τὸν κατὰ στήλας πορθμὸν, ἐν δεξιά μὲν ἐστὶν ἡ Λιβύη μέχρι τῆς τοῦ Νείλου ῥυσίως· ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἀντίπορθμος ἡ Εὐρώπη μέχρι τοῦ Ταναΐδος· τελευτῶσι δ' ἀμφότεραι περὶ τὴν Ἀσίαν. So that the coast of Asia extends from the Tanais to the Nile.

But how does the Nile divide Egypt from Cyrenaica, or how can Egypt and Cyrenaica be called (v. 6) ἡπείροι ἀμφότεροι? I therefore read in v. 4, "Ἐν γένος Ἀσσυρίους καὶ Λίβυας θέμεναι, though I should prefer θεμένοις, connecting it with γάμοις. Cat. LXVI. 12, translating from Callimachus, calls the Seleucid kingdom Assyria. *Vastatum fines iverat Assyrios.*

XX.

- v. 3. In sense I have followed Br.'s emendation, καὶ πόντου by reading καίγαίου (for καὶ Αἰγαίου).
 v. 5. Jacobs defending the common reading διὰ πᾶσα says, Junge ἡ πᾶσα διαδοθεῖσα θλίβειν, meaning, I suppose, παλιμπρήτοις θλίβειν. But what then becomes of δόστέα?

XXIII.

- v. 1. I have restored the Cod. reading εἰ καὶ με, for which Br. has εἰ χ' οἷ με. He also in the next v. reads σταδίους with the Cod., of which I can make nothing. There is an ι written above σταδίους in the Cod. Perhaps σταδίοι was corrupted to σταδι.
 v. 3. For ἐπ' αὐλακα πῖαρ ἀρότρου Toup has emended ἐν αὐλακι πῖαρ ἀρούρης, and so Br. reads. The order is τίκτονσαν πῖαρ ἐπ' αὐλακα ἀρότρου, and the meaning, "bearing rich crops under the plough."

XXV.

- v. 2. The Cod. Vat. reading which Br. has is, I believe, quite correct. *καλεῖ*, "call up before you."

XXXV.

- vv. 5, 6. I accept Jacobs' idea that v. 5 is defective. He reads it thus. *Κεῖσο πέλας πρέμνοιο παρ' ἀτραπὸν ὄφρα. . .*
On this hint I have reconstructed the two verses.

XXXVII.

- v. 4. *οἰοπέδην*. This must refer to some bodily defect of Eunicides, but I do not know how to explain it. *οἰοπέδη* I take to be a hobble for sheep. Lid. and Scott's explanation of the word seems to me absurd.

XXXIX.

- v. 3. I supply *πρόβατα* from *προβατεῦων* as the subject of *ποτιβληθήμενα*.

XLIV.

- v. 4. Syllabæ *κείσαι* 'Ιου Vat. codici a recentiore manu sunt additæ. Jacobs. Perhaps by 'Ιουδαῖοι ὄροι, the district of Leontopolis is meant, which was assigned to the Jews for their temple by Ptolemy Philometor.

XLVII.

- I do not think there is anything missing at the beginning of this epigram. A certain poet Philonides seems to be addressed. I understand the epigram thus: "Boldly write a mime for four characters, and even more. Bathyllus will be equal to them all." The order is, *θάρσει γράψαι μῦθον διαπλασθέντα τέτταρσι προσώποις καὶ ἔτι πλέοσιν τούτων*. I give the second distich after Schneider, *τὸν μὲν = σέ μὲν*. Reiske gives the first distich as I have it nearly, only he reads *γράψον ἔτι πλέοσιν* with a comma after *θάρσει*.

BIANOR.

II.

- v. 6. I place a colon after *πτωκί*, and read *παχεῖ σχοίνῳ*. Perhaps, however, it would be better simply to read *παρὰ σχοίνῳ*.

III.

- v. 2. Jacobs, justly offended with *διγλώσσῳ*, wishes to read *φθέγξατ' ἐν ἀγλώσσῳ*. But I think it is better to read *φθέγγεται ἀγλώσσῳ*. The present is quite justified, at the time when the cicada sings most. In v. 1, I should prefer *λαλίστατον*.

IV.

- v. 4. *ἐκαιρονόμεis* is, I think, corrupt. I have thought of *ἐχειρονόμεis* in the sense of guided. But this sense does not occur, though it seems a possible one, for *χειρονομέω* must mean to direct the hands in a certain manner.
- vv. 5, 6. I have endeavoured to correct these names, following closely the Cod. reading.
- By *μαιμάσσων* I understand "eagerly." Nicander, Ther. 470, has the allied form *μαιμώσσων*, which the Schol. explains *ζητῶν, ὁρμῶν*.
- Br. has *χερμάδος ἐκ ψάμμου αἴρων ποθὲν ἄρπαγι χεῖλει Ἐφθακ' ἀνιμάσσων λαοτίνακτων ὕδωρ*.

VI.

By striking out the mark of interrogation after *κύριος*, and reading *τινὸς* for *τίνος*, we have a very good sense. I have punctuated in v. 1 as Jacobs directs in the Emend. Scaliger wishes to read *ἐρᾶται*, which indeed is what is meant, but this is needless and inadmissible.

IX.

vv. 5, 6. *πιστήν, ἀπιστοτέρην*, are here used in the sense of "secure," "insecure." That which was to preserve the ship at sea proved its destruction on shore.

XII.

v. 2. *βασίλη*, v. Lid. and Scott, s.v. I understand the royal city of the Persians in Asia. Sardis was then the capital of that province, as Ephesus was in the time of the Romans.

XIII.

For the Cod. Vat. reading *ἀπ' ἡχθίαςας* I have *ἀπηχθίσαιο*. *ἀχθίζω*, to load, occurs. v. Lid. and Scott, s.v. *ἀπηχθίσαιο*, "have cast off your earthly burden."

XVII.

v. 6. Jacobs points out that *Ἀίδεω* is a quadrisyllable. There is therefore no reason for the insertion of *εἰς*, which is not found in the Cod. Vat.

LOLLIUS BASSUS.

III.

In my notes to Asclep. xxiv. 4, I have already noticed the quantity of *ἀν* in vv. 7 and 9 of this epigram.

VI.

v. 2. *πάλι* to be connected with *οὐδέ* as Jacobs tells us in the Emend.

IX.

vv 1, 2. *Ἦιδε*. Here I Niobe, as often a stone as I was a mother, stand, where (*ῆ*), &c.

v. 3. I restore the Cod. reading *ἀριθμούς*, changing *πολὺς* *ὄλβος* to *πολὺν ὄλβον*. I connect *πολὺν ὄλβον* with *Ἀίδεω*

and understand by ἀριθμούς the sum total of the children. Jacobs says ἀριθμούς absolute positum paucitatem significat. Certainly not always.

GÆTULICUS.

II.

- v. 4. I have corrected Θυραί. Compare Chæremon I. 2, where Br. has Θυρέα, wrongly, as the ἦσαν shews.

IX.

- v. 6. Ἀφειδέος. In Odys. 24, 304, 5, we find κλυτὰ δώματα ναίω Υἱὸς Ἀφειδάντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος, where in Bothe's Homer there is this note :—D'autres ne voyent ici que des noms allégoriques. Ainsi Ulysse dit que son père se nommait Aphidas, "qui n'épargne rien," pour signifier la générosité de Laerte. So I read here Ἀφειδέος ἄγγος, "the vessel of Sparenot."

ANTIPHILUS.

I.

- v. 3. κείθεν, it was from the gains he made through me that he was enabled to rig me out as I am now. So in the imitation (Philippus 28.) Ἡ ναὺς ἀπ' ἔργων Κυπρίδος γομφουμένη.

IV.

- v. 4. I do not doubt παλιουρόφορος is the true reading. The three-pronged fork is called παλιουρόφορος because employed to carry bundles of paliurus to mend gaps in fences. Lid. and Scott's explanation, made of the wood of the paliurus, is untenable and absurd. Compare Dante. Purg. IV. 19, 20.

V.

- v. 1. I have restored the Cod. reading $\phi\lambda\eta$, as Jacobs recommends. In the Emend., however, he says $\phi\acute{\iota}\lambda\eta\varsigma$ apud Suidam quo hiatus tollitur. He seems to object as much to these perfectly legitimate hiatuses, as he is tolerant of such hiatuses as $\tau\acute{o}\tau\epsilon\ \eta$, which may be admissible, but do not by any means occur as frequently.

VI.

- v. 2. I have restored the Cod. reading $\tau\acute{o}\nu\ \sigma\acute{o}\nu$. "But in so far as I am yours from the heart, I affirm myself to outdo the wealth of many."

XII.

- v. 4. $\epsilon\acute{\nu}\delta\iota\omicron\varsigma$ cannot well be connected with $\acute{\alpha}\kappa\rho\acute{\epsilon}\mu\omicron\nu\epsilon\varsigma$, but it gives a good sense when connected with $\omicron\acute{\iota}\kappa\acute{\iota}\alpha$, I therefore read $\epsilon\acute{\nu}\delta\iota'$, $\omicron\acute{\iota}\ \acute{\alpha}\kappa\rho\acute{\epsilon}\mu\omicron\nu\epsilon\varsigma$.

XXVIII.

- v. 4. $\tau\omicron\upsilon\tau\omicron$, $\kappa\alpha\tau\grave{\alpha}\ \tau\omicron\upsilon\tau\omicron\ \mu\acute{o}\nu\omicron\nu$. Hoc uno, quod majores sunt, me superant. Jacobs.

XXIX.

- v. 1. I cannot see what tolerable sense can be got out of $\rho\acute{\epsilon}\upsilon\mu\alpha$. I therefore read $\delta\acute{\omega}\mu\alpha$.

XXX.

- v. 4. Neither the Cod. reading $\acute{\alpha}\nu\epsilon\lambda\kappa\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\omega$ nor Br.'s emend. $\acute{\epsilon}\phi\epsilon\lambda\kappa\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\omega$ seem to give a satisfactory sense. I therefore read $\acute{\alpha}\mu\epsilon\lambda\gamma\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\omega$, "squeezed out."

XXXI.

- v. 4. I adopt Lid. and Scott's reading $\eta\gamma\rho\acute{\alpha}\nu\acute{\iota}\sigma\alpha\iota$, but I understand, "have had your water contributed to you by the clouds."

XLIV.

v. 5. κρέ' ὀπτῶντα δ' ἴδοιμι is my own emendation, κρέ' ὀπ. as one syllable.

ἡ δὲ τράπεζα (v. 5) and εἶχε (v. 7) are Reiske's emendations. The last distich does not seem to hang together with those which precede, and something has no doubt dropped out.

v. 6. πρώτη, as Jacobs observes, seems doubtful, perhaps we should read τρόπιος.

XLV.

vv. 1, 2. I give these verses as they are given in the Cod. Vat. It is remarkable that those who try to amend them all retain ἔχθρα κολάζει. But the α of ἔχθρα is long. I have attempted

Κόλχος ὄθεν δύστανον ἐρώδιον ἐχθρὰ κολάζει,
 Τεῦ χάριν ὁ προδύτης ὄρνις ἀεὶ λέγεται,
 Φοῖβος ἐρεῖ. κ.τ.λ.

One does not see what Phœbus has to do with the matter. Something I suppose is lost which would have explained it. One would expect also to have the name of the city betrayed.

τεναγίτιν (v. 3) is Ruhnken's correction, divinitus emendavit, says Jacobs.

v. 4. I have retained ἐθιμολόγει which in spite of Lid. and Scott seems to me corrupt. ἐτημόλεε would give a good sense.

v. 6. πεζοβατεῖν is Reiske's excellent emendation.

v. 8. Br. has in his text Κόλλους, as he has Κυκλάδων in v. 1. But the Cod. Vat. readings are Κολχάδων and Κόλχους. The reading in my text is my own correction.

DIOCLES.

II.

- v. 3. which is omitted in the Cod. Vat. is thus filled in by a later hand, Δικτυβόλει· τούτῳ δὲ παρ' ἡϊόνων κροκάλαισι. Suidas no doubt had this v. before him which led him to read θηροβόλει in v. 4. Br. has τῷ μὲν ἐν ἡϊόνων κροκάλαισιν ἀρωγὸς ἐπελθὼν. I leave the space blank.

IV.

- v. 2. I retain the Cod. reading *δυστήν*. I understand, "though I have no fault to find with it," "though I do not despise it."
 v. 3. I adopt Reiske's *χέρσοιο* for *χέρσοισι*.
 v. 5. I correct *χέρσον δ' εἰ 'πεκβῆναι* for *εἰ ἐπεκβῆναι*. Jacobs has *χέρσον ἐπεκβαίνειν εἴ μιν*. κ.τ.λ.

DIODORUS SARD.

VII.

- vv. 1, 2. I suspect some corruption in this distich, and should like to read *ὠκύμορον λεχωίδα*, and *κεκρύφθαι* in v. 1, and *κατέφθικα* in v. 2.
 v. 3. *Μήλας* is the name of the father. The name occurs Jos. Ant. xvi. 10. 6.

VIII.

- v. 4. I suppose some one, whether well informed or not, wrote *Ρουφίνος* on the margin as the name of the husband, and that thence it got into the text suppressing the true reading. What I have given is my own conjecture. Br.'s text is after Salm.

X.

There is no difficulty here. The bones of Themistocles having been removed to Athens, the tomb was empty,

as Jacobs well explains, but all the same he was first buried at Magnesia and *δοθνεῖν ὑπέδν χθόνα*.

XIII.

I suspect the two distiches of this epigram of being improperly connected, and therefore make no attempt to emend. v. 3, which is certainly corrupt.

XIV.

- v. 1. I have placed a full stop after *ἰφθίμφ*. This was the *γράμμα* the city approved.
v. 6. I have restored the Cod. reading, supplying *οἱ* before *οἰχομένω*, which would easily drop out.

XV.

- v. 3. Br. is so scandalized at Diodorus calling himself *θεῖον ἀνακτα* that he corrupts the text. Jacobs thinks some excuse may be made for him. But then Diodorus does nothing of the kind, though no doubt he calls himself *ἀνακτα*. He tells us that the child seeing his uncle entreating his lord, he imitated his gestures, and so fell down.

LEON. ALEX.

I only give those epigrams of Leon. Alex., which are ascribed, with more or less probability, to Leon. Tar. For the sake of uniformity with Jacobs' text I give the name and numbers of the Alexandrian.

XII.

- v. 7. For, *χεῖμα δὲ θῆρ μείνας*, I read, *χῶ μὲν θερμανθεῖς*.

XXX.

- v. 8. *ἀρμαλίν*. Br. and Lid. and Scott have *ἀρμαλίν*. But according to Jacobs, Suid. Theocr. and Apol. Rhod.

have the first, and he seems to regard it as the proper accent.

XXXVII.

vv. 3, 4. I understand these verses as I have emended them, thus, The dead will know me as Alcander, and that I am the son of Calliteles.

XLI.

v. 1. ἦδὲ it seems to me should certainly be read for ἦδε.

v. 2. By ἡλικικίης I understand the age of marriage.

ADESPOTA.

VI.

v. 4. κνίσματ' ὄνυξιν ἔχει; no doubt makes sense, but I should prefer to take κνίσματα in the sense of κνίσμους and read ἔχεις. Perhaps Br. intended this by ἔχη, but the middle is inadmissible.

VII.

v. 2. Ζεὺς must be repeated as the subject. of ἐχέτω.

vv. 5, 6. I have given the last distich as it is read in the Cod. Vat., for I can make nothing of it. Br. has

Ἐν φανέρῳ φωνεῦσιν' ἐμὴ χάρις, ἀλλ' ἀποχωρεῖ
Μίμνε, τί; πρὸς τὸ καλὸν καὶ σὺ μάταιε φέρῃ.

The only thing that occurs to me is that possibly it should be attached as a third distich to VI., and addressed to the eagle, in which case one should certainly read κνίσματ' ὄνυξιν ἔχεις in the sense there suggested. The distich then might run thus,

Ἐν φανέρῳ φώνει' ἐμὴ ἢ χάρις' ἀλλ' ἀποχωρεῖ,
Μίμν' ἔτι, πρὸς τὸ καλὸν καὶ σὺ μάταια φέρῃ;

Speak openly, you will have my thanks; but he departs. Stay yet. Are you too drawn to no purpose to what is

beautiful? The eagle will not answer his questions, and flies away as he supposes to go after the boy whom he has carried to Zeus. But all this of course is very doubtful.

XVI.

I give this epigram in order to emend and explain it.

Jacobs has τὸν Ἐρωτ' ἄγει Ἀρκεσίλαος.

The meaning is, speak reverently of Eros, ye youths, he bears off Arcesilaus, &c., i.e. Arcesilaus despised Eros must and now he is his captive.

XVIII.

The last distich does not seem to hold together with what precedes. If we read καὶ σὲ μὲν Ἀδρήστεια—τίσει and supposed the speaker to be reproaching Nicander for some treachery, it would be better. But even then we must suppose something missing at the beginning.

XXV.

v. 4. ἔχων. Hoc servari debet licet τί δ' ἐμοὶ præcesserit. Ael. V. H. xiii. 23, Ἀπήντησε γὰρ αὐτῷ τὸν ὀφθαλμον ἐκκοπῆναι . . . ὥς μὲν τινὲς φασιν, ἐξ ἐπιβουλῆς λίθῳ βληθείς. Jacobs in Emend.

XXXV.

This epigram appears to me to be a dialogue between a hetæra and a slave who has been sent by his master to fetch her. The second distich is given without any distinction of persons in Br.'s text. I understand the slave to say, Come along, don't delay, they are waiting for you. To which she replies, First of all I answer you this, If I find I will come. A proverbial expression is I suppose intended meaning, "Pay me my price and I will come." εὐρίσκω is used in the sense of merchandize

fetching its price. Then the slave interrupts her saying, The third thing I know already. He means the first is *Εύρήσω*, the second *ᾗξω*, the third *ἴθι*, as in v. 2. Compare Philod. 1. 4, 5. α. πόσου παρέση; β. μηδέν μοι προδίδου. But the hetæra here gives no credit.

XL.

Jacobs in the Emend. says something of there being three speakers in this epigram, but very confusedly. They are, first, a Hermaphrodite, second, a Pan or Satyr, third, a goat-herd, who is addressed by both, and to whom the words, *ὄντως σ' Ἑρμαφρόδιτε πεπύγικε*; belong.

v. 1. *λακέρυζος*. This epithet in the sense of "noisy" seems to apply to the pan in his character of attendant on Bacchus. Here we have to deal not certainly with Pan himself but a pan. Compare Myrrhinus, 1.

Ὑψηλῶν ὀρέων ἔφοροι κέρασι χοροπαίκεται, Πᾶνες, βουχίλου κράντορες Ἀρκαδίης. This correction of Toup's for *λακέρυζον* is absolutely certain, and I wonder that Br. who is fond enough of adopting manifest corruptions of Toup's coining should here read *λακόνυγον*. As to Jacobs' quotation from Hesych. *λακέρυζος. λοῖδορος, φλύαρος*, it seems rather applicable to some rude jester who shouts out abuse after the passers by than to the present case. It shows, however, a more extensive use of the word than one would have supposed.

v. 4. The admirable correction of Salm., *ἐβάτευν* for *ἐβλεπον* is confirmed by the parallel passage, Theocr. v. 41, quoted by Jacobs, which ends, *καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρήπη*.

LV.

Jacobs says, Sequioris ævi fœtus. It rather strikes me as in the manner of Bion or Moschus, and possibly a fragment of one or the other.

LVII.

Br. doubts, and I think with reason, whether this epigram is ancient at all. It is not found in the Plan. or Vat., but is taken e schedis Leichii, and the false reading *εἶλε καὶ* Jacobs suggests was ad fraudem celandam. I give it because it seems to me wonderfully well done for a modern, more especially when I think of the atrocities perpetrated by learned professors in our own day, and called Greek epigrams.

LVIII.

I hold these distiches not to constitute one epigram but to be separate variations of the same idea.

LXV.

Jacobs is no doubt right in supposing this to be a dialogue with a maid in reference to her mistress. I have assigned the persons in v. 2 according to Jacobs' excellent suggestion. In v. 4, *εὐθύμει* is no doubt ironical. The suitor is finally told no amount of gold will get him what he asks. Stadtmueller has in his text *προϊούσα*.

CXVII.

Grævius' emendation, which Br. has in his text, is excellent as to sense, but departs too far from the Cod. reading. I read *μηδ' ἐνέχῃ*, that you may not become liable to her, may not incur her wrath by unreasonable hopes.

CXXI.

- v. 4. Here is an undoubted instance of the 1st syl. of *χρύσεος* being short.
- v. 5. By *ῥλαῖδαι βασιλῆες* I understand the kings the descendants of the son of Hercules, Hyllus or Hylus, especially Proclus and Eurysthenes the founders of the

two lines of Spartan kings, who as heroes are supposed to have given the victory in the race.

CXXIII.

- v. 4. Ὀμωνυμίας. Compare Στρυμονίης Βορέας. Nicæn. v. 4.

CXXVII.

- vv. 3, 4. I take ἄρμενον to be a subst. the singular of ἄρμενα, which only occurs so far as we know in the plural, and therefore change πλούτον to πλούτου. You will see that a ship is the most liberal instrument of wealth. So only can I extract any sense from this distich. Aleximenes promises if Aphrodite will give him gain, to prove to her that a shipowner is the most generous of men.

CLIV.

- v. 2. The corruption in the Cod. arose from Αἴτῳ being changed to Δητῳ.

CLVI.

- v. 4. For ἀμφὶ περὶ compare Il. 2. 305, Od. 4. 175, Hym. Ven. 272.

CLVII.

- v. 1. Jacobs says ἀμπέδιον vulgo apud Aesch. legitur. In Bait and Sauppe Or. Att. I find ἀμπέδιον without any notice of ἐς πέδιον which Br. reads after Plut.
v. 4. I have struck out τ' after πολέμου, which seems to me to make the v. unintelligible. I understand ἀμφὶ καὶ ἡγορέης to be equivalent to καὶ ἡγορέης ἔνεκα.

CLXXIV.

- vv. 1, 2. In the Emend. Jacobs, recognizing that it is to Cybele the dedication is made, sees that γαίῃ must be corrupt. He gives the v. thus: Μήτηρ ἐμὴ Ρεῖη, Φρυγίων θρέπτειρα λεόντων Δίνδυμον ἄν κ.τ.λ. Stadt. reads v. 1 as he does, but has Δίνδυμον ἦς in v. 2.

In v. 1, I read *ἐν ἡ ναίεις*, i.e. *ἡ ἔνναιεις*, for *ἐμὴ γαίης* and *Φρύγιον* for *Φρυγίων*. In the next v. I have closely followed the Cod. reading. I understand *οἷς* in the sense of *σοῖς*. Perhaps *ἐῆς* in v. 3 should be understood in the same sense, the madness inspired by you.

CLXXVI.

- v. 2. Stadtmueller reads *ἄσχαλον* for *ἄσκυλον*.
 v. 3. I follow the reading of Br. adopted by Stadtmueller.
 v. 9. I understand *κηπώρω* in the sense of *κηποφύλαξ*, and apply it to Priapus. Br.'s *σοί τοι* does not commend itself to me. So also Stadtmueller reads, i.e. *τῷ κηπούρῳ*.

CLXXXII.

I prefer the hiatus *δ' Ἀχαιῖς*, which clearly is what is wanted to Br.'s emend. *δδ' Ἀχαιῖς* from the Cod. reading *δ δ'*. I think the *δ'* was inserted for the simple purpose of avoiding the hiatus.

CLXXXV.

- v. 5. Damalis seems to have been the real name of Chares' wife. So Smith's Dict. says but gives no authority. Various corrections have been proposed. Mine preserves both *εὐνέτις* and *Βοίδιον*. Heyne proposes *οὐνομα δ' εὐνὸι Δάμαλις* τότε νῦν δὲ Χάρητος Βοίδιον κ.τ.λ. Certainly I think *Βοίδιον* must be read in v. 6.

CXCVIII.

This is taken from Sotion in Mirab. p. 125, and also from Vit. 2. VIII. 3. The text seems singularly corrupt. It is plain that what Ovid and Phylarchus say, as to the effect of this fountain in disgusting those who drank it, of wine does not apply here. It seems quite uncertain whether vv. 5, 6 are at all what the author meant or wrote. Jacobs gives the version of Cod. Franeq. which

is as follows: *ναλλασιμητε πι λουτρα βατι εχραμησυ καυδουρη πηνη τυ σεοντα μεθης*. Here the epithet of *μέθης* is wanting. *Τερπνῆς* vulgo legitur pro *θερμῆς*. Jacobs.

I have given the epigram as Br. has it, only altering *ἔκοψεν* in v. 9 to *ἔβαψεν* after Schaefer, for the sense seems to require some word that implies the charms were thrown into the water.

CCXXXII.

vv. 5, 6. I have taken Grotius' view, who renders the last distich thus. *Quantumcunque cupis ride, sed ab Eucleis hortis nil cape, ne risus sit tibi Sardonius.*

CCXLIX.

v. 3. The version of Ausonius which Jacobs quotes has *Quid me galeata laccessis?* I therefore read *αἶρεῖς*.

CCL.

v. 2. Jacobs says the colon after *πόλεμοι* is *minime ferendum*. It seems to me it is the colon after *παρὰ* in Br.'s text which is intolerable. I take *εὐαδον* to be construed in the first case with *τῇ*, in the second with *παρὰ σοί*.

v. 7. Jacobs says, *notandum φύην* pro *φῦλον* positum. I should rather suppose it to stand for *φύσιν*.

CCLXI.

v. 2. Jacobs says *κέκευθε* is clearly corrupt. I do not think so. *κέκευθε* signifies "lies concealed," "lurks." v. Lid. and Scott, s. v. Of course if we retain *κέκευθε*, *πέτρινον*, κ.τ.λ. must be put in the dative as I have done.

CCLXXII.

I have restored the third distich to its place as Jacobs recommends. Br. puts it last.

v. 7. For κείνου I read κείνον depending on μανύει. κείνον, him.

v. 8. βαλὼν I take to be equivalent to ἐπιβαλὼν.

CCLXXIII.

v. 6. I have thus corrected this v. and understand, "The art of the man has represented the destroyer as though he were alive."

CCLXXXVIII.

vv. 5, 6. The meaning, I think, is, that this work of art makes the legends of Hercules more credible than that Thebes once existed, so completely desolate is it now.

CCCVIII.

v. 1. I do not doubt my emend. τρίς τ' to be the true reading. τρίς τ' was corrupted to τρις, by the confusion of στ with σ. This led to the insertion of καὶ contra metrum for which Tzetzes has τρις δ'.

CCCXIII.

v. 2. Jacobs is no doubt right in reading τιθείς ὀνυχι, but there is no need to change πνεῦμα. πνεῦμα τιθείς ὀνυχι means that his whole soul is in the tips of his toes, that his whole vital energy is there concentrated. So in the last v. πνεῦμα is used in the sense of life.

v. 3. I am not satisfied with the emendation ἐχάλκευσε σε, which has a singularly inharmonious sound. For my emendation compare Ant. Sid. XXX. 5.

CCCLIII.

v. 1. I have adopted Jacobs' admirable emendation Ληναῖς. He is wrong, however, in understanding by ὁ πρεσβὺς Tiresias. Xenophon himself is intended. He acted four

characters in the Bacchæ of Euripides, 1st, Bacchus, 2d, Cadmus, 3d, the Messenger, 4th, Agave.

CCCXC.

I have inserted this, as it seems to me poor, and late epigram as the best commentary on CCCXCI. In v. 2 the Cod. Vat. reading ἦρε is I think probably the true one and incorrectly used for ἦρατο.

CCCXCVIII.

- vv. 1, 3. I have corrected rather in view of the sense that seems to be required, than of the Cod. reading.
v. 2. Reiske seems rightly to have seen that the sense required ἀπείροις, which the metre rejects.
v. 6. I understand by αἰχμηταῖς ὄπλοις, "for the weapons of the bestiarii." ὄπλοις would become ὄπλις, and so ὁ παῖς.

CCCCLVI.

- v. 2. κάκει even there.
v. 3. Verba sunt Homeri. Il. 15. 717. Jacobs.
v. 4. I correct μίμνον and understand μίμνειν after ἔτλη. Μίμνον is suggested to me by the passage from Philostratus (Heroic. II. 9, p. 681), quoted by Jacobs, which I give.
"Ἔστι δὲ τις λόγος, ὥς Τρῳῆς ποτε ποίμενες εἰς τὸν Αἴαντα ὕβριζον, νενοσηκότων αὐτοῖς τῶν προβάτων, καὶ περιστάντες τὸ σῆμα πολέμιον μὲν Ἑκτορος τὸν ἡρώα ἐκάλουν, πολέμιον δὲ Τροίας τε καὶ ποιμνίων. καὶ ὁ μὲν μανῆναι αὐτὸν, ὁ δὲ μαίνεσθαι. ὁ δὲ ἀσελγότητος τῶν ποιμένων· Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· μέχρι τούτου τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπερῖραψώδει, ὥς δειλῷ. ὁ δὲ, Ἀλλὰ ἔμιμνον, εἶπε, βοήσας ἐκ τοῦ τάφου φρικῶδές τι καὶ ὄρθιον.

CCCCLVIII.

- v. 5. I correct ἔμ' οἶκεν νῦν, i.e. ἐμοὶ οἶκεν (ionice pro οἶκεν) νῦν πλείων τόπος. I have a right now to more space.

DXIX.

- v. 3. I have adopted Jacobs' emendation *κράμα* for *γράμμα*, which must surely be corrupt. He quotes Pind. Isth. VI. 2, 3, *κρατῆρα Μοισαίων μελέων κίρναμεν*.

DXX.

- v. 6. For *Αιολίδι*, Jacobs tells us codices Planudeæ plerique habent *Αιολίδης* vel *Αιολίδη*.

I suspect a corruption. Still, however, *Ἀλκαῖος Αἰολίδης ὁ Λέσβιος κύκνος*, gives a fair sense.

DXXII.

- v. 2. Jacobs defends the Cod. reading *πρώτῳ*, which I retain.

- v. 3. I have corrected this v., closely following the Cod. reading, *ἔνευσε* sc. *Μοῖρα*.

I do not like the hiatus *γε δλίζον* in v. 1, and suspect a corruption, *δλίζον* here = *δλίγον*.

One might perhaps read, *οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπ' δλίζον ἐπεὶ* so as to take *κλέος ὤπασεν* twice. It was not for a short space only Fate conferred fame upon you, when it conferred it on the first day on which you saw the light of the sun.

DXXIII.

- v. 8. *Ἥρινα Ξαπφούς* will not scan. I therefore adopt the suggestion I have come across somewhere, *Ἥρινα Ξαπφούς*.

DXXXIII.

- v. 4. I understand *ὑπεκπροφυγὼν* in the sense of escaping.

DXXXV.

- v. 2. Perhaps *λυκορραῖσται* is some confirmation of my emend. *ἀμφὶ δρίος* for *ἀμφὶ βίου*. *Hermesianax* 68.

DXLVIII.

- v. 3. *νόθον ἐτέλεσσε* seems to mean, caused me to take rank among the spurious dialogues, *τελεῖν εἰς νόθους*.

DLXV.

v. 6. Scaliger no doubt was quite right in changing *φέρων* to *φέρον*, for *δνειαρ* is the subject. But then we should have *ἀνάειραν* in the v. before. We must therefore suppose that the author, personifying the dream, treats it as masculine, or has *δνειρος* in his mind.

The epigram on the *Αἴτια* which runs thus, *Καλλίμαχος, τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς. "Αἰτιος ὁ γράψας Αἴτια Καλλίμαχου* is attributed by Jacobs to Apollonius Rhodius, though its position in the Anthology would lead one to suppose Br. attributed it to Apollonius Dyscolus. It is somewhat obscure, nor does Bentley's emendation *καλλίμαχος* in v. 2 clear up matters.

I should imagine it was a skit on Apollonius Rhodius as the enemy of Callimachus, who I suppose to utter the 1st v. on seeing in a library a book inscribed "*Αἴτια Καλλιμάχου*". This leads to the abominable pun in v. 2. He is to blame for the outburst who wrote *Αἴτια Καλλιμάχου* on the book.

DCXIX.

The third distich Br. tells us, "*vulgo omittitur.*" And it ought to be left out in my judgment in spite of the Codd. It is an inept imitation of Ant. Sid. LXVI., and spoils the epigram, which ends fitly with the second distich. How offensive too is the repetition of *ἐχώννυμεθα*.

DCXXIV.

v. 1. The *γ'* seems quite out of place. I prefer the hiatus, which no doubt it was inserted to fill up.

DCCXXVIII.

v. 1. The sense certainly seems to require some such word as *φάτιν* for *πότμον*.

- v. 6. I do not know why Br. altered the reading on the monument. The name of the man is clearly required, and the δ' after *φυλοπίδος* did not drop from the clouds. The metre, too, requires it, notwithstanding all that is said with an ill-grounded confidence as to the lengthening of short syllables *vi cæsurae*.

DCCXXXII.

The Latin elegy prefixed to this epigram and given by Jacobs, to whom I refer those who wish to read it, shews that Homonœa and Atimetus were fellow-slaves in the relation of husband and wife, and that she died when not quite twenty. Otherwise any one would suppose this epigram was upon a hetæra.

DCCXLII.

- v. 3. Grotius translates, *Quem fatum eripuit*, and the sense seems to require τὸν not γάρ.

DCCXLV.

- v. 5. Mur. et Piac. *γενναῖα σοῦ καί*. I read as in the text.

- v. 6. Mur. σοὶ γὰρ μέτεστιν χαρᾶς ἡμῖν δαλῖς.

Piac. σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρὰς ἡμῖν δ' αἰλῖς,
which of course is simply an emendation.

Muratori's version seems to me to point to the words having been originally *μετεστις χαρᾶς* for *μέτεστι τῆς χαρᾶς*, which I give. For *δαλῖς* I read δ' αἰλῖς. "Αλη means purposeless wandering, which is applicable to ghosts. But in Soph. Fr. 693, Dind., (where we read *βομβεὶ δὲ, νεκρῶν σμήνος, ἔρχεται δ' αἰλῖς*.) if Hesych. explanation ἀθροίσμα, quoted by Lidd. and Scott is right, the word must be connected not with ἀλάομαι, but with αἰλῖς, ἀλίζω, and we should read ἔρχεται θ' αἰλῖς. But Hesych. has ΑΛΗ, πλάνη, ἀθροίσμα.

PHILETAS COUS.

These scanty fragments of Philetas have a certain interest as belonging to a poet of great reputation, who with Callimachus is referred to by Propertius as the inspirer of his own elegies. They seem to me, as far as we can judge by them, to justify the opinion of the ancients.

IX.

This fragment is not of Philetas at all, but of a poet quoted by him as an authority for the word *ἰάκχα*, as is evident from Ath. 678 A, where it occurs.

Philetas then is made to say *ἰάκχα ἐν τῇ Σικωνίᾳ στεφάνωμα εὐώδες*. As however, according to this *εὐώδης* should be connected with *στεφάνον*, which cannot be done without an impossible violation of the natural order of the words, already somewhat confused by the position of *ἀγχόθι πατρός*, I am therefore inclined to think we should read *στεφανώματος εἶδος*. So Philetas again quoted (678 D) says, *καὶ ὑπογλωττὶς δὲ στεφάνου ἐστὶν εἶδος*. It may indeed be doubted whether we should read *εὐώδης* at all, and not rather *θεοειδέος ἀγχόθι πατρός*, for the *ἀμφίκομα εὐώδεας* of the MS. shows there is a corruption somewhere. The edd. read ridiculously enough *εὐώδεος* which Br. gives; *εὐώδεος*, however, seems to be a MS. reading as well as *εὐώδεας*, which is due to Cod. A of Schweig.

XIV.

V. I. *πολέων* from *πολὺς* to be connected with *ἐτέων*. The slight change of *οὐδὲ* to *ἡδὲ*, v. i., and *ἔσχομεν ὦν* to *ἐρχομένων* seems to restore the fragment completely.

ALEXANDER AETOLUS FR.

I.

- v. 1. *παγχὺ* legendum monuit Br. Jacobs. But *παγχή* is in the text.
- v. 2. Macrobius has in the next v. *ιερὴν χιλιάδα*. I think, therefore, we should read *τῷ ἦνεσεν ἀνέρι σίκλων χρυσείων ιερὴν δὴ τότε χιλιάδα*, promised the man, &c., so that he should celebrate, &c. Lid. and Scott for this sense of *αἰνέω* quote Soph. Phil. 1398, Ἄ δ' ἦνεσάς μοι δεξίας ἐμῆς θιγῶν.

II.

- v. 9. Lid. and Scott do not acknowledge this transitive sense of *θάλλω*. But compare Leon. Tar. 44, 1, *Μὴ μέμφῃ μ' ἀπέπειρον αἰεὶ θάλλουσαν ὄπῳρον Ἀχράδα*.
- v. 13. I can see nothing wrong in *ἀτέλεστα κομίσσαι Πείσει*. She will try to persuade him so as to attain what he will never give.
- v. 15. *σπόνδας τε φοβίου*. I do not see how *τε* is lengthened before *φ*. All the Homeric examples are I believe before *λ*, *μ*, *ν*, or *δ*.
- v. 15. For the impossible *θαλάσσης*, Jacobs wishes to read *τραπέζης*, but that is too violent a departure from the text. I read *φυλάξας*, "taking heed of," "observing," "cherishing."
- v. 21. I do not doubt that *οὔσον* is the true reading. By *οὔσον* I understand a rope of withy passed like a handle through the ears of the pail, which *δήρικεν τὸν κάλον*, dragged the rope in two, so that the pail fell back into the well. This necessitates the change of *γαυλὸς* to *γαυλὸν*, *χρύσεος* to *χρύσειον*, and *ἀνελκόμενος* to *ἀνελκομένην*. For *δγ'* in v. 20 I read *δῆ*. Just now, as I was drawing up a golden pail, the withy handle severed the rope.

- v. 32. The change of ἀποτμότατος to ἀποτμοτάτῳ seems all that is required. δ μὲν (Phobius). Jacobs has τόδε—ἀποτμότατος.

III.

I give this very corrupt fragment nearly as Schweighäuser has it in his text. (Ath. p. 699 c.)

- v. 1. He retains the MS. reading ὤς. He has in his notes, poteras οὖς corrigere, which I have given, connecting it with προγόνων. As he observes, however, when you do not know what may have gone before, all emendations are very doubtful.

In v. 5, he has παιδομανεῖ σὺν Ἑρωτι ποτ' ἦν ἴσον. I read πότην ἴσος, equalling him in his flight, and connect παιδομανεῖ σὺν Ἑρωτι with ἰών.

- v. 8. For φλοιῶν he corrects φλύων, and while retaining κακοδαιμονίῃ acknowledges he can make no sense of it. He says also pro edito ἀθήρῃ membranæ nostræ ἀνθηρῇ (nescio quo accentu an omnino cum accentu).

I read φλοιῶντ' εὐθήρῳ σὺν κακοδαιμονίῃ. φλοιόω is only found in the sense of "change to bark," but φλοιόζομαι and φλοιόσμος mean "to have the bark taken off," and "a stripping off of bark," respectively.

I understand the φλοιόω as = ἀποδύω, which is used in the same absolute manner (Arist. Aves. 712, εἴτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ) of a λωποδύτης, which meaning χλούνης bears. v. Lid. and Scott, s.v.

κακοδαιμονίῃ, rascality.

In the v. before, for πισσύγγους Schweig. quotes Pol. VII. 82, Τοὺς δὲ τὰ ὑποδήματα ῥάπτοντας πισσύγγους ἔνιοι τῶν κωμικῶν καλοῦσι.

- v. 8. For οὐδ' ὀλίγον which the Lat. version renders as if it were οὐκ ὀλίγον, I read ἡδυλόγῳ.

Schweighäuser holds that the whole fragment, with the exception of the last line, refers to Bœotus not Eubœus, and there is nothing in the text of Athenæus to disprove this theory, which seems probable. In p. 698 b, Ath. quotes καὶ τὸν Βοιωτὸν δὲ καὶ τὸν Εὐβοιον τοὺς τὰς παρωδίας γράψαντας. Then p. 699 a, ὁ δ' Εὐβοιος πολλὰ μὲν εἴρηκεν ἐν τοῖς ποιήμασι χαρίεντα. Then in introducing this fragment, ὅτι δ' ἦν τίς περὶ αὐτοὺς (sc. τοὺς τὰς παρωδίας γράψαντας) δόξα παρὰ τοὺς Σικελιώτας Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς δηλοῖ. So there is no reason to suppose Eubœus to be intended throughout, but the corrupt reading Βοιωτοὺς for Βοιωτοῦ, v. 9.

ERATOSTHENES.

This fr. is found in Achill. Tat. Isagoge in Arati Phæn., p. 153, and v. 3-10 in Heracl. Alleg. Hom., p. 165, ed. Schow.

v. 4. There is clearly confusion and corruption in this verse. Before the torrid zone the two frigid and the two temperate zones must have been mentioned. Γλαυκός is not a proper epithet of κύανος, but the frigid zones might very well be described as γλαυκαὶ and the temperate as κυανεαί.

v. 12. The reading of Achil. Tat. καὶ γαῖαν involves a false quantity. I have therefore corrected as I have done. The perfects ἀμπέσχηκε and τέτυκται are recommended by the present μογέουσι which precedes, and the presents which follow. Br. reads the v. after Ach. Tat. throughout.

v. 13. Br. reads with Ach. Tat. ἀλλὰ τὰ μὲν χερσαῖα καὶ ἀμβρατὰ, which does not hang together with the context. I understand, "in part continental and accessible to men," and connect with the following v., striking out δ' after δοιαί.

v. 17. For ἐν δέ μιν (which Br. has) I read αἶν μίαν.

HERMESIANAX.

I have given below the text the reading of Schweighäuser's Cod. A., to which he attributes special authority.

v. 2. Quum στέλλειν, instruere, ornare denotat, percommode id ipsum nobis significare videtur, quod sic Dalecamp. expressit, Thracia instructus cithara.

v. 4. ἀκορῇ. I accept Schweighäuser's conjecture ἀκορῇ for the corrupt ἀκοήν. Vid. Lid. and Scott, s. v. ἀκόρεστος.

vv. 5, 6. I am not sure that it would not be better retaining λίμνη, the reading of Cod. A., to give these vv. thus. λίμνη, δ' ἔπι μακρὸν αὐτεῖ Ρεῦμα δι' ἐκ μεγάλων μυρόμενον δονάκων, so that the river Styx (compare Ov. Ib. 77, 78) should be understood to descend with a roar into the pool (λίμνη), across which the passage is made. In any case I do not see my way to retain ῥυομένη, for I know of no sense of ῥύομαι which will apply here. Schweighäuser, who reads λίμνης—ῥυομένης, thus renders the passage in his Latin version. Paludis late resonat unda, ex vastis profluens arundinetis. But how can ῥύομαι be equivalent to profluere?

v. 7. Μονόζωστος legendum monuerat Ruhnken, provocans ad. Hesych. οἰζώωνος, Schweig.

v. 8. For παντίους, which is no doubt corrupt, Ruhnken reads πομπαίους, understanding Hermes and Charon, and referring to Soph. Ag. 831, 2, καλῶ θ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι. This I accept as both appropriate and nearer to the Cod. reading than Valck. ἀνταίους.

v. 9. ὑπ' ὄφρυνσι is Ruhnken's correction. ἀθέμιστον seems to me quite correct, μειδῆσαι ἀθέμιστον, to smile savagely.

vv. 11, 12. φωνήν, φέρον are Schweig. readings.

v. 12. φέρον ad ὄμμα referendum, Schweig. I should rather refer it to βλέμμα. It is surely the βλέμμα κυνὸς

that τριστοίχοις δείμα φέρει κεφαλαῖς. Βλέμμα κυνός is equivalent to Cerberus himself.

v. 17. I read with Gaisford πολλὴν μύσθησιν.

Ἐλευσίνος πέζαν interpretatus sum "Eleusinis solum," Schweig.

v. 18. I read ὀργειῶν' ἀν' ἐδώλια πομπεύουσα Δήμητρος. I object altogether to any transitive construction of ποιπνύουσα, even with the dat., and in Il. 24. 473, the only instance of a trans. constr. of ποιπνύω that I am aware of, I hold τῷ δὲ δὴ οἶω to be the true reading.

As, however, without such a construction ποιπνύω cannot here be retained, I read πομπεύουσα.

ὀργειῶνα is Gaisford's emendation.

I understand that she attended on the hierophant when he showed the mystic shrines to the initiated.

v. 21. No one can fail to be offended with Βοιωτῶν, which would naturally be construed with μέλαθρον. I have therefore corrected βούτων, δν. I understand, I say that Hesiod leaving his home came among the herdsmen of Ascra.

v. 23. I think it better to read separately ἐς ἵκεσθαι, so that ἐς should govern βούτων Ἀσκραίων in the genitive. ἔχονθ' is ordinarily read for ἔχων, and I think gives a good sense. Lennep's ἔχειν θ' recommended by Ruhnken I object to, because it seems to me not the present but the aorist is required.

v. 24. Ruhnken rightly understands the meaning to be that Hesiod concealed the name of his mistress Eōa under the form of Ἥ οἴην, by which he introduces his notices of heroines. Hermesianax, knowing of no mistress of Hesiod, invented this ingenious fiction.

v. 28. For ἡδιστον Ruhnken reads κύδιστον unnecessarily

I think. Homer is regarded here as the tutelary genius of poets ; in this capacity he may very well be described as ἡδιστον, most beloved.

- v. 29. ἀνετείνατο, contendit. Ruhnken, a sense not to be found in Lid. and Scott.
 - v. 32. Schweig. retaining the Cod. reading ἀπολειπόμενος renders it in his version "remotus," but I have no doubt ἀπολειπομένην should be read. Falling far short of his broad native land, i. e. Asia.
 - v. 36. For the Cod. πνεῦμ' ἀπὸ I have Lennep's excellent emendation πνεῦμα τὸ.
 - v. 37. πολὺ transferred from Mimnermus to his flute so as to shew he was an old man when he did this.
 - v. 38. I have no doubt of the excellence of Gaisford's emendation κημωθείς, which I adopt, and the Cod. σίχε is clearly for στείχε. I read συνεξανύων with Schweig.
 - v. 41. For Λυσσηΐδος I have emended λυσσώδεος.
 - v. 43. As there is a city Dardania and the Cod. reads Δαρδάνη it seems to me quite possible that Lyde really died there.
 - v. 44. For καλλίων I read with Schweig. κλαίων, but αἰάζων does not commend itself to me. I read Ἀλείων.
- In Soph. Fr. 156, Dind., we find Hesych. Ἀζειῶται : ἔθνος τῆς Τρωάδος Σοφ. Συνδείπνω. Now we know Dardania was in the Troad, and that it was in a lofty situation appears from Hom. Il. xx. 216-19. Hermesianax may therefore have very well called Dardania Ἀλείων ἄκραν.
- vv. 51, 52. ἐφώμλησε if construed with the dative gives a very good sense, and it is so construed in Nonnus. v. Lid. and Scott, s.v. I therefore read τῇ and στελλομένη. The simple ὀμιλέω is always construed with the dative or a preposition, never with the accusative.

ὑπελλομένη ἀμμιγα, "going forth among."

v. 54. With Schweig. I adopt Casaubon's excellent emendation, δουρὶ, only δουρεὶ should be read. v. Lid. and Scott, s. v.

v. 55. I do not see that μυρίον is corrupt. I understand it to mean "huge," "vast." Compare Philippus 29. 2. μυριάδους ἐλέφας. But if this is objected to we should in any case read Μύσιον, not δὴ ρίον with Casaubon.

v. 57. I keep to the common reading αἰθῆς, for which Schweig. has Ἀρθῆς. A distich has I think clearly dropped out before this one. I read too λείπων for the Cod. λείπουσ', for surely it is Sophocles not the bee that leaves Colonus and sings. Colone and Colonus are both names of the same Attic deme. Dem. 21. 64. Φιλόστρατον τὸν Κολωνῆθεν.

v. 59. I have no doubt the Cod. reading γειραιθειαρειδος is meant for γήρα Θεωρίδος. I have therefore reconstructed the v. on this idea as far as was possible, restoring the ordinary form Θεωρίδος, before which I suppose δὲ to have dropped out. The copyist also, as I suppose, substituted the ordinary form Ἐρωτα for Ἐρον contra metrum.

Compare p. 592 a, where Nicias, quoted by Athenæus, says of Sophocles, ἤδη γέρων ὦν ἡράσθη Θεωρίδος τῆς ἐταίρας.

v. 62. I give this v. as corrected by Jacobs in his notes to Addæus VIII. Gaisford, who had already emended ἐξ ὀνύχων, with a singular stupidity left καὶ πάντων untouched.

v. 65. By λαύρας I understand mountain-glades, and that Euripides accompanied Aegea in those Bacchic roamings customary with the women of Macedonia, in which country he wrote his Bacchæ.

v. 66. Ταμίην may seem a strange name for a mistress, but compare Ath. p. 590 d, where he says of Hyperides,

Φίλαν δ' ἐν Ἐλευσίνι, ἣν πολλῶν χρημάτων ὠνησάμενος εἶχεν, ἐλευθερώσας, ὕστερον δὲ καὶ οἰκοῦρον αὐτὴν κατεστήσατο, which the Lat. version renders dispensandis rebus domesticis præfecit. That Aegea was the mistress of Archelaus is further shown by the Ep. of Addæus referred to, where he says of Euripides—

Οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ', Εὐριπίδη, οὐδὲ γυναῖκος
Οἷστρος, τὸν σκοτίης Κυπρίδος ἀλλότριον,
'Αλλ' Ἀΐδης καὶ γῆρας· ὑπαὶ Μακίτῃ δ' Ἀρεθούσῃ
Κεῖσαι ἑταιρείῃ τίμιος Ἀρχέλεω.

- 5 Σὸν δ' οὐ τοῦτον ἐγὼ τίθεμαι τάφον, ἀλλὰ τὰ Βάκχον
Βήματα, καὶ σκηνὰς ἐμβάδι πειθομένας.

where I give the last v. as emended by Jacobs.

In v. 3 *ἑταιρείῃ* must be understood as a lengthened form of *ἑταίρα* (Ionic *ἑταίρη*) as *Περσεφόνη* is of *Περσεφόνη*. Here Addæus, while speaking of Euripides as honoured by the mistress of Archelaus, denies either that there was any love affair between them, or that Euripides was devoured by dogs, clearly having this passage of Hermesianax in his mind.

v. 67. *εἰσόκε δαίμων* of the Cod. clearly points to its being *καὶ* and nothing else that has dropped out after *εἰσόκε*.

v. 68. *ἀμφὶ δρίος* should certainly be read for *ἀμφὶ βίου*. Compare *Mnasalcas*, v. 2, and the note on it.

I will also observe that this correction and also my understanding *λαύραι* as mountain-glades are supported by *Adesp.* 535. 2

Εἰ καὶ δακρυβοῖς, Εὐριπίδη, εἰλέ σε πότμος,
Καὶ σε λυκορραῖσται δειπνον ἔθεντο κύνας.

The wolf-hounds would be kept by herdsmen in the mountains.

- v. 69. The words *Κυθήρηθεν τιθῆναι*, while pointing to Philoxenus' Cytherean origin, mean I think the Graces.
- v. 70. For *Μοῦσαι Μούσαις* should surely be read as I have done.
- v. 72. By *ταύτης πτόλεως* Schweighäuser understands Colophon. But *ὠρυγῇ* is surely corrupt. I read *ὄργῃ Ἰταλίας*. The I of *Ἰταλίας* being absorbed after *ὄργῃ* led to *ὠρυγη* to fill up the v. *ταλῆς* would become *τααις*, and so *ταύτης*, and *πτόλιας πτόλεως*.

After Philoxenus' release from the quarries I suppose him to have passed through the Italian cities.

- v. 73. *γινώσκεις αἴουσα* is Ruhnken's emendation.
- v. 74. Ruhnken draws attention to Ath. p. 6 f. *Συνεμέθυε δὲ τῷ Φιλοξένῳ ἡδέως ὁ Διονύσιος, ἐπεὶ δὲ τὴν ἐρωμένην Γαλάτειαν ἐφωράθη διαφθεῖρων, εἰς τὰς λατομίας ἐνεβλήθη, ἐν αἷς ποιῶν τὸν Κύκλωπα συνέθηκε τὸν μῦθον εἰς τὸ περὶ αὐτὸν γεγόμενον πάθος, τὸν μὲν Διονύσιον Κύκλωπα ὑποστησάμενος, τὴν δὲ αὐλητρίδα Γαλάτειαν· ἑαυτὸν δ' Ὀδυσσεά.*

On this hint I have emended this v. as I have done. Which he made out to be of the sea-nymph Galatæa of old. As to *προγενοῦς*, v. Lid. and Scott, s.v.

- v. 77. Hom. Il. 2. 677, *Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας.*

vv. 77, 78. *ρύομαι* here bears, as I think, a sense similar to what it has in Od. 6. 129, *ὥς ρύσαιτο περὶ χροῖ μήδεα φωτός*. I would render the passage thus, "drawing round all his expressions every kind of graceful speech as well," "clothing all his expressions with every grace of language." *ρύσαιτο* in the l. c. is simply to cover, here it is to cover with the accessory notion of drawing something round a thing as a covering.

λαλή, as Ruhnken tells us, is here to be taken in bonam partem as if it were στωμυλή.

What he means is well illustrated by the epigram on Menander, Adesp. 561. 3, 4. Αὐταὶ καὶ Χάριτες σοὶ ἔδωρῃσαντο, Μένανδρε, Στωμύλον εὐστοχίην, δράμασιν ἐνθέμεναι. Schweig. strangely renders in his version, qui cuncta vocabula omnemque posteris servavit sermonem, as if he thought his philological works were alluded to.

v. 79. I adopt Gaisford's excellent emendation οὐ μὴν οὐδ'.

v. 81. Most commentators seem to take πικρὰ with μῆτις contra metrum. If it is to stand at all it must be taken adverbially. But I think we should read πυκνὰ as I have done. I should not object to πικρὰ if construed with μῆτις, but that the verse will not admit.

For the Cod. λόγοι I read λόγῳ. Schweig. reads λόγοις.

vv. 82, 83, 84. The triple repetition of δεινός is intolerable. In v. 83 the Cod. A. reading οἶδεν ον, which has been accented οἶδεν δν, no doubt points to οἶδ' αἰνόν, but this I think is only a clumsy attempt at emendation by some one who was offended with the thrice repeated δεινός, and I prefer to read οἶ δεινόν with the edd. and not οἶδ' αἰνόν with Schweig.

v. 82. For καὶ δεινὴ I read καίπεινή, which seems to me a more appropriate epithet than δεινὴ, αἰπεινή, hard to reach. κῦδος μύθων ἔχουσα I understand to mean glorified in stories and in moral apophthegms.

I do not doubt that κῦδος is rightly corrected for κῆδος, which Schweig. retains.

v. 84. For φαινόμενον, δεινόν I read μαινόμενον κείνον. Μαινόμενον has been already suggested for φαινόμενον which certainly gives no good sense, but is of course, if δεινόν is retained, connected with κυδοιμόν. I think it better to

connect it with *ἡνίοχον* and change *δεινὸν* to *κεῖνον*. *Μαινόμενος* is opposed to *σώφρων*. Compare Dion. Hal. Op. Rhet. ed. Sylb. p. 81, ad in. ἀπελάσασα τῶν κοινῶν τὴν ἑτέραν, ἡ ἀμαθὴς τὴν φιλόσοφον καὶ ἡ μαινομένη τὴν σώφρονα.

vv. 86, 87. I adopt Casaubon's emendation *εὐράμενον* as Schweig. does. But then the following participle in v. 87 should be in the aorist too.

v. 87. Schweig. has *βαιῇ ἐν σφαίρῃ*. *βαιῇ ἐνὶ* seems to me more harmonious.

While acknowledging the elegance of Hensterhusius' emendation *ἀπομάσσομενον* I prefer *ἀποπλασσάμενον* as nearer to the Cod. reading, and on the whole more appropriate in sense. Schweig. retains *ἀποτάσσομενον*, which is no doubt corrupt.

vv. 89, 90. I follow the order of the words recommended by Ruhnken. Schweig. has *ἔξοχον ἔχρῃν πολλῶν Ἀνθρώπων εἶναι*. *ὅν*, which would easily drop out after *ἐχλίγηεν*, has been well supplied.

v. 91. *πυρὸς μένει* to be construed with *οἶφ*, v. 89.

vv. 91, 92. I have placed the words *ἐκ δὲ—άνίας* in a parenthesis, to show that *ἐξεπόνησε* should be connected with *Κύπρις*, when it gives an excellent sense.

"Forged lighter cares out of his deep soul." Compare Theocr. XXIV. 24, *κῆμὲ μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρῶ*.

For I do not doubt that *ἐξεπόνησε* not *ἐξεποίησε* (for which Ahrens has *ἐξεπόησε*) is the true reading there, and that *ἐξεποίησε* is a gloss on it. This involves the change of *πωλεύμενος* to *πωλεύμενον* in v. 93, so as to be connected with *Σωκράτῃ* in v. 90.

v. 95. *δ'* after *Κυρηναῖον* has been supplied, and is not found in the Codd. Perhaps it would be better to read *μὲν ἔσω*.

